

ڈاکٹر ذاکر حسین لائبریری

DR. ZAKIR HUSAIN LIBRARY

JAMIA MILLIA ISLAMIA
JAMIA NAGAR

NEW DELHI

Please examine the book before taking
it out. You will be responsible for
damages to the book discovered while
returning it.

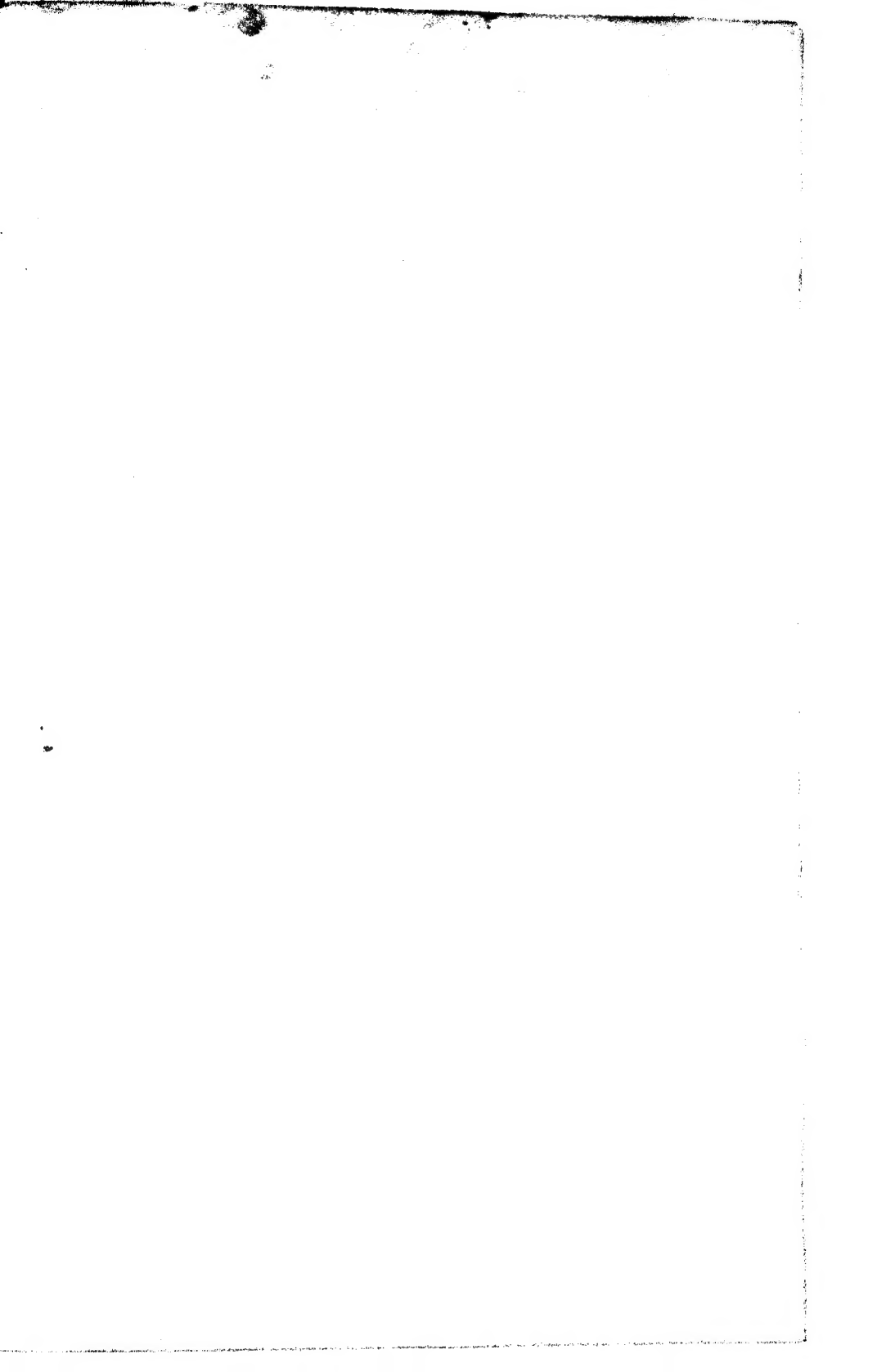
DUE DATE

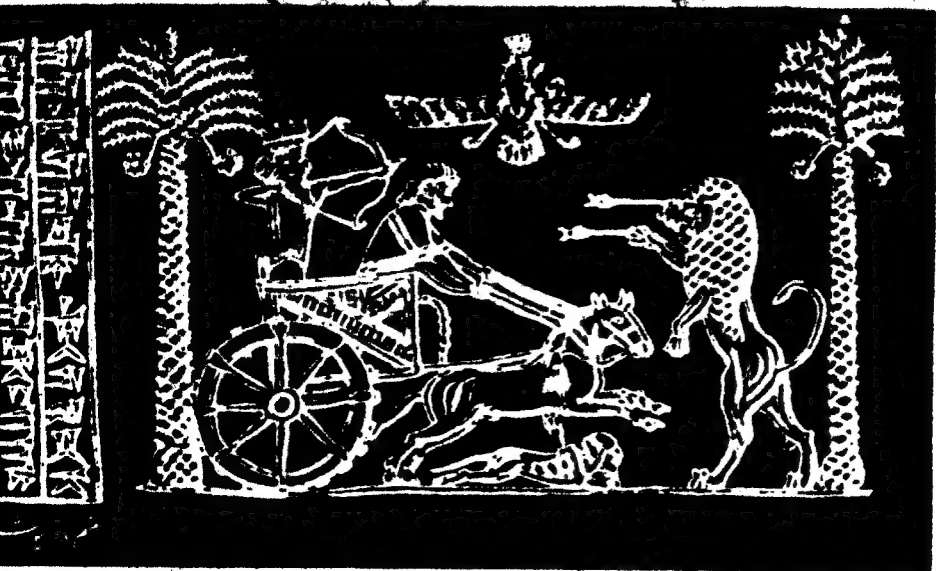
OT. No.

Acc. No.

**Late Fine Ordinary books 25 p. per day, Text Book
Rs. 1/- per day, Over night book Rs. 1/- per day.**

[illegible]

73
بررسیهای تاریخی

آذر - دی ۱۳۵۱
(شماره مسلسل ۲)

سال هفتم
شماره ۵

بفرمان

مطاع شهابشاه آریامهر بزرگ ارشداران

With the Compliments of
The Cultural Counsellor
to
The Iranian Embassy
Paris, France

بررسیهای تاریخی

مجله تاریخ و تحقیقات ایران شناسی

نشریه ستاد بزرگ ارتشتاران - اداره روابط عمومی

بررسیهای تاریخی

آذر - دی ۱۳۵۱

دسامبر ۱۹۷۲ - ژانویه ۱۹۷۳

شماره ۵ سال هفتم

(شماره مسلسل ۴۲)

SV02

124001
124002

این مجله بتعداد دو هزار و پانصد جلد در چاپخانه ارتش شاهنشاهی
به چاپ رسیده است .

« ذکر تاریخ گذشته از واجباتست بجهتوس در
مورد ملتانی که افتخار داشتن تاریخ کهن ملی را دارند
جوانان باید بدانند که مردم گذشته چه فداکاریها
کرده و چه وظیفه حساس فوق العاده بعد از آنها
است . »

انجمن شاهانه آریامهر

بفرمان مطاع
اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر بزرگ ارتشتاران
هیأت‌های رهبری مجله بررسیهای تاریخی
بشرح زیر میباشد

.....

الف - هیأت رئیسه افتخاری :

ارتشبد رضا عظیمی	ارتشبد غلامرضا ازهاری	جناب آقای هوشنگ نهاوندی
" وزیر جنگ "	" رئیس ستاد بزرگ ارتشتاران "	" رئیس دانشگاه تهران "

ب - هیأت مدیره :

سپهد علی کریملو	جانشین رئیس ستاد بزرگ ارتشتاران
سپهد اصغر بهمرشت	معاون هم‌آهنگ‌کننده ستاد بزرگ ارتشتاران
سپهد حسین رستگار نامدار	رئیس اداره کنترل ستاد بزرگ ارتشتاران
سرلشکر ابوالحسن سعادت‌مند	رئیس اداره روابط عمومی ستاد بزرگ ارتشتاران

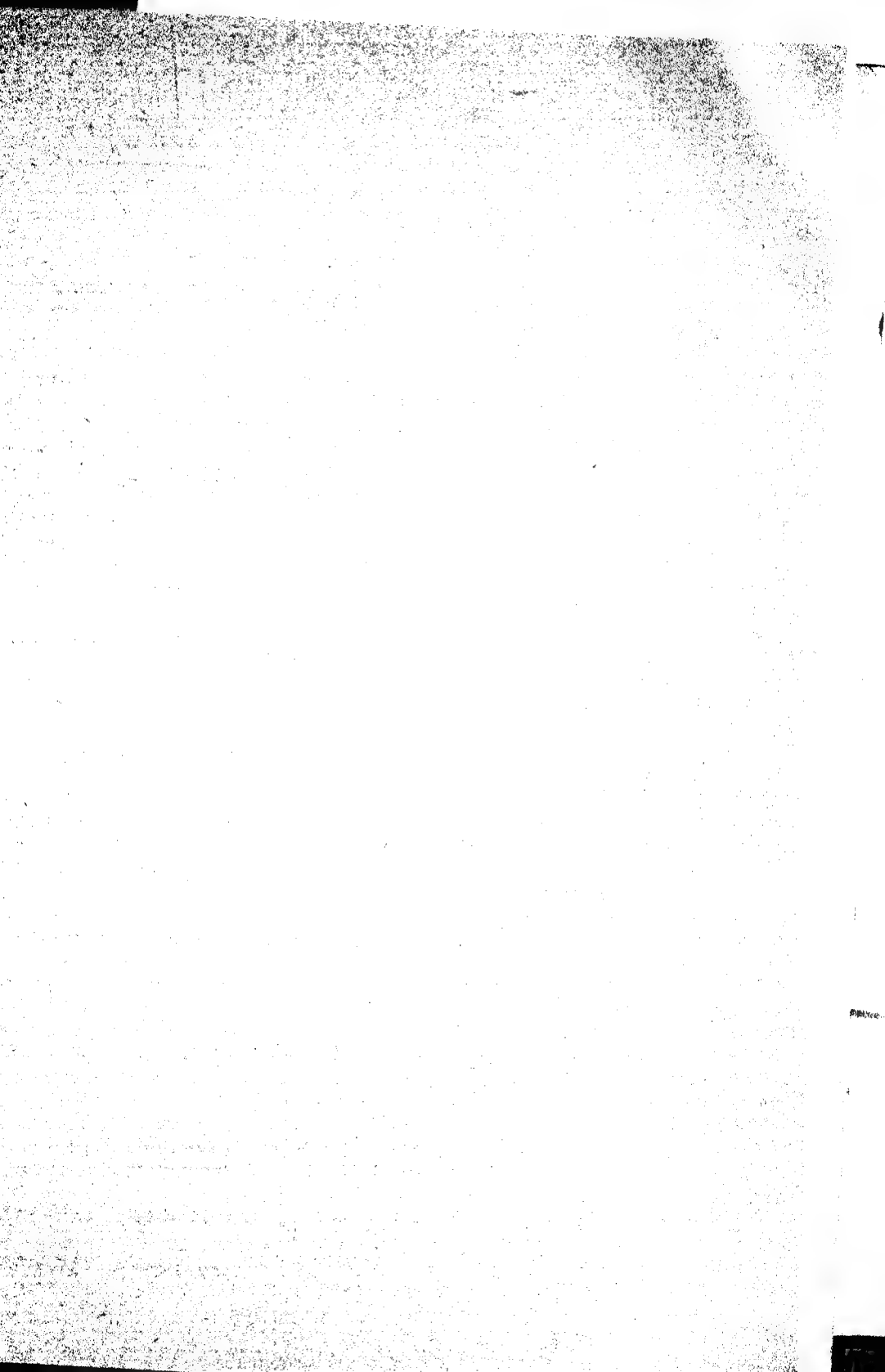
پ - هیأت تحریریه :

آقای شجاع‌الدین شفا	معاون فرهنگی وزارت دربار شاهنشاهی
آقای خانبابا بیانی	استاد تاریخ دانشگاه تهران
آقای عباس زدیاب‌خونی	رئیس گروه تاریخ دانشکده ادبیات دانشگاه تهران
آقای سعید گودرزیان	دکتر در حقوق بین‌الملل
آقای سید محمدتقی مصطفوی	استاد باستانشناسی
سرهنک جهانگیر قائم‌مقامی	دکتر در تاریخ
سرهنک یحیی شهیدی	مدیر مسئول و سردبیر مجله بررسی‌های تاریخی

نویسنده - مترجم	عنوان مقاله	صفحه
مهدی روشن ضمیر	دوران زندگانی ذرشت از نظر مورخان اسلامی (قرن ششم هجری - سده ۱۲ میلادی)	۱۳-۲۴
عباس زمانی	قطعه نرود گناباد (برگی مشهود از یک داستان باستانی)	۲۵-۴۴
حسنت الله طیبی	منشاء اجتماعی معتقدات کردان اهل حق (مطالعه جامعه شناسی درباره خاندانهای حقیقت)	۴۵-۶۶
چراغعلی اعظمی سنگری	پایه گذاران حکومت ارتقی و ایوبی (وزنگی) وسکه های آنها	۶۷-۸۸
پرویز ورجاوند	نیایشگاه مهری یا امامزاده محبوم ورجوی	۸۹-۱۰۰
داود اصفهانیان	نسخ خطی تاریخی بر زبان فارسی در کتابخانه توب قاپوی سرای استانبول	۱۰۱-۱۱۸
حسن جوادی	ایران از دیدة سیاحان اروپایی در دوره ایلخانان (قسمت دوم)	۱۱۹-۱۵۲
سرمهنگ یحیی شهیدی	گزارشی از وضع گمرک ایران در زمان قاجار	۱۵۳-۱۸۶

بخش دوم :

خواهندگان و ما	۱۸۹-۱۹۲
کتابهای تازه	۱۹۳-۱۹۶

IN THIS ISSUE

<u>Author & Translator</u>	<u>Title</u>	<u>Pages</u>
M. Roshan-samir	The life of Zoroaster as seen by historians of the sixth century A.H.	13-24
A. Zamani	The Foroud Castle near Gonabad	25-44
H. Tabibi	The social basis on the beliefs of the Ahl-e Haqq Kurds	45-66
C. Azimi Sangseri	The founders of the Ortoghi, Ayubi and Zangi dynasties and their coins	67-88
P. Varjavand	The Mithrion or Imamzadeh of Maasum Varjuvi	89-100
D. Esfahanian	Persian historial manuscripts in the Topkapu Sarayi Library, Istanbul	101-118
H. Djavadi	European travellers in Iran in the Ilkhanid period (Part II)	119-152
Col. Y. Shahidi	A report on the state of the Iranian Customs in the Qajar period	153-186
	Our readers write	187-192
	Book reviews	193-198

دوران زندگانی رزقش

از نظر مورخان اسلامی

قرن ششم هجری - سده ۱۲ میلادی

ترجمه و تحسیه از

مهدی روشن ضمیر

(دکتر در خاورشناسی)

Accession number

Date

یادداشت مجده

آقای دکتر مهدی روشن ضمیر مقاله‌ای از پروفیسور شپولر استاد و رئیس سمینار خاورشناسی دانشگاه هامبورگ آلمان ترجمه کرده‌اند. نظر به اینکه مقاله آقای شپولر که از خاورشناسان بزرگ معاصر است حاوی تحقیقی از يك خاورشناسی بزرگ دیگر معاصر یعنی پروفیسور (والتر) هینتس درباره تعیین زمان زردشت از روی محاسبه يك واقعه تاریخی که در زمان عباسیان اتفاق افتاده است می‌باشد و واجد نکته مهمی است که با تشکر از آقای دکتر مهدی روشن ضمیر درج می‌گردد.

بررسی ای. تارنگی

دوران زندگانی زرتشت

از نظر مورخان اسلامی

قرن ششم هجری — سده ۱۲ میلادی

در تاریخ بیهق اثر ابوالحسن
علی بن زید بیهقی معروف به ابن
فندق که در سال ۵۶۳ هجری
(۱۱۶۸ میلادی) پایان رسیده
است شرح مبسوطی درباره بیهق
که یکی از شهرهای خراسان
میباشد برشته تحریر در آمده
است.^۱

ترجمه و تحشیه از

مهرداد روشن ضمیر

دکتر درخاورشناسی

(استادیار دانشگاه اصفهان)

در این کتاب — بنا بر
گزارشی که والتر هینتس در
۱۷ آوریل ۱۹۷۰ بمن داده است —
درباره دوران زندگی زرتشت
پیامبر ایرانی نکاتی بچشم
میخورد که دانشمندان تا کنون
در آن باره دقت های لازمه را
بعمل نیاورده اند .

۱ - چاپ تهران ۱۳۱۷ هجری خورشیدی بکوشش احمد بهمنیار با مقدمه ای از میرزا محمد
فروینی . همچنین رجوع شود به کتاب Persian Literature اثر Charles A. Storey
بخش دوم ص ۳۵۴ و متمم آن ص ۱۲۹۵ . در کتاب اخیرالد کرسال هجری شمسی اشتباهاً
معاسبه شده است .

در این کتاب^۲ راجع به سرو بسیار بلندی گفتگوشده که در دهکده کشر^۳ نزدیک ترشیز قهستان وجود داشته است.

۲ - ص ۲۸۱ پیوسته

۳ - در کتاب *The Lands of the Eastern Caliphate* اثر Guy Le Strange چاپ کامبریج سال ۱۹۰۵ (چاپ جدید ۱۹۳۰ و ۱۹۶۶) ص ۶-۳۰۰ نام کشر آورده شده است.

همچنین در کتاب *نزهة القلوب* اثر حمدالله مستوفی قزوینی بکوشش لسترنج چاپ لیدن و لندن ۱۹۱۵ و ۱۹۱۹ (Gibb Memorial Series XXIII, I, 2) جلد اول ص ۱۴۲ نیز نام کشر آمده و بنا بر عقیده والتر هینتس با توجه به لهجه محلی آن نواحی بایستی آنرا Keshmar خوانند.

در اینجا برای اطلاع بیشتر خوانندگان، مطابق کتب تاریخ بیهق، نزهة القلوب و شاهنامه فردوسی مینا نقل میگرد: **تاریخ بیهق** ص ۲۸۱ «**قصه سرو دیه کشر و سرو دیه فریومد**، ز درخت که صاحب المجرس بود دو طالع اختیار کرد، و فرمود تا بدان دو طالع دو درخت سرو بکشند، یکی در دیه کشر طریث، یکی در دیه فریومد. و در کتاب *نزهة القلوب* خواجه ابو منصور ثمالی چنین آرد که این دو درخت گشتاسب ملک فرمود تا بکشند. المتوکل علی الله جعفر بن المعتمد خلیفه را این درخت و صف کردند، و او بنای جعفریه آغاز کرده بود، نامه نوشت بمعامل نیشابور خواجه ابوالطیب و بامیر طاهربن عبدالله که باید آن درخت ببرند و برگردون نهند و ببنداد فرستند و جمله شاخهای آن در نمودوزند و بفرستند، تا درودگران در بنداد آن درخت راست باز نهند و شاخها بمیخ بهم باز بندند چنانکه هیچ شاخ و فرع از آن درخت ضایع نشود تا وی آن ببیند آنگاه در بنا بکار برند، پس کبرکان جمله جمع شدند و خواجه ابوالطیب را گفتند ما پنجاه هزار دینار زر نیشابوری خزانه خلیفه را خدمت کنیم، در خواه تا از بن بریدن درخت درگذرد، چه هزار سال زیادت است تا این درخت کشته اند، و این در سنه اثنین و ثلاثین و مائین بود، و از آن وقت که این درخت کشته بودند تا بدین وقت هزار و چهارصد و پنج سال بود، و گفتند که قلع و قطع این مبارک نیاید و بدین انتفاع دست ندهد، پس عامل نیشابور گفت متوکل نه از آن خلفا و ملوک بود که فرمان وی بر وی رد توان کرد، پس خواجه ابوالطیب امیر هتاب بن ورقاء الشاعر الشیبانی را - و او از فرزندان عمرو بن کثوم الشاعر بود - بدین عمل نصب کرد، و استادی درودگر بود در نیشابور که مثل او نبود، او را حسین بنجار گفتندی، مدتی روزگار صرف کردند تا

بنابر مطالب کتاب نامبرده، در لابلای شاخه‌های بیشمار این درخت تعداد شمارناپذیری از پرندگان آشیانه داشته و در زیر سایه آن بیش از ده هزار گوسفند استراحت میکرده‌اند. درخت سرو نامبرده بخواش زرتشت و بدست گشتاسب‌شاه (بسبب گرویدن وی بدین زرتشت) کاشته شده است. زرتشت پیش‌بینی نموده بود که هر گاه پادشاهی اصل و ریشه این درخت را ببیند (یعنی آنرا قطع کند) بزودی خواهد مرد.

آرد آن بساختند و اسباب آن مهیا کردند. و استداۃ ساق این درخت چنانکه در کتب آورده‌اند مساحت بیست و هفت تازیانه بوده است هر تازیانه رشی و ربمی بذراع شاه، و گفته‌اند در سایه آن درخت زیادت از ده هزار گوسفند قرار گرفته‌ی، و وقتی که آدم نبودی و گوسپند و شبان نبودی و حوش و سیاح آنجا آوام گرفتندی، و چندان مرغ گوناگون بر آن شاخها مأوی داشتند که اعداد ایشان کسی در ضبط و حساب نتواند آورد. چون بیوفتاد در آن حدود زمین بلرزد و کاریزها و بناهای بسیار خلل کرد، و نمال شام انواع و اصناف مرغان بیامدند چندانکه آسمان پوشیده گشت و بانواع اصوات خویش نوحه و زاری میکردند بروچی که مردمان از آن تعجب کردند، و گوسپندان که در ظلال آن آرام گرفتندی همچنان ناله و زاری آغاز کردند. پانصد هزار درم صرف افتاد در وجوه آن تا اصل آن درخت از کشر بجمفریه بردند، و شاخها و فروع آن بر هزار و سیصد اشترقه‌اند، آن روز که بیک منزلی جمفریه رسید آن شب غلامان متوکل را بکشتند، و آن اصل سرو ندید و از آن برخوردار نیافت. قال علی بن الجهم فی قصیده - السرویسری والمنیه. و این بود شب چهارشنبه لتلات خلون من شوال سنه اثنتین و ثلاثین و مائین، باغر قرکی با جماعتی از غلامان با اشارت منتصر قصد متوکل کردند، و متوکل در مجلس لهو نشسته بود... و آن بربک منزلی جمفریه بماند تا عهدهی نزدیک، و در آن سال والی نیشابور که آن فرمود - ابوالطیب طاهر - و هر که در آن سعی کرده بود جمله پیش از حولان حول هلاک شدند، درود گر و آهنگر و شاگردان و اصحاب نظاره و ناقلان آن چوب هیچکی نماند، و این از اتفاقات عجیبه است.

نزهت‌الزلوب ص ۱۴۳: «دکشر در آن ولایت قصه است و در قدیم درختی سرو بوده است چنانچه در عالم هیچ درختی از آن بلندتر نبود چنین گویند که جاماسب حکیم نشانه

المتوکل خلیفه در زمان خلافت خود نام این درخت را شنیده و چون برای دیدن آن درخت نمیتوانسته است بدانجا مسافرت نماید در سال ۲۳۲ هجری (۸۶۴/۴۷ میلادی) فرمانی صادر میکند که آنرا بیاندازند. درخت سرو مزبور در آن زمان ۱۴۰۵ ساله بوده. زرتشتیان در شهر نیشابور مبلغ پنجاه هزار دینار زر جمع کرده و تقدیم کردند تسا خلیفه از انداختن آن درخت خودداری نماید ولی فرمان خلیفه اجرا گردیده و مأموران درخت سرو را قطعه قطعه کرده و شاخه های آنرا بهم بسته و توسط ۱۳۰۰ شتر بسوی بغداد حمل کردند. خلیفه چوب این درخت را برای بنسای کاخ جدید خود بنام الجعفری لازم داشت. اتفاقاً درست در شب همان روزی که قطارهای شتر حامل تنه و شاخه های آن درخت وارد بغداد میشدند (۴ شوال ۲۴۷ هجری = ۱۱- دسامبر ۸۶۱ میلادی) خلیفه المتوکل به تحریک پسرش (المنتصر) بقتل میرسد و بدین ترتیب پیمشگونی زرتشت به حقیقت می پیوندد.

گزارش نامبرده تنها در یکجا ذکر نگردیده بلکه اغلب تاریخ نویسان

بود و در شاهنامه ذکر درخت کشمربسیار آمده چنانکه گفته اند بیت:

«یکی شاخ سرو آوردند از بهشت، پیش در کشمرب اندر بکشت»

شاهنامه فردوسی چاپ تهران ۱۳۴۱ س ۲۷۵: «پیدا شدن زردشت و گزیدن

گشتاسب گیش اورا

بکشور نگر تا چه آمین نهاد	نفت آذر مهر برزین نهاد
به پیش در آذر اندر بکشت...	یکی سرو آزاده را زردشت
که چون سرو کشمربگیتی کدام...	فرستاد هرسو بکشور پیام
پیاده سوی سرو کشمرب روید...	کنون جمله این پند من بشنوید
سوی سرو کشمرب نهادند روی...	همه تاج داران فرمان او
که چون سرو کشمربگیتی که کشت	چرا کشی نخوانی نهال بهشت

(مترجم)

به انحاء مختلف آنرا نقل کرده‌اند. از جمله زکریای قزوینی^۴ (زندگی: حدود ۱۲۸۳-۱۲۰۳ میلادی) تقریباً همین گزارش را از قول ابو منصور عبد الملك ثعالبی در ثمار القلوب^۵ نقل کرده ولی از کهولت درخت سرو زکریا ننموده و اسمی از سال ۲۳۲ هجری نیز نبرده است.

حمد الله مستوفی قزوینی در کتاب جغرافیای خود نزهت القلوب^۶ (در حدود سال ۷۴۰ هجری مطابق ۱۳۴۰ میلادی) تنها زکریا از آن درخت کرده و اشاره نموده که سرو مزبور بدست جاماسپ حکیم کاشته شده بوده و شعری هم از فردوسی نقل کرده است. غیر از مطالب فوق چیز دیگری در این باره بمیان آورده نشده است.

در یکی دیگر از منابع متعلق به قرن ۱۶ میلادی بنام دبستان نیز نامی از این درخت برده شده و در آن قدمت سرو را به ۱۴۵۰ سال رسانیده است.^۷ مؤلف تاریخ بی‌هق علاوه بر سرو مورد بحث‌ها، نام درخت سرو دیگری را

۴ - کتاب آثار البلدان el-Cazwini's Kosmographie, II, Teil, بکوشش فردیناند ووستنفلد Ferdinand Wuestenfeld چاپ گوتینگن سال ۱۸۴۸ م ۲۹۹

۵ - رجوع کنید به متمم تاریخ ادبیات عرب

Geschichte der arabischen Literatur, Suppl. B.I Carl Brockelmann جلد اول، لیدن ۱۹۳۷، ص ۵۰۰ (شماره ۹) در این کتاب تنها از قطع درخت (بدون ذکر تاریخ) و مرگ المتوکل اسم برده شده است. در نسخه ای که بکوشش محمد ابوالفضل ابراهیم، چاپ قاهره ۱۹۶۵ م ۵۹۸ چاپ گردیده نام زرتشت نیز برده نشده.

۶ - ص ۱۴۳

۷ - لسترنج ص ۳۵۵-۶. در اینجا دو پاورقی شماره ۳۵۶ نیز شعری از فردوسی که مربوط به بحث مزبور میباشد نقل گردیده است. پاول شوارتز Paul Schwarz نویسنده کتاب ایران در قرون وسطی بنا بر جغرافیا نویسان عرب

Iran in Mittelalter nach arabischen Geographen جزو نهم چاپ ۱۹۳۶-

نیز برده که در کتب دیگر کسی بدان اشاره ننموده است. در این کتاب^۸ چنین نقل شده است که ینالکتین بن محمد خوارزمشاهی در سال ۵۳۹ هجری (۴۵-۱۱۴۴ میلادی) قصبه فریومد^۹ را که در ۱۶ فرسنگی شمال غربی سبزوار قرار گرفته مسخر نمود. وی در آنجا برای نشان دادن دشمنی خود با زرتشتیان دستور داد درخت سرو بسیار بزرگ آن محل را بریده و سپس بسوزانند. بنا بر آنچه در افواه مردم شایع بوده، کسی که آن درخت سرور را قطع نماید، نفرین

۱۸۹۶ (چاپ جدید، هیلدسهایم - نیویورک ۱۹۶۹) نام کشر و فریومد را نبرده است. بنا بر آنچه لسترنج از کتاب دبستان نقل نموده، عمر درخت را ۱۴۵۰ سال بحساب آورده است که بعقیده من اشتباهی در شماره وجود آمده و بایستی آنرا ۱۴۰۵ دانست. در اینجا برای آگاهی بیشتر خوانندگان زیر نویسی ترجمه فارسی کتاب سرزمینهای خلافت شرقی اثر لسترنج ص ۳۸۱ عیناً نقل میشود: «... ظاهراً طبری و تاریخ نویسان قدیم دیگر عرب از سرو کشر ذکر کرده اند. کتاب دبستان المذاهب که در قرن شانزدهم میلادی تألیف شده شرحی مفصل در این باره نوشته است (این کتاب را Shea, Troyer به انگلیسی ترجمه کرده اند) سرو زردشت باید در حدود ۱۴۵۰ عمر کرده باشد و شاید همانست که مارکوپولو به عبارت Arbres Sol یاد کرده و مسیحیان Arbres Sec مینامند. مارکوپولو: چاپ Yule، جلد اول صفحه ۱۳۱. (مترجم)

۸ - س ۲۸۳ - در اینجا نیز برای آشنائی بیشتر خوانندگان با متن کتاب آنرا عیناً نقل مینمایم: «و سرو فریومد عمر و بقا بیش از آن یافت، قاسنه سبع و ثلاثین و خمسمائه بماند، دویت و نود و یک سال پس از سرو کشر، و مدت بقای این سرو در فریومد هزار و شصت و نود و یک سال بود، پس امیر اسفهلار ینالکتین بن خوارزمشاه فرمود تا آنرا بسوختند، و حالی ضروری بوی و حشم وی نرسید، ازیرا که بواسطه آتش در آن تصرف کردند، و آن درخت زردشت آتش پرست کشته بود، و ممکن بودی که اگر بیری نندی اتفاقی عجیب پدید آمدی، و بعد از آن امیر ینالکتین بماند تا سنه احدى و خمسين و خمسمائه چهارده سال دیگر بزیست، و خاصیت درخت فریومد آن بود که هر پادشاه که چشم او بر آن افتادی او را در آن سال نکبت رسیدی، و عمرها این تجربه مکرر گردانیده بودند.

۹ - همچنین حمدالله مستوفی در نزهت القلوب ص ۱۵۰

شده و بزودی بمرک گرفتار میشده، ولی البتکین در اثر آن نفرین و دعای بدنمرده و تا ۱۴ سال بعد هم میزیسته است. عمر این درخت در هنگامیکه آنرا قطع کرده اند ۱۶۹۱ سال بوده. یسا اینکه این درخت ۲۹۱ سال بیشتر از سرو کشر عمر کرده است. ۱۰ در همین کتاب، یعنی تاریخ بیهق در صفحه بعد ۱۱ تاریخ قطع درخت را سال ۵۳۷ هجری (۱۱۴۲/۴۳ میلادی) نوشته است.

بادقت در مطالب بالا ملاحظه میشود که منابع اسلامی سده دوازدهم میلادی ایران، تاریخ زندگانی زرتشت را چگونه محاسبه میکرده اند.

اکنون ابتدا از آخرین سالی که داده شده آغاز میکنیم، یعنی از عدد ۱۶۹۱ عمر درخت سرو قصبه فریومد سال ۱۱۴۲/۴۳ تاریخ قطع همان درخت را کم میکنیم ($۱۱۴۲/۴۳ = ۵۴۹/۴۸$) (۱۶۹۱ - ۱۱۴۲/۴۳) سال ۵۴۹/۴۸ پیش از میلاد بدست میآید. حال اگر سال ۱۱۴۴/۴۵ (سال قطع درخت فریومد) را در نظر گرفته و آنرا از سال ۱۶۹۱ کسر کنیم سال ۵۴۷/۴۶ ($۱۶۹۱ - ۱۱۴۴/۴۵ = ۵۴۷/۴۶$) - پیش از میلاد حاصل میگردد (یعنی سال کشت درخت سرو سال ۵۴۷ - پس از میلاد بوده است. مترجم) مطلبی را که باید در اینجا در نظر گرفت این است که برای محاسبه این سنوات مورخان از سالهای خورشیدی زرتشتی استفاده نموده اند چون خود بخود پیش از سال ۶۲۲ میلادی سال هجری وجود نداشته تا مورخین اسلامی بتوانند از آن استفاده کنند.

راجع به درخت سرو کشر تنها تاریخ بیهق سال قطع درخت یعنی سال ۲۳۲ - هجری (۸۴۶/۴۷ میلادی) را داده است. حال اگر عمر درخت سرو کشر (یعنی ۱۴۰۵) را در نظر بگیریم و سپس تاریخ قطع آن یعنی سال ۸۴۶/۴۷ را

۱۰ - ممکن است این عدد هم کاملاً صحیح نباشد چون فرق بین آن با عمر درخت سرو کشر ۲۸۶ میباشد ($۱۶۹۱ - ۱۴۰۵ = ۲۸۶$ مترجم). از طرف دیگر ممکن است که در این موضوع کوشش کرده اند که سال هجری را مورد محاسبه قرار داده باشند که باین وصف فرق آن دو عدد با حساب هجری ۲۹۵ میشود.

از آن کم کنیم عدد ۵۵۹/۵۸ قبل از میلاد بدست میآید (۵۵۹/۵۸ = ۸۴۶/۴۷ - ۱۴۰۵). از طرفی نباید فراموش کرد که این درخت سروجت بنسای کاخ الجعفری قطع شده بوده است و آغاز بنای کاخ نامبرده بفرمان جعفر المتوکل در سال ۲۴۵ هجری (۸۵۹/۶۰ میلادی) بوده است. ۱۲. باین وصف نمیشود قبول کرد که درخت فوق را ۱۲ سال پیش از آغاز بنای کاخ قطع کرده بسوی سامره حرکت داده باشند. حال چون ورود این درخت به پایتخت خلیفه ۱۳ بسبب نفرینی که بسبب قطع درخت شده با مرگ خلیفه همزمان میشود بایستی قبول کرد که درخت سرو در سال ۸۵۸/۵۹ میلادی بریده شده است. در این صورت حساب زیر بدست میآید (یعنی ۵۴۷/۴۶ = ۸۵۸/۵۹ - ۱۴۰۵) بعبارت دیگر درست برابر همان سالی است که برای درخت سرو فریومد آورده اند. و این تاریخ میتواند صحیح باشد چون مؤلف کتاب تاریخ بیهق نیز در همین زمان میزیسته است.

بامحاسبه فوق که از یکی از تواریخ اسلامی ایران گرفته شده به زمان زندگی زرتشت میرسیم یعنی درست همان سنواتی بدست میآید که اخیراً توسط خاورشناسان ضمن بحث های متمادی بدست آمده است.

هامبورگ بر توئلد شپولر

۱۲ - رگ به تاریخ شهر سامره Geschichte d. Stadt Samarra اثر ارنست هرتسفلد

چاپ هامبورگ ۱۹۴۸ م ۱۲۵، نقل از الطبری ج سوم ص ۱۴۳۸

۱۳ - منابع و مآخذ همه حمل درخت و ابه بغداد نوشته اند که میتوان آنرا اشتباهی دانست

که معمولاً مورخین قرون ۱۲ و ۱۳ میلادی مینموده اند. (توضیح آنکه در این دو قرن

بغداد پایتخت عباسیان شده بود. بانی بغداد ابو جعفر منصور دومین خلیفه عباسی بوده

است. خلیفه المعتصم در سال ۲۲۱ هجری تصمیم گرفت پایتخت جدیدی بسازد لذا

به سامره رفت و آنجا را پس از ساختن پایتخت خود قرار داد. شهر سامره مدت

تقریباً ۵۰ سال پایتخت عباسیان بود. (ننلاژ - Jan Rypka; Iranische

Literaturgeschichte, Leipzig 1959, S. 47

قلعه فرود گناباد

برگی مشهود از يك داستان باستانی

بقلم

دکتر عباس زمانی

اسادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی

دانشگاه تهران

قلعه فرود گناباد

برگی مشهور از يك داستان باستانی

دکتر عباس زمانی

استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی
دانشگاه تهران

بر طبق حکایت شاهنامه فردوسی، سیاوش پسر کیکاوس به توران زمین لشکر کشید ولی افراسیاب از جنگ طفره رفت و باوی پیمان بست.^۱ در جریان این واقعه پیران و یسه سیاوش را به ازدواج تشویق کرد و سیاوش دختر پیران را انتخاب نمود.^۲

به موازات این ازدواج پیران و یسه سیاوش را به خواستگاری فرنگیس دختر افراسیاب نیز ترغیب نمود^۳ و نتیجه این دو ازدواج تولد فرود از دختر

۱- کتاب شاهنامه چاپ لیدن بسمی اغوستوس و لرس، جلد دوم، مطبعه بریل، ۱۲۹۵ هجری، ص ۵۷۱

از ایران بنه درد و تیمار خویش
چو باید ترا ینده باید شمار
مرا همچو فرزند خود می‌شناس
که پیوندم از خان تو بهترست
ایضاً شاهنامه ص ۶۰۵ و ۶۰۶
مرا غم ز بهر کم و بیش تست
که از دامن شاه جوئی گهر
ایضاً شاهنامه ص ۶۰۷

۲- یکی زن نگه کن سزاود خویش
بس پرده من چهاروند خرد
سیاوش بدو گفت دارم سپاس
ز خوبان جریره مرا در خورست

۳- اگر چند فرزند من خویش تست
ولیکن ترا آن سزاود تر

پیران^۴ و تولد کیخسرو از دختر افراسیاب^۵ بود .
سیاوش در نزد افراسیاب محترم بود ولی در نتیجه بدگوئی گرسیوز^۶،
سردار تورانی ، مفضوب و مقتول گردید^۷ . پیران و یسه فرنگیس را رهانید^۸
و کیخسرو را به شبانان سپرد^۹ . کیخسرو بزرگ شد و ، برای اینکه از
دسترس ایرانیان دور باشد ، به فرمان افراسیاب به ختن رفت . کیو
قهرمان باستانی ایران کیخسرو را جستجو^{۱۰} و به رفتن نزد کیکاوس
تشویق کرد . کیخسرو نزد کیکاوس رفت^{۱۱} و بر تخت شاهی نشانیده

بیامد سوادى و را موده داد .
يکى کودک آمد چو تابنده ماه
بتيره شب اندر چو پيران شنود .
ايضاً شاهنامه س ۶۳۰

بجای آمد و تیره شد آب من
غم روز تلخ اندر آمد همی
از این نامور بجه رستنی .
يکى نامور شهریار آورد
بنم خوردن او را دلارام کن
ايضاً همان شاهنامه س ۶۵۱ و ۶۵۲

سیاوش دگر دارد آئین و کار .
نهانی بنزدیک او چند گاه .
همی یاد کاؤس گیرد بجام .
ايضاً شاهنامه س ۶۳۶

۷ و ۸ - ايضاً همان شاهنامه س ۶۶۳ و ۶۶۷
وزان شاهزاده سخنها برانسد .
چنان نيك پور پسندیده را .
ايضاً شاهنامه س ۶۷۳

جهان گشت پربوى و رنگ و نكار
در و بام و ديوار پرخواسته
ايضاً شاهنامه س ۷۴۷

۴- هم آنکه بنزد سیاوش چو باد
که از دختر پهلوان سپاه
ورا نام کردند فرخ فرود

۵- سیاوش بدو گفت کان خواب من
مرا زندگانی سرآمد همی
ترا پنج ماهست از آبستنی
درخت گزین تو بار آورد
سرافراز کیخسروش نام کن

۶ - بدو گفت گرسیوز ای شهریار
فرستاده آمد ز کاؤس شاه
ز روم و ز چین نیزش آمد پیام

۹ - شبانان کوه قلو را بخواند
بدیشان سپرد آن دل و دیده را

۱۰ - ايضاً شاهنامه س ۷۱۲ و ۷۱۶
۱۱ - چو کیخسرو آمد بر شهریار
بسازین جهانی شد آداسته

شد^{۱۲} و فرود یا مادرش در قلعه کلات گناباد مستقر گردید. کیخسرو پس از جلوس تصمیم به جنگ با افراسیاب گرفت^{۱۳} و طوس را به توران زمین فرستاد^{۱۴} و به او توصیه کرد راه بیابان را پیش گیرد و از راه کلات، که از کنار قلعه فرود میگذرد، عبور نکند^{۱۵} ولی طوس، به علت خشکی و دوری راه بیابان، معبر کلات را انتخاب کرد^{۱۶}. فرود از آمدن طوس آگاه شد و بدیدن

۱۲ - بشد خسرو دست کاؤس شاه
وزان پس نیادست او را بدست
نشاندش دل افروز بر جای خویش

ببوسید و مالیدر خرابگاه
گرفت و بردش بجای نشست
ز گنجور تاج کیان خواست پیش
ایضاً همان شاهنامه ص ۷۶۳

۱۳ - ایضاً شاهنامه ص ۷۷۰

۱۴ - ایضاً شاهنامه ص ۷۹۲

۱۵ - گذر بر کلات ایچ گونه مکن
روان سیاوش چو خورشید باد
پسر بودش از دخت پیران یکی
کنون در کلات است و بامادرست
سپه دارد و نامداران جنگ
براه بیابان بساید شدن

گر آن ره روی خام گردد سخن
بدان گیتی جای امید باد
که پیدا نبود از پدر اندکی
جهاندار با فر و با لشکرست
یکی کوه در راه دشوار و تنگ
نه نیکو بود چنگ شیران زدن

ایضاً شاهنامه ص ۷۹۴

۱۶ - وزان سو که بد طوس و دیگر سپاه
زیک سو بیابان بی آب و نم
بکودرز گفت این بیابان خشک
چو دانیم روزی به تنده دراز
همان به که سوی کلات و چرم
بگفت و بفرمود تا بگذرند

همیرفت تا پیش آمد دو راه
کلات از دگر سوی و راه چرم
اگر گردد هنبر دهد خاک مشک
به آب و با سایش آید نیاز
برائیم و منزل کنیم از میم
بسوی کلات و چرم ره برند

ایضاً شاهنامه ص ۷۹۵ و ۷۹۶

لشکر رفت^{۱۷}. طوس از دیدن فرود بر آشت و وی را احضار کرد^{۱۸}. فرود از آمدن نزد طوس خودداری نمود و داماد^{۱۹} و پسر^{۲۰} و چند تن دیگر از سرداران او را، که مأمور احضار شده بودند، کشت^{۲۱} طوس سرسخت تر شد^{۲۲} و پهلوانان دیگری چون گیو^{۲۳} و بیژن را به جنگ فرود فرستاد. فرود، که در

۱۷ - پس آگاهی آمد بنزد فرود سپاه برادرت از ایران زمین ز راه کلات است آهنگشان بر مادر آمد فرود جوان چه گویی چه باید کنون ساختن جزیره بدو گفت کای رزم ساز برادرت چون کینه جوید همی تر را پیش باید بکین تا ساختن

که شد روی خورشید تابان کبود . همی سوی توران گراید بکین ز دامن کجا افکند جنگ شان . چنین گفت کای بسانوی بسانوان نباید که آرد یکی تاختن . بدین روز هرگز مبادت نیاز . روان سیاوش بشوید همی کمر بر میان بستن و ساختن

برفتند پویان تغوار و فرود بمانند خیره فرود و تغوار

جوانرا سربخت برگشته بود . از آن لشکر و آلت کارزار . ایضاً شاهنامه س ۷۹۶ تا ۸۰۰

۱۸ - چو ایرانیان از پرکوه سار بر آشت ازیشان سپهدار طوس چنین گفت کز لشکر نامدار که جوشان شود زین میان گروه به بیند که این دودلاور که اند

بدیدند ناگه فرود و تغوار . فروماند برجای پیلان و کوس . سوادری بپایید همی کامگار براند دمان تاسر برزکوه بدان تند بالا ز بهر چاهاند . ایضاً شاهنامه س ۸۰۲ و ۸۰۳

۱۹ - پیامد دگر باره داماد طوس ز راه چرم برسید کوه شد چو از تیغ بالا فرودش بدید ز بسالا خدنگی برانداز برش چو سالار طوس از میم بشکرید

همی کرد گردون برور بر فوس دلش یرجفا بود نستوه شد . ز قربان کمان کئی برکشید . که بر دوخت با ترک رومی سرش شد آن کوه بر چشم او ناپدید ایضاً شاهنامه س ۸۰۹ و ۸۱۰

۲۰ و ۲۱ و ۲۲ - ایضاً شاهنامه س ۸۱۱ و ۸۱۲ و ۸۱۴

ابتدا توسط مادرش تشویش به کین خواهی پدر شده و میل همراهی باطوس داشت، بالاخره زخم برداشت و پس از مراجعت به قلعه مرد ۲۴. اطرافیان فرود خود را به پائین انداختند و مادرش گنجها را سوزانید و در مقابل نعش پسرش باخنجری شکم خود را درید. ۲۵.

برگ مشهود این داستان غم انگیز قلعه فرود کلات گناباد است که آثار آن‌ها اکنون بر فراز قلعه منفردی وجود دارد و در دو قسمت بشرح ذیل بررسی می‌گردد :

الف - موقعیت قلعه فرود .

ب - آثار قلعه فرود .

موقعیت - جغرافیای تاریخی شهرستان و شهر گناباد توسط نگارنده در شماره مخصوص دوهزار و پانصدمین سال بنیادگذاری شاهنشاهی ایران مجله بررسیهای تاریخی بیان و اشعار شده که این شهرستان در دوران پیش از اسلام معبر داخلی فلات ایران و قسمتهای شرقی آن و محل برخورد و میدان

۲۴- چورهام دید آن در آمد ز پشت
بزد بر سر سفت آن مرد شیر
بنزدیک دژ بیژن اندر رسید
پیماده خود و چند از آن چاکران
بدژ در شد و در به بستند زود
همی کنند جان آن گزیده فرود

خروشان یکی تیغ هندی بمشت
فرو مانند از کار دست دلیر
بزخمی پی باره او برید
تبه گشته از جنگ کند آوران
دریغ آن دل و نام جنگی فرود
همه تخت موی و همه کاخ دود
ایضاً شاهنامه ص ۸۲۲ و ۸۲۳

چو شد زین جهان نارسیده بکام
همه خویشتن بر زمین بر زدند
همه گنجها را با آتش بسوخت
بر جامه او یکی دشنه بود
شکم بردرید و برش جان بداد
بغادت به بستند یکسر میان
ایضاً شاهنامه ص ۸۲۴

۲۵- فرود سیاروخش بی کام و نام
پرستند گسان بر سر دژ شدند
جریره یکی آتشی بر فروخت
بیامد به بسالین فرخ فرود
دورخرا بروی پسر بر نهاد
در دژ گشادند ای-رانیان

جنگ لشکریان ایران و توران بوده است. هم چنین مذکور گشت که در کنار این معبر اصلی و جنگی، که بوسیله تنگل^{۲۶} های کلات وزید به دشت پشن و کیسور و بالاخره به قسمتهای شرقی ایران میپیوسته، آثاری تاریخی، از جمله قلعه فرود، وجود دارد. قلعه فرود در حدود شش کیلومتری جنوب شرقی قریه کلات و ۳۰ کیلومتری جنوب غربی گناباد و در شرق جاده اسفالته گناباد - فردوس، به احتمال قوی همان معبر اصلی و جنگی فوق، است که بر فراز قلعه منفرد و مرتفعی قرار دارد.

قریه کلات که مکرر در اشعار شاهنامه بخصوص داستان مورد بحث از آن نام برده شده است، در ۲۴ کیلومتری جنوب غربی گناباد واقع و بر اساس نتایج سرشماری آبان ۱۳۴۵ دارای ۱۱۶۸ نفر جمعیت بوده است^{۲۷}. این قریه ییلاقی و مزارع اطراف آن دارای آب نسبتاً فراوان و درختان سرسبز و محل گردش اهالی در روزهای تعطیل تابستان است.

قله ای که قلعه فرود بر فراز آن قرار دارد (شکل ۲۱) رفیع و عظیم و وسیله دوتك (ته، تنگه) و دو دره بشرح زیر از قلل اطراف خود جدا افتاده است: از شمال شرقی وسیله تك میمند که آبی بهمین نام در آن جاری است و پس از پیچ و خمهای فراوان و تشکیل آبشارهای کوتاه و بلند متعدد به قریه كوچك میمند^{۲۸} (به احتمال قوی همان میم مندرج در اشعار فردوسی) میرسد و آن را مشروب میکند. از جنوب غربی به تك زو که آبی بهمین نام در آن جاری است. این آب نیز از میان سنگهای كوچك و بزرگ میگذرد و آبشارهایی به ارتفاع سه تاده متر تشکیل میدهد و بالاخره قریه كوچكي بنام زو^{۲۹} را

۲۶ - دره بین دو کوه

۲۷ - جلد پنجم فرهنگ آبادیهای کشور، مرکز آمار ایران، چاپ اول، بهمن ۱۳۴۷.

۲۸ - میمند در آبان ۱۳۴۵، بیست و شش نفر جمعیت داشته است؛ جلد پنجم فرهنگ آبادیهای کشور، مرکز آمار ایران، بهمن ۱۳۴۷، دهستان کافک.

۲۹ و ۳۰ - در آبان ۱۳۴۵ ۲۴ نفر و کوه قلعه ۶۲ نفر جمعیت داشته است؛ ایضاً جلد پنجم فرهنگ آبادیهای کشور، دهقان کافک

مشروب میکند. پهنای این تك غالباً ۵ تا ۱۰ متر و عبور از آن مشکل است (شکل ۳ و ۴). دیواره های سنگی طرفین آن تا آسمان ممتد بنظر میرسد (شکل ۵) و در بعضی جاها دیواره سنگی قلعه پایه قلعه بطرف تك متمایل و بصورت ایوان مسقف در آمده است. وجود آثار سه آسیا (شکل ۴) در این تك نشان میدهد که سابقاً آب زیادتری در آن جاری بوده است.

از مغرب به دره زو که در سمت جنوب به تك زو میرسد. صعود از این دره به سطح قلعه فرود، بدون وسائل کوه نوردی، مشکل است.

از مشرق به دره کوه قلعه ۳۰ که احتمالاً نام آن را از قلعه فرود گرفته اند. این دره از دره زو کم عمق تر بوده و تنه راه نسبتاً سهل الوصول به قلعه از قسمت شمالی آن است که به تك میمند منتهی میشود. احتمالاً سرداران ایرانی از همین راه به قلعه صعود میکرده اند و این شعر فردوسی: «چو سالار طوس از میمند (احتمالاً میمند) بنگرید شد آن کوه بر چشم او ناپدید»

در همین مورد سروده شده است.

آثار - آثار موجود قلعه فرود و اطراف آن عبارت از سه قسمت است: اول آسیاهای تك زو - این آسیاها در اواخر قسمت جنوبی تك، هریک به فاصله سی متر از دیگری، قرار دارد (شکل ۴). از آسیای شمالی فعلاً قسمتی از تنوره و محل ناوه (ظرف هرمی شکلی که گندم از آن به سوراخ سنگ بالای آسیا میریزد) باقی است. ضخامت دیوار سنگی تنوره حدود ۱۱/۲ متر و قطر داخلی آن یک متر است و از پائین به بالا، مانند مخروط، باریک میشود. دیوار ایوان یا طاق نمای شمالی که ناوه در آن قرار داشته از سنگ و قوسهای تقریباً جناغی آن از آجر است. در طرفین این طاق نما محل اتصال دوسر چوبی که ناوه را نگه میداشته بخوبی روشن است و حتی قدری از آن چوب در انتهای سوراخ اتصال بچشم میخورد. ارتفاع این طاق نما حدود سه متر است و جست قوس آن قریب یک متر میباشد.

آسیای وسط از نظر ضخامت دیوار و قطر تنوره نظیر آسیای شمالی است و آجرهای قوس طاقنمای مشرف بر ناوه به ابعاد $۷ \times ۲۶ \times ۲۶$ سانتیمتر است ولی ساروج آن از بین رفته و قسمت پائین تنوره وسیله سیل پر شده است. ارتفاع تنوره این آسیا در خارج و در سمت شمال، مانند تنوره آسیای شمالی، حدود ده متر و کف آن هم سطح انتهای تنوره آسیای شمالی است و با توجه به ده متر اختلاف سطح، درسی متر فاصله، شیب تند تك بخوبی روشن میگردد. از آسیای جنوبی فعلاً فقط کف تنوره سنگی و آثار ساروج آن ظاهر است. در بالای سه آسیا سطح سنگی نسبتاً مسطحی در پناه دیواره قله وجود دارد که احتمالاً منزل آسیابانها بوده است.

دوم غارهای قله زیر قلعہ - در حال حاضر اثر چهار غار در غرب و شرق دیده میشود :

۱- غار سمت غربی - دهانه این غار در اواسط تك زو، با ارتفاع کمی از قعر تك، دیده میشود (شکل ۳) و بمرور زمان و در اثر سیلابهای زمستانی و بهاری تقریباً مسدود شده است.

۲- غار سمت شرقی که در کمر قله قرار دارد و بمرور زمان، به علت نزول خار و خاشاک و سقوط لبه های غار و پائین رفتن و بالا آمدن کبوتر بکیران، قسمت عمودی و ابتدای آن تا نزدیک دهانه پر شده است ولی ادامه شیب دار آن هنوز بخوبی دیده میشود. طبق گفته بعضی از اهالی محل این غار به غار سمت غربی مربوط بوده است.

۳- دو غار پایه شرقی قله - این دو غار، هر یک به عمق افقی بیش از بیست و عرض سه و ارتفاع دو متر، مصنوعاً از شرق به غرب کنده شده و طاق هلالی در آنها تعبیه گردیده است (شکل ۶). البته این مشخصات مربوط به حالت مشهود دو غار است و شاید با خاک برداری و حفاری های علمی در کف و یا دیوارهای آنها آثار دیگری ظاهر گردد.

سوم آثار بالای قله یعنی قلعه فرود - بالای قله‌ای که قلعه بر فراز آن ساخته شده صلیبی شکل و شامل پنج قسمت است :

۱- بازوی جنوبی که در ارتفاع کمتری نسبت به محل تقاطع بازوها قرار دارد و در سطح آن قطعات آجر فراوان بچشم می‌خورد (شکل ۷) ولی در حال حاضر آثار ساختمانی جالب توجهی دیده نمی‌شود .

۲- بازوی غربی که در وضعی کم ارتفاع تر نسبت به محل تقاطع بازوها قرار دارد و خود دارای زائده‌ای به مساحت تقریباً 30×30 متر می‌باشد و در سمت شرق آن آثار دیوارهای سنگی مشاهده می‌گردد . (شکل ۸)

۳- بازوی شرقی که کوته‌تر از سه بازوی دیگر است ولی در آن آثار دیوارها و پلکان سنگی وجود دارد (شکل ۹) .

۴- بازوی شمالی که وسیع‌تر از بازوهای دیگر است و از کپائین نامیده می‌شود . این بازو به فاصله ۵۰ متر از محل تقاطع بازوهای صلیب به دو شاخه تقسیم می‌شود . شاخه غربی حدود ۷۵ متر بطرف شمال غربی ادامه می‌یابد و در اواخر آن يك بارو و به عبارت دیگر معبر سنگی به عرض $2/5$ متر و ضخامت دیوار $1/5$ متر وجود دارد . در دیوار خارجی این بارو چند سوراخ ، هر يك به فاصله $1/5$ متر از دیگری ، وجود دارد که احتمالاً محل دید نگهبانان و پرتاب کردن تیر بوده است . از این بارو تنگ کلات بخوبی دیده می‌شود . شاخه شرقی بازوی شمالی پائین‌تر از شاخه غربی و بطرف شمال شرقی ممتد است . اضافه بر دیوارهای سنگی شرقی و غربی بازوی شمالی ، آثار بعضی قسمتها بچشم می‌خورد . یکی از آنها چاله وسیعی به طول سی و عرض حدود بیست متر است که احتمالاً برای ذخیره آب بوده است . دیگر يك اطاق و احتمالاً آب‌انباری است (شکل ۱۰) که ابعاد آن در حالت فعلی به این قرار است : عرض قسمت جنوبی ، که قسمتی از سقف آجری آن هنوز باقی است و دارای اندود ساروجی می‌باشد ، ۵ متر .

عمق، یا درواقع قسمتی از طول که فعلاً ظاهر است از شمال به جنوب، ۴ متر.

ارتفاع، از کف پراز گل ولای تاسقف، ۱/۵ متر.

۵- محل تقاطع بازوهای صلیب، که ارگ بالا نامیده میشود و مرتفع-ترین قسمت قلعه و قاعه است؛ دارای حدود پنجاه متر قطر و شامل قسمتهای مختلف ساختمانی میباشد که تماماً، نسبت به آنچه فعلاً دیده میشود، از سنگ و ساروج است و آثار دو قسمت آن روشن میباشد:

اول باقیمانده یک تالار شرقی - غربی، در سمت مغرب، به طول ۶ و به عرض ۴ متر که بزرگراه رو به عرض دو متر عمود میشود و مجموعاً چون یک صلیب بی سر جلوه میکند. ضخامت دیوارهای تالار و راهرو شمالی - جنوبی بیش از یک متر است و ظاهر آثار حکایت دارد که در طرفین راهرو بقایای ساختمانی دیگر وجود داشته و فعلاً در زیر خاک مخفی و یا از بین رفته است. دوم باقیمانده دیوارهای سنگی ایوانی در سمت شرق به عرض ۵ و طول (عمق) حدود ۶ متر که ظاهر حول و حوش آن حکایت از وجود قسمتهای دیگری در طرفین ایوان دارد (شکل ۱۱).

در سطح این قسمت قطعات آجرهای مختلف البعدی وجود دارد و نشان میدهد که در بنای این قلعه عظیم، بخصوص در سقفها، انواع آجرها بکار رفته است. ابعاد بعضی از آجرها از این قرار است:

آجرهای دارای ابعاد $28 \times 28 \times 7$ سانتیمتر.

نیم آجرهای دارای ابعاد $28 \times 14 \times 7$ سانتیمتر.

آجرهای دارای ابعاد $33 \times 16 \times 6$ سانتیمتر.

آجرهای قهوه‌ای رنگ به ابعاد $20 \times 20 \times 3$ سانتیمتر.

آجرهای چند ضلعی بطول هر ضلع ۲۳ سانتیمتر.

قلعه فرود کلات گناباد یکی از قلاع بزرگ و مفصل ایران باستان است ولی مادام که حفاریهای دقیق عملی در آن صورت نگیرد و دلایل روشن تری بدست نیاید نمی توان تاریخ قطعی آن را مشخص نمود زیرا با وجودیکه اشعار فردوسی و قهرمانان شاهنامه او ظاهراً مربوط به دوره هخامنشیان میباشند دلایل روشنی، که بتواند قلعه را به قبل از دوره ساسانی نسبت دهد، در دسترس نیست. از طرف دیگر این بنا را نمیتوان صریحاً بدوران اسلامی متعلق دانست زیرا با اینکه تقریباً تاریخ این دوران روشن است مطلبی از این قلعه عظیم در دسترس نیست و با وجودیکه در بعضی از کتابهای جغرافیای تاریخی از قلعه کیو گودرز صحبت به میان آمده،^{۳۱} درباره این بنا بحث نشده است. دوره ای که بیشتر احتیاج به استحکامات و قلاع دفاعی داشته، دوره سلجوقی و بخصوص پیش آمدهای پیروان حسن صباح بوده است ولی با وجودی که قهستان یکی از مراکز اسماعیلیه بوده تصور نمیشود که يك فرقه ظاهراً مذهبی، که اکثر گرفتار جنگ و گریزها بوده و ایجاد خوف و هراسها نموده، در مدت نسبتاً کوتاهی فرصت و قدرت تأسیس اینگونه قلاع عظیم را داشته است و وجود بعضی قطعات آجر و سفال دوران اسلامی و مشابه با سفالهای دوره سلجوقی بیشتر میتواند حاکی از سکونت چند ساله افراد این فرقه در این قلعه و استفاده موقتی از آن و نظائر چنین وقایعی داشته باشد.

قلعه فرود کلات گناباد، مانند قلعه دختر شوراب گناباد، يك بنای دوره ساسانی بنظر میرسد و دلایل انتساب آن به آن دوره بقرار ذیل است:

- ۱- از نظر موقعیت - اکثر قلاع منسوب به دوره ساسانی در کنار راههای مهم و بر فراز قله ها و نقاط صعب العبور ساخته شده است، مانند قلعه دختر فیروز آباد فارس و قلعه دختر شوراب گناباد.^{۳۲}

۳۱- شماره مخصوص دوهزار و پانصدمین سال بنیانگذاری شاهنشاهی ایران مجله بررسیهای تاریخی، ص ۳۹۰

۳۲- ایضاً شماره مخصوص مجله بررسیهای تاریخی ص ۴۰۲

۲- از نظر نقشه و فرم - پلان کلی و جزئی بناهای قلعه فرود کلات گناباد فعلاً بخوبی روشن نیست ولی تالار مستطیل و ایوانها و راهروها و همچنین سقفهای آجری و گهواره‌ای، که آثارش در این قلعه وجود دارد، در بناهای دوره ساسانی، از جمله کاخ سروستان،^{۳۳} معمول بوده است.

۳- از نظر مصالح - در اکثر بناهای دوره ساسانی بخصوص اوایل آن دوره، سنگ و قلوه سنگ و همچنین آجر بکار میرفته و با کچ و ساروج ملاط و اندود میشده است مانند قلعه دختر فیروز آباد فارس و قلعه دختر شوراب گناباد. اضافه بر آن در دیوار بعضی از بناهای دوره ساسانی، چون کاخ سروستان، سنگ و در قوسها و سقفها آجر^{۳۴} بکار رفته و این امر، بطوریکه اشاره شد، در قلعه فرود نیز صورت گرفته است. وقتی دیوارهای سنگی قلعه دختر شوراب گناباد را با تنوره آسیاهای مجاور قلعه و یا دیوارهای بالای قلعه فرود مقایسه کنیم از نظر شکل سنگها و طرز چیدن آنها همانندی نزدیکی خواهیم دید (شکل ۱۲) بخصوص که در ملاط و اندود هر دو ساروج نیز بکار رفته است.

۴- از نظر سفالهای لعابدار - اضافه بر آجرهای فراوان تعدادی سفالهای ساده و لعابدار در سطح قلعه، کم و بیش، پراکنده است که در بین آنها غالب سفالهای لعابدار، بخصوص سفالهای لعابدار ترك خورده، با سفالهای دوره ساسانی قابل مقایسه است.

بنظر میرسد که :

- ۱- بناهای بازوی شمالی که از طرفی بلافاصله پس از راه سهل‌الورود قلعه واقع و از طرف دیگر در مقابل معبر کلات و مشرف بر تنگ میمند و دره زواست، محل استقرار لشکریان و پاسداران بوده است.
- ۲- بازوی غربی وضع اختصاصی داشته و برای سکونت فرمانروای

قلعه و حرم و اعضاء خانواده او مورد استفاده بوده است. گفته بعضی از اهالی راجع باینکه زنان حرم فرود، پس از مردن همسرشان، خود را به تك زو انداخته اند میتواند این نظرا تقویت کند.

۳- بازوی جنوبی، که در پشت قسمتهای دیگر قرار داشته و مطمئن تر و آرام تر بوده، احتمالا محل معابد و انجام مراسم مذهبی بوده است.

۴- محل تقاطع بازوها، که مرکز و مشرف بر سایر قسمتها میباشد، محل کار فرمانروا و همکاران او بوده است.

امید است وزارت محترم فرهنگ و هنر باین اثر تاریخی عطف توجه و با صدور دستور کاوشهای علمی وضع آن را روشن فرمایند. مسأله جالبی که با حفاریهای علمی حل خواهد شد مسأله آبرسانی این قلعه عظیم است. بطوریکه در محل گفته میشود آب قلعه از چشمه های دامنه قلل مرتفع تر و واقع در جنوب شرقی آن، از طریق لوله های مسی و بطرز شتر گلو، تأمین میشده است.

شکل ۱

قله ای که قلعه فرودگناباد بر فراز آن است . در سمت
چپ آثار باروی شاخه غربی بازوی شمالی قلعه دیده میشود.

شکل ۲

انتهای قله ای که قلعه فرودگناباد بر فراز آن است .

شکل ۳

اواسط تکزو و ابتدای غار سمت غربی پایه قله که در اثر سیلابها ظاهراً مسدود شده است

شکل ۴

اواخر قسمت جنوبی تکزو که در آن تنوره دوآسیا دیده میشود .

شکل ۶

دهنه یکی از دوغار مصنوعی پایه
شرقی قله که هریک بیش از ۲۰
متر عمق (طول) دارد .

شکل ۵

دیواره های سنگی تکه تکه تا آسمان
ممتد بنظر می رسد .

شکل ۷

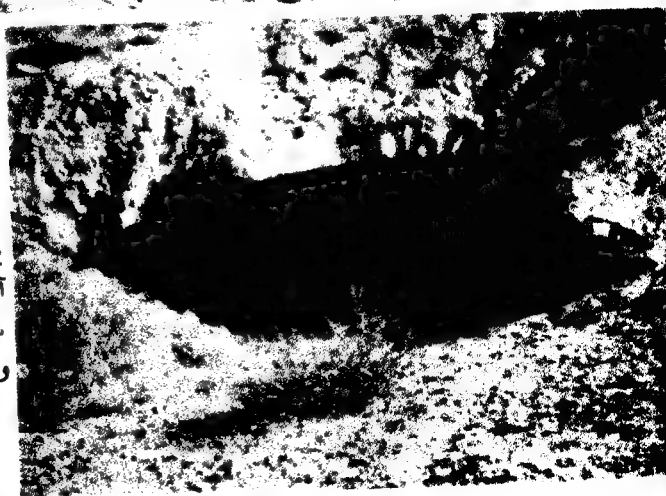
منظره ای از بازوی جنوبی قلعه فرودگناباد که در آن
قطعات فراوان آجر دیده میشود .

شکل ۸
منظره‌ای از بازوی
غربی قلعه فرودگناباد

شکل ۹
آثار دیوارهای سنگی
سمت شرق قلعه
فرودگناباد.

شکل ۱۰
بقایای یک اتاق یا
آب‌انبار که در بازوی
شمالی قلعه فرودگناباد
وجود دارد.

شکل ۱۱

آثار ایوان سمت شرق قلعه فرود گناباد که ظاهر حول و
حوش آن حکایت از وجود قسمتهای ساختمانی می‌کند.

شکل ۱۲

دیواری از قلعه دختر شوراب
گناباد که از نظر شکل سنگها و
طرز چین آنها با تنوره‌های آسیا
و دیوارهای قلعه فرود همانند
بنظر می‌رسد .

منشاء

اجتماعی معتقدات گردان اهل حق

«دکتر» (دکتر) در جامعه شناسی،

در باره خاندانهای حقیقت

بقلم

حشمت الله طیبی

(دکتر در جامعه شناسی)

یادداشت مجله

با آنکه در باره عقاید دینی کردن اهل حق و معتقدین بآئین حقیقت کتب و مقالات چندی چاپ شده است، چون مقاله آقای دکتر حشمت الله طبیبی درباره منشاء اجتماعی عقاید این گروه و از نظر گاه اجتماعی در آن بحث شده است، لذا مجله بررسیهای تاریخی ضمن تشکر از نویسنده دانشمند آن مقاله مزبور را برای استفاده خوانندگان خود درج مینماید.

بررسی های تاریخی

منشاء اجتماعی معتقدات کردان اهل حق

« مطالعه جامعه شناسی » در باره خاندانهای حقیقت

بقلم

حشمت الله طبیبی

(دکتر در جامعه شناسی)

در منطقه وسیع کردستان
چه آن قسمت که در داخل خاک
ایران قرار دارد و یا خارج از
مرزهای سیاسی واقع است ،
طوایفی از کردان ایرانی الاصل
زندگی میکنند که با حفظ بعض
سنن کهن و رعایت برخی از
اصول مناسک دین اجدادی و
در زیر نام اسلام بنامهای
گوناگون مانند :

اهل حق - یزیدی - صارلی
بجوران - کاکلی و علی الهی و
غیره بانجام آداب و مناسک خاص
خود که غالباً سری است و
بیگانه را از آن خبری نیست
سرگرم میباشند .

با اینکه مطالعه و شناخت
منشاء معتقدات آنها برای همه

کسانیکه بگذشته ایران و آئین باستانی آن میاندايشند جالب میباشد مع الوصف بدلیل دوری و کوهستانی بودن مناطق سکونت آنها وعدم آگاهی عمومی از شیوه رفتار اجتماعی و عقاید دینی شان کمتر مورد توجه محققان و شیفتهگان تحقیقات ایرانی قرار گرفته اند.

نگارنده با آگاهی هائی چند که در خلال سالهای اخیر از اصول مناسک و معتقدات و آداب و رسوم دینی و اجتماعی بعضی از این فرق دینی بدست آورده براین اندیشه شد که بر مبنای تحقیقات و مطالعات جامعه شناسی به شناخت ریشه و منشاء معتقدات آنها دست یابد تا از این راه خدمتی ناچیز بمنظور پیوند رویدادهای دینی - سیاسی و اجتماعی تاریخ اجتماعی ایران انجام دهد و بدین لحاظ این مقاله را اختصاص داد به بحث درباره منشاء اجتماعی یکی از تأسیسات دینی و اجتماعی طوایف کردان اهل حق موسوم به «خاندانهای حقیقت»

قبل از ورود باصل موضوع لازم میدانم باین نکته اشاره کنم که جامعه شناسان و مردم شناسان در مطالعاتی که بر اساس روشهای تحقیق جامعه شناسی و مردم شناسی و بمنظور شناخت شیوه زندگی اجتماعی و دینی گروه ها و اقلیتهای مذهبی در جوامع ابتدائی انجام داده اند غالباً باین نتیجه رسیده اند که هر چه جامعه ابتدائی تر باشد پدیده های دینی آن نیز ساده تر است، منتهی این سادگی در عین حال دارای اصولی پیچیده است که بآسانی نمی توان به کنه و ریشه آنها دست یافت، بهمین جهت است که حتی در تحقیقاتی که بنای آن بر بکار بردن روشهای مستقیم قرار دارد نیز باز جوئی و پرسش از معتقدین و مؤمنین به فرق دینی درباره اصل و منشاء عقایدشان امری بس دشوار مینماید، زیرا آنان قاعده تاً قادر نخواهند بود که بی تکلف در این باره اطلاعاتی در اختیار محققان بگذارند، چرا که منشاء بعض عقایدشان مربوط به دیروز و امروز نیست بلکه بدعتهائی هستند که در گذشته دور بوجود آمده اند و در فاصله قرون و اعصار بصورت های گوناگون متجلی شده اند.

بنابراین در تحلیل منشأ برخی عقاید طوایف کرد باید قبول کنیم که معتقداتی بسیار کهن‌اند که در ادوار گذشته از نسلی به نسل بعدالقاء شده و بعداً بحکم سنت به جماعات مذهبی انتقال یافته و درنسلها باقی مانده و سپس بصورت جزئی از ترکیب زندگی اجتماعی و دینی آنان درآمده است. اما اهل حق طوایفی هستند در مغرب کردستان که اغلب در گروه‌های جادر نشین و ده نشین و در گروههای کوچک صنعتگران شهری دیده میشوند. مرکز اصلی نشر و انتشار آئین حقیقت بر طبق متون دینی آنها تا قرن هفتم لرستان بوده و سپس مرکزیت بمناطق غربی کردستان و کرمانشاهان منتقل گردیده است.^۱

امروزه همه طوایف کرد گوران و قلخانی و اکثریت طوایف سنجابی و قسمتی از طایفه کلهر و زنکنه و ایلات عثمانه و نند و جلاله و نند از ایلات کرمانشاهان و در شهرهای غربی ایران چون قصر شیرین - کرند - سرپل زهاب - صحنه هلیلان از اهل حق‌اند - در لرستان نیز در مناطق دلفان و پشتکوه در میان ایلات لکستان و سکوند سکونت دارند. بعلاوه در مناطق شمالی و مرکزی ایران مانند آذربایجان (تبریز «مجله چرنداب» - مراغه - رضائیه)^۲ و حوالی قزوین و تهران «هشتگرد و ورامین» و در شمال کلاردشت از پیروان اهل حق یافت میشود. در خارج از مرزهای سیاسی ایران نیز طوایفی از اکراد عراق بویژه در شهرهای سلیمانیه - کرکوک - خانقین و موصل و بعضی از طوایف کرد ساکن ترکیه از پیروان آئین حقیقت‌اند.^۳

در ایجاد اصول عقاید اهل حق عوامل اجتماعی چندی که از تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران منفک نیست مؤثر بوده است. عقیده بوجود سرداران

۱ - رجوع شود به مقاله مینورسکی در دایرة المعارف اسلامی ذیل اهل حق Ahl - é Haqq

۲ - رجوع شود به ایلنجی نوشته دکتر غلامحسین ساعدی از انتشارات مؤسسه مطالعات اجتماعی

3- L' Esotérisme Kurde . par. M. Mokri . Paris 1966. p.9

نورانی، و «سرداران ظلمانی» که بدون شك بازمانده قدیمترین عقیده آریائی یعنی جنگ بین نور و ظلمت است در تاریخ تجلیات اهل حق بصورت پیکار میان گروندگان علی و ریزه خواران معاویه نمایان گشته است.^۴ بعلاوه در دستورهای دینی اهل حق اجرای سه اصل زرتشت یعنی اندیشه نیک - گفتار نیک - کردار نیک، فریضه ای است که همراه حق ملزم به رعایت و به کار بستن آن است، چنانکه این سه اصل در یک بیت از کلام سرانجام کتاب مقدس آنها به گویش کردی گورانی خلاصه شده است.

«یاری چارچون، باوری و جا»
«پاکی و راستی، نیستی وردآ»^۵
یعنی یاری چهار چیز است بجای آورید - پاکی و راستی، نیستی و یاری.
در جای دیگر نیز گوید:

«یارسان و راه، رای حق راسین، برانان و راه»

«پاکی و راستی، نیستی وردآ - قدم و قدم تا و منزلگاه»^۶
یعنی ای گروه یارسان - راه حق راه راستی است - باید بر این راه باشید - پاکی و راستی - نیستی و یاری را، قدم بقدم تا پایان عمر شعار خود سازید. کتاب مقدس اهل حق مانند سرودهای زرتشت منظوم است و کلام سرانجام یا کلام خزانه نام دارد. عبادت را نیاز میگویند، کلام هنگام نیاز با آهنگ خاصی همراه با طنبور خوانده میشود کلامها با گویش کردی گورانی سروده شده اند.

۴- که این هشت سردار نورانیند
بهر دو جهان در همه زیر و بر
بجز ذات حیدر در گریست کس
معاویه بسا عمرو عاس دنی
برابر ابا هشت ظلمانیند
بهر جا شود گر زایمان نظر
خداوند باشد بهر پیش و پس
بدند خصم با آن خدای غنی

شاهنامه حقیقت ص ۲۰۹ تا ۲۱۵

۵ - متن کلام خطی

۶ - متن کلام خطی

اهل حق به تناسخ اعتقاد دارند و حلول ذات را «دونا دون» گویند و معتقدند که آدمی از بدو خلقت تا روز قیامت هزار و یک جامه عوض میکند و براساس این عقیده است که به هفت فرشته معتقد هستند که در دوره های مختلف بنامهای گوناگون و به ترتیب در جسم بعضی از بزرگان و پاکان آنها ظاهر گشته اند.^۷

عقاید آنها در خصوص آفرینش نیز صرفاً متکی بر فرضیات اصول تکوین عالم است و از عناصر جهان برای خود موضوعی دینی ساخته اند که بآن شکل خاص فلسفی و افسانه آمیز داده و معتقدند که آفرینش در دو مرحله اصلی انجام شده «خلقت جهان معنوی»^۸ و «خلقت جهان مادی»^۹. تصویری که از این دو جهان دارند معرف رنگ آمیزی مخصوص فلسفی است که به شکل افسانه بیان شده است، این افسانه ها در دفترها و متون دینی آنها به لهجه کردی گورانی و لکی و بصورت های گوناگون حکایت شده اند.^{۱۰}

طوایف اهل حق در کردستان و لرستان بنامهای گوناگون مانند: اهل حق - اهل سر - اهل طایفه - یارسان - نصیری و در آذربایجان بنام «گوران» معروف میباشند.

از نشانه های ظاهری آنها داشتن شارب است یعنی موی سبیل خود را نمی زنند تا بلند شود و لب بالا را بپوشاند، آنها شارب را معرف مسلك

۷ - « که عدل خدا این بود در فنون	هر آنکس بمیرد بدوران دون ،
« هر آن چند بودش بدینا مکان	بباید بقبی بود آنچنان ،
« چو موزون بگردد حسابش بکار	دوباره بباید بدون شمار ،
« چنین تا کند طی همه آن هزار	در آن آخر روز از امریار ،
« دیگر دون بدون گر نباشد بکار	چه کرده پس آن طفل بی کار و بار ،
« اگر دون بدون در زمان نیست راست	خدا در کجا عدل او در کجاست ،
- شاهنامه حقیقت ص ۱۸۰

8- Création du monde sprituel

9- Création du monde matériel

10. L'esotérisme Kurde . par M.MOKRI . Paris 1966. P.9

حقیقت میدانند و عقیده دارند شاه ولایت «علی» نیز شارب خود را نمی‌زده است.

از معتقدات اهل حق که منشأ اجتماعی دارد میتوان سرسپردن - داشتن پیرو دلیل - جم و جمخانه - خاندانهای حقیقت و روزه سه روزه را نام برد که در اینجا فقط به بیان خاندانهای حقیقت و دلایل اجتماعی ایجاد آنها بسنده میکنم، باشد مورد توجه قرار گیرد.

پیش از این گفتیم که سابقه ظهور و رواج آئین حقیقت بصورت بدعت دینی به قرن سوم هجری میرسد ولی در قرن هفتم هجری با ظهور سلطان اسحق یا سلطان سهاک که اهل حق او را مقنن و مجدد آئین حقیقت میدانند شکل دیگری بخود میگیرد و بدنبال استقبال روزافزون طوایف کرد، سلطان اسحق بایجاد مکتبی واحد و هماهنگی در تمام مجامع اهل حق که تا آن زمان پراکنده و از هم بی‌خبر بودند توفیق می‌یابد. از جمله اقدامات او بنای خاندانهای حقیقت، مراسم سرسپردن و جوسر شکستن و انتخاب پیرو دلیل و تشکیل مجمع دینی «جمخانه» باتشریفات و آداب مخصوص، روزه سه روزه و دیگر دستورات و قوانینی که سلطان بر اساس اصول حق و حقیقت بنانهاد که تا با امروز با همان قالب و قواعد ادامه دارد.^{۱۱}

بنظر میرسد علت اصلی اقدامات سلطان اسحق برای همبستگی و هماهنگی طوایف اهل حق دو چیز بوده باشد یکی تهدید طوایف اهل حق از جانب سپاهیان مغول که در آن ایام در نواحی غربی ایران یعنی کردستان و بین‌النهرین پراکنده بودند^{۱۲} و دیگر بمنظور حفظ آداب و رسوم قومی

۱۱ - برای اطلاع از آئین سرسپردن و جوسر شکستن و غیره رجوع کنید به مقاله اهل حق در شماره ۱۱ سال هفتم مجله وحید. همچنین به برهان الحق تألیف نور علی الهی صفحه ۵۶ به بعد.

۱۲ - رجوع کنید به جامع التواریخ رشیدی صفحه ۷۱۶ به بعد

وجلو گیری از تفرقه و پراکندگی طوایف اهل حق. زیرا تا آنجا که از متون دینی اهل حق مربوط به این دوره برمیآید وجود سپاهیان مغول در مناطق کردنشین بویژه پس از تصرف بغداد و برچیده شدن دستگاه خلافت عباسی بدست هلاکوخان^{۱۳} پیروان آئین حقیقت را بیش از پیش تهدید میکرده است و بدنبال واقعه‌ای که بنا بر روایات اهل حق بوسیله سپاهیان بنام چیچک که محتملاً از مغولان بوده‌اند^{۱۴} برای سلطان اسحق و سه نفر از یاران نزدیکش اتفاق میافتد و نجات آنان از مهلکه، سلطان برای خود مقرر و مرکزیتی برقرار می‌کند و برای مقابله با دشمنان ایران بفرار ایجاد سازمان اجتماعی و دینی مرتب و منظمی می‌افتد که برپایه و اساس متینی قرار داشته باشد تا سبب همبستگی و هماهنگی میان کلیه طوایف اهل حق گردد.

یکی از این اقدامات که تا امروز مانع از هم‌گسیختگی سازمان اجتماعی و دینی اهل حق شده و از ارکان مستحکم و استوار این آئین می‌باشد، ایجاد و تأسیس خاندانهای حقیقت است که بامر سلطان اسحق مقرر گردید کلیه اهل حق در هفت خاندان جای داده شوند.

ظاهراً از نقطه نظر دینی غرض از تشکیل خاندانهای حقیقت این بود، برای اینکه تکالیف دینی پیروان اهل حق در هر عصر و زمان روشن باشد از طرف سلطان خاندانهائی به ریاست یکی از مقدسین تأسیس گردید تا صاحب هر خاندان نسلاً بعد نسل نسبت به جمعی از جماعت اهل حق زمان خود ریاست کند. در تشکیل خاندانها قواعد و مقررات ویژه‌ای وجود دارد که از زمان سلطان اسحق (قرن هفتم هجری) تا با امروز همچنان پابرجا مانده و پیروان حقیقت ملزم به رعایت آنها می‌باشند.

عده خاندانهای حقیقت که در آغاز هفت بود، بعداً بنا بر مقتضای زمان

۱۳ - تاریخ مفصل ایران عباس اقبال جلد اول تهران ۱۳۱۲ صفحه ۱۷۹ تا ۱۹۶

۱۴ - سرودهای دینی یارسان ترجمه ماشاءالله سوری صفحه ۱۹۰ - ۱۹۱

به یازده رسید. هفت خاندان اولیه که بوسیله شخص سلطان اسحق تأسیس گردید و رؤسای آنها نیز از طرف حضرت سلطان منصوب گردیدند عبارت بودند از :

- ۱- خاندان شاه ابراهیم
- ۲- خاندان عالی قلندر
- ۳- خاندان بابا یادگار
- ۴- خاندان سید ابوالوفا
- ۵- خاندان میرسور
- ۶- خاندان سید مصفا
- ۷- خاندان بابوعیسی (عیسی بکسر س)

این خاندانها در اصطلاح اهل حق به خاندانهای منصوب یا خاندانهای هفتوانه معروف اند. ۱۰ علاوه بر هفت خاندان فوق خاندان هشتم بنام خاندان ذوالنور نیز جزو این گروه بحساب آمده و سه خاندان دیگر یعنی:

- ۹- خاندان آتش بگ
- ۱۰- خاندان شاه حیات
- ۱۱- خاندان بابا حیدر.

نیز بنا بر مقتضای زمان بعداً یعنی در قرن ۱۱ و ۱۲ هجری تأسیس شده اند. ۱۶ توضیح اینکه اهل حق بدو گروه از پاکان و مقدسین معتقدند که یاران روحانی سلطان اسحق میباشند یکی هفت تن و دیگر هفتوانه.

- ۱- هفت تن در مرتبه اول از یاران سلطان قرار دارند، همانطوریکه سلطان را مظهر علی و علی را مظهر ذات حق میدانند معتقدند هر يك از هفت تنان نیز در سلسله مراتب روحانی مظهر یکی از هفت فرشته ای است که

۱۵- برهان الحق صفحه ۶۱ به بعد و شاهنامه حقیقت ص ۴۰۹ تا ۴۱۴

۱۶- برهان الحق ص ۶۸

باعتماد آنها خداوند از بطن درخلق فرموده و با آنها عهد و میثاق (بیابس ازلی) را بسته است. ۱۷ این هفت تن بامناصبشان عبارتند از :

۱- سید خدر « خضر » شاهوی ملقب به بنیامین یاپیر بنیامین که سمت پیری برعموم اهل حق را دارد (مظهر جبرئیل).

۲- موسیاه (مخفف موسی «بکسر س» سیاوه یعنی موسی سیاه چرده ملقب به داود کوسوار و یارداود که سمت دلیلی برعموم اهل حق را دارد (مظهر اسرافیل).

۳- ملا رکن الدین دمشقی ملقب به پیر موسی (موسی بکسر س) که دفتردار و منشی سلطان سهاک است (مظهر میکائیل)

۴- مصطفی کنیه اش مصطفی داودان (دژخیم، سپهسالار و فرشته مرگ) ریاست امور انتظامات را داشته (مظهر عزرائیل)

۱۷- بیابس یابیان بس بمعنای عهد و میثاق بین خالق و مخلوق. اهل حق معتقدند خدا هفت بار با مخلوق خویش پیمان بسته است

۱ - بیابس خواندگاری : نخستین عهد و میثاق خدا با فرشتگان هفتگانه یا اولین هفت تن.

۲- بیابس جان

۳- بیابس بنی جان: اهل حق عقیده دارند حضرت حق از آتش دو طایفه بنام جان و بنی جان آفرید : چون بذات هفت تن ایمان نیاوردند نابود شدند.

۴- بیابس آدم ابوالبشر: عهد و میثاق حضرت حق با آدم علیه السلام

۵- بیابس پیامبران : عهد و میثاق خداوند با پیغمبران تا ختم انبیاء محمد مصطفی (س)

۶- بیابس ساج ناری : تجدید عهد و میثاق با پیران حقیقت در زیر ساج نار (ساج نار ترکیبی است از دو کلمه ساج و نار - ساج لغت کردی و بمعنی تابه نان پزی و نار لغت عربی بمعنی آتش، یعنی تابه نان پزی روی آتش و در اصطلاح اهل حق مراد از ساج ناری چشمه خورشید یا چشمه نور و مجازاً مکان نورانی که در آنها مردان حق با پادشاه حقیقت (علی) تجدید عهد نموده اند).

۷- بیابس پردیوری: آخرین عهد و میثاق که در زمان سلطان اسحق با پیروان حقیقت در محلی بنام پردیور کنار رودخانه سیروان که قبله اهل حق است بسته شده.

۵ - خاتون دایراک ملقبه به خاتون رضبار یا رمزبار مادر سلطان و شفیع یاران و رئیس جامعه نسوان اهل حق که اداره کردن امور نذورات مطبوخه را داشته است (مظهر حور العین)

۶ - شاه ابراهیم ملقب به ملک طیار (مظهر عقیق)

۷ - حسین ملقب به بابا یادگار یا شاه یادگار که او را یادگار حسین

نیز میگویند (مظهر عقیق)

شاه ابراهیم و شاه یادگار هر کدام نیابت سلطنت عرفانی سلطان را

داشته اند بهمین دلیل آنها را شاه خطاب فرموده است.^{۱۸}

این هفت تن مقدس اهل حق و وظایفی که هر یک بر عهده دارند شبیه هفت

امشاسپندان بزرگ مزدیسناست که باعث زرتشتیان واسطه انسان با

پروردگارند.^{۱۹}

۲ - هفتوانه که در درجه دوم از یاران روحانی سلطان قرار دارند و آنها

عبارتند از :

۱ - سید محمد ۲ - سید ابوالوفا ۳ - حاجی بابو عیسی یا حاجی بابو

حسین ۴ - میرسور ۵ - سید مصفا ۶ - شیخ شهاب الدین ۷ - شیخ حبیب شه

که گفته میشود از طبقه نسوان بوده است .

از نظر مطالعات جامعه شناسی با توجه به سیستمهای مختلف خانواده و

سیر و تحول آن میتوان هر یک از خاندانهای حقیقت را بمنزله خانواده ای

گسترده و بزرگ و یا کلانی دانست که در تحت رهبری و ریاست یکی از

بزرگان اهل حق به حیات دینی و اجتماعی خود ادامه میدهند.

بنابر تعریف جامعه شناسی «خانواده نهادی است اجتماعی که از گروه

افرادى که با هم زندگى میکنند و میان نشان رابطه خویشاوندی و یا وابستگی

۱۸ - رجوع کنید به مقاله اهل حق شماره ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ سال هفتم مجله وحید از نگارنده

۱۹ - رجوع کنید به مقاله «تأثیر هفت امشاسپند در آئین کردان اهل حق» شماره ۳ سال ششم

مجله بررسیهای تاریخی از نگارنده

معین دیگر حکم فرماست تشکیل شده است ، و بنابر تعریف جامعه شناسی «کلان ۲۰ نیز شکلی از خانواده است که لزوماً مبتنی بر قرابت طبیعی و خونی نیست. اعضای کلان خود را خویش یکدیگر میدانند و این خویشی و قرابت تنها بخاطر داشتن توتم ۲۱ و نیای مشترك است .»

با این دو تعریف از خانواده و کلان میتوان گفت که هر يك از خاندانهای یازده گانه اهل حق همانند کلانی است که افراد متعلق بآن نه تنها به سبب خویشی و قرابت خونی عضو خاندان اند بلکه بدلیل همبستگی و رابطه معنوی که از زمان سلطان اسحق و بدستور او بین افراد خاندان بوجود آمده است و این همبستگی و رابطه با سرسپردن افراد خودی یا بیگانه به رئیس خاندان و انجام تشریفات خاص ایجاد میگردد و هر کس که بیکی از رؤسای خاندانهای یازده گانه بدون داشتن قرابت سببی و نسبی سر سپرده شود عضو خاندان محسوب میشود و مشمول همه مقررات و قوانین جاری در خاندان میگردد .

خاندانهای حقیقت مانند کلان ها دارای قوانین و مقرراتی اند که رعایت آنها بر فرد فرد اعضای خانواده لازم و ضروری است و بعضی از امور در خاندانها وجود دارد که ارتکاب به آنها ممنوع میباشد مانند منع سادات خاندان ذوالنور از کشتن خروس و خوردن گوشت آن موکداً و موبداً ۲۲ و یا امر ازدواج در بین افراد متعلق بیک خاندان در عین حال که برای گروهی جایز است برای عده ای ممنوع میباشد و همانطور که اعضای يك کلان توتمی یکدیگر را خواهر و برادر میدانند و بموجب قید تابوئی نباید با یکدیگر ازدواج کنند ۲۳ ، بعضی از اعضای خاندان بدلیل پیوند معنوی که بین آنها

Glan - ۲۰

Totem - ۲۱

۲۲ - برهان الحق صفحه ۶۵

۲۳ - رجوع کنید به تتم و تابو Totem et Tabou از زیگموند فروید ترجمه

محمد علی خنجی تهران ۱۳۴۹

وجود دارد با یکدیگر ازدواج نمیکنند و این ممنوعیت بویژه در نزد سادات اهل حق که ریاست خاندانها را برعهده دارند چشمگیرتر است.^{۲۴} در سنت اهل حق گفته میشود این منع ازدواج با افراد خاندان بدلیل جنبه روحانی است که سادات دارند و چون اعضای خاندان بمنزله فرزندان و رئیس خاندان پدر روحانی اعضای خود است لذا با توجه به ممنوعیت ازدواج با اقارب نزدیک در دین اسلام ازدواج سادات با یکی از اعضای خاندان مشمول این ممنوعیت میشود.

گفتیم که میتوان هر يك از خاندانهای حقیقت را همانند کلانی دانست که وابستگی آنها بخاندان بخاطر وجود کسی است که در رأس خاندان قرار دارد و همانطور که توتم قبیلای «طایفگی» مورد تقدیس گروهی از مردان و زنان است که نام آنها بر خود دارند و خویشان را از اعقاب نیای واحدی میدانند و بوسیله تکالیف مشترك و اعتقاد به توتم مشترك خود، سخت بیکدیگر پیوند دارند، افراد متعلق بیک خاندان نیز بدلیل پیوستگی معنوی به رئیس خاندان بنام او نامیده میشوند. در واقع همانطور که در يك کلان توتمی تتم عبارت است از:

۱ - علامت طایفه ۲ - اسم طایفه ۳ - اسم يك نیای طایفه ۴ - اسم شمی ای که طایفه آنها مقدس میشود^{۲۵} در يك خاندان اهل حق نیز نام رئیس خاندان هم علامت طایفه است و هم اسم طایفه. بهمین جهت است که هر يك از خاندانهای حقیقت از نظر نام و وابستگی معنوی به رئیس خاندان به طایفه مشهورند و طایفه یکی از نامهای اهل حق است که بآنها گفته میشود اهل طایفه. پیش از این گفتیم که ایجاد خاندانهای حقیقت بوسیله سلطان اسحق بدنبال وضع اجتماعی خاصی بود که سپاهیان مغول در مناطق غربی بوجود

24 - Mariage chez les kurdes Texte français par M. MOKRI. in Revue de la Société d'Ethnographie de Paris. 1962

Max Muller: Contribution to the Science of Mythology.

Science of Mythology.

۲۵ - تتم و تابو صفحه ۱۵۰ به نقل از:

آورده بودند و اشاره کردیم که سلطان اسحق بدنبال رفع خطری که از جانب سپاهی بنام چیچک برای او و یاران سه گانه اش پیش آمده بود تصمیم بایجاد و تأسیس خاندانها و وضع قوانین و مقررات و دستوراتی میگیرد که همبستگی و هماهنگی همه طوایف اهل حق را بدنبال داشت - در تحلیل این موضوع باین نکته اشاره کنم که :

در سنت اهل حق آمده است که سلطان اسحق را سه برادر ناتنی بود بنامهای : قادر - خدر - سلامت ، که بعد از فوت پدرشان شیخ عیسی برزنجه ای^{۲۶} چون نتوانستند در تقسیم ماترک پدر توافق کنند بین آنها و سلطان کشمکش رخ میدهد ، در نتیجه سلطان بقصد یافتن مأمن امنی مسقط الرأس خود را ترك میگوید و به ناحیه اورامانات آمده در قریه شیخان رحل اقامت میافکند .^{۲۷} سلطان اسحق قبل از رسیدن به قریه شیخان مورد تعقیب برادران و سپاهی معروف به چیچک که گفته شده است نزدیک به پنجاه تا شصت هزار سپاهی بوده اند قرار میگیرد^{۲۸} و سلطان باتفاق سه نفر از یاران نزدیکش به غاری موسوم به مرنو یعنی غار نو پناه میبرد و سه شبانه روز در آن غار میماند^{۲۹} و چون

۲۶ - برزنجه ناحیه ای است در شهر زور یا شاره زول از بغش حلبچه جزو شهرستان سلیمانیه در استان کرکوک منطقه کردنشین عراق .

۲۷ - برهان الحق ص ۳۹ .

۲۸ - تذکره اعلی در مجموعه رسائل و اشعار اهل حق ، باصلاح و - ایوانف ص ۷۱ .

۲۹ - در حمله مغول به مناطق غربی ایران (کردستان) و بین النهرین که منجر به سقوط بغداد شد بیشتر طوایف کرد در شهرهای اربل - سنجار - موصل و غیره در برابر سپاهیان مغول بمقاومت پرداختند بطوریکه فتح این مناطق جز با کشت و کشتار فراوان میسر نگشت در این میان عده بیشماری از مردم از ترس سپاهیان مغول که بیرحمانه مردم بیگناه را از دم تیغ میکشاندند به غارها پناه بردند . در جامع - التواریخ میخوانیم که : « در رمضان سنه ستین و ستمایه شهر موصل مستغلم گشت و بقیه شهریان را بشمشیر بکشانیدند و بعضی پیشه وران را با سیری برانند چنان که در موصل هیچ کس نماند چون مغول رفتند ، قریب یک هزار آدمی از میان کوهها و غارها بیرون آمده جمع شدند . » جامع التواریخ ص ۷۳۱

خطر نزدیک میشود سلطان بیکی از همراهان بنام داود میگوید از زیر قالیچه مشتی خاک بردار و بر روی سپاهیان چیچک بپاش، داود چنین میکند، از قدرت الهی لشکریان چیچک بصورت دیگر مبدل شده همدیگر را قتل و کشتار مینمایند و سلطان و یاران سه گانه اش نجات مییابند ۳۰ بدنبال این واقعه از طرف سلطان روزه سه روزه اهل حق مقرر میگردد که در آخرین روزه شکرانه نجات سلطان و همراهان و آئین حقیقت از خطر نابودی جشن شاهی یا جشن خاوندکاری مقرر میگردد که خود جای بحث و گفتگوی دیگر است. ۳۱

درباره سپاهیان چیچک و سه برادران ناتنی سلطان و جنگ آنها با او نکات زیر مورد شك و تردید و مذاقه میباشد.

اولا در افسانه تعقیب سلطان بوسیله سه برادر ناتنی گفته شده است که برادران از یکی از اقوام خود بنام چیچک ۳۲ تقاضای کمک میکنند و او با سپاهی از ایل خود بیماری آنها آمده بجنگ سلطان اسحق میرود، نکته ای که مورد بحث ما است این است که چیچک نه لغت فارسی است و نه نام شخص بلکه چیچک لغت ترکی است و معنی لغوی آن در فرهنگ آنندراج چنین آمده است :

« چیچک بروزن پیچک کل و این ترکی است و فارسیان بمعنی آبله از این اخذ کرده و دور نیست که بدین معنی نیز ترکی باشد » ۳۳

درفر هنگ نفیسی نیز چنین آمده است :

« چیچک Gıçak آبله و جدری ، چیچک زده آبله در آورده و مجرد » ۳۴

۳۰ - تذکره اعلی در مجموعه رسائل و اشعار اهل حق ص ۷۳

۳۱ - برهان الحق ص ۱۳۲

۳۲ - تذکره اعلی در مجموعه رسائل و اشعار اهل حق ص ۶۸

۳۳ - فرهنگ آنندراج ص ۱۴۷۱

۳۴ - فرهنگ نفیسی ص ۱۱۸۶

لغت نامه دهخدا لغت چیچک را به نقل از منتهی الارب چنین معنی کرده است. چیچک: جذری به یاه نسبت مرضی که امروز به آبله معروف است. غضاب به ضم یا کسر غ زمینی که مردم را در آن چیچک بسیار گیرد. جذر: چیچک در آوردن. مجدر: چیچک در آورده شده. چیچک زده: کسی که بمرض چیچک گرفتار شده باشد. همچنین به نقل از غیاث الغه: چیچک بمعنی آبله لفظ ترکی است. ۳۵

درفر هنگ های اردو چیچک با یاه مجهول لغت هندی و بمعنی آبله و چیچک رو بمعنی آبله گون آمده است. ۳۶

در زبان ترکی آذربایجانی نیز سرخک و دانه های آن را چیچک میگویند. با این توضیح افسانه اینکه چیچک نام یکی از اقوام برادران ناتنی سلطان اسحق بوده است ساختگی و جعلی میباشد مضافاً اینکه هیچک از ایلات کرد بویژه در آن عصر دارای آنچنان جمعیتی نبوده است که بتوان پنجاه تاشصت هزار سپاهی فراهم کند و این خود دلیلی است بر نادرست بودن حکایت چیچک و سپاه او. ولی در اینکه سپاهی که سلطان اسحق آنرا چیچک نام برده است در تعقیب او و یاران حقیقت بوده باتوجه به گفتار سلطان در کلام سرانجام جای تردید نیست بخصوص که در زمان سلطان اسحق است که هلاکوخان مغول به بغداد رفته و پس از برچیدن بساط خلافت عباسی ۳۷ از راه کردستان بطرف دریاچه سلماس (ارومیه - رضائیه فعلی) میرود ۳۸، باتوجه باین لشکر کشی هلاکوخان میتواند احتمال داد که در هنگام عبور

۳۵ - لغت نامه دهخدا شماره ۱۴۶

۳۶ - فیروزالغات زبان اردو ص ۵۰۴

۳۷ - انقراض خلافت عباسیان در روز چهارشنبه ۱۴ ماه صفر سال ۶۵۶ هجری. جامع التواریخ

ص ۷۱۴

۳۸ - دهولا کوخان خزاین و اموال و افراد که از بغداد آورده بود، بردست ملک ناصرالدین - ابن هلاء الدین صاحب ری بجانب آذربایجان فرستاد و از آن قلاع ملاحظه و روم و گرج

و ارمن و لورو کرد همچنین. «جامع التواریخ رشیدی ص ۷۱۶

سپاهیان مغول از کردستان خطر متوجه سلطان اسحق و یاران او میشود بطوریکه از گفتار سلطان بخوبی این موضوع آشکار است که میگوید :
 « یاران مگردی او سو سوی قوشن چیچک پری داو دوی ،
 « سه روژی پری تنانم او مرنوی ، » ۳۹

یعنی ای یاران نگرددید (پراکنده نشوید) بآنطرف و اینطرف - سپاه چیچک برای جنگ آماده است - سه روز است سه تن یارانم در غار نو میباشند.
 اصطلاح چیچک در گفتار سلطان ممکن است مجازاً اشاره ای باشد به فراوانی سپاه مغول و یا اینکه مرض آبله در میان سپاه شیوع یافته و سبب نابودی آن گردیده باشد ، چون بروایتی بعد از اینکه داود به امر سلطان مشتی خاک بروی سپاه چیچک می پاشد مرض طاعون در سپاه میافتد و سپاهیان را بهلاکت میرساند .

ثانیا در حکایت سلطان و برادرانش آمده است که اوسه برادر ناتنی داشته بنام قادر - خدر - سلامت . تحقیقات نگارنده در این باره حاکی از معمول بودن حکایت برادران سلطان و نادرست بودن نامهای قادر - خدر و سلامت میباشد زیرا بر طبق مدارک موجود در دو خانواده از سادات کردستان (خانواده سادات هاشمی روانسر و خانواده سادات حیدری گوران) شیخ عیسی برزنجه ای پدر سلطان اسحق از سادات موسوی و از پیشوایان مشایخ صوفیه که نسب او با شش واسطه بامام همام موسی الکاظم میرسد . ۴۰

از شیخ عیسی سه پسر بجای مانده است یکی میرسید عبدالکریم جد سادات هاشمی روانسر که اولادان او امروز در شریعت مؤمن به مذهب شافعی

۳۹ - برهان الحق صفحه ۱۳۳

۴۰ - شیخ عیسی برزنجه ای فرزند سید باباعلی حمدانی است ، باباعلی فرزندان دیگری داشته است که اولادان آنها امروز در کردستان پراکنده اند و بنام سادات نعمان و نایسر و چورو سادات پنجه (که باولاد شاه زرین کمر معروف اند) مشهور میباشد و اکثر شافعی مذهب اند . تاریخ مردوخ جلد دوم ص ۳۲

از مذاهب چهار گانه تسنن و در طریقت مرید شیخ عبدالقادر گیلانی اند. ۴۱
و دیگر میرسید اسحق مشهور به سلطان اسحق یا سلطان سائیه ارسلان
سلطان اسحق امروز در روستای توت شامی از بخش گهواره مرکز ایل گوران
سکونت دارند، از سادات اهل حق و همیشه ریاست دینی گوران بر عهده این
خانواده بوده است. ۴۲

از فرزند سوم شیخ عیسی هیچگونه اطلاع درستی بدست نیامده شاید
در طفولیت فوت کرده باشد چون تا آنجا که کوشش شد اثری از او بدست نیامد.
با این شرح مسلم است که افسانه برادران ناتنی سلطان بنامهای قادر -
خدر و سلامت و جنگ آنها با سلطان اسحق بکمک یکی از اقوامشان بنام
چیچک نادرست و ساختگی است، منتهی چون مهاجرت سلطان از برزنجه
مقارن وجود سپاهیان مغول در قسمت اعظم کردستان بوده و احتمالاً برخوردی
بین یاران سلطان با مغولان رخ داده است، بعلاوه احتمال شیوع مرض آبله
یا طاعون در بین سپاه دشمن که سلطان بنابر مناسبت حال در کلام سرانجام
آنها را مجازاً چیچک یعنی آبله زده خوانده سبب شده است که بعدها کسانی
با استنباط شخصی از گفتار سلطان اسحق چنین حکایتی بسازند، بهر حال
بدنبال این واقعه اجتماعی و سیاسی یعنی تعقیب سلطان بوسیله سپاهیان
که سلطان آنها را چیچک خوانده است و احتمال مخالفت های دیگری از جانب
بیکانگان و دشمنان آئین حقیقت ۴۳، سلطان اسحق پس از رهایی از خطر

۴۱ - عبدالقادر گیلانی: محی الدین مکنی به ابو محمد، عارف بزرگ (۴۷۱ - ۵۶۱)
نبیره ابو عبدالله صومعی است و نسب خرقه او با پنج واسطه به ابوبکر شبلی میرسد.
عبدالقادر از بزرگان صوفیه و مشایخ طریقت و مؤسس طریقه قادریه است. فرهنگ
معین اعلام ص ۱۱۴۳

۴۲ - رجوع کنید به زیر نویس مقاله اهل حق در شماره ۱۰ سال هفتم مج و حید
ص ۱۲۱۸ - ۱۲۲۱ از نگارنده.

۴۳ - در متون اهل حق نمونه های زیادی از مخالفت اشخاص و طایفه های سنی مذهب با

و استقرار در محل جدید یعنی قریه شیخان واقع در ارتفاعات کوه دالاهو از سلسله جبال زاگرس امر به تشکیل خاندانهای حقیقت و هماغهنگی در آداب و رسوم و قوانین و معتقدات دینی اهل حق صادر مینماید و بدنبال آن همبستگی و هماغهنگی پیروان آئین حقیقت بیشتر میشود تا آنجا که پس از گذشت قرنهای هنوز با همان شکل و قالب اجتماعی و دینی که سلطان بنیاد نهاده است بحیات دینی و اجتماعی خویش ادامه میدهند.

در پایان باین واقعیت نیز اشاره کنم که در علل ظهور مسلک اهل حق و همانندهای آن ابن نکته قابل توجه است که غالب فرق دینی که در ایران بعد از اسلام ظهور کرده اند و پیروان آنها روستائیان و کوه نشینان بوده اند علاوه بر بدعت دینی منظور و مقصود نهائی دیگری داشته اند که آن احیای آئین قدیم ایران و حفظ سنت و رسوم نیاکان خود بوده است و چه بسا ظهور این فرق بمنزله مقاومت در برابر بیگانگان و متجاوزین نیز بوده باشد.

آئین حقیقت دیده میشود. مثلاً در تذکره اعلی در ذکر آمدن پادشاه عالم در جامه قرمزی که جامه پنجم است، میخوانیم «صبح با غلامان سوار گردید، خاکمی که در آن عصر بود که اسم او حلوخان بود بسیار شقی و منافق خاندان بود» مجموعه اشمار و رسائل اهل حق ص ۱۲۱ «هلوخان از طایفه اردلان و حکمران کردستان از ۹۹۶ تا ۱۰۲۵ بوده است. رجوع شود به تاریخ مردوخ ص ۱۰۰ جلد دوم.

پایه گذاران

حکومت ارتقی و ایوبی (و زنگی)

و سکه های آنها

نگارنده

چراغی عظمی شکری

پایه‌گذاران حکومت ارتقی و ایوبی (و زنگی)

وسکه‌های آنها

الف - ارتقیان

شهریاران سلجوقی رؤسای لشکری و مر بیان خود را که اغلب غلامان آنها نیز بودند و اتابک نامیده می‌شدند، به حکومت نواحی دوردست منصوب می‌داشتند. ایشان و فرزندان‌شان در دوران ضعف سلجوقیان زمام فرمانروائی را بدست گرفته و سر با استقلال بر می‌داشتند و گاهی زیر لوای دیگر قدرتمندان فرمان می‌راندند. ارتقیان از این گروه از امرامیباشند^۱. مؤسس این خاندان ارتق پسراکسب (پساکسک^۲) از سرداران ترکمان سلاجقه بود. تتش سلطان دمشق (۴۷۱ - ۴۸۸ هجری) فرزند البارسلان و برادر ملک‌شاه اول سلجوقی

نگارنده :

چراغعلی غلّی شمسری

۱ - طبقات سلاطین ۱۴۱-۱۴۲

۲ - معجم الانساب ۳۴۶-۳۴۷

(۴۶۵-۴۸۵ هجری)، پس از فتح بیت المقدس حکومت آنجا را به ارتق سپرد. پسران ارتق بنام معین الدین سقمان و نجم الدین ایلغازی در سال ۴۸۴ - هجری جانشین پدر شدند و ایلغازی از سال ۴۸۸ هجری تا شعبان سال ۴۸۹ صاحب بیت المقدس بود. در این سال خلیفه فاطمی مصر ابو القاسم احمد مستعلی (۴۸۷-۴۹۵ هجری) بیت المقدس را مسترد داشت و ناچار سقمان و ایلغازی به عراق باز گشتند.

سلطان محمد سلجوقی (۴۹۸-۵۱۱ هجری) که از سال ۴۹۲ فرمانروایی بغداد را داشت در سال ۴۹۵ شحنگی بغداد را به ایلغازی صاحب دژ کیفا داد و حکومت دیار بکر را به سقمان تفویض کرد و پسر از یکی دو سال «ماردین» را نیز بر آن نواحی افزود و بدینگونه بود که فرزندان ارتق در دو شعبه یعنی خاندان سقمان در کیفا از ۴۹۴ تا ۶۲۹ هجری و خاندان ایلغازی بر ماردین از ۵۰۲ تا ۸۱۱ هجری فرمانروایی داشتند تا اینکه شعبه اول را ایوبیان و شعبه دوم را قرا یوسف قرا یونلو (۷۹۰-۸۲۳ هجری) برانداختند.^۳

ارتقیان ماردین

ایلغازی پسر ارتق، داماد سلطان تتش بن البارسلان بود. از این روی خود و فرزندان از حمایت سلجوقیان و نوعی نفوذ معنوی برخوردار بودند. وی از ۴۸۸ هجری تا شعبان ۴۸۹ صاحب بیت المقدس، از ۴۹۴ تا ۴۹۸ عامل بغداد و تا سال ۵۰۰ هجری حاکم ماردین بود و در سال ۵۱۱ حلب را ضمیمه حکومت خود نمود. در سال ۵۱۶ هجری مغیث الدین محمود سلجوقی (۵۱۱-۵۲۵) سر سلسله سلاجقه عراق و کردستان، «میا فارقین» را نیز با و سپرد و باین ترتیب «ملک دیار بکر» گردید و در غره رمضان همان سال زندگی را وداع گفت.^۴ بعد از ایلغازی فرزندش بنام تمور تاش که ملقب به حسام الدین بود (۵۱۶-۵۴۷)

۳ - طبقات سلاطین ۱۴۸ تا ۱۵۱

۴ - معجم الانساب ۳۴۵

هجری) بحکومت رسید و در سال ۵۱۸ دوباره بر حلب مستولی شد. پس از تمورتاش پسرش نجم‌الدین البی « (۵۴۷-۵۷۲) » جانشین پدر گردید. سکه‌هایی که از البی بدست آمده و در کلکسیون اینجانب نمونه‌ای از آن موجود است نشان می‌دهد که وی در حالیکه علی‌الظاهر احترام خلیفه عباسی بغداد (المستنجد بالله ۵۵۵-۵۶۶) را رعایت می‌کرده خود و خاندان خود را بی‌نیاز از پشتیبانی سلاطین سلجوقی عراق و کردستان میدانسته و از این رو از ذکر نامشان بر سکه خویش خودداری می‌کرده است. (شکل ۱)

روی سکه

پشت سکه

شکل ۱

سکه‌مسی - روی سکه - وسط - دوچهره کودکانه دارای نیم‌تاج و طوق
 بالا و پائین - لا اله الا الله - محمد رسول الله
 طرفین - المستنجد بالله امیر المؤمنین
 پشت سکه - وسط - چهره تمام‌رخ موی بشکل گوی متعدد در اطراف
 سر محدود به هاله.

اطراف - نجم‌الدین البی بن ایلغازی بن ارتق ملک دیار بکر

این سکه از چند نظر دیگر نیز جالب است :

اول آنکه چون سطح سکه کافی برای ذکر شجره خانوادگی نبوده از افزودن اسم پدر یعنی تمورتاش خودداری شده اما پدر بزرگ وجد اعلی مذکور افتاده اند تا در ارتقای بودن نجم الدین الپی تردیدی پیش نیاید.

دوم- گمان میرود که دو چهره کودکانه روی این سکه متعلق به نوه های الپی، فرزندان ایلغازی دوم یعنی یولق ارسلان و ارتق ارسلان باشد که تربیت آنها بر عهده نظام الدین البقش^۵ و نامزد حکومت بوده اند. بعدها یولق ارسلان با لقب حسام الدین (۵۸۰-۵۹۷ هجری) و ارتق ارسلان با لقب ناصر الدین المنصور (۵۹۷-۶۳۷ هجری) بر ماردین حکم راندند.

پس از نجم الدین الپی پسرش ایلغازی دوم با لقب قطب الدین (۵۷۲-۵۸۰ هجری) در ماردین بجای پدر نشست. سکه هایی از وی یافت شده که حاکی از آن است که وی تفوق روحانی خلفای عباسی بغداد (المستضی ۵۶۶-۵۷۵ و الناصر الدین الله ۵۷۵-۶۲۲) را بالمره از یاد برده یا اینکه بطوریکه از لقب او «قطب الدین» پیداست خود دعوی مرکزیت دینی مسلمانان را داشته است. در این سکه ها ایلغازی خود را «مولا» و «سالك عالم و عادل» خوانده و تسلط بر سایر امرا را با عبارت «ملك الامراء» نشان داده و از خود بعنوان «شاه دیاربکر» یاد کرده است. (شکل ۳ و ۲)

سکه های مسی- روی سکه - وسط - چهره ایلغازی متوجه راست در مربع نقطه چین بسا سر برهنه یا چیزی شبیه شب کلاه چهار سمت- بن الپی بن تمر تاش بن ایلغازی بن ارتق پشت سکه - وسط - ایلغازی ، لمولانا السالك العالم العادل قطب الدین ملك الامراء شاه دیاربکر

روی سکه

پشت سکه

شکل ۲

روی سکه

پشت سکه

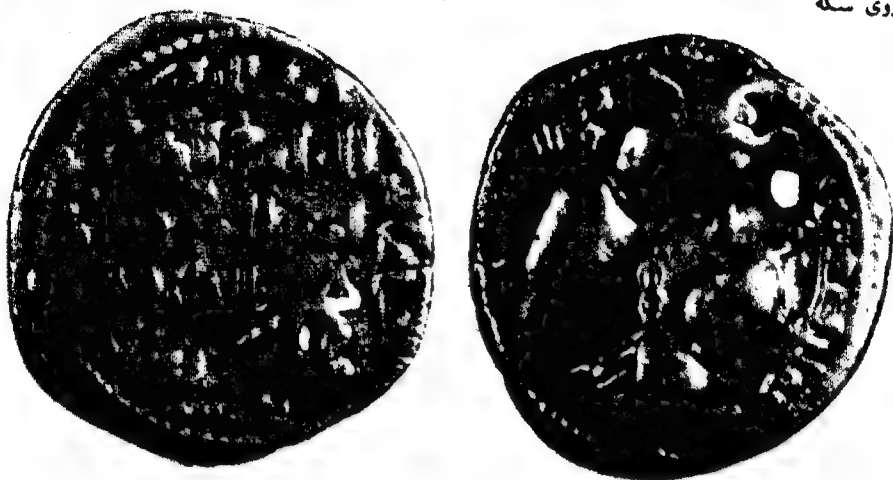
شکل ۳

تاریخ یکی از این سکه‌ها «ثلث و سبعین و خمساء» یعنی ۵۷۳ هجری یکسال
پس از جلوس ایلغازی می‌باشد.

اینك سكه‌ای از ایلغازی که در سال ۵۷۸ هـ که سال ششم حکمرانی او بود ضرب شده است : (شکل ۴)

پشت سکه

روی سکه

شکل ۴

سکه مسی - روی سکه - چهره تمام رخ ایلغازی با فرزند و ولیعهدش یولق ارسلان، که تاجی مرصع همانند سر گاو باشاخ و گوش بر سر و ردائی مزین بر تن دارند.

بالای سر - سال ضرب سکه یعنی ثمان و سبعین و خمسه.

پشت سکه - وسط الناصر لدين الله امير المؤمنين هذا درهم ملعون من شاه تقييره.

بالا و طرفین - قطب الدين بن نجم الدين بن حسام الدين .

این سکه هم بجهت گوناگون شایان توجه میباشد :

يك - قطب الدين ایلغازی خود و فرزندش را با چهره اسکندر ذوالقرنین، دارای دو شاخ که نشانه قدرت است مینمایاند.

دو - نوع سکه و چهره‌ها و لباس مانند سکه هرقل امپراطور روم شرقی

و پسرش کنستانتین (Heraclius - Constantine ۶۱۳-۶۴۰ میلادی)
معاصر خسرو دوم پرویز ساسانی (۵۹۰-۶۲۸ میلادی) است. (شکله)

پشت سکه

روی سکه

66 Byzantine Empire, gold solidus, Heraclius (613-30),
mint of Constantinople; the emperor is shown with his
son Heraclius Constantine [twice actual size]

از کتاب Coins صفحه ۴۷

شکل ۵

سه - از صدها سکه که نگارنده دیده و مورد مطالعه قرار داده این اولین
بار است که عبارت «هذا الدرهم ملعون من شاء تغييره» را بر سکه‌ای مشاهده
مینماید. پیدا است که قطب الدین ایلغازی نمیخواسته چنین سکه‌ای تقلید شود
و یا بصورت قلب ببازار آید. این است که میگوید «نفرین بر آنکه بخواهد
از این درهم تقلید نماید، و تدبیر او کاملاً مؤثر افتاده و از حکام آن روز گاران
کسی از طرح سکه او پیروی نکرده است.

چهار - باینکه سکه مسی است بجای فلس کلمه «درهم» را بکار
برده اند و حال آنکه «درهم» برای مسکوکات نقره بکار میرفته است.

پنج - معلوم است که در تاریخ ضرب این سکه ایلغازی متوجه عواقب
بی اعتنائی به خلفای عباسی شده و از الناصر لدین الله یاد نموده و دیگر خود
را «مولای سالک» خوانده است.

ب - ایوبیان (وزنگیان)

ایوبیان از ایرانیان شجاع و پاك نهاد بودند .

نجم الدین ایوب پسرشادی پسر ایوب از اهالی کردستان بود و نزد سلطان غیاث الدین محمد بن محمود (۵۴۸-۵۵۵ هجری) از سلجوقیان شاخه عراق تقرب داشت و از طرف همین سلطان بود که به حکمرانی تکریت منصوب گردید و در این شهر در سال ۵۳۲ هجری فرزندش یوسف که بعدها ملقب به الملك الناصر صلاح الدین (۵۶۴-۵۸۹ هجری) شد و از سرداران بزرگ تاریخ بشری است تولد یافت . در این اوقات عماد الدین زنکی اتابک موصل (۵۲۱-۵۴۱) که در جنگی بهزیمت افتاده بود به قلعه تکریت پناه برد و نجم الدین ایوب با اعزاز تمام از او پذیرا شد و با این پیش آمد فاسانه ایوبیان در صفحات تاریخ پی ریزی گردید.^۶ بعدها ایوب با برادرش شیر کوه به موصل رفتند و از نزدیکان درگاه عماد الدین زنکی شدند .

پس از عماد الدین فرزند و جانشین او در شام ، نور الدین محمود (۵۴۱-۵۶۹) سپهسالاری لشکریان خود را به عم صلاح الدین یعنی شیر کوه واگذار کرد و او را در حالی که صلاح الدین همراهش بود برای کمک به العاضد (۵۵۵-۵۶۷ هجری) خلیفه فاطمی و سرکوبی وزیرش که شورش کرده بود به مصر گسیل داشت . در جنگهایی که بوقوع پیوست وزیر مصر بقتل رسید و شیر کوه جای او را گرفت .

شیر کوه در سال ۵۶۴ در گذشت و در ۲۵ جمادی الثانی آن سال صلاح الدین در سن سی و دو سالگی به وزارت مصر رسید .^۷ اما تا سال ۵۶۹ همچنان خود را تابع نور الدین زنکی میدانست.^۸

۶ - طبقات سلاطین ۱۵۳ - معجم الانساب ۳۳۴

۷ - طبقات سلاطین ۶۴ - زندگی و تمدن قرون وسطی ۳۰۹ تا ۳۱۰

۸ - معجم الانساب ۱۵۰

در محرم سال ۵۶۷ هجری که العاصد در حال احتضار بود بامر صلاح‌الدین خطبه بنام المستضی (۵۶۶-۵۷۵) خلیفه عباسی خوانده شد و کشور فاطمی مصر و متصرفات آن تحت لوای عباسیان قرار گرفت.

صلاح‌الدین پس از فوت نورالدین محمود زنکی در سال ۵۷۰ به دمشق وارد شد و بر آنجا تسلط یافت و سلطان مصر و شام گردید در سال ۵۷۹ حلب را تسخیر کرد. در ۲۹ جمادی الاول ۵۸۱ موصل را نیز بتصرف آورد و بر میافارقین استیلا یافت و امرای الجزیره یعنی صفحات شمالی عراق را خراجگذار خود ساخت^۹ (توضیح آنکه تازیان قسمت شمالی بین‌النهرین را الجزیره و نواحی جنوبی آنرا عراق می‌گفتند و عراق معرب «ایراه» فارسی بمعنی کناره و زمینهای نزدیک دریاست. در کتاب معجم البلدان از قول حمزه اصفهانی ذیل کلمه «ایراهستان» تصریح شده که اردشیر خوره فارس بعلت نزدیکی به دریا به این نام مسمی بوده است).^{۱۰}

پس از این فتوحات صلاح‌الدین، فرزند «نورالدین شاهنشاه» برادر خود را که بنام الملك المظفر تقی‌الدین عمرو حاکم حماة بود بعنوان نائب خود در میافارقین تعیین کرد^{۱۱}. تقی‌الدین در ۱۹ رمضان ۵۸۷ در گذشت.

امور میافارقین و سنجار از سال ۵۸۹ تا ۵۹۶ هجری برعهده برادر صلاح‌الدین الملك العادل سیف‌الدین ابوبکر احمد، صاحب دمشق بود که بر بسیاری از نقاط دیگر تحت تصرف ایوبیان حکمرانی داشت ابوبکر احمد در سال ۶۱۵ بدرود زندگی گفت.^{۱۲}

از دوره متحولی که شرح آن گذشت سکه‌هایی در دست است که ذیلا بشرح آن مبادرت مینماید:

۹ - طبقات سلاطین ۶۵

۱۰ - سرگذشت جندی شاپور ۷۳ (یادداشت ۹۹)

۱۱ - معجم الانساب ۱۵۲-۱۵۳

۱۲ - معجم الانساب ۱۵۰

پشت سکه

روی سکه

شکل ۶

سکه مسی - روی سکه - وسط - الناصر لدين الله امير المؤمنين

دور - لسلطاننا الملك الاعظم غازي ، الملك العادل نور الدين

پشت سکه - چهره تمام رخ نور الدين اتابك زره برتن باشمشير

آخته دريك دست و در دستي ديگر سري بريده -

نام نور الدين اتابك ، نيز در كنارش نوشته است .

نور الدين اتابك در جنگ با صليبي ها شركت مينمود و بيشك سري كه

بر دست دارد متعلق بيكي از بزرگان آنان است . غازي اول كه در اينجا با

عبارت « لسلطاننا الملك الاعظم غازي » معرفي شده ملقب به سيف الدين و دومين

اتابك موصل و برادر نور الدين (مخدوم صلاح الدين) است و از ۵۴۱ تا ۵۴۴

هجري فرمانروائي داشته و نور الدين نام او را با احترام پيش از نام خود ياد

كرده است . ۱۳

روی سکه

پشت سکه

شکل ۷

سکه مسی - روی سکه - متن - الامام الناصر لدين الله امير المؤمنين .
حاشیه - ضرب هذا الدرهم سنة ثلث وثمانين وخمسما .
(۵۸۳ هجری)

پشت سکه - متن - شیرشرزه با یال برافراشته .
حاشیه - الملك الناصر صلاح الدنيا والدين .
یوسف بن ایوب محی دولة امير المؤمنين .

این سکه بجهات ذیل شایان توجه بسیار است :

یک - در اینجانب سکه ای مسین بجای «فلس» ، «درهم» نامیده شده است .
دو - درجه ایمان صلاح الدین باز کرنام خود در حاشیه کاملاً آشکار است .
سه - «محی دولة امير المؤمنين» حاکی است که فتوحات صلاح الدین و وفاداری او نسبت به خلفا باعث شده است که آنان احترام از دست رفته یا متزلزل را ، دوباره بازیابند .

چهار - این سکه در سال ۵۸۳ بمناسبت فتح بیت المقدس طراحی و ضرب شده و در آن صلاح الدین به شیر خشمگین تشبیه شده است .

نبرد صلاح الدین برای استرداد بیت المقدس که در ۲۳ شعبان ۴۹۳ هجری بدست صلیبیها افتاده بود ۱۴ در تاریخ ۱۵ رجب ۵۸۳ آغاز شد و پس از دوازده روز جنگ خونین سرانجام سران صلیب تسلیم شدند. صلاح الدین با یادآوری کشتار مسلمانان بدست آنان، این آیه شریفه از کلام الله مجید را بر زبان آورده جزاء سیئة سیئة مثلها، اما با این حال با اسرا بجوانمردی رفتار کرد و گروه بسیاری از آنان را با اخذ جریمه ای ناچیز آزاد ساخت. روز ورود به بیت المقدس یعنی مسجد الاقصی مصادف با ۲۷ رجب سال ۵۸۳ هجری، روز مبارك مبعث رسول اکرم و شب معراج بود صلاح الدین شخصاً جوارو بدست گرفته به تطهیر این مکان مقدس پرداخت. ۱۵

بی مناسبت نیست از چند داستان از روابط صلاح الدین و ریشار شیردل که رهبری سپاهیان صلیب را داشت ذکر می آید:

۱ - در آثانی یکی از جنگها صلاح الدین مشاهده کرد ریشار پیاده است. فوراً مرکبی عربی برایش فرستاد و پیغام داد که از جنگاوری چون ریشار دریغ است پیاده بجنگد.

۲ - یکبار نیز وقتی که از بیماری ریشار اطلاع حاصل کرد پزشك مخصوص خود را با دارو و خوردنی و آشامیدنی نزد او فرستاد.

۳ - بعد از فتح بیت المقدس باز هم جنگ ادامه داشت و سرانجام در ۲۱ شعبان سال ۵۸۸ بین صلاح الدین و ریشار پیمان متار که جنگ و ستیز بمدت سه سال و هشت ماه باعضاء رسید و ریشار رهسپار کشور خویش گشت اما هنگام سوار شدن کشتی به صلاح الدین نوشت: پس از پایان مدت قرارداد مراجعت و بیت المقدس را باز خواهم ستاند.

صلاح الدین در جواب نوشت: «اگر قرار باشد سرزمین بیت المقدس را به کسی بدهم باختن به ریشار شیردل را بر هر فرد زنده دیگری ترجیح خواهم داد».

۱۴ - زندگی و تمدن قرون وسطی ۲۹۹

۱۵ - زندگی و تمدن قرون وسطی ۳۱۶ تا ۳۱۹

یکسال و شش ماه پس از متار که جنگ با صلیبی ها در صفر سال ۵۸۹
صلاح الدین بیمار شد و بر اثر عارضه تب در سن ۵۶ سالگی در حالیکه ۲۶ سال
سلطنت را پشت سر گذاشته بود وفات یافت. ۱۶

پشت سکه

روی سکه

شکل ۸

سکه همی - روی سکه - متن درستاره شش پر :

الملك الناصر صلاح الدین یوسف بن ایوب

حاشیه - در فواصل بین گوشه های ستاره :

ضرب - سنه اثنین ثمانین خمس ماه (۵۸۲)

پشت سکه - متن - چهره تمام رخ (یولق ارسلان)

اطراف - روی شانه ها - حسام الدین یولق ارسلان

این سکه یادگار اوایل استیلای صلاح الدین بر میافارقین و حوزه حکمرانی
ارتقیان است و حسام الدین یولق ارسلان (۵۸۰ - ۵۹۷) فرزند قطب الدین -
ایلغازی تصور نموده است که با ظهور صلاح الدین دیگر ذکر نام خلیفه عباسی

۱۶ - زندگی و تمدن قرون وسطی ۳۲۲-۳۲۴

برسکه‌ها جایز نیست و بدین جهت يك سمت آنرا به ذکر القاب و نام و نسبت صلاح الدین و سمت دیگر را به لقب و نام خویش اختصاص داده است .
گفتیم که صلاح الدین در سال ۵۸۱ علاوه بر موصل و میافارقین الجزیره را نیز خراجگذار خود ساخت و برادرزاده خود الملك المظفر تقی الدین عمر حاکم حماة را نایب خود در میافارقین تعیین کرد . سکه‌ای که اکنون از آن گفتگو خواهیم داشت یادگار آن روزگار است .

پشت سکه

روی سکه

شکل ۹

سکه مسی - روی سکه - متن - الناصر لدین الله امیر المؤمنین

الناصر الدین یوسف بن ایوب

طرفین و بالا - سنه اربع ثمانین و خمس مائه (۵۸۴) .

پشت سکه - متن - چهره تمام رخ

اطراف سر - الملك المظفر سنجر شاه بن غازی

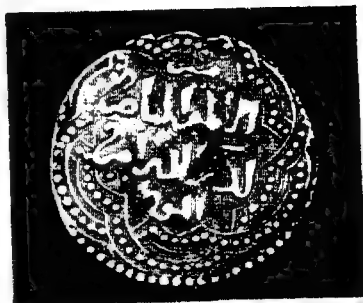
این سکه نشانه کاملی از تسلط صلاح الدین بر امرای خاندان زنکی است

سنجر شاه اتابک الجزیره (۵۷۶ - ۶۰۵) فرزند سیف الدین غازی الثانی ونوه

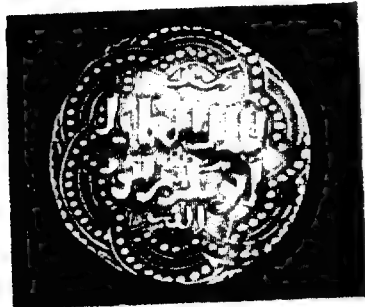
برادر نورالدین محمود مخدوم صلاح الدین است. بعلاوه اهمیت این سکه بدان است که نشان می‌دهد نایب صلاح الدین در میافارقین، یعنی الملك - المظفر (تقی الدین عمر بن شاهنشاه) سلطه ایوبیان را در آن دیار مستقر ساخته و از عهده این وظیفه برآمده است.

الملك العادل سیف الدین ابوبکر احمد برادر صلاح الدین که عهده‌دار امور میافارقین از سال ۵۸۹ تا ۵۹۶ بود نیز از چهره‌های درخشان خاندان ایوبی است، وی در جنگ سوم صلیبی همراه برادر بود و ریشار شیردل برای جلب دوستی صلاح الدین خواهر خود «ژون» را به مزاجت او درآورد. ۱۷

روی سکه

پشت سکه

شکل ۱۰

(شکل ۱۰) درهمی زیبا از وی است:

روی سکه - الامام الناصر لدین الله امیر المؤمنین
پشت سکه - الملك العادل سیف الدین ابوبکر بن ایوب
این سکه فاقد تاریخ است و محل ضرب آن نیز مشخص نشده اما بنظر میرسد که در دوران فرمانروایی الملك العادل در میافارقین ضرب شده باشد زیرا سکه‌هایی مسین در دست است که بنام حسام الدین یولق ارسلان ارتقی است والملك العادل را با القاب و کنیه و نسب بهمین صورت معرفی مینماید.
اینک آن سکه‌ها:

پشت سکه

روی سکه

شکل ۱۱

پشت سکه

روی سکه

شکل ۱۲

روی سکه - متن - الامام الناصر لدين الله امير المؤمنين
در چهار سمت - الملك العادل سيف الدين ابو بكر بن ايوب
حاشیه - حسام الدين ملك ديار بكر يولق ارسلان
بن ايلغازي بن ارتق سنة سبع وثمانين وخمسماء (۵۸۷)

پشت سکه - وسط - شخصی در لباس روحانی با گردنی خمیده و دست و پای بسته نشسته است در طرفین و پشت سرش سه نفر ایستاده‌اند که از وضع دستهای آنها پیداست اورا برای زدن آماده مینمایند.

این سکه‌ها از چند نظر جالب است.

يك - لباس روحانی شخص نشسته نشان میدهد که از راهبان جنگجوی صلیبی است که بدست مسلمانان گرفتار آمده و سرور این سودانهاست. بعلاوه این سکه باید بیادبود فتح بیت المقدس بدست مسلمانان و اسارت بزرگان صلیبی و کشته شدن یکی از آنان بامر یولق ارسلان ضرب شده باشد چه اگر غیر از این میبود صحنه قتل افراد معمولی چندان اهمیت نداشت که يك روی سکه‌ای را بگیرد. بیگمان چهره‌ایکه در پشت سر راهب مسیحی ایستاده حسام الدین یولق ارسلان است و آنانکه در طرفین جای دارند مأموران اجرای حکم اعدام.

دو - حسام الدین یولق ارسلان همچون نیای خود ایلغازی در جنگ صلیبی شرکت مؤثر داشته و در رکاب صلاح الدین بوده است.

سه - از همین روی اجازه یافته که خود را مانند پدرانش «ملك دیاربکر» بنامد اما اطاعت از ایوبیان را با ذکر نامشان در متن سکه و نام خود در حاشیه تصریح کرده است (ارتقیان تا سال ۶۴۲ که مغول بر بین النهرین مستولی شدند همچنان از ایوبیان اطاعت میکردند).

چهار - پیداست که جای ضرب سکه همان دیاربکر بوده است.

پنج - بعلت تنگی جا - شجره خانوادگی یولق ارسلان کاملاً ذکر نشده و از نامبردن الپی و تیمورتاش و ایلغازی اول صرف نظر گردیده اما بهر حال فراموش نشده است که شجره مذکور به ارتق پایان یابد.

پشت سکه

روی سکه

شکل ۱۴

سکه جالبی از مس از الملك العادل است که چهره و تاج و پوشاك اورانشان
میدهد این سکه در شماره سپتامبر ۱۹۷۲ مجله Coin and Medal Bulletin
انگلستان بشماره W۵۳۳ معرفی شده و باین شرح میباشد.

روی سکه - متن - لا اله الا الله - محمد رسول الله
الإمام الناصر لدين الله

طرفین - الملك العادل ابو بكر بن ايوب
پشت سکه - متن - چهره تمام رخ (الملك العادل)

طرفین چهره - فی سنه تسعين و خمساء (سال ۵۹۰)
دور - ضرب هذا الدرهم بميفارقين

در اینجا نیز سکه‌ای مسین بنام درهم معرفی شده و بنظر میرسد که این
کلمه در آن روز کاران بمعنی «پول» بکار میرفته است . بهر حال این سکه
یاد گاری گویا از حکومت الملك العادل بر میافارقین میباشد که از سال
۵۸۹ آغاز و بسال ۵۹۶ پایان گرفته است . در این سال وی حکومت مصر را نیز
در اختیار گرفت و سرانجام در هفتم جمادی الاخر سنه ۶۱۵ هجری در گذشت .
پس از وی فرزندش الملك الكامل ناصر الدین ابوالمعالی محمد زمام
امور دمشق و مصر را بدست آورد و بعد از بیست سال فرمانروائی در تاریخ
بیست و دوم رجب سال ۶۳۵ هجری وفات یافت. ۱۸

۱۸ - معجم الانساب ۱۵۰ - طبقات سلاطین ۶۷ و ۶۸

پشت سکه

روی سکه

شکل ۱۴

سکه‌ای از سیم بنام الملك الكامل است که در سال ۶۲۴ در حران ضرب شده و در شماره سپتامبر ۱۹۷۲ مجله Coin and Medal Bulletin عکس و شرح آن مذکور افتاده است :

روی سکه - متن در مربع - الامام المستنصر بالله ابو جعفر المنصور امیر المؤمنین

در چهار سمت - لا اله الا الله محمد رسول الله

پشت سکه - متن - الملك الكامل ناصر الدنيا والدين محمد بن ابوبکر حاشیه - ضرب بجران سنه اربعه عشرين و ستماء (۶۲۴ هجری)

همچنانکه عبارت روی سکه نشان میدهد در زمان المستنصر بالله خلیفه عباسی (۶۲۳-۶۴۰) ضرب شده است .

توضیحات

۱ - شکل سکه‌ها بجز شماره های ۵ و ۱۳ و ۱۴ يك و نیم برابر اندازه اصلی است .

۲ - سکه های ردیف ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۶ - ۷ - ۸ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ کلا در مجموعه کم نظیر مسکوکات جناب آقای دکتر نادرشرقی است و از ایشان بسیار سپاسگزارم که اجازه فرمودند دراین مقاله مورد بحث قرار گیرد .

منابع

- ۱ - مجموعه مسکوکات جناب آقای دکتر نادرشرقی
- ۲ - مجموعه مسکوکات نگارنده
- ۳ - طبقات سلاطین اسلام - نوشته Stanley Lane Pool ترجمه عباس اقبال
- ۴ - معجم الانساب والاسرات العاکمه فی التاریخ الاسلامی للمستشرق زامباور
- ۵ - زندگی و تمدن در قرون وسطی و نقش ایران در علوم مغرب زمین تألیف صدرالدین میرانی .
- ۶ - سرگذشت جندی شاپور - تحقیق و تألیف از حسینعلی معتمدن
- ۷ - Coins - John Porteous چاپ لندن
- ۸ - Coin and Medal Bulletin چاپ لندن

نیایشگاه مهری

یا

امامزاده معصوم ورجووی

بررسی و نوشته

دکتر پرویز ورجاوند

(استاد باستانشناسی دانشگاه تهران)

نیایشگاه مهری

یا

امامزاده معصوم ورجووی

در حدود شش کیلومتری جنوب شرقی مراغه دهکده بزرگ و سرسبزی به نام «ورجووی» واقع است. در قسمتی از دهکده گورستان بزرگ و قدیمی وجود دارد که در آن تعداد فراوانی سنگهای قبر قدیمی بصورت صاف و بشکل صندوق سنگی به گونه سنگ قبرهای خاص قرن هشتم دیده میشود.^۱ در کنار قبرستان و بر لب يك نهر پر آب درخت تنومند و کهنسال نارونی خود نمائی میکند و توجه عموم را بخود جلب میسازد. در جنوب این درخت است که مجموعه جالب بنای امامزاده معصوم قرار دارد.

بررسی و نوشته :

دکتر پرویز ورجاوند

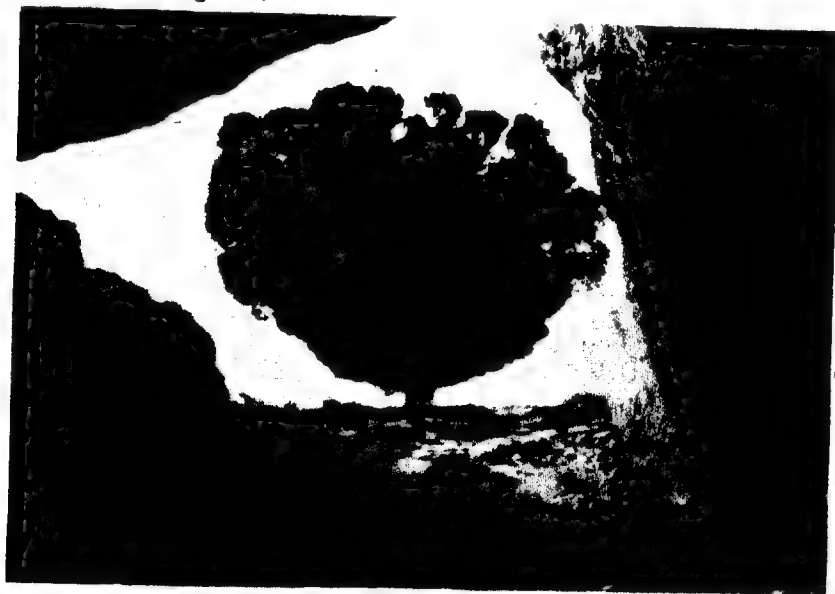
(استاد باستانشناسی دانشگاه تهران)

۱- وجود تعداد بسیاری سنگهای قبر زیبا و قدیمی در این ناحیه ایجاب میکند تا مجموعه جالبی از آنها را بداخل تالار بزرگ نیایشگاه حمل نمایند تا از انهدام آنها جلوگیری شود.

عکس شماره ۱

تصویری از نمای ورودی معبد مهری ورجووی . چنانکه مشاهده میگردد این نیایشگاه به گونه قسمت مقابل غار است . واحد های ساختمانی که در قسمت عقب عکس مشاهده میشود مربوط است به پوشش واحدهای مختلف معبد که بعد از فرو ریختن قسمت های اصلی و سنگی، بنا شده است.
(عکس از نویسنده مقاله)

عکس شماره ۲

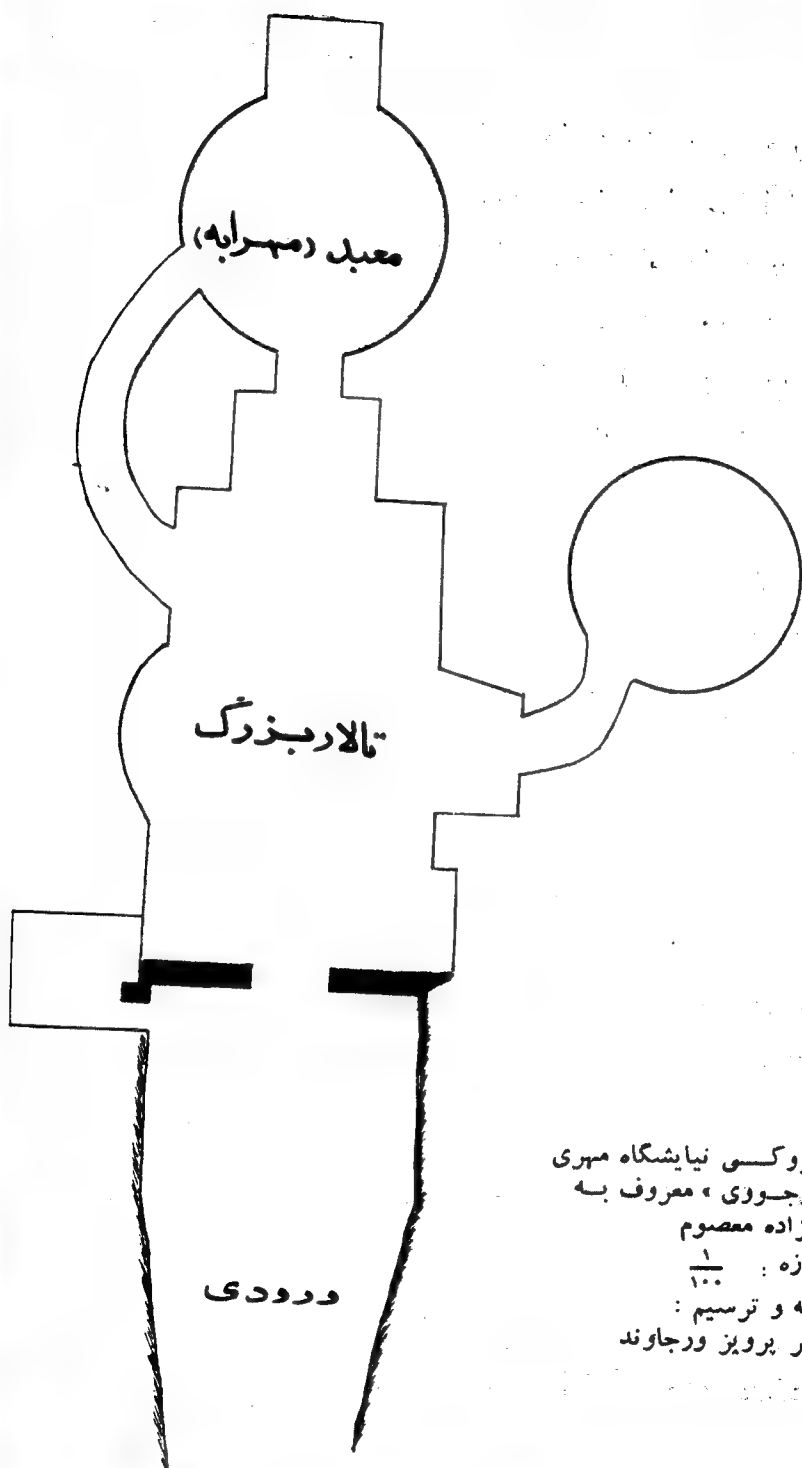
تصویری از راهروی سنگی ورودی معبد و درخت نارون که پنهانست مقابل آن.

در چند متری درخت نارون و در مقابل آن راهرو پهنی با شیب متوسط در سنگ کنده شده است. دوسوی راهرو را دیواره سنگی طبیعی فرا گرفته که قسمتی از آن نیز دارای پوشش سنگی است. عرض این راهرو در جلو ۷/۲۰ متر و در انتها ۶/۲۰ متر و عمق قسمت سرپوشیده آن حدود ۴/۷۰ متر است. در انتهای راهرو سرپوشیده ورودی مستطیل شکلی بعرض ۱/۸۰ متر در سنگ کنده شده است که با عبور از آن به محوطه وسیع و جالبی وارد میشویم.

در سمت چپ راهرو و نزدیک مدخل ورودی تالار بزرگ، اطاق چهار گوش کوچکی وجود دارد که تمامی آنرا در سنگ کنده اند. سقف این اطاق به گونه ای جالب و هنرمندانه بصورت يك گنبد در صخره ایجاد شده است. شیوه کار چنین است که دیوار چهار سوی اطاق از يك محل معین بطور مورب بطرف مرکز سقف ادامه یافته و پس از ایجاد يك پ سایه یا پاپاطاق، سقف مدور بشکل يك چشمه طاق آجری متناسب و کم خیز بر روی آب احداث گشته است. در وسط سقف مزبور نور گیری نیز بمنظور روشن ساختن فضای داخل اطاق ترتیب داده اند. در ضلع غربی اطاق نوعی قوس تیزه دار و شکسته دیده میشود که به قوسهای بنای صخره ای تپه رصدخانه مراغه شباهت بسیار دارد.

بر روی هم کار حجاری که در این اطاق انجام شده بخصوص تراش سقف آن نمودار يك کار جالب و ارزنده است.

تالار بزرگ، با عبور از در ورودی واقع در انتهای راهرو سرپوشیده بمحوطه سرپوشیده مستطیل شکل وسیعی وارد میشویم که درازای آن حدود دوازده

کروکی نیایشگاه مهری
 « ورجووی » معروف به
 امامزاده معصوم
 اندازه : $\frac{1}{100}$
 تهیه و ترسیم :
 دکتر پرویز ورجاوند

متر و پهنای آن نزدیک ۶/۳۰ متر است. در وسط دو ضلع شرقی و غربی تالار دوفرو رفتگی مقابل هم وجود دارد که فرو رفتگی سمت غرب بشکل ذوزنقه و فرو رفتگی سمت شرق شبیه نیمدایره است. از انتهای فرو رفتگی غربی بوسیله راهروئی به پهنای ۱/۳۰ متر و به درازای ۳/۱۰ متر به اطاق مدوری بقطر ۵/۲۰ متر راه مییابیم که تمامی آن در سنگ کنده شده است ولی سقف آن طرافت و زیبایی سقف اطاق واقع در سمت چپ راهرو سر پوشیده را ندارد. مقابل فرو رفتگی نیمدایره شکل سمت شرقی را بکمک سنگهای لاشه تیغه کرده اند. در سمت جنوب فرو رفتگی شرقی، حفره ای وجود دارد که از آن به راهروئی داخل میشویم که بایک قوس نیمدایره به محوطه اصلی امامزاده راه می یابد.

در جانب جنوبی تالار بابالا رفتن از دو پله بیک صغه به پهنای ۲/۱۰ متر و درازای ۳/۳۰ متر میرسند و از آنجا بایک پله و عبور از یک ورودی مستطیل شکل به محوطه اصلی امامزاده وارد میشوند.

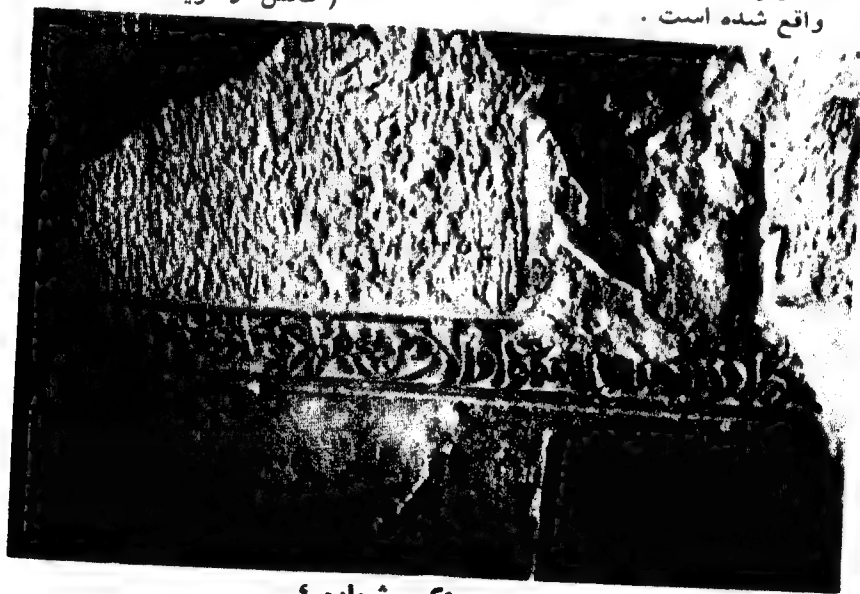
در قسمتی از دیوار غربی تالار بزرگ کتیبه زیبایی بخط ثلث کنده شده که بیشتر آن فرو ریخته است و باقیمانده آن کلماتی از آیه شریفه ۱۲۹ سوره آل عمران را در بردارد. باید گفت که در گذشته دور هنگامی که این بنا بعنوان یک امامزاده مورد استفاده قرار گرفته است در دو جانب تالار در هر سو سه طاق نما وجود داشته که در آن زمان اطراف طاق نماها را بصورت یک حاشیه پهن حجاری نموده و کتیبه هائی از آیات قرآنی را بر روی آن کنده کاری کرده اند که هم اکنون هنوز قسمت کمی از آن باقی است.

معبد اصلی مهری و بقعه کنونی محوطه اصلی امامزاده عبارتست از

عکس شماره ۳

تصویری از داخل تالار بزرگ نیایشگاه که قبل از ورود به محل اصلی معبد
(عکس از نویسنده مقاله) واقع شده است .

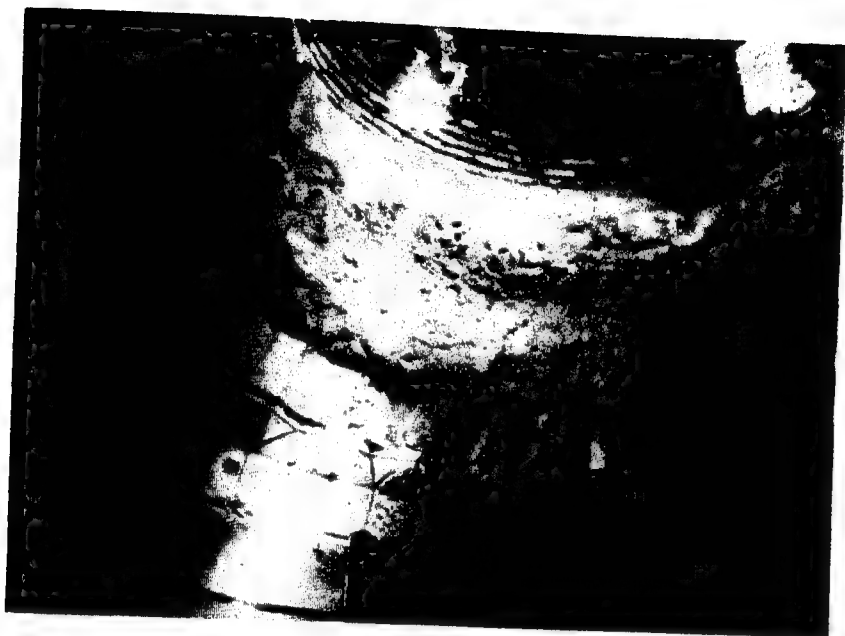
عکس شماره ۴

تصویری از حجاری های دیوار تالار بزرگ نیایشگاه. در این تصویر قسمتی
از کتیبه کنده شده بر دیوار نیز دیده میشود . (عکس از نویسنده مقاله)

يك اطاق دایره شكل به قطر ۵/۹۰ متر که در جانب جنوبی آن با ارتفاع يك پله از كف، محرابی مستطیل شكل بدرازا و پهنای $۲ \times ۲/۶۰$ متر با سقف کاه و هلالی شكل وجود دارد .

ازاره سنگی این ستایشگاه با ارتفاع دو متر با دقت خاص حجاری و صاف شده است . از آنجا ببعد پطاق گنبد بصورت سه دوره که دوره دوم و سوم آن قطار بندی بگونه مقرنس دارد ایجاد شده است . بر فراز این قطار بندی و ساقه است که گنبد کم خیز بنا که طرح اصلی آن نزدیک به هیئت مخروطی بود برپا شده است . سالها پیش قسمتی از پوشش سنگی گنبد فروریخته و بجای آن گنبدی کم خیز و عرقچینی از آجر ساخته اند . وضع کلی بنای این قسمت از امامزاده بخوبی می رساند که به نیایشگاهی بسیار قدیمی تعلق داشته است . حالت خاص محراب آن با طرح محراب بسیاری از معابد مهری یا «مهرابه» ها شباهت دارد . چنانکه گفته شد در زمانهای کهن و پیش از اسلام سقف بقعه کنونی که در حجم سنگ کنده شده است ارتفاع بیشتری از وضع کنونی داشته است و باتوجه به وسعت نیایشگاه میتوان گفت که در دوران رونق معبدی باشکوه بوده است .

این مجموعه باتوجه به واحدهای مختلف آن و حالت غارمانندش بیش از هر چیز به بنای يك معبد مهری شباهت دارد . معبدی که به تمامی در عمق زمین کنده شده و جز ورودی دالان مانند سر اشیب مقابلش راه دیگری نداشته است . وجود اطاقها و واحدهای مختلف در پیرامون تالار بزرگ و وسعت قابل توجه تالار حاکی از آنست که این مجموعه یکی از بزرگترین معابد مهری بشمار میرفته است که در آنجا قسمتهایی چون محل لباس کنی

عکس شماره ۵

تصویری از داخل قسمت اصلی معبد و یامهرابه، در این تصویر قطار بندی
های تزئینی دور ساقه گنبد نموده شده است .
در وسط این محوطه ضریح چوبی امامزاده معصوم قرار دارد .

روحانیون ، محل تعلیم گروندگان به آئین مهر و محل فعالیت‌های نجومی علمای مذهب مهر و بالاخره محل برگزاری مراسم باشکوه خاص مهرپرستان بوده است .

اکنون چون برپام مجموعه بنا برویم بخش دیگری از ملحقات بنا را میتوان تشخیص داد که سقف آنها فرو ریخته و از خاک انباشته شده است . با انجام يك رشته کاوش و خاکبرداری امید این هست که بتوان به یکی از کاملترین و جالبترین معابد مهری دست یافت . در اینجا لازمست باین نکته اشاره گردد که اگر مهرابه‌های شناخته شده در خارج از ایران اغلب دارای طرح مستطیل شکل و وسعت کم هستند دلیل آن نیست که تمامی معابد مهری باید چنین طرحی داشته باشد. در وضع موجود بنای ستایشگاه و رجووی بیش از هر چیز معرف يك مهرابه است و فضای غارمانند و خیال‌انگیز آن بیش از هر چیز با خصوصیات جایگاه ستایش مهر هم‌آهنگی و انطباق دارد.^۲

این بنا با احتمال در حدود قرن هشتم دچار تغییراتی شده و از جمله سقف اصلی ستایشگاه مورد دست‌کاری قرار گرفته است .

هم اکنون زنانی که برای عبادت باین معبد روی می‌آورند در موقع

۲- در مورد طرح دایره‌شکل معبد مهری و رجووی جا دارد باین نکته اشاره شود که طرح معبد مهری دیگری نیز که در آذربایجان شرقی و منطقه آذرشهر (دهخوارقان) قرار دارد نیز بهمین گونه است . این معبد در کوه «قبله» در نزدیکی ده «قدمگاه» از دهات جنوب آذرشهر کنده شده که هم اکنون بعنوان مسجد از آن استفاده میشود . معوطه اصلی معبد یا مسجد کنونی قدمگاه عبادتست از تالار دایره‌شکلی بقطر ۱۵ متر . کوشش خواهد شد تا در شماره‌های آینده این اثر جالب را نیز معرفی نماید .

ورود به محل بقعه که يك صندوق چوبی در وسط آنست ، پاشنه سنگی در را میبوسند و زیارت میکنند . زن‌ها مدت زمانی طولانی در داخل امامزاده میگذرانند و گذشته از خواندن نماز و دعا جای درست میکنند و به گفتگو می‌نشینند . آنچه در این محل بیشتر خیرات میکنند عبارتست از قند و آب‌نبات . بیشتر زیارت کنندگان در داخل بقعه شمع میافروزند و در آنجا به قربانی کردن میپردازند و این هردو رابطه جالب محل را با سنتهای مهری نشان میدهد . زن‌ها بیشتر برای فرزنددار شدن باین امامزاده توسل میجویند . مجموعه بنای نیایشگاه ورجووی را از نظر حجم کار و دقت و هنرمندی که در امر حجاری آن صورت پذیرفته میتوان جزء نمونه های ارزنده ستایشگاههای کهن دانست که در ایران ایجاد شده است . نیایشگاهی که فضای خاص و پرکشش و جذبه آن بیش از هر چیز معبد مهرپرستان را میماند .

نسخ خطی تاریخی

بزبان فارسی در کتابخانه

پوپ قاپوی سرای استانبول

ترجمه و نگارش

دکتر داود اصفهانیان

(استادیار دانشگاه اصفهان)

ترجمه و نگارش (۱)
دکتر داود اصفهانیان
استادیار دانشگاه اصفهان .

« نسخ خطی تاریخی بـزبان فارسی در کتابخانه توپ قاپوی سرای استانبول »

- کنجینه آثار خطی فارسی کتابخانه موزه توپ قاپوی استانبول حاوی ۹۳۹ نسخ خطی در باره موضوعات مختلف بشرح زیر میباشد :
- ۱- منابع اسلامی : تفسیر - قرائت - حدیث - کلمات قصار علی (ع) - تصوف - طریقت‌ها - تاریخ ادیان - فقه - ادعیه و مذهب مسیح در ۹۷ جلد.
 - ۲- تاریخ : تاریخ عمومی اسلام - ادبیات - ایران - هند - مغول - سلاجقه و عثمانی در ۶۶ جلد.
 - ۳- بیوگرافی و شرح حال : سفرنامه ، مناقب اولیاء ، تذکره شعرا و جغرافیا در ۴۰ جلد.
 - ۴- علوم : دایرةالمعارف - اخلاق و سیاست - منطق و فلسفه - ریاضیات - هیأت و نجوم - طب و دامپزشکی و موسیقی در ۸۶ جلد.
 - ۵- زبان‌شناسی : لغت عربی فارسی و فارسی ترکی و فارسی بفارسی و دستور زبانهای عربی بفارسی - عروض و منشآت در ۴۰ جلد.
 - ۶- ادبیات : آثار منشور ادبی - آثار منظوم ادبی - معماها و چیستانها و لغزها - حکایات - دیوانها و رسالات مختلف در ۶۱۰ جلد.
- ۱- این مقاله با استفاده از فهرست و کتاب نامبرده در حاشیه ترجمه و نگارش یافته است.
- 1- Topkapi Sarayı Müzesi Kütüphanesi Farsça Yazmalar Katalogu No. 1-940
Hazırlayan : Fehmi Edhem Karatay. Istanbul. 1961.
- 2- Osmanlı Tarih Deyimleri Vերimleri Sözlüğü. 3 cilt. Istanbul. 1971

این کتابها شامل منابع متنوع ادبیات ایران بوده و در بین آنها آثار منظوم معروفی مانند شاهنامه فردوسی، مثنوی مولانا، خمسه‌های نظامی و امیر خسرو دهلوی، کلیات سعدی و دیوان حافظ و نیز آثار منشور مانند جامع التواریخ خواجه رشیدالدین و کلیات حافظ ابرو و تاریخ و صاف و سایرین دیده میشود که بصورت بسیار زیبا و نفیس سوادبرداری شده تذهیب و تجلید گردیده و بسیاری از صفحات آنها با مینیاتور تزئین شده است. چون منظور از نگارش این مقاله شناسایی کتب تاریخی است لذا بدکتر مشخصات کتب مورد بحث اکتفا می‌شود. در معرفی کتابها حروف لاتین مربوط به نام اختصاری بخشی از کتابخانه و یا نام اختصاری مؤلفین فهرست‌های کتابخانه‌های مختلف غربی و اعداد جلو حروف شماره کتاب در قسمت مربوطه میباشد.

«علام اختصاری»

- A. = III Ahm ed Kitapligi
- B. = Bagdat Köskükitapligi
- Bloch et = Catalogue des manuscrits Persans de la Bibliothèque Nationale, Paris
- Br. = Brockelmann, Carl. Geschichte d. Arabischen Literaturu. supplementen
- E. H. = Emanet hazinesi
- Ethé, I. O. = Ethé, Hermanin and Edward Edwards. Catalogue of Persian manuscripts in the library of India office.
- Flügel = Flügel, Gustav. Die arabischen, Persischen und Türkischen Handschriften der hof Bibliothek zu Wien.
- H. = Hazine Kitapligi
- K. = Koguslar Kitapligi
- K. Z. = Katipcelebi, Kesfuzzunun, ist. 1941 tabi
- M. = Medineden gelen Kitaplar
- M. R. = Sultan Mehmet Resadkitapligi.
- R. = Revan Köskü Kitapligi
- R. = Rieu, charles. catalogue of the persian manuscripts in the British Museum.
- Y. = Yeniler Kitapligi.

فهرست کتب خطی تاریخی از این قرار است :

تاریخ عمومی اسلام

(E. H. ۱۳۹۰)-۱

کاغذ آهاردار ، طول کتاب ۳۳۷ میلیمتر و عرض آن ۲۲۵ میلیمتر در ۶۱۹ برگ . طول صفحه با تعلیق ۱۴۶ میلیمتر در ۲۱ سطر بطور حدس در قرن ۱۱ هجری (۱۸ میلادی) سواد برداشته شده سر لوحه مذهب جدول^۱ شنکرف و لاجورد ، روی جلد نقش خورشید شعاع دار ، جلد سرپوشدار از چرم سیاه .

ترجمه تاریخ طبری

این کتاب اثر ابو جعفر محمد بن جریر بن طبری آملی متوفی (۳۱۰ هجری - ۲۳-۹۲۲ م) راجع بتاریخ عمومی اسلام میباشد که بدستور حکمران سامانی ابو صالح منصور بن نوح (۳۶۶-۳۵۰ هجری ۹۷۶-۹۶۱ میلادی) توسط ابوعلی محمد بن بلعمی در ۳۵۲ م ۹۶۳ م بفارسی ترجمه شده است . موضوع این کتاب تاریخ از خلقت بشر تا اواخر عهد خلافت مستظهر (۱۱۱۸-۱۰۹۴ م و ۵۱۵-۴۳۷ ه) میباشد و آغاز آن با نسخ موجود در فهرست های Flügel و I. O و Ethé و K. Z متفاوت است .

آغاز : دشکر و سپاس حضرت خالق را که انوار دقایق حکمت او از هر ذره ای از ذرات کاینات تابانست ... رجوع شود :

Flügel , II , 64 ; Rieu I , 68 ; Ethé , I.o.2-12 ; K.Z, 297

(H. ۱۶۵۳)-۲

کاغذ آهاردار . طول ۵۴۵ مم عرض ۳۸۰ مم ۴۳۵ برگ . طول هر صفحه بخط نستعلیق ۲۲۸ مم در ۳۵ سطر . آخر کتاب ناقص است . در سال (۸۱۹ ه - ۱۷-۱۴۱۶ م) بوسیله مؤلف برای کتابخانه شاهرخ نوشته شده است ظهر

۱- جدول خطوطی است که از طلا و شنکرف و جز آن گرداگرد صفحه میکشند .
نرمک مین ۱۴ ص ۱۲۱۸ .

صفحات مذهب . دارای ۸ سرفصل و ۱۴۲ مینیاتور بسبك تیموری . جلد
فرنگی از چرم قرمز رنگ .

زبدۃ التواریخ

بوسیله نورالدین لطف الله بن عبدالله معروف به حافظ ابرو (فوت: ۸۳۴ هـ.
۳۱-۱۴۳۰ م) در مورد تاریخ عمومی اقوام مشرق زمین نوشته شده و موضوع
آن از بدو پیدایش تا دوره اسلام و دول اسلامی و مغولان و اقوام ترك میباشد
در فصل ششم این کتاب در حالیکه سخن از تاریخ هند میرود بیکباره کتاب
پایان میپذیرد .

آغاز : آغاز کتاب داستانها مجموع فذلك بیانها حمد و ثنا و آخرین
مالك الملكى تواند بود که رجوع شود :

K. Z. II, 951; Flügel , II , 174

۳ - (H. ۱۶۵۹)

کاغذ ظریف آهاردار ، طول ۴۱۰ مم عرض ۳۱۰ مم ۶۵۵ برگ . طول
هر صفحه با تعلیق ۲۰۵ مم در ۲۹ سطر تخمیناً در قرن نهم هجری (۱۵ میلادی)
سواد برداشته شده است . تعدادی از صفحات اول کتاب ناقص است .
عناوین شنکرف و لاجورد جدول نیز رنگی است . جلد از چرم سیاه
میباشد .

این نسخه زبدۃ التواریخ حافظ ابرو حاوی سلطنت قوبیلای خان (۸۳۰ هجری-
۲۷-۱۴۲۶ میلادی) تا زمان درگذشت سیورغتمش از احفاد چنگیز
میباشد .

آغاز : تمامت این اقوام لشکر به نشستند آنچه بدست راست ...

✽ - نسخه دیگر از همان کتاب .

۴ - (R. ۱۵۳۸)

کاغذ آهاری ، طول ۲۵۰ مم عرض ۱۶۵ مم در ۲۵۴ برگ طول صفحه
باخط نسخ ۹۵ مم در ۱۵ سطر بطور حدس در اواخر قرن نهم هجری (۱۵ میلادی)
استنساخ گردیده است . سرلوحه مذهب جدول زر . جلد سرپوشدار با نقش
خورشید شمع دار طلائی از نوع چرم قرمز رنگ تند .

بهجة التواریخ

تاریخ مختصری است از دول اسلامی حاوی خلاصه ای از وقایع خلقت
آدم تا جلوس سلطان محمد فاتح به تخت سلطنت . مؤلف شکرالله بنی شهاب-
الدین احمد ابن کتّاب را در ۸۶۱ هجری بپایان رسانیده و در ۸۶۴ فوت
کرده است .

آغاز : این کتاب را از تفاسیر کلام رب العالمین جل ذکره و عم نواله از
کتب سته احادیث نبوی و از کتاب سیر نبی
رجوع شود به :

Rieu , 884; Blochet 271 - 275 .

۵ - (R. ۱۵۳۹)

کاغذ آهاردار کرمی رنگ طول ۲۵۰ مم عرض ۱۷۲ مم در ۳۱۷ برگ
طول هر صفحه با تعلیق ۱۰۰ مم در ۱۹ سطر در محرم ۹۳۹ هجری بوسیله یحیی بن
ولی استنساخ گردیده است . سرلوحه مذهب . جدول زر .

۶ - (A. ۲۹۱۶)

کاغذ آهاردار طول ۳۱۵ مم عرض ۲۲۰ مم در ۱۰۲۵ برگ . طول هر صفحه
با تعلیق ۱۲۰ مم در ۳۴ سطر بوسیله محمود بن محمد الافزاری در ۲۶ جمادی الاول
۹۶۰ هجری سواد برداری شده است . سرلوحه مذهب عناوین شنکرف .
جدول زرولاچورد .

روضة الصفاء فی سيرة الانبياء والملوك والخلفاء

این کتاب تاریخ اقوام مسلمان تا عصر مؤلف بوده و تألیف محمدخواند شاه بن محمود (فوت ۹۰۳ هجری) معروف به میرخواند میباشد. این اثر مرکب از یک مقدمه هفت جلد و یک جلد ملحقات است. در فهرست کتابخانه های ذکر شده در ذیل مشخصات کامل این اثر وجود دارد.

آغاز: زیب فهرست نسخه مفاخر انبیای عالی مکان و زینت دیباچه مجموعه سلاطین

Rieu , 87b - 96s , 1064 b ; Blochet , 276 - 311 ;

Ethé , 3005 - 3008 ; Storey , 92 ; 1236 - 7 .

۷ - (R . ۱۵۰۷)

نسخه دیگر ❀

کاغذ آهاردار طول ۲۲۸۶ مم عرض ۱۹۰ مم در ۳۰۱ برگ . طول هر صفحه با تعلیق ۱۳۰ مم در ۲۴ سطر بوسیله محمد امین بن سنجر تر کمن در رجب ۱۰۹۳ استنساخ شده است جلد سرپوشدار از چرم و کاغذ قهوه ای رنگ .

۸ - (R . ۱۵۰۸)

جلد دوم ❀

کاغذ آهاردار. طول ۳۳۰۰ مم عرض ۱۷۰ مم در ۵۹۵ برگ طول هر صفحه با تعلیق ۹۳ مم در ۲۱ سطر در ۲۷ شوال ۱۰۵۰ هجری استنساخ گردیده. سرلوحه مذهب . جدول شنکرف و لاجورد . جلد سرپوشدار بانقش خورشید شماع دار از چرم آلبالوئی رنگ .

آغاز: عنوان صحیفه مرادات و فهرست مجموعه سعادات

۹ - (R . ۱۵۱۳)

جلد سوم ❀

کاغذ آهاردار نازک . طول ۳۱۵ مم و عرض ۱۹۰ مم در ۳۵۹ برگ طول

هر صفحه بانسخ ۱۱۵ مم در ۲۵ سطر. در شعبان ۱۰۰۹ هجری بوسیله محمد بن حسن خوراسگانی استنساخ شده است و دارای جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاعدار زر از چرم قرمز رنگ.

آغاز: جزو سیم از مجلدات ثالث در ذکر صادرات افعال و واردات احوال صاحب قران امیر تیمور کورکان

۱۰ - (R. ۱۵۰۹)

جلد سوم و چهارم ❀

کاغذ آهاردار. طول ۴۱۰ مم. عرض ۲۷۰ مم در ۳۳۰ برگ. طول هر صفحه با تعلیق ۱۷۲ مم در ۲۰ سطر. بوسیله محمود بن حاجی جهرمی در محرم ۱۰۰۵ هجری استنساخ گردیده است. دارای دوسر لوحه. جدول شنکرف. جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاعدار، از چرم آلبالوئی رنگ. دو قسمت داخلی روی جلد و پشت جلد دارای نقش خورشید شعاعدار میباشد. آغاز جلد سوم: حمد و ثنائی که سبحان ملا. اعلا از اداء شمه از آن عاجز آیند

آغاز جلد چهارم: بسم الله الرحمن الرحیم فهرست نسخه سعادات ابدی و دیباچه مجموعه کرامات سرمدی.

۱۱ - (R. ۱۵۱۰)

جلد چهارم ❀

کاغذ آهار دار طول ۳۳۳ مم و عرض ۱۹۵ مم ۳۶۴ برگ طول هر صفحه با تعلیق ۱۱۳ مم ۲۳ سطر گمان میرود در قرن ۱۱ هجری سواد برداری شده است سر لوحه مذهب جدول شنکرف و لاجورد.

جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاعدار از چرم دارچینی رنگ.

آغاز : فهرست نسخه سعادت ابدی ...

۱۲ - (R. ۱۵۱۲)

جلد پنجم

کاغذ آهاردار کرمی رنگ . طول ۲۵۰ مم و عرض ۱۷۵ مم . ۲۹۲ برگ .
طول هر صفحه با تعلیق ۱۱۰ مم . در ۱۹ سطر . بوسیله ملك محمد بن عرب
صوفی آبادی در ذیقعد ۱۰۴۰ هجری (۱۶۳۱ میلادی) استنساخ گردیده
است . عناوین شنکرف . جلد سرپوشدار از چرم قرمز رنگ .
آغاز : آرایش دیباچه مناقب و مآثر سلاطین رفیع مقدار و نمایش
روزنامه خصایص و مفاخر خواقین کردن اقتدار ...

۱۳ - (R. ۱۵۱۱)

جلد ششم

کاغذ آهاردار . طول ۳۳۰ مم و عرض ۱۹۰ مم . ۲۸۲ برگ طول هر صفحه
با تعلیق ۱۰۵ مم در ۲۵ سطر تخمیناً در قرن یازدهم سوادبرداری گردیده است
سراوجه مذهب جدول شنکرف . جلد سرپوشدار از چرم قهوه‌ای رنگ .

۱۴ - (R. ۱۵۶۱)

کاغذ آهاردار . طول ۲۴۸ و عرض ۱۴۵ مم . ۲۳۸ برگ طول هر صفحه با
تعلیق ۹۵ مم . ۱۹ سطر در ۱۰۲۷ هجری استنساخ شده است از ابتدای کتاب
يك صفحه ناقص است جلد از چرم نرم قرمز رنگ .
این کتاب که قسمتی از جلد ششم تاریخ عمومی اسلام میرخواند است
حاوی تاریخ عصر تیمور میباشد و حوادث این دوره تا هنگام فتح حمص
حماوه بعلبك بوسیله تیمور آورده شده است.

آغاز: از نص و لکن رسول الله و خاتم النبیین رایت رسالتش...

۱۵-(۲۹۳۷-A)

کاغذ آهاری طول ۴۱۵ م م ، عرض ۳۴۰ م م ۲۲۷ برگ. طول هر صفحه ۳۹۰ م م در ۲۰ سطر . برای کتابخانه قاسم سلطان بن سید احمد خان قاضی استنساخ شده است . جلد سرپوشدار و نقش خورشید شعاع دار از چرم آلبالوئی رنگ.

نسب نامه ملوک

این نسب نامه توسط فضل الله بن الخیر (فوت : ۷۱۸ هـ ، ۱۳۱۸ م) از جامع التواریخ خود نویسنده بوجود آورده شده و حاوی موضوعاتی از بدو خلقت تا زمان چنگیز خان (۲۰۳ هـ - ۱۲۰۶ م) میباشد . آغاز : الحمد لله رب العالمین اما بعد ... این بنده ضعیف فضل الله بن الخیر ... در مورد جامع التواریخ مراجعه شود :

Ethé , I . O , 17 , 2828 ; Rieu , I , 74.

۱۶-(۱۵۹۰-H)

کاغذ آهاری طول ۲۴۵ و عرض ۱۵۰ ، ۳۰ برگ تاخورده . تخمیناً در آخر قرن نهم هجری (۱۵ میلادی) نوشته شده جدول شنکرف جلد دارای نقش خورشید شعاع دار از چرم دار چینی رنگ.

سلسله نامه

شجره ای است از عصر حضرت آدم تا دوره بایزید دوم (۱۵۱۲-۴۸۱ میلادی) شامل تمام پیامبران خلقای راشدین و سایر حکمرانان اسلامی . در ابتدای این کتاب قطعاتی از تفسیر حسین واعظ کاشفی آورده شده.

آغاز: قولی آنست که چون حوا حامله شد ابلیس بصورت مجهوله بر حوا ظاهر گشت...

۱۷- (۲۹۳۵-۸)

کاغذ آهاردار. طول ۴۱۰ م. عرض ۲۷۰ م ۴۰۶ م برگ. طول صفحه با خط نسخ ۱۸۵ م در ۳۱ سطر بطور حدس در اواسط قرن نهم سواد برداری شده است سرلوحه مذهب. جدول شنکرف و لاجورد. برای کتابخانه الغ بیک گرگانی (۸۵۳-۸۵۰) استنساخ گردیده است. جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاعدار و نیز گوشه دار از چرم آلبالوئی رنگ.

تواریخ عالم

نوشته احمد بن محمد بن محمد بنخارائی (قرن هفتم) تاریخ عمومی مشرق زمین و عالم اسلام میباشد از بدو خلقت تا سال ۷۰۰ هجری (۱۳۰۰ میلادی) این تألیف دارای یک مقدمه و دو بخش میباشد. مقدمه درباره پیامبران، بخش اول در مورد تاریخ قدیم ایران و قسمت دوم از ظهور اسلام تا سال ۷۰۰ هجری میباشد.

آغاز: حمد و مدح و آخرین حضرت جهان آفرین را که

۱۸- (۱۵۲۴-۸ R)

کاغذ آهاردار نازک، طول ۲۳۵ م و عرض ۱۴۰ م ۱۷۸ برگ. طول هر صفحه با تعلیق ۸۰ م در ۱۹ سطر در مدینه بوسیله عبدالله همدانی در ۹۹۵ هجری (۹۱-۱۵۹۰ م) استنساخ شده.

سرلوحه مذهب. جدول زر، جلد از چرم آلبالوئی رنگ.

تاریخ مدینه منوره

این کتاب ترجمه (وفا الوفا به اخبار دارالمصطفی) ابوالحسن سید علی بن

عبدالله بفارسی میباشد شامل سه باب و هر باب منقسم به سه فصل .
آغاز : سپاس بسیار و ستایش بیشمار پروردگار را که رجوع شود:

Br . II , 223 ; K . Z , 302

۱۹ - (R - ۱۰۲۵)

همان کتاب

کاغذ آهاری. طول ۲۳۰ مم و عرض ۱۳۵ مم ۱۷۱ برگ طول هر صفحه با
تعلیق ۸۵ مم در ۲۱ سطر در سال ۹۹۲ هجری (۱۵۸۴ میلادی) در مدینه بوسیله
عبدالله بن حسین همدانی استنساخ شده است. سر لوحه مذهب. جدول لا جورد.
سرفصول شنکرف و جلد سر پوشدار بانقش خورشید شعاع دار از چرم
آلبالوئی رنگ.

۲۰ - (H - ۱۰۴۳)

کاغذ آهاری کرمی رنگ. طول ۲۰۰ مم عرض ۱۲۰ مم ۲۴۳ برگ. طول
هر صفحه با تعلیق ۶۵ مم در دو ستون ۱۴ سطری. بطور حدس در قرن دهم هجری
سواد برداری شده است سر لوحه مذهب جدول زر جلد سر پوشدار و گوشه دار
بانقش خورشید شعاع دار از چرم آلبالوئی سوخته.

فتح الابواب

این کتاب نوشته جمال الدین محمد اردستانی (فوت ۸۷۹ هجری - ۷۵ -
۱۴۷۴ م) دایر بر فتح مکه به نثر و نظم بطور مختلط میباشد. این مؤلف اثر دیگری
بنام استقامت نامه دارد.

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم انا فتحنا لك فتحا مبينا ای مشتاق که
شمه ترك تازی زبان که گشایشهای ابواب ظاهر و باطن

K. Z. Z. S. 158

رجوع شود:

تواریخ انبیاء

۲۱ - (B - ۲۴۹)

کاغذ آهاری ضخیم طول ۳۵۸ مم و عرض ۲۵۰ مم ۱۹۳ برگ، طول هر صفحه با تعلیق بسیار زیبا ۱۲۲ مم در ۱۷ سطر، بطور حدس در قرن دهم هجری (۱۶ میلادی) استنساخ گردیده سر لوحه و دو صفحه عنوان مذهب سر سطرها قرمز جدول طلائی و رنگارنگ، جلد سر پوشدار و گوشه دار بانقش خورشید شعاع دار، جلد از چرم آلبالوئی سوخته، دو قسمت داخلی روی جلد و پشت جلد با کنده کاری تزیین شده است.

قصص انبیاء

نوشته اسحاق بن ابراهیم بن منصور بن خلف نیشابوری (فوت آخر قرن پنجم هجری) میباشد راجع به قصه های موجود از عصر حضرت آدم تا خلافت عثمان. بنظر ریو مولف از رجال آخر قرن پنجم میباشد.
آغاز: سپاس و ستایش مر پرورد گاریرا که الحمد لله الحمید المعید رب الخلاق.....

رجوع شود: K. Z. II, 1328; Ethé, I. O. 590 Flügel, II, 370; Rieu, I. 143

۲۲ - (H. ۱۲۲۴)

کاغذ آهاری طول ۳۵۵ مم عرض ۲۴۹، ۲۳۵ برگ. طول هر صفحه با تعلیق ۱۱۷ مم در ۱۴ سطر بطور حدس در اواخر قرن دهم هجری (۱۶ میلادی) استنساخ گردیده است. دارای دو صفحه عنوان تذهیب شده و ۱۳ مینیاتور است. آیات و عناوین شنگرف و لا جورد جدول زر. کنار بعضی از صفحات بانقوش خاصی تزیین گردیده است.

۲۳ - (H. ۱۲۲۵)

کاغذ آهاری، طول ۳۶۰ مم و ۲۴۰ عرض ۲۵۹ برگ، طول هر صفحه با

تعلیق ۴۱۲۰ در ۱۴ سطر تخمیناً در قرن دهم هجری سواد برداری شده است. دارای دو صفحه عنوان مذهب و ۱۷ مینیاتور آیات و عناوین و جدولها طلائی و شنکرف و لاچورد. کنار بعضی از صفحات بانقوش خاصی تزئین گردیده است. جلد سرپوشدار بانقش خورشید شعاعدار برجسته از چرم آلبالوئی سوخته. دو قسمت داخلی روی جلد و پشت جلد با کنده کاری تزئین شده است.

۲۴ - (H. ۱۲۲۶)

کاغذ ضخیم آهاری، طول ۳۵۸ و عرض ۲۲۴۰ و ۲۳۶ برک طول هر صفحه با تعلیق ۴۱۲۰ در ۱۵ سطر بطور حدس در قرن دهم هجری سواد برداری شده است دو صفحه عنوان مذهب یک سر لوحه و ۲۵ مینیاتور دارد. آیات، عناوین و جداول طلائی و رنگی. بعضی از صفحات با تزئین خاص و جلد بانقش برجسته خورشید شعاعدار و حیوانات مختلف تزئین شده و نوع جلد از چرم آلبالوئی سوخته دو قسمت داخلی روی جلد و پشت جلد تزئین کننده کاری دارد.

۲۵ - (H. ۱۲۲۷)

کاغذ آهاری، طول ۴۳۳۰ عرض ۲۰۵۲ و ۲۱۵ برک. طول هر صفحه با تعلیق ۴۱۲۴ در ۱۷ سطر در سال ۹۸۳ هجری (۷۶-۱۰۷۵ م) استنساخ شده. دو صفحه عنوان مذهب یک سر لوحه و ۳۲ مینیاتور دارد. عناوین و جداول طلائی و رنگی. بعضی از صفحات مزین. جلد بانقش برجسته خورشید شعاعدار طلائی از چرم آلبالوئی سوخته دو قسمت داخلی روی جلد و پشت جلد تزئین کننده کاری دارد.

۲۶ - (H. ۱۲۲۸)

کاغذ آهاری طول ۴۳۶۰ عرض ۲۳۲ در ۱۶۸ برک. طول هر صفحه با تعلیق

۱۲۵۴ در ۱۹ سطر دو صفحه از اول کتاب ناقص است. بطور حدس در قرن دهم هجری (۱۱۶م) سواد برداری شده است. عناوین و جداول طلائی و رنگی و ۳۰ عدد مینیاتور دارد. اطراف صفحات بارنگ روشنی تزئین شده. جلد بانقش خورشید شعاع دار برجسته طلائی از چرم آلبالوئی سوخته دو قسمت داخلی روی جلد و پشت جلد تزئین کننده کاری دارد.

۲۷ - (R. ۱۵۳۶)

کاغذ آهاری طول ۳۵۵م و عرض ۲۴۰م در ۲۰۵ برگ. طول هر صفحه با تعلیق ۱۱۲م در ۱۵ سطر بوسیله علاءالدین منصور در ۹۸۷ هـ (۱۵۷۹م) استنساخ گردیده است دو صفحه عنوان مذهب عناوین شنکرف و جداول طلائی. باندازه قد صفحات ۱۵ عدد مینیاتور دارد. جلد بانقش خورشید شعاع دار طلائی از چرم آلبالوئی سوخته دو طرف داخلی روی جلد و پشت جلد تزئین کننده کاری دارد.

۲۸ - (E-H. ۱۴۳۰)

کاغذ ضخیم آهاری. طول ۳۶۵م و عرض ۲۴۰م در ۲۰۳ برگ. طول هر صفحه با تعلیق ۱۲۲م در ۱۷ سطر بطور حدس در قرن دهم هـ (۱۱۶م) استنساخ شده. دو صفحه عنوان مذهب و یک سر لوحه و عناوین شنکرف جداول طلائی و رنگی با ۳۰ عدد مینیاتور. جلد بانقش خورشید شعاع دار طلائی از چرم آلبالوئی سوخته دو طرف داخلی روی جلد و پشت جلد تزئین کننده کاری دارد.

۲۹ - (R. ۱۵۳۴)

کاغذ آهاری ، طول ۲۲۵۰ و عرض ۲۲۱۷۶ در ۲۲۸ برگ طول هر صفحه با خط نسخ ۴۱۰۵ در ۱۹ سطر . بوسیله محمد بن حسین امیر شاه مازندرانی در ۹۱۲ هـ (۷-۱۵۰۶ م) استنساخ گردیده است ، جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاع دار ساده از چرم سیاه رنگ.

قصص انبیاء

تاریخ عمومی انبیاء است از دوره حضرت آدم (ع) تا فتح خیبر در سال هفتم هجری .

آغاز : گفتار در مقدار مدت دنیا خدای تعالی مدت روزگار از آن روز که کار جهان تمام شد

۳۰ - (B-۲۵۰)

کاغذ ضخیم آهاری ، طول ۴۳۴۵ عرض ۲۳۰ در ۲۷۶ برگ طول هر صفحه با تعلیق زیبا ۴۱۱۸ در ۱۷ سطر ، در سال ۹۸۳ هـ (۷۶-۱۵۷۵) استنساخ گردیده است . سر لوحه مذهب . باندازه قد صفحات ۲۳ مینیاتور بسبك ایرانی دارد . عناوین شنکرف آیات طلائی جداول طلائی و رنگی . جلد با نقش خورشید شعاع دار برجسته طلائی از چرم آلبالونی رنگ دو طرف داخلی روی جلد و پشت جلد تزئین کننده کاری دارد .

قصص انبیاء

این کتاب از عصر آدم (ع) تا خلافت امام حسن (ع) حاوی مناقب پیامبران و خلفای راشدین میباشد و توسط محمد بن الحسن بنشر فارسی نوشته شده است.

آغاز : الحمد لله الذی لاله اول و آخر الاخر الاول قبل کلدشی

K.Z., II, 1328

رجوع شود :

۳۱- (H-۱۲۳۶)

کاغذ ضخیم آهاری - طول ۲۲۵۵ و عرض ۲۲۱۷۵ ۶۲۹ برک ، طول هر صفحه با خط نسخ ۲۲۱۰ در ۱۷ سطر، بطور حدس در قرن نهم هجری (۱۱۵) استنساخ گردیده . این کتاب برای عبدالله ملک بن عبدالقادر کرمانی تهیه شده دارای سرلوحه مذهب . عناوین و جداول شنکرف و لا جودد . جلد سرپوشدار بانقش برجسته خورشید شعاعدار از چرم سیاه .

قصص انبیا

بعلمت اینکه نام مؤلف کتاب ذکر نشده است این گمان میرود که بوسیله چند نفر مشترکاً تألیف گردیده است. آغاز: الحمد لله رب العالمین... بعد از ثنای خداوند تبارک و تعالی و صلوات رسول علیه السلام یاد کنم از قصص قرآن و آنچه بدو پیوسته است از پندها و حکمتها و لطایف

«بقیه در شماره آینده»

سمت دوم

ایران

از دیدهٔ حمیدخان اروپایی

در دورهٔ ایلخانان

بقلم

دکتر حسن جوادی

ایران از دیدهٔ سیاحان اروپایی

در دورهٔ ایلخانان

مبلغین مسیحی

در دورهٔ مغول رابطهٔ کلیسای کاتولیک و مسلمانان تغییر کلی پیدا کرد - از طرفی در اثر جنگهای صلیبی دشمنی با مسلمانان و مخصوصاً با اهالی سوریه و مصر تشدید گشت، و از سوی دیگر در اثر باز شدن راه ارتباط با شرق اروپا ثیان بوجود مسیحیان شرقی یعنی ارامنه، نسطوریان و یعقوبیان پی بردند و خواستند آنها را نیز با خود همگام ساخته و باشاعه مذهب کاتولیک بپردازند. داشتن دشمنی واحد را بر خود باعث شده بود که عیسویان شرقی اختلافات قدیمی را تا حدی بکنار نهند و خواهان اتحاد با کلیسای روم شوند.

بقلم

دکتر حسن جوادی

چنانکه گذشت پاپ‌ها با نسطوریان روابط دوستانه داشتند و از آنها حمایت میکردند، پادشاهان ارمنستان می‌خواستند اختلافات دینی خود را با کلیسای روم از میان بردارند^۱ و از حمایت و اتحاد با پاپ برخوردار شوند. مدارای مغولان در امور دینی و پیشرفت عیسویت در آسیای مرکزی باعث امیدواری زیاد شده بود. مغولان بامسلمانان فرق کلی داشتند و بعلت نداشتن فرهنگی ریشه‌دار و مذهبی استوار به آسانی به آئین مسیح درمی‌آمدند. در صورتیکه در بسیاری از جنبه‌های دینی و اجتماعی شباهتهایی زیادی بین اسلام و مسیحیت وجود دارد و یک مسلمان عیسویت را نوع ناقصی از اسلام میدانند و واضح است که نمی‌خواهد از دین خویش که برای او تکامل یافته‌ترین ادیان است دست بردارد. معذالك مبلغین مسیحی چون امکان فعالیت داشتند در میان مسلمانان قلمروی ابلخانان نیز دست از فعالیت برنمی‌داشتند. ولی مشکل است بدانیم که واقعاً کوششهای آنها تا چه حدی مقرون به موفقیت بوده است؟ بگفته یکی از راهبان فرانسیسکن بنام برادر انگلیس - والتز^۲ در سال ۱۳۳۰ (۷۳۱هـ) یک هزار نفر مسیحی در تبریز و نصف این عدد در سلطانیه اقامت داشتند. با احتمال قوی اکثر این عده و شاید همه آنها ارامنه و گرجیانی بودند که به آئین کاتولیک در آمده بودند.^۳ گذشته از راهبانی چون ژان دو پلان کارپن و روبرویک که در اواسط قرن

۱- رابطه کلیسای ارمنستان و کلیسای لاتین «یارم» تاریخی طولانی دارد. رساله جالبی از ایندوره در دست نویسنده آن اسقف شهر سیس بنام دانیال تبریزی می‌باشد و عنوان کتاب که در ۱۳۴۱ تحریر یافته چنین است: «جواب برادر دانیال به خطاهایی که بارامنه نسبت داده‌اند»، و در آن باتهاماتی که از طرف کلیسای لاتین در حق آنان شده جواب میگوید:

«Responsio Fratris Daniels ad errores impositos hermenis». Recueil des Histoires des Croisades: Documents Armeniens, vol. ii, Paris, 1906.

2- Angelus Waltz

3- Compendium Histoire Ordinis Praedicatorum, Rome, 1948, p. 274.

بنقل از یادداشت‌های لکهارت

یزد هم سفارت بدر بار مغولان رفته بودند، بنا بگفته یکی از مورخین فرقه انسیسکن بنام Jean Elemosini در ۱۲۸۹ (۶۸۸ هـ) بعضی از راهبان دو مینکن فرانسیسکن در تبریز مستقر شده بودند.^۴ اولین مبلغ مشهوری که بایران می آید ران دومونت کورون (۱۲۴۷-۱۳۲۸) (۶۴۷-۷۲۹ هـ) بود که بعد ها اسقف بزرگ شهر پکن میگردد. او در حدود سال ۱۲۷۰ (۶۶۹ هـ) از ایتالیا حرکت کرده، مدتی در ارمنستان و ایران بسر می برد و در ۱۲۸۹ (۶۸۸ هـ) یعنی همان سالی که ارغون بوسکارلو را بدر بار پاپ میفرستد، از طرف هیتوم دوم پادشاه ارمنستان بدر بار پاپ فرستاده میشود.

مونت کورون اطلاعات زیادی درباره کلیسای ارامنه، یعقوب بیان و نسطوریان و ممالک ایران، چین و هند که در سفرهای خود جمع کرده بود به پاپ میدهد و از پاپ اجازه میخواهد تا بقصد تبلیغ بچین برود. پاپ نامه ها و سفارش هائی به سلاطین سر راه مینویسد و او را روانه میسازد. از جمله این نامه ها یکی برای ارغون مورخ آوریل ۱۲۸۸ (ربیع الاول ۶۸۷) و دیگری اسقف بزرگ تبریز بنام دنیس بود که بتازگی به آئین کاتولیک در آمده بود.^۵ مونت کورون از طریق ارمنستان و طرابوزان به تبریز میرسد، و در نامه هایی که میفرستاده است بشرح فعالیت فرانسیسکن ها در نقاط مختلف می پردازد. در تبریز آنها مشغول تجدید بنای دیری بودند که دسته از فرانسیسکن ها بنام برادران کهتر (Mineurs) پیش از ۱۲۸۰ (۶۷۹ هـ) در آن شهر بنا کرده ولی بدستور احمد تکودار ویران شده بود.^۶ مونت کورون تبریز را در ۱۲۹۱ (۶۹۰ هـ) ترک میگوید و از راه سلطانیه، یزد هرمرز روانه هند و سپس چین میشود. او شاید اولین اروپایی باشد که از

4— Monasterii, 1913, vol. i, p. 13.

5— A. Van Denwyngaert, Jean Mont Corvin, O.F.M. Première évêque de Khanbalique, Lille, 1924.

6— Ibid. p. 18

طریق دریای هند به چین رفته است و در نامه‌هایی که از چین فرستاده بوصف هر مز و خطرات راه می‌پردازد.^۷ در نامه‌های مونت کورون اطلاعات مربوط بایران کم است، و از سالهای اولیه فعالیت‌های او در این کشور اطلاع دقیقی در دست نیست.

هر چند که با اسلام آوردن غازان امید مبلغین مذهبی تا حد زیادی مبدل بی‌اس گردید ولی باز در زمان خود او، اولیجایتو، ابوسعید امکان فعالیت زیادی برای آنها پیدا شد. در زمان اولیجایتو شهر سلطانیه بنا گردید و بزودی شهری معمور و بزرگ گشت که اعیان و امراء مملکت در ساختن بناهای جدید بیکدیگر پیشی می‌جستند تا ایلخان مغول را خوشنود سازند. در ۱۳۱۴ (۷۱۴ هـ) دومینکنی بنام ویلیام آده^۸ بایران آمد و سه سال در ایران ماند و هنگام بازگشت به رم به پاپ پیشنهاد کرد که سلطانیه را مقر سراسقفی سازد. ایلخان مغول مخالفتی نداشت و بنا بفرمانی از پاپ مورخ ۱۳۱۸ (۷۱۸ هـ) دومینکنی بنام فرانکوس پروجیایی^۹ اولین مطران این شهر گردید. بعلاوه شهرهای تبریز، مراغه و چند شهر دیگر در شمال غربی مقر اسقفی شدند. اندکی بعد نخجوان نیز مقر اسقفی گردید و پس از ویران شدن سلطانیه بدست تیمور جای این شهر را گرفت و تا زمان نادر شاه این مرکز اسقفی باقی بود. خود ویلیام یا کیوم آده در سال ۱۳۲۲ (۷۲۲) اسقف سلطانیه گردیده تا ۱۳۲۴ (۷۲۴) در ایران ماند و اطلاعات بسیار جامعی در باره نواحی مختلف مشرق زمین جمع آوری کرد. بنا به پیشنهاد او و تصویب پاپ قرار شد که تمام اسقفهای ایران از فقره دومینکن باشند و اسقفهای چین از میان فرانسیسکن‌ها انتخاب شوند، ولی این امر باعث جلوگیری فعالیت فرانسیسکن‌ها در ایران نشد. مطلبی که در این جا قابل ذکر است توجهی است که اروپائیان در قرون

7- Ibid. p. 18 and ap. 47 cf. Henry Yule, Cathay and the Way Thither, The Hakluyt Society, 1913, i, pp. 197-225.

8- Guillelmus Adae

9- Francus of Perugia

سیزدهم و چهاردهم نسبت به اسلام و مطالعه کتب اسلامی از خود نشان دادند. گرچه عقاید قدیمی درباره ساختگی بودن اسلام و داستانهای مضحک دربارۀ حضرت محمد از بین رفت ولی عیسویان میخواستند بوسیله منطق با مسلمانان بحث کنند، راجریکن نویسنده بزرگ انگلیسی در فلسفه اخلاقی، نوشت که بزرگترین حربه مسلمین منطق و فلسفه آنهاست و باید با حربه خودشان به آنها نزدیک شد.^{۱۰} پتر مقدس در کتابی که تحت عنوان «مخالفت با فرقه مسلمین» نوشته است، خطاب به آنها میگوید: «من برخلاف آنچه اغلب مردم ما میکنند با اسلحه بشما نزدیک نمیشوم، بلکه با سخن بشما نزدیک میشوم، نه با قهر بلکه بوسیله منطق، نه با دشمنی، بلکه با محبت....»^{۱۱} بمنظور جوابگویی به مسلمانان رابرت کیتون^{۱۲} در کلونیاک^{۱۳} قرآن را برای اولین بار در قرن دوازدهم به لاتینی ترجمه کرد و مقداری از کتب اسلامی در اسپانیا، سیسیلی و نقاط دیگر اروپا ترجمه شدند. در شورایی که در ۱۲-۱۳۱۱ در شهر وین فرانسه تشکیل یافت و در آن قرار شد کرسیهای عربی، عبری، و کلدانی، در دانشگاههای روم، پاریس، بلونی، آکسفورد و سالامانکا تأسیس شوند، ولی بعلت نبودن متخصصین تا قرن شانزدهم این فکر به مرحله عمل در نیامد.^{۱۴} طب نجوم اسلامی تأثیر زیادی روی علوم دوره رنسانس اروپا گذاشت و فلسفه یونانی از طریق منابع اسلامی دوباره باروپا انتقال یافت. کتب ابوعلی سینا و ابن رشد در قرن سیزدهم بلاتین برگردانده میشوند و طب اسلامی در مدارس سالرن، مونتبلیه و ناپل تدریس میشود. در این دوره بعلت ارتباط مسلمانان در اسپانیا

10— Roger Bacon, *Moralis Philosophia*, ed. E. Massa, 1953, p. 195.

11— Peter the Venerable, *Contra sectam Saracenorum*, i, prologue, 16 v. l. 1. quoted from Norman Daniel, *Islam and the West*, p. 117.

12— Robert Keaton.

13— Cluniac

14— V. V. Barthold, *La Découverte de l'Asie*, *Histoire de l'Orientalisme en Europe et en Russie*, traduit par N. Nikitine, Paris, 1947, p. 99.

وسیله تعداد کسانی که عربی میدانستند نسبتاً زیاد بود. مثلاً امپراطور فردريك دوم هوهنشتفن، که بانی دانشگاه ناپل نیز بود، میتوانست آثار عربی را بخواند و با علمای عرب بحث کند. گذشته از عربی گاه بیکاه بزبانهای دیگر شرق نیز ابراز علاقه میشد جالبترین اثری که از این دوره در این خصوص مانده است . Codex Cumanicus نام دارد و فرهنگی است بلاتین، فارسی و یکی از لهجههای قدیم ترکی و نشان میدهد که ترکی و فارسی مورد نیاز مبلغین و تاجران بوده است که به قلمروی مغولان سفر میکردند.

مؤلف این اثر که میتوان آنرا اولین قدم اروپائیان در ایرانشناسی و ترک شناسی نامید، معلوم نیست و نسخه منحصر بفرد آن تاریخ ۱۳۰۳ میلادی را دارد همراه ترجمه انجیل و چند متن مذهبی دیگر به همان لهجه ترکی در کتابخانه شاعر بزرگ ایتالیائی فرانچسکو پترارک در ونیز بدست آمده است.^{۱۵} کومانها (که نویسندگان اسلامی آنها را قومان و قومانیه می نامیدند) از ترکان دشت قباچ بودند که در قرن دوازدهم سرزمینهای بین ولگا و دانوب را بخود تخصیص داده بودند و شامل چند طایفه از ترکان میشدند. مبلغین مسیحی که در دوره استیلای مغولان باین نواحی میرفتند و یا موقع مسافرت باردوی خان بزرگ را آنها میگذشتند میتوانستند بازبان قومانی با مردم سر راه تا کوههای آلتایی تکلم کنند. تجار جنوبی نیز که در کریمه و شهر قدیمی Tana (آزوف حالیه) مرکز تجارتی داشتند و به چین و مغولستان سفر میکردند احتیاج باین زبان داشتند.^{۱۶} «فرهنگ قومانی» نه تنها اثر مهمی است برای مطالعه زبان قدیم ترکی، بلکه قسمت فارسی آن نیز بعلمت احتوا بلغات قدیم فارسی و

^{۱۵}— Vocabulaire latin, persan et coman. dans Mémoires Relais à l'Asie, M. J. Klaproth, iii, Paris, 1838, pp. 113-256.

مطالعه کامل تری از این کتاب توسط کوون انجام گرفته است :
رجوع کنید بترجمه سفرنامه پگولتی در «ختاوراه بدانسو» :

G. Kuun, Codex Cumanicus, Budapest, 1880.

^{۱۶}— H. Yule, op. cit. ii, p. 291.

مخصوصاً اصطلاحات گمرکی و بازار گانی دوره مغول بسیار جالب توجه است. گذشته از یاد گرفتن زبانهای شرقی که بهر حال برای تبلیغ مذهبی مورد نیاز بودند، عقاید تمام عیسویان در مورد ترتیب دعوت دیگران بدین خود یکسان نبودند. سنت فرانسیس آسیسی^{۱۷}، مؤسس فرانسیسکن، که عشق بیحد او به همه چیز و همه کس در اشعار ساده و زیبایش درباره حیوانات و طبیعت متجلی است. معتقد بود که روش صلح جویانه عیسی را باید تقلید کرد و به مبلغین میگفت: «دو دو بروید و صلح و صبر را اشاعه دهید، بدردمندان برسید و خطاکاران را دریابید کسانی که شمار آزار میدهند بیمارزید و بخاطر آنها کینه بشما مینگرند دعا کنید. سنت فرانسیس زیاد مسافرت کرده بخاطر تبلیغ دین عیسوی به دربار الکامل محمد خلیفه ایوبی مصر رفته بود. گرچه او را با احترام پذیرفته بودند، ولی تبلیغش موفقیتی نداشته است^{۱۸}، شاید داستان احترام باو در دربار مصر خالی از حقیقت نباشد، چون مسلمانان همیشه حس احترامی نسبت بمردان مقدس دارند. در برابر این روش روحانی و غیر دنیوی تبلیغ عده ای هم بودند که هدفهای دینی را حسابگرانه با اغراض دنیوی توأم میساختند. گیوم آده، دومین اسقف سلطانیه که اصلاً فرانسوی بوده و از ۱۳۲۲ تا ۱۳۲۴ (۷۲۲-۷۲۴) از طرف پاپ ژان بیست و دوم اسقفی این شهر را بعهده داشت بعد از ۱۳۲۴ کتابی نوشت. تحت عنوان «ریشه کن ساختن مسلمانان»^{۱۹} که در آن نقشه دقیقی برای یک لشکر کشی و اشغال سرزمینهای اسلامی را ارائه میدهند. گیوم آده کسانی را که با مسلمین مراوده داشتند و یا به آنها اسلحه می فروختند و پسران زشتکار کلیسا مینامد که بظاهر بکلیسای کاتولیک اعتقاد دارند ولی در

17— Saint Francis of Assisi

18— N. Daniel, op. cit. p. 117.

19— «De modo Saracenis extripandi», dans Documents Armeniens, vol. ii. Cf. «Documents relatifs à Guillaume Adam, Archevêque de Sultanieh, puis d'Antivari, et à son entourage (1317-1348), Mélanges pour servir à l'histoire de l'Orient Latin et des Croisades, Paris, 1906, pp. 475-515.

عمل آنها را انکار میکنند، و میگویند باید مثل سابق آنها را از کلیسا طرد کرد
نقشه او بر چهار اصل استوار است: اول باید جلوی مسیحیان، «زشتکار» چون تجا
جنوایی و یا عیسویان اسکندریه را گرفت که بوسیله نفرات و آلات جنگی
بسلطان مصر کمک میکنند، در ثانی باید قسطنطنیه را گرفت چه یونانیان
همیشه دشمن علنی جنگهای صلیبی بوده اند و امپراطور آنها با سلطان مصر
روابط نزدیک دارد کیوم آمده روی اصل اخیر تأکید زیادی میکند و قسمت
اعظم کتاب خود را بدان اختصاص داده است و چون قبل از رفتن بایران مدتی
در آسیای صغیر و یونان بوده است اطلاعاتش متکی بر مشاهدات اوست، ثالثاً
و باید جلوی تاتاران دشت قبیجان را گرفت که از ایلخانان ایران ترس دارند
و با سلطان مصر دوستی میکنند، رابعاً «باید ناو گانی دریکی از بنادر خلیج
فارس یا دریای هند متمرکز ساخت و جلوی کشتی های را گرفت که از هند
و خاور دور کالا بمصر میبرند. این جالب ترین قسمت نقشه کیوم آمده است و
در نتیجه مسافرت و اقامت در نواحی مختلف ایران و هند اطلاعات جامعی از
وضع تجارت خلیج فارس و دریای هند و امکان همکاری ایلخانان را بدست
میدهد. عقاید او بیش از یک مبلغ مذهبی بقایداستثمار گران اروپائی دوره های
بعد شباهت دارد و نشان میدهد که فکر استعمار از همان روزگار در مخیله
اروپائیان وجود داشته است. مثلاً پس از گفتگو درباره دزدان دریایی خلیج
فارس و اقیانوس هند، میگوید که نباید مبالغه گزافی صرف لشکر کشی کرد.
بلکه اگر چند کشتی بکمک پادشاه ایران در هرمز یا قشم بنا گردد میتوان
موفقیت مسیحیان را در این نواحی استحکام بخشید و سپس میتوان اعتماد
این دزدان دریایی را جلب کرد و با صرف هزینه اندک و با وعده دادن تاراج
کشتی هائیکه بمصر میروند آنها را جزو نفرات خود در آورد. چقدر این نقشه
کشور گشایی بادیای روحانی و صوفیانه سنت فرانسیس فرق دارد. فکر
حمله بمصر از طریق خلیج فارس و اقیانوس هند در این دوره بوسیله شخص
دیگری بنام مارینوسانود ابراز شده است، ولی البته باندازه نقشه کیوم آده

مستند و جاه طلبانه نیست.^{۲۰} ارغون خواست این فکر را بمرحله عمل بگذارد و در ۱۲۹۰ (۶۸۹) بنا بگفته ابن عبری^{۲۱} نهصد دریانورد جنوایی را اجیر کرد تا برای آوردن چوب و وسایل لازم برای کشتی سازی بشمال بین النهرین رفتند و سپس در موصل سوار کشتی شده، از طریق دجله به بغداد آمدند و به بقیه رفقای خود که در آنجا مانده بودند، ملحق شدند. این عده زمستان را در بغداد میمانند و چون یکی از آنان به مسجدی بی حرمتی میکند بلوایی براه میفتند. بهر حال کار ساختن کشتیها پیمان میرسد ولی قبل از عزیمت بین جنوایی هانزاعی در میگیرد و یکدیگر را میکشند و نقشه ارغون نتیجه ای نمیدهد.^{۲۲} اکثر مبلغین مسیحی ایندوره یاسفرنامه ای نوشته اند یا گزارش مسافرت خود را طی نامه هایی باطلاع مقامات کلیسای خویش رسانیده اند. هر چند که در این نوشته ها اغلب عقاید قرون وسطایی هنوز بمقدار زیاد چشم میخورد و بحث هایی چون تعیین جای بهشت و غیره اغلب بمیان کشیده میشود، معذک پیدایش روح کاوشگرانه واقع بینانه دوره رنسانس بخوبی در آنها پیداست. بطور کلی میتوان گفت سفرهای این دوره طلیعه اکتشافاتی است در قرون پانزدهم و شانزدهم وضع دنیا را در کون میسازند. یکی از مبلغین که سفرنامه کوچکی از خود بجا گذاشته راهبی است بنسام جوردانوس اهل سوراگ^{۲۳} فرانسه که از زندگی و اطلاع زیسادی در دست نیست. همینقدر میدانیم که او بین سالهای ۲۳ - ۱۳۲۱ (۸۲۱-۷۲۳) در شرق بوده و دوباره در ۱۳۳۰ (۷۳۱) اروپا را بقصد هند ترك گفته است. از جوردانوس دو نامه در کتابخانه ملی پاریس موجود است اولی مورخ ۱۲ اکتبر ۱۳۲۱ از یکی

20— Marino Sanudo, «Secreta fidelium Crucis», 1, part iii, p. excix. Documents Armeniens, ii.

21— Bar Hebraeus, *Chronicon Syriacum*, tr. by Burns and Kirsch, i, p. 620.

22— Jean Richard, «European Voyages in the Indian Ocean and Caspian Sea (12th- 15th centuries)», Iran, vol. vi, 1968, p. 49.

23— Jordanus of Séverac

از بنادر خلیج فارس میباشد و یکی از همکاران مبلغ خود در تبریز مینویسد که سه شهر را در هند برای فعالیتهای مذهبی و تبلیغ در نظر گرفته است، در نامه دوم (مورخ ژانویه ۱۳۲۴) مینویسد چگونه همراه چهار راهب دیگر از تبریز بقصد چین حرکت کردند، ولی بعلمت طوفان در حوالی شهر تانا (Tana دروازه میلی می) کشتی آنها بظاآن نشست. مطابق همین نسامه جوردانوس مدتی در هند میماند و بعلمت آشنایی بیشتر بزبان فارسی بهتر از رفقای خود قادر به تبلیغ بوده است، ولی بحث زیادی نمیکند و چهار رفیق او بدست هندیان کشته میشوند. دیگر اطلاعی که از جوردانوس داریم فرمانیست از پاپ ژان بیست و دوم بتاریخ ۱۳۳۰ که او را به اسقفی شهر Calumbum در هند منصوب میکند، که باتبریز و یکی دوشهر دیگر همه تحت سرپرستی سراسقفی سلطانیه بوده اند. سفرنامه جوردانوس فوق العاده مختصر است و در واقع بگفته سیاحان دیگر چیزی نمی افزایند. او در ایران بیشتر بوصف دوشهر تبریز و سلطانیه میردازد و میگوید در اولی یک هزار و در دومی پانصد نفر مسیحی مسکن دارند و در هر دوشهر کلیساهای زیبایی ساخته اند. ذیلا قسمتی از فصل مربوط بایران از این سفرنامه که انتقادی است از غذا خوردن ایرانیان و نشان میدهد که در آن زمان شاید استعمال قاشق و چنگال در اروپا مرسوم بوده است، گرچه از منابع دیگر برمیآید که اروپائیان در پانزگی از مسامه آنان عقب بودند. ... طول ایران حدود پنجاه و یا پنجاه و پنج روز راه است و عرض آن نیز بهمین اندازه میباشد. مردم این کشور زیاد پاکیزه نیستند و روی زمین می نشینند و همانجا غذا میخورند. شورها و گوشت را روی تخته ای بین سه، چهار و یا پنج نفری میگذارند. ایرانیان روی سفره غذا میخورند، بلکه آنرا روی يك قطعه چرم و گاهی روی میزی کوتاه از چوب و یا مس با سه پایه میگذارند و شش، یا هفت و یا هشت نفر از يك ظرف غذا میخورند. مرد و زن، بزرگ و کوچک همه با انگشتان خود طعام میخورند و پس از صرف غذا یا هنگام خوردن انگشتان خود را می لیسند و یا آنها را روی آستین پاک

میکنند. بعداً اگر باز چربی مانده باشد روی کفشها پاک میکنند. تمام مردم این سامان و همچنین اهالی تاتارستان غربی و شرقی باین نحو غذا میخورند باستثناء هندیان که با وجود استفاده از انگشتان خود بطرز تمیزی غذا میخورند.^{۲۴}

راهب دیگری که در زمان ابوسعید بهادرخان بشرق سفر کرده و سفرنامه فوق العاده جالبی از خود بجای گذاشته است. اودوریک (۱۲۸۶-۱۳۳۱/۶۸۵-۷۳۲) اهل پردونون^{۲۵} در شمال ایتالیا میباشد که مدتها بعد (۱۷۵۵) جزء مقدسین عالم مسیحیت در آمد و کرامات زیادی بدو نسبت داده شد، ولی باز سفرهایش بیش از تقدس و تبلیغ او شهرت داد.

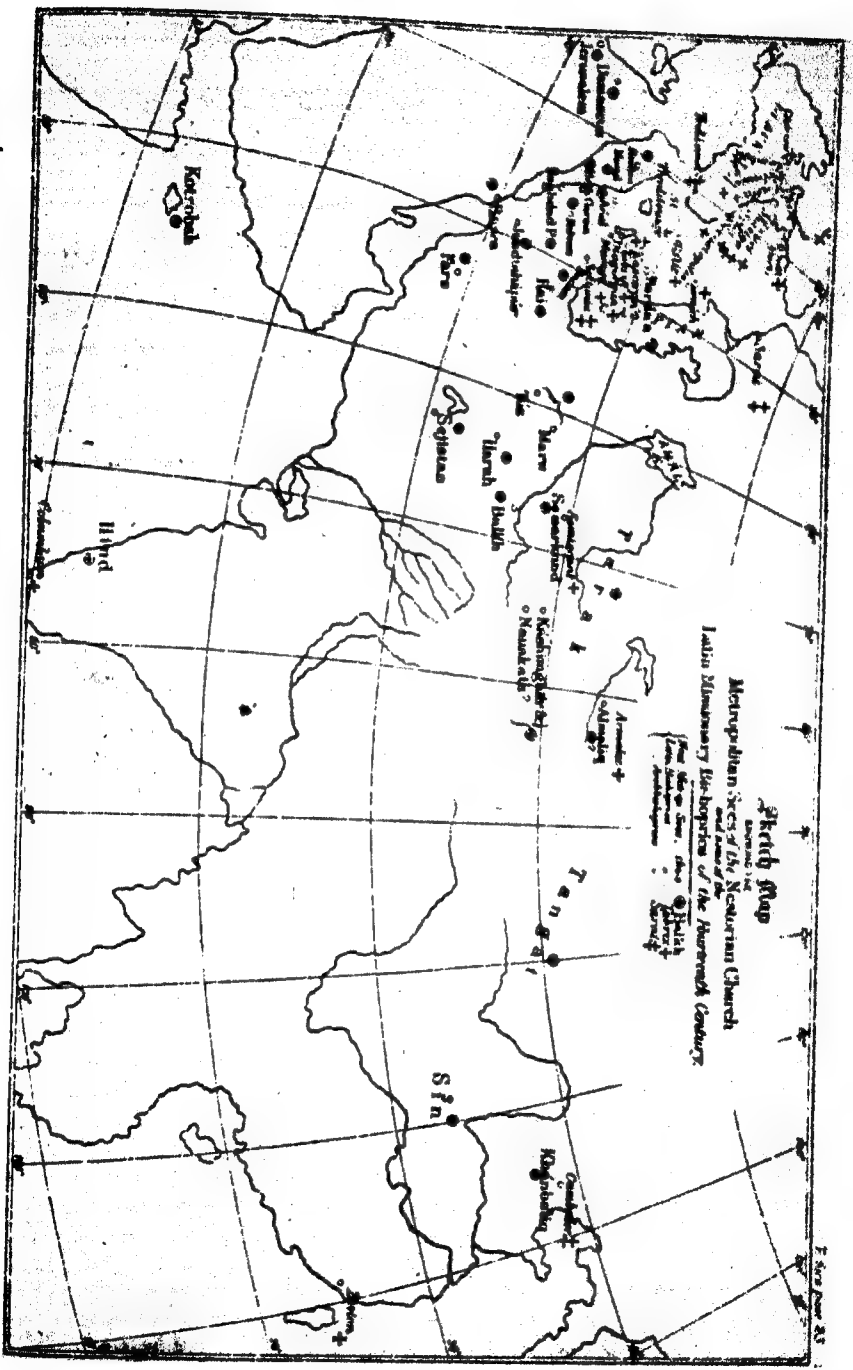
اودوریک در جوانی بفرقه فرانسیسکن ها پیوست و چند سال در زادگاه خویش با زهد و ریاضت روزگار گذرانید در ۱۳۲۰ (۷۲۰) یا کمی پیش از آن اودر یک همراه دوستی بنام راهب جیمز اهل ایرلند بقصد شرق حرکت کرد، این دو پس از گذشتن از قسطنطنیه و طرابوزان از طریق ارض روم و تبریز به سلطانیه رسیدند و مدتی در صومعه های فرانسیسکن دو شهر اخیر بسر بردند. در اینجا سفرنامه اودوریک قدری درهم است و گویا در ایران از شهری بشهر دیگر میرفته اند. آنچه معلومست اینکه در ۱۳۲۲ (۷۲۲) به کاشان و یزد، تخت جمشید، شیراز و سپس از طریق کردستان به بغداد رفته اند. اودوریک دوست او در هرمز سوار کشتی شده به سورات میروند و پس از برداشتن استخوانهای چهار راهب مقتول که جو ردانوس در آنجا بخاک سپرده بود راهی چین میشوند. خط سیر اودوریک تا چین از مالابار شروع شده شامل پوندشیری، سیلان، مدرس، سوماترا، جاوه و ویتنام جنوبی میشود تا بکانتون و بالاخره به خانبالغ میرسد. اودوریک و جیمز ایرلندی مدتی در چین میمانند

24— The Wonders of the East by Friar Jordanus, tr. by H. Yule, the Hakluyt

Society, London, 1863. pp. 8-9.

25— Odoric of Pordenone

مرکز استقراری نسبی و بعضی از استقراری نسبی در قرن چهاردهم . از کتاب : خاورانه ، ج ۱ ، ص ۱۰۰

نقش حجاری شده اودوریک در شهر Udine

و سپس از طریق لاهسا، کابل، خراسان، جنوب دریای خزر به تبریز می‌رسند. اودوریک پس از بازگشت بوطن در ۱۳۳۰ (۷۳۱) خاطرات خود را در صومعه سنت آنتونی واقع در شهر یادوآ تقریر میکند و راهبی آنها را می‌نویسد. مثل کتاب مار کوپولو، نسخه‌های این سفرنامه محبوبیت زیادی می‌یابد و در عین حال عده‌ای نسبت به گفته‌های اودوریک شک می‌کنند. اندکی بعد یک نجیب

زاده انگلیسی بنام سر جان مندویل^{۲۶} که خود از مصر و سوریه فراتر نرفته بود با استفاده از گفته‌های اودوریک سفرنامه‌ای می‌نویسد و باعث میشود که مدتها محققین نسبت به مطالب اودوریک شك کند و حتی او را دروغگوئی بزرگ بنامند. ولی در اواخر قرن گذشته سر هندی پول انگلیسی ترجمه دقیقی از کتاب اودوریک میکند و حواشی عالمانه‌ای بر آن مینویسد و نشان میدهد که مندویل دروغگوی بزرگ بوده‌است.

از سفرنامه اودوریک برمی‌آید که او مردی ساده و شائق دیدن شگفتیهای سر راه خود بوده‌است و جالب اینکه برخلاف سایر معاصرین خویش تعصب زیادی در تبلیغ دینی نشان نمیدهد و کمتر از آن سخن میراند گرچه کتاب او بعضی از داستانهای اغراق آمیز قرون وسطی را دربردارد و بین دیده‌ها و شنیده‌ها خط مشخصی نیست، ولی باز بخاطر وسعت راهی که پیموده و اطلاعاتی که میدهد از مدارك گرانهای این دوره بشمار میرود.

در بعضی موارد دقت نظر او بیشتر از مارکوپولو است و ذکر برخی از عادات شرقیان را برای اولین بار برای اروپائیان شرح میدهد. مثلاً میگوید چگونه چینی‌ها پای دختران را در قالب چوبین میگذارند تا کوچک بماند و یا چگونه از مرغی بنام قره نماز (Cormorant) برای گرفتن ماهی استفاده میکنند و هنگامیکه ماهی را گرفت با فشار دادن ریسمانی که بگردن مرغ بسته‌اند آنرا بیرون می‌آورند. از قبیل این نوع جزئیات در سفرنامه‌های مبلفین آن روزگار کمتر پیدا میشود. در این جا بعنوان نمونه وصف تبریز و سلطانیة از سفرنامه اودوریک ترجمه میشود. تبریز شهر است شاهانه و بزرگ که در قدیم شوش^{۲۷} خوانده میشد و پایتخت اخشورش شاه بود برای مال التجاره از این شهر خوبتر و بهتر شهری در دنیا وجود ندارد. زیرا هیچ آذوقه و هیچ

28— Sir John Mandeville

۲۷— در سفرنامه‌های قدیم اغلب تبریز، بزرگترین شهر ایران در آن روزگار، را با شهرهای قدیم ایران چون شوش تورات و یا اکباتانا اشتباه میکنند.

ع کلا بر روی زمین نیست که انبارهای بزرگی از آن در تبریز یافت نشود. رفعت شهر بسیار خوبست زیرا از تمام ملل جهان برای دادوستد بدانجامیآیند. بسویان مقیم تبریز میگویند که در آمد پادشاه آنجا از این يك شهر بیشتر از تمام پادشاه فرانسه از کشور خویش میباشد. در جوار شهر کوهیست از نمك كه مقدار زیادی نمك میدهد و هر کس هر قدر بخواهد میتواند از آن بردارد بی آنكه پولی بکسی بپردازد. در تبریز مسیحیان متعدد و مختلفی هستند ولی اکثریت بامسلمانان است که درهمه چیز بر آنها آمرند.

از تبریز حرکت کردم و پس از ده روز به سلطانیه رسیدم که در ایام تابستان اقامتگاه پادشاه ایرانست او در زمستان به Axam^{۲۸} میرود که در کنار باکو واقعست. سلطانیه شهر یست بزرگ که هوای خنکی دارد و امتعه گرانبهای زیادی برای فروش بدانجا می آورند. . . . از این شهر با کاروانی حرکت کردم و روانه هند علیا شدم و پس از روزها مسافرت بشهر سه مغ^{۲۹} رسیدم که کاشان نامیده میشود و شهر یست شاهانه و مشهور ولی تا تاران قسمت بزرگی از آن را خراب کرده اند. در این شهر نان و شراب و دیگر چیزهای خوب فراوان است از اینجا تا اورشلیم بیش از پنجاه روز راهست (و مسلماً آن سه مغ نه با قدرت انسانی بلکه بطرز معجزه آسائی رهبری شدند و بزودی باورشلیم رسیدند) چیزهای جالب در اینجا زیاد است که من محض اختصار از ذکرشان خود داری میکنم. از اینجا به شهر دیگری رفتم بنام (Iest) یزد که از آنجا به «دریای شن» یکروز راه است، که چیزی است بس عجیب و

۲۸- ممکنست مراد او جان باشد و حتی میتوان این کلمه را «موغان» نیز خواند، چون ایلخانان مغول به موغان نیز میرفتند. دریای باکو اسم قدیمی دریای خزر است. رجوع کنید به حواشی محققانه یول به حفر نامه ادوریک در «ختا و راه بدانسو»، ج ۲، ص ۱۰۵.

۲۹- سه مغ که شب ولادت عیسی بهدایت ستاره ای باورشلیم رفتند مشهور است از کاشان آمده بودند.

خطرناك . همه آن شن سوزانست بدون اندك رطوبتی و مانند دریا بهنگام طوفان باین سو و آنسو میرود و موج میزند : اشخاص بیشماري هنگام سفر بدان فرورفته و فوت کرده اند زیرا وقتیکه باد میوزد شن ها چون تپه های بحر کت می آیند و بهر سو روان میشوند . در شهر یزد مقادیر متناهی اغذیه و دیگر چیزهای خوب و قابل ذکر وجود دارد مخصوصاً انجیر و انگور آن خوبست . انگور یزد سبز و کوچک و بیشتر از هر جای دیگر است این سومین شهر پادشاهی ایران میباشد و مسلمانان میگویند که هیچ مسیحی بیش از یکسال نمی تواند در اینجا زنده بماند^{۳۰}

در خاتمه این قسمت بی مناسبت نیست اگر ذکر سفرنامه دیگری بشود که توسط يك راهب فراسیكن از اهالی اسپانیا در اواسط قرن چهاردهم میلادی نوشته شده است و عنوان طولانی پرطمطراق آن چنین است کتاب دانش تمام پادشاهیها ، سرزمین ها و امارات که دنیا هستند و پرچمها و علامات قلمروها ، امارات و پادشاهان و امرایی که صاحب آنند^{۳۱} . نویسنده ، که نامش معلوم نیست . ادعا میکند که اغلب ممالك دنیای شناخته شده آنروزگار را بزیر پای نهاده است . البته این گفته مبالغه آمیز است ولی بنظر میرسد که راهب اسپانیولی بسیار سفر کرده بود و گذشته از دیده های خویش از آثار جغرافیایی دیگران نیز در تدوین کتابش سودجسته بود . او اولین کسی است که محل پریسوجان ، پادشاه داستانی عیسویان در شرق را در حیشه قرار میدهد و هم چنین اولین کسی است که از جزایر قناری در اقیانوس اطلس نام می برد اما مطالبی که درباره ایران میگوید چیزی بمعلومات قبلی نمی افزاید .

30— Teh Travels of Friar Odoric in Cathay and the Way Thither, ii, pp. 102-108.

31— Book of the Knowledge of all kingdoms, lands, and lorésdips that are in the world, and the arms and devices of each land and loréship, or of the kings and lords who posses them, tr, by Sir Clements Markham, the Hakluyt Society, 1912.

یکی از خصوصیات جالب و کتاب دانش، تصاویر رنگی آنست از پرچمها و آرمهای ممالک مختلف، که در هر سه نسخه موجود این اثر تقریباً تفاوتی باهم ندارند شاید بعضی از این پرچمها خیالی باشند، ولی بعضی دیگر اصالت دارند، گذشته از پرچمهای اروپایی که صحت آنها را منابع دیگر نیز تأیید می کنند، مثلاً روی پرچم غرناطه و مکه جمله لا اله الا اله بخوبی خوانده میشود که با در نظر گرفتن کمی اطلاع اروپائیان آنروز کار از ممالک شرقی نمی تواند بدون مأخذ باشد پرچم ایران خیلی عجیب است و عبارت از پارچه زردی که در وسط مربعی سرنگ سرخ دارد حالا واقعاً پرچم ایران چنین بوده است یا نه، معلوم نیست. در نقشه کاتالان^{۳۲} که یکی از مهم ترین نقشه های قرون وسطائی میباشد و در ۱۳۷۵ از روی اطلاعات سیاحان مختلف و خاصه مار کوپولو ترسیم شده است، بر روی شهرها و قلاع ایران (که بعلمت پایتخت بودن تبریز و امپراطوری تبریز، یا Tavis خوانده میشود) پرچمهایی بهمین رنگ مشخص دیده میشوند البته بطور قطع نمی توان گفت که پرچم ایران چنین بوده است و بعلاوه این سؤال پیش می آید که چرا علامت شیر و خورشید که بر روی سکه های سلجوقی دیده میشود و قبل از مغولان وجود داشته است بر روی این پرچمها نیست؟ شاید بتوان گفت این نوع پرچم زرد با مربع قرمز در وسط آن یکی از پرچمهای مغولان بوده است. بدین ترتیب در دوره قدرت مغولان مبلغین زیادی بشرق رفتند اغلب اینعده شهرهای تبریز و یا سلطانیه را مرکز خود قرار داده سپس بسوی چین و یا آسیای مرکزی حرکت کردند در حدود سال ۱۳۳۰ (۷۳۱) یکی از اسقف های سلطانیه بنام John de Cora کتابی نوشت بر اساس سفرنامه مار کوپولو گزارشهای دیگر مبلغین دیگر مسیحی بنام کتاب کشور خان بزرگ^{۳۳}، که در آن

32— Henry Cordier, L'Extreme-Orient dans l'Atlas Catalan de Charles V roitde France», Bulletin de Geographie Historique et Descriptive, Paris, 1895, pp. 19-63.

33— «Book of the Estate of the Great Khan».

اطلاعات جامعی از وضع چین بدست میدهد و می‌خواهد این اثر را راهنمایی باشد برای مبلغین که عازم آن کشورند از طریق راه دریایی خلیج فارس و اقیانوس هند. مبلغین مقیم ایران و چین با هم در تماس بودند و اغلب از اینراه به چین می‌رفتند. سر اسقفی کاتولیک‌ها در سلطانیه، حتی پس از ویران شدن این شهر بدست تیمور، تا سال ۱۴۲۵ برقرار بود، ولی دیگر پس از مرگ سلطان ابوسعید و افتادن نواحی مختلف بدست سلسله‌های کوچکتر و وجود جنگ و نزاع دائمی در نواحی مختلف، امکان فعالیت مبلغین مسیحی از میان رفت از سوی دیگر پس از مرگ خان قباچاق بنام جانی‌بیگ در ۱۳۵۹ (۷۶۱) یکی از راههای وصول به آسیای میانه و چین بر روی اروپائیان بسته شد در نیمه دوم قرن چهاردهم میلادی اسلام در آسیای مرکزی به پیروزی نهایی رسید و این امر همراه با بقدرت رسیدن سلسله مینگ (۱۳۶۸-۱۶۴۴) در چین و بیرون راندن مبلغین از چین، که تاحدی جنبه ملی و وطن پرستانه داشت، باعث وقفه‌ای طولانی در فعالیت مبلغین گردید. بدین ترتیب روابط اروپائیان با آسیای مرکزی و چین و اندازه‌ای با ایران برای مدتی قطع گشت. ۳۴

رابطه کلیسای ارمنستان و کلیسای لاتین (یارم) تاریخی دارد. رساله جالبی از ایندوره در دست است که نویسنده آن اسقف شهر سیمس بنام دانیال تبریزی میباشد و عنوان کتاب که در ۱۳۴۱ تحریر یافته چنین است «جواب برادر دانیال به خطاهایی که بارامنه نسبت داده اند» و در آن با اتهاماتی که از طرف کلیسای لاتین در حق آنان شده جواب میگوید:

ج - روابط تجارتي ایران با اروپا در دوره ایلخانان

تقریباً میتوان گفت که در دوره ایلخانان تجارت ایران با اروپا منحصر بود به تجارت با جمهوریهایی مختلف شبه جزیره ایتالیا، و کالای ایران از

Barthold, op. cit. p. 98.

این طریق بسایر نقاط اروپا میرفت. بدین جهت شاید بتوان این فصل را با عنوانی چون «روابط تجارتی ایران با ایتالیا» آغاز کرد، ولی از آنجا که جمهوریهای مختلف ایتالیا در آنروزگار ممالك مستقل و مجزایی بودند، که اغلب قلمروشان بخارج از آن شبه جزیره نیز کشیده میشد، و کشوری بامشخصات جغرافیائی ایتالیای امروزی وجود نداشت شاید عنوان قبلی مناسب تر باشد.

در دورۀ ایلخانان تجارت اروپائیان با ایران از طرفی مرحله ای بود در تجارت با امپراطوری مغول، که ایران تا زمان غازان خان جزوی از آن شمرده میشد، و از سوی دیگر ادامه و صورت گسترش یافته تجارتی بود بر فعالیت و قدیمی که جمهوریهای دریایی ایتالیا از مدت ها پیش با شرق داشتند و درزندگی اقتصادی آنها نقش عمده بزرگی بازی می کرد. در اوایل قرن چهاردهم میلادی قلمروی ایلخانان تاجزرب غربی باطوم و شرق امپراطوری طرابوزان گسترده شده بود و از این فاصله بدریای سیاه راه داشت. هم از این راه و هم از طریق امپراطوری طرابوزان که مرکز بازرگانی مهمی برای سوداگران ایتالیا بود، این بازرگانان با ایران معامله میکردند و ممر درآمدی برای ایلخانان بشمار می آمدند. از طرف دیگر تنه راه دریایی چین و هند و خاور دور از طریق خلیج فارس بود و از این تجارت ترانزیت نیز سود زیادی نصیب ایلخانان میشد.

بغداد مدت های مدیدی مرکز امپراطوری اسلامی بشمار میرفت و از ثروت و اهمیت تجاری بی نظیری برخوردار بود. در زمان مارکوپولونیز پارچه های ابریشمی و زربفت آن بنام «بغدادی» مشهور بود و

۱ - Baldachin هنوز هم این کلمه در ایتالیائی و انگلیسی بمعنی حریر و پارچه زربفت و همچنین سایبان سرشاهان بکار میرود. کلمات دیگر چون Crimson (رنگ قرمز) Cramois (نوعی ابریشم قرمز) و Organza (که در اصل «اور گنج» است یعنی پارچه ای که در اور گنج بافته میشود) همه در این دوره برباهی اروپائی رفته اند.

تجارت هند و خلیج فارس بدان اختصاص داشت در قرن چهاردهم میلادی نیز شمس الدین ذهبی^۲ بغداد را وعده گاه تجاریمنی، هندی و زنگی میخواند و میگوید که محصولات ارمنستان، آذربایجان، یونان، سوریه، مصر و مغرب در آنجا بفروش میرفته است. اما پس از فتح بغداد بدست هلاکو این شهر بتدریج از رونق سابق میفتد و جای خود را اول به تبریز و سپس به سلطانیه میدهد. تبریز بزودی اهمیت فوق العاده ای می یابد و بگفته اودوریک مرکز تجارت دنیا میگردد و در بازارهای آن پارچه های ابریشمین و زربفت و انواع سنگهای قیمتی و بالاخره اکثر اتمعه دنیای آنروز بفروش میرفته است. ابن بطوطه شرح جالبی از «بازارغازان» تبریز، که آنرا «بهترین بازاری که در جهان دیدم» میخواند میدهد، و میگوید: «هر صنف جای مخصوص خود را دارد. هنگامیکه از بازار جواهریان می گذشتیم، چشمانم از جواهرات متعددی که دیدم خیره ماند. آنها را غلامان زیبایی که لباسهای فاخر بن و شالهای ابریشمین بکمرداشتند بزنان تر کهها عرضه میکردند و آنها نیز بمقدار زیاد میخریدند و سعی میکردند در خریدن بیکدیگر سبقت جویند»^۳. مارکوپولو نیز میگوید که اتمعه بغداد، موصل و دیگر نواحی گرمسیر و هند به تبریز آورده میشد و عده زیادی از بازرگانان و نیز کالاهای اروپا را بدانجا می آوردند^۴.

2- W. Heyd, *Histoire du commerce du Levant au Moyen-Age*, Leipzig, 1885-86, ii, p. 124.

هیداسم کتاب شمس الدین دمشقی را نمی دهد ولی گویا منظور «کتاب دول الاملا» از شمس الدین ذهبی دمشقی باشد.

۳- رحله ابن بطوطه، چاپ مصر ۱۹۶۴، ج اول، ص ۱۴۷

4- H. Yule, *The Book of Ser Marco Polo*, 1903, ii, p. 75.

منظور از گرمسیر نواحی خلیج فارس و بحر عمان است.

۵- در این باره رجوع کنید بکتاب اخیرالد کر هید، و همچنین بمقاله جالب Lueiano Petech بنام «تاجران ایتالیایی درامپراطوری مغول»، «ژورنال آسیاتیک» ج ۲۵۰، ص ۲۵۰ (۱۹۶۲).

اولین تاجر ایتالیایی که سندی از او در دست داریم یکی از اهالی ونیز نام پیترو ویلون^۶ی است که در سال ۱۲۶۴ (۶۴۳) در تبریز در گذشته است و رصیت نامه ای از او باقیمانده که مطابق آن بین اجناس او کالا های آلمان، فلاندر، نمباردی و امتعه شرق وجود داشته است.^۷ بدین ترتیب می بینم که بفاصله کمی پس از سقوط بغداد تبریز تجارتگاهی برای کالا های شرق و غرب شده بود. فعالیت تجار ایتالیایی در این دوره شایان توجه است و بر روشن شدن وضع اقتصادی آن روز کار کمک زیادی میکند. منابع ما درباره این بازرگانان اولاً از طریق شرحهایی است که بقلم سفرای پاپ و یاپادشاهان فرانسه و انگلستان بدر بار مغولان نوشته شده است و معمولاً از این تجار اسم برده شده و از کمکهای آنان قدردانی شده است. در ثانی از طریق اسنادی است که در بایگانی های ونیز و جنوا وجود دارد و بیشتر جنبه قضایی دارد و مربوط به نحوه تشکیل شرکتهای تجارتی میباشد. از خصوصیات بارز این بازرگانان که بیشتر ونیزی، جنوایی و یاپیزی بودند، اینست که بندرت شرح مفصلی از مسافرت و مقصد خود بجای گذاشته اند، زیرا که اغلب نمی خواستند رقبایشان از هدفهای آنان باخبر شوند. آنچه معمولاً باقی مانده مورد احتیاج دفاتر رسمی جمهوری مربوطه بوده است و از دادن اینگونه اطلاعات نمیتوانستند خودداری نمایند.^۸ گذشته از مار کوپولو که استثناء قابل ملاحظه ای از این لحاظ است و شاید اگر اصرار دوستش روستیچلو نبود چیزی از خود بجای نمی گذاشت، از دیگران آثار مشروحی در دست نیست. فقط يك کتاب بسیار

6— Pietro Viglioni

از فرار معلوم خانواده ویلون^۶ی پس از مستقر شدن در تبریز بنامیه Yangchow در چین مهاجرت کردند. اخیراً در آنجا سنگ قبر کاترین ویلون^۶ی با نوشته لاتین پیدا شده که تاریخ ۱۳۴۲ را دارد. رجوع کنید به:

1. de Rachewiltz, *Papal Envoys to the Great Khan*, p. 182 & 192.

7— Archiv. Venet. XXVI, pp. 161-165 (quoted from L. Petech).

8— L. Petech, *ibid.*

AD1212

COAST
TIDY
SLAVES

جالب بنام «دستوری عملی برای بازرگانی» نوشته یکی از اهالی فلورانس بنام فرانچسکو دی بالدوچیو پگولوتی^۹ موجود است که در واقع جزو این بازرگانان نبوده است. پگولوتی کارمند بانکی بوده که اطلاعات تجار دیگر را در کتاب خویش جمع کرده است. شاید او بشرق سفر کرده بود ولی بیشتر اطلاعاتش از مدارك دیگران جمع آوری شده است.

نام اصلی کتاب پگولوتی «اوصاف ممالك مختلف»^{۱۰} میباشد و اولین ناشر عنوان «دستوری عملی برای بازرگانی» را بدان داده است. از زندگی مولف اطلاع زیادی در دست نیست همین قدر از نوشته های خود او معلوم میشود که برای شرکتی فلورانسی بنام باردی^{۱۱} کار میکرده، مدتی در لندن و سپس در قبرس بوده و کتاب خود را در حدود ۱۳۴۰ (۷۴۱) نگاشته است. این کتاب راهنمایی است برای سوداگرانی که بشرق میروند و فصول مختلف آن بذکر منازل و بنادر سر راه، نوع کالاهای صادراتی و وارداتی، مقدار مالیات و عوارض نوع تجارت هر محل، ارزش پول، اوزان و مقادیر هر مملکتی اختصاص دارد اکثر فصول فقط فهرستی است از انواع کالا، و قیمت آنها، و در مواردی که به بحث درباره ممالك مختلف می پردازد سبکی ساده و غیر تصنعی دارد و اندرزهای عملی ببازرگانان میدهد مثلاً در مورد تاجری که بشهر سرای رسیده آنگاه میخواهد اول به اور گنج و سپس به ختابرود، میگوید: «گرفتن زنی از محل بسته بنظر خودتان است، ولی اگر همسری اختیار کنید راحت تر خواهید بود، و مفیدتر خواهد بود اگر بزبان قومانی (ترکی) آشنائی داشته باشد» بعداً سفارش میکند که در استخدام مترجم اقتصاد بخرج دهید چون مترجمی صدیق و خوب خیلی میتواند به تاجر کمک کند.^{۱۲}

9— Francesco Balducci Pegolotti, *La Pratica della Mercature* ed.

Allan Evans, Cambridge Mass, 1963.

10— *Libro di Divisamenti di Paesi.*

11— Bardi.

12— Pegolotti, op. cit. pp. 21-22.

راهی که تجار ایتالیائی به تبریز می‌پیمودند یا از طرابوزان به تبریز بود و یا از Aias (در غرب خلیج اسکندرون)، ارمنستان صغیر، قیصریه، ارزجان و ارض روم، و هر دو از زمانهای قدیم شناخته شده بود و تجار جنوبی و پیرایی بعثت معاهده ۱۲۶۱ منعقد در Nymphaeum چون انحصار تجارت دریای سیاه را داشتند بیشتر از راه طرابوزان کالای خود را می‌آوردند، در صورتیکه و نیزه‌ها اگر از دریای سیاه می‌گذشتند اموالشان بتاراج میرفت، در نتیجه راه دوم را انتخاب میکردند. راه سوم وجدیدی نیز وجود داشت که از قبرس بارمنستان صغیر، پس به سیواس، آنکاه، بکناره‌های فرات و بالاخره برودارس و تبریز منتهی میگشت. اینراه را مولف ناشناس اثری اسپانیولی از قرن چهاردهم بنام: «کتابی در شناسایی تمام مناطق، وصف میکند. ۱۳»

پگولوتی وصف دقیقی از منازل بین راه ایاس و تبریز را میکند و مقدار مالیات مقرر در هر منزل را ذکر مینماید. بطور کلی برای هر عدل باریك آقچه (Asperla) می‌گرفتند تا تبریز مجموعاً ۱۲۰۹ آقچه میشد این رقم شامل انواع مالیاتها میگردد و یکی از آن میان «توتفاولی» خوانده میشد که در پست‌های معینی اخذ میگشت، ولی در عوض مأمورین خان سوداگران را از دستبرد راهزنان حفظ و حراست میکردند. غازان خان مخصوصاً در بهبود وضع تجارت سعی فراوان کرده بود. او علاوه بر ساختن حمامها و سایر مایحتاج مسافرین دستور داده بود که در مواضع ضروری «میلها بسنک و گچ بسازند، و لوحی بر آن نصب کنند که «لوح عدالت» خوانده میشد و مقدار مالیات یا «توتفاولی» را معین میکرد و کسی نمی‌توانست بیشتر از آن بخواهد.» کتاب پگولوتی بعثت داشتن این جزئیات تجارتی دارای اهمیت زیادی میباشد.

Libro del Conscimento de Todos los Reynos (Heyd, ii, pp.124-5).

Pegolotti, op. cit. pp. 14-31, cf. H. Yule, Cathay and the Way Thither, i. pp. 299-301.

و تاریخ غازانی، چاپ کارلیان، ۱۹۴۰، ص ۲۸۱-۲۸۰.

چنانکه گذشت اکثر مدار کی که از تجار ایتالیایی موجود است سفرنامه نبوده بلکه مدار کی است در آرشیه‌های جنوا و ونیز که وضع اتباع این دو جمهوری را در ایران روشن میکند روابط تجاری و دیپلوماسی جمهوری ونیز با ایران در اوایل سلطنت اولجایتو با سفارت توماس اوچی (یا ایلدوچی) و عمق آغاز شد (۷۰۵/۱۳۰۵) و سنای ونیز توجه خود را به تجارت با ایران معطوف ساخت.

در سال ۱۳۲۰ (۷۲۰) سفیری ونیزی بنام میکلّه دالفینو^{۱۵} با ایران می‌آید و قراردادی با سلطان ابوسعید خان می‌بندد^{۱۶} سفیر دیگر بین سالهای (۲۸-۱۳۲۶/۲۹-۷۲۷) در ایران بوده و راجع به وضع ونیزیان مذاکراتی کرده است. از قراردادهای این سفر و مدارک دیگر تجار ونیزی مقیم تبریز معلوم میشود که ونیزیان می‌توانستند در تمام قلمروی ابوسعید خان رفت و آمد کنند و در هر جا که میل داشتند اقامت نمایند آنها می‌توانستند محافظین راهها را همراه خود ببرند و در صورت امتناع مأمورین از رفتن و وقوع خطر مأمورین مزبور مسئول بودند و ونیزیها در تبریز یک کنسول و چهار کارمند کنسولگری داشتند و در صورت مرگ یک ونیزی هیچ کس جز کنسول حق نداشت با اموال او دست بزند. حتی عمال و مستخدمین ونیزیها از نوعی مصونیت بهره‌مند بودند، و اگر مرتکب قتل میشدند می‌بایست بحضور یک قاضی عالی ایرانی برده شوند. بدین ترتیب می‌بینم که کاپیتولاسیون قرن نوزدهم در ایران ریشه‌های قدیم‌تری داشته است.

وضع اهالی جمهوری جنوا نیز بهمین ترتیب بود. هدف سوداگران ایتالیایی در وهله اول خرید ابریشم چین بود. این ابریشم حتی قبل از ۱۲۵۷

15— Michele Daffino

16— Heyd, op. cit. ii, pp. 124-5; Marin, *Storia del Commercio dei Veneziani*.

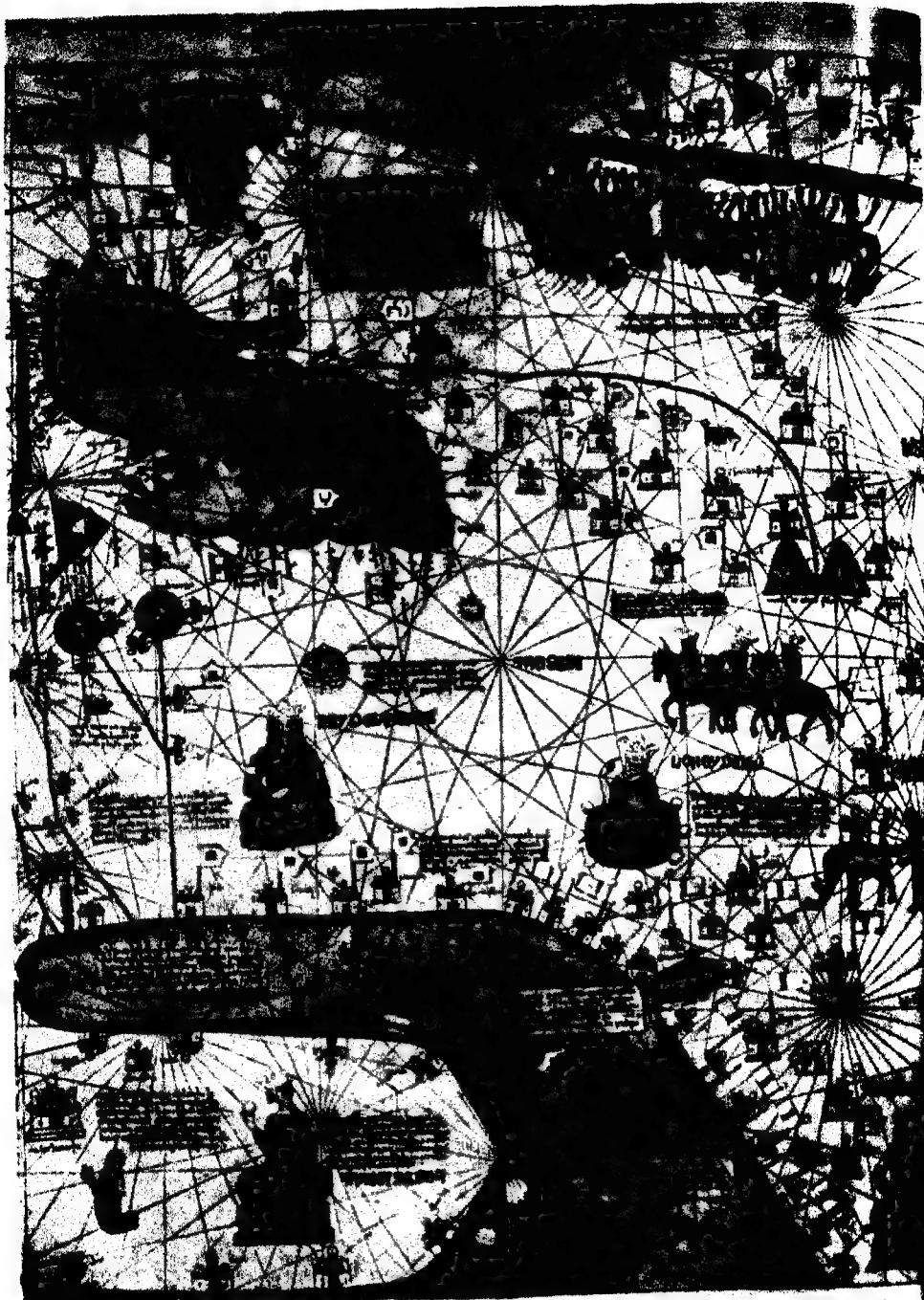
iv, pp. 286-88; L. de Mas Latire, *Privilege commercial accordé en 1320 à la Republique de Venise par un roi de Perse*, dans *Bibliothèque de l'Ecole des Chartes*, 31 (1860), pp. 95-102.

(۶۵۵) نیز با اروپا می‌رسید و عامل فروش آن تجار جنوبی بودند گویا ابریشم چین هم از لحاظ نوع و هم از لحاظ قیمت پست‌تر از ابریشم طالش و کیلان بود و سود آن بیشتر از زیادی مقدار حاصل می‌شده است. کاروان جنوبی هادام بین تبریز و طرابوزان در رفت و آمد بود و جمهوری جنوا کوشش میکرد تا اعتبار مالی تجار خود را در ایران نگاهدارد. بدین جهت بیگانگان را (بجز و نیز بها و یونانیان) به کاروان خود نمی‌پذیرفتند و کنسول جنوا در تبریز نیز در امور مالی بازرگانان جنوبی نظارت داشت جنوبی‌های کنسول در تبریز داشتند که بیست و چهار نفر مشاور داشت ولی برای اخذ تصمیم حضور دوازده نفر کافی بود.^{۱۷}

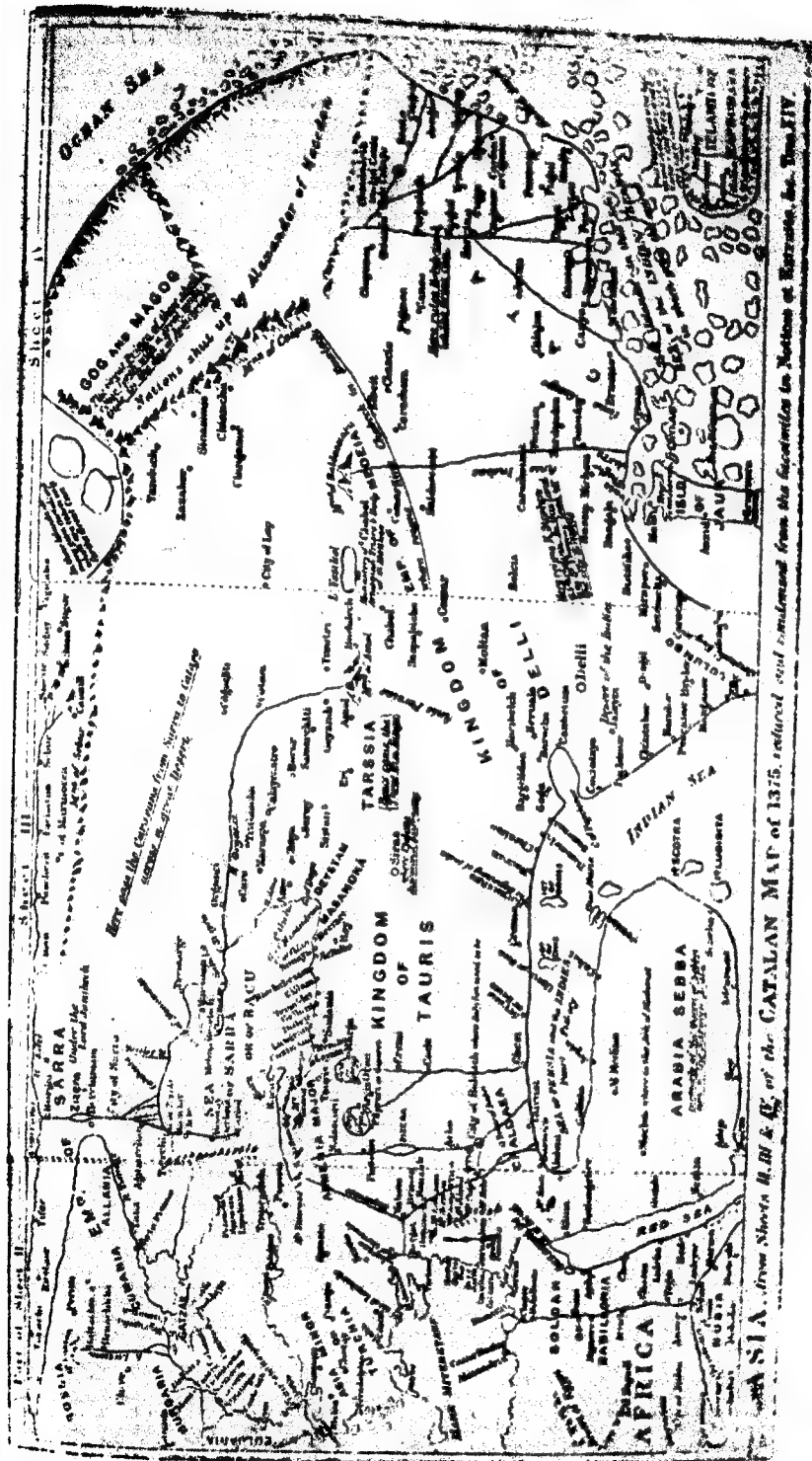
مارکوپولو می‌گوید که در حدود ۱۲۹۳ (۶۹۳هـ) بازرگانان جنوبی یک خط کشتیرانی در بحر خزر دایر کرده بودند^{۱۸} و گویا می‌خواستند ابریشم شمال ایران و چین را از طریق دن و ولگا با اروپا حمل کنند. ولی احتمال نمی‌رود این کار بمدت زیادی توأم با موفقیت بوده است، چون کیلان تا سال ۷-۱۳۰۶-۷۰۷ که اولجایتو آنجا را فتح کرد مستقل مانده و بعلت وضع جغرافیائی خاص خویش امکان نفوذ خارجی کم بود اما جنوبی‌ها و بطور کلی سایر ایتالیائی‌ها، از مدتها پیش در شمال بحر خزر در رفت و آمد بودند پلان دوکارپینی هنگامیکه در ۱۲۴۵ عازم دربار خان بزرگ بود قسمت شمال آنرا دورزد و پدر عموی مارکوپولو در ۱۲۶۰ از طریق ولگا وارد بحر خزر شده به شهر Saratov (بالای استرآباد) رسیدند و از آنجا به بخارا رفتند. جنوبی‌هایی که مارکوپولو ذکر میکند از مرکز تجاری خویش در تانا (در نزدیکی آزوف حالیه واقع در مصب رود دن)، بالا رفته کشتی‌های خود را تارده ولگا کشیدند و از طریق این رود وارد دریای مازندران شدند و نیز می‌ها بموجب موافقت نامه‌ای که در ۱۳۳۳ از اوزبک خان بدست آوردند اجازه یافتند در نزدیکی آزوف مرکزی دایمی برای کشتیهای خود داشته باشند و کالای ایتالیا را

17— Heyd, op. cit., ii, p. 130.

18— Marco Polo, op. cit., i, p. 52

اطلس کانالان که در ۱۳۷۵ توسط ابراهام گرسک ترسیم شده و ایران را بعنوان « امپراطوری تبریز »
 و هند را تحت عنوان « امپراطوری دهلی » نشان میدهد . پرچم ایران عینا مانند پرچمی است که در
 کتاب دانش امپراطوری ها . . . داده شده ، فقط در این زمینه زردان کمی گمرنگ تر است . دو بالین
 نقشه غواصان مروارید در خلیج فارس و ملکه سبا (؟) در شبه جزیره عربستان نشان داده شده اند .

نقشه سیاه از روی ورق های ۲۰، ۲۱، ۲۲ (نقشه کاتالان ۱۳۷۵) کشف شده است. از: خاورانه بناموس. از هنری بول.

ز آنجا به حاجی طرخان حمل کنند و پس از گذشتن از دریا، آنرا از طریق خشکی بسرای و خابنالیق برسانند. و نیز یها سالی در حدود شش یا هفت بار کشتی ابریشم ایران و ادویه حمل میکردند، ولی هنگامیکه چنواپی‌ها، رتگری نظامی را بابازرگانی توأم ساختند^{۱۹} و نیز یها مجبور شدند مثل سابق کالای شرق را به استراباد بیساورند و پس از طریق راه ابریشم قدیم بسوریه برسانند بعلاوه ویران شدن دوشهر سرای واور گنج بدست یغماگران تیموری در ۱۳۸۸ (۷۹۰) ضربه بزرگی بتجارت این نواحی فرود آورد.^{۲۰} تجارت ایتالیائی‌ان در دریای خزر گرچه بعلمت تسلط تیمور و بعداً در نتیجه افتادن قسطنطنیه بدست عثمانیان و بسته شدن راه اروپائی‌ان بدریای سیاه اهمیت خود را ازدست داد و از بین رفت، ولی از لحاظ جغرافیائی اهمیت زیادی داشت. نقشه‌های درستی از دریای خزر ترسیم شد و سواحل و جزایر آن شناخته گشت. جغرافیایانویسان باستان دریای خزر را با خلیج فارس مربوط میدانستند و یافکر میکردند که بادر یایی که اطراف دنیا را گرفته است ارتباط دارد، در صورتیکه در نقشه‌های ایتالیایی که از قرن چهاردهم بعد ترسیم شد آنرا بصورت دریاچه‌ای نشان داده‌اند مار کوپولو طول دریای خزر را ۷۰۰ میل حدس میزند، و راموزیو محقق ایتالیایی که مجموعه بزرگی از سفرنامه‌ها را جمع‌آوری کرد و بنسخه قدیمی از کتاب مار کوپولو دست داشته‌است، اضافه میکند که «محیط آن ۲۸۰۰ میل است و بنظر میرسد که دریاچه‌ایست و با دریای دیگری راه ندارد»^{۲۱} چنانکه گذشت سفرهای

19— H. Yule, *Cathay and the Way Thither*, i, p. 50.

۲۰— درباره دریانوردی ایتالیائی‌ان و نقشه‌های اولیه بحر خزر رجوع کنید بمقاله جالب باکرو بنام «ایتالیائی‌ان در دریای خزر»

«Italians on the Caspian», L. Bagrow, *Imago Mundi*, Stockholm, xiii.

1956, pp. 1-10.

21— Ramusio, *Della Navigazione e Viaggi*, raccolta già M. Giov. Batt. Ramusio, (Venetia, 1563-1603).

دریایی ایتالیائیان در بحر خزر از مدتها پیش شروع شده بود، ولی چون بعلل رقابت بازرگانی نقشه‌های آنجا را مخفی میداشتند، از قرن سیزدهم نقشه قابل توجهی در دست نیست. ولی از قرن چهاردهم نقشه‌های زیاد و تاحدی علمی موجود است.

مثلا از نقشه کاتالان، که در ۱۳۲۵ توسط ابراهام کرسک^{۲۲} ترسیم شده. میتوان دریافت که اروپائیان اطلاع زیادی از فوآحی و بنادر دریای خزر داشتند. مساله جالب در اینگونه نقشه‌ها اینکه اسامی شهرها و بنادر اطراف دریای خزر بمخلوطی از زبانهای مختلف اروپایی، عربی، فاوسی، ترکی، و زبانهای قفقازی داده شده است و نشان میدهد که دریانوردان ایتالیایی از ملوانان محلی استفاده میکردند و گفته‌های آنها را دفتر روزانه کشتی ضبط میکردند.^{۲۳} پس از مرگ سلطان ابوسعید در ۱۳۳۵ (۷۳۶) وضع تجارت ایتالیایی فرق میکند، و این بیشتر نه بخاطر افزایش مالیاتی بود که از سوداگران میگرفتند، بلکه بعلت عدم امنیت راهها بود. چون ابوسعید پسرى نداشت ایران به قسمتهای مختلف تقسیم شد و پادشاهی ایلخانان به ملوک الطوائفی آشفته‌ای تبدیل گردید. چوپانیان و جلایریان در قسمتهای مختلف آذربایجان. مظفریان در فارس، آل کورت در هرات و شمال شرق ایران و سربداریان در خراسان حکومت داشتند و اغلب با هم در جنگ بودند. در نتیجه راههای تجارتی خطرناک گردید و تجارت و سیاحان نمىخواستند جان خود را بمخاطره بیاورند، و بالاخره هم بعلت عدم وجود دولتی پر قدرت ایران بدست تیمور افتاد.

تبریز بین سالهای (۷۴۳-۱۲۳۸/۷۴۴-۷۳۸) بدست سلطان حسن چوپانی میفتد و تجارت غربی بقدری از بی‌امنی و وضع آشفته آذربایجان خسارت می‌بینند که بازرگانان جنوایی بازار تبریز را بایکوت میکنند. این تصمیم

22— Abraham Cresques

23— Bagrow, op. cit., p. 6.

بقدری دروضع اقتصادی حکومت اثر میگذارد که جانشین او ملک اشرف در ۱۳۴۴ (۷۴۵) سفیری به جنوا میفرستد تا با آنها سازش کنند و خسارات وارده را به تجار جنوایی بپردازد. چند تاجر جنوایی گول اشرف را که مردی بی قانون و سفاک بود میخورند و کاروانی را عازم تبریز میکنند، ولی در راه بوسیله سپاهیان اشرف غافلگیر میشوند، چند نفر بقتل میرسند و در حدود دویست هزار لیور جنوایی کالایشان بغارت میرود. چندی نمیگذرد که جانی بیک فرمانروای قباچاق تبریز را میگیرد و اشراف را بسزای اعمال زشتش میرساند. اندکی بعد حکومت آذربایجان بدست سلطان او یس جلایری میفتد.^{۲۴}

سلطان او یس که از ۷۵۹/۱۳۵۸ تا ۷۷۶/۱۳۷۴ بر تبریز، سلطانیۀ بغداد حکم میراند میکوشد تا روابط تجاری قدیم دوباره برقرار گردد و در ۱۳۶۹ (۷۷۱) دو نامه بکنسول و نیز در طرابوزان و چند ونیزی مقیم آن شهر می نویسد و آنها را دعوت میکند تا مثل زمان ابوسعید به تبریز باز گردند. تجار ونیزی طرابوزان جواب میدهند دو سال است منتظرند تا کاروان بزرگی برسد تا از امن بودن راههای خاطر جمع شوند. در ضمن چند تاجر ماجراجو راه تبریز را در پیش میگیرند، ولی کالایشان بتاراج میرود. سلطان او یس دوباره در ۱۳۷۳ (۷۷۵) به ونیزی ها نامه مینویسد و میگوید که دزدان را گرفته و مجازات کرده است و قول جبران خسارات را نیز میدهد ولی دیگر ونیزیها مایل ببازگشت به تبریز نبودند.^{۲۵} از قرار معلوم وعده های سلطان او یس نیز قابل اطمینان نبود بنا بگفته کلاویخو که بیش از چهل سال بعد بدربار تیمور میرود، جنوایی های مقیم تبریز برای اینکه جای محکمی داشته باشند قطعه زمینی روی تپه ای در نزدیکی شهر ایتیاع میکنند، و میخوانند

24— Heyd, op. cit., ii, p. 131; L. Petech, op. cit., p. 569.

25— L. Petech, ppp. 569-70, quoting Predelli, I libri commemoriali della Replica di Venezia, Regesti, I, Venice, 1888, iii, p. 81, no. 495; p. 86 no. 522; p. 111, no. 79.

قلعه‌ای بسازند. سلطان اویس موافقت میکند و بعداً تغییر عقیده میدهد و هنگامیکه جنوایی‌ها نمی‌خواهند از ساختن قلعه منصرف شوند همه را بدست جلاد می‌سپارد.^{۲۶}

در سالهای پر آشوبی که پس از مرگ سلطان اویس ۷۷۶/۱۳۷۴ تا لشکرکشی‌های تیمور از ۱۳۸۱ (۷۸۳) بعد در ایران بخود می‌بیند تجارت ایتالیایی‌ها تقریباً متوقف میشود، ولی در زمان تیمور که اوضاع قدری ثابت میشود بعضی از ونیزیها و جنوایی‌ها به تبریز باز میگردند اما بتدریج وضع نامطمئن ایران، بسته شدن دروازه‌های چین در زمان حکومت سلسله مینگ، بحران اقتصادی ایتالیا در نیمه دوم قرن چهاردهم، و افتادن قسطنطنیه بدست عثمانیان همه دست بدست هم میدهند و راه تجارتی ایران را مجبور می‌گذارند. و کشف راه دماغه امید بوسیله واسکودو گاما بکلی اهمیت راه بازرگانی ایران و راه ابریشم قدیم را از میان میبرد.

26— Calvijo, Embassy to Tamerlane, tr. by Guy Le Strange, pp. 151-52.

گزارشی از وضع گمرک ایران

در زمان قاجار

از

سرمهنگ یحیی شهمیدی

سندی که در این شماره از نظر خوانندگان ارجمند
 میگذرد گزارشی است از وضع گمرک ایران که چندی قبل
 دانشمند ارجمند آقای محمدعلی کریمزاده تبریزی از بین انبوه
 اسناد و نامه های تاریخی خود، در اختیار مجله بررسیهای تاریخی
 قرار دارد، سند مزبور از آنجهت دارای اهمیت است که
 «نور» اولین مستشار بلاژیکی گمرک ایران به حضور مظفرالدین
 شاه تقدیم داشته و بیلان گمرک را از سال ۱۸۹۹ تا ۱۹۰۵ شرح
 داده است. خوانندگان مجله بررسیهای تاریخی بخوبی آگاهند
 که تا قبل از استخدام مستشاران بلاژیکی چون دولت قادر
 به نظارت دقیق در امر وصول حقوق گمرکی نبود گمرک ایران
 بناچار بصورت اجاره به اشخاص واگذار میشد و درآمد دولت
 از این محل عبارت از مال الاجاره ای بود که از مستأجرین
 گمرکات وصول مینمود و مستأجرین برای ازدیاد درآمد خود
 بهرنحوی که مایل وقادر بودند رفتار میکردند که حاصل
 اعمال و ابتکارات آنها بمنظور ازدیاد درآمد شخصی، تقلیل
 درآمد گمرکی در سطح کشور بود که در این گزارش بطور
 اجمال به آن اشاره شده است.

متأسفانه يك الى دو صفحه اول گزارش از بین رفته ولی
 صفحات باقیمانده اطلاعات جامع و کافی از وضع گمرک ایران
 و همچنین تأثیر اجرای تعرفه های گمرکی در درآمد گمرک
 و اثرات آن در امر صادرات و واردات کشور در اختیار خوانندگان
 ارجمند میگذارد که اینک ضمن تشکر از آقای کریمزاده
 تبریزی گزارش مزبور برای اطلاع خوانندگان چاپ میگردد.

بررسیهای تاریخی

گزارشی از وضع گمرک ایران در زمان قاجار

از

سرمه‌یک یحیی شهبازی

... تخفیفی میدادند و این تخفیف
در هر ایالتی بیک شکل داده
میشد و غالباً علت غائی آن رقابت
و هم‌چشمی مستأجرین گمرکات
ایالت بود مثلاً مستأجرین
گمرکات کرمانشاهان برای
اینکه اجناسی که در واقع بایستی
از راه بوشهر حمل شوند جلب
گمرکات کرمانشاهان نمایند
تخفیفی در حقوق گمرکی می-
دادند وقتی مستأجر گمرکات
بوشهر از این قبیل وقایع
استحضار حاصل مینمود بسا
صاحبان و حاملین آن اجناس
مذاکرات لازمه برای حمل
اجناس آن‌سان در خط بوشهر
نموده و غالباً ناچار میشد که
بر شرایط تخفیفی که بتوسط
مستأجر گمرکات کرمانشاهان

برای جلب این اجناس داده شده بود تخفیف ثانوی بدهد تا صاحبان آن اجناس بملاحظه رعایت سود و منفعت جنس را از راه بوشهر حمل نمایند. بعضی اعظم تجار نیز بامستأجرین گمرکات ایالات معاهده و کنتراست نموده برای عبور اجناس خود در سرحدات از بابت هر عدلی حقی تعیین و پرداخت مینمودند و باین طریق در وقت عبور دادن عدل در سرحد بدون ملاحظه و بازدید اشیا و اجناس جوف آن عدلها فقط حقوق مقرر فیما بین صاحب مال و مستأجر گمرک دریافت و مأخوذ میگردد. نتایج این ترتیبات غیر منظمه هم از طرفی بواسطه نقصان وجه میزان اجاره گمرکات مورث ضرر خزانة مبارکه بود و هم از طرف دیگر اسباب خسارت تجار که حقوق گمرکی اجناس تجارتی را علی السویه بحکم عموم چنانچه در ممالك منظمه معمول است ادا نمی نمودند، از طرف دیگر معلوم و میرهن است که علت ضعف صادرات مملکت ایران که در آن زمان به ثلث میزان واردات اجناس محصول خارجه بالغ نمی شد گمرکات داخله و حقوق راهداری و حقوقی که در محصولات مملکتی در وقت صدور مأخوذ میگردد بود بطوریکه برای آنکه محصولات داخله در بازار خارجه که در آن محصول تمام ممالك بواسطه فقدان این قبیل عوارض بانهایت آزادی عمل میشد بر سند فوق العاده حقوق گمرکی و راهداری بر آنها تعلق میگرفت نتایج رویه این اوضاع بادی النظر بخوبی معلوم و مکشوف گردید میتوان علت آنرا از قرار ذیل استنباط نمود. اولاً ترتیب غیر مستحسنه حقوق واردات که از قرار صد پنج تعیین شده بود بدون آنکه رعایت این نکته مهم بشود که آیا جنس وارد شده برای تغذیه و رفع احتیاجات یومیة عموم اهالی مملکت است و یا مخصوص تجمل و لوازم غیر واجبه طبقه اعیان و متمولین است.

ثانیاً عدم تساوی و فقدان رعایت حکم عموم در حق تجاری که جنس وارد میگرددند. ثالثاً نکث و ضعف و تکاسف صادرات مملکتی بواسطه دریافت حقوق و عوارض مختلفه و تحمیلات فوق العاده دیگر. رابعاً بواسطه تحمیلات و عوارض مختلفه که گمرکات داخله از محصولات دهات دریافت میداشتند قیمة

زاق و اشیائی که برای تغذیه و رفع احتیاجات ضروریه ساکنین شهرها لازم
 گران و قیمتی بودند علی ای احوال بخوبی واضح و هویداست که میزان
 و خواهی که از بابت اجاره گمرکات عاید خزانه مبار که میشد از وجهی که در
 وقوع ممکن بود در گمرکات حاصل و دستیاب شود کمتر بود و در حقیقت میزان
 عمل کرد تمام گمرکات سرحدات و گمرکات داخله و راهدارخانهها در مدت
 یکسال کمتر از دو کروور تومان بود تمام گمرکات مدت چندسال متوالیاً از
 قرارسالی ششصد هزار تومان و بعد از قرارسالی نهصد هزار تومان در تحت اجاره
 مرحوم امین الملک بود، در سده ایت ثیل یعنی یکسال قبل از اینکه گمرکات اداره
 دولتی شود گمرکات و پستخانهها بمبلغ سه کروور و هفتاد هزار تومان بموجب
 اجاره نامه باجاره داده شد، لیکن همه میدانند که از این تنخواه بیش از
 مبلغ معینی عاید و تحویل کار گذاران دولت قوی شوکت نکردند و در واقع
 پس از آنکه در آخر کار هشتاد هزار تومان از این تنخواه را دولت بمستأجر
 آنها برسم بخشش و مرحمت فرمودند عمل کرد سینه مزبوره دو کروور و بیست
 هشت تومان بالغ گردید، در مبلغ مزبور نیز بیش از یک ثلث نقداً عاید دولت
 نگردید دو ثلث دیگر را در عوض برواتی دادند که در آن زمان بانهایت سهولت
 از قرار صدی سی الی صدی پنجاه تنزیل و ابتیاع میشد.

و در آنجائی که سوء ترتیبات مزبوره هم اسباب ضرر و خسارت خزانه
 مبار که بود هم موجب نقصان شرایط اقتصاد اهالی مملکت این بود که برای
 رفع این اوضاع اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی مظفرالدین شاه سعید انصار الله
 برهانه مقرر فرمودند از دولت بلژیک چند نفر مستخدم برای دائر کردن
 گمرکات خواسته شود. سنه ۱۸۹۸ سالی است که اولین مستخدمین بلژیکی
 وارد مملکت ایران گردیدند و غلامخانه زاد نیز بسمت ریاست آنان برگزیده
 و منصوب بود برای انجام این خدمت دو نفر معاون داشت یکی مسیو بریم که
 مستخدم بصیر و با کفایت و کاردانی است که حالیه نیز با غلامخانه زاد مشغول
 خدمت و دیگر مسیو طنیس که پس از یکسال اقامت بواسطه آنکه آب و

هوای مملکت ایران برای او مساعد نگردید به بلژیک مراجعت نمود.

یکسال بعد یعنی اول نوروز سنه تسکوزئیل بیست و یکم ماه مارس ۱۰۹۹ حسب الامرا قدر قدر ملوکانه حضرت مستطاب اشرف امین السلطان صدر اعظم که راکت را به غلام خانه زاد سپردند، لیکن از آنجائیکه بیش از سه روز قبل از عید امر قدر قدر ملوکانه باین غلام ابلاغ نشده بود و از طرف دیگر یک نفر معاون نیز بیست نداشت این بود که ناچار با مستأجرین گمرکات سرحدی و داخله بغیر از ریاست آذربایجان که به مسیو بریم واگذار کرد مجدداً قرارداد اجاره منعقد نمود.

سال اول در واقع برای غلام زاد عبارت بود از مدت وقتی که برای کسب اطلاعات و کشف وسائل لازمه جهت اینک گمرکات را بکلی اداره دولتی نماید لازم بود در حقیقت غیر از این ترتیب نیز راه و چاره دیگری درست نداشت عمل کرد سنه مزبوره نیز چنانکه بر اولیاء دولت جاوید آیت مکشوف و معلوم گردید نسبتاً خوب بود چه که میزان تنخواهی که خرج در رفته عاید خزانه مبار که گردید بدو کرو رو چهار صد و شش هزار و چهار صد و چهل و چهار تومان بالغ گردید یعنی چهل درصد از میزان عمل کرد سنوات سابقه اضافه و بیشتر تفاوت عمده دیگر این بود که تنخواه مزبور خرج در رفته و نقد وارد خزانه مبار که گردید و حال آنکه از بدهی مستأجرین سابق بیش از یک ثلث نقد پرداخته نمیشد و بقیه را به اعانت برواتی که صرافان بازار صدی سی الی صدی پنجاه تمزیل مینمودند کار سازی میداشتند در سنه مزبور چون تمام گمرکات بغیر از گمرکات آذربایجان با جاره داده شده بود ممکن نشده بر استاتیسٹیکهای تجارتی نوشته شود و بملاوه مستأجرین گمرکات سراز ترتیب نوشتن صورت و اطلاعات لازمه در خصوص مال التجارهای وارده و صادره بطریق استاتیسٹیک اطلاعی نداشتند و هم در واقع با اقدام این امر میل و رغبتی نداشتند.

تمام کوشش و مراقبتهای غلام خانه زاد بکسب اطلاعات لازمه جهت اداره

ولتی کردن گمرکات مصروف گردیده و در سال بعد متدرجاً و بقدر امکان گمرکات را اداره دولتی نمود.

بعلاوه بواسطه اطلاعاتی که در سال اول کسب و تحصیل نموده بود معلوم محقق داشت که چنانچه حقوق گمر کی بواسطه معاهده دولتین متجانستین ایران و روس معاهده تر کمان جای از قرار صدی پنج تعیین شده در تمام سرحدات از کلیه اجناس تجارتی بدون اینکه امتیازی فیما بین اتباع خارجه و اتباع داخله که متصدی امور تجارتی هستند بشود اخذ و دریافت گردد ممکن است ازدیاد عملکرد حتمی الوقوع آن بامتروک و موقوف داشتن گمرکات داخله و راهداری که در تمام نقاط مملکت دائر و غالب مورث شکایت و تظلم تجار دجار و وارداتی که دجار تعدیات فوق العاده میشدند تعادل و تکافی نماید، مراتب را بعرض پیشگاه اولیاء دولت رساند و با وجود مراتب معروضه فوق تصویب و اجراء آن به عهده تعویق افتاد، نتایجی که در طی سنه مزبوره حاصل گردید اسباب آن شد که کار گذاران دولت جاوید آیت امر و مقرر فرمودند معدود مکفی مستخدم از گمرکات دولت بلژیک برای آنکه گمرکات را بکلی اداره دولتی نماید بایران طلب نماید و در اول سنه سیچقان ثیل بیست یکم ماه مارس ۱۹۰۰ مستخدمین اداره که از گمرکات بلژیک آمده بودند متصدی دائر نمودن گمرکات بوشهر، بندر عباس، بندر لنگه، کرمانشاهان، انزلی، بندر جرز و خردسان گردیدند در سنه مزبوره ۱۹۰۱ - ۱۹۰۰ مجدداً با کمال ایستادگی و شهامت استدعای اجازه موقوف نمودن گمرکات داخله و دریافت نمودن صدی پنج از بابت حقوق گمر کی بطور کلی و بدون رعایت هیچگونه ملاحظه و امتیاز از کار گذاران دولت جاوید آیت نمود و از آنجائیکه حضرت اشرف امین السلطان نیز تصدیق صحت عرایض غلام را می نمودند خاطر مهر - مظاهر بندگان اعلیحضرت شاهنشاهی مظفرالدین شاه سعید انارالله برهانه از

نتایج حسنه که در این ترتیب مرتب خواهد گردید، قرین کمال استحضار گردید. امر قدر قدر ملوکانه باجراه عرایض غلام خانه زاد شرفصدور یافت بموجب قانون نهم ذی حجه سنه ۱۳۱۸ تمام گمرکات داخله و کلیه عوارض راهداران قطعاً منسوخ و موقوف گردید، اجراء این اقدام بی نهایت اسباب مزید تشکر و دعا گوئی عموم اهالی مملکت بوجود مقدس اعلی حضرت اقدس شهریار سعید گردید. و در واقع سدی که فیما بین محصولات اهالی دهات و قرا و احتیاجات سکنه ایالات بسته شده بود بکلی مرتفع و مخصوصاً عموم تجار و مردم از تمذیبات فوق العاده و اجحافات متکاثره راهدار خانها خلاصی یافتند و این مسئله باتباع داخله انحصاری نداشته بل مورث تشکر و دعا گوئی اتباع خارجه نیز گردید و از طرف عموم سفرا دول خارجه مقیم دربار دولت معدلتعداد همایونی عرض تشکر و تبریک تقدیم آستان ملایک پاسبان همایونی گردید چنانچه بعرض پیشگاه اولیاء دولت جاوید آیت رسانیده بود موقوف شدن گمرکات داخله و اضمحلال موانعی که بواسطه تحمیلات مزبوره در پیش بود اسباب توسعه و ترقی سریمه تجارت مملکت گردیده و باوجود خسارتی که در موقوف شدن گمرکات داخله حاصل شده بود عمل کرد خالص سنه مزبور بمبلغ سه کرو رود و بیست هزار و ششصد و سی تومان یعنی هفتاد درصد علاوه بر عمل کرد اجاره گمرکات و بیست دو درصد نسبت به محصول سال قبل بالغ گردید. در سنه دود ثیل ۱۹۰۲ - ۱۹۰۱ اجازه ملوکانه بغلام خانه زاد مرحمت شد که مجدداً چند نفر مستخدم اداره از بلژیک میخواستند برای آنکه اقلاً در هر نقطه مهمی یک نفر از آنها را به گمارد و چند نفر مستخدم اداره دیگر نیز برای تفتیش و رسیدگی امور نقاط و اماکن متوسطه حاضر داشته باشد و در مقابل این ازدیاد مستخدم و مخارجیکه از آن حاصل شد بر عمل کرد گمرکات نسبتاً خیلی افزوده گردید چنانچه در سنه مزبور میزان عمل کرد

خرج در رفته بمبلغ چهار کرور و هشت هزار و پانصد و شصت و هشت تومان یعنی صد درصد علاوه از میزان وجه اجاره گمرکات و ۱۸ درصد علاوه بر محصول سنه قبل بالغ گردید. و نیز در طی سنه مزبوره شروع بمذاکرات و مقاولات لازمه با دولت بهیه روس شد برای آنکه بتصویب دولت، مشارالیهادرعوض مدلول معاهده (ترکمان چای) که میزان حقوق گمرکی واردات و صادرات را بطور کلی از قرار صدی پنج تعیین نموده بود تعرفه جدیدی که بیشتر و بهتر مطابق و معاضد و احتیاجات مملکتی باشد مقرر و مجری گردد و مقاصد دولت جاوید آیت در مقاولات مزبوره از قرار ذیل است. اولاً تحصیل و بدست آوردن تصویب دولت بهیه روس برای زیاد نمودن حقوق گمرکی بعضی از واردات که اسباب ازدیاد منافع عاید دولت قویشوکت گردیده بتواند حقوق گمرکی برخی واردات دیگر را که برای تغذیه و احتیاجات مملکتی ضرر است بعلاوه حقوق صادره بعضی از محصولات داخله را که بواسطه کثرت وزیادی آنها لازم است در خارجه حمل شود و در وقت صدور و چار حقوق صادره هستند موقوف نماید. ثانیاً انعقاد و اجراء یک تعرفه مخصوص در داخله مملکتی روس برای اطمینان فروش محصولات داخله مملکت ایران در بازار دولت مشارالیها. ثالثاً افزودن عملکرد گمرکات، در این موقع غلام خان زاده میتواند عرض نماید که مقاصد مزبور حتی المقدور و به اندازه. که امکان داشت بحیز وقوع پیوست و تعرفه جدید گمرکی که فیما بین دولتین متجانستین صورت انعقاد یافت هم مساعد امور اقتصاد اهالی مملکت گردید و هم معاضد و موافق منافع امور خزانه مبارکه بود بعلاوه از شرحی که ذیلاً از شرف عرض خاکبای مهر اعتلای مقدس مبارک روحانفاده میگردد صحت عرایض غلام خان زاده بخوبی معلوم و مستفاد میگردد و وصول و شرایط معاهده مزبوره

در سنه لوی نیل مقبول دولتین متجانستین گردید، لیکن مقررات آن در اواخر سال بعد از آن سنه موقع اجرای و تعمیل یافت.

عملکرد سنه پارس نیل پس از وضع مخارج بمبلغ چهار کرویر و هفتاد و نه هزار و هفتاد و پنج تومان یعنی هفتاد هزار تومان بیش از ماحصل سنه قبل بالغ گردید. تعرفه جدید کمر کی بواسطه قرار داد مخصوص دولتین متجانستین ایران و روس و قرارداد دیگری بر طبق همان معاهده که فیما بین دولتین ایران و انگلیس صورت انعقاد یافته و نیز بموجب معاهده مخصوصه فیما بین دولتین علیتین ایران و عثمانی در تاریخ شانزدهم شهر ذی حجه ۱۳۲۰ پارس نیل که مقارن است با چهاردهم ماه فوریه ۱۹۰۳ بموقع اجرای گذارده شد.

نشر و اشاعه تعرفه در بدایت امر خیلی اسباب تعرض و عدم موافقت مردم گردید به قسمی که در دو ماه آخر سنه مزبوره معدود فوق العاده اجناس تجارتی در انبار گمرکات باقی ماند لیکن در ماه اول دویم سنه توشقان نیل (۱۹۰۴ و ۱۹۰۳) این عدم موافقت بکلی از میان مرتفع گردید و با وجود آنکه حقوق صادرات تقریباً بکلی موقوف شده بود امور تجارتی مملکت بسط و توسعه تام و تمامی پیدا نموده بشکلی شد که عملکرد گمرکات پس از وضع مخارج بمبلغ شش کرویر و سی و هفت هزار و هشتصد و نود چهار تومان رسید یعنی سه دفعه بیشتر از وجهیکه سابق از بابت اجاره گمرکات عاید خزانه مبار که می گردید.

اگرچه جنگ روس و ژاپون که اسباب تعویق و تعطیل امور شده و استیلاء مرض و با در داخله مملکت نیز ممد آن گردیده اسباب بطور امور تجارتی در سنه لوی نیل ۱۹۰۵ و ۱۹۰۴ که فراهم آمد، معذالک عملکرد گمرکات از بابت آن سنه بمبلغ پنج کرویر و یکصد و هفت هزار تومان بالغ

گردید و باوجود آنکه این مبلغ تقریباً خیلی کمتر از عمل کرد سنه توشقان ثیل است لیکن صدی یکصد و شصت از محصول اوقاتیکه گمرکات در تحت اجاره بود زیادتر است عملکرد سنه ثیلان ثیل هم تقریباً بهمین میزان باقی ماند یعنی با وجود اینکه بواسطه سرمای غیر موقع نقصان عظیمی به محصول و حمل تریاک وارد و بموجب دفاتر گمرکی تخمیناً معادل مبلغ دوست شصت هزار تومان بواسطه حمل نمودن نقصان عمل کرد تریاک میشود باز ماحصل سنه مزبوره بمبلغ پنج کرور و پنجاه هزار تومان بالغ گردید از مراتب معروضه فوق بخوبی استنباط میشود که امور تجارتی بطور کلی در سنه ثیلان ثیل مجدداً روی بانبساط و اتساع نهاده چنانچه اطلاعات استاتیستیک که بطور اجمال ذیلاعرض میشود اثبات این مسئله را مینماید و هر گاه ارقام و مبالغ معروضه در فوق من حیث المجموع ملاحظه شود از بابت هفت سالی که گمرکات مملکت ایران اداره دولتی بوده جمعاً و پس از وضع مخارج سی و یک کرور تومان عمل کرده است در صورتیکه از بسابت هفت سال قبل یعنی سنواتی که گمرکات در تحت اجاره بود چهارده کرور تومان هم عاید خزانه مبار که نگردیده. مبالغ معینه در فوق محتاج هیچ شرح و بسطی نبوده خود بخوبی گواه حال و شاهد مایقال است، چون منافعیکه بواسطه دائر کردن گمرکات عاید خزانه مبار که گردیده بخوبی معلوم و هویدا شد لازم است منافعیکه بر امور تجارت داخله نیز بواسطه منسوخ و موقوف شدن گمرکات داخله و رفع سایر عوارض رسیده مشهود و معلوم خاطر مهر مظاهر اعلی حضرت اقدس شهرباری روحنا فداه گردد، استاتیستیک تجارتی بخوبی بیان و توضیح این یک فقره را نیز خواهد نمود از اینقرار در سنه سیچقان ثیل یعنی سال اولیکه تعیین استاتیستیک صحیح تجارتی صورت امکان یافت میزان کلیه مال التجاره وارده بمبلغ پنجاه و یک کرور و سی و هشت هزار و پنج تومان

و هفت هزار دینار و میزان کلیه اجناس صادره بمبلغ بیست و نه کرویر و دو بیست و سی و دو هزار و سیصد و شانزده تومان و پنج هزار دینار بالغ گردید یعنی میزان واردات بطور کلی شصت و چهار درصد و میزان صادرات من جمیع الجهات فقط به سی و شش درصد رسید و این مسئله در زمانی بود که گمرکات داخله و عوارض راهداری و حقوق صادرات موانع عدیده بودند برای اجناس که از داخله حمل بخارج میشدند در سینه اودئیل میزان واردات بطور کلی به پنج و نه کرویر و سیصد و پنجاه و هفت هزار و هفتصد و بیست و یک تومان و شش هزار دینار رسید و میزان کلیه صادرات بمبلغ سی کرویر و پنج و نه هزار و هشتصد و هفتاد و پنج تومان و پنج هزار بالغ گردید پس معلوم میشود که بر امور تجارتی مملکت در ظرف مدت یکسال مبلغ نه کرویر و یکصد و چهل و هفت هزار و یکصد و هفتاد و پنج تومان یک هزار دینار یعنی یازده درصد افزوده گردیده و از این حساب میتوان بخوبی استنباط نمود که نتایج موقوف نمودن گمرکات داخله و عوارض راهداری بطور مساعدی بروز و ظهور نموده در سینه بارس ثیل بسر عمل وارد کردن اجناس ضعف انحطائی وارد آمده و علتش نیز چنانچه در فوق عرض شد آن بود که در دو ماه آخر سال تجار از قبول تعرفه جدید گمرکی امتناع داشته مال التجاره خود را از انبارهای گمرک بیرون نیاوردند. لیکن برخلاف صادرات مملکتی دفتاً ترقی نمودند و از مبلغ سی کرویر و پنج و نه هزار و هفتصد و هفتاد و پنج تومان و هفت هزار دینار بمبلغ سی و هفت کرویر و چهارصد و دو هزار و هفت تومان و نه هزار بالغ شد یعنی مبلغ هفت کرویر و سیصد و چهل و دو هزار و دو بیست و سی و دو تومان و دو هزار دینار و با عبارت اخیری بیست و پنج درصد بر صادرات مملکت افزوده گردید و این ازدیاد و توسعه تجارت محصولات داخله اسباب حصول اطمینان و امیدواری اشخاصیکه یقین داشتند که بواسطه موقوف شدن گمرکات داخله بموجب

فانون نوزدهم شهر ذی حجه ۱۳۱۸ وسعت و ترقی کلی در امور تجارتی حاصل خواهد شد گردید. در سنه توشقان ثیل تعرفه جدید گمرکی بموجب معاهده دولتین متجانستین بموقع اجرای گذارده شد و بعقیده بعضی ها تعرفه جدید اسباب نقصان عظیم و تخریب امور تجارتی مملکت ایران شده و به خیال آنان بایستی تاجار دکانین خود را بسته از شغل تجارت دست بکشند لیکن غلام خانه زاد برخلاف سوءظن و عقاید رویه این اشخاص بکلی آسوده خاطر و یقین داشت که تعرفه جدید بجای اینکه اسباب نقصان و ورم و هدم مبانسی امور تجارتی شود بالعکس مورث ترقی و توسعه آن خواهد گردید از حسن اتفاق وقوعات بعد بخوبی ثابت و مدلل نمودند که عقیده و امید غلام خانه زاد از روی نهایت صحت بوده مخصوصاً از استاتیسٹیک تجارتی معلوم میشود که در تعرفه جدید هم در امور واردات و هم در امور صادرات رونقی و ترقی فوق العاده حاصل شد میزان کلیه تجارت مملکت که در سنه بسارس ثیل نود و چهار کرویر و دو بیست و چهل و شش هزار و دو بیست و هفتاد و چهار تومان سه هزار دینار رسیده بود در سنه توشقان ثیل بمبلغ یکصد و بیست و هفت کرویر و چهار صد و هشتاد و یک هزار شصت و شش تومان دو هزار دینار بالغ گردید یعنی مبلغ سی و پنج کرویر و دو بیست و سی چهار هزار و هفتصد و نود و یک تومان و نه هزار دینار یا بعبارة آخری سی و هشت درصد بیشتر از سنه قبل شد در سنه لوی ثیل بواسطه جنگ روس و ژاپون و اغتشاشاتی که منتجع از آن بود و نیز بواسطه بروز و استیلاء مرض وبا که اسباب ضعف و نقصان امور تجارتی گردید میزان کلیه امور تجارتی بمبلغ یکصد و نوزده کرویر و دو بیست و هشتاد و هفت هزار و پانصد و نود و پنج تومان و سه هزار دینار بالغ گردید، لیکن این نقصان و انحطاط که خارق العاده و بواسطه جهاتی بود که ابدأ ربطی به تعرفه جدید گمرکی نداشت در سنه بعد یعنی سنه ثیلان ثیل بحمداله بروز و ظهور نمود، چه که میزان کلیه واردات تجارتی آن نیز بمبلغ هفتاد و هفت کرویر و صد و چهل و شش هزار و سیصد و نه تومان و یک هزار

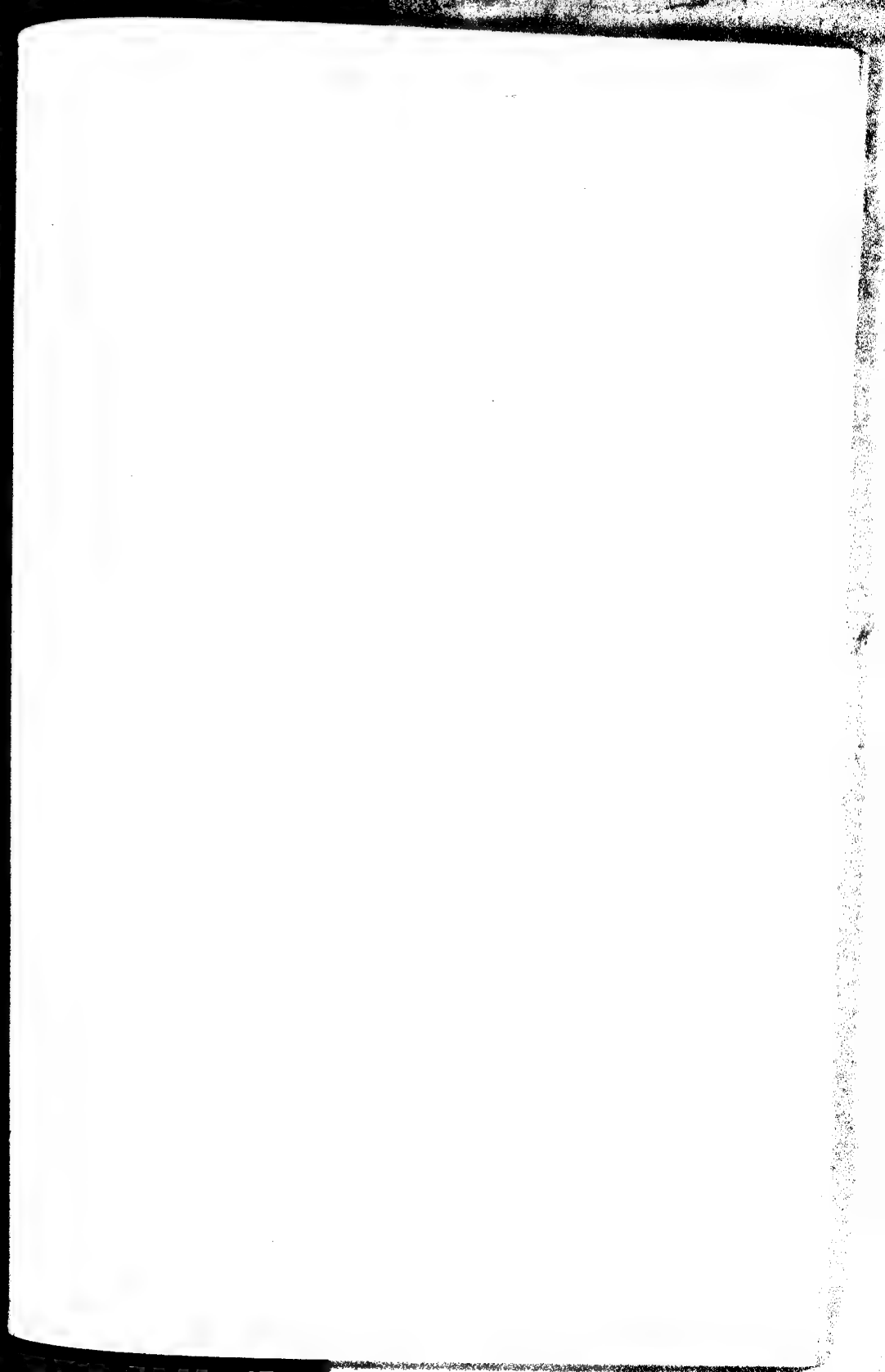
دینار رسید و میزان صادرات بمبلغ پنجاه و هشت کرور و سیصد و چهارده هزار و سیصد و سی و سه تومان و یک هزار دینار رسید یعنی جمعاً میزان واردات و صادرات بمبلغ یکصد و سی و پنج کرور و چهارصد و شصت هزار و سیصد و چهل و دو تومان و دو هزار دینار بالغ گردید و این مبلغ اعلی درجه میزان امور تجارتی است که در سنوات عدیده معمول گردیده است زیرا در مقابل سنه توشقان ثیل که از جمله سنوات کثیر العمل نسبت بسالهای قبل محسوب میشود مبلغ هفت کرور و چهارصد و هفتاد و نه هزار و پانصد و هفتاد و شش تومان علاوه میزان تجارتی و نسبت بسنه لوی ثیل معادل مبلغ شانزده کرور و یکصد و هفتاد و سه هزار و چهل و شش تومان و نه هزار دینار تفاوت عمل تجارتی دارد. بنا علیهذا معلوم و ثابت میشود از وقتی که گمرکات از تحت اجاره خارج گردید و تغییراتی که در امور اقتصاد مملکت بواسطه ایجاد اداره گمرکات داده شد تجارت خارجه ایران بسط و وسعت عظیمی حاصل نمود یعنی در ظرف مدت شش سال میزان محصولات خارجه که وارد ایران شدند از مبلغ پنجاه و یک کرور و سی و هشت هزار و پنج تومان و هفت هزار دینار به مبلغ هفتاد و هفت کرور و یکصد و چهل و شش هزار و سیصد و سه تومان و یک هزار دینار بالغ گردید یعنی بیست و شش کرور و یکصد و هشت هزار و سیصد و سه تومان و چهار هزار دینار و یا بمباراة آخری شصت و هشت درصد تفاوت عمل تجارتی این مدت میشود و نیز در مدت همین شش سال میزان محصولات مملکتی ایران که در بازار خارجه بمصرف فروش رسیده است از مبلغ بیست و هشت کرور و هفتصد و سی و دو هزار و سیصد و شانزده تومان و پنج هزار دینار بمبلغ پنجاه و هشت کرور سیصد و چهارده هزار و سیصد و سی و سه تومان و یک هزار دینار میرسد یعنی بیست و نه کرور و هشتاد و دو هزار و شانزده تومان و شش هزار دینار یا بمباراة آخری نود و نه درصد تفاوت عمل کرد تجارتی آن مدت میشود و از این حساب معلوم میشود که امور تجارتی صادرات ایران در ظرف مدت شش سال مضاعف و دو برابر شده است، محصولات هیچ یک از ممالک اروپا در یک همچو

ت قلیلی به این اندازه ترقی و وسعت پیدا کرده است و با وجود این مراتب باز اشخاصی هستند که مدعی اند بر اینکه اداره گمرکات مورث تخریب امور تجارتی شده است و این عقیده و اظهارات نیست جز از روی عدم اطلاع و کوتاه نظری و با بواسطه نیت و حال اینکه جای آن است که در این حسن اتفاق بی نهایت خوشنود و خورسند باشیم بدلیل آنکه تجارت محصولات داخله در بازار خارجه زودتر و نیز بغیر از تجارت محصولات خارجه در داخله مملکت ترقی و وسعت پیدا نمود و چنانچه بر خاطر مهر مظاهربند گسان اعلیحضرت اقدس شاهیاری روحاله الفداء پوشیده نیست ترقی و رواج محصولات داخله در بازار خارجه بی نهایت برای اهالی مملکت لازم بل واجب کفائی است و چنانچه معلوم است در صورتیکه در سده سیچان ثیل میزان واردات و صادرات مملکت نسبت شصت و سه در صدوسی و شش در صد حاصل نمود در سده ثیلان ثیل نسبت واردات و صادرات پنجاه و شش در صد و چهل و سه در صد از بابت کلیه امور تجارتی رسید ترقی و توسعه صادرات مملکتی قسمی است که میتوان امید داشت که چند سال دیگر میزان محصولات صادره از میزان محصولات وارده تجاوز نماید یعنی محصولات داخله مملکت در بازار خارجه بیشتر از محصولات خارجه در بازار داخله مملکت ایران بمصرف فروش رسد. برای حصول باین مقصود و نیل باین مرام لازم است که کار گذاران دولت قوی شوکت لازمه معاضدت و همراهی را نسبت بامور صادرات مملکت مرعی و مبذول فرمایند چنانچه امروزه بر همه عالم و هویدا است که ناحیه کارون میتوانند ده مقابل احتیاجات اهالی آن ناحیه محصول بدهد و نیز بر همه کس معلوم است که اینکه زارعین و فلاحان آن محل تمام نقاط و قطعات زمینی را که داشتند تخم افشانند من باب قدغن های اکیده حکام است که آنان را از فروش زیاده محصول خود در خارجه بانواع و اقسام وسائل ممانعت مینمایند و بیچارگان یقین ندارند که بتوانند زیادی محصول ملکی خود را در بازار خارجه بمصرف فروش برسانند همین ملاحظه برای ایالت کرمانشاهان ایالات دیگر نیز منظور است ترتیب مواشی و بخصوصه ترتیب و نگاهداری گوسفند ممکن

است بی نهایت ترقی و وسعت حاصل نماید و چنانچه از طرف اولیاء دولت د این مورد لازمه معاضدت و همراهی مرعی و مبذول گردد یقین است که قسمت عمده از محصولات داخله که ممکن است در بازار خارجه بمصرف فروش برسد همین گوسفند و گاو باشد و این نکته یکی از دقایق اموری است که هرگاه امر قدر قدر ملوکانه بندگان اعلی حضرت اقدس شهریساری روحنساداه برای ترقی و وسعت آن شرفصدور یابد هر آینه اسباب رفاه اتباع و رعایا و اشخاص که حضرت آفریدگار جلّت عظمه در تحت او امر و مشیت ملوکانه قرار داده از هر جهت فراهم خواهد آمد.

غلام خانه زاد نوز

امضاء

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

پیام مجله

مجله بر اساس آخرین مقادیر نوشته و تحفیر دستنویس از مجری مربوط به بیان سلام

سند بر ملاحظه باشد با افسان و سایر اسناد که به کار رفته اند و به عنوان مجری

مسئله است مندرجات مطالب مقادیر مجله با نویسنده مقادیر است

همه مطالب مقادیر مقادیر نویسنده است مجله بر ملاحظه از مجری

مقادیر نویسنده است نویسنده هر وقت

مقادیر نویسنده است نویسنده هر وقت

مجله چاپ و بار مقادیر نویسنده هر وقت

بخش دوم

مجله محترم بررسیهای تاریخی

در شماره يك سال هفتم مجله که متأسفانه دیر بدست من رسید زیر عنوان فتح‌نامه اصفهان مستخرج از جنگ خطی شهرداری اصفهان نامه‌ای از طرف آقای شیروانی درج شده و چون فاقد تاریخ و امضاست از خوانندگان برای شأن نزول آن اطلاعاتی خواسته‌اند.

بنظر من گرچه نامه تاریخ و امضای دارد لکن اشاراتی در آنست که تا حدی نزدیک به یقین میتوان تاریخ و نویسنده آنرا شناخت. مرقوم فرموده اند موخر از قرون ششم و هفتم نیست اما با شهادت بیتی از غزل بسیار معروف شیخ اجل سعدی: بیا که نوبت صلح است و دوستی و عنایت - نامه محدود به اواخر قرن هفتم و قرن هشتم می‌شود و نیز نظریه آقای غلامعلی ابراهیمی در شماره سوم مجله چاپ شده بود ولی نظر بنده با دو نظر آقایان که چاپ شده است متفاوت می‌باشد.

اما فتح‌نامه اگر درست مورد مذاقه قرار بگیرد با هیچ يك از فتح‌نامه‌های مندرجه در تواریخ مطابقت ندارد و بعلاوه در خلال این فتح‌نامه عجز و ناتوانی هویدا است و معلوم است فاتح می‌خواهد با جمله سازی و عبارت پردازی خود را از مخصصه خلاص نموده (و بصوب دارالملک) مراجعت نماید.

از جهت دیگر در سه جای فتح‌نامه اشاره به برادری با مغلوب می‌نماید اما نه بدانگونه که گاهی فاتحین نسبت به مغلوبین انشاء می‌نمایند بل از عبارت کاملاً مشخص است که نامه را برادری به برادر نوشته. می‌نویسد: (رأفت

فطری که من المهد الی المهد آن عزیز برادر را میزد و مبعوط داشته ایم) ملاحظه بفرمائید بر سیل تعارفات معموله نیست بصراحت می نویسد از کهوره تا امروز.

و باز: (و بحکم ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم، در باطن خود تغییری کرد کی آثار آن در اندرون مبارک ما ظاهر شد و سلسله اخوت را برانگشت) - ملاحظه میشود این عبارت هم اگر جای شبهه ای باقی مانده باشد مرتفع مینماید.

در عبارت سوم گرچه جای هیچ ابهامی در برادری باقی نمانده لکن عبارت نیست که هیچ فاجعی بعد از فتح بمغلوب خود اگر لازم باشد او را برادر خطاب کند نمی نویسد: (... چنانچه از طرفین هیچ کدورت نماند و موارد مشارب برادری و مناهل و مشارع کهنتر مهتری از مجموع شوایب صافی شد.) حال که برادری غالب و مغلوب تا حدی ثابت است (لا اقل برای خود بنده) با توجه بنامه هائیکه از شاه شجاع مظفری به برادرش سلطان احمد و امیر تیمور گورکان و غیره باقی مانده شکمی نیست که این نامه انشاء شخص سلطرت جلال الدین شاه شجاع مظفری است.

میدانیم یکی از آشفته ترین دورانهای تاریخی ما قرن هشتم هجری است در سال ۷۳۶ هجری آخرین ایلخان مغول ابو سعید مرحوم و یا مسموم شد و دوران آشفته گی و هرج و مرج سراسر ایران را فرا گرفت قسمی که چوپانیان در آذربایجان غربی و ایلکانیان در بغداد و قسمتی از عراق و آذربایجان آل اینجو در فارس و اصفهان آل مظفر در یزد و کرمان سر بداران در سبزوار و قسمتی از خراسان و نباید تصور کرد که اینان در حوزه حکومتی خود ثابت و امنی ایجاد کرده بودند بلکه دائماً بایکدیگر در زد و خورد و کشمکش بطوریکه هیچ سالی نبود که مردم از دست ظلم و جور و اردو کشی اینان در امان باشند و بی سبب نیست خواجه شیراز با کمال دلسوختگی فریاد میزند - شاه ترکان غافل است از حال ما، کورستمی.

شاه شجاع در سال ۷۵۹ با همدستی برادرش محمود و خواهرزاده خود شاه سلطان پدر را میل کشید و ظاهراً اصفهان را به شاه محمود و کرمان را به برادر دیگر خود سلطان احمد و یزد را به داماد و برادرزاده خود شاه یحیی داد اما سالی نبود که این برادران و برادرزادگان بایکدیگر در حال زد و خورد نباشند تا جائیکه از دشمنان خود برای محمود و ستان یاری می جستند. همینکه دو برادر پدر را از میان برداشتند سال بعد شاه محمود بضد شاه شجاع با سلطان اویس جلایری اتحاد گونه نمود و شاه شجاع را از شیراز بیرون کرد. اما چون متوجه شد سلطان اویس مقصودش تصرف ممالک مظفری است از کرده پشیمان شد و بشکلی که در تواریخ مندرج است مجدداً با برادر سازش کرده و شاه شجاع هم بعد از کشتن دو وزیر و جمع آوری ثروت آنان با برادر مصالحه و هریک بمحل خود مراجعت نمودند.

شاه محمود برای اینکه در مقابل برادر پشتیبانی داشته باشد بفکر افتاد که دختر (یا خواهر) سلطان اویس ایلکانی را بنام (دوندی) برای خود عقد نماید و نماینده ای به بغداد فرستاد و همین فکر مشقاتی را برای او پیش آورد از جمله خان سلطان دختر امیر کیخسرو پسر محمود شاه اینجو که زن شاه محمود و بعلاوه صاحب جمال و پرشور بود و در امور شوهر همیشه مداخله میکرد از بیوفائی شوهر سخت ناراحت شد و شخصی از محارم خود را بانامه و هدایا بنزد شاه شجاع فرستاد و او را بتصرف اصفهان و برانداختن برادر تشویق و اتحاد او را با سلطان اویس در صورت مواصلت یادآور شد. شاه شجاع بعد از لیت و لعل بجانب اصفهان راهی شد اما محمود که متوجه ازدواج و وصلت با ایلکانیان بود و طاقت مجادله با برادر نداشت از در صلح و اطاعت درآمد و بایبغام و رفت آمد پیر مردان قوم شاه شجاع به شیراز مراجعت نمود.

این واقعه بایستی در سال ۷۶۹ و یا ۷۷۰ - اتفاق افتاده باشد و این نامه هم

بایستی بعد از دیدار دو برادر و مراجعت شاه شجاع صادر شده باشد، معلوم است شاه شجاع که در حقیقت بدون دلیل موجهی به اصفهان آمده بود حاکم را يك مشت عبارت پردازی مراجعت بشیراز را از روی مهر و محبت برادری توجیع مینماید زیرا شاه محمود از پرداخت پول هم عاجز آمد و شاه شجاع عذر او را مقبول دانست.

برای اینکه موضوع بیشتر مورد توجه محققین قرار گیرد علت العزل صدور این نامه یا فتح نامه را که شاه شجاع برای توجیه عمل بی حاصل خود به اطراف فرستاده معلوم گردد. پیغام محمود را به برادر از تاریخ عصر حافظ تألیف مرحوم دکتر غنی میآورم.

(شاه محمود که در نهایت عجز و ناتوانی بود جماعتی از اکابر و مشایخ اصفهان را نزد شاه شجاع فرستاد اظهار اطاعت کرد و بابت پیغام داد که هر چه امر برادر شود مطیعم اگر اراده فرماید ملازم رکاب باشم افتخار دارم اگر بخواهد منزوی شوم بکوشه ای میروم ولی زبندۀ بزرگی اینست که این کوشه را بمن واگذارد شاه شجاع که خالی از مردمی و جوانمردی نبود...) این بود آنچه در مورد فتح نامه بنظر نگارنده آمده امید است که از طرف مورخین مورد انتقاد قرار گیرد.

عبدالحسین بهرامی

کتابهای تازه

کتاب «کوروش بزرگ و عصر وی» بقلم دانشمند پارسی هند، آقای شاپور منجرا دستور که بمناسبت جشن ۲۵۰۰ سال شاهنشاهی ایران در بمبئی چاپ و منتشر شده است توسط آقای دکتر مهدی غروی معاون رایسزنی فرهنگی و سرپرست خانه فرهنگ ایران در بمبئی بدفتر مجله واصل گردید، این کتاب را آقای دستور در سال ۱۹۲۹ بعنوان پایان نامه فوق لیسانس خود گردآوری کرده و نسخه اصلی و خطی آن در کتابخانه مؤسسه کاما نگهداری میشود و در سال ۱۹۷۲ بمناسبت سال کوروش بزرگ بچاپ رسیده است.

مؤلف در این کتاب نظریه و دلالی را اقامه میکند که با نظرات مورخ یونانی (هردوت) تفاوت کلی دارد و آقای دکتر مهدی غروی شرح موجز و مفیدی در مورد کتاب نوشته و برای ماکسیرل داشته اند که اینک ضمن تشکر از ایشان برای اطلاع خوانندگان مجله بررسیهای تاریخی عین نوشته آقای دکتر مهدی غروی بچاپ میرسد.

بررسیهای تاریخی

Cyrus The Great

And His Times

By Shapur H. Manjra Dastoor

معرفی کتاب :

کوروش بزرگ و عصر وی

بقلم: شاپور منجرا دستور

شاپور منجرا دستور، بلسار، هند، ۲۵۶، شانزده صفحه مصور بمناسبت جشن دوهزار و پانصدمین سال بنیانگذاری شاهنشاهی ایران در فوریه ۱۹۷۲ در بمبئی چاپ و انتشار یافته است.

با فرا رسیدن سال ۱۳۵۰، سال کوروش بزرگ، پارسیان هند خود را برای بزرگداشت هر چه بیشتر این رستاخیز تاریخ ایران آماده ساختند، این اقلیت کوچک ساکن شبه قاره هندوستان و پاکستان که از کراچی تا

بمبئی پراکنده‌اند، خود تاریخی درخشان دارند اینان که از ظلم و جور غاصبان فراری شدند درهند برای خود جای بسیار مطلوبی بدست آوردند. هزار سال پس از ورود پارسیان بهند، در بمبئی پارسیان چنان قدرت و محبوبیت یافتند که در میان این ملت بزرگ شرق در هیچ رشته‌ای از علم و هنر و ادب و اقتصاد و قانونگذاری و سپاهیکری کسی برایشان پیشی نداشت و پادشاهان برادران دیگر خود درهند جلو رفتند، اما آنچه پارسیان هند را بزرگ و دوست داشتنی کرد ارزشهای انسانی ایشان است. روزی که ملکه ویکتوریا عالی‌ترین نشان افتخار را به سرجمشید بی‌بی بوی پارسی نیکوکار اهدا کرد، نزدیکانش خرده گرفتند و بوی گفتند که در قلمرو امپراتوری بریتانیا بسیارند کسانی که از سرجمشید نام آورتر و پرثمرترند، وی پاسخ داد که شما حجم اقلیت زرتشتی‌هند را نسبت به دیگر فرق تابع امپراتوری بسنجید تا به عظمت روح و بزرگی معنوی سرجمشید پی ببرید.

پارسیان، هنوز که هنوز است پایه زندگی‌شان بر شعار ملی و مذهبی ایرانیان قدیم، پندار نیک، گفتار نیک، کردار نیک استوار است.

در جشن بزرگداشت ۲۵۰۰ سال شاهنشاهی ایران پارسیان بمبئی نیز بسیار خاستند و درین رویداد تاریخی هر چه از دستشان برمی‌آمد انجام دادند، جشن‌ها گرفتند، مقاله‌ها نوشتند و زندگی پرثمر کوروش بزرگ را بروی صحنه آوردند، در این میان در شهر کوچک و دور افتاده، بلسار از بلاد گجرات هند، پیرمردی که چهل سال از عمرش را به تدریس و مدیریت مدرسه گذرانده است دست بکار جالبی زد و برای نخستین بار در جامعه پارسیان هند کتاب مستقلی در باره کوروش نوشت، بعبارت بهتر کتابی را که چهل سال پیش نوشته بود با همت و کمک پارسی‌نیک سرشت دیگری بچاپ رساند. شاپور منجرادستور در سال ۱۹۲۹ هنگامی که فوق لیسانس خود را ازدانشگاه بمبئی میگرفت این رساله تحقیقی پرثمر را بعنوان پایان‌نامه تحصیلی کرد. آوری کرد که با درجه بسیار خوب پذیرفته شد. در آن زمان پارسیان هند

کوروش و داریوش و دیگر شاهنشاهان هخامنشی را خوب نمیشناختند، اینان هنوز هم تاریخ ایران باستان را بر مبنای پیشدادیان و کیانیان استوار میدانند و هرگز دوست ندارند که کسی این سلسله های باستانی ایران بزرگ را افسانه بداند.

این کتاب، که نسخه اصلی دستنویس آن در کتابخانه مؤسسه گاما-نکهداری میشود، بمناسبت فرارسیدن سال کوروش بزرگ و جشن ۲۵۰۰ سال شاهنشاهی ایران به پایمردی خانواده چمار باغ والا در بمبئی به چاپ رسید، دکتر آنزویات ایرانی که همه مردم بمبئی او را بخوبی می شناسند و سالهاست ریاست انجمن زرتشتیان را بر عهده دارد برین کتاب پیشگفتاری جامع نوشت و ترجمه انگلیسی سخنان شاهنشاه آریامهر که در برابر آرامگاه کوروش بزرگ در روز گشایش جشن ادا شد زینت بخش نخستین صفحات کتاب گردید.

اصل کتاب شامل مقدمه مصنف، ده فصل و سه ضمیمه است، شش فصل از کتاب و هر سه ضمیمه مربوط است به وضع حکومت بابل و سقوط آن به پایمردی کوروش، واقعه ای که در تاریخ جهان قدیم کم نظیر و بلکه بی نظیر است. درین کتاب از دید یک زرتشتی به تاریخ باستانی ایران نگریسته میشود و مؤلف در عین حال که کوشش دارد این مؤسس بزرگترین سلسله ایران باستان را با توجه به سلسله های اساطیری بشناساند از تعصب و افراط نیز بر حذر است، و در پایان فصل نخست کتاب خود، پس از بحث جالبی که درباره مطابقت سلسله کیانیان و هخامنشیان دارد و در آن کیخسرو و کوروش را مقایسه میکند چنین مینویسد: بدلائل مذکور در فوق کیانیان و هخامنشیان دو سلسله پادشاهی مختلف بوده اند و کیخسرو کیانی کوروش هخامنشی نیست، اینان هر یک به سلسله ای متعلق بوده اند که در سرزمین خاص خود در آسیای بزرگ سلطنت داشتند و از لحاظ عصر و زمان نیز با هم وحدت و توافق نداشته اند.

نحوه تحقیق نویسنده نیز قابل توجه و دقت است، در فصل دوم کتاب که عنوان آن زندگی کوروش پیش از رسیدن به سلطنت است، پس از ذکر افسانه‌هایی که در باره تولد و نوجوانی کوروش ثبت و ضبط شده، روایت هردوت و گزننفون را نقل و با هم مقایسه میکند، سپس با در نظر گرفتن دیگر روایات اعلام میدارد که هردوت در ذکر وقایع مربوط به پایه گذاری سلسله هخامنشی نظرهای خاص داشته و روایتش خالی از سوءنیت نیست، در آنجا که معتقد میشود و تأکید میکند که کوروش برای تأسیس سلسله هخامنشی مآدها را برانداخت، در حالیکه طبق روایت گزننفون صرف نظر از اظهار نظرهای شخصی و خصوصی، این استنباط حاصل میگردد که سلطنت کسی لایق تر از کوروش وجود نداشت، کوروش جانشین پدر بزرگش شد و این سلطنت را بدون خونریزی بچنگ آورد، بدیهی است آینده و بررسیهای تاریخی، بیشتر این واقعیت بزرگ را روشن خواهد ساخت اما تأکید این مطلب که کوروش بروی پدر بزرگش شمشیر کشید و سلسله اجداد هادری خود را بر انداخت و بازگو کردن آن و پذیرفتن آن بدون قید و شرط شایسته نیست.

یک فصل کتاب نیز بزندگی اجتماعی عصر کوروش، از جمله مذهب وی که بسیار مورد علاقه و توجه زرتشیان است اختصاص داده شده و در اینجا هم دستور هرگز زرتشتی بودن کوروش و دیگر پادشاهان هخامنشی را نپذیرفته و با رعایت بیطرفی کامل به بررسی عقاید مذهبی این پادشاه پرداخته است.

مجله
 بررسی‌های تاریخی
 مدیر مسئول و سردبیر
 سربنگ یحیی شهبازی

مجله تاریخ و تحقیقات ایران شناسی - نشریه ستاد بزرگ ارتشتاران
 اداره روابط عمومی - بررسی‌های تاریخی
 جای اداره : تهران - میدان اول
 نشانی پستی : « تهران ۲۰۰ »
 تلفن ۲۲۴۲۲

برای نظامیان و دانشجویان	۳۰ ریال	}	بهای هر شماره مجله
برای غیر نظامیان	۶۰ ریال		
برای نظامیان و دانشجویان	۱۸۰ ریال	}	بهای اشتراك سالانه ۶ شماره در ایران
برای غیر نظامیان	۳۶۰ ریال		

بهای اشتراك در خارج از کشور : سالیانه ۶ دلار
 برای اشتراك ، وجه اشتراك را به حساب ۷۱۴ بانک مرکزی با ذکر جمله « بابت اشتراك مجله بررسی‌های تاریخی » پرداخت و رسید را بانثانی کامل خود به دفتر مجله ارسال فرمائید .

محل تکفروشی : کتابفروشیهای ، طه‌وری - شعبات امیر کبیر - نیل
 و سایر کتابفروشی‌های معتبر

اقتباس بدون ذکر منبع ممنوع است

Barrassihâ-ye Târikhi

REVUE DES ÉTUDES HISTORIQUES

PAR

ETAT — MAJOR DU COMMANDEMENT SUPRÊME

(SERVICE HISTORIQUE)

DIRECTEUR ET RÉDACTEUR EN CHEF

COLONEL YAHYA CHAHIDI

ADRESSE:

IRAN

TÉHÉRAN - ARMÉE 200

ABONNEMENT: 6 DOLLARS POUR 6 NOS.

بررسیهای تاریخی

مجله تاریخ و تحقیقات ایران شناسی

نشریه ستاد بزرگ ارتشتاران - اداره روابط عمومی

بررسیهای تاریخی

بهمن - اسفند ۱۳۵۱

فوریه - مارس ۱۹۷۳

شماره ۶ سال هفتم

(شماره مسلسل ۴۳)

این مجله بتعداد دو هزار و پانصد جلد در چاپخانه ارتش شاهنشاهی
به چاپ رسیده است .

« ذکر تاریخ گذشته از واجبات بخصوص در
مورد ملتانی که افتخار داشتن تاریخ کهن ملی را دارند
جوانان باید بدانند که مردم گذشته چه فداکاریها
کرده و چه وظیفه حساس فوق العاده بعده آنها
است . »

از نمان شایسته آریا مهر

بفرمان مطاع
اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر بزرگ ارتشتاران
هیات‌های رهبری مجله بررسیهای تاریخی
بشرح زیر میباشد

.....

الف - هیات رئیسه افتخاری :

ارتشبد رضا عظیمی	ارتشبد غلامرضا ازهاری	جناب آقای هوشنگ نهاوندی
• وزیر جنگ •	• رئیس ستاد بزرگ ارتشتاران •	• رئیس دانشگاه تهران •

ب - هیات مدیره :

شهید علی کریملو	جانشین رئیس ستاد بزرگ ارتشتاران
شهید اصغر بهرشت	معاون هم‌آهنگ‌کننده ستاد بزرگ ارتشتاران
شهید حسین رستگار نامدار	رئیس اداره کنترل ستاد بزرگ ارتشتاران
سرانگر ابوالحسن سعادت‌مند	رئیس اداره روابط عمومی ستاد بزرگ ارتشتاران

پ - هیات تحریریه :

آقای شجاع‌الدین شفا	معاون فرهنگی وزارت دربار شاهنشاهی
آقای خان‌بابا بیانی	استاد تاریخ دانشگاه تهران
آقای عباس زریاب‌خونی	رئیس گروه تاریخ دانشکده ادبیات دانشگاه تهران
آقای سعید گوهرزیا	دکتر در حقوق بین‌الملل
آقای سید محمد تقی مصطفوی	استاد باستانشناسی
• هنگ جهانگیر قائم‌مقامی	دکتر در تاریخ
• هنگ یحیی شپیدی	مدیر مسئول و سردبیر مجله بررسی‌های تاریخی

پیام مجله

بفرمان مبارك اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر
بزرگ ارتشتاران مجله بررسیهای تاریخی از سال
۱۳۴۵ بکار آغاز کرده است با انتشار این شماره هفتمین
سال خدمت فرهنگی خود را بپایان میرساند و سرافراز
است که در راه اجرای منویات خجسته شاهانه و
شناسانیدن تاریخ و فرهنگ شکوهمند ایران به
جهانیان ، از فرخنده نوروز سال ۱۳۵۲ به هشتمین
سال تلاش خویش گام میگذارد .

بطوریکه خوانندگان گرامی آگاهی دارند انتشار
يك نشریه در مدت ۷ سال بدون وقفه بسادگی انجام پذیر
نمیباشد بلکه متضمن تلاش و کوشش مداومی است
که هیأتهای رهبری مجله ، و کارمندان بررسیهای
تاریخی در بشمرسانیدن این خدمت فرهنگی از هیچگونه
مجاهدت فروگذار نکرده اند و مجله بررسیهای تاریخی
در این موفقیت مرهون همکاری بیدریغ دانشمندان و
محققان ارجمند نیز میباشد که آنرا در انجام این خدمت
یاری کرده اند .

ستاد بزرگ ارتشتاران با سیاسگزاری از کلیه
دانشمندان و محققان کشور انتظار دارد که با بحثها و
انتقادهای محققانه خویش همواره در روشن نمودن و
بررسی قسمتهای مختلف تاریخ ایران با هیئت تحریریه
مجله همکاری فرمایند و اینک در آستانه سال ۱۳۵۲
با آرزومندیهای فراوان سال نو را با فرخنده نوروز
باستانی آن، بهمه هم میهنان گرامی خصوصاً خوانندگان
مجله تبریک گفته و امیدواریم سال جدید برای ملت
ایران سالی پرشکوه همراه با موفقیتها و خوشبختیهای
بسیار باشد .

رئیس ستاد بزرگ ارتشتاران

ارتشبد غلامرضا اژه‌ای

نویسنده - مترجم	عنوان مقاله	صفحه
فرخ ملکزاده	نقش ساتراپی‌های تابعه در شاهنشاهی هخامنشی	۱۳-۱۴
سیدحیدر شهریار نقوی	نمایندگان سیاسی ایران و هندوستان در زمان صفویان و بابریان	۳۵-۳۶
مجید یکتائی	مالیه ایران در دوره‌های باستانی	۸۱-۱۰۶
غلامعلی همایون	پژوهشی درباره روستای میمند	۱۱۹-۱۵۲
حسینقلی ستوده	قلمرو دولت اشکانی	۱۵۵-۱۶۰
خسرو فانیان	پرستش الهه - مادر در ایران	۲۰۹-۲۴۱
عباس زمانی	قلمه دختر مزاد بختان گناباد	۲۴۹-۲۷۰
سرهنگ یحیی شهیدی	بریکاد قزاق	۲۷۱-۲۹۰
	نسخ خطی تاریخی بزبان فارسی در کتابخانه نوب	۲۹۱-۳۰۸
داود اصفهانیان	قاپوی سرای استانبول « (قسمت دوم)	

بخش دوم :

کتاب رسیده	۳۱۱-۳۱۲
فهرست مقالات و نویسندگان مجله بررسیهای تاریخی سال هفتم	۳۱۳-۳۲۰

نقش

سایه‌های تابعه

در

سایه‌های هخامنشی

بقلم

نسخه نگار

استاد دار دانشکده ادبیات

نقش ساقراپی های تابعه در شاهنشاهی هخامنشی

یکی از ادوار پرافتخار و شکوه تاریخ ایران دوران هخامنشی است (۳۳۰ - ۵۵۹ پیش از میلاد). هخامنشیان موفق گردیدند با کردار و رفتار درست خود صفحات زرین فراوان بتاریخ این آب و خاک بیافزایند. افتخارات دوره هخامنشی تنها مربوط به ایران نبوده بلکه متعلق به کلیه اقوام باستانی و تاریخ جهان است. بدین سبب شایسته است کار های انجام شده آن دوران مورد بررسی و مطالعه عمیقتری قرار گیرد تا متخصصان هر دوره و رشته ای بتوانند از دید و زاویه معینی نتیجه پژوهشهای خود را در اختیار همگان قرار دهند.

قسم

نسخ مکتوب

(استادیار دانشکده ادبیات)

هخامنشیان در نحوه اداره کشور روش نوینی را بنیاد نهادند و با اجرایی کردن آن کشور ایران و تمام سرزمینهای تابع خود را بنحوصحیحی اداره نمود. ذکر این نکته نیز لازم است که با توجه به موقعیت زمان، روش آنها در اداره استانهای تابعه هیچگاه اعمال سیاست زور و روشهای غیر انسانی نبوده است. چه بطور کلی هخامنشیان به مردم استانهای تابعه در مورد زبان، فرهنگ و مذهب چیزی را تحمیل نکردند. هر یک از شهرستانها با اعلام و قبول تابعیت و دادن مالیات سالیانه به حکومت مرکزی ایران، ضمن اینکه از کلیه حقوق و مزایای اجتماعی و داخلی بهره مند میشدند در زیر حمایت نظامی و اجتماعی هخامنشیان قرار میگرفتند. در واقع ساتراپی ها با دادن مالیات سالیانه موقعیت اجتماعی و سیاسی خود را حفظ کرده و در دنیای پر آشوب و متلاطم آن دوران بدون ترس و واژه از یورش و حمله های همیشگی همسایگان و بیگانگان با خاطری آسوده و راحت بکار و زندگی میپرداختند.

ممکن است عده ای روش هخامنشیان را در نحوه اداره کشورهای تابع خود با رفتار حکومت هیتی و آشور و اقوام باستانی بین النهرین مقایسه کنند و حتی سابقه چنین وضعیتی را در آنها جستجو نمایند. در این مورد باید گفت که برخی از فرمانروایان پیش از هخامنشیان از جمله هیتی ها و آشوریان پس از فتوحات خود، جهت اداره کشور تقسیماتی را قایل شدند تا بر مبنای آن بتوانند بهتر و بیشتر بر اراضی اشغالی حاکم باشند ولی در عمل هیچیک از آنان موفق نشدند زیرا سیاست و روش کار آنها بر اساس حفظ و رعایت آزادیهای اجتماعی، سیاسی و مذهبی اقوام تابعه استوار نبود. در حالیکه هخامنشیان (باستناد مدارک مصری) حقوق خانواده ها، کاهنان معابد و مؤسسات را در مصر محترم داشته و تغییری در آنها ندادند. تقسیمات قضایی و لشکری هم با احوال سابق باقی مانده بود و نیز دیده میشود که

نامه ها و اسناد معاملات را بزبان مصری و خط دموٲيك كه يكي از خطوط مصری است می نوشتند.^۱

با مراجعه و مطالعه تاريخ اقوام باستانی ميتوان گفت تاکنون هيچ تروئي تا اين اندازه نتوانسته است بر مناطق بيشماري حاکم باشد استانها و ساتراپی های هخامنشی بر ما روشن است.

زیرا در کتیبه ها و نوشته های دوران هخامنشی این استانها معلوم و مشخص شده است همچنین برخی از مورخان آن زمان مانند هرودوت ساتراپی های هخامنشیان را با مقدار مالیات سالیانه آنها مشخص کرده اند.^۲ داریوش شاهنشاهی ایران را بقسمتهای بزرگ تقسیم کرد و هر کدام را به يك مأمور كه از مرکز تعیین میشد سپرد. این مأمور را خش‌ثریاوا می نامیدند^۳ (بمعنی شهربان یا نگهبان مملكت^۴) در كرسی هراستان ساخلوی برای حفظ امنیت آن استان وجود داشت و فرمانده قشون محلی (كارانس)^۵ بر آن نظارت داشت، با هروالی مأموری از مرکز روانه میشد كه در ظاهر منشی محسوب میشد ولی در اصل اعمال والی را زیر نظر داشت و مراتب را به مركز گزارش میداد. در بعضی جاها اداره امور به پادشاهان وامراء محلی یا كاهنان مهم و یا بخود شهرهای آزاد محول می گردید و گاهی در

۱ - تودایف، تاريخ مشرق قدیم، جلد دوم صفحات ۱۹۶-۲۱۶؛ حسن پیرنیا، ایران باستان. جلد دوم تهران ۱۳۳۲ صفحه ۱۴۸۷.

۲ - هرودت. كتاب ۳، بند ۸۹-۹۸ و ایران باستان صفحه ۱۴۷۰.

۳ - کتیبه بیستون، ستون ۳، بند ۱۰. در معاوده شتریان تلفظ میکرده اند. یونانیها این کلمه را ساتراپ ضبط کرده اند.

۴ - در ایران باستان شهر بمعنی مملکت استعمال میشده است.

۵ - بعقیده پیرنیا شیپور را بهمین مناسبت کارنای نامیده اند، كه اکنون كرنا شده و کارزار هم از همین کلمه آمده است. كتاب ایران باستان جلد دوم صفحه ۱۴۶۷ زیر نویس شماره ۴.

ازای خدمتی یا بنا بملاحظات سیاسی ریاست شهریا منطقه‌ای را مادام که بر شخصی محول میکردند. در اینگونه موارد کمان محلی در انجام کارها اختیار تام داشته و مستقل بودند ولی در موارد کلی کارها زیر نظر والی قرار می‌شد یعنی برای حفظ وحدت شاهنشاهی دستورهای والی را درباره امنیت عمومی و مالیات‌ها و رفع مناقشه بین دو محل و سایر مسایل و مطالبی که مربوط به سیاست عمومی کشور بود باید اجرا کنند. جاهائیکه در ایران هخامنشی چنین وضعی داشت عبارت بود از: کیلیکیه، کاریه، بی‌تینه، پافلاگونی (در آسیای صغیر) مستعمرات یونانی در آسیا و آفریقا، مقدونیه و شهرهای فینیقیه مانند صور و صیدا و جزیره قبرس (دارای پادشاه محلی) ایالات هند - سغد - کادوسی‌ها (دارای دو پادشاه محلی در سلطنت اردشیر دوم) درباره استانیهای هخامنشی از کتیبه‌های داریوش کبیر در تخت جمشید - نقش رستم - شوش و کتیبه‌های خشایارشا در تخت جمشید و شوش و غیره اطلاعات گرانبهایی بدست می‌آید، برای نمونه بخشی از مطالب کتیبه خشایارشا در تخت جمشید ذکر میشود: ^۷

بند ۱ - خدائی بزرگ (است). اهورمزدا، که این زمین را آفرید، که آن آسمان را آفرید، که مردم را آفرید، که برای مردم شادی آفرید، که خشایارشا را شاه کرد، یگانه شاه (شاهان) بسیار، یگانه فرمانروای (فرمانروایان) بسیار.

بند ۲ - من خشایارشا (هستم) شاه بزرگ، شاه شاهان، شاه کشور - های دارای ملل بسیار، شاه در این زمین بزرگ دور و دراز، پسر داریوش شاه، هخامنشی، پارسی، پسر پارسی، آریائی، از نژاد آریائی.

۶ - همان اثر صفحات ۸-۱۴۶۷.

۷ - دلف فارمن شارب، فرمانهای شاهنشاهان هخامنشی. شیراز ۱۳۹۶.

بند ۳ - خشیارشاه گوید: بخواست اهورمزدا این (است) کشورهائی
 ج از پارس که من شاه آنها بودم. من بر آنها حکمرانی کردم. بمن باج
 دادند. آنچه از طرف من بآنها گفته شد آنرا کردند قانون من (آن است)
 که آنها را نگاهداشت. ماد - خوزستان - رخج - (بلوچستان امروزه) -
 ارمنستان - زرنک (سیستان) - پرتو (خراسان) - هرات - بلخ - سغد -
 خوارزم - بابل - آشور - ثت گوش (دره رود هیرمند) - سارد - مصر -
 یونانیها که کنار دریا ساکنند، و آنهائیکه آنسوی دریا ساکنند - مک
 (مکران امروزه و عمان) - عربستان - گندار (دره کابل) - هند - کپدوکیه
 (شمال شرقی آسیای صغیر) - دها (ایلی طرف شرقی بحر خزر) - سکهای
 هومخوار - سکهای تیزخود - سکودرا (اهالی مقدونیه) - آکوفچی یا
 (طایفه ناحیه کوهستانی) - لیبیا - کاریها - (جنوب غربی آسیای صغیر) -
 حبشها.

از آنجا که ساتراپی های هخامنشی شامل مناطق بیشماری است در این
 مختصر به بررسی ساتراپی های هخامنشی در آسیای صغیر خواهیم پرداخت.
 داریوش در کتیبه معروفش که در کاوشهای شوش بدست آمده است
 ضمن اقوامی که در ساختن کاخ شاهنشاهی او در شوش همکاری داشته اند از
 اقوام کاری و ایونی و ساردیها نام میبرد این سه قوم مربوط به آسیای صغیر
 است و شهر آفرودیسیاس نیز که در کتیبه نامبرده ذکر شده است بنا بقیه
 برخی از دانشمندان در کاریه (آسیای صغیر) واقع است [حسن پیرنیا - پلین -
 و آپیان (Appien) این محل را در کاریه دانسته اند، سترابون در فریگیه
 و بطلمیوس در لیدییه. صفحه ۱۶۰۸ کتاب ایران باستان جلد دوم]. باستاند
 کتیبه مزبور اینان در آوردن طلا از سارد و حمل چوب و ساختن زیور آلات،
 حجاری و سنگ تراشی و نجاری در نوسازی پایتخت هخامنشیان (شوش
 پایتخت پیشین ایلامیان) نقش عمده ای داشته اند. در نقوش برجسته کاخ آپادانا

در تخت جمشید نیز جزو نمایندگان ملل تابعه مردم سارد، کاپادوکیه و ایو باهدایای خود دیده میشوند که تأیید مطالب کتیبه فوق است.^۸

با استفاده از کتیبه های هخامنشی و منابع یونانی و سایر مدارک موجود ساتراپی های هخامنشی در آسیای صغیر عبارت بوده است از:

۱- ساتراپی اول شامل میسیه ولیدیه که کوه های معروف تومولوس (Tomolus) و مزوژی (مزئی Mesogis) در این استان واقع است. رود پاکتل (Pactole) از کوه های تملوس جاری و به خلیج از میر میریخت و رود کیستر می بندر (Caystre Meinder) که ترکان آنرا مئاندر کوچک مینامند قسمتی از این استان را مشروب میساخت. مرکز این ساتراپی شهر سارد بود که یکی از مراکز تجاری و مهم آن زمان محسوب میشد. این شهرداری برج و باروی مستحکمی بود. از شهر های دیگر این استان فیلا دلفی (Philadelphie) و هی پیا (Hypoepa) و ترالس را میتوان نام برد.^۸ الف

۲- ساتراپی دوم کاپادوکیه است. این ایالت بدو قسمت منقسم میشد:

الف- کاپادوکیه بزرگ ب- کاپادوکیه کوچک. رود معروف هالیس در این منطقه به دریای سیاه میریزد. استرابون جغرافیدان مشهور یونانی از اهالی آمازی (Amasie) یکی از شهر های کاپادوکیه بوده است.^۹

۳- ساتراپی سوم شامل لیکیه (Lycie)، کاریه (Carie)، پامفلیه (Pamphylie) و سواحل اژه میباشد. شهر های معروف این ساتراپی میل

۸- اریک اشعیت، تخت جمشید. تهران ۱۳۴۲ صفحه ۸۸-۸۷ لوحه های ۳۵، ۴۰، ۴۱، ۴۲

۸ الف - در مورد شهر های مذکور نگاه کنید به صفحات ۵-۸-۱۹-۳۰-۴۳-۶۰-۱۳۸ و ۲۰۰ تاریخ هروودت جلد سوم، ضمناً در مورد کشور های تابعه شامنشای هخامنشی که در کتیبه داریوش آمده است نگاه کنید به: علی سامی، تمدن هخامنشی - ۱ اول. شیراز ۱۳۴۱ صفحات ۱۶۰-۱۵۵

۹- مقاله «ساتراپی های شامنشای ایران» مجله باستانشناسی. جلد سوم و چهارم تهران ۱۳۳۸ صفحات ۹۸-۹۵

ملطیه (Milet) و میونت (Myunte)، کیوس (Chios)، جزایر سامس (Samos)،
لدس (Lebedos) و کلفن (Colophon) میباشد.^{۱۰}

۴- ساتراپی چهارم سرزمین یونانیان آسیای صغیر که رابطه زیادی از
تجاری و فرهنگی با ایرانیان داشته اند. بجز نقاط ذکر شده شهرها و مراکز
دیگری نیز در آسیای صغیر وجود داشته است که تابع هخامنشیان بوده اند
از آن جمله است: هالی کارناس (هالی کارناسوس Halicarnasse)، کنوس
(Caunus)، کنید (Gnide) که محل تولد کتزیاس (Ctesias) مورخ مشهور
است و مجسمه ونوس از شاهکارهای مجسمه ساز نامی پراک (Praxittele) در یکی
از معابد آن بوده است، جزیره ردس (Rhodes) و داسکیلیم
(Dascylum) که مقر حکومت ساتراپی ایالت میزی بود. بی تینی (Bithynie)،
لیسه (Lycie)، پیزیدی (Pisidie) و سیلیسی (Cilicie) که در کتیبه داریوش
ایسپاردا آمده است. (داریوش سوم پادشاه ایران درایسوس Issue) ۱۱ که
یکی از شهرهای مهم این منطقه است از اسکندر شکست خورد) و بسیاری
شهرهای دیگر.^{۱۲}

عده ای تعداد استانهای هخامنشی را در آسیای صغیر ده استان بقرار زیر
ذکر کرده اند ۱- لیدی Lydie ۲- ایونی Ionie ۳- کاری Carie ۴- میزی Misie
۵- فریزی Phrigie ۶ و ۷- کاپادوکیه Capadoce ۸- پافلاگونی Paphlagonie
۹- بی تینی Bithynie ۱۰- لیکیه Lycie ۱۳ هر کدام از شهرها و استانهای فوق

۱۰- هرودت کتاب ۳ بند ۹۰. صفحات ۷۷۱-۷۷۵ کتاب ایران باستان جلد
اول تألیف حسن پیرنیا. تهران ۱۳۳۱.

۱۱- دیودور کتاب ۱۷ بند ۳۳-۳۴؛ آریان کتاب ۲ فصله بند ۲.

۱۲- درباره شهرهای آسیای صغیر در دوره هخامنشی نگاه کنید به:

۱۳- مقاله «ساتراپیهای شاهنشاهی ایران» مجله باستانشناسی. شماره سوم و

چهارم. تهران ۱۳۳۸ صفحات ۹۵-۹۸.

دارای معادن و صنعت محلی منحصر بخود بوده اند که در توسعه و پیشرفت این شهرها مؤثر بوده است که برخی از آنها نیز در کتیبه های شاه هخامنشی آمده است مثلاً بعلت وجود معادن نقره و مس در کاپادوکیه ابزار آلت های فلزی کاپادوکیه شهرت بسزائی داشت.

آثار زرین و بویژه مجسمه های فلزی سارد نیز معروف بود و یانقره کاری واسپ های کیلیکیه^{۱۴}، ساتراپی های تابعه سالیانه مالیات معینی بایران میپرداختند، این مالیاتها با در نظر گرفتن جمعیت و محصولات و اقتصاد هر منطقه توسط دربار هخامنشی تعیین میگردید. داریوش ممالک تابعه را به ۲۰ قسمت تقسیم کرد و برای هر یک مالیاتی مقرر داشت. ۱۵ مالیات استانهای مختلف آسیای صغیر بنابه گفته هرودوت عبارت است از :

استان اول مشتمل بر - ایونی ها (Ioniens) ماکن ت های آسیای

(Magnetes d'Asie) ، اولیان (Eoliens) ، پامفی لیان

(Pamphyliens) ، کاریان (Cariens) ، لی کیان

(Lyciens) ، می لی یان (Myliens) جمعاً

۴۰۰ تالان نقره میپرداختند.^{۱۶} (سرزمین میلی ولیکیه را جمعاً میلیاد Milyade مینامیدند: استرابون جلد ۱: بند ۱۷۳ و جلد ۱۳ بند ۲۱۷).

ایالات دوم - لیدی ها (Lydiens) ، لاسونیان (Lasoniens) ، هی کنیان -

(Hygenneens) ، می سیان (Mysiens) ، کابالیان (Cabaliens) جمعاً ۵۰۰ تالان

میپرداختند. ۱۷

۱۴ - دمرگان ، تمدن های اولیه . پاریس ۱۹۰۹ صفحه ۲۹۰ و حسن پیرنیا

ایران باستان جلد دوم تهران ۱۳۳۲ صفحه ۳-۱۵۱۱ ، و کتیبه داریوش کبیر در شوش.

۱۵ - هرودت ، کتاب ۳ بند ۸۹-۹۸ . ایران باستان صفحه ۱۴۷۰ و داریوش

یکم پادشاه پارسها ترجمه دکتر داود منشی زاده تهران ۱۳۳۵ صفحه ۹۴ .

۱۶ - هرودت کتاب ۳ بند ۱۹۰ از کتاب تاریخ هرودت . ترجمه دکتر مهدی تهرانی

۱۳۳۹ صفحه ۷-۱۸۶

۱۷ - هرودت کتاب ۳ بند ۹۰ - از تاریخ هرودت . صفحات ۸-۱۸۷ .

ایالات سوم - شامل مردم هلس یونت بطرف بوغاز یعنی اهالی فریگیها (Phrygien)، تراکیهای آسیائی (Teraces d, Asie)، کاپادوکیان (Cappadociens)، ماریاندینیان (Maryandiniens)، پافلاگونیها - (Paphlagoniens) و سریانی ها جمعاً ۳۶۰ تالان^{۱۸}. (قابل ذکر است مردمی که هرودت سریانی ذکر کرده است نمیتوانند سریانی ها باشند). مردم کاپا - دو کیه غیر از مالیات نقدی همه ساله ۱۵۰۰ اسب ۲۰۰۰ قاطر و ۵۰۰۰۰ رأس حشم نیز می دادند.^{۱۹}

ایالات چهارم - مردم کیلیکیه ۵۰۰ تالان نقره و بتعداد روزهای سال یعنی ۳۶۰ رأس اسب.^{۲۰}

مالیات کلیه ساتراپی ها ۱۴۵۶۰ تالان اوبیائی در سال است^{۲۱} که از این مقدار ۱۷۶۰ تالان نقره آن مربوط بمردم آسیای صغیر بوده است.^{۲۲} برابر محاسبه ای که چند سال پیش شده است این مقدار مالیات معادل ۴۴۰۰۰۰ پوند انگلیسی میباشد.^{۲۳} (هر تالان اوبی معادل است بسا ۶۰ مینای اوبیائی و = ۲۶۲۶۰ گرم). البته در این محاسبه هرودت در کتاب ۳ بنده ۹ میگوید در این حساب من اعداد جزء را از قلم انداخته ام. لذا مالیات سالیانه ساتراپی ها بیش از رقم فوق بوده است.

از نظر ارتباط و راه میدانیم که یکی از مهمترین راههای باستانی آن زمان

۱۸ - هرودت کتاب ۳ بند ۹۰ تاریخ هرودت. صفحه ۹-۱۸۸.

۱۹ - استرابون کتاب ۱۱ فصل ۱۳ بند ۸.

۲۰ - هرودت کتاب ۳ بند ۹۰. ضمناً برای متصرفات مغامنشیان نگاه کنید به

اطلس تاریخی ایران. تهران ۱۳۵۰ نقشه شماره ۵.

۲۱ - هرودت کتاب ۳ بند ۹۵ و

The Cambridge Ancient History. IV. Cambridge 1960, P.199.

۲۲ - همان اثر صفحه ۲۰۰-۱۹۹.

۲۳ - همان اثر صفحه ۲۰۰ - ضمناً المستد دانشمند آمریکایی برابر ۲۰ میلیون

دلار دانسته است. نگاه کنید به کتاب ایران شهر جلد دوم - تهران ۱۳۴۳ صفحه ۱۱۲۲.

راه یا جاده شاهی بود که بخش مهمی از آن در آسیای صغیر قرار داشته است این راه از شهر افس در آسیای صغیر شروع و به سارد و بعداً فریکیه میرسید سپس از رود هالیس (قزل ایرماق) گذشته و به کاپادوکیه میرسید و از کاپادوکیه به کیلیکیه و سپس سوریه و بالاخره پس از گذشت از سایر مناطق به شوش منتقل میشد.^{۲۴} وجود این شاهراه مهم باعث شده بود که بین شهرهای ایران و ساتراپی های آناطولی یک ارتباط دائم و همیشگی برقرار باشد. ^{۲۴} الف این ارتباط جنبه دیپلماتی، نظامی، تجاری و فرهنگی داشت بدین سبب عملاً در اثر این رفت و آمدها مردم آسیای صغیر با فرهنگ و هنر ایران بیشتر آشنا شدند.

همچنین مؤسسات، خانه ها و استحکامات فراوانی برای ساتراپ، فرماندهان نظامی و مسئولین ایرانی که برای اداره امور ساتراپی های آسیای صغیر و انجام سایر امور اعزام میشدند ساخته شد. بیشتر این بناها بدست هنرمندان محلی آسیای صغیر ساخته و آماده گردید ولی طبیعی است که در ساختن این بناها طرح و نظریات حاکم یا سفارش دهنده مورد نظر استادان محلی بوده و همواره سعی میشد که از سبک و روش هنر هخامنشیان و عوامل گوناگون آن استفاده کنند.

لشکر کشی ایرانیان به یونان نیز باعث شد که مردم آسیای صغیر آشنائی بیشتری با هنر و آداب و رسوم و خصوصیات ایرانیان پیدا کنند. زیرا این لشکر کشی ها از راه آسیای صغیر انجام گرفت ^{۲۵} و از آنجا که استانهای آسیای صغیر تابع هخامنشیان بودند با اعزام مردان جنگی و تهیه تدارکات و خواربار و غیره در تقویت نیروی نظامی هخامنشیان مؤثر بوده اند. ^{۲۶} موقعیت سوق الجیشی آسیای صغیر بقدری مهم بود که خشایارشا در زمستان ۴۸۱ پیش از میلاد در

۲۴ - گزنفون فصل ۷ و ایران باستان. جلد دوم صفحه ۱۴۸۹-۱۴۹۳.

۲۴ الف - ایرانشهر. جلد دوم تهران ۱۳۴۳ صفحات ۶-۱۴۵۴.

۲۵ - درباره لشکر کشیها و جنگهای ایران و یونان نگاه کنید به جلد ششم کتب.

تاریخ کمبریج جلد اول و دوم کتاب ایران باستان.

۲۶ - هرودت کتاب ۷ بند ۱۸۴-۱۸۸.

مرکز ساتراپی ساردماندو به جمع آوری نیر و خواریار و تدارکات جنگی جهت جنگ بایونان) پرداخت.

در مورد سبک هنر هخامنشی مشخص است که پس از ساخته شدن پاسارگاد، تخت جمشید و دیگر مراکز مهم هخامنشی، هنر پارسی (بویژه معماری آن) بصورت بهتری نمایان و معرفی گردید و بتدریج این آثار مورد تقلید هنرمندان تابعه قرار گرفت. بدین سبب هنرمندان محلی آسیای صغیر در خلق آثار خود از قواعد و ضوابط هنر تکامل یافته و فرم گرفته هخامنشی استفاده کردند.

در اینجا نمونه هایی از آثار هنرمندان محلی آسیای صغیر که در آنها نفوذ و تأثیر هنر هخامنشی دیده میشود در چند بخش معرفی میگردد.

نقوش برجسته - نقش برجسته در هنر معماری هخامنشی بعنوان يك عنصر تزئینی مورد استفاده قرار گرفته است. این نقوش در مکانهای رسمی و درباری از قبیل بناهای تخت جمشید دارای مشخصاتی است که هنرمندان را مجبور به رعایت بعضی از اصول میکرده است. زیرا کاری که هنرمندان تخت جمشید میکردند جزئی از معماری یا تزیین آنجا را شامل میشد. بدین سبب آنان در ساختن و پرداختن آثار خود بویژه در مورد انتخاب تصاویر انسان و حیوان آزاد نبودند بلکه بعکس آنچه را که بآنها میگفتند و آنچه را که از آنها میخواستند می ساخته اند و بدیهی است اگر جز این بود هدف اصلی طراح یا طراحان تخت جمشید رعایت و منظور نمیشد. ولی در آسیای صغیر همه هنرمندان بدینصورت برای ساختن چنان بناهایی بسیج نشده بودند و استادان در ابداع آثارشان میتوانند تا حدودی ذوق و سلیقه خود را در انتخاب نقوش بکار برند.

با این کیفیت آثار هنرمندان آسیای صغیر تفاوتهایی با آثار هخامنشی ایران دارد که از هر نظر جالب و قابل مطالعه است و از آن جمله است نقش

برجسته مراسم قربانی^{۲۷} (شکل-۱)- زنان سواره^{۲۸} (شکل-۲)- مراسم شکار^{۲۹} (شکل-۳)- صحنه ضیافت^{۳۰} (شکل-۴) و غیره.

نوشته‌هایی بخط فارسی باستان: حدود ۳۰۰ مهر از دهکده ارکیلی (داسکیلیوم) پیدا شده است که در روی آنها نوشته‌هایی بخط فارسی باستان آرامی موجود است. در کنار این نوشته‌ها نقوشی ساخته شده است مانند صحنه نبرد یک انسان با یک حیوان افسانه‌ای (شیر دارای بال و شاخ) و یا نقش انسان افسانه‌ای (اسفنگس). حروف فارسی باستان جمله (من پادشاه خشایارشا هستم) میباشد.^{۳۱}

آثار طلائی - ضمن حفاری از قسمت‌هایی از شهر سارد (پایتخت لیدیه)

۲۷ - گیرشمن، هنر ایران در دوران ماد و هخامنشی ترجمه دکتر عیسی بهنام تهران ۱۳۴۷، صفحه ۳۴۷ شکل ۴۴۰ و

Macridy, «Reliefs Greco- Perses de la region de Daskyleion» BCH, XXXVII. 1913, P. 340, Fig. 8.

28- E. Akurgal, Die kunst Anatoliens... Berlin 1961

صفحه ۱۶۹ شکل ۱۱۶ و کتاب هنر ایران در دوران ماد و هخامنشی. صفحه ۳۴۸ شکل ۴۴۱ و مقاله «نقوش زن در هنر هخامنشی، مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی شماره ۲۰۱ سال ۱۶. تهران ۱۳۴۷ شکل ۱ صفحه ۹۸

۲۹ - گیرشمن، هنر ایران در دوران ماد و هخامنشی. صفحه ۳۴۸ شکل ۴۴۲ و

هنر ایران در دوران پارت و ساسانی صفحه ۴۸ شکل ۶۱.

۳۰ - فرخ ملک زاده «نقوش زن در هنر هخامنشی، مجله دانشکده ادبیات و علوم

انسانی دانشگاه تهران شماره ۲۰۱ سال ۱۶ شکلهای ۱۱۰۶ و صفحات مربوط به آنها؛

N. Dolunay, Istanbul Arkeoloji Müzeleri yilligi, 13-14. Istanbul 1966. P. 19-97.

31 - K. Balkan, Anatolia. IV, Ankara 1959, P. 124-125.

و درباره لوحه‌های زرین پادشاهان هخامنشی نگاه کنید به مقاله آقای محمد تقی مصطفوی در مجله نقش و نگار و سایر نوشته‌های ایشان.

آثاری بدست آمد که آثار طلایی آن بسیار جالب و حائز اهمیت است .
 بن آثار تزئینی از لوحه های طلا باشکال گوناگون ساخته شده است . ۳۲
 نباهت این آثار با اشیاء طلایی ایران بقدری زیاد است (شکل-ه) که احتمال
 ورود از سرزمین اصلی ایران به سارد رفته باشد ۳۳ . بجز آنچه که ذکر شد
 آثار فراوانی از گوشه و کنار آسیای صغیر (مربوط بدوره هخامنشی) پیدا
 شده است که در همه آنها بوضوح تاثیر هنر هخامنشی دیده میشود .

میتوان چنین نتیجه گرفت که در دوران هخامنشی پا به پای حاکمیت
 سیاسی و نظامی ایران در آسیای صغیر هنر ایران تاثیر فراوانی در هنر
 آناطولی کرد، است تا حدی که هنرمندان محلی آسیای صغیر سبک و شیوه
 هنر هخامنشی را پذیرا شده و در خلق آثارشان آنها را رعایت نمودند .

البته قابل ذکر است که در آن زمان از یکسو هنر یونان با ابهت و عظمت
 خاص خود هنر آسیای صغیر را تحت تاثیر قرار داده بود و از سوی دیگر مردم
 آسیای صغیر وارث تمدن و هنرهای درخشان مردمان متمدن پیشین خود
 مانند هیتی ها و اورارتوها و لیدی ها بودند و هنر هخامنشی در چنین شرایطی
 بدانجا تاثیر نموده و بالاخره مقبول هنرمندان و مردم آسیای صغیر واقع شد .

خلاصه آنکه در دوره هخامنشی هر يك از ساتراپی ها با بضاعت مالی و
 معنوی خود ، در عظمت و بزرگداشت امپراطوری هخامنشیان مؤثر و مفید
 بوده اند . ساتراپی ها همانند افراد يك خانواده در بالا بردن بنیه دفاعی ، فرهنگ
 و تمدن کشور مسئولیت و وظایفی را به عهده داشتند که آنها بخوبی انجام
 دادند . نتیجه آن قضاوت محققین و مردم فعلی جهان درباره شاهنشاهی

32- C. Batler, Sardis I. 1922, P. 142.

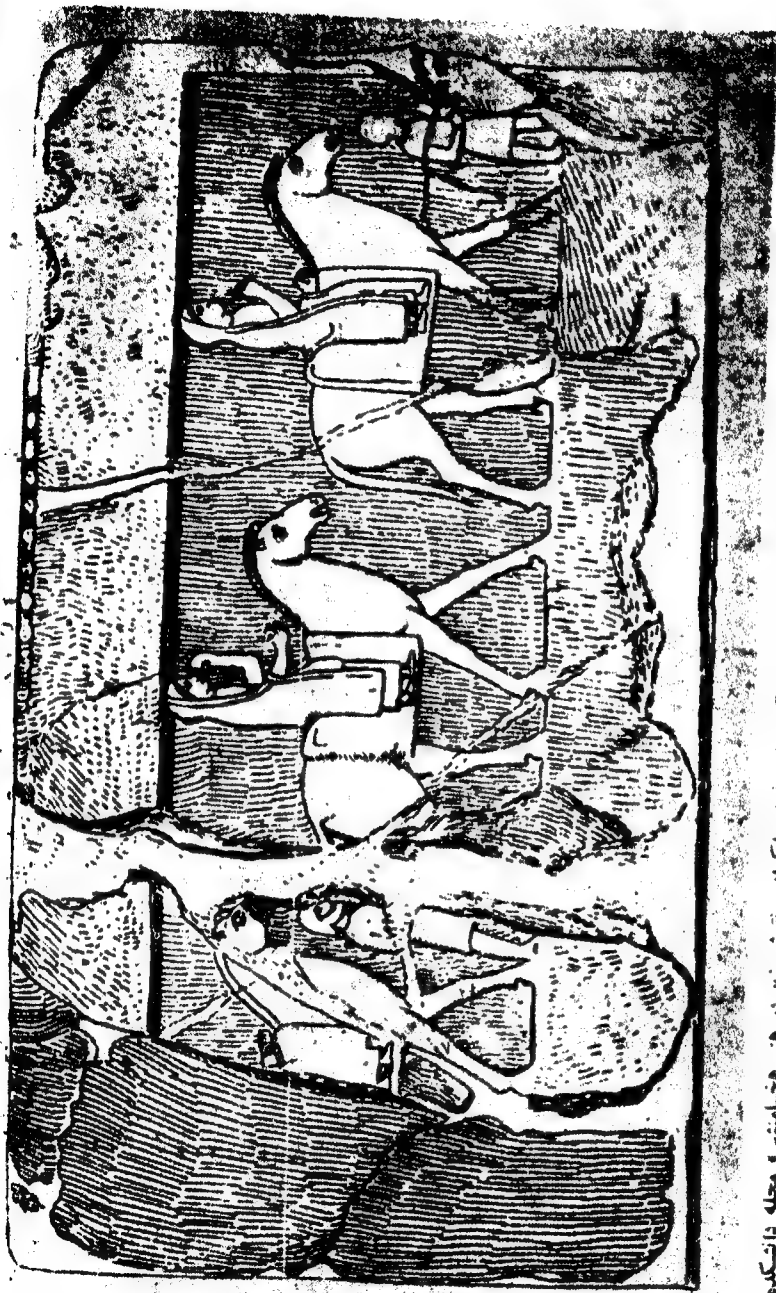
33- F. Malekzadeh, Anadoluda Pers devrine ait anit ve yazitlara dair tahlili bir Inceleme. Istanbul 1967, P. 159.

هخامنشی و نکات مثبت آن است. در این رهگذر ساتراپی های هخامنش در آسیای صغیر سهم عمده و قابل ملاحظه ای داشته اند که از هر نظر مهم اساسی بوده است تا جایی که میتوان گفت آنان برای هخامنشیان از دید ساتراپی ها مفیدتر بوده اند.

بی شک ریشه های اینگونه وحدت و همکاری های دوستانه را در قرابت هنری و فرهنگی ایران و آسیای صغیر باید جستجو نمود که بدوران پیش از هخامنشیان مربوط میشود.

شکل ۱- مراسم قربانی مگشوف از دهکده ازگیلی (داسکیلوم).
عکس از : رمان گیرشمن هنر ایران در دوران ماد و هخامنشی . ترجمه
دکتر عیسی بهنام تهران ۱۳۴۷ صفحه ۳۴۷ شکل ۴۴۰ .

شکل ۲ - نقش برجسته به زن سوار براسب از داسکیلید (ارگیلی) عکس از : فرخ ملکزاده - نقوش زن در هنر هخامنشی، مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی شماره ۱ و ۲ سال ۱۶ تیران ۱۳۴۷

شکل ۳ و ۴- صحنه شکار و ضیافت مکتشوف از دهکده چاوش کوی
(آسیای صغیر)

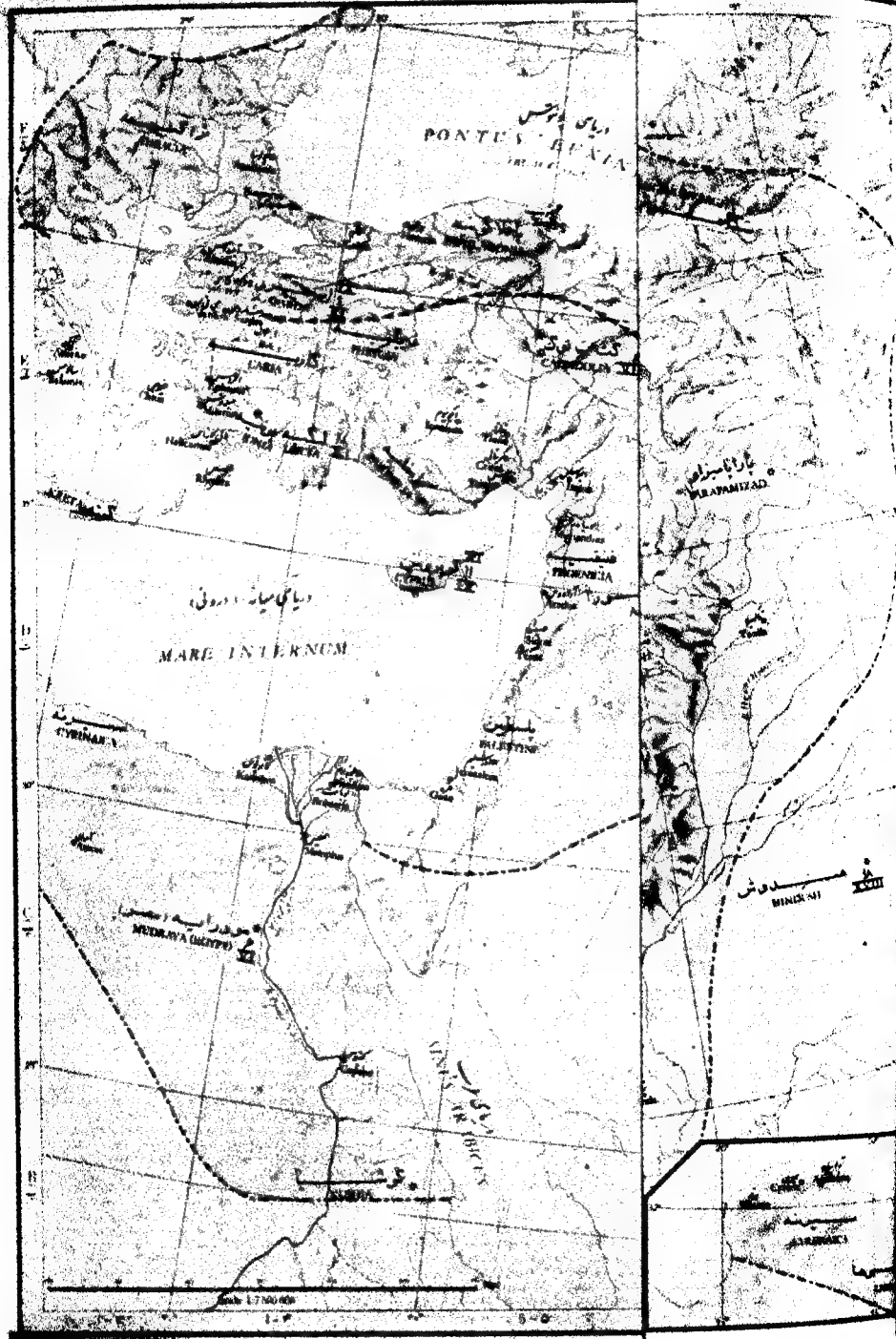
عکس از : رمان گیرشمن هنر ایران در دوران پارت و ساسانی . ترجمه
دکتر بهرام فره وشی تهران ۱۳۵۱

شکل ۵ - یک لوحه طلائی مکشوف از سارد . عکس از نگارنده

ACHAEMENIAN EMPIRE

شاهنشاهی هخامنشی

مایندگان سیاسی

ایران و هندوستان در زمان

صفویان و بابریان

بقسم

سید حیدر شهریار نقوی

نمایندگان سیاسی

ایران و هندوستان در زمان صفویان و بابریان^۱

ظهیرالدین بابر مؤسس سلطنت
گورکانیان در سرزمین پهناور
هند و پاکستان از آغاز فتح
آن مملکت که سال ۱۵۲۶ م
بوقوع پیوست بطور جدی
خواستار روابط بسیار صمیمانه
و دوستانه با قویترین همسایه
مملکت نویافته خویش
(هندوستان) گردید. او پس از
آنکه دهلی و آگرا را در تسلط
خود درآورد و در قلمرو شمال
هندوستان بمقام شاهی رسید
بمنظور اظهار حسن نیت تحایف
و هدایائی برای عده‌ای از اهالی
خراسان و غرب ایران ارسال
داشت و سپس جهت عرض تبریک
و ابراز مراتب شادباشی بمناسبت
تاجگذاری شاه طهماسب که

بقلم

سید حیدر شهریار نقوی

سرپرست بخش پاکستان‌شناسی و زبان اردو
دانشگاه اصفهان

۱ - در تهمه بیشتر مطالب در این مقاله از کتاب «روابط هند و ایران» (بانگلیسی)
نگارش ریاض الاسلام چاپ لاهور (از انتشارات بنیاد فرهنگ ایران) استفاده بعمل آمده است.

متعاقب در گذشت پدرش شاه اسمعیل در سال ۹۳۰ هـ (۱۵۲۴ م) صورت گرفته بود شخصی بنام خواجگی اسد را بعنوان سفیر خود بایران فرستاد.

خواجگی اسد پس از اقامت کوتاهی در ایران در سال ۹۳۳ هـ با نام فرستاده شاه طهماسب بنام سلیمان آقا که هدایائی از جمله دو دختر نیز زیاروئی همراه داشت به هندوستان برگشت. دختران اهدائی شاه ایران داخل زنان رسمی حرم پادشاه هندوستان گردیدند.

خواجگی اسد دو ماه بعد مجدداً بایران آمد و در معیت اوسفیر ایران نیز که در جنگ بابر علیه راناسانگارا جیوت معروف شرکت ورزیده و شاهد عینی پیروزیهای افتخار آمیز سرسلسله تیموریان هند بود با هدایا بدربار شاه طهماسب برگشت مرخص شدن سفیر ایران در چنین مدت کوتاهی شاید بدین علت بود که وی بتواند جریان فتوحات مهم بابر را که خودش آنرا مشاهده کرده بود برای شاهنشاه ایران تعریف کند و بدین طریق مقام بابر را در نظر شاه طهماسب بیافزاید.

شاه طهماسب نیز پس از آنکه در سال ۹۳۵ هـ - ۱۵۲۸ م در جنگ معروف جام علیه سرداران ازبک پیروزی شایانی بدست آورد حسن چلبی را بعنوان سفیر خویش بدربار بابر فرستاد و او پادشاه هندوستان را از فتوحات فاتح جنگ جام مطلع ساخت. حسن چلبی بعملی تأخیر کرد ولی جماعتی بسر کردگی برادرش از ایران بدهلی رفت و مورد استقبال بابر قرار گرفت کمی بعد سفیر شاهنشاه ایران نیز در دربار پادشاه هندوستان حضور یافت و مشمول عنایات وی واقع شد اما نتایج ورود حسن چلبی بدهلی زیاد روشن نشده و مطلبی در این مورد در جایی نقل نگردیده است. بابر در سال ۱۵۳۰ م در گذشت و توزک او از جریانات دو سال اخیر عمرش خالی ماند.

۲ - تاریخ فرشته جلد اول صفحه ۳۸۵ و تاریخ شیخ عبدالقادر بدیوایی جلد اول

پس از فوت بابر در سال ۹۳۷ هـ. پسرش نصیرالدین محمد همایون بر تخت فرمانروائی هندوستان نشست. در همان موقع، کامران میرزا، برادر همایون که در زمان حیات بابر فرمانروای کابل و قندهار بود لاهور را گرفت و قلمرو خویش را توسعه داد. در این اوضاع کامران میرزا در بین حکومت دهلی و حکومت قزوین قرار داشت و همسایه دیوار به دیوار ایران بشمار میرفت. بهمین علت همایون در ظرف مدت سیزده سال در اوایل حکومتش ارتباطی با شاه طهماسب برقرار نکرد و سفیری در بین آنها رد و بدل نکردید.

جریاناتی که در دنبال دوشکست بزرگ در جنگهای «چوسا» و «قنوج»، بدست شیر شاه سوری، در زندگی همایون بوقوع پیوست، وی را مجبور به ترك هندوستان ساخت و او برانمائی بیرم بیگ بهارلو (بیرم خانخانان) و به همراهی در حدود پنجاه نفر راهی ایران گشت و پس از مدتی اقامت در ایران با کمکهای نظامی شاه طهماسب توانست اول قندهار و سپس غزنی و کابل را از دست عسکری و کامران میرزا بگیرد. بعد از آنکه همایون چندین سال در کابل ماند و وضع خودش را تثبیت نموده و محکم ساخت سپس متوجه هندوستان شد و بالاخره آن مملکت را از دست دشمنان پس گرفت.

هنگامیکه همایون کابل را گرفت و در آنجا فرمانروائی خویش را مجدداً آغاز نمود، سفیری بنام ولدبیک تكلو از طرف شاه طهماسب برای عرض تبریک به کابل فرستاده شد و او در سال ۹۵۳ هـ مطابق ۱۵۴۶ میلادی به آن دیار رسید. ولدبیک در جنگ همایون که او در شهر بدخشان به همراه قورچی های ایران شرکت ورزید و قورچی ها که سپاهیان ورزیده شاه طهماسب بودند در آن جنگ به طرفداری از همایون داد شجاعت دادند. سفیر ایران پس از يك سال توقف در کابل به میهنش مراجعت نمود و نامه ای از طرف همایون برای شاه طهماسب آورد. همایون بوسیله سفیر ایران از عده ای از ایرانیان از جمله خواجه عبدالصمد نقاش معروف برای رفتن به

دربارش دعوت نمود . در جواب دعوت همایون تعدادی از علماء و هنرمندان بعنوان سفیران حسن نیت و دانش و هنر ایران از این کشور به کابل و دهکده رفتند و در آنجاها مورد عنایات سلاطین بآبروی قرار گرفتند .

همایون در سال ۹۵۵ هـ ۱۵۴۸ م خواجه جلال الدین محمود (میرسامان) را بعنوان سفیر برای دربار شاه طهماسب انتخاب کرد ولی او بعللی در قندهار ماند و سپس به کابل برگشت و به ایران نیامد . یکسال بعد قاضی - شیخ علی از طرف همایون به ایران فرستاده شد . همایون بوسیله نامه ای که به قاضی شیخ علی داد شاه طهماسب را از جریان یاغی گریهای کامران میرزا مستحضر ساخت . در جواب آن از طرف شاه طهماسب نیز مشفقانه نامه ای بوسیله کمال الدین الغ بیگ به همایون ارسال گردید و در آن توصیه شد با کامران میرزا نرم رفتاری و ملاحظه کاری ملحوظ نگردد و در ضمن مجدداً کمک نظامی از طرف شاه ایران به همایون پیشنهاد شد . در سال ۹۵۸ هـ ۱۵۵۱ م خواجه - غازی بعنوان سفیر همایون بدربار شاه طهماسب آمد و مدت دو سال در ایران اقامت ورزید . در مدت اقامت سفیر همایون در ایران شاه طهماسب نامه ای مختصر برای همایون فرستاد و در آن از شورشهای مجدد کامران میرزا و ناکامی او در آنها متذکر گردید .

هنگامیکه همایون خودش را در کابل برای تسخیر هندوستان آماده میکرد سفیری بنام الغ بیگ از طرف شاه طهماسب بدربارش فرستاده شد . الغ بیگ از طرف شاهنشاه ایران هدایائی برای همایون و خلعتی مرصع برای پیرمخان به همراه داشت .

ورود سفیر ایران در آن موقع موجب شادمانی زیاد همایون گردید . الغ - بیگ آخرین سفیری بود که از طرف شاه طهماسب بدربار پادشاه بآبروی فرستاده شد و از طرف همایون نیز پس از آنکه وی از کابل به هندوستان رفت و در آنجا مشغول پس گرفتن کشور و سروسامان دادن به مملکت شد سفیری

بدر بارشاه طهماسب، که او هم در سرحدات غربی کشور خویش به حل مسائل از او ان نظامی اشتغال داشت، فرستاده نشد.

همایون در سال ۱۵۵۶ میلادی در دهلی بدرود حیات گفت و پسرش جلال الدین اکبر در چهارده سالگی به اورنگ سلطنت دهلی نشست.

مطابق نوشته حسن علیخان معاصر شیر شاه سوری در تواریخ دولت شیر-شاهی (ترجمه بانگلیسی بوسیله دکتر و.پ. تریپاتی) هنگامیکه محمد-همایون در ایران بسر میبرد، شیر شاه سوری که پس از راندن وی از هندوستان بر آن سرزمین حکومت میکرد، سفیری نزد شاه طهماسب فرستاد و از او خواست بمنظور ایجاد روابط محکم تر همسایگی و دوستی در بین ایران و هندوستان همایون را به او بسپارد. شاه طهماسب از چنین اقدام جسورانه شیر-شاه سوری خشمگین گشت و بحکم اودماغ و دو گوش فرستاده شیر شاه بریده شد. شیر شاه نیز در قبال رفتار شاه طهماسب تمام ایرانیان ساکن در قلمرو خویش را بطرق مختلف اذیت کرد و بفکر حمله بر ایران بامساعدت ترکها که مثل خود او در مذهب تسنن تعصبی داشتند افتاد.

همایون قرار بود قندهار را به ایران بدهد اما قولش در اینمورد ایفا نشد لذا شاه طهماسب در يك موقعیت مناسبی آن شهر را از دست مأموران دهلی گرفت و جزو قلمرو خود ساخت. دل بستگی و دوستی جلال الدین از ابتدای سلطنتش نسبت به ایران بر اساس رنجشی که زائیده از دست رفتن قندهار بود سردی گرائید. تنازعه بر سر قندهار در اغلب اوقات تنها موضوعی بود که موجبات کدورت در بین سلاطین بابری و صفوی را فراهم مینمود.

شاه طهماسب در سال ۹۶۹ هـ ۱۵۶۲ میلادی سید بیگ صفوی پسر معصوم-بیگ صفوی را که از خاندان سلطنتی بود جهت تسلیت گفتن در مورد فوت همایون و برای تبریک و تهنیت بمناسبت تاجگذاری اکبر شاه بدر بار دهلی فرستاد. شاه طهماسب در نامه ای که به اکبر شاه نوشت دوستی خود با همایون

رامتد کرنگشت و در ضمن اشاره بنمایندگی سیاسی خان خاقان که بایر
فرستاده شده بود بعمل آورد. مقصود از آن نامه چنانکه خافی خان در منتخب
اللباب بیان کرده است پاك نمودن غباری بود که در مورد قضیه قندهار بر
خاطر اکبر نشسته بود. بقول خافی خان ایلچی ایران تحایفی به حضور مبارک
پادشاه هندوستان تقدیم نمود و از طرف اکبر مبلغ دوست هزار روپیه و
جواهرات و خلعت و اسب مرصع دریافت داشت.^۳

در سال ۹۷۱ هـ سلطان محمود از بهکر (غرب هندوستان) نامه‌ای همراه
مبالغی و هدایا نزد شاه طهماسب فرستاد و خواهش کرد تا پادشاه ایران بوسیله
نامه‌ای پیش اکبر شاه سفارش وی را بکند و بخواهد مقام «خانخانان» دربار
دهلی بوی داده شود. شاه طهماسب نامه‌ای جهت سفارش نامه‌برده به اکبر نوشت.
اکبر بملاحظه شاه ایران خطاب «اعتبار خان» را به سلطان محمود اعطاء نمود و
بوسیله پاسخی که برای شاه طهماسب نوشته شد مراعات دیگری را نیز که در
آینده برای سلطان محمود در نظر گرفت با اطلاع پادشاه ایران رسانید. شاه
طهماسب باز هم به اکبر نامه نوشت و امتد کرشد اعطای خطاب و مقام بسلطان
محمود از طرف اکبر شاه گوینده برقراری صمیمانه‌ترین روابط در بین
تیموریان هند و صفویان ایران میباید.

در سال ۹۸۰ هـ ۱۵۷۲ م شاهزاده سلطان محمد خدا بنده پسر ارشد شاه
طهماسب که در آن زمان در خراسان نایب السلطنه بود شخصی بنام یار علی-
بیگ را بعنوان نماینده سیاسی بدر بار اکبر فرستاد. در پیروی از سلطان-
محمد خدا بنده نمایندگیهای سیاسی و فرهنگی از طرف شاهزادگان دو
کشور بدر بار یکدیگر فرستاده میشد و ظاهراً مقصود از آن ایجاد روابط
نزدیکی باشاهان برای روز مبادا بود.

شاه طهماسب در سال ۹۸۴ هـ ۱۵۷۶ م چشم از جهان پوشید و شاه اسمعیل
دوم پسرش جانشین وی گردید.

۳ - منتخب اللباب (ترجمه اردو) جلد اول ص ۱۹۱ - چاپ نفیس اکادمی کراچی سال ۱۹۶۳ میلادی

شاه اسمعیل دوم روابط سیاسی با پادشاه هندوستان برقرار نکرد ولی نامه‌ای به میرزا محمد حکیم برادر اکبر و حاکم کابل نوشت و در آن میرزا حکیم را پادشاه خطاب کرد و از وی خواست نمایندگان سیاسی خویش را به ایران بفرستد. همچنین شاه اسمعیل به میرزا حکیم اطلاع داد راه‌ها برای حجاج از کابل کاملاً باز است.

پس از شاه اسمعیل دوم برادر نابینایش شاه محمد خدا بنده در سال ۹۸۵ هـ - ۱۵۷۷ م بر تخت سلطنت ایران نشست و وضع مملکت در آن موقع در هم و برهم بود نظر به نابسامانیها و از هم گسیختگی‌ها که در دولت مرکزی ایران بوجود آمده بود و ترکه‌ها از غرب باین کشور حمله می‌کردند در چنین وضع نامطلوبی شاه محمد خدا بنده سفارتی براهنمائی سلطان قلی چندان اوغلی به هندوستان فرستاد و از اکبر شاه کمک خواست. اکبر در نظر گرفت پسری را از پسران خود بایران بفرستد و بوضع معشوش این کشور پایان دهد و حتی می‌خواست خودش هم به خراسان بیاید تا بهتر بتواند علیه ترکان به شاه ایران کمک کند ولی اقدامی در این مورد بعمل نیامد و موضوع مسکوت ماند.

در خلال آن ایام شخصی بنام عبداله خان ازبک «خان توران» پسا بر سره سیاست گذاشت و در سال ۱۵۷۳ م. شهر بلخ و در سال ۱۵۸۴ م بدخشان را گرفت و سالی بعد به خراسان حمله برد و اغلب نقاط در آن نواحی را نیز تصاحب نمود. او در سال ۱۵۸۳ م پادشاهی خود را بعنوان خان توران اعلام کرد. توران بسا مملکت صفویان و قلمرو بایریان هم‌مرز بود و بدینجهت شخصیت عبداله خان برای هر دو کشور ایران و هندوستان اهمیت بسزائی پیدا کرد. عبداله خان بر اساس عقاید تعصب آمیز تسنن خویش با صفویان شیعه مخالف و با بایریان که رسماً سنی بودند احساس یگانگی داشت و بدوستی آنان امیدوار بود بهمین علت او نمایندگان و سفیران را بدربار اکبر فرستاد و پیشنهاد نمود توران و هندوستان مشترکاً به ایران حمله کنند تا سلطنت

بی‌دینان (شیعیان) پایان‌پذیرد و مسلمانان بتوانند براحتی راه مکه و مدینه را پیش گیرند و شهر قندهار مجدداً جزو خاک هندوستان بشود.
 اکبر شاه بسفارت اولیه عبدالله خان توجهی نکرد و در جواب سفارت دوم توران سفیری بنام میرزا افولاد که مانند تورانیان سنی متعصبی بود بدین امر عبدالله خان فرستاد و در نامه‌ای که برای وی نوشت خاطر نشان ساخت خاندان صفویه از اولاد پیغمبر اند و از بی‌دینان نیستند.

در جواب اینکه ایران راه را بر حاجیان سنی بستند با و اطلاع داد پس از فتح کجرات که بدست وی صورت گرفته راه دریائی برای آنان بسازاست و اهالی توران نیز میتوانند از راه جدیدی راهی عربستان بشوند. در مورد پس گرفتن قندهارا کبر به عبدالله خان اظهار داشت چون حکمفرمایان قندهار با و نامه‌های پر ملاحظت و مهربانی می‌نویسند و سدی در راه کاروانهای هندوستان ایجاد ننموده‌اند لذا نیازی به حمله بایران و پس گرفتن قندهار نیست. اکبر در مورد عبارات توهین آمیزی که در نامه خان توران نسبت به صفویان نوشته شده بود اعتراضی بعمل آورد و بدین ترتیب به کلیه پیشنهادات عبدالله خان جواب منفی داد و در واقع مانع عملی شدن برنامه گسترش یافتن قلمرو توران بطرف خراسان و ایران گردید. شاهزاده عباس میرزا پسر شاه محمد خدا بنده موقعی که در خراسان بعنوان نایب السلطنه بسر میبرد به جلال‌الدین اکبر نامه‌ای نوشت و در مورد تثبیت وضع نابسامان خود کمک خواست. اکبر بیشتر بجهت اینکه شاهزاده علیه پدرش سربه طغیان زده بود از هر گونه مساعدت اجتناب ورزید. شاهزاده عباس میرزا در سال ۹۹۶ هـ ۱۵۸۸ میلادی بر تخت سلطنت ایران نشست و پس از پایان رسانیدن تصادمات نظامی با ترکها متوجه بسط روابط دوستی و مودت با اکبر شاه گردید.

شاه عباس اول در فرستادن سفیر به هندوستان پیش قدم شد و در سال ۹۹۹ هـ ۱۵۹۱ م یادگار سلطان روملورا بعنوان سفیر ایران با هدایای

نایسته بدر بار اکبر شاه فرستاد. او بوسیله فرستاده اش طرفداری پادشاه هندستان را نسبت به مسائل خراسان جلب نمود. شاه عباس در نامه خود گلایه رستانه ای نیز در مورد عدم توجه اکبر نسبت به تسلیت گفتن در مواقع گذشت شاه طهماسب و سلطان حمزه میرزا (برادر بزرگ شاه عباس) کرد و اظهار امیدواری نمود که متقابلاً از طرف اکبر نیز در برقراری روابط نزدیک دوستی و سیاسی اقدامات لازم بعمل خواهد آمد.

همزمان با انجام گرفتن مساعی از طرف شاهنشاه ایران در زمینه تجدید روابط دیرینه دوستی و تشدید علایق مودت و سیاسی با هندوستان از طرف عبداله خان از بک و پسرش عبدالؤمن خان کوشش‌هایی در راه خنثی کردن اقدامات شاه عباس بعمل می‌آمد و حتی آنها توانستند وزیران و درباریان اکبر شاه را طرفدار عدم مداخله در امور خراسان کنند. در همان زمان رستم میرزا پسر سلطان حسین میرزا صفوی حاکم قندهار، زیر فشار مسایل مختلفی، تصمیم به رفتن به هندوستان گرفت و قندهار را به اکبر شاه داد و بدین ترتیب بدون جنگ حکومت هندوستان موفق شد قندهار را ضمیمه قلمرو خویش سازد. چنین اقدامی نمیتوانست مورد پسند و تأیید شاه عباس واقع شود اما رفتن آن شهرزیر تسلط تورانیان حادثه بدتر و المناک‌تری برای ایران بشمار میرفت شاید بهمین علت شاه عباس عکس‌العمل فوری نشان نداد و دو نامه‌ای که در پاسخ نامه اکبر شاه در مورد گرفتن قندهار، از طرف شاه عباس فرستاده شد اشاره‌ای به قلعه قندهار بعمل نیامد.

پادگار سلطان روملو سفیر ایران بیش از چهار سال در هندوستان ماند و پس از آنکه قندهار شامل قلمرو هندوستان گردیده و اجازه مراجعت داده شد. اکبر شاه همراه سفیر ایران میرزا ضیاءالدین کاشی را بعنوان سفیر

خویش بایران فرستاد. ابونصر خوافی نیز باتفاق میرزا ضیاءالدین بعنوان نگاهدارنده هدایای اکبر شاه که برای شاه عباس فرستاده شد رهسپار ایران گشت.

نامه‌ایکه اکبر شاه برای شاه عباس صفوی نوشت شامل مطالب زیادی بود. او عواملی را که باعث ضمیمه شدن قندهار به قلمرو هندوستان شدند متذکر گردید و ضمناً اشتغال خویش به جنگهای کشمیر و کشمکشهای سیاسی در داخل هندوستان را بعنوان علت تأخیر در تجدید روابط سیاسی با ایران معرفی نمود و در آخر نامه مانند شخصی بزرگوار و خیراندیش در مورد بلند نظری در امور دینی و سیاسی به شاه عباس نصیحت‌ها کرد و از او خواست از سلامت امور خویش بوی همواره اطلاع بدهد.

اکبر در نامه خود اشاره‌ای به روابط دوستانه خود با عبدالله خان کرد و گویا بدین طریق راه صحبت درباره خان توران را از طرف ایران بست.

شاه عباس صفوی سفارت اکبر شاه را گرامی داشت و بحکم او در قزوین استقبال شایانی از میرزا ضیاءالدین و ابونصر خوافی بعمل آمد. پس از یکسال توقف در ایران به سفیران هندوستان اجازه برگشت داده شد. و شاه عباس منوچهر بیگ آقاسی‌باشی را با هدایای گرانبها و نامه‌ای بر محبت و عطوفت برای اکبر شاه رهسپار هندوستان کرد. «پانصد تن از سواران زبده ورشید قزلباش و صد اسب اصیل تازی و گرجی و عراقی همراه سفیر ایران بودند. سیصد طاقه پارچه‌های زربفت نفیس و نقاشیها و تصاویری از استادان بزرگ، قالیه‌های گرانبها که هر جفت از آنها، در ایران، بقیمت روز، سیصد تومان ارزش داشت.»^۴ سفیر ایران در سال ۱۰۰۷ هـ ۱۵۹۸ م. در شهر لاهور بدر باز اکبر شاه رسید و مورد احترام بسیار واقع شد.

شاه عباس در نامه‌ایکه به منوچهر بیگ داد مطابق خواهش اکبر شاه

۴ - زندگانی شاه عباس اول - نصرالله فلسفی (جلد اول) صفحه ۲۲۷

ویرا از اوضاع پیچیده ایران مفصلا مطلع ساخت و اختلاف در بین نواب قزلباش و حمله سلطان عثمانی به نواحی غربی ایران را نیز برای وی نوشت. در همان ایام تحولات تازه‌ای بنفع شاه عباس صورت گرفت. عبدالله خان و پسرش عبدالؤمن خان بدست مرگ از بین رفتند و در گذشت آنسان راه را برای پس گرفتن نواحی از دست رفته در خراسان برای پادشاه ایران باز نمود و او در سال ۱۰۰۷ هـ ۱۵۹۸ م پیروزمندانه وارد هرات شد. شاه عباس نسامه‌ای از هرات که حاکی از فتوحاتش در خراسان بود بوسیله میرزا علی بیگ برای اکبر شاه فرستاد و در آن اظهار امیدواری کرد که قلعه قندهار از جانب او به ایران واگذار خواهد شد ولی جوابی در آن باره از طرف پادشاه هندوستان دریافت نمود.

به منوچهر بیگ سفیر ایران در سال ۱۰۱۱ هـ ۱۶۰۲ م پس از چهار سال توقف در هندوستان عازم ایران شد. منوچهر بیگ پیش از حرکت از آنکشور هدایای زیادی برای تقدیم بحضور پادشاه ایران و ده هزار روپیه برای خود از طرف دربار هندوستان دریافت نمود و به میهنش برگشت. اکبر شاه میرمعصوم بهکری را که عالم بلند پایه‌ای بود جهت سفارت بدربار شاه عباس انتخاب نموده و با تحایف زیاد و قیمتی و نسامه‌ای به ایران فرستاد. شاه عباس در آن موقع به محاصره ایروان اشتغال داشت و با اینکه از سفیر هندوستان در اردوگاه خود با محبت پذیرائی کرد و در باره سلامتی اکبر شاه که به او پدر خواند استفساراتی نمود ولی فرصت تماشای هدایائی که او همراه آورده بود تا چهار ماه پیدانکرد. شاه عباس هدایای زیاد هندوستان را که مدت‌ها بوسیله همراهان میرمعصوم بهکری در جایگاهی بمنظور ملاحظه وی چیده شده و نگاهداری میشد پس از پایان رسیدن جنگ ایروان مورد بازدید قرارداد و به درباریانش تقسیم نمود. میرمعصوم علی در سال ۱۰۱۳ هـ ۱۶۰۵ میلادی از شاه ایران اجازه مراجعت یافت اکبر شاه در نامه‌ای که بوسیله

میر معصوم علی به شاه عباس فرستاد از پیروزیهای وی در مقابل ترکها درغاب و ازبکها در شرق ایران تمجید نمود و در ضمن پادشاه ایران را از فتوحات خویش در اسیر گره و جنوب هند مطلع ساخت. منشی مخصوص شاه عباس در مورد پذیرائی وی از میر معصوم علی چنین نوشته است:

«..... از سوانح ایام محاصره (قلعه ایروان) آمدن میر محمد معصوم خان بکری است که از امرای معتبر سلسله پادشاه عالیجاه جلال الدین اکبر پادشاه، و حکم ولایت بکری بود، که از جانب آن پادشاه..... همراه منوچهر بیگ ایشیک آقاسی غلام خاصه شریفه که هفت سال قبل ازین برسم رسالت بجانب هند رفته بود، بجهت تجدید قواعد دوستی بایلچیکری آمده تحفه و هدایای لایقه آورد. از جمله هدایا یک قبضه شمشیر غلاف و آهن جامه سراسر طلا مرصع بالماس ریزه و جواهر ثمین بود، و دوربینان عالم معنی فرستادن شمشیر مذکور را، درحینی که حضرت اعلی کمر همت بکین اعدا بسته، متوجه تسخیر ممالک موروث شیروان و آذربایجان و گرجستان بودند، از جانب صاحب دولت ذیجاهی از خانواده صاحبقرانی و دودمان گورکانی، که همیشه تیغ قهرش بفرق اعادی افغانه و هنوز مظفر و منصور آمده بفالوشگون گرفته بفتح وظفر شهریار کامگار امیدوار شدند.... هدایای پادشاهی را بدر دولتخانه همایون آورده برزیر یکدیگر چیدند که هر گاه رخصت یابند از نظر اقدس بگذرانند.... ملازمان خان بکر مدت چهار ماه که از سورت سرما و شدت شتا روح در ابدان منجمد میشد در دولتخانه بکشیک و محافظت بارخانه مشغول بودند تا آنکه بعد از فتح قلعه، که شریف پاشا (حکمران ایروان) و اکثر عظام و معارف سپاه رومیه واکراد دربار گاه معلی حاضر بودند تحفه و هدایای پادشاهی را بایشککش ایلچی از نظر اقدس گذرانیدند و حضرت اعلی جمیع آنها را بامرای عظام و حکام ولایت و اشراف و اعیان هر طبقه و هر

دیفه که در اردوی همایون مجتمع شده بودند علی قدر مرا متهم قسمت فرمودند.

شاه عباس به میر معصوم علی بهگری نامه‌ای که حاکی از پیروزیهای وی در آذربایجان و ارمنستان بود برای اکبر شاه داد. علاوه بر آن نامه دیگری نیز از طرف عمه شاه عباس برای مادر اکبر شاه (حمیده بانوی بیگم) بوسیله میر معصوم علی فرستاده شد.

شاهزاده سلیم که پس از اکبر شاه بنام نورالدین جهانگیر بر تخت سلطنت هندوستان نشست از مدت‌ها قبل باشاه عباس بزرگ بوسیله فرستادن نمایندگان و نامه و پیامها روابط دوستی برقرار کرده بود اما در موقع اعلام پادشاهی وی قندهار مورد هجوم ایرانیان واقع شد و این موضوع در ایجاد سردی در علایق مودت و دوستی در بین ایران و هندوستان بی تأثیر نماند.

شاه عباس همواره کوشید دوستی بابریان را حفظ و تقویت کند. و برای روشن ساختن موضوع قندهار شخصی بنام حسین بیگ را پیش جهانگیر فرستاد. جهانگیر آمدن حسین بیگ به هند و ملاقات با او را که در لاهور اتفاق افتاد و در توزک خود بیان کرده است. حسین بیگ موقع برگشتن به ایران حامل نامه‌ای از طرف جهانگیر بود. در آن نامه جهانگیر نسبت به تأخیری که از طرف ایران در مورد فرستادن سفیر به هندوستان بعمل آمده گله‌ای کرد و بدین ترتیب لزوم برقراری روابط سیاسی در میان دو کشور را یادآور شد جهانگیر به حسین بیگ ده هزار روپیه انعام داد.

در سال ششم سلطنت جهانگیر بود که اولین سفیر رسمی بنام یادگار سلطان علی طالش حکمران سابق بغداد و مرد سخندان و دانشمندی از طرف شاه عباس کبیر بسال ۱۰۱۸ هـ ۱۶۱۰ م به هندوستان فرستاده شد در نامه‌ای که

یادگار سلطان علی از جانب شاه عباس به نورالدین جهانگیر داد
 بمرک پدرش جلال الدین اکبر تسلیم و بجلوس بر تخت سلطنت هندوستان
 صمیمانه تهنیت گفته شده بود. طبق نوشته عالم آرای عباسی^۶، یادگار سلطان
 علی همراه پنجاه سوار زبده با اسبان گرانبیاض و ارزنده و شمشیرهای
 مرصع و تاجهای زیبای قزلباش از راه قندهار به هندوستان رفت. شاه عباس
 با این سفر برارنده هدایای بسیاری از جمله پنجاه اسب عربی و گرجی و
 بیاتی با زین و یراق زرین و جواهر نشان و سه توپ پوستین روسی سیاه
 و هزار و پانصد گونه پارچه های مختلف از زربفت و نقره دوزی شده و دیبا
 و اطلس و مخملهای فرنگی و ختائی برای پادشاه هندوستان فرستاد^۷.

نورالدین محمد جهانگیر سفیر ایران را برای مدت هفت سال درهند
 نگهداشت ولی همواره او را مشمول عنایات فراوان قرار داد، سفیر ایران
 از جهانگیر هشتاد و پنجهزار روپیه و یکهزار توله طلا دریافت
 نمود^۸. (یک توله وزن مساوی در حدود یک پنجم سیر میباشد)

در مدت اقامت یادگار سلطان علی درهندوستان شاه عباس و جهانگیر
 پیوسته نامه های محبت آمیز خصوصی یا رسمی رد و بدل میکردند و اغلب
 بوسیله چنین نامه ها نیازمندیهای خویش را می طلبیدند جهانگیر موقعیکه
 شاهزاده (سلیم) بود خواجه برج علی نخجوانی را بعنوان زبده التجار
 برای خریداری اجناسی به ایران فرستاد. شاه عباس اشیاء مورد نیاز شاهزاده
 را از خزاین سلطنتی خویش فراهم ساخت و به او توصیه نمود از اشیای مورد
 لزوم خویش به وی (شاه عباس) اطلاع دهد تا در فراهم کردن آن سعی وافر
 بعمل آید.

یکمرتبه شاه سلیم جامی گران بها برای شاه عباس فرستاد و شاه ایران

۶ - عالم آرای عباسی چاپ بنکاه امیر کبیر صفحه ۷۸۲

۷ - مجموعه مقالات هادی حسن صفحه ۴۰

نیز متقابلاً تعدادی از تصاویر بسیار زیبایی کار ایتالیا به او هدیه کرد در سال ۱۰۲۲ هـ ۱۶۱۳ جهانگیر شخصی جواهرشناس بنام محمد حسین چلبی را برای خریداری بعضی از اشیاء به ترکیه فرستاد اما چون وی بایستی از ایران عبور کند هدایائی و نامه‌ای برای شاه عباس نیز باو داد شاه عباس فهرست اجناس مورد نیاز جهانگیر را از چلبی گرفت و او پس بیک توپچی را مأمور فراهم کردن آنها کرد و سپس اشیاء مطلوبه را همراه نامه‌ای توسط خواجه محمد باقر به هندوستان فرستاد. خواجه محمد باقر تاجر هندی بود که مدت‌ها در ایران اقامت داشت.

شاه عباس هنگامیکه بوسیله محمد حسین چلبی آگاهی یافت جهانگیر آرزو مند تحصیل چند قطعه لعل گرانبهائیست که از خزانه نیاکان وی بخزانه ایران انتقال یافته است، با آنکه لعلها از طرف خزانه سلطنتی وقف آرامگاه امیر المؤمنین علی علیه السلام شده بود، با موافقت روحانیون آنها را پس گرفت و در صندوقچه زیبایی نزد شاه سلیم فرستاد. نامه شاه عباس که در این باب برای جهانگیر نگارش یافته و توسط محمد رضا به هند فرستاده شد عبارت بود از:

«... سفارشی که در باب خریداری جواهر نفیسه، خصوصاً چند قطعه لعل که در این دو دمان بوده و یکی از آنها با سم سامی آباء واجداد آن والا- نژاد مزین است و بموجب وقف شرعی بسرکار مقدس نجف اشرف تعلق گرفته، به چلبی مذکور فرموده بودند چشم داشت آن بود که هر خدمتی که در این دیار داشته باشند از روی بی تکلفی و یگانگی بدین خیرخواه رجوع فرمایند که هر چند ولایت ایران را محقر شمارند و قابل رجوع خدمات ندانند، از عهده اینگونه خدمتی بیرون می‌آید. لعلهای مذکور را بمصلحت علما و صدور از سرکار فیض آثار گرفته صندوقچه‌ای از فرنگ جهت مخلص آورده بودند که لیاقت ظرفیت آن داشت، چون صندوقی را که چلبی مذکور

جهت سرکار آنحضرت بهم رسانیده دیدنه دانستیم که خاطر عاطر بهیژه
که فی الجمله غرابتی داشته باشد مایل است. باستانان کاردان دادیم که
ترتیب نمایند. انشاءالله تعالی بعد از اتمام بالعلمای خدمت سامی میفرستیم.^۸
با در نظر گرفتن ذوق جهانگیر در مورد سنگ های گرانها و اتمه قیمی،
شاه عباس پنج قطعه لعل از یکی از سوداگران ایرانی که جواهر گران قیمت
و اتمه گوناگون نایاب را از ترکیه برای او بایران آورده بود گرفت و برای
جهانگیر به هندوستان فرستاد تا اگر وی خواستار از این قبیل جواهرات
باشد شخصی گوهرشناس را بایران بفرستد تا آنچه که مورد نیاز وی باشد
خریداری گردد. شاه عباس در این مورد نامه ای به پادشاه هندوستان نوشت
و بوسیله محمد رضا چلبی بجهانگیر فرستاد. متن نامه مزبور که از نهایت
مودت و محبت در بین سلاطین صفوی و بایری حکایت میکند چنین بوده
است:

«همواره جواهر عنایت الهی و لالی مرحمت نامتناهی زینت افسر دولت
واقبال و دیهیم سلطنت و اجلال آن رفعت بخش افسر و اورنگ و عقده کشای
دانش و فرهنگ باد. چون در شرح حقیقت و محبت عبارت وافی نیست و در
بیان مراتب آرزومندی اشارت کافی نه، شرایف شوق و جلایل خلت را که
مرکوز خاطر مهر آگین است آلوده بیان نمی سازد و این جوهر بی بهار را
ببازار در نمی آرد

گفتگوئیست بیارم زلب خاموشی

که اگر لب بگشایم زسخن بازافتم

و بدعا که فاتحه کلام دلبستان سلسله محبت و خاتمه کار سرگشتگان
دائرة مودتست، اختصار نموده مشهود ضمیر آفتاب نظیر میگرداند که در این
ولا که سعادت آثار اخلاص شعار محمد رضا چلبی از دیار روم آمده، جواهر

۸ - زندگی شاه عباس اول مجلد چهارم تألیف نصرالله فلسفی چاپ دانشگاه تهران

و اما به آن دیار بتردد و سعی بسیار بهم رسانیده بود بنظر اشرف در آورد ، و چون آنکه مردم فرنگ که در این ولایت اند و جمعی از سوداگران که متوجه آن صوب بودند بقیمت اعلی خریداری مینمودند ، چون از جانب عالی اشاره در باب بهم رسانیدن آنها شده بود ، تجویز فروختن نکرده روانه آن صوب نمود و چون این خیر اندیش قبل ازین صندوقی جهت مرقد مطهر و مشهد مقدس امیر المؤمنین و امام المتقین و یعسوب الدین علیه الصلوات الله رب العالمین ترتیب داده بود ، در این ایام بموجب فتوای علمای اسلام وقفهای انام فروختن جواهر آن بمصارف شرعیه آستان قدس آشیان صرف نمودن قرار یافته و با وجود اینکه در اینصوب خریدار بسیار داشت چون طبع شریف را بدان مایل میدانست پنج قطعه لعل از جواهر صندوق مبارک با قیمت نامچه که در حضور علماء قرار یافته ، مصحوب سعادت آثار مشارالیه بملازمت فرستاده شد و جواهر صندوق مذکور را بر فعت پناه عزت دستگاه محمد حسین چلبی نموده ایم ، یحتمل که بخدمت عرض نموده باشد . هر گاه خاطر عاظر مایل باشد مردم امین صاحب وقوف تعیین فرمایند که بدینصوب آمده آنچه خواهند در حضور امناء و صاحب وقوفان این دیار از علماء و و کلا و سرکار فیض آثار خریداری نمایند و بعضی از امتعه و نفایس این دیار بمعهده رفعت پناه محمد حسین چلبی مذکور شده بود ، از اتحاد و یگانگی آن برادر نامدار کامکار بعید نمود که بیگانگی فرموده منتسبان این دودمان ولایت مکان را بانجام آن مسرور نفرموده بودند ، محبت مقتضی آنست که همچنانکه سابقاً بعضی ضروریات سفارش شده بود از آن روایح یگانگی و اتحاد بمشام جان رسید ، پیوسته همان شیوه مستحسنه مسلوک بوده آنچه مرغوب طبع اقدس باشد بسرانجام آن منت نهند و همیشه این خیر خواه را نگران اخبار دوام عافیت دانسته ، بار سال لوایح صفوت و صفا و رسایل خلت و ولاء مسرت افزای دل مشتاق و طرب پیرای ضمیر محبت اشراق گردند . زیاده چه تصدیع دهد . بیت :

بادا مرصع از گهراختران چرخ چترسپهر پیکر خورشید سای تو
 شخصی بنام حاجی رفیق در نتیجه رفت و آمد زیاد بایران توانست
 بدربار شاه عباس راه پیدا کند و اعتماد او را نسبت به خود جلب نماید.
 او نامه‌های شاهان ایران و هندوستان را بیکدیگر میرساند. جهانگیر
 به کاردانی وی لقب ملك التجار به او اعطاء نمود. حاجی رفیق در یکی از
 محافل خصوصی شاهانه که از طرف شاه عباس برگزار شده بود سخن از
 نجوم و هیئت را آغاز نموده و اشاره به تمایل جهانگیر به تحصیل اسطرلابی
 کرد که متعلق به میرزا الغ بیگ تیموری جد شاه سلیم بوده و در خزانه
 شاهی ایران نگهداری میشد. شاه عباس پس از کسب چنین اطلاعی مقرر
 داشت نمونه‌ای از اسطرلاب اشاره شده ساخته و در خزانه شاهی نگهداری
 شود و اصل آن برای جهانگیر به هندوستان ارسال گردد. نامه محبت آمیزی
 نیز همراه اسطرلاب به جهانگیر فرستاده شد.^۹

موقع دیگری شاه سلیم (جهانگیر) توسط یکی از فرستادگانش بدربار
 شاه عباس اظهار تمایل به حصول سبحة عقیق کرده بود. شاه عباس بمحض مطلع
 شدن از خواسته برادرش (جهانگیر) سبحة گرانبھانی از عقیق که مورد نظر
 او بود همراه نامه‌ای پرمحبت به هندوستان فرستاد و در آن نامه از اینکه
 سفیر ایران برای مدت طولانی در هندوستان نگهداشته شده بود کله کرد.

یادگار علی سلطان از سال ۱۰۱۸ هـ تا بیش از هفت سال از هندوستان بسر
 برد و سرانجام در سال ۱۰۲۶ هـ از طرف جهانگیر اجازه مرخصی یافت. اسبی
 بازمین مرصع، شمشیری مرصع، پارچه‌های زردوزی، قلم کلفی مرصع و سی-
 هزار روپیه نقد موقع رخصت باوداده شده.^{۱۰}

نورالدین جهانگیر میرزا بر خوردار خان ملقب به خان عالم را که از

۹ - زندگی شاه عباس اول جلد چهارم تألیف دکتر نصرالله فلسفی صفحه ۲۹۵

۱۰ - اقبالنامه جهانگیری تألیف متمدن خان (ترجمه به اردو) چاپ کراچی صفحه ۷۵

بیله معروف برلاس و خویشاوند نزدیک وی بود بعنوان اولین سفیر بزرگ
سویس برای دربار شاه عباس انتخاب نمود و با هدایای فراوان و گوناگون
را به ایران ساخت. جهانگیر خان عالم را برادر خطاب میکرد و او را بسیار
عزیز و گرامی میداشت. سفارت خان عالم بزرگترین سفارتی بود که بدربار
شویان از طرف کشور خارجی فرستاده شد. همراهان خان عالم که به ایران
آمدند پیش از هزارتن بودند علاوه بر اشیاء قیمتی مختلف، ده زنجیر فیل با
تخت‌ها با سریرهای زرین و انواع جانوران وحشی از قبیل ببر و پلنگ
و کرگدن و آهو و طوطیان رنگارنگ نیز شامل هدایائی بود که سفیر
هندوستان به همراه خود آورد. خان عالم مدتی در هرات و قم ماند و بعد به قزوین
رفت و از آنجا به اصفهان آمد. شاه عباس نخستین بار خان عالم را در قزوین
بمحضر پذیرفت و بنا بر آنکه برادر برادر هم برادر است در هنگام تققد او
را برادرانه در آغوش مرحمت کشید و بانواع و نوازشات شاهانه وی را
مفتخر ساخت.

نصرالله فلسفی در زندگانی شاه عباس اول جلد چهارم در صفحه ۲۷۷ در
مورد هدایای شاه سلیم مینویسد: «چنانکه از تواریخ ایران و سفرنامه‌های
مسافران بیگانه برمیآید از میان هدایائی که پادشاهان و فرمانروایان بیگانه
هنگام سلطنت شاه عباس برای وی فرستاده‌اند هدایای شاه سلیم (نورالدین
محمد جهانگیر) پادشاه هندوستان که در سال ۱۰۲۷ هـ. قمری به همراه سفیر خود
خان عالم بایران فرستاده بود از همه بیشتر و گرانبها تر بوده است. این سفیر... با
شکوه و جلال با همراهان و ملازمان بسیار بایران آمد و در شهر قزوین بحضور
شاه عباس رفت. منشی مخصوص شاه نویسنده تاریخ عالم آرای عباسی درباره
دروود وی بشهر قزوین چنین نوشته است:

«... در روزیکه «خان عالم» داخل قزوین میشد راقم این نسخه (عالم آرا)
در شهر مانده بود و مشاهده تجملات ظاهری او کرد، و از مردمان روزگار دیده

استماع نمود که از آغاز دولت این خاندان الی الان از ولایت هند، بلکه در ایلیچی بدین شوکت و اسباب جاه و حشمت بولایت ایران نیامده، معلوم نیست که در زمان پادشاهان عظیم الشان سابقه از اکاسره و کیان نیز آمده باشد... در اول آن که «خان عالم» قدم بملك ایران نهاد تا یک هزار نفر از ملازمان معتبر پادشاهی که رفیق او بودند و ملازمان خاصه خود، سوای نوکر و خدمتکار، همراه داشت که از آن جمله دو بیست نفر قوشچی و میرشکار بودند. جمعی را از هرات باز گردانیدند. روزیکه بدار السلطنه قزوین رسید، از ملازمان سرکار پادشاهی و خاصه خود و ملازم و خدمتکاران اخیال و محافظان جانور قریب به هفتصد هشتصد نفر بودند. ده زنجیر فیل قوی هیکل که با تختها و سریرهای زرین و زینتهای گوناگون آراسته، و اقسام جانوران از بیروپلنگ و آهو، ببرهای هندی و یوزوکر گدن و مرغان سخنگو و گاوهای بحری که پالکی و مکاس میکشیدند همراه داشت.»^{۱۱}

پی‌یترو دلاواله جهانگرد ایتالیائی در مراسم پذیرائی شاه عباس از خان-عالم سفیر شاه سلیم و سفیران مسکوی که در همان سال از جانب تزار روسیه بدر بار ایران آمده بودند حاضر بوده و تشریفات تقدیم هدایای هر دو سفیر را به چشم دیده است او در این باره چنین مینویسد:^{۱۲}

«... روز چهارشنبه ۱۴ ماه نوامبر ۱۶۱۸ میلادی (مطابق ۲۴ ذوالقعد ۱۰۲۸ هجری قمری) شاه عباس سفیران مسکوی (روسیه) را هنگام غروب آفتاب با هدایائی که همراه آورده بودند در تاریکی میان شهر قزوین بحضور پذیرفت. در همان حال نیز هدایای سفیر هندوستان را نیز از نظر گذرانید شاه بیش از آن سفیر هندوستان را یکبار نزد خود پذیرفته و لسی نخواسته بود

۱۱ - عالم آرای عباسی چاپ امیر کبیر تهران صفحه ۶۶۲

۱۲ - سفرنامه پی‌یترو دلاواله جلد ۴ صفحه ۲۴۳ تا ۲۴۷ (نقل از زندگانی شاه عباس

اول مجلد سوم صفحه ۲۷۸ تا ۲۸۰)

«ایای اورا ببیند شاه منظورش آن بود که هدایای پادشاه هند را برخ
سیران روسیه بکشد.»

«... بعد از ظهر این روز هدایای سفیر هندوستان را بمیدان آوردند.
گرداگرد میدان با قطعات چوب دیواری ترتیب داده بودند بطوریکه هیچکس
نمیتوانست سوار یا پیاده وارد میدان گردد مگر آنکه مقام ومنصبی عالی
داشته باشد. هدایای سفیر هند را با ترتیب خاص در گوشه‌ای از میدان
قرار دادند. سیران مسکوی نیز با هدایای خود و تمام ملازمان و همراهان
که یکصد و پنجاه تن بودند در یکسوی دیگر قرار گرفتند.»

«... پس از اندک زمانی شاه عباس با سفیر هندوستان بمیدان آمد و از دنبالش
گروهی از بزرگان دربار بالباسهای ابریشمین زربفت و عمامه‌هایی که به سنگهای
گرانها آراسته بود و معمولا در اینگونه تشریفات بر سر می‌نهند، حرکت
میکردند ولی شاه چنانکه عادت اوست لباسی بسیار ساده و بی‌زیور پوشیده
بود. شاه و سفیر هند سوار بر اسب بمیان میدان رفتند و در برابر در خانه علی-
پاشا که گردشگاه معمولی شاه است از اسب بزیر آمدند. دیگران نیز پیاده
داخل میدان شدند و هر یک به نسبت مقام و منصب خویش در کناری ایستادند.»

«پس از آنکه شاه و سیران بایوان خانه آمدند نمایش هدایا آغاز شد
آنها را نخست از برابر شاه میگذرانند، سپس دور میدان میگردانیدند و بیرون
میبردند هدایای سفیر هند را پیش از هدایای سفیر مسکوی گذرانند...
هدایای او مرکب بود از بیست و نه شتر حامل بارهای بزرگی که بکمان
منبر از پارچه‌های ظریف کار هندوستان بود. پس از آن هودج بزرگی آوردند
که با چوبهای زرین بسیار زیبا ساخته شده بود. سپس مقداری زیادی
شمشیرهای مرصع و سلاحهای دیگر، که همگی بسنگهای قیمتی
آراسته بود و از پس آنها بیش از دویست طبق پر از عمامه‌هایی
که معمولا بزرگان ایران بر سر میگذارند، گذشت، زیرا که اینگونه

عمامه‌ها بیشتر در هندوستان ساخته میشود و در هر طبقی از پنج تاشش دیده میشد ... یکی دیگر از هدایا دندان جانوری بسیار بزرگ بود که دونفر بدست گرفته بودند و قطعاً دندان فیل یا ماهی بزرگی بود که از آن معمولاً در ایران دسته چاقو و خنجر و سلاحهای دیگر میسازند پس از آن نیز هدایای گوناگون دیگری گذراندند که من درست ندیدم و در پائین آن جمله پنج ارابه هندی گذشت که هر یک دو چرخ بیشتر نداشت و نشیمنگاه چهار گوش آنرا بی کرسی و هموار ساخته بودند بطوریکه بسبک نشستن ما اروپائیان دونفر بزحمت در آن می نشستند ولی برسم شرقیان چهار نفر میتوانستند بخوبی در آن جای گیرند و بر بالشهای گرد متعددی که در اطرافش قرار داده شده بود تکیه کنند تمام این ارابه‌ها بطلا و پارچه‌های زربفت آراسته بود و هر یک را دو گاو سفید بسیار پاکیزه و آرام میکشیدند گاوهای هندی را با گاوهای ما این تفاوتست که روی پشت نزدیک کردن مثل شتران کوهانی دارند و مانند اسب میدوند ... ارابه‌های هندی بقدری بسبک ساخته میشود که اگر در کوهستانها براههای صعب العبور برسند، قطعات آنها را با سانی از هم جدا میکنند و دونفر بدوش میکشند تا باراه همواری پیدا شود ...»

« بعد از ارابه‌ها نوبت به جانوران عجیب هند رسید. نخست دو کرگدن از پیش شاه و سفیران گذراندند که با همه جوانی از گاوهای ما درشت‌تر بودند ... سپس جانوری مانند گاو کوهی نمایان شد که شاخهای بسیار دراز داشت ... پس از آن نوبت به انواع گوزنان و آهوان و غزالان و خران وحشی زرد فام رسید، و از همه عجیب‌تر بزی وحشی بود که سه پا بیشتر نداشت دو پای در جلو و یکپای در عقب که درست در انتهای سرینش قرار گرفته بود. »

« هدایای سفیر هندوستان با عبور هشت یاده فیل بزرگ پایان یافت

که از آن میان بر پشت دو یا سه پیل برجی قرار داده و در هر برج مردانی نشسته بودند البته این برجها با آنچه ما از برج اراده می‌کنیم شباهتی نداشت بلکه بیشتر به تخت خوابی چوبین شبیه بود که در پارچه‌های زربفت پوشیده باشند. این تخت از درازی تمام عرض بدن حیوانرا فرا گرفته و چندان بزرگ بود که مردی می‌توانست بر راحتی در آن بخوابد ولی عرض آن کمتر بود و خفتن دو نفر را بزعمت کفایت میکرد . . .

چند نفر از نقاشان از جمله بشن‌داس و خیرات خان ولیکراج نیز شامل کاروان سفارت هندوستان بودند. آنان برای تهیه تصاویری از شاه‌عباس و درباریان بایران آمدند و تعدادی از تصاویری که آنان از شاه ایران و امرای او کشیدند الان در دست هست و همین هنر عالی نقاشان مزبور می‌باشد. شخصی ادیب و سخنور بنام محسن فسانی کشمیری هم بعنوان اخبار نویس همراه خان عالم باصفهان آمده و همواره خبرهای مربوط به ایران و دربار شاه عباس را تهیه و به جهانگیر مخابره میکرد. خان عالم بارفتار ستایش آمیزی اثر بسیار نیکویی در شاه عباس از خود بجای گذاشت و نظر بآن شاه ایران او را بجای خان عالم جان عالم خطاب کرد. سفیر هندوستان در مأموریتش توفیق بسزائی یافت و در موقع بازگشت بکشورش که پس از کمی بیشتر از دو سال اقامت در ایران بسال ۱۰۲۹ هـ صورت گرفت وی مورد استقبال شایانی از طرف جهانگیر واقع گردید و منصب عالیتری که عبارت بود از پنجهزاری ذات و سیصد سواری باو داده شد شاه عباس نیز بساو هدایائی داد و یکی از سرداران بزرگ ایران بنام زینل‌بیگ بیگدلی شاملورا با نامه‌ای دوستانه و هدیه‌های نفیس و کرانه‌ها همراه وی به هندوستان فرستاد.

هدایائی که شاه عباس برای شاه سلیم (جهانگیر) به هندوستان فرستاد شامل جیهه‌ای مرصع بانواع جواهر قیمتی بود که يك لعل خوشاب بزرگ در میان آن میدرخشید این لعل بی نظیر در زمان شاه اسمعیل اول از خزائن

پادشاهان تیموری بدست آن پادشاه افتاده بود و نام میرزا الغ بیگ نوه امیر تیمور را بر آن نقش کرده بودند قیمت آن بیول آن زمان به هفت هزار تومن حساب کرده بودند. منشی شاه عباس که درباره هدایائی که از طرف شاه عباس به جهانگیر فرستاده شد و آنچه که بسفیر وی خان عالم در زمان اقامتش در ایران و موقع برگشت او به هند باو داده شد در کتابش چنین مرقوم داشته است.^{۱۳}

« از خاصان بارگاه معلی زینل بیگ بیگدلی شاملو توشمال باشی را برسالت هند تعیین فرموده همراه خان عالم فرستادند و خان عالم را به خلع فاخره و العمامات و افره از نقود و اقمشه نفیسه و اسبان تسازی نژاد سرافراز فرموده، آنچه در بدایت که داخل قلمرو همایون شده تاحین انصراف باو اعطا فرموده و آنچه در هنگام رخصت مرحمت فرمودند زیاده از پانزده هزار تومان عراقی بود سوای تکلفات امرا و مقربان و اعیان اردوی معلی و حکام خراسان، و تحف و هدایا که بجهت پادشاه و الاجاه ارسال یافت از مرصع آلات و امتعه نفیسه روم و فرننگ و بلاد ایران و تحفه های مرغوبه یک زنجیر جیقه زلف عقار نادره روزگار که گزیده چندین هزار زلف بود، مرصع به لعلهای ثمین و یو اقیق رنگین و لثالی آبدار که از آن جمله یک قطعه لعل خوشاب بزرگ بود که در خزانه هیچ پادشاه ذیجاهی عدیل آن نتوان یافت و مبصران جوهر شناس بهفت هزار تومان بلکه زیاده قیمت نموده بودند. اسم میرزا الغ بیگ بن شاهرخ بن امیر تیمور گورکان بر آن نقش بود و از زمان حضرت خاقان سلیمان شان شاه اسمعیل علیه الرحمه و الرضوان از خزاین سلاطین بدست در آمده در خزانه عامره بود، و از تحف و هدایای پادشاه روم نیز که در این سال ایلچی آورده بود حصه والوش برادرانه جهت حضرت پادشاه و الاجاه ارسال یافت، و مکتوب محبت آیین دوستانه ... در قلم آورده دقیقه ای از دقایق مردمی و داد فرو گذاشت نفرمودند.»

هنگامیکه خان عالم در ایران بسر میبرد شاه عباس صفوی با فرستادن افراد مددی به هندوستان ارتباط دائمی خویش را با جهانگیر حفظ نموده بود. نخستین کسیکه در آن مدت از ایران به هندوستان رفت مصطفی بیگ نام داشت و در سال ۱۰۲۴ هـ ۱۶۱۵ م همراه نامه‌ای از طرف شاه عباس که حاکی از فتوحاتش در گرجستان بود بدربار جهانگیر بار یافت. هدایائی که مصطفی بیگ از ایران به هندوستان برده بود شامل سکه‌های بزرگ اروپائی مورد نیاز جهانگیر هم بود. طبق نگارش دکتر هادی حسن چهل هزار روپیه و یک هزار توله طلا از طرف جهانگیر به مصطفی بیگ داده شد.^{۱۴} او پس از چند ماه توقف در هندوستان همراه هدایا و نامه‌ای از طرف جهانگیر برای شاه عباس صفوی به ایران برگشت. دومین فرستاده شاه عباس بدربار جهانگیر محمدرضا بیگ بود که همراه سفارت نسبتاً بزرگی در سال ۱۰۲۵ هـ ۱۶۱۶ م بدربار پادشاه هندوستان بار یافت. جهانگیر او را مورد عنایت قرارداد و با اعطای خلعت و جوایز سرافرازش فرمود. ظاهراً وی برای خرید اشیاء مورد علاقه شاه عباس به هندوستان رفته بود. در همان موقع روبرت شرلی یکی از سه برادر معروف شرلی که مدتی نزد شاه عباس مانده بودند بدربار جهانگیر رسید و مورد توجه خاص وی قرار گرفت. رضابیک از طرف جهانگیر اجازه مرخصی یافت و نامه‌ای و هدایائی ذیقیمت از طرف پادشاه هندوستان برای شاه عباس صفوی بوی داده شد. ولی رضا بیگ پیش از آغاز مسافرت بسایران در سال ۱۰۲۶ هـ ۱۶۱۷ م در شهر آکرا بدرود حیات گفت. در سال ۱۰۲۸ هـ ۱۶۱۹ م فرستاده دیگری بنام سید حسن از طرف شاه عباس بدربار جهانگیر فرستاده شد او هم نامه‌ای و هدایائی برای پادشاه هندوستان به همراه برد و از طرف جهانگیر ۲۰ هزار روپیه دریافت نمود. هیچکدام از این فرستادگان جنبه سفارت بزرگی را از طرف شاه عباس نداشتند ولی او در نظر داشت شخصی عالى‌مقام را با تجهیزات زیاد و هدایائی

۱۴ - مجموعه مقالات هادی حسن چاپ حیدر آباد دکن سال ۱۹۵۶ م صفحه ۴۰

فراوان به هندوستان فرستد تا جوابگوی سفارت عظیم خان عالم باشد وی برای این مقصود چنانکه مذکور افتاد، زینل بیگ را در نظر گرفت و او را باهدایا و تحفه ها و افراد زیاد به دربار مغول فرستاد. علاوه بر هدایائی از طرف شاه عباس، زینل بیگ پیش کش های فراوانی از جانب امراء و اشراف ایران هم برای جهانگیر به همراه برد و در شهر لاهور بدرباروی باریافت. وضع خاص مأموریت سیاسی زینل بیگ که به موضوع حساس قندهار مربوط بود وی را بابرخی از مسایل دشواری دچار ساخت. تکبر او نیز بخوابی و ضعفش کمک کرد در نتیجه او در مأموریت خود هیچگونه موفقیتی بدست نیاورد. در زمانی که زینل بیگ در هندوستان بود. چهار یابنچ نفر از طرف شاه عباس همراه هدایا و نامه ها بدربار جهانگیر فرستاده شدند جهانگیر نیز آنها را مورد عنایت قرار داد و باهدایا و نامه ها از جانب خویش با آنان اجازه مرخصی داد.

در سال ۱۰۳۱ هـ ۱۶۲۲ م شاه عباس قندهار را گرفت و این موضوع موجب رنجش جهانگیر شد ولی او بعملی نتوانست اقدامی متقابل انجام دهد، شاه عباس پس از بدست آوردن قلعه قندهار بمنظور رفع سوء تفاهم و کسب ورت خاطر جهانگیر دو نفر فرستاده همراه نامه ها بدربار هندوستان فرستاد. میر ولی بیگ و حیدر بیگ مراتب صمیمیت و دوستی و مودت شاه عباس صفوی را نسبت به جهانگیر ابراز داشتند. موقع برگشت به ایران میر ولی بیگ و حیدر بیگ حامل نامه ای از طرف جهانگیر بودند و او در آن بر تعجیل شاه عباس در حل مسئله قندهار اظهار تعجب کرده و نوشته بود می بایستی شاه منتظر برگشت زینل بیگ باشد معذالک جهانگیر در نامه اش خاطر نشان ساخته بود دوستی او با شاه عباس بالاتر از آن است که با مسایلی نظیر مسئله قندهار لطمه ای بآن وارد گردد او روزیکه زینل بیگ از وی اجازه مرخصی خواست (در سال ۱۰۲۹ هـ) پنجاه هزار روپیه بوی داد و پیش از آن نیز مستغلاتی دارای ۱۶ هزار روپیه عایدات سالیانه از طرف جهانگیر به زینل بیگ داده شده بود.

در سال ۱۰۳۴ هـ ۱۶۲۵ م آقامحمد مستوفی غلامان از طرف شاه عباس بانامه‌ای^۱ حاکی از فتح بغداد بدست وی بود به هندوستان فرستاده شد مستوفی غلامان همراه خود بعضی از اشیائی را که بعنوان غنیمت در فتح بغداد بدست شاه عباس افتاده بود برای جهانگیر برد. جهانگیر این سفیر را در سال ۱۰۳۵ هـ در شهر لاهور پذیرفته و باعطای جوایز و الغامات سرفرازش فرمود. مستوفی غلامان همراه هدایائی بسیار قیمتی از طرف جهانگیر که برای شاه عباس داده شده بود پس از اقامت شش ماهه در هندوستان بسایران برگشت. نامه‌ایکه او از طرف جهانگیر برای شاه عباس به همراه آورده بود حاکی از کمال محبت و مودت از طرف شاهنشاه هندوستان نسبت بشاه ایران بود.

شاه عباس میخواست در سال ۱۰۳۶ هـ بمناسبت درگذشت شاهزاده پرویز پسر جهانگیر شخصی بنام تخته‌بیک یوزباشی را بانامه تسلیتی به هندوستان بفرستد. بنابود سفیر ایران چهار نامه برای جهانگیر و نور جهان و شهریار (پسر کوچک جهانگیر) به همراه ببرد ولی بسا دریافت اطلاع از مرگ جهانگیر موضوع فرستادن سفارت بدرباروی منتفی شد.

فرمانروایان سه بخش بزرگ در سرزمین دکن (جنوب هندوستان) بنام گولکنده، بیجاپور و احمدنگر، از دیرباز با سلاطین صفویه روابط بسیار نزدیکی داشتند و حتی در مملکت گولکنده اسم شاه عباس صفوی شامل خطبات نماز جمعه شده بود و این رسم از زمان شاه اسمعیل صفوی در آن کشور ادامه داشت. بادر نظر گرفتن چنین روابط نزدیک بین ایران و کشورهای در جنوب هندوستان سفیران متعددی از طرف شاه عباس به آن ممالک فرستاده شد.

میرخلیل الله (یک نفر ایرانی) از طرف ابراهیم عادل شاه دوم، فرمانروای بیجاپور بدربار شاه عباس آمد. فرمانروایان گولکنده و احمدنگر نیز سفیرانی بدربار شاه ایران فرستادند. هر سه فرمانروا خواستار پشتیبانی از طرف شاه

عباس در مقابل حملات لشکرهای شمال هند شدند و شاه عباس در قبال خواسته آنان بجهانگیر نامه‌ها نوشته و از وی خواستار گذشت بیشتری در مورد آنان گردید.

حسین بیگ تبریزی بعنوان سفیر ایران بدربار گولکنده رفت و در سال ۱۰۲۶ هجری به همراهی شیخ محمد خاتون سفیر آنکشور بدربار شاه عباس صفوی بایران برگشت. شیخ محمد خاتون تا سال ۱۰۲۹ هجری در اصفهان بسربرد و موقعیکه باو اجازه مرخصی داده شد سه نفر سفیر از طرف شاه عباس برای دربارهای گولکنده، بیجاپور و احمدنکر فرستاده شدند.

سفیری که به دربار قطب شاهیان (فرمانروای گولکنده) رفت قاسم بیگ نام داشت. شاه عباس بوی نامه‌ای برای جهانگیر نیز داد تا او پیش از رفتن به دکن به آگرا و دهلی هم سر بزند. نامه‌ایکه قاسم بیگ از طرف شاه عباس برای جهانگیر برد حاوی مراتب سپاسگذاری از جانب شاه ایران در مورد تفقدی بود که وی نسبت به فرمانروایان دکن بعمل آورده بود. متن نامه‌هاییکه در مورد سلاطین دکن از طرف شاه عباس صفوی به جهانگیر نوشته شدند در تاریخ عالم آرای عباسی در ضمن وقایع سال ۱۰۲۲ هجری و بعد ثبت گردیده است.

شاهزاده خرم (شاهجهان) که به جانشینی جهانگیر به تخت سلطنت هندوستان جلوس کرد در زمان شاهزادگی اش با شاه عباس صفوی اول مکاتبه داشت. او در سال ۱۶۱۸ م با اجازه پدرش به شاه ایران هدایائی فرستاد. الماس گران قیمتی که از جنوب هند بدست آورده بود نیز شامل هدایای وی بود. باز هم در سال ۱۶۲۱ م وی زاهد بیگ را بعنوان سفیرش بدربار شاه عباس

رستاد و نامه‌ای نیز بشاه ایران که او را عموی خویش خواند نوشت و از وی خواست اشیاء مورد نیاز از هندوستان را از او بخواهد تا بخدمتش تقدیم گردد. شاه عباس فرستاده شاهزاده هندوستان را در قندهار بانهایت احترام پذیرفت و با اعطای جوایز و هدایائی باو اجازه برگشت داد و بوسیله وی بشاهزاده خرم پیغامی فرستاد دایر بر اینکه هر گاه ضرورتی شود باطلاع شاه برساند تانهایت توجه در امداد و کمک بشود. موقعیکه شاهجهان در زمان شاهزادگی پس از حمله ناکام به آکرا بطرف گجرات بر میگشت نامه‌ای به شاه عباس جهت کمک نوشت. شاه عباس خواجه بیگ فرستاده شاهجهان را پذیرفت ولی بوسیله وی به شاهزاده پیغام داد امر پدرش را اطاعت کند و قول داد بطرفداری از وی پیدرش نامه‌ای خواهد نوشت و پس از آن طبق قولی که داده بود شاه عباس بوسیله آقابیک نامه‌ای بجهانگیر نوشت.

نامه شاه عباس تأثیر خوبی کرد و باعث رفع سوء تفاهم در بین جهانگیر و پسرش شاهزاده خرم (شاهجهان) گردید. جهانگیر چهار هزار روپیه به آقابیک انعام داد.

هنگامیکه شاهجهان پادشاه هندوستان گردید شاه عباس صفوی بحری بیگ را برای عرض تهنیت بدربار وی فرستاد. بحری بیگ هنوز در راه بود که شاه عباس بدرود حیات گفت ولی او بمسافرتش ادامه داد و برای عرض تهنیت بدربار شاهجهان حضور یافت. شاهجهان با احترام او را پذیرفت و باو انعاماتی داد و پس از مدت کوتاهی بوی اجازه برگشت به ایران داده شد.

محمد صالح کنبوه در کتاب خود «عمل صالح» درباره رسیدن بحری بیگ بدربارش و فرستادن میربر که به ایران چنین نوشته است: ۱۵
«چون به شاه عباس خبر سانحه ناگهانی جنت مکانی بابشارت جلوس حضرت صاحبقرانی رسید و بنا بر محبت که غائبانه داشت بحری بیگ رسولی

را با هنگ ادای مراسم تهنیت جلوس اقدس و آداب پرش ارسال داشتند. هم‌دران نزد یکی از جهان‌گذران در گذشت و فرمانروائی ایران بشاه صفی‌الدوله گذاشت و بحری بیگ از پرتو آستان بوس درگاه ناصیه بخت را فروغ سعادت داده بحکم رعایت مراسم بازگشتی که از دیرباز میان این دودمان دیرینه و سلسله صفویه از راه کمال و داد و اتحاد مرعی بود همدین ایام سید کریم‌النسب میربر که را که از بنده‌های فهمیده و آزموده و معتمدان دیرینه روزگار دیده درگاه جهان پناه است برسم ادای مراسم مبارکباد جلوس شاه صفی و لوازم تعزیت شاه عباس و تحصیل اشراف و اطلاع بر حقایق احوال و استیفای دقایق امور آن ولایت برسات نامزد فرموده نامور ساختند. و هفتم آبان ماه بغایت خلعت و خنجر و فیل و انعام پنجاه هزار روپیه سرافراز نموده حکم کردند که بعد از تقدیم وظایف امور مقرر و رسوم معهوده بزودی رخصت معاودت حاصل نموده متوجه دریافت سعادت ملازمت شود. و همدین روز بحری بیگ را رخصت معاودت داده عنایت خلعت گرانمایه و خنجر مرصع و ماده فیل ضمیمه سوابق عوطف عمیمه ساختند و چون میربر که جریده میرفت يك قبضه شمشیر مرصع برسییل استعجال با نامه نامی بانشاء علامی افضل‌خان که هم اکنون بجنس نقل آن رقم‌زده ترجمان عقل بل‌زبان خرد یعنی کلك آداب‌دان میشود مصحوب مشارالیه ارسال یافت.

میربر که بعنوان سفیر شاهجهان بسال ۱۰۳۹هـ ۱۶۲۹م همراه بحری بیگ رهسپار ایران گردید. او بانهایت احترام در دربار صفی‌شاه باریافت و پس از چهار یا پنج ماه اقامت در اینکشور اجازه مراجعت به هندوستان یافت بیش از رسیدن میربر که به ایران سفیری بنام محمدعلی بیگ اصفهانی از طرف شاه صفی بدربار شاهجهان فرستاده شده بود و بعلمت اینکه او نخستین سفیری از طرف شاه جدید ایران بود مورد احترام خاص از طرف شاهجهان واقع شد و استقبال بسزائی از او در شهر برهان پور که شاهجهان در آن موقع در آنجا بود بعمل آمد. بیش از سیصد هزار روپیه نقد و امتعه بقیمت صد هزار روپیه

از طرف پادشاه هندوستان باو داده شد. او در سال ۱۰۴۲ هـ از هندوستان ایران برگشت. مطابق بیان خافی خان^{۱۶} محمدعلی بیگ هدایائی بقیمت پانصد هزار روپیه از ایران به هندوستان برده بود.

شاهجهان صفدرخان را بعنوان سفیر خود همراه محمدعلی بیگ به اصفهان فرستاد. صفدرخان هدایائی بقیمت چهارصد هزار روپیه برای شاه صفی آورد ولی او بعلت اینکه شاه صفی در نواحی غربی ایران بجنک علیه ترکها اشتغال داشت تا یکسال ونیم نتوانست خدمت شاه برسد. او از طرف شاه صفی مورد احترام و عنایات فراوان واقع شد. صفدرخان هنوز در دربار ایران بود که شاهجهان بازهم سفیری بنام میرحسینی باینکشور فرستاد اما او هنگامی بایران آمد که صفدرخان در سال ۱۰۴۷ هـ رهسپار هندوستان شده بود. میرحسینی بدون تسلیم نمودن نامه شاهجهان به شاه صفی به هندوستان برگشت. محمدصالح کنبوه در عمل صالح (شاهجهان نامه)^{۱۷} در مورد بحری- بیگ و محمدعلی بیگ صفدرخان زیر عنوان «مرسول شدن خواجه قاسم مخاطب به صفدرخان بعنوان رسالت بجانب ایران» چنین مرقوم داشته است:

«چون شاه عباس دارای ایران که کمال بصیرت و خبرت در حکمت عملی داشت بنا بر عاقبت بینی و به اندیشی ملک و دولت و رعایت جانب سپاهی و رعیت تحریک سلسله صداقت و اخوت نسبت بحضرت جنت مکانی مینمود و همواره هنجار مکاتبه سپرده ازین راه ابواب یگانگی و یک جهتی میکشود و بعد از رحلت آنحضرت و جلوس شاهبازاوج سعادت برنشمین اورنگ خلافت همان رشته را نگاهداشته برسبیل استعجال بحری بیگ نام رسولی را بشتاب پرواز شاهین تیز پر مرسول داشت که بعد از ادای تهنیت جلوس همایون بزودی

۱۶ - منتخب اللباب تألیف نظام الملک خافی خان جلد دوم (ترجمه به اردو) چاپ

کراچی صفحه ۷۶

۱۷ - عمل صالح (شاه جهان نامه) جلد اول (چاپ لاہور سال ۱۹۶۷ م) صفحه

معاودت نماید تا آنگاه ایلچی معتبری که شایان ادای مراسم رسالت باشد با تحف و هدایای نمایان بدرگاه والا ارسال یابد، چنانچه سابقاً گزارش یافته چون قضیه ارتحال شاه پیش از رسیدن بحری بیگ سمت وقوع یافت و قرارداد خاطرش بظهور نرسید قایم مقام شاه سپهر احتشام شاه صفی اقدام به مراسم معهود جد خود نموده روش پیروی ستوده پیشروان طبقه اسلاف خویش فرایش گرفت، و همان اراده شاه بعمل آورده محمدعلی بیگ نام از عمدهای دولتخواه خود را که محل اعتماد شاه بود برای ادای مراسم مبارکباد جلوس ابد پیوند و ارمغانی گرانمند از اسب و شتر و سایر امتعه نفیسه ایران که سه لک روپیه قیمت داشت ارسال داشت. لاجرم حضرت سبحانی بنا بر تشیید مبنای عطوفت و تمهید قواعد مهربانی صفدرخان را که از سعادت یافتنهای تربیت عهدبادشاهزادگی و بکمال متانت و سنجیدگی و شرافت ذات و صفات متصف است بجهت ادای مراسم رسالت و ایصال مراسله سامی مشتمل بر تهنیت جلوس مبارک و معذرت واقعه ناکزیر شاه و فتوحاتی که درین مدت روداده از سایر اقران و امثال برگزیدند و با وجود آنکه مشارالیه از بندهای معتبر مزاج دان آنحضرت بود از روی مزید اعتبار اهتمام سایر آداب گفت و گو و نشست و برخاست و اطوار کل سلوک در وقت رخصت که پانزدهم اردیبهشت اتفاق افتاد باواشاره فرمودند و در همان وقت رخصت بعنایت خلعت باجیعه مرصع و اسب و فیل راس المال سرافرازی ابدیش بخشیدند و پیشتر مبلغ مبلغ یک لک و پنجاه هزار روپیه بر سبیل مدد خرج راه بدو مرحمت فرموده بودند. با آنکه ازدولت این دولتمکده ابدی اتصال کمال ثروت و مالداري داشت چنانچه در رفتن و بازگشتن در نهایت تجمل زیب و زینت و سامان شایان و داد و دهش نمایان بسر برده این خدمت را نحوی که شاید و باید انصراف داد. مبلغ چهار لک روپیه و کسری خرید این کشور از انواع نفایس و نوادر هندوستان بر رسم ارمغان شاه همراه او ارسال داشتند.

هنگام برگشتن صفدرخان به هندوستان شخصی بنام یادگار بیک از رف شاه صفی بعنوان سفیر ایران همراه وی فرستاده شد. نامه ای که یادگار بیک از طرف شاه صفی همراه داشت محتوی خبر فتح قلعه ایروان به دست شاه ایران بود. سفیر ایران هدایائی نیز برای شاهجهان برد. اوسه مرتبه بدربارشاهجهان باریافت ومبلغ نود هزار روپیه وخنجر مرصع واشیاءدیگری بطور انعام دریافت نمود^{۱۸}. یادگار بیک برای کسب اطلاعات درباره نقشه های دهلی درمورد قندهار باعجله از ایران فرستاده شده بود ولی موقعیکه او بدربار مغول در هندوستان رسید قندهار یکماه پیش از آن بدست لشکریان دهلی افتاده بسود. قضیه از دست رفتن قندهار موجب دلسردی ورنجش پادشاه ایران گردید وسفیری از طرف شاه صفی به هندوستان فرستاده نشد.

در سال ۱۰۵۲ ه شاه عباس دوم پس از درگذشت شاه صفی بیادشاهی ایران رسید. در سال ۱۰۵۶ ه شاهجهان جان نثارخان را بعنوان سفیر خود بدربار ایران فرستاد وبالفاظ محمد صالح کنبو^{۱۹} هر چند ابواب مکاتبت ومراسلت از رهگذر بی روشی واندیشه های بیجای شاه صفی مسدود شده بود باوجود کمال استغنا و بی نیازی بمقتضای مروت نخواستند که سلسله دوستی قدیم این دودمان عالیشان یکبارگی کسیخته شود. لاجرم هیجدهم صفر جان نثارخان را بعنایت خلعت وجمدهر مرصع ودو اسب عربی- نژاد باساز طلا وفیل سربلند ساخته باگرامی نامه متضمن مراسم تعزیت شاه صفی وتهنیت جلوس دارای حال شاه عباس که بنام جد خود مسمی است وبامراشرف سعدالله خان انشا نموده بود رخصت ایران نمودند وحکم شد که متکفلان مهمات سرکار گردون آثار طلب دوساله او وهمراهان اونقد ازخزانة عامره تن کنند ویک لك روپیه مرصع آلات ودولك وپنجاه هزار

۱۸ - منتخب اللباب جلد دوم (ترجمه به اردو) چاپ کراچی صفحه ۱۴۸

۱۹ - عمل صالح جلد دوم چاپ لاهور صفحه ۳۸۹

روپیه دیگر تنسوقات و پنج هزار پارچه امتعه نفیسه ممالک محروسه بر ارمغانی ارسال یافت.

بطوریکه خافی خان در منتخب اللباب^{۲۰} بیان داشته است جان نثار خان جواهرات و امتعه مرصع بقیمت صد و پنجاه هزار روپیه و پارچه های نفیس بافته کشمیر، بنگال و احمدآباد به ارزش دویست هزار روپیه بایران آورد و نامه ای که توسط وی از هندوستان فرستاده شد حاکی از آن بود که علی مردان خان که حکومت قندهار را به شاهجهان تقدیم نمود هرگز برای جاه طلبی و طمع به هندوستان نرفته بلکه غرض اصلی وی از آن اقدام حفظ جانش از دست حاسدان مغرض بوده است. بوسیله همان نامه شاهجهان خواستار آن شد که به محمد علی، فرزند ارشد علی مردان خان، اجازه داده شود به هندوستان برود.

در زمانی که جان نثار خان سفیر شاهجهان در اصفهان بسر میبرد دوزنفر دیگر بنام میر عزیز و ارسلان بیگ بعنوان فرستادگان سیاسی هندوستان بایران آمدند. میر عزیز نامه ای از طرف شاهجهان برای نذر محمدخان که متعاقب از دست رفتن بلخ برای جلب کمک بایران آمده بود همراه داشت ولی شاه عباس دوم مصلحت ندانست آن نامه به خان مزبور داده شود. نامه شاهجهان بنام نذر محمدخان در تاریخ پسادشاه نامه عبدالحمید^{۲۱} مندرج گردیده است ارسلان بیگ حامل نامه ای از طرف شاهجهان برای شاه عباس دوم بوده و در آن پیروزی قشون هندوستان در ازبکستان شرح داده شده بود هر سه فرستاده هندوستان در ایران مورد استقبال شایانی واقع شدند بخصوص جان نثار خان که سفیر آن کشور بود مورد احترام و الطاف بیشتر شاه عباس قرار گرفت. شاه عباس دوم از شهر بسطام شخصی بنام قلی بیگ را

۲۰ - منتخب اللباب بخش دوم (ترجمه به اردو) چاپ کراچی صفحه ۱۹۴

۲۱ - نقل نامه در شاه جهان نامه تألیف صالح کمبود جلد دوم چاپ لاهور ص ۶۱

۶۱۵ نیز داده شده است.

به هندوستان فرستاد و بوسیله نامه‌ای اقدام شاهجهان را در پس دادن بلخ به نذر محمدخان ستود. ضمناً او از شاهجهان خواست قندهار را به ایران پس بدهد. شاه عباس قندهار را در سال ۱۰۵۹ ه. پس گرفت و شخصی بنام شاه وردی - بیگ را بدربار شاه جهان فرستاد و بوسیله نامه‌ای علل حمله خود را به قلع قندهار را توضیح داد. شاهجهان فرستاده شاه عباس دوم را باناخشنودی پذیرفت و با دادن ده هزار روپیه باو اجازه مرخصی داد. ۲۲ قلی بیگ نیز بدون آنکه بدربار شاهجهان بار یابد اجازه مرخصی داده شد. موضوع پس گرفتن قندهار از طرف شاه عباس دوم در روابط ایران و هندوستان سردی ایجاد نمود و تا آخر زندگانی شاهجهان سفیری در بین دو کشور رد و بدل نشد.

دو سال پس از تخت نشینی محی الدین اورنگزیب که سال ۱۰۶۸ ه. صورت گرفت شاه عباس دوم تصمیم گرفت سفیری بدربار هندوستان بفرستد بداق بیگ برای این کار انتخاب شد و با هدایا و تحایف کافی برای دهلی رهسپار گردید. بداق بیگ بمحض رسیدن به مرز هندوستان از طرف اورنگزیب خلعت و انعاماتی دریافت نمود و با مرپادشاه هندوستان در شهرهای ملتان و لاهور مورد استقبال شایانی واقع شد. در دهلی نیز از وی بوسیله عده‌ای از امرا استقبالی بعمل آمد و موقع شرفیابی در دربار اورنگزیب خلعت خاصی و خنجر مرصع جیغه و پاندان طلائی بوی داده شد. بداق بیگ ۶۶ اسب عربی و عراقی بازی‌های مرصع و تعدادی مروارید و فیروزه های قیمتی و هدایای دیگری بارزش پانصد هزار روپیه از طرف شاه ایران به اورنگزیب تقدیم نمود. او از جانب خود نیز تحایفی تقدیم داشت. اورنگزیب ۶۰ هزار روپیه يك عدد فیل باو انعام داد. روز دیگر باز هم اورنگزیب به بداق بیگ انعامات اضافی داد و به جمیع همراهانش نیز پول قابل ملاحظه‌ای

اعطاء نمود. در روز عیدالضحی مقداری طلا بوزن بیش از دوهزار و هشتصد و هشتاد و هشت گرام اجازة مرخصی صد هزار روپیه، تعدادی از اشیای مرصع و دو سکه فیل از طرف اورنگزیب به بداق بیگ داده شد. مطابق نوشته خافی خاوری در منتخب اللباب^{۲۳} سفیر ایران در هندوستان مجموعاً (بصورت پول نقد و جنسها) پانصد هزار روپیه دریافت نمود و به همراهیانش نیز پنجاه هزار روپیه موصول گردید.

اطلاعاتی در مورد حسن استقبالی که از سفیری در هندوستان بعمل آمد باعث خوشنودی زیاد شاه عباس دوم شد و او مراتب سپاسگزاری خویش را نسبت به ترسیل مداوم برگ «پان» که به امر پادشاه هندوستان صورت گرفت بوسیله فرستاده ای ابراز داشت.

در سال ۱۰۷۴ هـ تربیت خان بعنوان سفیر از طرف اورنگزیب بایران فرستاده شد. او هدایائی بقیمة هفتصد هزار روپیه و نامه ای همراه خود از هندوستان آورد و مورد استقبال شاه عباس صفوی واقع شد. شاه عباس بمنظور استحضار اورنگزیب از رسیدن سفیرش بایران شخصی بنام نجف قلی بیگ را به هندوستان فرستاد. مطابق بیان خافی خان^{۲۴} رفتار نامطلوب تربیت خان باعث عدم رضایت شاه عباس صفوی شد و او در انجام وظایف خویش با عدم موفقیت مواجه گردید. در عین حال در سال ۱۰۷۶ هـ از طرف شاه عباس به تربیت خان اجازة مرخصی داده شد و او هنگام آخرین ملاقات با شاه هدایائی از جمله تعداد کافی از اسب های ایرانی دریافت نمود. در نامه شاه بنام اورنگزیب اعتراضاتی نسبت به بعضی از اموری صورت گرفته بود. حتی اشاره ای به حمله ایران به هندوستان نیز در آن بعمل آمده بود و این موضوع اورنگزیب را نگران ساخت اما طولی نکشید که شاه عباس

۲۳ - منتخب اللباب تألیف خافی خان جلد سوم (ترجمه به اردو) چاپ کراچی

صفحه ۷-۱۲۶

۲۴ - منتخب اللباب تألیف خافی خان جلد سوم (ترجمه به اردو) چاپ کراچی صفحه ۱۸۷

صافی دوم در سال ۱۰۷۷ هـ بدرود حیات گفت و (بطور غیر مترقبه) اورنگزیب از شیر در گذشت و غمزه شد. پس از برگشتن تربیت خان از ایران برای مدت درازی سفیری در بین دو کشور رد و بدل نکردید و روابط سیاسی ایران و هندوستان بسردی گرائید.

بهادر شاه پسر و جانشین اورنگزیب در زمان شاهزادگی بایران و ایرانیان دلبستگی داشت. او بوسیله تجار پیغامهای حسن نیت و غیر سگالی خویش را برای شاه سلطان حسین صفوی فرستاد و میخواست سفیری بدربار ایران بفرستد. در همان زمان میرافغان پس از کشتن گسرکین خان که از طرف شاه ایران حاکم قندهار بود، در قندهار و نواحی آن اقتدار یافت و بدین ترتیب خطری برای ایران و هندوستان بوجود آمد. بهادر شاه که ظاهراً سردار افغانی را بخواست او بعنوان استاندار قندهار از طرف حکومت دهلی قبول کرده بود بطور محرمانه فرستادهای را رهسپار ایران ساخت و از شاه سلطان حسین خواست اقدام فوری علیه سردار افغانی بعمل آورد تا خطر مشترکی که به هر دو کشور تهدید میکرد از میان برداشته شود.

شاه سلطان حسین صفوی شخصی بنام میر مرتضی خفاف را همراه هدایای زیادی و نامه‌ای بدربار بهادر شاه فرستاد. میر مرتضی بوسیله کشتی بمسافرت پرداخت ولی کشتی اش دو چار حوادث دریائی شده و او بجای دهلی به بنگال رسید و از شهر هوگلی به پادشاه هندوستان که در آنوقت فرخسیر بود از وضع خود گزارشی نوشت. میر مرتضی دو سه سال دربندرگاههای بنگال سرگردان ماند و در آن مدت بجای بهادر شاه فرخسیر بتخت سلطنت هندوستان رسیده بود. طبق بیان خافی خان^{۲۵} میر مرتضی خفاف پیش از همه سفیرانی که از طرف ایران به هندوستان رفتند تحایف و هدایا از جمله سیصد اسب منتخب عربی و عراقی نژاد با کلیه تجهیزات مرصع با مروارید

۲۵ - منتخب اللباب تألیف خافی خان جلد چهارم (ترجمه به اردو) چاپ کراچی صفحه ۱۸۴

و یاقوت و فیروزه، مرواریدهای قیمتی و قالیهای پر ارزشی همراه - برد. علاوه بر هدایائی که او از طرف شاه سلطان حسین همراه داشت هدایای ارزندهای از طرف خود نیز برای شاهنشاه هندوستان تهیه نموده بود. فرخ میر از مأموران خود در بنگال خواست هفتاد هزار روپیه به میر مرتضی بدست و وسایل مسافرت وی را تا دهلی فراهم آوردند. میر مرتضی در سال ۱۱۲۴ ه در دربار فرخ سیربار یافت و صد هزار روپیه و یک هزار توله طلا و خلعت و جیغه مرصع و خنجر و شمشیر مرصع و دو اسب با کلیه تجهیزات مرصع دریافت نمود. هدایائی که از طرف فرخ سیر به میر مرتضی اعطاء گردید بیش از صد هزار روپیه قیمت داشت.

میر مرتضی در بنگال بسر میبرد که در ایران خبر در گذشت بهادر - شاه و بتخت سلطنت رسیدن فرخ سیر رسید. شاه سلطان حسین شخصی بنام اصبالدین را برای عرض تسلیم و تهنیت بدربار فرخ سیر فرستاد. این فرستاده ایران نامه ای همراه داشت و شفاهاً نیز پیغامی از طرف شاه سلطان حسین به فرخ سیر رسانید. در جواب این سفارت ایران سفارتی از طرف هندوستان باین کشور فرستاده نشد.

شاه ظهاسب دوم جانشین شاه سلطان حسین گردید و در زمان او جنگ ایران و افغان صورت گرفت. در هردو کشور ایران و هندوستان حکومت دو خانواده سلطنتی صفوی و تیموری به سرعت رو به زوال گذاشت. در ایران نادر شاه بر اوضاع مملکت تسلط یافت و افغانان را از کشور بیرون راند او پس از شکست دادن افغانان در ایران در صدد ریشه کن ساختن آنان در شهرهای هرات و قندهار برآمد و بمنظور بستن راه فرار بروی افغانان شخصی بنام علی مردان خان شاملو را بعنوان سفیر ایران از طرف شاه ظهاسب ثانی به هندوستان فرستاد. در نامه ای که علی مردان خان برای پادشاه هندوستان برد خبر شکست افغانان در ایران داده شده بود و بتأکید از پادشاه

هندوستان خواسته شده بود مأمورانی جهت بستن راه آنکشور بروی افغانان بکمارد. مضافاً از طرف شاه طهماسب ثانی خواهش شده بود بزودی به سفیر ایران اجازه مرخصی بدهند سفیر ایران در هندوستان مورد استقبال بسزائی واقع شد و در قبال هدایائی که او از طرف ایران بیادشاه هندوستان تقدیم نمود. جوایزی از طرف پادشاه هندوستان باو و همراهانش اعطاء گردید اما از طرف هندوستان در ارسال جواب نامه ایران تأخیر زیادی صورت گرفت و توجه لازم بخواسته نادرشاه بعمل نیامد.

در سال ۱۱۴۵ هـ علی مردان خسان با دریافت هدایای قیمتی از طرف محمدشاه پادشاه هندوستان اجازه مرخصی یافت. در نامه ای که از طرف محمدشاه به علی مردان شاملو داده شد مرقوم گردید به عبدالصمدخان استاندار ملتان مأموریت داده شد جلو افغانان را در موقع ورود به آنکشور بگیرد اما بازهم اقدامات جدی از طرف هندوستان نسبت به جلوگیری از فرار افغانان به آنکشور صورت نگرفت.

شاه عباس سوم جانشین شاه طهماسب دوم شد و نادرشاه بعنوان نایب السلطنه محمدعلی خان را پیش محمدشاه فرستاد تا او را از تحولات جدید ایران آگاه سازد و یادآور شود اقدامات جدی درباره افغانان بعمل آید. محمدشاه فرستاده شاه عباس سوم صفوی را گرامی داشت و پذیرائی خوبی از وی بعمل آورد. تمام همراهیان محمدعلی خان مورد الطاف پادشاه هندوستان قرار گرفتند ولی باز هم توجه زیادی به خواسته نادر شاه بعمل نیامد و نادرشاه پس از گرفتن قندهار محمدخان ترکمان را بعنوان سفیر خود بدلهی فرستاد و از محمد شاه خواست سرحدات هندوستان را بروی افغانان فراری مسدود

سازد ولی محمد شاه بملل معتددی از جمله ضعف سیاسی نتوانست مطابق خواست نادرشاه عمل کند و در نتیجه نادرشاه صلاح در آن دید که دهلی نیز مورد حمله قرار دهد. بدین ترتیب موضوع رفت و آمد و رد و بدل سفیران و نمایندگان سیاسی در بین دو کشور ایران و هندوستان در زمان سلطه دو خانواده بزرگ صفوی و تیموری پایان رسید.

کتابی که در نگارش این مقاله مورد استفاده قرار گرفت :

- ۱ - روابط هند و ایران (بانگلیسی) نگارش دکتر ریاض الاسلام چاپ لاهور سال ۱۹۷۰ م
- ۲ - تاریخ فرشته تألیف ابوالقاسم هندوشاه فرشته چندین بار در کلکته و لکهنو و دهلی و کانپور چاپ شد.
- ۳ - منتخب التواریخ تألیف شیخ عبدالقادر بدیوآنی بوسیله انجمن آسیائی بنگال در سال ۱۲۸۶ هـ در کلکته بطبع رسیده است.
- ۴ - تاریخ عالم آرای عباسی چاپ بنگاه امیر کبیر تهران.
- ۵ - مجموعه مقالات از دکتر هادی حسن چاپ حیدر آباد دکن سال ۱۹۵۶ میلادی
- ۶ - عمل صالح (شاهجهان نامه) تألیف محمد صالح کنبو چاپ لاهور سال ۱۹۶۷ میلادی (۳ جلد)
- ۷ - زندگی شاه عباس اول (چهار جلد) تألیف نصرالله فلسفی چاپ دانشگاه تهران.

۸ - اقبال نامه جهانگیری تألیف معتمد خان (ترجمه باردو) چاپ کراچی

سال ۱۹۶۳ میلادی

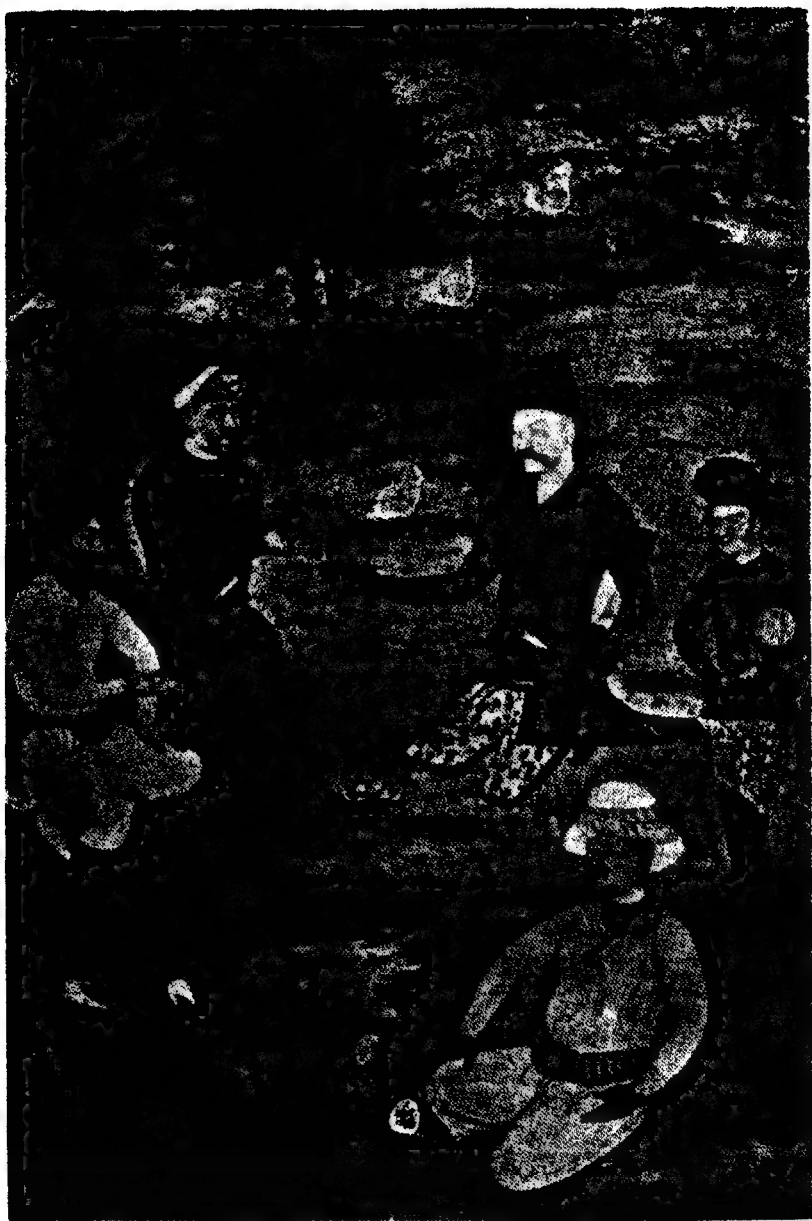
۹ - سفرنامه پی یترودلاواله چاپ بنگاه ترجمه و نشر کتاب تهران

۱۰ - منتخب اللباب (۴ جلد) تألیف خافی خان «نظام الملک» (ترجمه باردو)

چاپ کراچی سال ۱۹۶۳ میلادی

تصویری از پذیرایی جهانگیر از شاه عباس. این تصویر خیالی دوزمان جهانگیر پادشاه هندوستان کشیده شده و نقاش آن معلوم نیست.

بذیرانی شاه عباس از خان عالم سفیر هند ، کار بهنداس نقاش هندی که با خان عالم بایران آمده بود.
 در این تصویر عیسی خان قورچی‌باشی و اسفندیاریک انیس و سارو خواجه فدوی ندیمان شاه نیز دیده
 میشوند . از کتاب «هینیاتور سازی ایرانی و اسلامی» والتر شولتز

سفر سفیر شاه عباس در دربار جهانگیر پادشاه هند

و در دربار «دولف دوم» امپراطور آلمان

کار «امید یوس سادرلرس» نقاش آلمانی

تصویر زینل خان شاملو

سفیر شاه عباس در دربار جهانگیر پادشاه هند

و در دربار «دولف دوم» امپراطور آلمان

کار «امید یوس سادرلرس» نقاش آلمانی

تصویر همایون شاه

مالیه ایران

در دوره‌های باستانی

بقلم

محمد یکتا

نویسنده دانشمند آقای مجید یکتائی دارای
تالیفات بسیار در زمینه تاریخ و تحقیق میباشند، شانزده
سال پیش کتاب تاریخ دارائی ایران را برشته تحریر
درآورده‌اند ولی اخیراً در زمینه «پیشینه مالیه در ایران»
تحقیقات تازه‌ای نموده‌اند که اینک در سه قسمت «مالیه و
دارائی ایران در دوره‌های باستانی» و «تاریخ مالیه پس
از اسلام» و «تاریخ مالیه معاصر» بنظر خوانندگان میرسد.

برای چاپ

مالیه ایران در دوره های باستانی

۱- در دوره های باستانی

قدیم ترین اسنادی که درباره مالیات گیری تا امروز شناخته شده مطالبی است که درباره مالیات در الواح سومری دیده میشود و در بخشی از خوزستان و میان رودان (بین النهرین) پیدا شده است در گذشته باین سرزمین در اوستا خنیرث و در کتابهای کهن ایران شهریو دل ایران شهر گفته اند .

از نوشته های سومری چنان برمیآید که میزان مالیات در انجمنی از شیوخ تعیین و برقرار میشده و مالیات از مردان آزاد که برجان و مال خویش تسلط داشته اند دریافت میشده است . منبع

بقلم

محمدتقیانی

ندیم بازو خراج با او صلح مینماید . بعضی برآنند از زمان دیدون ، پنجاب در تصرف ایران بوده و اولادگرشاسب ، که رستم و تبارش باشند در آنجا امارت داشته‌اند .

همچنین نوشته‌اند :

رستم سند ، ملتان و پنجاب را مسخرکرد و یکی از سرداران هند را بنام سورج ، بفرمانروائی متصرفات منصوب کرده بایران برمیگردد . سورج و پسرش بهراج باجگزار ایران بودند . کیدار نام برهمنی بر بهراج خروج نموده ، زمام سلطنت هند غربی را بدست میگیرد و پادشاه بزرگی میگردد اما بکیکائوس و کیخسرو باج و هدایا میفرستد .

۳- مالیه ایران در دوران مادها

درباره سازمان مالی و چگونگی وضع و وصول مالیاتها در دوره مادها آگاهی کاملی در دست نیست و چنین استنباط میشود که در هر محل فرمانروایان بتشخیص خود مالیات دریافت میداشتند و سهمی برای شاه بدربار میفرستادند ولی آنچه در این مورد شایان توجه و دقت میباشد اینست که علت انقراض این سلسله با امر مالیات بستگی کلی داشته و در این باره چنین اظهار عقیده شده است که مادها همینکه نیرومند گشتند و بثروت زیاد رسیدند و بزرگان آن دولت در ناز و نعمت غوطه ور شدند چون تجملات درباری مستلزم هزینه بسیار بود بر مالیاتها افزودند و بدین رو پایه جور و ستم بالا گرفت و موجب نارضایتی مردم فراهم آمد این بود که دولت آنها نتوانست در برابر رقیب پارسی خود مقاومت کند و از پادرامد .

۴ - مالیه ایران در دوره هخامنشی

قلمرو پهناور شاهنشاهی ایران در دوران هخامنشیان و وجود

ب مردم بخشود و اینکار را برای استحکام مبانی حکومت خویش نمود.
 ۵- ازان لوح گلی پیدا شده در تخت جمشید که بیشتر آنها اسناد خرج
 ات و در میان آنها سند های مالی نیز یافت میشود نشانه وجود
 حسابهای منظم هزینه ها است سی هزار لوح آنها پرفسور جورج
 کاسرون برای خواندن بشهر شیکاگو در آمریکا برده است و بیشتر آنها
 بمنزله اسناد خرجی بوده است که از آن دوران یافت شده و در همان
 لوح های خوانده شده لوح هایی یافت شده که نشان میدهد ارزش کار
 (خدمات) و کالا و نرخ آن به تشخیص عاملان دیوانی ارزیابی میشده
 است در یکی از لوحه های گلی میزان مالیات نقدی و جنسی دیده میشود
 که بنمایندگان شاهنشاه در استانها پرداخت میشد. و این مالیات از
 کشاورزان و پیشه‌وران و بازرگانان دریافت میشده است.
 ۶- همچنین لوحه ای پیدا شده که نشان دهنده پیش پرداخت دستمزد ده
 حسابدار است که چهار ماه آخر سال چهارم شاهنشاهی خشایارشا
 حواله شده و بسیاری از این حواله ها به خزانه دار شاهی حواله
 شده است.

کهن ترین مدرک درباره مالیات در زمان هخامنشیان در نوشته های
 منسوب به هرودت است پلوتارخ و استرابون نیز اشاراتی دارند ولی
 رقی ذکر نکرده اند بنابر نوشته هرودت داریوش ایران را به بیست
 بخش مالیاتی بخش کرد و همراه با فرمانروای هراستان يك امین
 مالیه نیز روان میداشت تا مالیاتهای نقدی و جنسی را دریافت دارند.
 در زمان داریوش بزرگ نخستین بار در سراسر کشور اقدام به
 ممیزی املاك مزروعی و بستانها شد و میزان پرداختی هر خشاترا
 پاون را تعیین کرد تا اصل عدالت در وصول مالیات رعایت شود

۵- لوح شماره ۰۸۵ الواح گلی تخت جمشید تالیف و ترجمه آقای محمد تقی مصطفوی

کوش کبیر اطلاعات بیشتری در دست است و بیشک پس از تسلط پرسیها بر سرزمین ماد و وحدت شاهنشاهی ایران اصول اداری و مالیاتی پرسیها در سراسر ایران زمین معمول گشته و در زمان داریوش بزرگ شاهنشاهی هخامنشی نیز جهت دریافت مالیاتها ترتیب اساسی داده شد.

مینویسد: «کاپادوکیه غیر از مالیات نقدی همه ساله ۱۵۰۰ اسب و ۲۰۰۰۰ استر و ۵۰ هزار دام میدادند و مالیات جنسی کشور ماد دو برابر آن بود در دولت هخامنشی دریافت حقوق و عوارض گمرکی متداول نبود و شاید یکی از دلایل رونق بازرگانی در این دوره نبودن سازمان گمرکی بوده که در نتیجه باعث گردش و گسترش کالاها در سراسر کشور پهناور ایران شده است.

میزان مالیات هریک از استانها و مردم ایرانرا هرودت ضبط کرده است.

هرودت نوشته است: «مجموع مالیاتی که بخزانه دولت» ریخته میشد برابر با ۱۲۴۸۰ تالان بابلی بود که بپول امروز ایران بالغ بر ۱۸۸۵ میلیون ریال و در حدود ۲۴ میلیون دلار میشود.

این درآمد را داریوش بزرگ از آسیا و بخشی از آفریقا دریافت میداشت ولی او بعدها بجزایر و حتی نواحی اروپائی تراکیه (تراس) مالیات بست.

نوشته است در این زمان اهالی کلخید تا حدود قفقاز سالانه صد پسر بچه و صد دختر بچه هدیه میدادند و خراج بابل هزار تالان و خراج مصر هفتصد تالان بوده است.

هرودت میزان مالیات دریافتی از ایالات بیست گانه را که بر قلم

دیگر درآمدها غنایم جنگی بوده که ازملت های مغلوب و دست نشانده بصورت باج گرفته میشد . در آنزمان گذشته از مالیات ارضی و مزروعی از فروش کالا و پیشه‌وران و دامداران نیز مالیات گرفته میشده این مالیات بیشترجنسی بوده وگاه بصورت نیروی انسانی چون بیگاری و سربازگیری .

ساموئل کریمر^۱ کتابی درباره الواح سومری گردآورده عقیده دارد که گیرندگان مالیات در این دوره چنان در پیدا کردن منابع درآمد مبتکر بوده اند که جا دارد همکاران امروزی آنها برایشان حسد ورزند .

۲- مالیات در دوره های پیشدادیان و کیانیان

از دریافت مالیات در دوره پیشدادیان که قانون گذاران بوده اند وجانشینان آنها کیانیان اطلاعات دقیقی در دست نیست .

تنها در شمار رویدادهای زمان منوچهر پادشاه پیشدادی اشاره ای به مالیات گیری برای هزینه سپاهیان شده است .

درباره مالیات گیری در دوره کیانیان نوشته اند در زمان کیقباد سردودمان کیانیان نخستین بار مالیات وضع شد و میزان خراج گیری در زمان کیقباد ده يك از درآمد ها بود و مصرف آن برای گردآوری سپاه بوده است .^۲

صاحب تاریخ فرشته مینویسد :

« سام نریمان از سوی شاهنشاه ایران ، بقصد گرفتن هند به پنجاب روی می آورد . مالچند سپهسالار مهاراج ، پادشاه هند ، با

۱- الواح سومری از ساموئل کریمر ترجمه داود رسائی

۲- تاریخ محمد جریر طبری دیده شود .

تندیم باژو خراج با او صلح مینماید . بعضی برآنند از زمان دیدون ، پنجاب در تصرف ایران بوده و اولادگرشاسب ، که رستم و تبارش باشند در آنجا امارت داشته‌اند .

همچنین نوشته‌اند :

رستم سند ، ملتان و پنجاب را مسخرکرد و یکی از سرداران هند را بنام سورج ، بفرمانروائی متصرفات منصوب کرده بایران برمیگردد . سورج و پسرش بهراج باجگزار ایران بودند . کیدار نام برهمنی بر بهراج خروج نموده ، زمام سلطنت هند غربی را بدست میگیرد و پادشاه بزرگی می‌گردد اما بکیکائوس و کیخسرو باج و هدایا می‌فرستد .

۳- مالیه ایران در دوران مادها

در باره سازمان مالی و چگونگی وضع و وصول مالیاتها در دوره مادها آگاهی کاملی در دست نیست و چنین استنباط میشود که در هر محل فرمانروایان بتشخیص خود مالیات دریافت میداشتند و سهمی برای شاه بدربار می‌فرستادند ولی آنچه در این مورد شایان توجه و دقت میباشد اینست که علت انقراض این سلسله با امر مالیات بستگی کلی داشته و در این باره چنین اظهار عقیده شده است که مادها همینکه نیرومند گشتند و بثروت زیاد رسیدند و بزرگان آن دولت در ناز و نعمت غوطه ور شدند چون تجملات درباری مستلزم هزینه بسیار بود بر مالیاتها افزودند و بدین رو پایه جور و ستم بالا گرفت و موجب نارضایتی مردم فراهم آمد این بود که دولت آنها نتوانست در برابر رقیب پارسی خود مقاومت کند و از پادرامد .

۴ - مالیه ایران در دوره هخامنشی

قلمرو پهناور شاهنشاهی ایران در دوران هخامنشیان و وجود

ملت‌های تابعه و لشکرکشیهای بزرگ به مصر و یونان و شرق و غرب
ایجاب میکرد سازمان درستی برای درآمد و هزینه‌های کشور و
لشکری پدیدآید فهرست استانهای مالیاتی منسوب به هرودت که
مشیرالدوله پیرنیا در تاریخ ایران باستان آورده است بظن هر
قدیمی‌ترین سند درباره چگونگی اصول مالیات در این زمان است
که بخشی از آنرا خواهیم آورد گزننف و پلوتاخ و استرابو نیز در
این باره اشاراتی دارند ولی ارقامی نشان نداده‌اند نوشته اند کوروش
کبیر ماموران و فرماندارانی برای دریافت مالیات باستانهاگسیل
داشت تا مالیات گرفته و به مصرف سپاهیان برسانند گزننف از قول
کوروش مینویسد :

« بنظر من شایسته است شهربانهای برای اداره کارها به
استانها بفرستم تا مردم را اداره کنند و مالیات‌ها را دریافت داشته
حقوق سپاهیان را بمرکز فرستند و درکارهایی که وظیفه دارند
نظارت نمایند کسانی که در اینجا خانه دارند و آنها را باستانها
میفرستم باید در آنجا هم دارای زمین و خانه باشند تا پس از ورود
در خانه‌های خود مسکن کرده و مالیات‌ها را گرفته بفرستند »^۳

« شایسته است شهربانها کسانی باشند که بتوانند بهترین و
زیباترین ارمغانها را که در استانها مییابند باینجا بفرستند تا بی آنکه
ما از خانه خود بیرون رویم بتوانیم از مزایای هراستان بهره‌مند
شویم »^۴

اما نوشته اند کوروش سرزمین پارس را از مالیات معاف داشت
همچنین جزو وقایع حکومت گماتای مغ نوشته‌اند مالیات سه سال را

۳- گزننف کتاب هشتم فصل ششم

۴- گزننف کتاب هشتم فصل ششم

ب مردم بخشود و اینکار را برای استحکام مبانی حکومت خویش نمود. در ایران لوح گلی پیدا شده در تخت جمشید که بیشتر آنها اسناد خرج است و در میان آنها سند های مالی نیز یافت میشود نشانه وجود حسابهای منظم هزینه ها است سی هزار لوح آنرا پرفسور جورج کمرون برای خواندن بشهر شیکاگو در آمریکا برده است و بیشتر آنها بسنزه اسناد خرجی بوده است که از آن دوران یافت شده و در همان لوح های خوانده شده لوح هایی یافت شده که نشان میدهد ارزش کار (خدمات) و کالا و نرخ آن به تشخیص عاملان دیوانی ارزیابی میشود است در یکی از لوحه های گلی میزان مالیات نقدی و جنسی دیده میشود که بنمایندگان شاهنشاه در استانها پرداخت میشد. و این مالیات از کشاورزان و پیشه‌وران و بازرگانان دریافت میشده است. همچنین لوحه ای پیدا شده که نشان دهنده پیش پرداخت دستمزد ده حسابدار است که چهار ماه آخر سال چهارم شاهنشاهی خشایارشا حواله شده و بسیاری از این حواله ها به خزانه دار شاهی حواله شده است.

کهن ترین مدرک درباره مالیات در زمان هخامنشیان در نوشته های منسوب به هرودت است پلوتارخ و استرابون نیز اشاراتی دارند ولی رقمی ذکر نکرده اند بنابر نوشته هرودت داریوش ایران را به بیست بخش مالیاتی بخش کرد و همراه با فرمانروای هراستان یک امین مالیه نیز روان میداشت تا مالیاتهای نقدی و جنسی را دریافت دارند. در زمان داریوش بزرگ نخستین بار در سراسر کشور اقدام به ممیزی املاک مزروعی و بستانها شد و میزان پرداختی هر خشاترا پاون را تعیین کرد تا اصل عدالت در وصول مالیات رعایت شود

۵- لوح شماره ۸۵۰ الواح گلی تخت جمشید تألیف و ترجمه آقای محمد تقی مصطفوی

در این زمان میزان مالیات در دفترهای دیوانی و مالیاتی ثبت میشد و علاوه بر آن از محل هدایا و ارمغانها درآمدی حاصل میشد. داریوش بزرگ ترتیبی داده بود که مردم بتوانند بمالیاتهای تعیین شده اعتراض کنند و معلوم کرد هر شهریان یا خشتراپاون تا چه اندازه درآمدها را در محل برای نگهداری سربازان و تیراندازان و سپرداران و فلاخن اندازان باید خرج کند و بقیه را بمرکز بفرستد.

در سال چهارم شاهنشاهی داریوش بزرگ نظام مالیاتی از هر جهت تنظیم شد. در زمان داریوش بزرگ مالیات نقدی و جنسی گرفته میشد. مالیات سالانه را ۱۴۵۶۰ تالان نقره اوبیائی^۶ برابر ۹ میلیون فرانك طلا برآورد کرده اند. مالیات جنسی را در این زمان «خراك» می گفتند و هراستان یا کشور برابر خوراك چند هزار سپاهی غله و مالیات جنسی میپرداخت یکی از وظایف شهریان در این زمان گردآوری مالیات بود و او میتواند سکه نقره و مس ضرب نماید.

باید گفت داریوش بزرگ دستور ضرب سکه داد و این برای نخستین بار در جهان بود که مبادلات بر مبنای طلا و نقره قرار گرفت و احد پول در این زمان «زريك» یا «دريك» بود.

برخی از نویسندگان ندانسته نوشته اند که در امر مالیات گیری پارسیان از آشوریان پیروی کرده اند در صورتی که تاریخ آشور ساختگی بوده و تمدن درخشانی نداشته و بیشتر بجنگ و غارت گری معروف است از وضع وصول مالیاتها در دوره هخامنشی و در زمان

۶- Euboïque تالان اوبیائی و تالان بابلی که هرودت از آندونام برده است و گفته تالان بابلی نقره و ۷۸ مینای اوبیائی است زیرا مینای اوبیائی برابر ۴۳۸ گرم بوده و از اینرو تالان نقره بابلی برابر ۳۴۱۶۸ گرم میشود و تالان اوبیائی برابر ۶۰ مینای اوبیائی یا ۲۶۲۶۰ گرم تالان او به ای بر مبنای طلا بوده است.

توروش کبیر اطلاعات بیشتری در دست است و بیشک پس از تسلط پرسیها بر سرزمین ماد و وحدت شاهنشاهی ایران اصول اداری و مالیاتی پرسیها در سراسر ایران زمین معمول گشته و در زمان داریوش بزرگ شاهنشاهی هخامنشی نیز جهت دریافت مالیاتها ترتیب اساسی داده شد.

مینویسد: «کاپادوکیه غیر از مالیات نقدی همه ساله ۱۵۰۰ اسب و ۲۰۰۰۰ استر و ۵۰ هزار دام میدادند و مالیات جنسی کشور ماد دو برابر آن بود در دولت هخامنشی دریافت حقوق و عوارض گمرکی متداول نبود و شاید یکی از دلایل رونق بازرگانی در این دوره نبودن سازمان گمرکی بوده که در نتیجه باعث گردش و گسترش کالاها در سراسر کشور پهناور ایران شده است.

میزان مالیات هریک از استانها و مردم ایرانرا هرودت ضبط کرده است.

هرودت نوشته است: «مجموع مالیاتی که بخزانه دولت» ریخته میشد برابر با ۱۲۴۸۰ تالان بابلی بود که بپول امروز ایران بالغ بر ۱۸۸۵ میلیون ریال و در حدود ۲۴ میلیون دلار میشود.

این درآمد را داریوش بزرگ از آسیا و بخشی از آفریقا دریافت میداشت ولی او بعدها بجزایر و حتی نواحی اروپائی تراکیه (تراس) مالیات بست.

نوشته است در این زمان اهالی کلخید تا حدود قفقاز سالانه صد پسر بچه و صد دختر بچه هدیه میدادند و خراج بابل هزار تالان و خراج مصر هفتصد تالان بوده است.

هرودت میزان مالیات دریافتی از ایالات بیست گانه را که بر قلم

آورده مجموعاً ۱۴۵۶۰ تالان^۷ برآورد نموده است. مالیات در این دوره بطور نقدی و جنسی دریافت میشد و چنانکه پلوتارخ مینویسد: « پس از آنکه داریوش میزان مالیاتهای نقدی و جنسی را تعیین کرد برسدگی پرداخت که آیا پرداخت مالیات برای مردم تحیل نباشد و چون دانسته شد که مالیات عادلانه است باز میزان دریافتی را به نصف کاهش داد و گفت چون شهربانها نیز خواه ناخواه برای تأمین هزینه های خود تحمیلاتی بمردم خواهند آورد باید بار مالیات را سبکتر کرد تا شانه احاد رعیت زیر فشار پرداخت آن خم نشود»^۸

نویسندگان شوروی پیکولوسکایا ، یاکوپوسکی ، پتروشفسکی و غیره در باره چگونگی گردآوری خراج در دوران هخامنشی مینویسند: « یکی از مهمترین مشاغل ساتراپ گردآوردن خراج بود. نواحی کشور ایران پیش از صدور مقررات داریوش هدایائی به شاه تقدیم میداشتند که نه دائمی بود و نه مبلغ و مقدار معینی داشت. داریوش میزان تعهدات هر ساتراپ نشین را بدقت از روی درجه ، عمران و ترقی و تمدن آن معین کرد . میزان خراج بابل ثروتمند و مصر قدیم از دیگران بیشتر بود (اولی هزار و دویسمی هفتصد تالانت) خراج سرزمینهای دیگر نیز اندک نبود و من حیث المجموع خراجی که بخرانه دولتی داریوش واصل میشد بمبلغ ۱۴۵۰۰ تالانت (قریب سی و چهار میلیون روبل طلا یا قریب سیصد و چهل میلیون تومان) سر

۷- هر تالان واحد وزن و واحد پول یونان باستان بوده که هرودت بکار برده است برابر است با ۳۶/۳۹ گرم طلا یا ۵۱۵۷ فرانک طلا برابر یک میلیون و دویست هزار ریال .

۸- نقل از ایران باستان نوشته مشیرالدوله پیرنیا دفتر یکم .

یزد . گنجینه‌های شاهی مملو از شمش‌های طلا و نقره بود .»

«گذشته از این خراج نقدی هر ناحیه خراج جنسی نیز از قبیل
مله و دامهای شاخدار و اسب و برده و عاج و غیره می‌پرداخت و نوع
این خراجها مربوط باین بود که ناحیه منظور از لحاظ چه محصولی
نروتمند است .»^۹

استرابون نیز درباره مالیات در زمان هخامنشیان آگاهی هائی میدهد
درباره میزان مالیات کاپادوکیه و سرزمین ماد نوشته است که غیر از
مالیات نقدی هر ساله مقداری مالیات جنسی نیز می‌پرداختند
استرابو جای دیگر مینویسد :

« در ارمنستان اسبهای خوب بسیار پرورش مییاد که پست‌تر
از اسبهای سرزمین ما نیستند مرزبان ارمنستان بهنگام جشن
مهرگان بیست هزار کره اسب بدربار شاهنشاه هخامنشی خراج
می‌فرستادند .»

و اما هرودت مینویسد : «همینکه کمبوجیه پادشاهی رسید همه
ملتهای فرمانبردار خود را برای سه سال از خدمات جنگی و مالیات
معاف کرد» و اینکه داریوش بزرگ مالیات را نصف کرد از آن جهت
بود که هزینه ماموران کشور از مردم جداگانه دریافت و وصول
میشد و این رسم تا زمان مشروطیت در ایران برقرار بود. در زمان
هخامنشیان بندهائی بر روده‌ها بسته بودند که مالیاتی هم برای آبیاری
پرداخت میکردند .

۹- تاریخ ایران از دوران باستان تا پایان سده هجدهم دفتر اول صفحه
۳۰ و ۳۱ چاپ تهران ترجمه آقای کریم کشاورز .

سایکس آنجا که استانهای غربی ایران را در زمان داریوش بزرگ شرح میدهد درباره مالیات آنها مینویسد :

« مالیاتی که از این ولایات اخذ میشد بعضی نقدی و بعضی هم جنسی بود و عجب در این است که هنوز هم این ترتیب در ایران معمولست . کمترین میزان پرداخت از ولایتی بوده است که درازمنه جدید بلوچستان خوانده شده و آن اوقات هم مثل این زمان کم حاصل و فقیر بوده و مالیات آنجا بمیزان صد و هفتاد تالان نقره تخمین شده است . از طرف دیگر مالیات بابل هزار تالان و مالیات مصر هفتصد تالان طلا بوده است و کلیه مالیات نقدی سه میلیون و هفتصد و هشت هزار و دویست و هشتاد پوند بوده است . »

« داریوش اول پادشاه ایرانی است که ضرب سکه نمود و پول طلای ایرانی که یونانیها آن را دریک و صدوسی حبه وزن داشته و از جهت خالص و خوش عیار بودن معروف بود بزودی درازمنه قدیم پول طلای منحصر دنیا شد . پول نقره هم در عهد او سکه میزدند این مطلب تذکرش خالی از دلچسبی نیست که پوند و شلینگ انگلیسی کاملاً معادل بادریک و سیکل داریوش میباشد . »

« مالیات جنسی نیز گزاف بود چنانکه جنس بابل ثلث خوراک تمام قشون و دربار را تهیه میکرد است مصر معادل خوراک يك قشون صد و بیست هزار نفری غله میداده است . مادیها اسب قاطر و گوسفند ، ارمنی ها کرده و بابلی ها خواجه ۱۰ تهیه میکردند و چون صاحبمنصبان و افسران مواجب و حقوق معین و مرتبی نداشتند

۱۰- ظاهراً باید اخته باشد و مقصود اسبهای اخته است .

ی‌حتمل که برای تحصیل مقام تقدیمی هم میدادند معلوم میشود که حمیلات ولایات سنگین و شاید تحمل ناپذیر بوده است. اما از طرف دیگر موانع و نظارت‌های سابق‌الذکر در کار بود که ساتراپ را مجبور میکرد از حدود معمولی تجاوز نکند و در حفظ امنیت و ترقی و سایل ارتباط و آمدوشد بکوشد و نیز باید بخاطر داشت که در هر کشور طبقات پست معتاد بودند که بحکمران خود مالیات گزاف بپردازند. علاوه بر این ترتیبات مذکوره عایدات مرتبی برای پادشاه مقرر مینمود که ایشان را از تقاضا و اخذ وجوه فوق‌العاده مستغنی میساخت.^{۱۱}

اومستد بنحوه دریافت تحف و هدایا اشاره کرده و مینویسد : «حجاریهای تخت جمشید که نشان دهنده تقدیم هدایا از طرف ملل تابعه میباشند در حقیقت جنبه تکلیف داشته است و کلیه ملتها موظف بوده‌اند که هر ساله هدایائی بمنظور پیشکش جهت سرای شاه بدربار تقدیم دارند و ملاکان برای تقدیم باج و پیشکشی از وام دهندگان بانرخ ۴۰٪ وام میگرفتند زمینهای مورد رهن بوسیله اشخاص مزبور بهره برداری و کشف میشد همچنین از منافع آن استفاده میکردند تا آنکه در اثر استقراض کلا ازید وام گیرنده خارج میشد.^{۱۲}

و اما عوامل دیگری که در تعیین میزان مالیات هراستان موثر بود کثرت نفوس و ثروت سرزمین بود چنانکه کشورهای غربی مانند آسیای کوچک بابل و مصر و غیره خیلی بیشتر از ممالك شرقی

۱۱- تاریخ سایکس ترجمه سید محمد تقی فخر داعی گیلانی دفتر یکم چاپ

سوم صفحه ۲۱۳ و ۲۱۴.

۱۲- تاریخ شاهنشاهی هخامنشی ترجمه آقای دکتر محمد مقدم.

باستثنای هند مالیات میپرداختند و عربستان که صحرای خشکی بود تقریباً چیزی نمیپرداخت همچنین ملت های فقیر از پرداخت مالیات معاف بودند از آن جمله اهالی حبشه که در سرحد مصر سکونت داشتند. « برخی از مردم نیز خود تعیین مالیات میکردند مانند اهالی کلشید .

باید گفت همه مالیاتهای دریافتی بخزانه نمیرفت بلکه نخست هزینه های پادگان و سپاهیان محلی از این درآمدها پرداخت میشد و سپس مازاد را بخزانه میفرستادند.

میزان مالیاتها در دفتر «دات» بمعنی قانون ثبت میگشت و مقصود آن بود که این وجوه قانونی است که دریافت میشود. کوروش کبیر دبیرانی برای دریافت مالیاتها به استانها فرستاد و کار گزاران و بازرسانی در کار آنان گماشت که آن را گوش و چشم شاه میگفتند و وظیفه آنها رسیدگی بحال مردم و رفتار ماموران دولت بود تا ستمی بر کسی روا ندارند و اگر نابسامانی در کارها دیدند باز گزارش دهند این همان رویه بازرسی شاهنشاهی است که امروز متداول است همچنین خزانه دارانی گماشت که مالیاتها پیش آنها گرد آید .

گنج آمار دبیر بقول خوارزمی^{۱۳} مامور نگاهداری حسابهای خزانه و یا منشی حسابهای خزانه بوده است شهر آمار کار ظاهراً مستوفی و رئیس حسابداری شهرستان بوده است آخور آمار کار حسابدار اصطبل و «درآمارکار» رئیس حسابداری و مامور دخل و خرج عایدات دربار بوده است .

خزانه شاهنشاهی

:

در زمان هخامنشیان مالیاتهای دریافت شده و جواهرات و غنایم همه در خزانه گردآوری میشد باین شکل که طلا و نقره را آب کرده در کوزه‌های سفالی بطور شمش نگاه می‌داشتند و هرگاه ضرورت میشد شمش‌ها را آب کرده و سکه ضرب میکردند.

نوشته‌اند از زمان داریوش یکم (بزرگ) تا زمان داریوش سوم (دارا) ۵۲۱ سال پیش از میلاد تا ۳۳۰ پ. م که هخامنشیان برافتادند برابر ۲۲۹۶۳۰ تالان در خزانه شاهنشاهی طلا و نقره بوده است. این رسم تمرکز درآمدها در خزانه را در زمان اسلام مسلمانان گرفته و بخزانه بیت‌المال گفته‌اند.

موجودی خزانه شاهی همزمان تازش اسکندر بالغ بر ۶۰۰ میلیون فرانک طلا درشوش بوده و دو برابر آن در خزانه تخت جمشید اندوخته بوده است.

۵ - مالیه و مالیات در دوره اشکانیان

بیشتر آثار دوران اشکانی دستخوش تغییر و تحول گشته است چون اشکانیان از خانهای ایرانی بوده‌اند و پس از آنها ساسانیان از خاندان موبدان و روحانیون بودند و حکومت راحق خود میدانستند بسیاری از آثار اشکانیان در همان دوره ساسانیان از میان رفته از اینرو معلوم نیست در آن زمان مالیه و دفترها بروش دوران هخامنشی اداره میشد یا بروش دیگری آنچه مسلم است در زمان اشکانیان آزادی دین و بازرگانی برقرار بوده و از شهرها یا شهربانها وجوهی بصورت مالیات مقطوع برای خزانه کشور می‌گرفته‌اند وزیر نظر شاهان خرج میشد و حقوق گمرکی در مرزها از واردات

و صادرات گرفته میشده است ولی چون در آن زمان ایران استانی متعدد داشته و هر يك در کارهای داخلی تا اندازه ای استقلال داشت و بدولت مرکزی فقط نیروی جنگی و باج میدادند چنین بنظر میرسد که ترتیب وصول مالیات و میزان آن برای هر استان در اختیار شهربانهای اشکانی و دولتهای محلی بوده است و مالیاتی بطور مقطوع بخزانة میفرستاده اند.

صاحب تاریخ فرشته از پادشاه هند بنام سنسارچند (چاندرا - کویتنای آشوکا) نقل میکند که بگودرز پادشاه اشکانی باج و خراج میداده است.

تاسیس گمرک

موضوع مهمی که در این دوره شایسته تذکار است تاسیس دفتر گمرکی در مرزهای ایران است که از کالاهای رسیده و صادراتی مبلغی بعنوان حقوق گمرکی دریافت میشد و شاید مقررات دریافت عوارض از کالا های رسیده و صادراتی در این زمان معمول گشته باشد. بواسطه امنیت و توسعه در شاهراه ابریشم و راه هندوستان و راهی که بغرب میرفته اشکانیان از کالاهای رسیده از چین و سرزمینهای دیگر حقوق گمرکی و راهداری گرفته اشکانیان راه های کاروانی را نگهبانی کرده و برای کاروانان در هر منزلگاه و سایلی فراهم ساخته بودند کالاهای بسیار مانند ابریشم و پارچه های فاخر مشک و چرم و عاج و سنگهای گرانبها و شیشه و ظرفهای سفالی و فلزات مانند مفرغ و آهن از این راه بغرب میرفته و از آنها عوارض راهداری و گمرکی دریافت میشده از اینرو درآمد آن دولت فزونی یافته چنانکه در جنگهایی که با امپراتوران روم مینمودند ساز و برگ کافی تدارک میدیدند تالینوس درآمد اشکانیان را همپایه

درآمد امپراتوری روم دانسته است و شاید بیشتر بوده است اما بعد از راه دریائی میان هند و مغرب توسعه یافت و از درآمد های گمرکی زمینی کاسته شد. در وقایع زمان اردوان چهارم دیده میشود که در آن دوره خزانه داری بنام آرتادخت خزانه دار کشور بوده است ۱۴ و شاید او نخستین خزانه دار زن باشد که برگزیده شده .

اشکانیان در اداره شاهنشاهی ایران و کشورداری اختیارات بیشتری به مرزبانان و استانها داده بودند چنانچه شهربان ۱۵ و مرزبان هر استان و بخش را شاه خوانده و شاه شاهان یا شاهنشاه در مقرر شاهنشاهی در نیسایه یا تیسفون در کار آنان نظارت داشتند مانند گیلانشاه ، کوشانشاه ، تورانشاه ، کرمانشاه ، سکان شاه و غیره . اشکانیان در کشور داری يك روش فدرال داشتند ازینرو آنان را در بیشتر کتابهای قدیم ملوك الطوائف خوانده اند و بی شک با این روش به شهربانها اختیار مالیاتی بیشتری داده بودند . باید توجه داشت که کشور آنها ملوك الطوائفی بمعنی امروز نبوده و بطریق گفته شده اداره میشد .

هر شاه و هر شهربان خود مامور وصول مالیات و گردآوری خراج بود و پس از برداشت هزینه های محلی سهمی مانند مالیات مقطوع برای خزانه کشور و نگهداری سپاهیان به مرکز میفرستاد و اشکانیان در مالیات گیری سخت نمی گرفتند و بطوریکه نوشته اند میزان مالیات دریافتی از بخشهای مختلف کشور یکسان نبوده است و از هر کشور و سرزمین به تناسب توانائی آنان مالیات دریافت میشده . بخشودگیهایی نیز در کار بود چنانکه از پارس و ماد و خوزستان تنها

۱۴- کتاب ماتیکان هزار داتستان دیده شود .

۱۵- شهربان یا خستریاوان که بیونانی ساتراپ گفته اند .

بدریافت ارمغان و هدیه‌ای اکتفا کرده مالیات نمیگرفتند.

در سنگ نبشته‌های پیدا شده در نسیایه یا نسا نزدیک عشق آباد (اشک آباد) در دفتر بایگانی شاهان اشکانی سازمانهای ادارتی و کارهای دیوانی و چگونگی وصول مالیاتها معلوم میشود ولی متأسفانه سالفهست که در انتظار انتشار اسناد و آثار پیدا شده در نسا هستیم که از طرف انستیتو خاورشناسی عشق آباد و انستیتو خاور شناسی لندن گرامرد مورد بررسی است.

در بخشی از بایگانی نسا که منتشر شده آگاهی هائی درباره مالیات تاکستانهای اراضی شاهی دیده میشود درباره زمینهای آپادانک^{۱۶} یا زمینهای ویژه دربار و زمینهای موقوفه پرستشگاههای^{۱۷} و مهرباها و زمینهای که مرزبانان برای هزینه های محلی در تیولشان بود مالیاتهای تعیین شده است این زمینها را بنام اوزبری^{۱۸} یا پتبریک^{۱۹} می نامیدند در این نبشته ها از معافیت های مالیاتی و اجاره زمینهای شاهی نیز سخن رفته .

در زمان اشکانیان زمینهای خالصه دولتی و شاهی و زمینهای برای پرستشگاههای مهر و ناهید بوده که درآمد آنها صرف هزینه های خاص میشد .

بر حسب مالیاتی که از اراضی میگرفتند نوع مالیات تعیین میشد گذشته از زمین مالیات احشام و مالیات اموال و فلزات گران بها و عوارض راهداری و گمرکات زمینی و دریائی گرفته میشده است . در اواخر دوران اشکانیان باج و خراج بخوبی دریافت نمیشد و شهربانها خود سرانه بدریافت خراج و مصرف آن می پرداختند و

16 — Apadanak
18 — Uzbari

17 — Ayazan
19 — Patbarik

همین امر موجب ضعف دولت مرکزی شد .

از دوران هخامنشی تا زمان اشکانیان واگذاری قطعات زمین به اشخاص با نفوذ مانند سورها، کارنها، مهرانها، مرزبانها و غیره معمول بوده است باینصورت که قطعاتی از زمینهای کشاورزی و بستانهای دولتی به تیول خاندانهای هفتگانه و بزرگان داده میشد . چگونگی پرداخت مالیات اقطاع بدرستی معلوم نیست که آیا کشاورزانی که در این اقطاع کار میکردند مالیات رابه صاحبان اقطاع می پرداختند یا به وسیله آنان بدولت پرداخت میشد یا مالکان که زمین در تیول آنها بوده بپرداخت مالیات اقدام میکردند ، آنچه مسلم است صاحبان اقطاع تعهداتی در انجام خدمات نظامی جنگی داشته اند . ۲۰

واگذاری اقطاع تا زمان عباسیان و سلجوقیان و ایلخانان مرسوم بود و از سده سوم هجری در اواخر دوران عباسی رواج بسیار یافت و در دوره سلجوقیان نیز بسیار متداول بود که نخست سرداران به لشگریان و غلامان ترك قطعاتی از اراضی واگذار میشد تا بهره مالکانه آنها دریافت دارند و بعد آن اراضی که درآمد کافی نداشت بتصرف اشخاص داده شد . ۲۱

در سالفهای اخیر برخی گمان برده اند اشکانیان روش مالی خود را از سلوکی ها پیروی کرده اند و این اشتباه است زیرا سلوکی ها در ایران حکومت نکرده اند که روش مالی آنان در ایران قابل بررسی باشد پس از اسکندر جانشینان او سلوکیمها در شام و بطلمیوسیان در مصر حکومت کردند ۲۲ از زمان مرك داریوش سوم تا ظهور اشك یکم

۲۰- ایران در زمان ساسانیان صفحه ۱۲۶ و ۱۲۷ چاپ سوم دیده شود.

۲۱- دائرة المعارف اسلامی زیر کلمه اقطاع دیده شود .

۲۲- کتاب تاریخ شناسی نگارش نویسنده گفتار بیست و یکم صفحه ۲۰۷ دیده شود.

هشتاد سال کشور آشفته و خانگانی بوده است که آثاری از آن مان در دست نمانده همچنین برخی از یونان زدگان میخواهند و اصول مالیات را هم به یونان و بابل و اسکندر و ارسطو و افلاطون نسبت دهند در صورتیکه مالیاتگیری برای نیازمندی و کشور داری بدید آمده است، گویند کتابی از گزننف درباره افزایش عواید مالی شهر آتن هست که آنرا ندیده ام اگر چنین باشد شهر کوچکی چون آتن که در اداره آن پیوسته اختلاف و تشقت بوده نمیتوانسته است برای احتیاجات روشی برای باج و خراج و کشور داری آنچنان که در کشور پهناور ایران بوده داشته باشد و این ادعا نیازمند اسناد و مدارک دیگریست زیرا پیشرفت روشهای مالیاتی با پیشرفت و توسعه کشور داری همراه بوده است.

۶- مالیه ایران در دوره ساسانیان

تمدن ساسانی و اصول اداری و مالی آن دنباله سازمانهای اشکانی و هخامنشی بوده است.

تمدن ساسانی رامیتوان زیربنای تمدن اسلامی دانست^{۲۳} و به گواهی اروپائیان نفوذ تمدن و فرهنگ ساسانی در بسیاری از شئون دانش و صنعت و هنر اروپای امروزی محسوس است.

پرفسور رانسی مان انگلیسی مینویسد:

« بطور کلی هیچیک از شعبه های صنعت و هنر اروپائی قرون وسطی نیست که نفوذ و تاثیر دوره ساسانی در آن دیده نشود... هنرهای مغرب زمین که اینهمه مایه افتخار و مباهات است هرگز بدون کمک و همکاری ایرانیان ترقی نمیکرد و رونق و شکوه نمی یافت. »^{۲۴}

۲۳- تاریخ تمدن و فرهنگ نوشته نگارنده دیده شود.

۲۴- کتاب نفوذ ایران در تمدن اروپا صفحه ۱۴ و ۱۵ دیده شود.

هینتس آلمانی پژوهشی درباره روش حسابداری در دستگاه‌های و عول مالیاتی ایران نموده که درباره چگونگی مالیه در زمان ساسانی نیز مطالبی دارد او عقیده دارد که در قرون وسطی روش مالیاتی ایران واجد اهمیت بسیار بوده است.

باید توجه داشت دوره ساسانیان را بدان معنی که در اروپا رایج است نمیتوان در ردیف قرون وسطی بشمار آورد زیرا دوره ساسانیان از جهات علم و صنعت و هنر و کشورداری در جهان آنروز خود دوره تجدد بوده است.

درباره مالیات‌گیری و چگونگی آن در دوران ساسانی اگرچه بیشتر از دوره‌های دیگر آثار و مدارک در دست است ولی باز کافی نیست. میدانیم که ساسانیان در حدود پنج سده شاهنشاهی بزرگی داشته و در کشورداری و جهانگیری اقتدار بسیار داشته اند و در زمان آنان کشور ایران دارای مرکزیت بیشتری از زمان اشکانیان بوده است. بی شک چنین کشور پهناوری با هزینه‌های کشوری و لشکری باید اساس استواری برای درآمدها و دریافت مالیاتها داشته باشد. از زمان هخامنشیان تا دوره ساسانیان حتی در روایات تاریخی ارقام و اقلام مالیاتی دیده نمیشود تا زمان قباد پدر خسرو انوشیروان.

از سخنان اردشیر بابکان است :

« پادشاهی به سپاه است و سپاه بخراج و خراج بکشاورزی و کشاورزی به داد » همچنین از اردشیر است که : « کشور بسته بلشکر است و مالیات به آبادی و آبادی بلشگر و لشگر بمال و مال و مالیات به داد و داد به درستکاری عمال دولت و درستکاری عمال دولت بد درستکاری وزیران و سرآمد همه آنان پادشاه است. »

در زمان پیروز ساسانی (۴۸۴ تا ۴۹۵ میلادی) خشکسالی بزرگی در ایران پدید آمد و آثار آن تا زمان قباد ادامه داشت در زمان قباد ساسانی (۴۸۸ تا ۵۳۹ میلادی) مزدك ظهور کرد و برای تعدیل ثروت و مساوات و برابری از جهات مالی و طبقاتی اصلاحاتی کرد که قباد ساسانی نیز آنرا پذیرفت ولی چون خسرو انوشیروان این روش را مخالف سنتها و اغتشاش دانست مزدك و برخی از پیروان او را بکشت و بسیاری از آنان را بزدان افکند یا آنان از کشور گریختند و ناچار انوشیروان برای تعدیل ثروت و عدالت مالیاتی و دادگستری به ممیزی نوینی در سراسر کشور اقدام کرد.

در دوره قباد یکم مالیات بر مبنای سهمی از محصول بصورت مالیات مقطوع بود و از روی مساحت زمینهای زراعتی و بیستانها دریافت میشد قباد در اینکار توفیقی نیافت اما انوشیروان (۵۳۱ تا ۵۷۹ میلادی) در تعدیل مالیاتها با ممیزی نوین توفیق یافت. تا زمان انوشیروان دادگر کشاورزان و بیستان داران توان از نداشتن که تا ماموران خراج دیوانی برای بازدید محصول نیابند محصول را از زمین بردارند و به انبار ببرند ازینرو گاه خساراتی متوجه محصول میشد و دهقانان از کشته خود نیز بهره مند نمیشدند قباد میخواست این رسم را براندازد عمرش کفاف نداد و کارنا فرجام ماند و بدست خسرو انوشیروان به فرجام رسید.

پیرنیا در وقایع مزدك مینویسد :

« خسرو می دانست که موجبات پیشرفت این مذهب سنوات قحطی زمان فیروز و تعدیات عمال دولتی ب مردم و نفوذ فوق العاده نجبا و روحانیون بود با اصلاحات پرداخت و تعدیل مالیاتها را مقدم دانست بالعاصل بر اثر ممیزی هائی که به جدوجهد خسرو

باتمام رسید تکلیف مالیات بده معلوم و بار او سبکتر گردید .
این موضوع خود میرساند که در دوران قباد وضع توزیع ثروت
عادلانه نبوده مزدك برخاسته است تا تعدیلی میان ثروت بنماید و
ساواتی در جامعه برقرار سازد .

در دوره ساسانیان وزارت دارائی را دیوان خراگ^{۲۵} گفته‌اند .
درباره میزان و نرخهای مالیات در زمان ساسانیان محمدجریر
طبری رقم کل مالیات کشور را بالغ بر ۴۵۰ میلیون درهم نوشته
است که قریب يك سوم آن از سرزمین عراق یادل ایران شهر وصول
میشده است^{۲۶} ابوالحسن مسعودی نیز به میزان مالیات
دریافتی در زمان ساسانیان اشاره میکند^{۲۷} .

طبری در ذکر وقایع زمان انوشیروان خسرو اول مینویسد
دبیری از دبیران وظیفه دریافت خراج را بعهدہ داشت که باید
اورا نخستین مستوفی یا وزیر دارائی ایران دانست . پولهایی که
از خراج سراسر کشور دریافت میشد به آن دبیر که او را گهبند
می نامیدند سپرده میشد در زمان انوشیروان به مؤبدان مؤبد
اجازه داده شده بود که درکار ماموران دیوانی یا آمارکاران بازرسی
نمایند تا بمردم اجحاف ننمایند در مفاتیح العلوم خوارزمی آمده
است که مستوفی درآمد کشور را شهر آمار دبیر و مستوفی درآمد

۲۵- خراگ معرب شده و خراج گشته بمعنی مالیات ارضی است هنینگ عقیده
دارد این واژه در زمان هخامنشیان از آرامی گرفته شده و این عقیده درست نیست
این واژه از ریشه هراگ پهلوی و برابر خوراک يك سپاه بوده که بعهدہ هر
استان محول بوده تا مالیات جنسی بدان میزان بپردازند .

درباره زبان آرامی و اصالت آن کتاب تریانا نوشته نگارنده دیده شود بخراج
به ارمنی خراج گفته‌اند .

۲۶- تاریخ رسل والملوک .

۲۷- التنبيه والاشراف دیده شود .

ده را «كذك آمار دبیر» و مستوفی خزانه را «گنج آمار دبیر» و مستوفی درآمد موقوفات آتشکده را آتش آمار دبیر گفته اند .
حسن بن محمد بن حسن قمی مینویسد : «مشمولین مالیات را گهیزد به دیوان معرفی میکرد تا مالیات آنان را وصول و به دیوان تسلیم کنند گهیزد مالیاتها را به ترتیب وصول نموده و در دفتر سیاه ثبت میکرد و به مؤدیان رسید میداد .»

از قول روزبه «ابن مقفع» نقل میکنند «واستریوشان سالار» وظیفه داشت هر سال صورت درآمد های مالیاتی و موجودی خزانه را تهیه و به شاهنشاه گزارش دهد و آن صورت بصره و مهر شاهنشاه برسد معروفست که چون خسرو پرویز از بوی پوست آهو خوشش نمی آمد دستور داده بود تا نامه ها را با مشک و زعفران بنویسند .

درباره میزان وصول مالیاتها در زمان ساسانیان و خسرو - انوشیروان ابن بلخی^{۲۸} مینویسد:

«در توارینخ چنین آمده است کی بعهده ملوک فرس تا روزگار کسری انوشیروان مال ولایتها در قسمت ثلث یا ربع و یا خمس ستدندی بقدر موجود ارتفاع و سبیل پارس همان دیگر جایها بودی اما چون کسری - انوشیروان قانون خراج همه جهان نهاد خراج پارس سی و شش هزار درهم آمد چنانکه سه هزار دینار»^{۲۹}

۲۸- فارسنامه ابن بلخی صفحه ۲۴۳ چاپ شیراز ۱۳۴۴ .

۲۹- برای دانستن مقدار درهم و دینار پول امروز بشرح زیر صفحه بعد توجه شود:

در زمان ساسانیان کشور به مناطق مالیاتی تقسیم شده بود هر استان مستقل را کوره گفته و هر کوره به چند تسو (طسوج) بخش می‌شد و بدست گهبندی سپرده بود.

سرگزیت یا مالیات سرانه را انوشیروان اصلاح کرد مودیان (سرگزیت) برحسب مال و درآمدی که داشتند بچند طبقه تقسیم شدند و از آنان هشت تا دوازده درم دریافت داشته و این مالیات را در سه قسط (مرگ) چهارماهه دریافت میداشتند.

در زمان خسرو انوشیروان پس از ممیزی کشور از زمین‌ها جریبانه دریافت میشد برای يك جریب زمین جو و گندم که در حدود ۲۶۰۰ گز مربع بود يك درم نقدی دریافت میشد و از يك جریب یونجه هفت درم از يك جریب برنج پنج درم و از تاکستان هشت درم و از دیگر میوه هاهمین قسم دریافت میشد از هر درخت خرما و زیتون نیز مبلغی در حدود يك درم در سه قسط و اگر خسارات و آفتی به محصول میرسید آنها را از پرداخت مالیات معاف میداشتند.

در زمان ساسانیان اجتماع برپایه طبقات چهارگانه استوار بود. در این دوره موبدان (آسروان) نفوذ بیشتر داشتند و گذشته از موبدان و ارتشتان (ارتیشتاران) بار مالیات بیشتر بدوش دو طبقه

طبق نوشته کتاب (توضیح البیان تسهیل الاوزان) نوشته شده است که :
 .. قیمت دینار ده درهم است بیست دینار ذهب و وزن آن دویست درهم نقره است .
 در کتاب فرهنگ آندراج نوشته شده است که :

« ... درهم معرب درم است و وزن آن شش دانگ و دانگ دوقیراط و قیراط دو طسوج و طسوج دوجومیانه و دو درم شرعی دو مثقال باشد.»

بنابراین يك دینار طلا برابر دو مثقال نقره بوده است و از این قرار بهای يك دینار بنرخ امروزه در حدود ۱۰۰ ریال کنونی بوده است (اگر نقره مثقالی - ۵۰ ریال باشد) نقل از زیر صفحه فارسنامه ابن بلخی .

دیگر دبیران (خدمتگزاران دولت) و دهگانان (نجیب زادگان) و طبقه کشاورزان و پیشه وران بود.

مالیات ارضی از پیشه وران گرفته می شد و ریاست آن با واستریوشان سالار یا رئیس پیشه وران بود که ریاست وصول مالیات رانیز بعهده داشت.

بیشتر مالیات از زمین و محصول گرفته میشد و با فراوانی محصول و باروری زمین بستگی داشت.

کریستن سن دانمارکی مینویسد :

«بظاهر واستریوشان سالار ریاست اداره مالی را داشته است و تصور می رود که علاوه بر خراج وصول باج شخصی هم بعهده او بوده زیرا لقب هتخشبد (رئیس پیشه وران) یا رئیس همه مردمانی که کار دستی انجام میدهند مانند غلامان و دهقانان و تاجران و غیره نیز داشته است .»

«باری شخص واستریوشان سالار هم وزیر مالی و هم وزیر فلاح و صناعت و تجارت بوده است .»^{۳۰}

کریستن سن مینویسد :

«از جمله ماموران عالیرتبه مالی و آمارکاران مختلف یعنی مامورین وصول و رؤسای محاسبات را باید ذکر کرد شخصی که دارای مقام ایران آمارکار بود طی دوره معین از این عهد قائم مقام و نایب بزرگ فرماندار میشده است اما وظیفه او را برابر واستریوشان سالار درست نمیدانیم چه بوده است یکی دیگر از عمال بزرگ مالی و آمارکار رئیس محاسبات دربار یا (اقامتگاه شاهنشاهی) است دیگر و اسپوهرگان آمار کار (مامور وصول عایدات ایالت و اسپوهرگان

۳۰- ایران در زمان ساسانیان ارتور کریستن سن ترجمه رشید یاسمی چاپ سوم صفحه ۱۴۳ و ۱۴۴ دیده شود.

۴- دیگر شهر یو آمارکار (که املاء تاریخی آن شتریو آمارکار است) یعنی رئیس محاسبات شهر بان (ساتراپ) یاوالی^{۳۱}
 ۵- که ظاهراً یکنفر مامور ایالتی بوده است دیگر آذربادگان آمارکار (مامور وصول در ایالت آذربایجان)^{۳۲}

آمارکاران زیر نظر ایران آمارکار انجام وظیفه میکردند اینان ماموران وصول و رئیس های حسابداریها بودند و اسپوهرگان آمارکار نیز مامور وصول درآمد هراستان بوده . شهر یو آمارکار نیز رئیس محاسبات شهر بان بوده است .

در زمان ساسانیان چندگونه مالیات دریافت میشده که مهمترین آنها بقرار زیر است :

۱- خراك یا خراج که مالیات ارضی و جنسی و مالیات بهره مالکانه بوده که نسبت به کشت هر ده و روستا و دهستانی از يك ششم تا يك سوم محصول مانند جریبانه دریافت میشده و به نوشته مورخان ایرانی مانند ابوحنیفه دینوری بنابر دوری و نزدیکی هر دهستان نسبت به شهرها از يك دهم تا نصف محصول دریافت میشده ولی حداکثر آن اغراق آمیز بنظر میرسد .

۲- باژ^{۳۳} یا باج که مالیات راهداری و عوارض راه بوده که از اشخاص بر حسب سرمایه و کالا عوارض راهداری گرفته میشده .

۳- گزیت یا ژزیت که بمالیات سرانه گفته میشد و يك گونه مالیات سرانه بود که در دوران اسلام جزیه^{۳۴} گفته اند بهمین قسم از

۳۱- این سمت مانند پیشکار دارائی بوده .

۳۲- اینجا گمان میرود برای هراستان چنین مامور وصولی بوده و کریستن سن تنها نام مامور آذربایجان را گفته چون استانهای بزرگ مانند فارس ، خراسان و سفد و خوارزم و دل ایران شهر اهمیت کمتری از آذربایجان نداشته اند .

۳۳- باژیس BAZISH در فارسی باستان از ریشه بخشی .

۳۴- جزیه (جزیت همان معرب گزیت و ژزیت است) .

غیر مسلمانان گرفته میشد و متصدیان دیوانی باید به بهترین عادلانه ترین وضعی مالیات سرانه راسرشکن کرده دریافت داشتند. این مالیات از کسانی که زمین نداشتند و درآمد های دیگر داشتند گرفته میشد مردمی که میان بیست تا پنجاه سال داشته اند مشمول آن میشدند بزرگان، دهگانان، موبدان و دبیران از آن معاف بودند. ۴- چنانکه از نوشته های مورخان برمی آید در دوره ساسانی مردم کشور علاوه بر مالیات های گفته شده که در حکم مالیات بر درآمد و مالیات ارضی و سرانه و بهره مالکانه و مستغلات و پیشه و عوارض راهداری و گمرکی بوده کسانی که تمکن بیشتری داشتند به هنگام نوروز باستانی و مهرگان ارمغانهایی برای شاهنشاه به دربار می فرستادند که به آن «آئین» میگفتند و این رسم اگرچه برای مدت کوتاهی در زمان خلیفه های اموی برافتاد اما تا دوران صفوی رسم بوده است.

مالیات ارضی به نسبت کشت هرده و دهستانی از یک ششم تا یک سوم محصول تعیین میگردد و غیر از گندم و جو و انگور و یونجه و برنج و خرما و زیتون بقیه محصولات از پرداخت مالیات معاف بود در زمان انوشیروان املاک مزروعی روی واحد گریب (جریب به مساحت ۲۴۰۰ گز) ارزیابی گردید و آنرا واحد دریافت مالیات قرار دادند و مالیات هر سال نیز به اقساط چهارگانه دریافت میشد. مالیات سرانه بکلیه اشخاصی که صاحب خانه و ساختمان بودند تعلق میگرفت و نرخ آن بر حسب ثروت و دارائی مودیان تعیین میگردد و مالیات گزیت یا سرشماری از اشخاصی که زرتشتی مذهب نبودند وصول میشد که در دوره اسلامی نیز آنرا جزیه گفته و از غیر مسلمان میگرفتند.

بطور اجمال در زمان ساسانیان خراج دو قسم بود یکی بصورت لیات ارضی که متصدی خراج بنام «واستریوشان سالار» بود و آنرا از کشاورزان و صاحبان آب و زمین میگرفت دویم مالیات سرانه که گفته شد این مالیات یا خراج را متصدی امر بنام (هوتخشبد) از پیشه‌وران و صنعتگران دریافت میداشت و گاه این دوشغل را یک تن برعهده داشت.

در دوره ساسانی عوارض راهداری (باژ) و گمرکی نیز دریافت میشد چنانکه در شرایط صلح انوشیروان دادگستر و یوستی نین قیصر روم در سال ۵۶۱ آمده که بازرگانان ایرانی و رومی باید از گمرکات بگذرند و از تسهیلات گمرکی بهره مند گردند.

در ماده چهارم این قرارداد آمده است که نمایندگان رسمی هر يك از دو کشور میتوانند با پرداخت عوارض گمرکی کالای خود را وارد خاک دیگری نمایند. گمان نرود که در دوره ساسانی بار مالیات بردوش مردم سنگین بوده است زیرا گذشته از اینکه مالیات عادلانه وصول میشده بخشودگی های مالیاتی نیز برای مردم بوده است.

چون در زمان ساسانیان جنگهای بزرگ با روم و هبتالیان^{۳۰} (هیاطله) و قبایل ترك در ماوراء النهر (ورارود) و قفقاز و قبایل عرب و غیره اتفاق افتاد کشور نیازمند نگهبانی و ارتش نیرومند بوده است در بیشتر جنگها دیده میشود که رومیان شکست یافته و خراجگذار ایران بوده‌اند و از این راه نیز دولت ساسانی درآمد بزرگی داشته و میتوانسته هزینه لشکرکشی و نگهداری دژها و مرزها را تامین کند.

اکنون قسمتی از کتاب تاریخ شناسی در این موضوع نقل میشود:

۳۰- بعقیده مینورسکی و بارتلد هبتالیان درست است.

« چون از تاریخ ایران گفتگو شد يك نکته دیگر در روابط ایران و روم شایان توجه است. در مدارك شرقی از جمله در رفتار نامه انوشیروان ۳۶ از پول سالانه‌ای که دولت شرقی روم سالها بایران میپرداخت بعنوان باج نام برده شده است چون در بیشتر جنگها پیروزی بایرانیان بود و رومیها ناچار به پرداخت باج بودند اما برخی نویسندگان غربی از اینکه رومیها با گذار ایرانیان بوده‌اند خوششان نیامده پرداخت این وجوه را بعنوان نگهداری دربندهای قفقاز ذکر کرده‌اند در نوشته‌هایی که مدعی شده‌اند از مدارك رومی نقل گشته این وجوه را بعنوان سهم دولت روم در نگهداری دربندهای قفقاز در برابر مهاجمان نام برده‌اند و شگفت آنکه در برخی تاریخهای اقتصادی که سالهای اخیر در ایران نوشته شده نیز این اشتباه راه یافته و چنین عنوان کرده‌اند که چون در زمان قدیم پول روم بر پایه طلا استوار بوده بنابراین در آن زمان پشتوانه پولهای بین‌المللی از جمله پول ایران بوده است؟ در صورتیکه در آن زمان مبادلات ارزی و بانکی چنین اقتضا نمیکرده و این وجوهی بوده که بعنوان باج پرداخت میشده بر مبنای طلا. »

در کتابهای تاریخ دوران اسلامی آمده است که شاهنشاهان ساسانی بسیاری از رعایا و دهقانان را که بحضور میرسیده‌اند از پرداخت مالیات معاف میداشتند و گاه هنگام تاجگذاری یا بر تخت نشینی پادشاهی رسم بوده است بقایای مالیاتی بخشوده میشد و پادشاهی ساسانی عده‌ای از محصلان مالیات را که بمردم اجحاف کرده بودند از دم تیغ گذراند.

بهرام پنجم (۴۲۱ تا ۴۴۹) به هنگام بر تخت نشستن فرمان داد بقایای مالیاتها که بالغ بر هفتاد میلیون درهم میشد بخشوده گردد.

۳۶- رفتار نامه انوشیروان (سیرت کسری).

و مالیات ارضی را به‌هنگام تاجگذاری يك سوم بخشید^{۲۷} و فرمانی برای بخشودگی پنجساله صادر نمود..

گفتیم که فیروز ساسانی به‌هنگام خشکسالی مردم را از باج و خراج معاف داشت.^{۲۸}

تا پیش از وصول مالیات و دریافت بهر دولتی کشاورزان و باغداران خود را امانت دار میدانستند تا ماموران وصول درآمد آنها را تخمین زده سهم دولت را برداشت نمایند در کتابها آمده^{۲۹} که وقتی قباد ساسانی به‌هنگام شکار پرنده‌ای صید کرد و پرنده او در باغی افتاد که آن باغ انارستان بود شاهنشاه به باغ درآمد بچه باغبان را دید که گریه میکند از مادر او پرسید برای چه این کودک گریه میکند گفت انار میخواهد شاهنشاه پرسید که چرا از این باغ با اینهمه بار که دارد باو میوه‌ای نمیدهی — بستان بان گفت هنوز مأمور مالیات نیامده که سهم دولت را تعیین کند نمی‌توانم بمحصول درخت دست بزنم این روایت را در باره خوشه انگوری که بچه از تاج کند و مادر آنرا گرفت و دوباره به تاج آویخت نیز نقل کرده‌اند چون قباد از این روش آگاه شد برای رفاه حال کشاورزان و بستان بانان دستور داد تا بهتر بتوانند از کشته و محصول خویش بهره‌مند گردند. در زمان قباد مالیات ارضی از ده يك تا چهار يك محصول بوده است.

در تاریخ بلعمی ترجمه از تاریخ طبری آمده است :
« اما حق ملك بر رعیت آنستکه او را فرمان برند و جهان آبادان دارد تا خراج ملك بتوانند گزاردن و در گزاردن خراج از وقت معین

۲۷- تاریخ الانبیاء والملوك محمد جریر طبری دیده شود.

۲۸- تاریخ الانبیاء والملوك محمد جریر طبری چاپ لیدن.

۲۹- تاریخ طبری دفتر دوم.

تاخیر نکنند و حق رعیت بر ملک آنستکه برایشان داد کنند و ستم را ندارد و خراج از آنها برفق و نرمی ستاند و دشواری نکند و اگر ایشان را بکار آبادانی جهان بنفقه حاجت افتاد ملک از خواست خود یاری کند تا خراج او نشکند و قوت ایشان نشود و اگر سالی از آسان آفت آید که ثمره رازیانی باشد آن سال خراج ایشان بیفکند .»

این درست همان اصول عدالت مالی است که اردشیر بابکان و بهرام پنجم و فیروز و قباد و انوشیروان و دیگر شاهان ساسانی رفتار میکرده اند .

در زمان ساسانی مالیات دیگری از اقطاع یا ملکهای که بتصرف و تملک اشخاص داده شده بود نیز گرفته میشد در زمان قباد مالیات ایران شهر ۱۵۰ میلیون درهم و استان کرمان را ۶۰ میلیون درهم نوشته اند .

در زمان انوشیروان مالیات دهندگان را ممیزی نموده و بر حسب درآمد و توانگری آنان را به چهار طبقه تقسیم کردند سنین مالیات دهندگان میان ۲۰ تا ۵۰ سالگی بوده و خردسالان و کهن سالان از پرداخت مالیات معاف بودند سرجان ملکم مینویسد که از دارا ترین مالیات دهندگان بیش از ۴۸۰۰۰۰ درهم نمیگرفتند و حداقل آن شش درهم بوده است .

این اصلاح بدست انوشیروان انجام یافت .

تمام اراضی مزروعی را بدقت اندازه گرفته ممیزی کردند و توزیع مالیات ارضی جدید بر آن اساس قرار گرفت و آن ممیزی بدست مردمانی منصف و خیرخواه بعمل آمده که شاه بدان منظور انتخاب کرده بود نرخهای ثابتی که مطابق اصول جدید معین شد از اینقرار بود :

هرگرب ۴۰ گندم یا جو سالی يك درهم . هرگرب مو هشت درهم . هرگرب یونجه هفت درهم . هرگرب برنج پنج ششم ۴۱
 درهم و سالیانه از هر چهار درخت خرماى پارسی یا شش نخل آرامی !
 یا شش درخت زیتون يك درهم میگرفتند . سایر محصولات دیگر از
 دای مالیات معاف بود و نخلهای پراکنده نیز که جزء نخلستان

مستقلی بشمار نمی‌آید از ادای مالیات معاف گشت ۴۲

ظاهراً این نرخها سنگین نبوده است . منتهی ما درست نمیدانیم ،
 که بموجب قوانین مالیاتی مذکور ، صدی چند از کل مالیات وصول
 میشد و این وصول با اجرای اعمال فوق‌العاده صورت میگرفت یا
 بتدریج و باقتضای جریان اداری . لکن بطور کلی روش جدید
 بی‌شك باعث آسودگی رعایا شد . و در عین حال درآمد خزانه را
 ثابت تر و چندین برابر کرده است و بدین مناسبت در دوره خلافت
 اسلامی نیز بنای اخذ خراج بر همین شالوده قرار گرفت .

جزیه سرها (مالیات سرانه) را نیز خسرو اول بر طبق طرح
 محاسبین سابق الذکر اصلاح کرد این جزیه بر تمام اشخاص ۲۰
 ساله الی پنجاه ساله تعلق میگرفت . باستثناء بزرگان و نجبا و سربازان
 و روحانیان و دبیران و سایر خدمتگزاران دولت ، جزیه گذاران را
 بر حسب ثروتشان بچندین طبقه تقسیم کردند : توانگران دوازده
 درهم و میانه تر هشت و کمتر شش و سایر رعایا هرتن چهار درهم
 میپرداخت . مالیاتهارا با قسط سه ماهه میگرفتند . ۴۳

کسری صورت نرخهای جدید را در گنج سلطنتی نهاد و
 رونوشتهای دیگری بهمه مامورین اداره مالیات و همه قضات بلوک

۴۰- برابر با ۲۴۰۰ متر مربع .

۴۱- درست بنظر نمیرسد که از یونجه هفت درهم و از برنج ۳ درهم باشد .

۴۲- طبری ص ۶۲ - ۹۶۰ .

۴۳- ظاهراً خراج ارضی و جزیه سر

فرستاد وقضات مزبور را مامور کرد که مواظبت کنند تا مالیات عادلاته اخذ شود و اگر خساراتی متناسب با مالیات برگندم و با اشخاص وارد آید، آنها را از ادای مالیات معاف کنند قضات بلو صورت معافیها را بحکومت مرکزی میرسانند و حکومت نیز اوامر مناسبی به تحصیلداران صادر میکرد. منظور خسرو از این بازرسی این بود، که از اسرافاتی که تا آنزمان در اخذ مالیات معمول بود جلوگیری کند.

علت اصلی این اصلاح مالیاتی را کسری چنین بیان میکنند. بایست پول در خزائن سلطنتی جمع کنند، تا در هنگام جنگ همه وسائل مهیا باشد و احتیاج بتحصیل مالیاتهای فوق العاده نیفتد^{۴۴} سایکس مینویسد:

«... هر سال تمام اراضی مزروع را درست بازدید و معاینه میکردند تا بفهمند کجا آباد شده و کجا نشده است و اینکار چون احتیاج باجزاء و کارمندان زیاد دارد مشکل است آنرا باور کرد ولی اینقدر مسلم است که در این قسمت پیشرفت قابل ملاحظه ای شده و وضعیت کشاورزان نسبت به پیش بمراتب بهتر و رضایت بخش تر بوده است. علاوه بر مالیات ارضی مالیاتی بر درختان میوه دار وضع نموده و نیز مالیات بر مستغلات و مالیات سرانه هم بوده است مالیات های مذکور فوق در سه قسط در هر چهار ماهی يك قسط پرداخت میشد و برای جلوگیری از تعدی و اجعاف مامورین بمغها اختیار داده شد که در اعمال آنها نظارت کنند.»^{۴۵}

در این زمان از هراستان و بخشی از کشور پهناور شاهنشاهی مالیات جنسی و نقدی گرفته میشد که میزان آن در دفترهای دیوان خراك ثبت شده بود. دریافتی های نقدی بخزانه میرفت اما

۴۴- طبری ص ۹۶۳ - ۹۶۰ نلدکه ص ۴۷ - ۲۴۶.

۴۵- تاریخ سایکس ترجمه فخر داعی گیلانی دفتر اول چاپ دوم ص ۶۳۷ - ۶۳۸.

و سولی‌های جنسی صرف نگهداری سپاهیان میشد و از محصولات کشاورزان و پیشه‌وران و بازرگانان خراج نقدی دریافت میشد. درآمد دولت ایران را در زمان انوشیروان بالغ بر ۳۴۵,۸۳۳,۷۰۰ درم نوشته‌اند.

درآمد سالانه دولت ایران را در زمان خسرو پرویز ششصد میلیون درم نوشته‌اند که به پول امروز برابر ۲۹۰ میلیون تومان میشود.

خسرو دوم در سال هجدهم شاهنشاهی خویش از مالیاتهای دریافت شده کشور ممیزی و آمارگیری کرد^{۴۶} و نوشته‌اند جمع درآمد بودجه ایران^{۴۷} در زمان خسرو دوم که وصول گشته بالغ بر ۶۰۰ میلیون درم نقره يك مثقالی بوده است.^{۴۸}

بطوریکه نوشته‌اند در زمان خسرو دوم حساب خزانه در سال ۶۰۸ میلادی رسیدگی شد در خزانه بالغ بر چهارصد هزار کیسه پول نقد بوزن ۱۶۰۰ میلیون مثقال موجود بوده است و این مبلغ اضافه بر هزینه‌های جاری و لشکر کشیها بوده و علاوه بر این در خزانه مقدار بسیار جواهر و پوشاک گرانبها بوده است چنانکه در آخر شاهنشاهی خسرو دوم موجودی خزانه دو برابر شده است.

حمداله مستوفی مینویسد: در زمان خسرو پرویز جامع الحساب مملکت او نوشتند چهارصد بار — هزار هزار و بیست هزار دینار زر سرخ بوده است که اکنون آنرا عوامل میخوانند و بقیاس این زمان هشتاد هزار و چهار تومان رایج باشد.^{۴۹} در داستان گرفتاری

۴۶- کتاب الخراج تألیف ابی الفرج قدامة بن جعفر کاتب بغدادی در گذشته بسال ۳۲۰ هجری صفحه ۲۵۲ چاپ لیدن.

۴۷- المسالك والممالك ابن خرداد به صفحه ۱۵ چاپ لیدن دیده شود.

۴۸- وزن درم ساسانی ۴/۲۶۵ گرم بوده است. درهم مغرب درم فارسی است.

۴۹- نزهة القلوب باهتمام دبیر سیاقی صفحه ۲۸.

خسرو پرویز در زندان شیرویه و اتهاماتی که بوی وارد آورد
از جمله مطالبی درباره مالیاتها مطرح شده است :

ابوعلی بلعمی مینویسد :

«خسرو پرویز در جمع آوری خراج سختگیری بسیار نمود. گریند
بیمانه اینکه ایرانیان در یکی از جنگها با رومیان سخت ننجندیده
واز خود ابراز شجاعت ننمودند دستورداد بقایای خراج بیستسی
ساله را بزور از مردم بگیرند .»^{۵۰}

پس از آنکه شیرویه پدر خود پرویز را بزنندان افکند از او پرسید
«مردی ظالم را برگماشتی بر رعیت تا بقایای خراج بیست ساله و
سی ساله بزخم شکنجه بستند ؟»^{۵۱} پرویز پاسخ داد .

«اما آنچه گفتمی که مردی بر بقایای خراج برگماشتی و بیست ساله
وسی ساله بستدی این خراج چیزی واجب است مملکت به خراج
درست شود و این واجب است بر رعیت ... و این نه بر رعیت است که
من آورده ام و این خراج انوشیروان نهاد که ملک را از خراج چاره
نیست و رعیت را گرد کرد و همه زمینهارا مساحت کرد و بهمداستانی
رعیت آن خراج نهاد که هر سال بسه یا چهار بار بدهند بهر سه ماه
یا بهر چهار ماه ثلثی و از بهر آن بود که این خراج را خراج همداستانی
نام کردند یعنی مال الرضا»^{۵۲}

از آنچه گفته شد معلوم میشود بیست سی سال خسرو پرویز خراج
نگرفته است یا در گرفتن آن سخت گیری نمیکرده و شیرویه بهنگام
بر تخت نشستن خراج یکسال بر مردم ببخشید .

« پایان قسمت اول »

۵۰- تاریخ بلعمی صفحه ۱۱۶۲ .

۵۱- تاریخ بلعمی صفحه ۱۱۷۵ و ۱۱۷۶ چاپ وزارت فرهنگ ۱۳۴۱ .

۵۲- تاریخ بلعمی صفحه ۱۱۷۵ و ۱۱۷۶ چاپ وزارت فرهنگ ۱۳۴۱ .

پژوهشی درباره
روستای میمند

بسم

دکتر غلامعلی همایون

پژوهشی درباره روستای میمند

بقلم:

دکتر غلامعلی همایون

دانشیار و مشول طرح تحقیقاتی میمند

دانشگاه تهران

نخستین آبادیها بطور
احتمال در حدود ۱۰۰۰۰ سال
پیش بوجود آمد^۱. فرهنگ
اقتصاد غذایی این روستاها که
از هندوستان تا کناره های
مدیترانه گسترده بود، براساس
استفاده از ماهی و گوش ماهی و
شاید جلبکهای دریائی و بندرت
کشت سیب زمینی قرار داشت.
پس از چندی نخستین
پدیده های کشاورزی نمایان
شد و بموازات آن نخستین
حیوانات مانند، مرغ، اردک،
غاز، خوک و سگ اهلی گردید
و درختان میوه دار نیز چون
خرما، زیتون، انجیر، سیب و
تاک به وسیله قلمه زدن و هرس

۱ - در آن زمان اولین انقلاب «تمدنی» در زندگی بشر بوقوع پیوست و آن انتقال از
دوره «جمع آوری غذا» به دوره «تولید غذا» بود. در همین دوره بود که بشر سکنی گزید.
بلوک مسکونی نتوفین Natufin در آسیای غربی نمونه جالبی از اولین روستاهاست
احتمالا اهلی کردن حیوانات و تولید غذا در حدود ۹۰۰۰ پ.م آغاز گردید و
مسلم در حدود ۶۷۰۰ ق.م استخوان بندی روستاها تکمیل گردید.
مراجعه شود به ص ۲۴ کتاب:

افزایش پیدا کرده و فور میوه و مواد غذایی باعث تحریک بیشتر مغزو جـ
بشر روستای نخستین گردید و وی را بفعالیت بیشتری واداشت. این فعالیت
در تمام شئون فرهنگ اقتصادی آن دوره بچشم میخورد. نضج دامدار
سبب بوجود آمدن گله‌های حیوانات از قبیل گاو و گوسفند و بالاخره اس
و الاغ شد و نگهداری و بهره برداری از آنها معمول گردید. در کشاورزی
همچنین دانه های گندم، جو، باقلا، نخود و لوبیا منظمأ نگهداری و کشت
و پرورش یافت.

این فعالیت‌ها همگی به انقلاب کشاورزی منجر شد و در این انقلاب زن
نقش اصلی را بعهده داشت زیرا او بود که انواع حیوانات جوان را پرورش
میداد. او بود که غالب اوقات حیوانات کوچک را که مادرشان را از دست داده
بودند شیر میداد. تخم گیاهان را میکاشت، نهالهای درختان را غرس میکرد
و بذر میپاشید. رام کردن حیوانات را فرهنگی میبایست و این فرهنگ
ابتدا در طبیعت زن پرورده شد زیرا وی توانست با صمیمیت و محبت و
عشق و ریزی غریزی خود آنچه لازمه اخلاق و آموزش و پرورش بود ناخود آگاه
به اطرافیان خود، خواه بشر، حیوان و گیاه عرضه دارد.

زن همچنین راه بکار بردن بیل و چوب دستی را برای حفر زمین تشخیص
داد و از باغچه بوسیله دادن کود و هرس گیاهان هرزه مراقبت نمود و بالاخره
زن بود که نخستین سبدها و ظروف را ساخت و نخستین چرخ کوزه گری
را اختراع کرد. بدینوسیله زن در مرکز ثقل اقتصاد جدید قرار گرفت و
روستا نیز ساخته و پرداخته فکر و دست او شد زیرا روستا مجموعه‌ئی بود
که در آن جمیع فعالیت‌های فوق تمرکز مییافت.^۲

Barthel Hrouda
Vorderasien I
Mesopotamien, Babylonien, Iran und Anatolien.
München, 1971

۲- مراجعه شود به کتاب

L. Mumford, the city in history London, 1963

زندگی ثابت در دهکده امتیازات فراوانی داشت و بتدریج اجتماعات کوچ نشین به دهکده میگرانییدند وجود زن در هر قسمت از روستا احساس میگردید در تولید، در خانه در پرورش اطفال و مراقبت از آنها در کوره - سور - آغل - انبار و در تمام فضاهای داخلی خانه از ایوان تا اندرون و همچنین فضاهای باز روستا زن فرمانروا بود روستا در میان باغچه های سبز و کشتزارها شکل جدیدی از اقامتگاه مشترک انسان و حیوان بود. زیرا بشر قبل از تشکیل روستا و هنگام بوجود آمدن آن بسیار اجتماعی بود و به همه پدیده های طبیعت عشق میورزید. باید در نظر داشت که قبل از شهر دهکده و روستا وجود داشت و قبل از روستا چادر، غار، توده های سنگ و فضاهای خالی درختان مسکن انسان بود و قبل از همه اینها تمایلی نسبت به زندگی اجتماعی وجود داشت.

بنابراین روستا اجتماعی اولیه از خانواده های انسان با حیوانات و پرندگان و خانه ها و انبارها و طویله ها بود که در آن کار روزانه براساس دو موضوع انجام می گرفت: تغذیه و تولید نسل. اهمیت امور جنسی در روستا - های اولیه حتی در ایجاد فضاهای ساختمانی آنها نیز مؤثر بوده است. نظری به روستاهای کنونی این مطلب را آشکار میدارد که از زندگی روستاهای دوران نخستین تا کنون تغییرات چندانی حاصل نگردیده است. بر تعداد حیواناتی که بشر در روستای آن دوره رام میکرد و همچنین به بذرو دانه های حبوبات و ی چندان چیز مهمی افزوده نشده است و آنچه که در جهت خانه سازی و فضاهای داخلی آن نیز تغییر نموده آن چنان ناچیز است که بگفتن نمی آید.

اگر تغییراتی در جهت موتوریزه کردن و اصلاح فرهنگ روستائیان انجام شده است نباید بحساب روستا گذارده شود زیرا این متعلقات فرهنگ شهری است که بروستا وارد گشته است. در حقیقت شکل و طبیعت روستا از آغاز بوجود آمدنش تا بحال چندان تغییری نکرده است و فرهنگ نامبرده

که زن محور کوشش و فعالیت اصلی آن بشمار میرفت بهمان صورت اصـ
بدوران ما رسیده است .

با در نظر داشتن مطالبی که گذشت باید بدین نکته توجه کرد
روستاها نیز برای خود خصیصه‌هایی دارند که توسعه و آبادیشان بدین
شناسائی دقیق و علمی میسر نیست .

روستای میمند (تصاویر ۱ تا ۶) از استثنائاتی است که در مورد آن فقط
شناخت مطالب کلی هر روستا و خصیصه‌های معمولی هر دهکده کافی نیست
بلکه بمناسبت موقعیت بی نظیر معماریش مسائلی کاملاً تخصصی نیز مطرح
میگردد که از حیطه قدرت یک روستاشناس بدور است . مطلب اینجاست که
در این مورد تا کنون هیچ روستاشناسی قدم باین دهکده نگذاشته است
بر این شناسائی میمند میباید از هر جهت از صفر آغاز گردد و در این ناشناختگی
و گمنامی علاوه بر مهجوریت میمند نسبت به شهر و بخش و جاده‌های اطراف
عدم توجه دستگاههای مسئول نسبت به روستاها و آثار با ارزش تاریخی مملکت
نقش بزرگی را ایفا مینماید .

این غیر ممکنست که بوسیله کلام ، تصویر و یا اندازه گیری‌ها، تصویری
دقیق از تأثیر عظیمی که مجموعه مسکن میمند روی انسان ناظر باقی میگذارد
در اذهان ایجاد نمائیم . این تأثیر بزرگ از جهت احساسی که در فضاهای
داخلی (تصویر ۲۵) دست میدهد چندان زیاد نیست چه در اینجافضا کاملاً کنترل
و محدود شده است بلکه این مجموعه بیشتر از نظر دید کلی جالب و مؤثر است
(تصاویر ۷ تا ۹) . زیبایی معماری و حجاری در میمند تنها بر اثر سادگی سخت
اعضای آن از نظر جزئیات نیست بلکه نیروی اسرار آمیز تمامی مجموعه است
که قدرت هنری انسان‌های ساده را خصوصاً صبحگاهان و شامگاهان بازگو
می کند .

غروب میمند از زیباترین غروب‌هاست که دست بشر در بوجود آوردنش

تأثیر زیادتری داشته است. در این هنگام روز اگر از آن برآمدگی معروف که بآن بدنه سوسمار نام میدهم (تصاویر ۸ و ۹) بروستا نگاهی بیفکنند نظر میرسد که همه فضاها در مجموعه کلی ذوب شده یک جهان سحرآمیز و غیر حقیقی بوجود آمده است ولی افسوس که چنین جهان سحرانگیزی بکلی ناشناخته باقی مانده است.^۳

۳- تا آنجا که من اطلاع دارم در سال ۱۸۱۰ میلادی یک سیاح انگلیسی بنام پوتینگر هنگام گذر از کرمان به فارس میمند را بازدید کرده و چند سطری از سفرنامه خود را وقف خانه‌هایی ساخته است که در داخل کوه کنده شده‌اند.

در حدود سال ۱۳۲۸ شمسی در دانشکده ادبیات دانشگاه تهران رساله لیسانی در باره میمند بوسیله آقای حسن میمندی تنظیم گردیده است که با وجود کوشش فراوان موفق به ملاحظه آن نگردیدم.

قبل از سال ۱۳۴۴ مهندس ا - اصفهانی و در همین سال ابتداء علی اکبر سرفراز و سپس دکتر عزت‌الله نکمبان هریک نیم روزی را صرف بازدید روستای میمند نموده‌اند در این میان علی اکبر سرفراز نتیجه مطالعاتش را در یک مقاله دو صفحه‌ای با دو عکس تحت عنوان «میمند شهر ساسانی» در شماره اول مجله باستانشناسی و هنر ایران سال ۱۳۴۷ منتشر نموده است. همین مقاله در یادنامه پنجمین کنگره باستانشناسی و تاریخ هنر ایران نیز بچاپ رسیده است.

در سال ۱۳۴۵ ایرج افشار و دکتر منوچهر ستوده طی مسافرتی بجنوب ایران از میمند بازدید نمودند ایرج افشار مشاهدات خود را طی مقاله‌ای تحت عنوان «گشتی در خاک یزده در مجله یغما آذر ۱۳۴۶ بچاپ رسانید که در آن درباره میمند نیز چند سطری سخن گفته است.

دکتر باستانی پاریزی در پاورقی صفحه ۲۸۸ کتاب پیغمبر دزدان و همچنین کتاب تاریخ کرمان چنین آورده است «میمند از دهات معروف و قدیمی شهر بابک است تمام اطاقهای این ده در دامنه کوهی کنده شده و خانه‌ها در دل سنگ است و هر کوهی که در دل کوه میروند به یا چهار اطاق دارد و مجموعاً قریب سیصد کوه در دل سنگ فرو برده‌اند و بهمین سبب خانه‌ها دود کش و بخاری ندارد و بدون منفذ است و از جهت تاریخی واقعاً از آثار اولیه تمدن بشری محسوب میشود. در واقع آسمان خراش مودبی است که هزاران سال است در دل

در نوروز ۱۳۵۰ طی يك مسافرت نیمه تحقیقاتی تقریباً ۶۰۰۰ کیلومتر در معیت ۳۷ نفر از دانشجویان دانشکده هنرهای زیبا يك بررسی نیم رور از میمند نمودم. نخستین بار بود که روستای میمند مورد بازدید يك گروه دانشجویی قرار میگرفت و این پیش آمد برای مردم این دهستان بسیار هیجان انگیز بود. همین بازدید منشاء طرح تحقیقاتی میمند شد.

در گزارشی که پس از این مسافرت تسلیم مقامات دانشگاهی نمودم ارزش و شایستگی این دهکده را برای انجام يك بررسی وسیع اثبات کردم و طرحی را برای تحقیق درباره آن پیشنهاد نمودم خوشبختانه طرح با کمک دکتر جواد میمنندی نژاد (سرپرست وقت دانشجویی دانشگاه) و حسن نظر دکتر

سنگ کنده شده است. اطاقها بخاری ندارد راه عبور محدود است و دواب و افسان تاحدودی زندگی مشترکی دارند. این آبادی، البته غیر از میمند معروف فارس است از نمونه میمند در حدود بامیان بلغ میتوان یافت هم از نمونه این شهرها باید شمرد شهر پیترا را که در کوه کنده شده بوده است» (ص ۲۸۸ پیغمبردزدان)

«وضع آبادی میمند (فزدیک شهربابک) و اطاقهای آن که تماماً در سینه کوه و در دل سنگ کنده شده و طبقه طبقه روی هم قرارداد حکایت از این میکند که این قریه قرنهای قبل از ساسانیان و شاید قبل از تاریخ بوجود آمده باشد» ص ۲۹ تاریخ کرمان

در سال ۱۹۷۱ خانم میلی باو کتابی تحت عنوان «ایران همانطوریکه واقعاً وجود دارد» بزبان آلمانی تحریر کرده اند که صفحه ۲۰۳ آن اطلاعاتی نیمه صحیح درباره وضع عمومی میمند در اختیار خواننده قرار میدهد. منبع مورد استفاده خانم میلی باوروزنامه کیهان افترفشال بوده است.

مراجعه شود به منابع زیر :

1-Alfons Gabriel, Die Erforschungs Persiens, Wien 1952 S.137

۲ - مجله باستانشناسی و هنر ایران شماره اول سال ۱۳۴۷

۳ - یادنامه پنجمین کنگره بین المللی باستانشناسی و هنر ایران. تهران ۱۳۵۱

۴ - مجله یغما آذر ۱۳۴۶

۵ - تاریخ کرمان به تصحیح محمد ابراهیم باستانی پاریزی

۶ - پیغمبردزدان محیط اجتماعی و آثار او به تصحیح باستانی پاریزی

7- Milli Bau, Iran Wie er wirklich ist, München, 1971

شمس‌الدین مفیدی معاون پژوهشی دانشگاه مورد تصویب قرار گرفت و بدینگونه مطالعات ما آغاز گردید .

اولین بررسی ما در دو دوره انجام شد. دوره اول شامل اقامت ده روزه بر میمند و مطالعه و جمع آوری مدارك و مواد خام اولیه از ۲ تا ۱۲ آذرماه ۱۳۵۰ بود .

دوره دوم شامل پروراندن مواد خام اولیه و مدارك بصورت علمی آن بود که فقط چهارماه و نیم وقت صرف آن شد و حداکثر سرعت لازم در به انجام رساندن يك طرح تحقیقاتی به عمل آمد .

نتایج اولین بررسی ما که بیشتر شناخت فیزیکی روستای میمند و ارتباطات هنری و معماری آن بود در يك نمایشگاه و رساله منعکس گردید در يك سخنرانی که بمناسبت ششمین کنگره بین‌المللی باستانشناسی و تاریخ هنر ایران در تاریخ ۲۱ شهریور ۱۳۵۱ (بزبان آلمانی) در آکسفورد ایراد نمودم کلیه نتایج این تحقیق را بازگو کردم و در آنجا سعی شد به وضع اقتصادی میمند نیز اشاره ای گردد ولی این فقط يك بررسی اولیه است و برای شناخت روستای میمند هنوز مراحل اصلی و مهم‌تری باقیست.

در اینجا باید خاطر نشان کنم که تا کنون تحقیق درباره هنر و معماری این آب و خاک اغلب جنبه یکطرفه داشته است یعنی فقط آثار باقیمانده بزرگ بررسی میشده است و کمتر از زندگی مردم عادی و آثار هنری آنان صحبت بمیان میآمده است برای این مطلب دو دلیل مهم میتوان ذکر کرد ابتدا اینکه متخصصین اروپائی که اغلب آثار تاریخی ما بوسیله آنها کشف و تحقیق شده است بیشتر توجهشان بآثار باقیمانده بزرگ بوده و کمتر به زندگی و هنر مردم پرداخته‌اند در این میان محققین ایرانی ما که در این رشته‌ها تعدادشان از انگلستان يك دست تجاوز نمی‌نماید نیز توجهی به هنر و معماری مردم عادی نکرده و دنباله کار غربیان را گرفته‌اند.

اما دلیل دوم، از آنجا که آثار هنری و بخصوص معماری مردم عادی از مصالحی کم دوام بوده است یعنی اغلب مساکن را از خشت و گل میساخته اند پایداری و استقامت بناها کمتر بوده و در اثر مرور زمان این آثار محو و نابود گشته است بدین مناسبت کمتر اثری در دسترس باقی مانده تا مورد توجه محققین قرار گیرد.

تحقیق در باره روستای باستانی میمند اولین پژوهش علمی دقیق در باره میمند و معماری مردم عادی این آب و خاک بشمار میآید. در اینجا موقتاً قسمتی از طرحها منتشر میگردد تا بعدها در باره آنها مفصلاً بحث شود (تصاویر ۱۰ تا ۲۲). میمند در ۳۶ کیلومتری شمال شرقی شهر بابک در استان کرمان واقع است شهر بابک سر جاده نزدیک تر تهران - بندر عباس قرار دارد. از سمت راست جاده یزد - کرمان و در حدود ۱۵۲ کیلومتری آن، جاده ای منشعب میگردد که پس از طی ۱۱۴ کیلومتر به شهر بابک میرسد.

در شمال شهر بابک رشته جبالیه است که دنباله کوههای مرکزی ایران و ادامه شیر کوه یزد است و به کوههای سرچشمه کرمان منتهی میگردد این کوهستان که در حدود ۱۲۰ کیلومتر طول و به تفاوت بین ۳۰ تا ۴۰ کیلومتر عرض دارد دارای چشمه سارها و نهرهای کوچکی است که اغلب از مغرب به مشرق در طول دهستانهای متعدد مانند دهج - جوزم - مدوار - آبدر - راویز - میمند و پاقلعه جاری است. در جنوب این کوهستان دهستانهای هرات - مردست - خبر - رباط و ده اشتران قرار دارد. بخش شهر بابک در حدود ۷۰۰۰۰ جمعیت دارد و مردم این نواحی در عین داشتن هوش و ذوق (این مطلب از قالیهایی دست بسافت آنان هویدا است) از هر جهت عقب افتاده و بی بضاعت هستند.

از شهر بابک پس از طی ۱۰۴ کیلومتر به سیرجان میرسیم که در امتداد جاده اسفالتی کرمان - بندر عباس قرار دارد. از سمت چپ جاده شهر بابک -

سیرجان پس از طی چندین کیلومتر راهی بطرف میمند منشعب میگردد که بسیار ناهموار است و فقط بوسیله جیب و نظایر آن میتوان از آن عبور نمود این جاده ناهموار در حدود ۱۵ سال پیش بوسیله خود اهالی میمند ساخته شد و میتوان گفت بدین وسیله تماسی از اعماق استوانه تاریخ به جهان خارج حاصل گشت. يك شاخه از همین راه قبل از رسیدن به میمند بسمت راست جدا میگردد و پس از طی حدود ۱۰۰ کیلومتر به رفسنجان منتهی میشود. در شمال شرقی شهر بابك منطقه‌ئی کوهستانی بطول و عرض تقریبی تقریبی ۲۵ در ۱۲ کیلومتر و ارتفاعی در حدود ۲۰۰۰ متر از سطح دریاقرار دارد که در دامنه‌های آن چشمه‌سارها و قراه کوچکی است میمند میان شهر بابك و رفسنجان در یکی از دره‌های بن بست و شمالی - جنوبی این کوهستان واقع شده است. میمند بمناسبت کوهستانی بودنش دارای آب و هوای ملایم است کوههای اطراف (تصویر ۲۳)، دهستان را از جریان هوای سرد محفوظ میدارد در زمان های پیشین اطراف میمند را چشمه سارها و چراگاههای بسیار مستعد فرا گرفته بود که موجبات معیشت اهالی را بخوبی فراهم آورده و هوای گرم تابستان را مطبوع میساخت ولی متأسفانه از چندین سال پیش در اثر کمبود باران اهالی این دهکده در مضیقه شدید کمبود آب قرار گرفته‌اند، مردمی که دهکده میمند را بوجود آوردند از همان آغاز امر چندین قنات حفر کردند که از تمامی آنها فعلا يك قنات باقی مانده است. (تصویر ۲۴) که آنهم با آب بسیار قلیل خود کفاف معیشت حدود یک هزار و چهارصد نفر ساکنین آنرا نمیدهد. مردم میمند بدلیل موقعیت طبیعی دهستان در انزوا باقی مانده و کمتر دستخوش تغییر و تحول شده‌اند و با اقوام مهاجم مختلط و ممزوج نگردیده‌اند. این موضوع از چهره میمندها که اغلب دارای موهای بور و چشم‌های زاغ هستند هویداست. از اسامی دهات اطراف میمند چون پوراز - نوشاد - تی جنگ - للان - مرجنگ مشخص

است که کمتر اسامی عربی در زبان آنها وارد گردیده است میمندیها به عید نوروز بیشتر از اعیاد مذهبی اهمیت میدهند و هنوز آتش و آب و زراعت را بسیار مهم می شناسند و اغلب بآتش سو گند میخورند و در عرف محل اثری پدر فقط به فرزندان ذکر تعلق میگیرد و تذکر این مطلب جالب است که برخلاف کلیه دهات ایران که معمولاً خانواده های سید فراوان دارند در میمند سید وجود ندارد. در هر حال میمندی ها مردمی اصیل و دست نخورده هستند زمینهای اطراف میمند فعلاً کمتر قابل کشت است و ذرع مهم نهال آنها نیز درخت بنه است که اغلب در حدود ۳۰۰ الی ۴۰۰ سال عمر دارد و دارای چوب بسیار سختی است. میمندیها بمناسبت موقعیت جغرافیائی شان نمیتوانند از بهره کشی از خاک که اساس اقتصاد را تشکیل میدهد استفاده کامل بنمایند بنابراین اقتصاد محدود آنها بر اساس دو عنصر مهم از چهار عنصر اصلی اقتصاد روستائی (کشاورزی - دامداری - باغداری - صنایع دستی) قرار گرفته است که عبارت باشد از دامداری و قالی بافی.

رکن اساسی اقتصاد میمند بر روی دامداری استوار است که بسیار پر سودتر از کشاورزی است دام برای خانواده میمندی عامل اصلی تولید کننده مواد غذایی مانند گوشت، کره، پنیر، شیر و ماست است. پرورش دام در میمند تا سال ۱۳۴۷ متضمن مخارج زیادی نبوده است زیرا منبع اصلی تغذیه دامها یعنی مراتع سبز در زمینهای کوههای اطراف گسترده بوده است و اینطور که خود اهالی اظهار میداشتند تا سال ۱۳۴۷ در حدود یکصد هزار دام در آنجا وجود داشته که بمناسبت فقدان باران در چند سال اخیر این عده به حدود ده هزار رسیده است (در این اعداد تا اندازه ای مبالغه شده است) و هم اکنون مردم ده تعداد زیادی از دامهای خود را در کنار خود نگهداری و تغذیه مینمایند.

در روستای میمند این مطلب علمی کاملاً اثبات میگردد که در روستاها

هر نوع صنعت دستی تحت شرایط محیط جغرافیائی و طبیعی و اقتصادی آنان پرورش و تکامل مییابد. همین دامداری است که مواد اولیه صنعت قالی بافی را در اختیار اهالی میمند قرار میدهد یعنی در حقیقت اقتصاد بسته روستای میمند سبب شده است که اهالی از مواد اولیهائی که در آن محیط جغرافیائی وجود دارد استفاده کنند و احتیاجاتشان را خود برآورند و در جهت رفع کمبودهای زندگی روزمره و اشیاء مصرفی گامهای مؤثری بردارند و شیوه تولیدشان را تکامل بخشند و فرآوردههای هنر دستی خود را بفروش رسانند. بافتن قالیچه یکی از صنایع و هنرهای مرسوم و دیرین اهالی میمند است و ادامه آن حاکی از سابقه بزرگ امر دامداری سنتی ایشان است. بافت قالیچه و بقول خود اهالی «قالی» شاید در حدود چهل درصد منبع درآمد آنها را تشکیل میدهد و این با مقایسه با دیگر روستاها در صد بسیار بزرگی است و روحیه صنعتی و هنری اهالی میمند را نشان میدهد (تصویر ۲۵).

در خانه اغلب اهالی میمند دستگاه قالی بافی موجود است و زنان و دختران میمندی تقریباً نیمی از سال را با بافتن قالیچه سرگرمند زیرا نیمی دیگر از سال را به بیلاق میروند. این سنت از زمانهای قدیم برای آنان باقی مانده است که تابستان و قسمتی از بهار و پائیز را در چشمه سارها و مراتع اطراف کرد آیند و هنگام زمستان به ده مراجعت نمایند در تابستانها فقط در حدود یکصد نفر در ده باقی میمانند.

میمندیها تمامی فرآوردههای قالیچهای خود را به بازرگانان شهر بابک میفروشند.

قالیچههای میمند بخاطر طرحهای جالبشان مستقیماً بخارج از کشور صادر میگردد این تجارت اگرچه زندگی اهالی را تا اندازه ای تأمین میکند ولی از طرف دیگر خطر عدم حفظ فرمها و از بین رفتن طرحهای اصیل این صنعت سنتی را تهدید نموده و نکته ایست که باید مورد توجه

مقامات مربوطه قرار گیرد که در عین تجارت و بهره برداری، در حفظ اصالت نمونه ها و طرح های میمندی هر چه بیشتر کوشش شود و اگر جزاین باشد بتدریج عرضه فراوان میگردد و تقاضاها کاهش می یابد.

اهالی دهکده میمند بسبب اقتصاد بسته و بخصوص بخاطر دور افتادگی محل دچار انزوا و حالت انفرادی شده و قرن ها یا شاید هزاره های تاریخ دراز خود را در ابهام و تاریکی عمیقی فرو برده اند. برای مطالعه دقیق روستای میمند باید پرده گرد و غبار زمان را از چهره آن زدود و تاریخ آنرا روشن ساخت هر چند میمند مملو از گذشت زمانها و وقایع است ولی در این مرحله از کار هنوز نمیتوان تاریخ آنجا را بازسازی کرد و ما فقط می توانیم مقدماتی برای مطالعات عمیق بعدی فراهم آوریم.

اگر به روستای میمند با فاصله ای کمتر از نیم کیلومتر نگاهی بیافسیم بنظر میرسد که تاریخ را از درون استوانه ای عمیق نظاره میکنیم. این استوانه آنقدر هیجان انگیز است که ما را هر چه حریص تر بدرون خود میخواند و غرق نشئه تاریخمان میگردد و عبارت دیگر نظر به میمندی یعنی نظر به تاریخ و قرن ها زندگی مردم عادی بصورت محسوس و لمس شدنی خود. میمند روستائی است که در آن تاریخ ورق نخورده است ولی تاریخی پراز ابهام. میمند روستائیست زنده که مانند اکثریت آثار باستانی ایران زیر خروارها خاک نرفته و از آن تپه ها بوجود نیامده است. این دهکده قرن هاست که بحیات فعال خود ادامه میدهد بنا بر این باید مدارك کتبی فراوانی را در دسترس بگذارد ولی متأسفانه هیچ مدرکی وجود ندارد که راهنمایان کند و هر چه بیشتر دنبال چنین شواهدی رفتیم کمتر یافتمیم مسلم اینست تا هنگامیکه در اطراف این دهستان گمانه زنی نشود نخواهیم توانست به تاریخ هستی یافتن این روستای بیبریم و روند تکاملی آن را باز یابیم هر مطلبی که فعلا درباره تاریخ آن اظهار میداریم با قید

احتیاط کامل است احتمالا بدلایلی که ذکر خواهم کرد روستای میمند بیشتر تاریخی مینماید تا پیش از تاریخ. معماری میمند نمیتواند پیش از تاریخ باشد. این نظریه که روستای میمند قبل از ورود آریائیها به فلات ایران هستی یافته است نمی تواند درست باشد زیرا در آن صورت میبایست میمند معرف نوعی از روستاهای دوره نئولیتیک (عصر نوین سنگی) باشد که امکان آن بسیار محدود است. همانطوریکه در مقدمه این فصل گفته شد در روستاهای نخستین یعنی مربوط به اواخر دوره مزولیتیک زنها حاکم مطلق بوده و در حقیقت حکومت مادر سالاری برقرار بوده است در روستای میمند هیچ اثری از چنین تسلط نمیتوان یافت بلکه بعکس همه جوانب امر بخصوص طبیعت روستا تسلط کامل مردان و قدرت و نفوذ آنان را در تسلط به طبیعت نمودار میسازد. دلیل دیگر آنکه روستای میمند نمی تواند متعلق به دوره پیش از فلز باشد، زیرا بدون وسائل فلزی ساختن این خانه ها در دل کوه ها ناممکن بود. علاوه بر آن چنانکه بعداً خواهد آمد معماری صخره ای روستای میمند میتواند ارتباطی با آئین مهرپرستی داشته باشد و میدانیم که این آئین با آریائیها ب فلات ایران آمده است بنابراین باید نتیجه گرفت که معماری صخره ای میمند متعلق به زمان آریائیهاست.

البته این احتمال هست که شاید قبل از ورود آریائیها چشمه سارها و دره های اطراف این دهکده که از حیث شکار حیوانات و محصولات طبیعی کاملاً مورد استفاده بوده محل سکنی قومی از مردم بومی فلات ایران بوده است و شاید از حدود ۴ الی ۵ هزار سال پیش پناهگاههایی بخاطر موقعیت خاص این دره در این محل بوجود آمده بوده است و بعدها هنگام تسلط آریائیها این پناهگاهها مبدل به خانه های فعلی گردیده است، هر چند این احتمال قابل استدلال جدی نیست.

اگر میمند را ساخته و پرداخته آریائیهای اولیه نیز بدانیم باز هم راه

ناصواب پیموده‌ایم زیرا آنان در اولین مهاجرتهاى خود به کرمان نرسیدند بلکه در آخرین آنها بدانجاراه یافتند میدانیم که آخرین شاخه آریائییم در حدود اوایل هزاره دوم و اوایل هزاره اول ق. م رهاپار شمال، غرب و جنوب غربی ایران گردیدند و سپس در کرمان سکنى گزیدند. بنابراین موضوع پیش از تاریخ بودن بکلى منتفى است و ما میتوانیم باین نتیجه برسیم که معماری صخره‌ای روستای میمند نمیتواند قبل از حدود ۱۰۰۰ ق. م هستی یافته باشد. اگر معتقد باشیم که این مجموعه کار آریائیهاست پس باید انتظار آنرا داشت که یکى دو قرن سپری شود تا فرهنگ آنان در نواحى مختلف کرمان گسترش یابد. علاوه بر آن کندن چنین مجموعه‌ای خود فرصت بسیار زیاد مى‌خواهد. بنابراین میتوانیم گمان کنیم که این مجموعه زودتر از قرون هشتم و هفتم ق. م بوجود نیامده است.

در حال حاضر باید به دو نظریه معتقد بود یا مجموعه میمند در حدود قرون هشتم و هفتم ق. م بوجود آمده است و یا اینکه در اوایل دوره اشکانیان و اوایل دوره ساسانیان در هر حال معماری صخره‌ای روستای میمند هیچگاه زودتر از قرون هشتم و هفتم ق. م و دیرتر از قرن سوم میلادی نمیتواند باشد. درباره نظریه اول میتوان اظهار داشت که :

الف - در قرون هشتم و هفتم ق. م مادها در نواحى غرب ایران آثار معماری صخره‌ای فراوانی را از خود بیادگار گذارده‌اند. شاید تیره دیگر قوم آریا نیز همزمان بامادها در میمند چنین مجموعه بزرگى را بوجود آورده باشند.

ب - محتملاً مذهب مهرپرستى در حدود قرون هشتم و هفتم ق. م در حوالى کرمان نضج یافته و شاید در بوجود آوردن معماری صخره‌ای بطور اعم و روستای میمند بطور اخص نقش مهمی را بعهده داشته است.

درباره نظریه دوم میتوان اظهار داشت که شواهد زیادترى در دست است

میتوان معتقد شد که احتمالاً میمند متعلق به قرون دوم و سوم میلادی است. نواهدی چون قبور و قلعه های اطراف میمند و همچنین کوزه های سفالین دست آمده که نزد نویسنده است ما را ترغیب مینماید که اوج تمدن میمندی ها را در دوره ساسانیان بدانیم.

ریچارد فرای دانشمند آمریکائی مینویسد در زمان اشکانیان بخش جنوبی کرمان از آن فارس بود و در مشرق و جنوب آن قبیله های مستقلی به هر سو کوچ میکردند.^۴

این قبیله ها که هنوز در زمان اشکانیان کاملاً جابجا نگردیده و اسکان نگرفته بودند در اواخر دوره اشکانیان و اوائل دوره ساسانیان نقاط خوش آب و هوا تر نواحی کرمان را برای سکونت انتخاب نمودند و هر قبیله ای در محلی استوار شده است بابک پدر اردشیر فرمانروائی چندین قبیله را داشت و در اواخر سلسله اشکانیان در قسمتی از فارس و کرمان حکم میراند.^۵ شهر بابک که هنوز بنام بابک خوانده میشود محتملاً بدستور بابک پدر اردشیر یا بدستور خود اردشیر بنا شده است. مسلم آنست که انتساب شهر بابک به اردشیر بابکان یا پدرش بابک شاید بیشتر از آن جهت باشد که بابک و ساسانیان از این منطقه برخاسته اند آثار ساسانی اطراف شهر بابک گواه بر این امر است.

در هر صورت منطقه کرمان در دوره ساسانیان در اوج آبادی و فراوانی خود بوده و بقول سعید نفیسی سرزمین کرمان در زمان ساسانیان ۱۸۰ در ۱۷۰ فرسنگ بوده و خراج سالیانه آن ۶۰ میلیون درهم بوده است.^۶

۴- مراجعه شود به: ج ۱۰. آذری میراث ایران تهران ۱۳۳۶ ص ۳۰۵

۵- مراجعه شود به: ه. ماسه تمدن ایرانی ترجمه دکتر عیسی بهنام تهران ۱۳۴۶ ص ۱۷۴ و ۱۷۵

۶- مراجعه شود به: سعید نفیسی تاریخ تمدن ایران ساسانی تهران ۱۳۳۱ ص ۳۰۶

بنابر این باید تا حدودی معتقد شد که احتمالاً یکی از همان قبایل کوچ نشین زمان اشکانیان در میمند سکنی گزیده اند.
از دوره ساسانیان تا حمله اعراب از میمند عجالتاً اطلاع کتبی در دست نیست.

کرمان هنگام گریز یزدگرد مورد تاخت و تاز اعراب قرار گرفت و گویا کرمان در طی قرون مختلف حکومت اسلامی یکی از نقاطی بوده است که بیشتر از نقاط دیگر ایران مورد تاخت و تاز و قتل و غارت اقوام مختلف واقع گشته است. میمند چون از نظر دفاعی مانند قلعه ای مستحکم است قبایل متعدد شکست خورده جنگهای کرمان اغلب باین ناحیه پناه میآوردند از ظواهر امر پیداست که این روستا خود نیز از قتل و غارت قبایل مختلف بی نصیب نمانده و بارها بآتش کشیده شده است (چنانکه از نمای داخلی بعضی از خانه ها هویدا است).

در کتب تاریخی - جغرافیایی ایران از میمند بدلائیل خاص انزوای طبیعی اش بندرت نامی برده شده است در تواریخ کرمان نیز فقط در چند محل از میمند نام برده میشود^۷

۷- ذیلا آنچه در کتاب تاریخ کرمان بقلم احمدخان وزیر کرمانی و تصحیح دکتر باستانی پاریزی راجع به میمند با استفاده از کتابهای تاریخی - جغرافیایی قدیمی آورده شده است نقل خواهد گردید.

از قول معجم البلدان «پس از آنکه ابن عامر حکومت فارس یافت مجاشع بن مسعود سلمی را در تعقیب یرد گرد بکرمان فرستاد. لشکر ابن مجاشع در میمند دچار شکست شده ولی پس از آمدن کمک ابن عامر موفق به فتح سیرجان شده است» ۲۹ص

در حدود ۱۳۰ هجری حکمرانی میمند را شخصی بنام عیسی از خانواده خدیج کرمانی به عهده داشته است.

در سنه ۷۴۱ هجری حکومت آل مظفر در کرمان مستقر شد و در سال ۷۴۳ میمند و حوالی آن نیز تحت حکومت امیر مبارزالدین محمد مظفر درآمد.

قبل از فتح امیر مبارزالدین مظفر، میمند و حوالی کوهستانی آن در دست اعراب بود.

→
مینکه امیر مبارزالدین مظفریم و فرماشیر را فتح کرد بسوی رفسنجان داند .
• اعراب رفسنجان و افار را تخلیه کرده عیال و اموال خود را بکوهستان رادیر و
میمند که میانه شهر بابک و رفسنجان است بردند (س ۱۸۴) امیر مبارزالدین میمند و حوالی
آنرا از دست اعراب بیرون آورد و بزرگ آنان که حسن فولاد نام داشت کشته میشود
بقایای لشکریان حسن فولاد به سمت هرات فرار مینمایند . امیر مبارزالدین دستور میدهد
که تا زنان و کودکان دارها نمایند تا بصوب فارس که وطن اصلی آنها بود بروند . س ۱۸۴
در سال ۸۴۸ هجری عبدالرزاق نامی که از کرمان میگذاشته است مینویسد : به قلمه
رزق و از آنجا به راه میمند و فرغانه ... روان شدم . س ۴۷۴

در دوره گورکانیان کرمان تحت حکومت ابوسعید بهادر بود تا اینکه ابوسعید مغلوب
حسن بیگ از طایفه آق قویونلو گردید (۸۷۳ هجری) و حسن بیگ زینلیک پسر خود را
به حکمرانی کرمان فرستاد . زینلیک در سال ۸۷۴ سلطان حسین میرزا را بطرف میمند
و فاریاب گریزند و بدارالحکومه معاونت کرد (س ۲۵۸) در دوره صفویه زمان حکومت
کنجلیخان دوره رفاه و امنیت کرمان بود ولی بعدها در سال ۱۱۳۳ محمود افغان به کرمان
میتازد . بر حسب دستور پادشاه وقت لطفعلیخان یکی از سرداران خود بنام محمدقلی بیگ
فروینی را با سپاهیانش به کرمان فرستاد وی از کفه نمک مابین فارس و کرمان عبور
نموده وارد خیر آباد نمک که اول دهات میمند و سیرجان است گردید ... (س ۲۹۶) ولی بعداً
از محمود شکست یافت .

محمود به قندهار عزیمت کرد ولی در سال بعد مجدداً به کرمان آمده و آنجا را محاصره
کرد پس از راه میمند و سیرجان متوجه اصفهان گردید . س ۲۹۷
پس از اینکه محمود افغان اصفهان را تصرف میکند و حکومت صفویه متلاشی میگردد
یکی از بازماندگان صفویه بنام سید احمدخان در کرمان قیام میکند و سکه بنام خود میزند
و باغی میشود در سنه ۱۱۳۸ و لی محمدخان والی کرمان « باتفاق میرا میر بیگ طاهری و خواجه
حکیم بیگ دولت آبادی و سرکردگان براه کوه و سیرجان و شهر بابک و سالار عسکر بلوک اقطاع
د اسمعیل بیگ رادری و میرزا ابوالحسن بمی و خاندانقلی بیگ کرمانی و سایر سرکردگان
جمعیت نموده در شمالی شهر میمند با سید احمدخان صف مصاف آراستند ... » (س ۳۰۰)

در زمان نادرشاه افشار تمام سربازان منطقه شهر بابک تحت فرماندهی یک نفر از
اهالی میمند بنام محمود قرار گرفت وی جزء سپاهیان نادر بود که بعلت تدبیر و لیاقتی که در
کشودن یکی از قلاع کوهستانی بخرج داد حکومت شهر بابک بوی تفویض گردید این
حکومت تا دوره قاجاریه نیز ادامه داشته است .

تصویر ۱- دورنمایی از روستای میمند

تصویر ۲- دورنمایی از شمال میمند

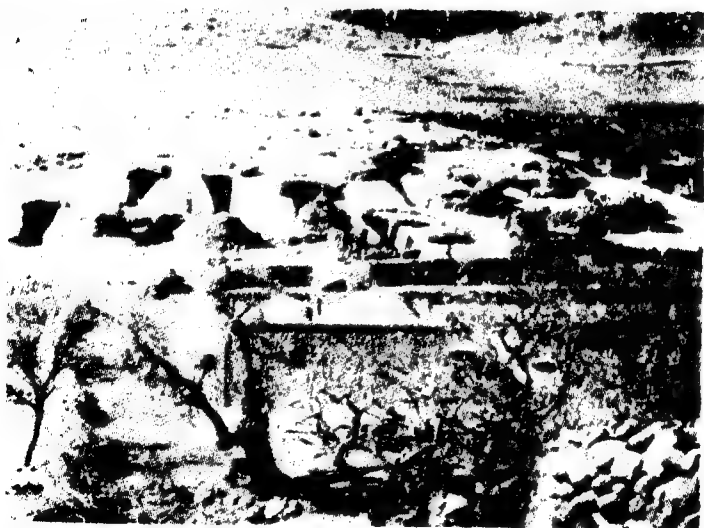
تصویر ۳ - صغره هایی که کمتر استقامت دارند

تصویر ۴ - توالی های سنگ چین

تصویر ۵- کلبه های تازه ساز

تصویر ۶- رودخانه و حمام جدیدالاحداث

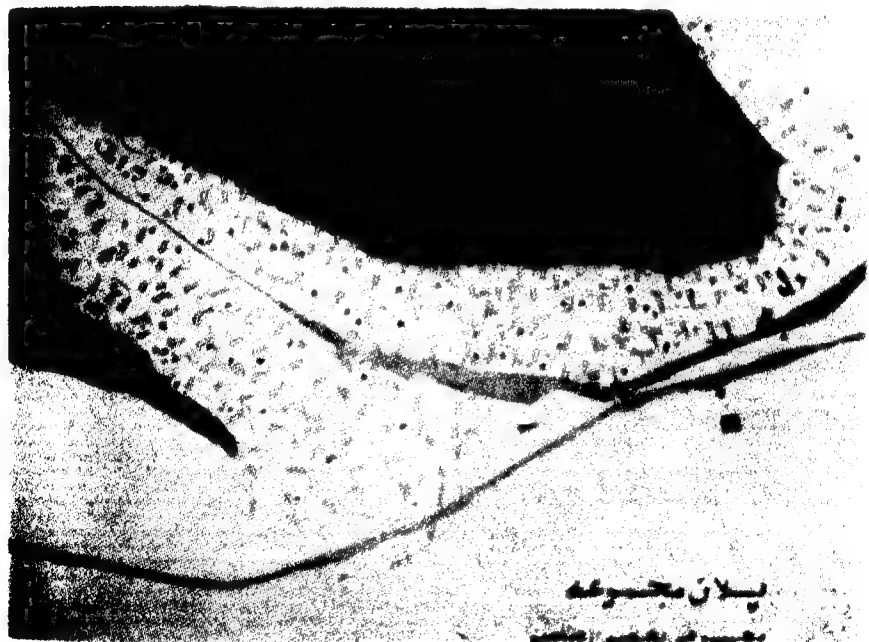
تصویر ۷- دیدگلی از شرق به غرب

تصویر ۸- برآمدگی صخره‌ای که بدان بدنه سوسمار نام نهادیم

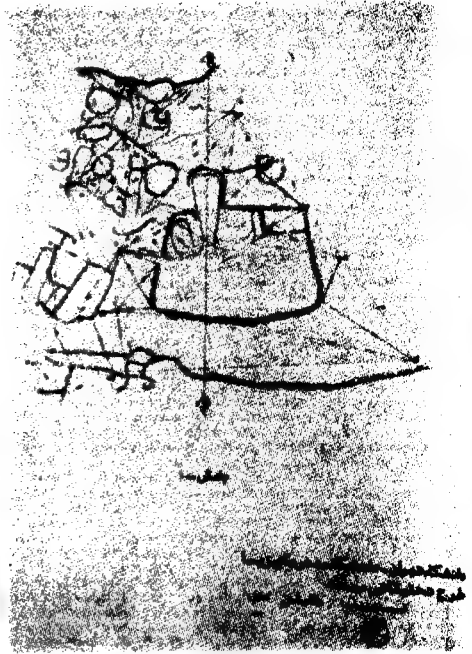
تصویر ۹- رابطه بدنه سوسمار با کوههای اطراف

پس از مطالعه

مجموعه نقشه‌ها

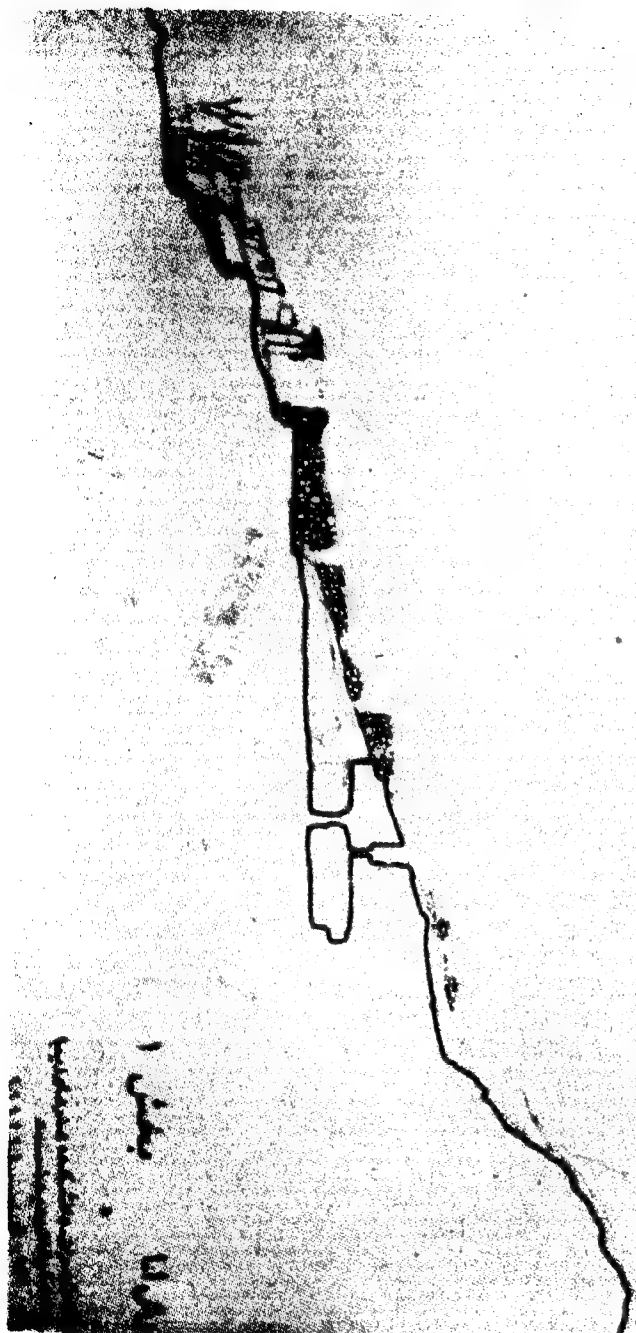
تصویر ۱۰- نقشه مجموعه

تصویر ۱۱- نقشه بغش ۱

تصویر ۱۲- نقشه بغش ۱

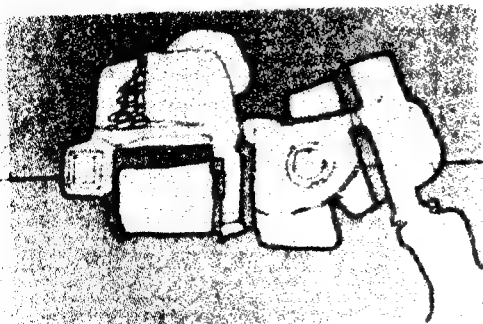

نمودار ۱۳

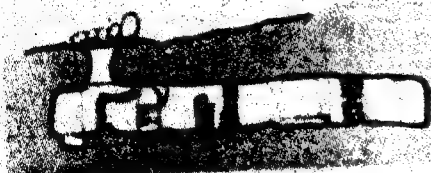
بررسی از پیش

تصویر ۱۴ - نقشه و سه برش از مدرسه صخره‌ای

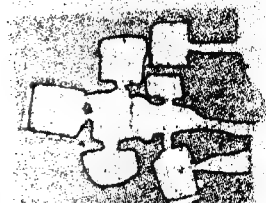
تصویر ۱۵ - نقشه و دو برش از حمام صخره‌ای

پلان

برش طولی

سک

برش عرضی

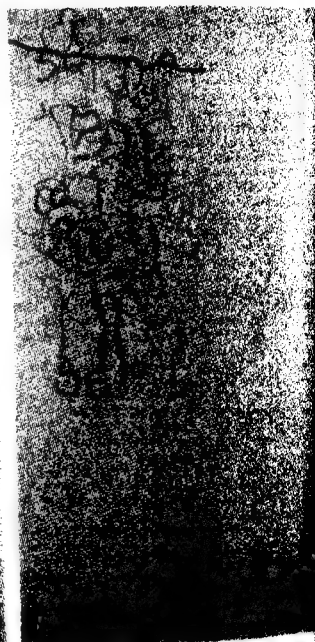

برش عرضی

برش عرضی

مدرسه صخره‌ای
حمام صخره‌ای
سک

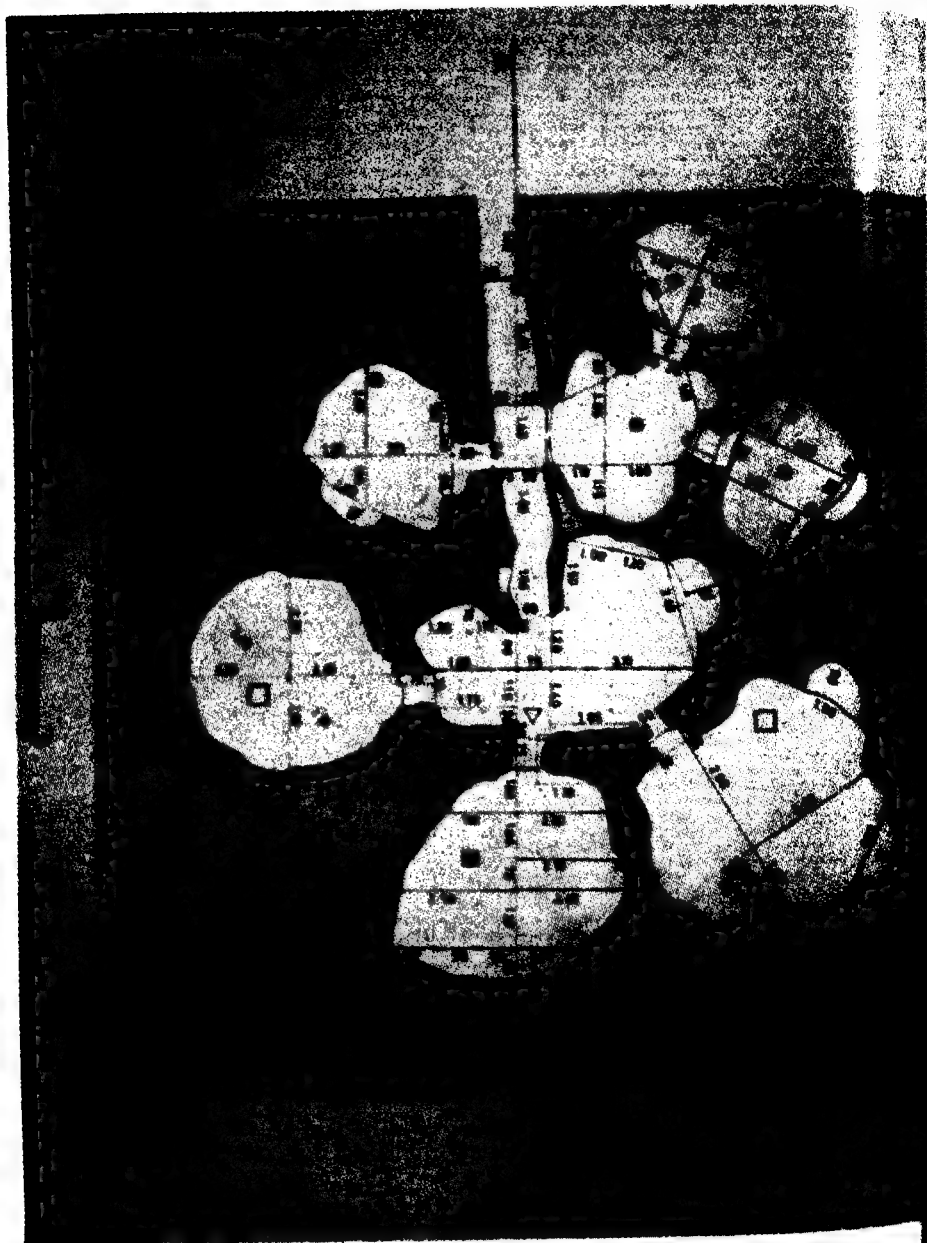

تصویر ۱۶ - نقشه بخش ۲

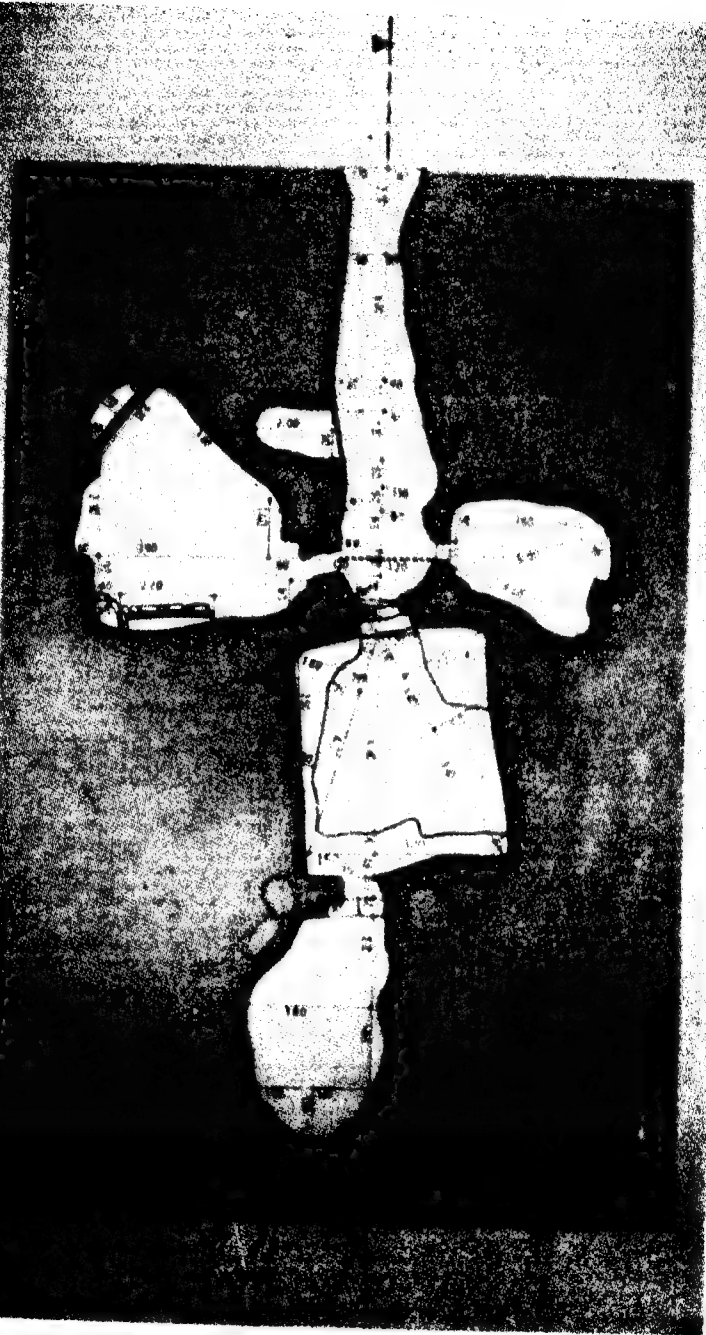
برش آ ۲ بخش ۲

در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران
 تاریخچه و فهرست
 شماره ثبت کتابخانه ملی
 شماره ثبت کتابخانه ملی

تصویر ۱۸ - نقشه خانه شماره ۲ از بقع

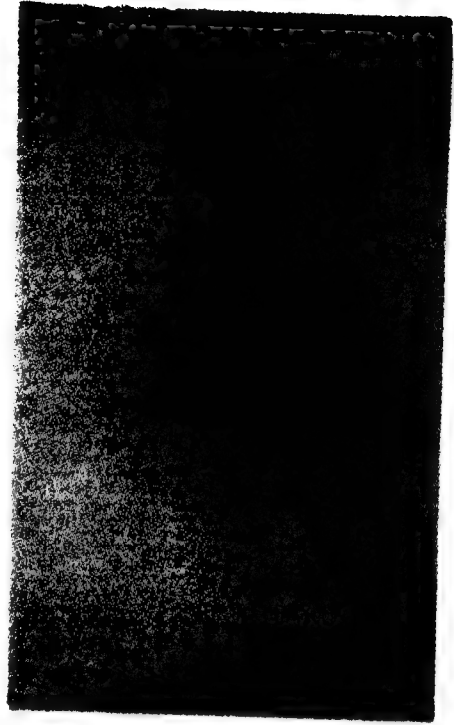
۱۹ - نقشه خانه سقاخانه ۲ از بخش ۲

تصویر ۲۰- فرش الف از نقش ۲

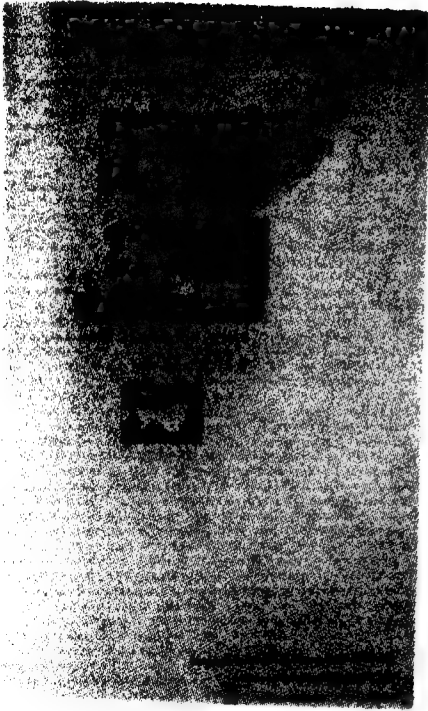

موزه ملی ایران
تهران
موزه ملی ایران
تهران

تصویر ۲۱-

نقشه ویرش خانه شماره ۵ از بخش ۲

تصویر ۲۲-

نقشه و دو ویرش از خانه شماره ۲ بخش ۳

تصویر ۲۳ - چینه در رابطه با گوه‌های اطراف

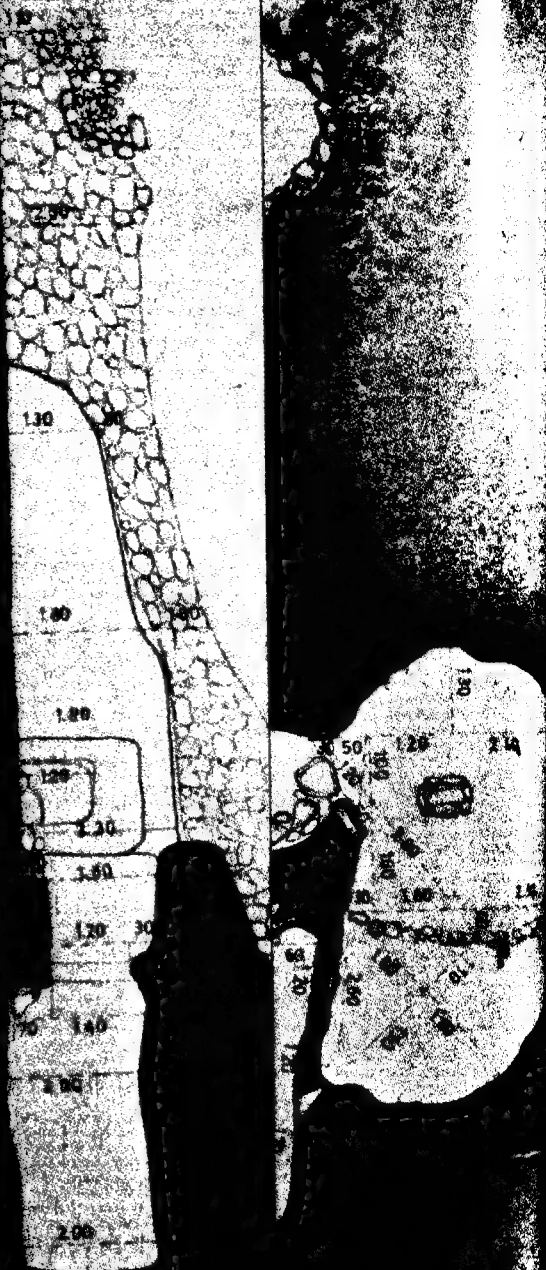
تصویر ۲۴- یگانه فئات مورد استفاده ممند

تصویر ۲۵- دختران میمندهی در حال بافتن قالیچه

برش طولی

میهند - پلان و برش یکی از خانه های میهند - پلان این خانه مانند قسمتی از استخوان بقی بهمانسان است

قلمرو دولت اشکانی

بسم

دکتر حسینقلی ستوده

قلمرو دولت اشکانی

اشکانیان که بحق خود را جانشین هخامنشیان می - دانستند دو رسالت تاریخی به عهده داشتند یکی اخراج سلوکیان از ایران بود و چنانکه خواهیم دید بخوبی از عهده آن برآمدند. دیگری رساندن حدود و ثغور ایران بدوران هخامنشیان که توفیقی در آن حاصل نکردند.

بقلم

دکتر حسینقلی ستوده

تیرداد دومین پادشاه اشکانی پس از رسیدن به سلطنت گرفتاری های سلوکوس دوم (۲۴۷ - ۲۲۶ ق.م) را با برادرش در سوریه فرصتی مناسب یافته علیه آنرا - گوراس حاکم یونانی قسمتی از پارت در سال ۲۳۸ ق . م

قیام کرد و گریان رانیز سال بعد ضمیمه پارت ساخت - سلوکوس
 ناچار حکومت او را بر سمیت شناخت - اردوان اول (۲۱۱-۱۹۱ ق.
 م) پسر و جانشین تیرداد ماد را متصرف شد و با آنتیوخوس کبیر
 (۲۲۳-۱۸۷ ق.م) قرارداد صلحی منعقد ساخت او و جانشینانش
 مبارزات سلوکی ها با رومیان استفاده کرده مبانی سلطنت خود را
 مستحکم تر ساختند و مهرداد اول (۱۷۱-۱۳۸ ق.م) دولت کوچک
 پارت را بدولتی بزرگ مبدل ساخت و سرزمین باکتر (باختر) را به
 کشور خود افزود و در سال ۱۶۰ ق.م ساتراپی های شرقی را که در
 زمان سلوکیان به استقلال رسیده بودند در تحت اطاعت آورد و در
 طرف مغرب پایداری دمتریوس (۱۶۲-۱۵۰ ق.م) پادشاه سلوکی
 را درهم شکست و بین النهرین را مسخر ساخت و سلوکیه پای تخت
 سلوکیان را در سال ۱۴۱ ق.م متصرف شده در آنجا به تخت سلطنت
 نشست اما به علت تهاجم صحرانشینان آسیای مرکزی به گریان
 برگشت - در غیاب او دمتریوس که در صدد تصرف بین النهرین
 بود در سال ۱۳۹ ق.م به اسارت افتاد و در گریان زندانی گردید و
 ایالاتی که باو یاری داده بودند یکی پس از دیگری مسخر سپاهیان
 سلوکی شد - در اواخر سلطنت مهرداد اول وسعت کشور را برای ایران
 کنونی و تمامی بین النهرین بودیا به عبارت دیگر تمامی اقوام و ملل
 ساکن بین هندوکش و فرات در تحت حکومت واحد درآمد .

در زمان فرهاد دوم (۱۳۸-۱۲۸ ق.م) پسر و جانشین مهرداد
 اول آنتیوخوس هفتم (۱۳۸-۱۲۹ ق.م) بیمهانه حمایت از برادرش
 دمتریوس در سال ۱۳۰ ق.م تا آنجا پیش رفت که تقریباً قلمرو
 پارتی ها به سرزمین اصلی شان محدود گردید ولی در جنگی شکست
 خورد و برای اینکه بدست سپاهیان اشکانی نیفتد خود را از بالای

صخره‌ای بزیر انداخت و کشته شد.^۱

فرهاد نیز که در صدد تسخیر شام بود بر اثر طغیان سکاها بطرف ایران شرقی لشکرکشی کرد و در سال ۱۲۸ ق.م در جنگ با این طایفه کشته شد.

راندن سلوکی ها از ایران در زمان مهرداد دوم (۱۲۳-۸۸ ق.م) پایان رسید اما تسلط رومیان به آسیای صغیر و سوریه و مجاورتشان با قلمرو دولت اشکانی مانع از آن شد که سلاطین این سلسله چنانکه باید کشور ایران را از طرف مغرب توسعه بدهند و از آن پس سروکار ایران با دولت روم بود.

اولین رابطه ایران و روم در زمان مهرداد دوم برقرار شد بدین معنی که در سال ۹۲ ق.م رومی‌ها برای جلوگیری از پیشرفت مهرداد ششم پادشاه پونت سولا^۲ را به حکمرانی کاپادوکیه معین کردند و او نیز برای جلب دوستی رومیان از و بازوس^۳ را به سفارت نزد سولا فرستاد اما بر اثر رفتار غرور آمیز او قراردادی بین طرفین منعقد نشد و مهرداد اشکانی از بیم رومیان با تیگران پادشاه ارمنستان و مهرداد پادشاه پونت بر علیه دولت روم پیمان اتحاد بست و در سال ۹۱ بابل را منسخر ساخت.

لوکولوس^۴ سردار دیگر رومی که در سال ۷۹ ق.م بجای سولا مامور مبارزه با مهرداد پادشاه پونت شده بود در صدد لشکرکشی به ایران بود که گرفتار مخالفت سربازان رومی شد و از قصد حمله به ایران منصرف گردید. پلوتارک در تأسف از این واقعه و اینکه

۱- تاریخ ایران تألیف کوت اشمیدس ۱۱۹

۲- Sulla

۳- Orobasus

۴- Luculus

او نتوانسته به عمل تجاوزکارانه خود بر علیه ایران ادامه دهد.^۵ گوید: اگر لوکولوس می توانست دل سربازان را بخود جلب کند و محبت خویش را در دل آنان جای دهد دیگر رود فرات سرحد امپراطوری روم باقی نمی ماند بلکه تادریای گرگان و شاید اقوامی نقاط عالم بدست رومیان می افتاد.^۶

اما پومپه که در سال ۶۶ ق.م بجای لوکولوس از طرف سنای روم مامور آسیا و ادامه مبارزه بامهرداد ششم پادشاه پونت و تیگران پادشاه ارمنستان شده بود با فرهاد سوم قرارداد بی طرفی منعقد ساخت و پس از غلبه بر تیگران سرزمین آلبانی و ایبری (گرجستان) را متصرف شد - در همین موقع پادشاهان دست نشانده پارت در ماد و پارس و خوزستان از پومپه در برابر فرهاد سوم یاری خواستند. گرچه فرهاد در صدد سرکوبی مخالفان بود ولی بر اثر اقدامات پومپه موفق نگردید و بالاخره در سال ۵۷ ق.م بدست پسرانش ارد دوم و مهرداد به قتل رسید.

در زمانی که دوبرادر مزبور برای بدست آوردن تاج و تخت به منازعه برخاسته بودند کراسوس سردار رومی از طرف سنای روم به فرمانروائی سوریه منصوب شد و در سال ۵۵ ق.م عازم مشرق گردید و به تحریک ارتباز (ارتاواسدس)^۷ پادشاه ارمنستان و به امید یاری های ابگاروس^۸ پادشاه خسرون بنای لشکرکشی به ایران را گذاشت پلوتارک گوید او که غلبه بر اشکانیان را به آسانی تسلط بر ارمنستان می دانست چون قدم به عرصه کارزار گذاشت آماج تیر سپاهیان اشکانی شد و در میدان جنگ جان سپرد.^۹

۵ - کتاب حیات مردان نامی تألیف پلوتارک جلد دوم ص ۶۸۲

۶ - Artavasdes - ۷

۷ - Abgarus - ۸

۸ - کتاب حیات مردان نامی تألیف پلوتارک جلد دوم ص ۶۸۳

در زمان فرهاد چهارم (۲۳۸-۲ ق.م) فرزند ارد دوم آنتونیوس (نتوان) یکی از مردان سه گانه دوم روم که حکومت مصر را داشت راه ارمنستان بایران لشکر کشید و شهر فراداسپه (یا پرسپه) مرکز ماد آتروپاتن را در محاصره گرفت اما بر اثر حملات سپاهیان پارت دست از محاصره برداشت و بمصر رفت و پیش از عزیمت با فرهاد قرارداد اتحادی منعقد ساخت و یکی از دختران او را که طفلی بیش نبود نامزد پسرش که از کلثوپاترا داشت کرد.^۹

در سلطنت مجدد فرهاد چهارم بین دولتین روابط حسن همجواری برقرار بود اما پس از چندی بر سر ارمنستان میان آنان اختلاف افتاد و فرهاد که میخواست بیاری پادشاه ارمنستان برود در سال ۲ ق.م بدست پسرش فرهاد پنجم کشته شد و او با اوکتاویوس اوگوست عهد دوستی بست و متعهد شد که در امور ارمنستان مداخله نکند و هر یک از طرفین سپاهیان خود را از طرف دیگر رود فرات فراخواند و در واقع این رود مرز مشترک دولتین شناخته شد.

در زمان سلطنت جانشینان فرهاد پنجم یعنی ارد سوم (۴-۸ م) و نون اول (۸-۱۲ م) کار مهمی انجام نگرفت اما اردوان سوم (۱۲-۳۸ م) که سابقا در میان طوایف داهه بسر میبرد و پس از آن در ماد آتروپاتن حکومت میکرد بعد از رسیدن به سلطنت اشکانی با تیرئوس امپراطور روم در سال ۳۷ م معاهده ای منعقد ساخت که بموجب آن دولت روم متعهد شد هیچ نوع کمکی به مدعیان سلطنت پارت نکند - اردوان از آن پس در فرصت های مناسب دست حکام محلی را کوتاه ساخت و افرادی از خاندان اشکانی را بسلطنت ولایات نشانند و برای جلوگیری از سیاست خرابکارانه رومیان در اختیارات

۹ - کتاب حیات مردان نامی تألیف پلوتارک جلد چهارم ص ۴۲۸

پولیس ها (مدینه ها) محدودیت هائی قائل شد و در زمان سلطنت
نسبه طولانی او اوضاع ایران روی به ثبات نهاد .

از مرك اردوان سوم (سال ۳۸ م) تا جلوس بلاش اول (۵۱ م)
بازيك دوره فترت در اثر زرد خورد مدعیان سلطنت در تاریخ
اشکانیان ظاهر گشت در نتیجه رومیان فرصت یافته بنای تجریش
بخاک ایران را گذاشتند و ارمنستان را از ایران جدا ساختند و بعضی
از شاهزادگان اشکانی را که در دربار روم می زیستند به سلطنت
ایران برداشتند تا از این راه پادشاهان اشکانی را در تحت نفوذ خود
داشته باشند. اما بلاش اول (۵۱-۸۰ م) سعی کرد ابتدا آثار ضعف
دولت اشکانی را از میان بردارد و ساتراپی هائی را که استقلال
داخلی یافته بودند در تحت حکومت واحد در آورد. بدین منظور
برادرش پاکروس^{۱۰} را به حکومت ماد آتروپاتن که قبلاً پدرش
فرمانروای آنجا بود فرستاد و پادشاه آدیابن را که از طرف اردوان
سوم دارای حقوق و امتیازات خاصی شده بود پس از سه سال کوشش
به اطاعت آورد و حکومت ارمنستان را نیز به برادر دیگرش تیرداد
و گذاشت اما این امر مورد مخالفت نرون که بتازگی در سن ۱۷
سالگی به امپراطوری روم رسیده بود قرار گرفت و کوربولو^{۱۱}
یکی از سرداران سپاه خود را بحکومت کاپادوکیه منصوب و مامور
تسخیر ارمنستان کرد اما اختلافات دولتی بموجب قراردادی باین
شرایط حل شد .

اولا - تمامی استحکامات سرحدی تحویل اشکانیان بشود .

ثانیاً - رومیان بین النهرین را تخلیه نمایند .

Pacorus - ۱۰

Corbulo - ۱۱

ثالثاً - تیرداد در حکومت ارمنستان باقی بماند ولی تاج سلطنت از دست نرون بگیرد این مصالحه در حدود پنجاه و دو سال (۶۳ تا ۱۱۰ م) دوام یافت ولی در زمان سلطنت خسرو (۱۰۹-۱۲۹ م) ر اثر تهاجمات تراژان نقض شد زیرا تراژان مانند اسلاف خود برای کشورگشائی و توسعه قلمرو رومیان به ارمنستان حمله برد و از آنجا متوجه قفقاز گردید و با پادشاه ایبری (گرجستان) و حکام کلخید و سارمات ها و طوایف ساکن سواحل بوغاز کیمیری (بوغاز کرچ حالیه واقع در میان دریای آزوف و دریای سیاه) روابطی برقرار ساخت و پس از مراجعت آبکار پادشاه خسرون را به اطاعت آورد و در سال ۱۱۶ م بین النهرین را مسخر ساخت و آدیابن را نیز به تصرف آورد و پس از تسخیر بابل و تیسفون خود را به خلیج فارس رسانید و در نظر داشت مانند اسکندر تا هند لشکر بکشد ولی در اثر شورش مردم سلوکیه و الحضر و نصیبین و ادس از این خیال منصرف شد .

لشکرکشی تراژان ضعف و انحطاط دولت اشکانی را آشکار ساخت زیرا اشکانیان که مدت دو قرن مرز فرات را حفظ کرده و در بیشتر اوقات ارمنستان را در تحت تسلط داشتند از محافظت سرحدات قفقاز و بین النهرین که از نظر آنان برای حراست ایران اهمیت فراوان داشت عاجز ماندند . اما رومیان نیز نتوانستند از نتیجه فتوحات خود بهره گیرند زیرا آدرین ۱۲ (۱۱۷-۱۳۸ م) جانشین تراژان با خسرو روابط دوستانه برقرار کرد و در سال ۱۲۲ م با او ملاقات کرده قرار گذاشتند رود فرات باردیگر سرحد دولتین باشد و ایالات آدیابن و بین النهرین علیا و خسرون که تراژان از ایران منتزع ساخته بود باردیگر به دولت اشکانی تعلق گیرد. و در ارمنستان

پادشاهی از خاندان اشکانی منتهی به فرمان امپراطور روم
بهحکومت برسد .

در زمان بلاش سوم (۱۴۸-۱۹۲ م) تعرضات دولت روم به قلمرو
اشکانیان ادامه یافت و رومیان به سرداری کاسیوس تا کوه های
زاگروس پیش آمدند و حتی قسمتی از ماد را متصرف شدند تا اینکه
بین آنان در سال ۱۶۵ م قرارداد صلحی منعقد شد که مهم ترین ماده
آن خارج شدن بین النهرین غربی (از فرات تا رودخابور) از تصرف
دولت اشکانی است .

اما سپتی موس سوروس ۱۳ امپراطور روم در سال ۱۹۵ م از
فرات گذشت و در لشکرکشی دیگری در تابستان سال ۱۹۹ م خود را
به بابل رسانید و سلوکیه را نیز متصرف شد و تمام اراضی واقع در
طرف چپ رود دجله تا کوه های زاگروس را مسخر ساخت - آدیابن
را نیز باطاعت آورد .

در زمان اردوان پنجم (۲۱۳-۲۲۶ م) کاراکالا (۲۱۱-۲۱۷ م)
امپراطور روم خواست مانند اسلاف خود قلمرو این دولت را از طرف
مشرق توسعه بدهد بدین منظور به حیل به اردوان غلبه یافت و غنایم
بسیاری از شهرهای بین النهرین بدست آورد ولی خود در سال ۲۱۷ م
کشته شد و رومیان شکست خوردند . گرچه بعد از این جنگ بین
ایران و روم قرارداد صلحی منعقد شد که بموجب آن رومیان بابت
غنایمی که کاراکالا از شهرهای ایران برده بود پنجاه میلیون دینار
رومی (معادل یک و نیم میلیون لیره انگلیسی) به دولت اشکانی
پرداخت کردند ولی بین النهرین علیا هم چنان در دست رومی ها
باقی ماند زیرا دولت اشکانی در این موقع گرفتار اختلافات داخلی

بود و نمی توانست به امور خارجی بپردازد بعلاوه در سال ۲۲۶ م اردوان با قیام اردشیر بابکان پادشاه دست نشانده پارس مواجه گردید و بالاخره در جنگی در جلگه هرمزدگان کشته شد و دولت اشکانی پایان رسید. از آن پس مرزداري سرحدات غربی و حفظ حدود و ثغور ایران از این طرف در برابر رومیان به عهده سلاطین ساسانی محول گشت.

سرحدات غربی. - از آنچه گفته شد پیداست که اشکانیان پس از راندن سلوکیان بر اثر برخورد با دولت مقتدر روم نتوانستند کشور ایران را از طرف مغرب به حدود دولت هخامنشی برسانند و بموجب قراردادهائی که با امپراطوران روم پس از هرزدو خوردی منعقد میگردید رود فرات سرحد دولتین میشد چنانکه در زمان مهرداد دوم سراسر بین النهرین به تصرف دولت پارت درآمد و شط فرات سرحد غربی این کشور شد.

اما در فترت پس از مرگ مهرداد دوم تا آغاز سلطنت ارد دوم (۵۷ ق. م) سرداران رومی چون لوکولوس و پومپه مرز فرات را محترم نشمرده سعی داشتند کشورهای پونت و ارمنستان را متصرف شده پادشاهی های کردوئن و آدیابن و خسرون را در غرب ایران که تحت الحمايه دولت پارت بودند به اطاعت درآورند. فرهاد سوم از پومپه خواست که مرز فرات را برسمیت بشناسد اما او به این تقاضا جواب موافق نداد. ^{۱۴} گرچه در زمان ارد دوم سپاهیان پارت تا کناره های دریای مدیترانه را متصرف شدند ولی این پیشرفت دوامی نیافت و رود فرات هم چنان سرحد دولتین باقی ماند و ارد برای مقابله بیشتر بارو میان مرکز دولت خود را از هکاتم پیلس به تیسفون که در

برابر سلوکیه و برکنار دجله ساخته شده بود انتقال داد .

فرهاد پنجم که مایل به جنگ با رومیان نبود با کایوس سرد رومی در یکی از جزایر داخلی فرات ملاقات کرد و قرار شد سپاهیان طرفین دوسوی فرات را تخلیه نمایند و درواقع این رود مانند سابق مرز مشترك دولتين شناخته شد .^{۱۵}

اردوان سوم نیز باوی تلیوس فرستاده تی بریوس امپراطور روم برای انعقاد معاهده صلحی در وسط پلی بر روی رود فرات ملاقات کرد .

بموجب قرارداد صلحی که بلاش اول (۵۱ - ۸۰ م) با نماینده نرون امپراطور روم در سال ۶۳ م منعقد ساخت رومیان بین النهرین را تخلیه کردند و باز فرات سرحد دولتين شد و آدرین جانشین تراژان نیز قراردادی با خسرو پادشاه اشکانی بست و ایالاتی را که تراژان از ایران گرفته بود مسترد داشت و قرار شد رود فرات مانند سابق مرز مشترك دولتين باشد .

از زمان بلاش سوم (۱۴۸ - ۱۹۲ م) به بعد رومیان از رود فرات گذشته تا دامنه های جبال زاگروس و سرزمین ماد پیش رفتند و اشکانیان که دوچار ضعف و انحطاط شده بودند بموجب معاهده سال ۱۶۵ م بین النهرین را به رومیان واگذاشتند و اردوان پنجم نیز برائثر معاهده صلحی بین النهرین علیا را در دست رومیان باقی گذاشت اگر چه در صدد تلافی شکست خود بود ولی اختلافات داخلی و قیام اردشیر بابکان به او مجال نداد و از آن پس سلاطین ساسانی مرز غربی ایران را در رود فرات تثبیت کردند .

سرحدات شرقی - اشکانیان در زمان قدرت دولت یونانی باختر

۱۵ - تادیخ ایران تألیف کوت اشمید ص ۱۷۸

یعنی زمانی که اوتی دموس و پسرش دمتریوس بر سرزمین وسیعی حکومت داشتند مرحله اول حکومت خود را که استحکام بخشیدن به اساس دولت و کوشش در بیرون کردن سلوکی ها از ایران بود طی میکردند اما مهرداد اول (۱۷۱ - ۱۳۸ ق. م) در آغاز سلطنت خود از ضعف دولت مزبور استفاده کرده سرزمین آنان را متصرف شده و دامنه فتوحات خود را تا هند و حوضه رودهای سند و هیداسپ (جیلیم) رسانید و تمامی ساتراپی های پاروپامیزاد و آراخوزیا و زرنگ را ضمیمه کشور خود ساخت اما موفقیت های او در مشرق دوامی نیافت و تهاجم سکاها سبب شد که متصرفات شرقی دولت اشکانی از دستشان خارج گردد.

سکاهای ساکن حوضه رود سیحون بعزت تهاجم طوایف یوئه چی به حدود قلمرو دولت پارت و دولت یونانی باختر مهاجرت کرده این دو دولت رادر تحت فشار قرار دادند - هلیوکلس پادشاه دولت یونانی باختر در حوالی سال ۱۳۵ ق. م ناچار به جنوب هندوکش و سرزمین کاپیسا (که باکابل امروزی قابل تطبیق است) نقل مکان کرد و دولت یونانی دیگری تأسیس کرد که بعدها بدولت هندو یونانی معروف شد اما اشکانیان در زمان مهرداد اول مقاومت کردند و آنان را به طرف جنوب راندند - این دسته از سکاها پس از اشغال زرنگ و آراخوزیا دولتی تشکیل دادند که به دولت هندو سکائی معروف گشت و نیز زرنگ بنام آنان سگستان نامیده شد و همین لغت در دوره اسلامی سجستان و سیستان شد.

دسته دیگری از سکاها در زمان فرهاد دوم (۱۳۸ - ۱۲۸ ق. م) در ایران خرابی بسیار کردند زیرا فرهاد در موقع جنگ با آنتیوخوس

هفتم از این قوم یاری خواست ولی آنان موقعی رسیدند که فره خود بر حریف غلبه یافته بود باین جهت از پرداخت مزدی که تعهد کرده بود خودداری کرد در نتیجه آنان وارد پارت شدند و بهم دسمنی سربازان آنتیوخوس هفتم که به سپاهیان فرهاد پیوسته و به علت سوء رفتار آنان ناراضی گشته بودند سرزمین پارت را با خانات یکسان کردند و تابین النهرین تاختند و فرهاد را نیز در جنگی که در سال ۱۲۸ ق.م اتفاق افتاد به قتل رسانیدند اردوان دوم را هم در سال ۱۲۳ ق.م کشتند. اما مهرداد دوم (۱۲۳-۸۸ ق.م) سکاها را به طرف زرننگ رانده و ساتراپی آریا (هرات) و قسمتی از باختر را متصرف شد و حاشیه غربی سیستان و آراخوزیا یعنی حوضه رود ارغنداب را تاگنداره مسخر ساخت.

حکومت سکاها در مشرق ایران بدست کوشانیان از میان رفت. رئیس طایفه کوشانی به نام کجولا کدفیزس پس از غلبه به رؤسای طوایف دیگر یوئه چی دولت کوشانی را تأسیس کرد و سرزمینهای مجاور دولت پارت را جزء قلمرو خود ساخت و به سلطنت هند و سکاها نیز خاتمه داد.

کانیشکا مؤسس دومین خاندان سلسله کوشانی (۱۲۰-۱۶۰ م) کشور وسیعی را بدست آورد و در هند تاحوضه رود گنگ و در غرب تا فلات پامیر و ترکستان شرقی و حوضه رود تاریم را متصرف شد. در زمان کانیشکا اشکانیان که بادولت روم مشغول زد و خورد بودند مانند ادوار قبل به سرحدات شرقی کشور نمی توانستند توجهی داشته باشند باین جهت نواحی شرقی کشور پارت نیز به تصرف کانیشکا درآمد اما جانشینانش نتوانستند بدرستی کشور خود را اداره نمایند و به تدریج دولت کوشانی روی به تجزیه

گذاشت و ساسانیان موفق شدند سرزمین کوشانیان را متصرف شده و حکومت آنان را به هند محدود سازند .

از آنچه گفته شد پیداست که در طرف مشرق به علت ظهور سکاها و طوایف زردپوست کوشانی اشکانیان که در مغرب گرفتار تهاجم رومیان بودند موفق به گسترش و بسط کشور نشدند و ساتراپی‌های سفد و باکتر و آراخوزیا و گدروزیا بدست سکاها و کوشانیان افتاد و حدود قلمرو اشکانیان از این طرف در واقع همان سرحدات شرقی ساتراپی پارت و کوه‌های پارو پامیزاد بوده است.^{۱۶}

ساتراپی‌های دوره اشکانی

مورخین باستانی برای دولت اشکانی ۱۸ ساتراپی ذکر کرده‌اند و این ساتراپی‌ها در زمان مهرداد دوم که کشور اشکانی به منتهی وسعت خود رسید بدو قسمت علیا و سفلی تقسیم میشد و بین آن دو دربند دریای گرگان (یا سردره خوار) فاصله بود .

ساتراپی‌های علیا عبارت بودند از :

۱- پارت - در دوره هخامنشی پرثو نامیده میشد و پس از مرگ داریوش سوم به تصرف اسکندر درآمد و ساتراپ آن بنام فراتافرن^{۱۷} تسلیم سپاه اسکندر شد و بجایش شخصی بنام آمی ناسپس^{۱۸} معین گردید - در زمان اسکندر پارت باهیرکانی ساتراپی واحدی را تشکیل میداد و خوارزم و سفد و هرات که به گفته هرودوت در زمان داریوش کبیر با پارت يك حوزه مالیاتی بود از آن جدا شده هریک

۱۶ - تاریخ ایران تألیف کوت اشید ص ۵۰

Phrataphernes - ۱۷

Amminaspes - ۱۸

به صورت ساتراپی جداگانه‌ای اداره میشد. بعد از مرگ داریوس سوم بسوس^{۱۹} که مدعی تاج و تخت شاهنشاهی هخامنشی بود برزانس^{۲۰} را به ساتراپی این سرزمین گماشت.

در تقسیم ثانوی متصرفات اسکندر در سال ۳۲۱ ق.م شخصی به نام فیلیپ^{۲۱} از باکترا مأمور پارت شد و در سال ۳۱۸ ق.م پی‌تون^{۲۲} ساتراپ ماد این ساتراپی را مسخر ساخت و ضمیمه قلمرو خود کرد و برادرش اوداموس^{۲۳} را به جای فیلیپ به ساتراپی این سرزمین برگزید اما ساتراپ‌های دیگر از این واقعه به وحشت افتاده بریاست پوسستاس^{۲۴} بر علیه او قیام کردند و او را از پارت بیرون ساختند در سال ۳۱۶ ق.م پارت باباختر (باکترا - بلخ) ساتراپ واحدی بنام استاسانور^{۲۵} یافت.

پارت‌ها که شاخه‌ای از طایفه پارتی و آنان نیز شعبه‌ای از قوم داهه به شمار میرفتند و با ماساگت‌ها و دیگر قبایل صحرانشین آسیای مرکزی در ارتباط بودند و در زمان اسکندر هنوز در دشتهای بین رودهای سیحون و جیحون زندگی میکردند در اواخر قرن چهارم ق.م از دیگر قبایل جدا شده به سوی مغرب و اطراف دریای خزر مهاجرت کردند و این سرزمین پس از مهاجرت آنان به پارت مشهور گشت و منشاء قدرت و دولت آنان شد.

Bessus - ۱۹

Barzanes - ۲۰

Philippus - ۲۱

Pithon - ۲۲

Eudamus - ۲۳

Peucestas - ۲۴

Stasanor - ۲۵

۲- کومیسنه یا کومیشان که در دوره اسلامی قومس نامیده میشد از سمنان تا شاهرود فعلی را دربرمیگرفته و جزء ساتراپی ماد به شمار میرفت و واقعۀ درگذشت داریوش سوم که بدست بسوس ساتراپ باختر مضروب شده بود در همین ساتراپی اتفاق افتاد در سال ۳۲۵ ق.م بوسیله تیرداد دومین پادشاه اشکانی به تصرف درآمد و هگاتم پیلس پای تخت اولیه اشکانیان در همین ساتراپی و در نزدیکی دامغان کنونی قرار داشت .

۳- خوارنه یا خوار از توابع ری و جزء ساتراپی ماد بزرگ بود و در زمان فرهاد اول در منتهی الیه حد غربی دولت پارت قرار داشت .

۴- هیرکانی - در کتیبه بیستون ورکانه آمده و هیرکانی یونانی شده آن است - این سرزمین که شامل حوضه دو رود اترک و گرگان است در زمان مادها مستقل بود و در دوره هخامنشیان قسمتی از ساتراپی پرثو را تشکیل میداد - قسمت شمالی روداترک از اواخر قرن چهارم قبل از میلاد محل سکونت قوم داهه اجداد سلاطین اشکانی شد و از این نظر اشکانیان باین سرزمین علاقه وافری داشتند و در مواقع سختی این ناحیه را پناهگاه خود می - دانستند . اسکندر پس از عبور از ری در تعقیب داریوش سوم عازم مشرق گردید و چون در حوالی هگاتم پیلس او را کشته یافت به هیرکانی رفت و شهر زادراگرت مرکز این ساتراپی را مسخر ساخت و هیرکانی را ضمیمه پارت نمود و فراتافرن ایرانی را به - ساتراپی هردو قسمت منصوب کرد - اما در تقسیم ثانوی متصرفات اسکندر در سال ۳۲۱ ق.م فیلیپ از سرداران اسکندر بجای اوساتراپ پارت و گرگان شد .

تیرداد دومین پادشاه اشکانی در سال ۲۳۷ ق.م از طرف سلوکوس دوم سلطان پارت و هیرکانی شناخته شد.

مهرداد اول (۱۷۱ - ۱۳۸ ق.م) که در مغرب مشغول نبرد با سلوکیان بود چون از تهاجم صحرائشینان آسیای مرکزی مطلع گشت در سال ۱۴۱ ق.م به هیرکانی برگشت و دمتریوس پادشاه سلوکی را که پس از او سپاهیاننش به اسارت درآورده بودند در این ساتراپی مقیم ساخت.

اردوان سوم (۱۲ - ۳۸ م) که قبل از سلطنت در میان داهه ها در شمال هیرکانی بسر میبرد چون بر اثر توطئه ای از پادشاهی برکنار شد باین قوم پناهنده گردید.

گودرز جانشین اردوان سوم که گرفتار مخالفت وردان پسر اردوان شده بود به هیرکانی رفت و به یاری مردم داهه و هیرکانی با وردان در دشت های غربی باکترا (باختر) به جنگ پرداخت و چون بر اثر قرارداد صلحی وردان به پادشاهی رسید گودرز به - هیرکانی برگشت.^{۲۶}

در زمان بلاش اول مردم هیرکانی بنای شورش را گذاشتند - بلاش که در این موقع میخواست برادرش تیرداد را به سلطنت ارمنستان بنشانند ناچار در سال ۵۸ قرارداد صلحی منعقد ساخت و استقلال آنانرا به رسمیت شناخت - از این تاریخ هیرکانی از پارت جدا شد و ساتراپی مستقلی را تشکیل داد و سفرائی نزد نرون امپراتور روم برای عقد قرارداد مودت فرستاد - استقلال هیرکانی یا گرگان از آن پس نیز ادامه یافت چنانکه در زمان امپراتوری

انتونیوس پیوس^{۲۷} (۱۳۸-۱۶۱م) به عنوان قومی مستقل نمایندگان
دربار او در حدود سال ۱۵۵م اعزام داشتند - ظاهراً این ساتراپی
در زمان استقلال وسعت یافته است چنانکه در حدود سال ۷۲ تمام
سواحل جنوبی دریای خزر در تحت تصرف این ساتراپی بوده است.

۵- مرو که در کتیبه بیستون مرگوش^{۲۸} آمده و جغرافی نویسان
قدیم آنجا را مرگیا^{۲۹} نامیده اند جزء ساتراپی پارت بوده و گاهی
نیز ولایتی مستقل به شمار میرفت و در یکی از مآخذ چینی که درباره
سال های ۲۲ الی ۲۴ بعد از میلاد صحبت میدارد آمده که سرحد
کشور آن - سی^{۳۰} (یعنی پارت) به مو - لو^{۳۱} (یعنی مرو) که آن
را آن - سی صغیر میگفتند میرسیده - مولو همان است که در
وندیداد^{۳۲} ذکر شده - مرو در زمان جانشینان اسکندر
آنتوخیا نام داشت^{۳۳}.

ساتراپی مرو حوضه رود مرغاب را دربر میگرفته و مرغاب که
نویسندگان قدیم آن را مارگوس^{۳۴} نامیده اند از کوه های پارو پامیزاد
شروع شده و به طرف شمال جریان داشت .

۶- هرات - که در کتیبه بیستون هرای^{۳۵} آمده و مورخین

Anthonius Pius - ۲۷

Margush - ۲۸

Margiana - ۲۹

An - Si - ۳۰

Mo - Lo - ۳۱

Mouru - ۳۲

۳۳ - تاریخ ایران تألیف کوت اشمیدس ۱۰۲

Margus - ۳۴

Haraiva - ۳۵

یونانی آریا^{۳۶} نامیده اند شامل دره هری رود یا آریوس^{۳۷} بوده در سرحد جنوب شرقی ساتراپی پارت قرار داشت و در آغاز لشکر کشی اسکندر ساتراپی مستقلی بوده و ساتی برزن ساتراپ آن ابتدا از اسکندر اطاعت کرد سپس بنای طفیان را گذاشت و در آرتاکوان^{۳۸} مقر حکومت خود سپاهی برای مقابله با اسکندر فراهم ساخت ولی گریخت و ارزاسس^{۳۹} نامی از طرف اسکندر به حکومت این ساتراپی برگزیده شد و بعد استاسانور^{۴۰} جای او را گرفت .

مهرداد اول در حدود سال ۱۶۰ ق.م پس از تسخیر باکترآریا یا هرات را نیز به تصرف آورد .

۷- زرنگ - که یونانیان در انگیانا^{۴۱} می نامیدند در زمان داریوش سوم ساتراپی مستقلی بود و اسکندر پس از تسخیر آریا چون باین سرزمین رسید بارزانتس^{۴۲} ساتراپ آن که در کشتن داریوش سوم با بسوس همدستی داشت به هندگریخت و ظاهراً از آن پس زرنگ باهرات یا آریا ساتراپ واحدی را تشکیل میداده است و در حدود سال ۱۱۰ ق.م سکاهائی که از برابر طوایف یوئه چی از مساکن اصلی خود واقع در سواحل رود سیحون مهاجرت کرده بودند باین ناحیه آمده و نام خود را به این محل داده اند و از

Aria - ۳۶

Arios - ۳۷

Artacoan - ۳۸

Arzaces - ۳۹

Stasanor - ۴۰

Drangiana - ۴۱

Barzantes - ۴۲

آن زمان زرنگ سگستان نامیده شده و سپس به سجستان - سیستان تغییر نام داده است .

۸- آراخوزیا یا هند سفید که از متصرفات جان دراکوپ تا پادشاه مائوری هند بعد از مرگ اسکندر بود ظاهراً در دوره قدرت اشکانیان و زمان سلطنت مهرداد اول جزء ساتراپی های علیا بشمار میرفت و به طوریکه دیدیم سکاها پس از مهاجرت به زرنگ حکومت هند و سکائی را در این سرزمین و آراخوزیا تشکیل دادند و بعداً این ساتراپی در قلمرو کوشانیان قرار گرفت .

۹- آستاونه^{۴۳} که با ناحیه استوا یا استوی قرون اسلامی منطبق است شهرهای بجنورد و شیروان و قوچان کنونی را شامل بوده است .
۱۰- آپاوارکتیکن^{۴۴} با ابیورد دوره اسلامی قابل تطبیق میباشد .

۱۱- آناوی - در جنوب شرقی هرات قرار داشته و از نواحی فرعی این ساتراپی محسوب میشده است .

ساتراپی های سفلی عبارت بودند از :

۱- ماد - این ساتراپی قسمت وسیعی از ایران مرکزی و غربی و شمال غربی را دربرمیگرفت و شامل دو قسمت عمده بود .

الف - ماد بزرگ که با عراق عجم دوره اسلامی برابر است .

ب - ماد کوچک که با آذربایجان فعلی منطبق میباشد .

ماد بزرگ نیز در دوره اشکانی بدو قسمت تقسیم میشد .

الف - ماد علیا (ناحیه همدان)

ب - ماد سفلی یا مادرازی (ناحیه ری)

Astavné - ۴۳

Apavarctiken - ۴۴

تمامی ماد اعم از بزرگ و کوچک در زمان هخامنشیان تحت ساتراپی واحدی قرار داشت اسکندر چون به ری رسید اگری داتس^{۴۵} راکه به فرمان داریوش سوم زندانی بود ساتراپ ماد کرد ولی از سال ۳۲۸ ق.م آتروپات^{۴۶} سردار داریوش سوم که بعد از شکست او در جنگ گوکمل به اسکندر پیوسته بود به حکومت ماد کوچک منصوب شد و از آن پس ماد کوچک به ماد آتروپاتن معروف گردید بنابراین تاریخ این سرزمین را در دو قسمت میتوان بیان داشت.

الف ماد بزرگ - در زمان نیابت سلطنت آنتی پاترپی تور^{۴۷} ساتراپ این سرزمین که مهمترین ساتراپی ها بود در بین دیگر ساتراپ ها عنوان رهبری پیدا کرد اما بر اثر جاه طلبی هایش ساتراپ های دیگر بریاست پوسستاس^{۴۸} بر علیه او متحد شدند و او را از ماد خارج ساختند. این سرزمین در زمان سلوکیان ظاهراً استقلال داخلی داشته و اغلب ساتراپ های آن با سلوکیان در زد و خورد بوده اند چنانکه در سلطنت آنتیوخوس سوم کبیر (۲۲۳-۱۸۷ ق.م) مولون ساتراپ ماد به کومک برادرش اسکندر ساتراپ پارس سلوکیه را متصرف شد و بابل را نیز تا کناره های دریای اریتره (خلیج فارس) مسخر ساخت امادر جنگی از آنتیوخوس شکست خورد و همراه همه بستگانش در سال ۲۲۰ ق.م دست بخودکشی زد.^{۴۹}

در زمان دمتریوس (۱۶۲-۱۵۰ ق.م) تیمارخوس^{۵۰} ملطی که

45- Oxidates

46- Athropates

47- Pithon

48- Peucestas

50- Timarchus

۴۹- تاریخ ایران تألیف گیرشمن ص ۵۱

از طرف آنتیوخوس پنجم به حکومت رسیده بود از سنای روم فرمان پادشاهی ماد را در سال ۱۶۱ ق.م دریافت داشت و پس از مطیع ساختن نبایل اطراف بابل را هم متصرف شد ولی در جنگی بادمتریوس به قتل رسید و ماد بزرگ در دست سلوکی ها باقی ماند.^{۵۱}

در زمان اشکانیان اردوان اول برای اولین بار بر ماد دست یافت و مهرداد اول نیز بین سال های ۱۶۱ تا ۱۵۵ ق.م ماد بزرگ را پس از جنگ طولانی مسخر ساخت و باکاسیس^{۵۲} را به ساتراپی این سرزمین برداشت.

در زمان لشکرکشی پومپه پادشاه دست نشانده ماد از او در برابر فرهاد سوم یاری خواست و فرهاد در صدد سرکوبی او بود که بدست پسرانش کشته شد با وجود اقدامات سلاطین سلوکی ماد بزرگ جزئی از کشور اشکانی را تشکیل میداد و به قلب ایران معروف بود.

ب- ماد آتروپاتن - بطوریکه گفته شد در سال ۳۲۸ ق.م در ماد آتروپاتن آتروپات به حکومت رسید و در تقسیم سال ۳۲۳ ق.م که در زمان نیابت سلطنت پردیکاس از متصرفات اسکندر به عمل آمد ماد کوچک در دست آتروپات باقی ماند و در تقسیم سال ۳۲۱ در زمان نیابت سلطنت آنتی پاتر از ماد آتروپاتی نامی نیست و ظاهراً در این زمان این سرزمین استقلال داشته است.^{۵۳}

حکومت مستقل آتروپاتن نخستین حکومت جدید التاسیس محلی در قلمرو اسکندر و نشانه عکس العمل ایرانیان در برابر یونانیان بود - سلوکی ها نیز استقلال ماد آتروپاتن را به رسمیت شناختند

۵۱- تاریخ ایران تألیف گوتاشمید ص ۶۶

۵۳- تاریخ ایران - گوتاشمید ص ۶۶

و حکومت خانواده آتروپات را در این سرزمین باقی گذاشتند. یونانی‌ها در این سرزمین نفوذی نداشتند و در واقع ماد آتروپات پناهگاهی برای آداب و سنن مذهب زردشتی در برابر تمدن و فرهنگ یونانی و یاپایگاهی برای ایرانیان در برابر یونانیان بود. ۵۴

در زمان اشکانیان نیز ماد آتروپاتن استقلال داشت چنانکه در سال ۶۷ ق.م و در زمان سلطنت فرهاد سوم شخصی بنام مهرداد داماد تیگران پادشاه ارمنستان بالاستقلال وبدون حمایت پدرزنش در ماد آتروپاتن حکومت میکرد ۵۵ و در سال ۶۵ ق.م داریوش نامی فرمانروای ماد آتروپاتن بود که از پومپه اطاعت مینمود. بعد ها ارتباز (هم نام ارتباز پادشاه ارمنستان) پادشاه ماد آتروپاتن شد و او معاصر فرهاد چهارم پادشاه اشکانی است و در زمان او بود که آنتوان امپراطور روم به ماد آتروپاتن لشکر کشید و فراداسپه پایتخت این سرزمین را در محاصره گرفت ولی در برابر سپاهیان فرهاد چهارم مجبور به عقب نشینی شد - پس از مراجعت او بین فرهاد چهارم و ارتباز برسر تقسیم غنائم اختلاف افتاد و شدت اختلاف باندازه ای بود که ارتباز از فرهاد به وحشت افتاد و در سال ۳۷ ق.م آنتوان را به لشکر کشی مجدد به ماد کوچک تحریک کرد. بین ارتباز و آنتوان در سال ۳۳ ق.م در کنار رود ارس ملاقاتی روی داد و معاهده مودتی منعقد شد که به موجب آن قسمتی از ارمنستان که قبلا نیز به ماد کوچک تعلق داشت بدو واگذار گردید اما همین که آنتوان قوای کومکی خود را فراخواند ارتباز از فرهاد چهارم در جنگی شکست خورده اسیر شد و ماد کوچک بار دیگر بدست اشکانیان افتاد.

۵۴ - تاریخ سلوکی تألیف بوه لکلرک ص ۵۷

۵۵ - تاریخ ایران تألیف گوت اشید ص ۱۴۹

در زمان سلطنت مجدد فرهاد چهارم بنا به درخواست مردم آتروپاتن به جای ارتباز که در سال ۲۰ ق.م وفات یافته بود آریوبرزن پسر ارتباز از طرف دولت روم به پادشاهی ماد آتروپاتن برگزیده شد ولی اشکانیان او را از این سرزمین خارج ساختند و سلسله کهنسال آتروپاتن را پایان دادند از آن پس یکی از شاخه های فرعی دودمان اشکانی حکومت ماد کوچک را بدست آورد^{۵۶} اردوان پادشاه ماد کوچک که قبلاً در میان داهی ها میزیست از طرف بزرگان پارت بجای ونون اول پسر فرهاد چهارم که از طرف دولت روم به تخت حکومت اشکانی نشسته بود به سلطنت رسید و برادرش ونون را بجای خود به حکومت ماد آتروپاتن برداشت .

ماد آتروپاتن در زمان بلاش اول بین ساتراپی های دولت اشکانی مقام دوم را داشت و بلاش برادرش پاکروس را که قبلاً پدرش فرمانروای ماد آتروپاتن بود به حکومت آنجا برداشت در همین زمان آلان ها این سرزمین را به باد غارت دادند و پاکروس نتوانست در برابر آنها پایداری کند و گریخت و مدت سه سال ماد کوچک گرفتار قتل و غارت آلان ها بود .

در زمان بلاش دوم (۱۰۵-۱۴۷ ق.م) مجدداً آلان ها به تحریک فرسمن پادشاه گرجستان به ماد آتروپاتن تاختند اما بلاش آنان را با دادن پول به خروج از ماد راضی ساخت .

در زمان بلاش چهارم (۱۴۸-۱۹۲ م) کاسیوس سردار رومی از کوه های زاگروس گذشته قسمتی از ماد آتروپاتن را مسخر ساخت در نتیجه از طرف مارکوس اورلیوس امپراطور روم ملقب به مدیکوس^{۵۷}

۵۶- تاریخ ایران تألیف گوتاشمید ص ۱۷۸

(یعنی فاتح ماد) گردید - از این لقب پیداست که در این زمان كوچك حكومتی مستقل داشته است.^{۵۸}

۲- ساتراپی کارینا^{۵۹} که با کردند فعلی منطبق میدانند.

۳- کامبادنه^{۶۰} یا ناحیه کرمانشاهان فعلی.

این دو ساتراپی در زمان هخامنشیان جزء ساتراپ نشین ماد بزرگ بشمار میرفت اما در دوره اشکانی هریک ساتراپ نشین جداگانه را تشکیل میداد.

۴- بین النهرین و بابل - سلاطین پارت که از خراسان برخاسته بودند ابتدا به مشرق توجه بیشتری داشتند اما پس از آنکه سلوکیان در محل ماگنزیادرسال ۱۸۹ ق.م از رومیان شکست خورده قسمت مهمی از آسیای صغیر را از دست دادند سلاطین اشکانی که در این زمان به قدرت رسیده بودند از فرصت استفاده کرده قلمرو خود را به طرف مغرب گسترش دادند چنانکه مهرداد اول (۱۷۱-۱۳۸ ق.م) پس از تصرف ماد سرزمین بین النهرین را از دست دمتریوس پادشاه سلوکی خارج ساخت و شهر سلوکیه مرکز اولیه این دولت را متصرف شد و برای اولین بار پای سربازان پارتی به بین النهرین رسید و با اینکه از آن پس رود فرات سرحد غربی دولت پارت را تشکیل میداد با این حال بین النهرین اغلب مورد نزاع و کشمکش بین سلاطین اشکانی و سلوکیان و سرداران روم بوده است چنانکه پس از مراجعت مهرداد به مشرق دمتریوس پادشاه سلوکی به بین النهرین لشکر کشید. مردم شهرهای یونانی نشین این سرزمین که بتازگی به اطاعت دولت

۵۸- تاریخ ایران تألیف گوتاشمید ص ۲۲۶

59- Carina

60- Cambadené

پارت درآمد بودند او را در تصرف بین النهرین یاری دادند در نتیجه پارتیان شکست خوردند اما دمتریوس در سال ۱۳۹ ق.م از لشکریان اشکانی شکست خورده به اسارت افتاد و مجدداً بین النهرین به تصرف مهرداد اول درآمد .

آنتیوخوس هفتم که به حمایت برادرش دمتریوس بنای لشکرکشی باین سرزمین را گذاشته بود در سال ۱۲۹ ق.م از سپاهیان فرهاد دوم شکست خورده کشته شد و بین النهرین همچنان در تصرف دولت پارت باقی ماند و بابل نیز به تصرف درآمد و فرهاد دوم در موقعی که برای دفع طغیان سکاها به مشرق میرفت شخصی به نام هیمروس^{۶۱} را که اصلاً از مردم گرگان بود به حکومت بین النهرین برداشت - او از گرفتاری های فرهاد دوم در مشرق استفاده کرده به نام خود سکه زد و خود را پادشاه مستقل بین النهرین خواند . اما مردم شهر سلوکیه که از ظلم او بجان آمده بودند قیام کرده او را به قتل رسانیدند . این واقعه در زمان سلطنت اردوان دوم اتفاق افتاد و مردم سلوکیه از بیم او نمایندگانی فرستادند و طلب بخشش کردند اما او که در صدد تنبیه مردم این شهر بود قبل از انجام مقصود وفات یافت .^{۶۲}

مهرداد دوم (۱۲۳ - ۸۸ ق.م) جانشین اردوان دوم که خطر تهاجم رومیان را به بین النهرین احساس میکرد پس از تسخیر بابل در سال ۹۱ ق.م در موقعی که برای دفع تهاجم زردپوستان آسیای مرکزی به مشرق ایران می رفت گودرز را به حکومت این شهر گماشت او نیز از غیبت مهرداد دوم استفاده کرده به ادعای سلطنت برخاست .

در زمان سلطنت سناتروک (۷۵ - ۷۰ ق . م) تیگران پادشاه ارمنستان بینالنهرین را با قلعه مستحکم نصیبین به تصرف درآورد اما در برابر لوکولوس سردار رومی تاب پایداری نیاورد و نصیبین به تصرف رومیان درآمد - پومپه نیز پادشاهان دست نشانده پارسیان واقع در شمال بینالنهرین مانند آدیابن و خسرون را در تحت حمایت خود قرارداد .

برای اولین بار جنگ رسمی بین ایران و روم در زمان سلطنت ارد دوم آغاز شد . در این جنگ کراسوس که از طریق بینالنهرین بنای حمله را گذاشته بود گذشته شد و تسلط اشکانیان بر بینالنهرین تثبیت گردید به علاوه سرزمین های غربی رود فرات تا کناره های دریای مدیترانه به تصرف پاکور فرزند ارد درآمد و ارد برای اینکه بهتر بتواند در برابر حملات احتمالی آینده رومیان مقابله نماید مرکز حکومت را به تیسفون که در کنار دجله و برابر شهر سلوکیه بنا شده بود منتقل ساخت .

بینالنهرین هم چنان در تصرف سلاطین اشکانی بود تا این که کوربولو ۶۳ سردار سپاه روم در زمان نرون بنای تجاوز به این سرزمین را گذاشت اما بموجب قرارداد سال ۶۳ م که با بلاش اول منعقد ساخت از بینالنهرین دست برداشت - این قرارداد که تا سال ۱۱۵ م معتبر بود سرحدات غربی ایران را از تجاوز رومیان مصون داشت تا اینکه تراژان در این سال به بینالنهرین لشکر کشید و مناسارس ۶۴ حاکم این سرزمین که با خسرو پادشاه اشکانی اختلافاتی داشت به اطاعتش درآمد و پادشاهی های خسرون و آدیابن نیز قبول

63- Corbulo

64- Menabares

اطاعت کردند بابل و تیسفون نیز به تصرف سپاهیان روم درآمد — تراژان که میخواست مانند اسکندر تا سرزمین هند را مسخر سازد خود را به کناره های خلیج فارس رسانید ولی خبر شورش مردم بین النهرین او را از این نیت بازداشت — شورشیان مهرداد شاهزاده اشکانی را که مدعی تاج و تخت بود به فرماندهی برداشتند — اونیز تا سرحد کمازن^{۶۵} را به تصرف آورد اما درحین این لشکرکشی درآب افتاد و جان سپرد . پس از او ساناتروسیوس^{۶۶} دوم بحکومت بین النهرین رسید و عمش خسرو پادشاه اشکانی سپاهی در تحت فرماندهی پسرش پارتاماسپات^{۶۷} به یاری اش فرستاد — این دو پسر عمو متفقاً بنای جنگ بارومیان را گذاشتند — لوسیوس سردار رومی از رقابتی که بین آن دو وجود داشت استفاده کرده پارتاماسپات را به وعده تاج و تخت بسوی خود جلب کرد و در جنگی که روی داد سناتروسیوس شکست خورده درحین فرار کشته شد و لوسیوس از موقع استفاده کرده باردیگر نصیبین را گرفت و ادس پای تخت خسرون را ویران ساخت و شورشیان را بجای خود نشاند . اما تراژان که میدانست بسهولت نمیتواند بین النهرین را تحت سلطه مستقیم خود درآورد پارتاماسپات را بحکومت این سرزمین برداشت و چون او که مورد حمایت رومیان بود نتوانست توجه مردم را جلب کند از حکومت دست برداشت و به روم رفت و باردیگر این سرزمین به تصرف خسرو اشکانی درآمد — اما بین النهرین علیا و آدیابن هم چنان در تصرف رومیان باقی ماند .

65— Commazène

66— Sanatrucius

67— Parthamaspatēs

آدرین ۶۸ جانشین تراژان با خسرو روابط دوستانه برقرار کرد و ایالاتی را که تراژان از ایران منتزع ساخته بود مانند آدیابن و بین‌النهرین علیا به ایران مسترد داشت .

بلاش سوم (۱۴۸ - ۱۹۲ م) که در جنگ رومیان شکست خورد بود به این طرف رود فرات عقب نشینی کرد و کاسیوس سردار رومی تاکوهای زاگروس پیش آمد و بموجب قراردادی که در سال ۱۶۵ م بین دولتین منعقد شد قسمتی از بین‌النهرین واقع بین رود فرات و رودخانه خابور از تصرف دولت اشکانی بیرون رفت - سپتی موس سوروس نیز در سال ۱۹۵ م از فرات گذشت و نصیبین را به تصرف آورد و مرکز آن قسمت از بین‌النهرین که تابع دولت روم بود قرارداد - آدیابن را نیز در سال بعد متصرف شد اما پس از مراجعت او بلاش چهارم آدیابن را پس گرفت اما به تصرف نصیبین موفق نگردید .

سپتی موس سوروس پس از غلبه بر حریف به آسانی از فرات گذشته بابل و سلوکیه را مسخر ساخت و بین‌النهرین از خابور تا التقای آن با رود فرات و همچنین اراضی سمت چپ رود دجله از ساحل این رود تا کوه های زاگروس بدست رومیها افتاد .

کاراکالا امپراطور روم به حيله براردوان پنجم دست یافت و شهرهای بین‌النهرین علیار ا بباد غارت داد با اینکه جانشینش بر اثر قرارداد صلحی مبلغ پنجاه میلیون دینار رومی (معادل يك و نیم میلیون لیره انگلیسی) بابت غنائمی که کاراکالا از شهر های بین‌النهرین گرفته بود بدولت اشکانی پرداخت معذالك بین‌النهرین علیا هم چنان در دست رومی ها ماند زیرا دولت پارت در این زمان گرفتار مشکلات داخلی بود بعلاوه قیام اردشیر بابکان فرصت

نداد که اردوان عمل خیانت کارانه کاراکالا را تلافی نماید .
 ۵- ساتراپی آپولونیاتیس^{۶۹} که قبلاً جزئی از ساتراپی بابل بوده با ناحیه سیتاسن^{۷۰} قابل تطبیق است .
 ۶- خالونی تیس^{۷۱} که از اربلی تیس^{۷۲} منتزع شده بود .
 از مقایسه ساتراپ نشین های پارتی ها با ساتراپ نشین های دوره مقدونی پیداست که از ساتراپ نشین های سفد و پاروپا میزاد اسمی برده نشده علت آن است که بعد از تأسیس دولت یونانی باختر این ساتراپی ها جزء این دولت شده سپس بضمیمه باختر بدست دولت کوشانی افتاده و نیز در جنوب ایران ساتراپ نشین هایی که از خود حکام محلی داشته اند در جزء ساتراپی های اشکانیان نیامده و این ساتراپی ها عبارتند از :

۱- پارس - منشاء شاهنشاهی هخامنشی پس از شکست داریوش سوم در گوگمل بدست اسکندر افتاد - اسکندر برای تسخیر این ساتراپی پس از تصرف خوزستان سپاهیان خود را بدو دسته کرد - دسته ای را بریاست پارمن یون^{۷۳} از راه جلگه یعنی راهی که از رامهرمز و بهبهان کنونی به فارس منتهی میشد اعزام داشت و خود راه کوهستانی را در پیش گرفت و به دربند پارس رسید . در این محل سردار رشید داریوش سوم بنام آریوبرزن^{۷۴} از پیش روی وی جلوگیری کرد و چون در جنگ کشته شد اسکندر خود را به کناره رود

69- Apolloniatis

70- Sittacène

71- Chalonitis

72- Arbelitis

73- Parmenion

74- Ariobarzan

کر رسانید و تخت جمشید را متصرف شد و به غارت شهر و کشتن مردم پرداخت و خزاین سلاطین هخامنشی را بدست آورد و عمارت تخت جمشید را آتش زد و پس از چهار ماه اقامت فرازاوورت^{۷۵} را به ساتراپی گماشته به طرف ماد حرکت کرد و در موقعی که در هند بود ارکسی نس^{۷۶} را بجای فرازاوورت که وفات یافته بود به ساتراپی پارس گماشت. او که پارسی نژاد بود و از حیث نژاد و تمول بر دیگر پارسیان برتری داشت در موقع مراجعت اسکندر از سفر هند به استقبالش شتافت و هدایای فراوانی به او و اطرافیانانش تقدیم داشت ولی به باگواس خواجه سرای اسکندر که به علت بی عفتی هایش مورد نفرت او بود اعتنائی نکرد - بر اثر تحریک او اسکندر به قتلش فرمان داد و بجایش پوسستاس سوماتوفیلاکس^{۷۷} را که در جنگهای هند شجاعت بخرج داده بود به ساتراپی فارس منصوب کرد و او بعدها چون لباس مادی پوشید و زبان فارسی آموخته موافق عادات و سنن پارسی ها رفتار میکرد مورد توجه پارسیان قرار گرفت^{۷۸} اما در زمان نیابت سلطنت آنتی پاتر بوسیله آنتی گون ساتراپ شوش و رهبر مخالفین پیتون ساتراپ ماد از شغل خود برکنار شد.

در زمان آنتیوخوس کبیر ساتراپ پارس اسکندر نام داشت و او به حمایت برادرش مولون ساتراپ ماد بر علیه آنتیوخوس قیام کرد - ظاهراً در این زمان پارس استقلال داشته است در زمان آنتیوخوس چهارم (۱۷۵ - ۱۶۴ ق. م) شورش در پارس برخاست و او آتش این شورش را خاموش ساخت اما باردیگر که برای دفع شورش مجدد فارس میرفت بقتل رسید.

75- Phrazaort

76- Orxines

77- Peucestas Somatophylax

۷۸- آریان - کتاب ۶ فصل ۸ بند ۶

در زمان مهرداد اول دمتریوس پادشاه سلوکی در سال ۱۴۰ ق. م به یاری مردم پارس به بین النهرین مسلط گردید و مهرداد چون از کار مشرق ایران فراغت یافت و دمتریوس را نیز به اسارت آورد برای ننبیه مردم فارس به این ساتراپی لشکر کشید.

در موقع لشکر کشی پومپه سردار روم پادشاه دست نشانده پارس از او در برابر فرهاد سوم یاری خواسته است.

اردوان سوم (۱۲ - ۳۸ م) چون در مقام سلطنت مستقر شد پادشاه محلی پارس را برکنار کرد و یکی از افراد خاندان اشکانی را بجایش نشانید.

از آنچه گذشت پیداست که در پارس شاهانی که اغلب مستقل بوده اند حکومت داشته اند حکام پارس را میتوان بسه دوره تقسیم کرد.

دوره اول که مقارن تسلط مقدونی ها به ایران است.

دوره دوم که به دوران استقلال معروف است و از زمان جدائی سلوکی ها تا زمان وابستگی آنان به پارتی ها بطول انجامیده.

دوره سوم که با تسلط و اقتدار پارتی ها به ایران معاصر است.

ظاهراً در جوار این حکام محلی حکامی از تیره های فرعی خاندان اشکانی ابتدا در مغرب سپس در جنوب شرقی فارس حکومت میکرده اند و قدیم ترین سکه آن ها به شخصی بنام کامناس سیرس تعلق دارد و از اخلاف او دو نفر بنام های هیرو دس شاه^{۷۹} و فرهاد شاه که نام پادشاهان بزرگ معاصر مانند هیرو دس یا ارد را تقلید کرده اند حکومت میکرده اند.

سکه های کامناس سیرس مورخ به سال های ۸۱-۸۲ ق. م است.

وده نفر از اعقاب اوتا سال ۳۶ میلادی متوالیا حکومت میکرده اند در اواخر دوره اشکانی درپارس هرج و مرج رواج یافت و در هرگوشه خاندانی حکومت میکردند از آن جمله است بازرنگیان که در ناحیه استخر حکومت داشتند^{۸۰} و اردشیر بابکان که خود یکی از حکام محلی بود از موقع استفاده کرده از سال ۲۱۲ میلادی به بعد حکام کوچک محلی دیگر را یکی بعد از دیگری از میان برداشت و خود بر سراسر پارس تسلط یافت.^{۸۱}

۲- خوزستان - در کتیبه های بیستون و نقش رستم و تخت جمشید خوج آمده و مورخین یونانی آنجا را سوز^{۸۲} و سوزیان^{۸۳} نوشته اند ولی در زمان اشکانیان الیمائی نامیده میشد که از لغت عیلام می آید و مردمش را الی میان که همان عیلامیان است میگفتند.

اسکندر پس از تصرف بابل خود را به شوش رسانید و خزاین داریوش را به تصرف آورد و آبولت^{۸۴} را به حکومت برداشت و خود عازم پارس شد و چون از سفر همدان به شوش رسید بر سین^{۸۵} دختر داریوش سوم را بزنی گرفت و نیز پرورشات کوچک ترین دختر اردشیر سوم را بحاله نکاح در آورد و سرداران را نیز به ازدواج بادختران سلاطین و بزرگان ایرانی تشویق کرد.

این ساتراپی در زمان اسکندر جزء ساتراپی پارس بشمار میرفت و در تقسیم ثانوی که از متصرفات اسکندر در سال ۳۲۱ ق. م به عمل

۸۰- تاریخ بلعی به تصحیح مرحوم بهار م ۸۷۵

۸۱- تاریخ ایران تألیف کوتاشمید م ۲۴۲

82- Suse

83- Susiane

84- Abulete

85- Barsine

آمد خوزستان ساتراپی جداگانه‌ای را تشکیل میداد و آنتی گون ساتراپ این سرزمین بود .

در زمان سلطنت آنتیوخوس کبیر و در آغاز تشکیل دولت پارت مردم خوزستان یا الیمائی از حکومت سلوکی‌ها جدا شدند زیرا آنتیوخوس کبیر که برای پرداخت خراج مقرر به رومیان در صدد برآمد از خزاین معابد خوزستان استفاده کند گرفتار شورش مردم شد و در زد و خوردی در سال ۱۸۷ ق.م به قتل رسید - مردم خوزستان از موقع استفاده کرده حکومتی مستقل تشکیل دادند و از زیر بار دولت سلوکی‌ها رهائی یافتند .

آنتیوخوس چهارم پس از خاموش ساختن شورش فارس به - خوزستان لشکر کشید و در سال ۱۴۰ ق.م چون دمتریوس از گرفتاری‌های مهرداد اول در شرق استفاده کرده به بین‌النهرین لشکر کشید مردم الیمائی یا خوزستان از او در برابر مهرداد اول پشتیبانی کردند باین جهت مهرداد پس از اسارت دمتریوس برای تنبیه مردم الیمائی به خوزستان رفت و از غارت خزاین معابد این سرزمین خزانه خود را که بر اثر لشکرکشی‌ها تهی شده بود پر ساخت - گرچه بعد از مهرداد شهر شوش مقرر سلاطین پارت شد ولی بعداً حکام محلی در این سرزمین حکومت یافتند .

در موقع لشکرکشی پومپه سردار رومی پادشاه دست نشانده خوزستان از او در برابر فرهاد سوم یاری خواست و اردوان سوم (۱۲ - ۳۸م) چون به قدرت رسید در خوزستان یکی از افرادی که از شاخه‌های فرعی خاندان اشکانی را به حکومت برداشت و پادشاه الیمائی را برکنار کرد .

اردوان پنجم نیروفر^{۸۶} پادشاه اهواز (خوزستان) را مأمور جنگ با اردشیر بابکان کرد و چون اردوان در این جنگ کشته شد نیروفر متواری گردید^{۸۷}

۳- کرمان - در زمان اسکندر ساتراپی جداگانه ای راتشکیس میداد و اسکندر در مراجعت از هند وارد این ساتراپی شد و در سالمونت^{۸۸} (که سالموس هم نوشته اند و با محل بندر عباس کنونی منطبق میدانند) توقف کرد - در این محل نه آرخ امیرالبحر را که مأمور اکتشاف سواحل خلیج فارس و دریای عمان بود بحضور پذیرفت. سلوکوس اول پس از صلح با جان دراگوپ تا از راه کرمان به - سلوکیه بازگشت - آنتیوخوس سوم هم که از راه پارت و باختر بهند لشکر کشیده بود از همین راه مراجعت نمود از اینجا معلوم میشود که کرمان در زمان سلطنت سلاطین اول سلوکی از این دولت تبعیت داشته است ولی وضع این ساتراپی در زمان سلسله اشکانی بدرستی معلوم نیست و به احتمال قوی بعلت دوری از مراکز حکومت مانند فارس و خوزستان حکام محلی خود مختاری داشته است.

۴- ارمنستان - از ساتراپی هائی است که به تصرف اسکندر در نیامده ولی جانشینانش این سرزمین را جزء امپراطوری او میدانستند و در موقع تقسیم امپراطوری اسکندر سهم سلوکوس نیکاتور شد اما پس از جنگ ماگنیزیا در سال ۱۸۹ ق.م و شکست آنتیوخوس کبیر از رومیان آرامنه از فرصت استفاده کرده مستقل

86- Nirôfar

87- تاریخ ایران کوتاشمید ص ۲۴۲ - این نام در کتاب بلعی تصحیح مرحوم بهار بیدوفر آمده است ص ۸۸۱

88- Salmont

شدند و دو نفر از امرای ارمنستان بنام های آرتاکسیاس (آرتاشس) و زادیادرس این سرزمین را بین خود قسمت کردند. ارمنستان بزرگ سهم آرتاکسیاس و ارمنستان کوچک نصیب زادیادرس شد و رود نرات بین آن دو فاصله گردید. اما در زمان سلطنت آنتیوخوس چهارم ارمنستان مجدداً تابع دولت سلوکی شد ولی مهرداد اول پس از آنکه ساتراپی های غربی یعنی ماد و خوزستان و بابل را از تصرف دولت سلوکی خارج ساخت ارامنه نیز خود را از اطاعت سلوکیان بیرون آوردند و به حمایت مهرداد اول شخصی بنام واگارشاک (والارشک) به تخت حکومت نشست — در این موقع ارمنستان از کوه های قفقاز تا شهر نصیبین وسعت داشت.^{۸۹}

بعد از واگارشاک پسرش ارتاواسدس (ارتباز) به تخت حکومت نشست و در جنگی که در حدود سال ۱۲۰ ق.م روی داد مغلوب مهرداد دوم پادشاه اشکانی شد و پسرش تیگران^{۹۰} در سال ۹۴ ق.م به — حکومت ارمنستان نشست — او نیز در مقابل این احسان قسمتی از ارمنستان را که در حدود هفتاد دره نوشته اند به پادشاه پارت واگذاشت.^{۹۱}

تیگران پس از استقرار در تخت حکومت شاهزاده نشین صوفینه^{۹۲} یا ارمنستان کوچک را در سال ۹۳ ق.م ضمیمه کشورش ساخت و این دو ناحیه را بصورت کشور واحدی درآورد و باتفاق مهرداد ششم پادشاه پونت پدرزنش آریو بارزانس^{۹۳} سلطان کاپادوکیه را

۸۹- موسی خورنی - تاریخ ارمنستان کتاب ۲ بند ۲۰

90- Tigran

۹۱- تاریخ ایران تألیف گوتاشمید ص ۱۲۴

92- Sofiné

93- Ariobarzanes

که دست نشاندۀ رومیان بود برکنار ساخت و فرزند کوچک مهر د ششم را به جایش نشاند. در اثر این واقعه بود که رومیان در سال ۹۲ ق.م سولا^{۹۴} را برای اعاده آریو بارزانس به تخت سلطنت کاپادوکیه فرستادند.

در دوره فترت بعد از مرگ مهرداد ششم تیگران قدرت فراوان یافت و ماد را هم متصرف شد و تا سوریه و فلسطین دست پیدا کرد و هفتاد دره ای را که به پاس یاری اشکانیان در به سلطنت رسانید او به مهرداد دوم واگذار کرده بود دوباره متصرف شد و در نواحی نینوا و اربلا خرابی بسیار کرد آدیابن را که تحت الحمایه پارتی ها بود و همچنین بین النهرین را با قلعه مستحکم نصیبین مسخر ساخت و با سیناتروک نیز به جنگ پرداخت.

در سال ۷۹ ق.م لوکولوس از طرف مجلس سنای روم پس از مرگ سولا مأمور مبارزه با مهرداد ششم پادشاه پونت شد و چون او قدرت مقابله با رومیان نداشت به تیگران پناه برد و چون تیگران از تسلیم او به رومیان خودداری کرد سپاهیان روم شهر تیگرانوسرتا^{۹۵} مقرر حکومت تیگران را در محاصره گرفتند. تیگران گریخت و به یاری مردم کردوئن و آدیابن و ایبری ها بارومیان به جنگ پرداخت اما چون مردم اقوام و مللی که به فرمان تیگران در تیگرانوسرتا سکونت داشتند و بدست لوکولوس آزاد شده بودند بدو گرویدند و زاربنوس^{۹۶} پادشاه کردوئن نیز که از ظلم و ستم تیگران بجان آمده بود محرمانه با لوکولوس ساخت تیگران نتوانست در برابر رومیان پایداری کند و از فرهاد سوم پادشاه اشکانی یاری

94- Sulla

95- Tigranocerta

96- Zarbenus

واست و وعده کرد علاوه بر استرداد هفتاد دره ناحیه آدیابن و شمال بین النهرین رانیز بدو واگذارد اما فرهاد از کمک به او و دداری کرد بدین جهت لوکولوس توانست مرکز حکومت ارمنستان را مسخر سازد .

تیگران که پسر از چندی باز به تخت حکومت نشست گرفتار مخالفت پسرش که او نیز تیگران نام داشت گردید - فرهاد سوم در سال ۶۶ ق.م بنا به تقاضای تیگران پسر به ارمنسان حمله برد و شهر آرتاکستا را در محاصره گرفت و تیگران پدر را متواری ساخت اما چون محاصره این شهر به طول انجامید فرهاد ناچار بایران بازگشت و با اینکه قسمتی از سپاه خود را در اختیار تیگران گذاشت ولی او در جنگی از پدر شکست خورد و به پومپه سردار روم که در این زمان بجای لوکولوس مأمور آسیا شده بود پناه برد و او را به - لشکرکشی به ارمنستان تحریک کرد - تیگران پدر تسلیم شد و ارمنستان بدو قسمت تقسیم گردید - ناحیه صوفینه یا ارمنستان کوچک با کوردوئن به تیگران پسر تعلق گرفت و در ارمنستان بزرگ تیگران پدر به تخت حکومت نشست ولی پسر از چندی بین پدر و پسر اختلاف افتاد و تیگران پسر به اسارت افتاد .

در زمان سلطنت ارد یعنی در سال ۵۵ ق.م کراسوس که از طرف سنای روم به حکومت آسیا منصوب شده بود در صدد لشکرکشی به - قلمرو دولت اشکانی درآمد .

ارتاواکوس (ارتباز) پادشاه ارمنستان که او را بدین امر تشویق میکرد با شش هزار سوار به یاری اش شتافت و از او خواست از راه ارمنستان حملات خود را آغاز کند زیرا در این مسیر آذوقه فراوان بود دیگر اینکه این راه کوهستانی بود و اشکانیان که یگانه قدرتشان

در سوارکاری بود نمی توانستند در این سرزمین به موفقیتی دست یابند ولی کراسوس راهنمائی های او را بکار نبست و از طریق بیر...
 النهرین حمله برد ارد سردار سپاه خود سورنارابه مقابل کراسوس
 فرستاد و خود به ارمنستان رفت و این سرزمین را متصرف گردید
 اما پس از کشته شدن پاکروس فرزند ارد بدست رومیان ارتباز
 خود را در تحت حمایت این دولت قرار داد. بهمین جهت آن توان
 که پس از کراسوس مأمور ادامه مبارزات او بود از همین راه به
 آذربایجان حمله برد ولی در برابر سپاه اشکانی مجبور بمراجعت شد.
 در زمان سلطنت فرهاد چهارم مردم ارمنستان بر علیه ارتباز
 قیام کردند و از فرهاد چهارم یاری خواستند - فرهاد میخواست
 ارتاگزس^{۹۷} دوم پسر ارتباز را به تخت حکومت بنشانند دولت روم
 نیز شخص دیگری را که مورد قبول مردم نبود میخواست به سلطنت
 ارمنستان بر دارد فرهاد که برای اجرای نیت خود عازم لشکرکشی
 به ارمنستان بود در سال دوم ق.م بدست پسرش فرهاد پنجم کشته
 شد و چون او مایل به جنگ با رومیان نبود با او کتاویوس اوگوست
 امپراطور روم عهد دوستی بست و تعهد نمود که در امور ارمنستان
 مداخله نکند.

چون اردوان سوم (۱۲ - ۲۳۸) از طرف بزرگان پارت به -
 سلطنت انتخاب گردید و نون فرزند فرهاد چهارم که به کومک
 رومیان بسلطنت اشکانی رسیده بود به سوریه گریخت و از آنجا بارمنستان
 رفت و به یاری رومیان به تخت حکومت این سرزمین نشست اما از
 برابر سپاهیان اردوان سوم گریخت - اردوان در نظر داشت فرزند
 خود را به پادشاهی ارمنستان بر دارد ولی گرفتار مخالفت رومیان

شد و تیریوس (۱۴-۳۷ م) امپراطور روم برادر خود ژرمانیکوس^{۹۸} را به ارمنستان فرستاد. او نیز شخصی بنام زنو^{۹۹} پسر پادشاه سابق پونت را به حکومت این سرزمین برداشت - اردوان در سال ۳۴ م به ارمنستان لشکر کشید و این بار پسر بزرگ خود را که اشک نام داشت به تخت حکومت نشاند و کاپادوکیه را نیز اشغال کرد ولی فرسمن^{۱۰۰} پادشاه گرجستان به تحریک تیریوس به - ارمنستان حمله برد و به کومک آلبانی ها و سکاها و سارمات ها اردوان را شکست داد. اشک نیز بدست یکی از نزدیکانش کشته شد و آرتاکساتا در سال ۳۵ م بدست گرجیان افتاد^{۱۰۱} اردوان در صدد حمله به ارمنستان بود که خبر لشکر کشی والی سوریه به بین النهرین او را از این نیت بازداشت تا اینکه به موجب عهدنامه ای که در سال ۳۷ م بین او و وی تلیوس والی سوریه منعقد شد اردوان پذیرفت که از هرگونه ادعائی نسبت به ارمنستان صرف نظر نماید اما ظاهراً در اواخر سلطنت اردوان و یا اوایل پادشاهی گودرز باز ارمنستان به تصرف پارتی ها درآمده و شخصی بنام دوموناکس به ساتراپی آنجا گماشته شده است.

رومیان از گرفتاری گودرز در جنگ با اردوان سوم و مدعی تاج و تخت استفاده کرده باز به یاری گرجیان ارمنستان را متصرف شدند. وردان که بعد از گودرز به سلطنت رسیده بود در صدد استرداد ارمنستان بود که در اثر تهدیدات وی بیوس مارسوس^{۱۰۲} که از سال

98- Germanicus

99- Zeno

100- Farasman

۱۰۱- تاریخ ایران تألیف گوتاشمید ص ۱۸۲

102- Vibius Marsus

۴۲ - تا ۴۴ م نایب السلطنه روم بودناگزیر اجراء نقشه خود را برای مدتی به تعویق انداخت تا بلاش اول (۵۱ - ۸۰ م) موفق به تسخیر ارمنستان شد ولی بر اثر بروز بیماری در بهار سال ۵۳. بایران برگشت با این حال حکومت ارمنستان را به برادرش تیرداد واگذاشت و چون نرون (۵۴ - ۶۸ م) امپراطور روم با این امر مخالفت داشت کوربولو^{۱۰۳} سردار سپاه خود را به حکومت کاپادوکیه برداشت و او را مأمور تسخیر ارمنستان کرد - کوربولو بعد از سه سال کوشش عاقبت به یاری رادامیست^{۱۰۴} شاهزاده گرجی و نیز پادشاه کماژن در سال ۶۰ میلادی تسلط خود را بر ارمنستان مستقر ساخت و تیگران پنجم شاهزاده کاپادوکیه را به سلطنت این سرزمین برداشت - بلاش نیز برادرش تیرداد را با سپاهی به فرماندهی مونازس^{۱۰۵} که نیروهای مونوبازس^{۱۰۶} دوم پادشاه آدیابن نیز او را همراهی میکردند به ارمنستان فرستاد و خود برای دفع شورش مردم گرگان بدانجا رفت - تیرداد در جنگی تیگران پنجم را شکست داده تیگرانوسرتا را در محاصره گرفت.^{۱۰۷}

در همین موقع بلاش که آتش شورش گرگان را خاموش ساخته بود به ارمنستان رسید و پای تخت این سرزمین را متصرف شد و تانصبین پیش رفت - کوربولو که از پیشرفت های بلاش به هراس افتاده بود با او قرارداد موقت متارکه جنگ منعقد ساخت که بموجب آن قرار شد سپاهیان هر دو طرف از ارمنستان بیرون بروند و حکومت این

103. Corbulo

104- Radamist

105- Monases

106- Monobasus

سرزمین موقتاً به خود ارامنه واگذار گردد تا بعداً بلاش با نرون امپراطور روم برای برقراری صلح دائم به مذاکره پردازد اما چون فرستادگان بلاش به نتیجه مثبت نرسیدند جنگ بین طرفین از نو آغاز شد این بار کوربولو حاضر به قبول شرایط صلح شد و پذیرفت که تیرداد در حکومت ارمنستان باقی بماند به شرط اینکه تاج سلطنت را از دست نرون در رم بگیرد - تیرداد بموجب این قرارداد در سال ۹۶ م به روم رفت و از دست نرون تاج سلطنت را گرفت و در واقع حکومت ارمنستان در دست اشکانیان باقی ماند. ۱۰۸

در این زمان تسلط به ارمنستان ارزش فراوان داشت زیرا تصرف این سرزمین توسط رومی ها باعث میشد که این دولت در ممالك مجاور مخصوصاً ماد آتروپاتن و آدیابن نفوذ فراوان برقرار سازد - در این موقع ارمنستان بین ممالك تابع دولت اشکانی مقام سوم را داشت.

در اواخر سلطنت بلاش یعنی در سال ۷۵ م آلان ها به ارمنستان و ماد آتروپاتن حمله بردند ابتدا ماد آتروپاتن را مورد غارت قرار دادند سپس به ارمنستان رفته تیرداد را مغلوب ساخته مدت سه سال در این سرزمین به قتل و غارت پرداختند .

در زمان سلطنت خسرو (۱۰۹ - ۱۲۹ م) پادشاه اشکانی تراژان امپراطور روم بنای تعرض به قلمرو دولت پارت را گذاشت و در سال ۱۱۴ م به ارمنستان لشکر کشید پارتامازیریس ۱۰۹ پسر پاکور که بعد از اکس داریس ۱۱۰ از طرف خسرو به پادشاهی ارمنستان انتخاب شده بود خواست مانند تیرداد با موافقت امپراطور روم به سلطنت

۱۰۸- تاریخ اشکانیان تألیف دیاکونوف ص ۱۰۸

109- Parthamasiris

110- Exdaris

ارمنستان برسد بدین منظور نزد تراژان رفت ولی به جالب موافقت او موفق نشد و ارمنستان بصورت یکی از ایالات روم درآمد - پس از مرگ تراژان چون آدرین ۱۱۱ (۱۱۷-۱۳۸ م) به امپراطوری روم رسید طبق قراردادی که با خسرو منعقد ساخت قرار شد ارمنستان بحال سابق بازگردد یعنی پادشاهی از خاندان اشکانی داشته باشد که از طرف امپراطور روم به سلطنت رسیده باشد - ظاهراً این قرارداد عملی نشد زیرا بلاش سوم (۱۴۸-۱۹۲ م) به ارمنستان حمله برده تیگران نامی از خاندان اشکانی را بحکومت آنجا نشاند ۱۱۲ بعداً چون اشکانیان در جنگ با رومیان شکست خوردند ارمنستان مجدداً به تصرف رومیان درآمد و کاسیوس فاتح ارمنستان از طرف مارکوس اورلیوس لقب آرمینیکوس ۱۱۳ گرفت .

در زمان بلاش چهارم ارمنستان حاکمی از طرف اشکانیان داشته ولی سپتی موس سوروس این سرزمین را باردیگر جزء قلمرو خود ساخت . در زمان اردوان پنجم کاراکالا که میخواست مانند اسلاف خود امپراطوری روم را از طرف مشرق توسعه دهد در صدد فتح ارمنستان برآمد ولی ارامنه سخت پایداری کردند و رومیان را در سال ۲۱۵ م شکست دادند .

در نواحی غربی قلمرو دولت اشکانی و در مجاورت متصرفات رومیان پادشاهی های کوچکی وجود داشت که گاهی مطیع دولت اشکانی و زمانی تابع دولت روم بودند و این پادشاهی ها عبارت بودند از :
۱- کردوئن که با قسمت شمالی کردستان فعلی قابل تطبیق است

111 - Hadrian

۱۱۲ - تاریخ ارمنستان تألیف موسی خودنی ص ۱۶۱

113 - Armenicus

و در زمان مهرداد دوم تابع دولت پارت بود و در دوره فترتی که بعد از مرگ اوروی داد از تصرف سلاطین اشکانی خارج شد^{۱۱۴} و در زمان لشکر کشی های لوکولوس سردار رومی از تیگران پادشاه ارمنستان جانب داری میکردند اما چون زابنوس^{۱۱۵} پادشاه کردوئن از ظلم و ستم تیگران بجان آمده بود محرمانه بالوکولوس عقد اتحاد بست پومپه پس از آنکه طوایف ساکن قفقازیه را که از مهرداد پادشاه پونت جانب داری میکردند سرکوب کرد و ارد ارمنستان کوچک شد و در جنگی از مردم کردوئن شکست خورد و بموجب قرارداددی که با فرهاد سوم منعقد ساخت کردوئن که در این زمان عنوان پادشاهی داشته به تیگران پادشاه ارمنستان واگذار شد^{۱۱۶} کردوئن تا زمان فرهاد سوم از تصرف دولت اشکانی خارج بود و ظاهراً در زمان ارد دوم که اوج ترقی و عظمت دولت اشکانی است کردوئن مانند اکثر پادشاهی های شمال بین النهرین در اطاعت دولت اشکانی بوده است.

مانی زاروس^{۱۱۷} حاکم کردوئن که پس از زوال قدرت پارتا مازیریس حاکم بین النهرین قسمتی از این سرزمین را با قسمتی از ارمنستان به تصرف آورده بود با خسرو بنای جنگ را گذاشت و چون قدرت پایداری نداشت به تراژان پناه برد و وعده کرد حوزه حکومتی خود را در تحت اختیار او قرار دهد اما چون به وعده خود وفا نکرد تراژان کردوئن را متصرف شد ولی بموجب قرارداد صلحی که بین آدرین جانشین تراژان با خسرو منعقد شد مجدداً به دولت

۱۱۴- استرابون کتاب ۱۱ فصل ۱۴ بند ۱۶

115- Zabenus

۱۱۶- تاریخ سیاسی پارت تألیف فیلسون دوبواز ص ۵۶ و تاریخ ایران تألیف گوتاشمید

ص ۱۳۱

117- Manisarus

اشکانی مسترد گردید ظاهراً تا اواخر دوره اشکانی در تحت اطاعت این دولت بوده است .

۲- آدیابن ۱۱۸ بین زاب علیا و سفلی قرارداد داشت و با سرزمین آسور قدیم منطبق میدانند و شامل شهرهای تاریخی نینوا و اربلا و گوگمل بوده و نصیبین مرکز حکومت این پادشاهی بشمار میرفت و تا زمان سلطنت مهرداد دوم در تحت اطاعت دولت اشکانی بود ولی در دوره فترت بعد از مرگ او مانند دیگر پادشاهی های غربی از اطاعت این دولت خارج شد ۱۱۹ تیگران پادشاه ارمنستان که در زمان سلطنت سناتروک (۷۵ - ۷۰ ق . م) قدرتی یافته بود آدیابن را تحت تسلط خود درآورد و در جنگی که بالوکولوس سردار رومی کرد از یاری مردم این سرزمین برخوردار گردید اما بموجب قراردادی که پس از سرکوبی تیگران بین پومپه و فرهاد سوم در سال ۶۴ ق . م منعقد شد آدیابن در تصرف فرهاد سوم باقی ماند .

ظاهراً پس از مدتی آدیابن به قدرت و استقلال رسیده زیرا اردوان سوم (۱۲ - ۳۸ م) که در اواخر عمر بر اثر توطئه ای از سلطنت برکنار شده به ایزاتس ۱۲۰ پادشاه آدیابن پناه برده و در اثر وساطت او باز به تخت سلطنت نشسته است او نیز در اثر این محبت سرزمین نصیبین را که آرامنه گرفته بودند به او بخشید .

بلاش اول که میخواست ایران را تحت حکومت واحد آورد بر آن شد که پادشاهی های مستقل را فرمانبردار خود گرداند بدین منظور پادشاه آدیابن را که از طرف اردوان سوم دارای حقوق خاصی شده

118- Adiaben

۱۱۹- استرابون کتاب ۱۱ فصل ۱۴ - بند ۱۶

120- Isates

بود پس از سه سال کوشش (از ۵۲ تا ۵۴ م) به اطاعت آورد . در جنگ‌هایی که بین بلاش اول و رومیان جریان داشت مردم آدیابن به نفع بلاش شرکت داشتند و چون قدرت مرکزی اشکانیان از بین رفت پادشاه آدیابن ناچار وظیفه مدافعه از تهاجم رومیان را به عهده گرفت باین جهت چون تراژان در سال ۱۱۶ م بنای حمله به قلمرو دولت اشکانی را گذاشت ابتدا این سرزمین را مسخر ساخت ولی آدرین جانشین تراژان آدیابن را به خسرو مسترد داشت .

آدیابن در زمان بلاش چهارم نیز تابع دولت پارت بود و چون بدستور بلاش مردم این سرزمین فرمانروای سوریه را بر علیه سپتیمیوس سوروس مدعی سلطنت روم یاری دادند باین جهت او پس از غلبه بر حریفان در سال ۱۹۶ م آدیابن را متصرف شد در نتیجه به آدیابنی کوس^{۱۲۱} یعنی فاتح آدیابن ملقب شد و چون به روم برگشت باز این سرزمین به تصرف بلاش چهارم درآمد اما سوروس مجدداً در سال ۱۹۹ م آدیابن را مسخر ساخت .

۳- خسرون - ناحیه‌ای بود بین رودهای فرات وخابور - نام خسرون ازار هوا^{۱۲۲} نام اولین امیر این ناحیه که در سال ۱۳۶ ق . م بحکومت رسیده گرفته شده ولی پروکوب نام اولین سلطان این سرزمین را اسروه نامیده و گوید این ناحیه بنام او اسروه نامیده شده که بعدها به خسرون مبدل گردیده است .

مرکز خسرون را ارامنه اورها^{۱۲۳} و اعراب رواها^{۱۲۴} گفته‌اند

121- Adiabenicus

122- Orrhoi

123. Ourha

124- Rouha

ویونانی ها آنجا را ادس بیادشهری درمقدونیه بهمین نام نامیده اند و اکنون به اورفه معروف است .

خسرون پس از اسارت آنتیوخوس سی ده بدست اشکانیان مستقر شد و چون قلمرو دولت اشکانی تا فرات گسترش یافت خسرون ضمیمه این دولت شد و سلاطین خسرون دست نشانده دولت اشکانی شدند با این حال در زمان لشکرکشی های سرداران رومی گاهی از آنان تبعیت میکردند چنانکه چون کراسوس در سال ۵۵ ق . م از طرف سنای روم به حکمرانی سوریه انتخاب شد برای لشکرکشی به قلمرو دولت اشکانی بیاری آبگاروس ۱۲۰ پادشاه خسرون امیدوار بود - تراژان نیز پس از تصرف ارمنستان به خسرون رفت . آبگاروس قبول اطاعت نمود .

اما پس از آنکه تراژان به طرف خلیج فارس عزیمت کرد شورشی در پادشاهی های بین النهرین از آن جمله در خسرون برخاست - آدرین جانشین تراژان خسرون را به پارتا ماسپات حاکم بین النهرین واگذاشت و بعداً طبق قرارداد بین او و خسرو پادشاه اشکانی به دولت پارت مسترد گردید .

کاراکالا (۲۱۱ - ۲۱۷ م) در سال ۲۱۲ م پادشاه خسرون را بروم احضار کرد و بزنندگان افکند و این سرزمین را ایالتی از روم شناخت .
۴- هاترایا الحضر - سرزمینی بود در بین النهرین علیا از سنجان تا بابل مرکز آن نیز هاترا نام داشت و يك دولت كوچك عربی بشمار میرفت .

نام هاترایا الحضر برای اولین بار در تاریخ اشکانیان در لشکرکشی های تراژان آمده بدین معنی که او پس از خاموش ساختن آتش

شورش پادشاهی‌های بین‌النهرین به‌هاترا رفت ولی بعثت استحکامی که این شهر داشت به‌تصرف آن موفق نگردید.

در زمان سلطنت بلاش چهارم الحضرتابع دولت اشکانی بود زیرا بدستور او مردم این سرزمین به‌فرمانروای سوریه برای رسیدن به تخت امپراطوری روم و غلبه بر حریفان یاری داده‌اند - سیتی‌موس سوروس امپراطور روم در سال ۲۰۱ م برای جبران ناکامی‌های تراژان به محاصره الحضرت پرداخت ولی پس از بیست روز ناچار به سوریه برگشت از آن پس به حیثیت و اعتبار مردم الحضرت افزوده گردید. ۱۲۶ و ظاهراً از آن پس استقلال و خود مختاری خود را محفوظ داشته است.

۵- خاراکسن ۱۲۷ ساتراپی بود که در مصب رودهای دجله و فرات تا ساحل خلیج فارس و در قلمرو سلوکیان بوسیله آنتیوخوس چهارم (۱۷۵ - ۱۶۴ ق. م) بوجود آمده بود - آنتیوخوس حکومت این ساتراپی را که از نظر اقتصادی دارای اهمیت فراوان بود بیکی از بومیان این سرزمین بنام هوسپاسینس فرزند ساگدودوناکوس ۱۲۸ داد ۱۲۹ اندکی بعد یعنی در سال ۱۲۹ ق. م شهر کهن سال انطاکیه اسکندری را در نزدیکی خلیج فارس از نو آباد کرد و سلطنت مستقل خاراکسن را بوجود آورد اما در سال ۱۲۷ ق. م با هیمروس ۱۳۰ که از طرف فرهاد دوم به حکومت بابل منصوب شده بود به جنگ پرداخت و بابل و سلوکیه را به تصرف آورد بعداً شکست

۱۲۶- تاریخ ایران تألیف گوتا شمید ص ۲۳۱

127- Charaxène

128- Sagdodonacus

۱۲۹- تاریخ اشکانیان تألیف دیاکونوف ص ۴۴

130- Hymerus

خورد و این دو شهر مجدداً به تصرف هیمروس درآمد .
 مهرداد دوم (۱۲۳ - ۸۸ ق . م) برای توسعه متصرفات خود
 بین النهرین هوسپاسینس را در جنگی مغلوب ساخت و به اطاعت آور
 اردوان سوم (۱۲ - ۳۸ م) برای ایجاد مرکزیت در قلمرو خود
 در صدد برآمد که حکام محلی را از میان بردارد و به جای آنان افرادی
 از خاندان اشکانی بگمارد بدین منظور در خاراگسن ارتباز پاری
 را به حکومت منصوب کرد .

در لشکرکشیهای تراژان به جنوب بین النهرین در سال ۱۱۶ م
 پادشاه خاراگسن بنام آتامبلوس ۱۳۱ چهارم به رومیان در طوفانی
 که در نزدیکی مصب دجله گرفتار شده بودند یاری داد و اینجاست
 معلوم میشود که بین تراژان و پادشاه خاراگسن روابط دوستی
 برقرار بوده است .

۶- خوارزم - در شمال شرقی ایران خوارزم که در کتیبه بیستون
 از آن به نام خوارزمیش یاد شده در آغاز لشکرکشی اسکندر از دیگر
 ممالک شاهنشاهی جدا شده پادشاهی مستقلی را تشکیل میداد و از آن
 پس یعنی در زمان سلوکیان و اشکانیان نیز استقلال خود را حفظ کرد .
 در اطراف قلمرو دولت اشکانی قبایلی سکونت داشتند که
 وجودشان در تاریخ این خاندان بی تأثیر نبوده است از آن جمله
 است قبایل ساکن قفقازیه شمالی مانند ایبری ها (مردم گرجستان)
 و آلبانی ها که به آلان ها هم معروف اند و در ماوراء جبال قفقاز
 (داغستان فعلی) سکونت داشتند و کلخیدها و تیبارنی ها و سارمات ها
 و سکاها که از اسکندر و جانشینانش و همچنین از سلاطین سلوکی

اطاعت نداشتند و با رومیان نیز اغلب به مخالفت برمیخواستند چنانکه مردم ایبری از تیگران پادشاه ارمنستان در برابر لوکولوس حمایت کردند - مردم کلخید و تیبارنی‌ها بر علیه رومیان برخاستند باین جهت اطرافیان لوکولوس که در سال ۷۹ ق.م بجای سولا به - حکمرانی مشرق منصوب شده بود توصیه میکردند که بجای جنگ با مهرداد پادشاه پونت که باعث دشمنی تیگران پادشاه ارمنستان هم میشد با مردم کلخید و تیبارنی‌ها بجنگد ولی او نپذیرفت و به نبرد با مهرداد پرداخت .

پومپه سردار دیگر روم و جانشین لوکولوس در سال ۶۵ ق.م برای سرکوبی طوایف ساکن قفقاز به این سرزمین لشکر کشید و با آنان در سواحل رود کور یا کوروش به جنگ پرداخت و بالاخره بآن ها قرارداد صلحی امضاء کرد . سپس به سراغ ایبری‌ها که از مهرداد پادشاه پونت طرفداری میکردند رفت و آنان را شکست داد و به سرزمین کلخید ها نیز لشکر کشید . ۱۳۲

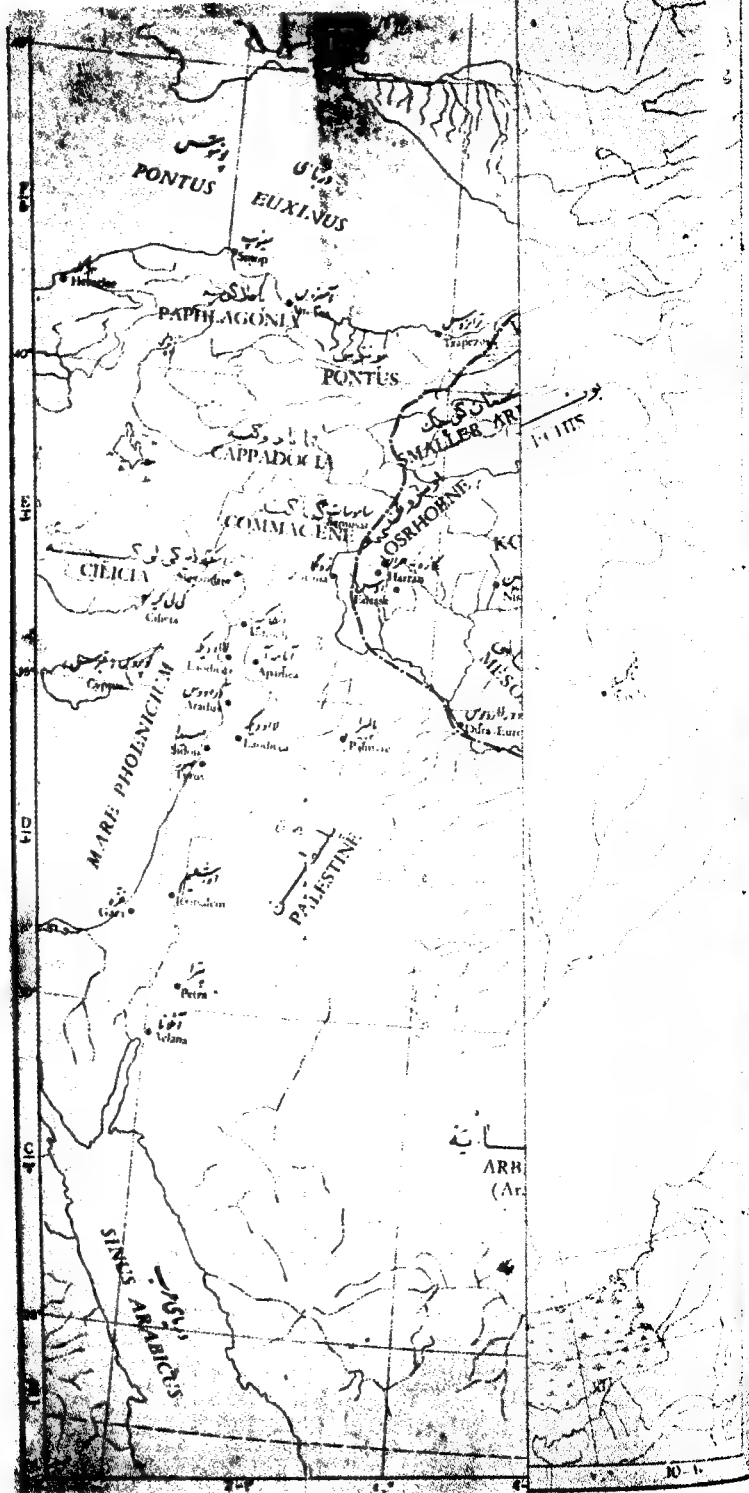
این طوایف اغلب ارمنستان و ماد آتروپاتن را مورد تهاجم و تعرض قرار میدادند چنانکه در زمان سلطنت اردوان سوم (۱۲- ۳۸ م) به تحریک تیبریوس امپراطور روم فرسمن پادشاه گرجستان به ارمنستان که در تحت حمایت اشکانیان بود حمله برد و به کومک آنان و سکاها و سارمات‌ها اردوان را شکست داد و در زمان بلاش اول یعنی در سال ۷۵ م آنان را مجدداً به ارمنستان و ماد آتروپاتن حمله بردند و این نواحی را گرفتار قتل و غارت ساختند - پاکور پادشاه ماد آتروپاتن که دست نشاندۀ پارتی‌ها بود نتوانست در برابر آنان مقاومت نماید و تیرداد پادشاه ارمنستان نیز از دفع تهاجم

۱۳۲- حیات مردان نامی تألیف پلوتارک جلد سوم زندگی پومپه م ۳۱۵ و م ۳۲۰

آنان عاجز ماند - در زمان سلطنت همین پادشاه کوربولو سردار سپاه نرون امپراطور روم رادامیست ۱۳۳ شاهزاده ایبری را که مدعی تاج و تخت ارمنستان بود به لشکرکشی به این سرزمین تحریک کرد - در این زمان مسخها نیز که بین ایبری و کلخید سکونت داشتند ارمنستان را مورد تهاجم قرار دادند .

تراژان پسر از تصرف ارمنستان به قفقازیه پرداخت و برای سرزمین آلبانی پادشاه جدیدی معین کرد و با پادشاه ایبری و همچنین کلخیدها و سارماتها روابط دوستانه برقرار کرد .

در زمان سلطنت بلاش دوم (۱۰۵ - ۱۴۸ م) آلانها در سال ۱۳۵ م به تحریک فرسمن پادشاه گرجستان از دربند داریال گذشته به ماد آتروپاتن تاختند و آنجا را بباد غارت دادند اما بلاش آنان را با دادن پول به خروج از ایران راضی ساخت .

پرستش الهه - مادر

در ایران

بقلم

خسرو فانیان

پرستش الهه - مادر در ایران

=۱=

مقدمه

پرستش الهه - مادریکی از ریشه دارترین اعتقادات مذهبی در طول حیات بشری میباشد که قدیم تر از ظهور خدایان متعدد و قبل از تجسم خدائی در مظاهر مذکر و پدیر خدائی بوده و در نخستین مراحل تمدن بشری یعنی دوران کهن سنگی گسترش یافته است .

بنظر میرسد که سنت پرستش این الهه در ابتدا مستقل و بدون وابستگی به زوج دیگر و پدیر - خدایا رسوم بوده است و تنها در دوران نوین سنگی (Neolithic) میباشد که شواهدی از ظهور خدای جوان بعنوان همسر و در عین حال فرزند الهه - مادر وجود دارد . در همین دوره است که سنت پرستش عضو تناسلی مرد در جوار پرستش الهه - مادر ، رایج شد که ریشه های این سنت نیز در تمدن کهن سنگی اروپا (Palaeolithic) وجود داشته و شواهد آن در نقوش دیواره غارها که نقش مردان برهنه ئی را باتأکید در عضو تناسلی آنان نشان میدهد ، به چشم می خورد .^۱

با ظهور زراعت و اشتغال بکله‌داری، نقش الهه - مادر بعنوان مجسمه کننده مظاهر بار آوری و تولد مشخص‌تر گردیده و نه تنها در قلمرو طبیعی و زندگی طبیعی بلکه در حیطه مسائل زندگی انسان چون تولد و زندگی و مرگ، و نیز زندگی پس از مرگ بعنوان حمایت کننده و برآورنده نیازهای انسان پرستش میشد.

چنین بنظر میرسد که پرستش الهه مادر و تندیسهای کوچک اواز آسیای غربی و دشتهای روسیه جنوبی و دره دن (Don) در آغاز دوره فرهنگی اورینزیاسین (Aurignacian) که در آن نواحی بعلت و فور تیغه های خاص (Gravette) بنام فرهنگ گراوتیان (Gravettian) نامیده شده است - همراه با مهاجرت اقوامی آسیائی در اروپای مرکزی و شرقی اشاعه یافته است.^۲ این سنت که در حوالی دریای خزر همراه با ترددی طولانی عمیق و ریشه دار گردیده بود، بعدها در امتداد سواحل مدیترانه برای هزاران سال باقی بود.^۳ نقوش و تندیسهای الهه - مادر در ضمن حفاریات و اکتشافات غارهای اقامتگاه انسان دوران کهن سنگی در فرانسه و در اسپانیا بکرات بدست آمده است. نقش زن عریانی در غار لوزل (Lausel) فرانسه که شاخی در دست دارد و به ونوس لوزل معروف گردید از زمره این شواهد است که متعلق بدوران اورینزیاسین میباشد.^۴

در جنوب غربی فرانسه در ناحیه براسمپوی (Brassempouy) در ضمن حفاری دوغار و کشف آثار مربوط به دوره اورینزیاسین چند تندیسهای کوچک از عاج ماموت بدست آمد که الهه - مادر را در وضع حاملگی نشان میداد.^۵

۲- E.O. James: «The cult of the Mother Goddess» 1959 London P. 13

۳- H. Obermaier: «Fossil Man in Spain», New York 1925, PP 117-122

۴- «Prehistoric and Ancient Art» (Larousse), P. 29

۵- M. Burkitt: «The Old Stone Age» 4. Edition, London 1963, Fig. 19-4

در اطیش در ناحیه ویلندروف (Willendorf) یکی از معروفترین تندیسها - های الهه - مادر بدست آمد که آنرا ونوس ویلندروف نامیدند. این تندیس بسیار کوچک در حدود ۴ اینچ طول داشته و با اغراق بسیار در برجستگی سینه‌ها و شکم و رانها پرداخته شده است. (شکل ۱) این قدیم‌ترین تندیس الهه - مادر دستهایش را بر روی سینه‌ها قرارداده است.

تندیس بسیار جالب دیگری مربوط به دوران کهن سنگی در مراویا (چکسلواکی) یافت شد که مانند تندیس قبلی دستهایش را بر زیر سینه‌های بسیار بزرگش گذاشته است. (شکل ۲) در ایتالیا در ضمن حفريات ناحیه‌ئی در کوه‌های آپنین ونوس دیگری بدون سر با سینه و شکم برجسته و پاهای که بطرزی جالب در یک نقطه بهم ختم میشدند بدست آمد و مربوط به همان دوران اورینیاسین در روسیه میانه از محل کستن کی Kostenki، از نواحی دره‌ن واز مالتا Malta در کناره‌های دریاچه بایکال تندیس‌های متعددی از الهه - مادر عریان با همان وضع خاص سینه‌ها و شکم بدست آمد. ۷

این تندیس‌های متعدد که در یک حوزه وسیع جغرافیائی در فرهنگهای دوران پالئولیتیک جدید بدست آمده‌اند تماماً در خصوصیاتى با هم شبیه هستند و آن مبالغه و تأکید در برجسته نشان دادن سینه‌ها و شکم و دستگاه تناسلی آنان می‌باشد که همین وظایف باروری و تولید و اعتقاد به الهه در حیظه وظایف مادری اش می‌باشد.

پرستش الهه - مادر در دوران کهن سنگی همراه با مراسم و شعائری بود که شواهدی از آن در ضمن حفريات قبور مربوط به آن دوران بدست آمده است. ظاهراً صدف‌ها پیوند خاصی با پرستش الهه داشتند و احتمالاً بعنوان طلسم و تویذ بکار میرفته‌اند. در قبرهای دوران کهن سنگی جدید در ناحیه کریمالدی

۶- «Prehistoric and Ancient Art» Larousse, P. 17, Fig. 5

۷- M. Burkitt; Ibid, Fig. 18—2

Grimald هزاران عدد از این صدفهای دریائی همراه با آثار اسکلت انسانی بدست آمد^۸. همچنان امکان دارد که این صدفها باشکل خاص خود مظهر دستکاه جنسی زن بوده و بعنوان نشان توالد و بارآوری الهه - مادر و طلسم فراوانی و حاصلخیزی مورد توجه بوده اند.^۹

در یکی از غارهای اطراف لوزل و در غار دیگری بنام تروافر (Le Troi Freres) نقوشی از مردان ماسکدار که گاهی نیز پوست حیوانات را برتن دارند در حال رقص نقاشی شده اند که احتمالاً نشان دهنده جادوگر یا شامان قبیله بوده که باماسک و پوست جانوران خود را میآراستند و در طی مراسمی همراه بارقصهای سمبولیک، شعائر مربوط به پرستش الهه مادر را انجام میدادند که بخصوص شامل جلب عنایت الهه در ازدیاد جانوران و پیروزی در شکار بود.

الهه مادر در یونان: در تمام دوران نئولیتیک (نوین سنگی) الهه - مادر بعنوان قادر مطلق وزن خدای بزرگ در یونان پرستش میشد و تصور پدر - خدائی هنوز در ایده های مذهبی رسوخ نکرده بود. مظهر الهه در زمین، مادر - شاه بود که در رأس سلطنت مادر - شاهی فرامین الهه - مادر را اجرا کرده و حافظ شعائر پرستش الهه بود (شکل ۳). هستیا Hestia الهه خانواده و نگهبان اجاق بقای خانواده حتی بعد از استقرار پدر - شاهی در رده نخستین الهگانی بود که یونانیان اولین قربانی خویش را برای او نذر میکردند، ماه و خورشید مظاهر مقدس الهه بودند و سه مرحله ماه (ماه نو - قرص کامل، هلال آخر) - سمبول سه دوره زندگی الهه - مادر (دوشیزه - بانو -

۸- Verneau: «Les Grottes de Grimaldi» Monaco Vol. XI 1906 PP. 23 F,

۹- J. W. Jackson: «Shells as Evidence of the Migration of Early Culture» Manchester 1917 PP. 138 F.

—E.O. James «The cult of.....» P. 16.

زن سالخورده) بشمار رفته ودور سالیانه خورشید طلوع وغروب توانائی بدنی اورا توجیه میکرد (بهار مظهر دوشیزگی - تابستان دوران باروری وتوالد، وپائیز وزهستان نشان سالخوردگی ونازائی الهه بودند)

بدین ترتیب الهه - مادر عملا درزندگی گیاهی وجانوری مجسم شده و ازاین ارتباط بامادر - زمین یکسان میکردید که سه دوره سمبولیک زندگی خویش را دردورفصول به ظهور میرسانید.

الهه بعدها دردوره گانه دیگری نیز مجسم میکردید که عبارت بود ازدوشیزه آسمانی، بانوی زمینی، وعجوزه جهان زیرین که به ترتیب به نامهای سلن Selene آفرودیت Aphrodite وهکات Hecate موسوم شده بود.

مادر - شاه که مظهر الهه - مادر بود سالیانه معشوقی از میان مردان قبیله برای خویش انتخاب میکرد که بعنوان شاه در تحت حمایت ملکه برای یکسال بر تخت می نشست ودر پایان سال بدستور ملکه برای جلب رضایت الهه- مادر وطلب فراوانی وحاصلخیزی قربانی شده وخونش را بر مزارع و درختان می پاشیدند و گوشت او توسط راهبه های معبد الهه خورده میشد .

در هزاره دوم قبل از میلاد تسلط اقوام هلنی بر آسیای صغیر و یونان با سیستم حکومتی پدر-شاهی از نفوذ الهه-مادر کاست. اینان بصورت گروههای کوچک مسلحی از شبانان که خدایان سه گانه آریائی ایندرا، وروناومیترا را میپرستیدند در تسالی و یونان مرکزی جایگزین شده وب عنوان فرزندان الهه پذیرفته شدند و نفوذ آنها اندك اندك سبب ایجاد يك روش آریستو کراسی نظامی بر اساس پدرشاهی دریونان و کرت گردید.^{۱۰}

بسیاری از اساطیر یونان در بردارنده اشارات سمبولیک از ورود اقدام تازه وغلبه پدر-شاهی بر مادر - شاهی میباشد: بلر فون ساده هیولای کیمرا Chimaera را میکشد و پرسئوس موفق به نابودی مدوسا یکی از سه خواهر

گورکن Gorgon میگردد و افسانه‌های متعدد دیگری که مربوط به اغوای الهکان توسط خدایان بوده و اشاره‌ئی است به ازدواج میان شاهان و رؤسای اقوام هلنی با کاهنه‌های معبد الهه.

پرستش الهه مادر در مدیترانه شرقی در کرت و قبرس نیز معمول بود نقش مارها، کبوتر و تبر دو تیغه از نشانه‌های الهه بود و خود وی گاهی ایستاده بر کوهها و گاهی به‌مراه درخت مقدس نشان داده شده است. روی يك حلقه طلا در موزه اشمولین Ashmolean اکسفورد که از قبور میسنه‌ئی بدست آمده نقش زنی که با احتمال قوی الهه - مادر میباشد در حالت تکیه بر يك کوزه بزرگ در کنار مردی حکاکی شده است مرد، که احتمالا یکی از خدایان میباشد کمانی در یکدست و شیشی ديسك مانند در دست دیگر دارد.^{۱۱}

بر روی يك مهر متعلق به اواخر دوران مینوئی که از میسنه‌ئی یافت شد نقش دیگری از الهه در حالت خم شده با نقوش دیگری از جمله نقش يك شاخه درخت و نقش تکرار شده دیگری از الهه در حالت ایستاده و در حال چیدن میوه از شاخه‌ئی که توسط يك خدای جوان بسمت او دراز شده حکاکی شده است.^{۱۲}

در نقش دیگری بر روی يك حلقه طلا، زنی ساقه درختی را در دستهایش گرفته و در طرف چپ او نقش زن دیگری با بالا تنه عریان و سینه‌های برجسته پشت به درخت دیگری داده و دستهایش را بسوی زن سومی که او نیز عریان می‌باشد دراز کرده است که احتمالا مضمون الهه مادر و رسیدن بهار را ایفا میکند.^{۱۳}

- ۱۱- E.O. James: «The cult...» P. 136.
—A. Evans: «The Palace of Minos» London 1928, Vol. II P. 842.
- ۱۲- A. Evans, Vol. 1 P. 161
- ۱۳- E.O. James: «The Cult....» P. 137
—M. Nilson: «The Minoan and Mycenaean Religion» P. 267

بر روی مهرهائی که از معابد کنوسوس Knossos و کورنیا Cornia بدست آمد نقش الهه - مادر با شیرهائی که پاسدارانش میباشند در کنار ستون مقدس که همان مظهر درخت مقدس می باشد، حکاکی شده بود و در بعضی نقوش نیز الهه - مادر بر بالای کوهی ایستاده است. در معبد کنوسوس در لایه مربوط به اواخر دوران مینوئی دو مجسمه کوچک از الهه - مادر با سینه های عریان و نیمتاجی بر سر در حالیکه ماری را بدست دارد یافت شد. نقش افعی در بسیاری از موارد همراه الهه - مادر دیده میشود و یقیناً یکی از سمبولهای الهه میباشد.^{۱۴}

در کورنیا نیز در معبدی که متعلق به الهه - مادر بود مجسمه کوچکی از الهه بدست آمد که بدور آن دو مار حلقه زده بودند علاوه بر آن چند مجسمه گلی کوچک از کبوتر و اشیائی که بانقش تبر دوسر تزئین شده بود (سمبول خدای جوان که پرستش او همراه پرستش الهه - مادر انجام میشد) همراه مجسمه الهه یافت شد.^{۱۵}

علاوه بر یونان و سواحل مدیترانه، شواهد پرستش الهه - مادر در بسیاری دیگر از نقاط اروپا نیز بدست آمده است، در شبه جزیره ایبریا Iberia تعداد بسیاری از این مجسمه های کوچک گلی که معرف الهه - مادر بود یافت شد که مربوط به هزاره سوم ق - م میباشند.^{۱۶}

در بریتانیا و در فرانسه نقوش الهه - مادر عریان که گردنبندهائی

۱۴- E.O. James: «The Cult...» P. 137

A. Evans; Vol. I. PP. 463—500

۱۵- B.E. Williams: «Cournia» Philadephia 1908, P. 47

۱۶- E.O. James: «The Cult....» P. 141

—V.G. Child: «Dawn of European Civilization» 1930, PP. 13-15-84-95

به شکل هلال بر گردن دارد بر روی تخته سنگهای بزرگ (Menhir) حکاکی شده‌اند.^{۱۷}

علاوه بر این نقوش در آو بسوری Avebury بریتانیا مجسمه های کوچک زن به همراه فالوس های تراشیده شده از استخوان - و سنگ گچ بدست آمد ، مجسمه‌ئی از يك زن آستن نیز در حوالی نورفولك Norfolk یافت شد که با احتمال بسیار قوی همه این تندیسها معرف الهه - مادر هستند.^{۱۸}

در بسیاری از مناطق دیگر اروپا که حفريات باستانشناسی کمتر موفق به یافتن آثار پرستش الهه - مادر شده است در میتولوژی آن اقوام میتوان شواهدی یافت . در اساطیر اقوام سلت ، الهه بزرگ دانو Danu احتمالا یادآور پرستش الهه - مادر بوده و در بسیاری از متون اساطیری این اقوام سایر خدایان ایرلند را تحت فرمان این الهه میدانند و نیز الهگان دیگر چون آنو Anu ، بریژیت و ماکا، که پرستش و بزرگداشت آنان خاطره قدیم پرستش الهه - مادر را قبل از ورود اقوام سلت در ایرلند باز گومیکند.^{۱۹}

در اساطیر اقوام توتون (اسکاندیناوی) فریگ Frigg الهه بزرگ و همسر اودین خدای خدایان نقش مهمی در مذهب آن اقوام داشت. قسمت اعظم اساطیر توتون متأثر از ریشه هند و اروپائی آن اقوام میباشد ولی جدائی طولانی آنها از اقوام هند و اروپائی شکل خاصی به اساطیر آنان داده است. نقش گاو ماده‌ای که از ذوب یخها بوجود آمده و بعد بالیسیدن یخها اولین انسان را بوجود آورد در اساطیر اقوام توتون میتواند اشاره‌ئی به تقدیس قدیمی الهه - مادر در اسکاندیناوی باشد.^{۲۰}

۱۷- E.O. James: P. 142

۱۸- S. Piggot: «The Neolithic Cultures of the British Isles» 1954 P. 88, Fig. 14-1, 410, P. 42

۱۹- « Larousse Mythology» London 1964, P. 235-239

۲۰- H. R. Ellis Davidson: «Gods and Myths of Northern Europe» 1964 London, P. 27

در آسیای غربی شواهد متعددی از پرستش الهه - مادر یافت شده است ، تندیس‌های کوچک زن و پلاک‌هایی بانقش الهه استارته از طبقه B تل بیت میرسیم (۹۲۰ - ۱۲۰۰ ق.م) در سوریه واز مکیدو یافت شد . ۲۱ در متون اوگاریت اشارات متعدد به پرستش الهه - مادر و ازدواج مقدس الهه با خدای جوان ، وجود دارد . در این متون آنات بعنوان خواهر و همسر بعل و بنام بانوی کوهستان ذکر میشود . آنات رل مهمی در اساطیر اوگاریت بازی کرده و وقتی بعل بدست موت Mot از میان رفت این الهه مانند ایشتار وایزیس ، در جستجوی بعل کوهها و سر زمینها را زیر پای نهاد و در فراق او سوگوار ماند . ۲۲

در یکی از تندیس‌ها آنات با سینه‌های عریان و با تاج فراغه مصرعلیا مجسم شده و در تندیس دیگری که آنات را با رامسس دوم نشان میدهد این الهه بعنوان مادر فرعون و بانوی آسمان معرفی میگردد که نمودار نفوذ این الهه در خارج از مرزهای سوریه قدیم و یکسان گردیدن وی با الهه استارته فینقی‌ها و هاتور Hathor مصریها در هزاره دوم ق.م میباشد . ۲۳

در فینقیه بزرگترین خدای شریبیلوس الهه‌ئی بود بنام بعلت Baalat که با دوشاخ بسالای سرش و صفحه‌ئی بین آن دو شاخ شباهت زیاد با هاتور الهه مصری داشت . ۲۴ همچنان تشابه زیادی میان بعلت و اشره Asherah الهه اسرائیل و آنات بود بعلت گاهی اوقات با نام استارته نیز در فینقیه پرستش

- ۲۱- E.O. James: «Myth and Ritual in the Anciant Near East» London 1958, P. 122
—J.B. Pritchard: «Palestinian Figurines», 1943, PP. 38 FF, 55 FF.
- ۲۲- E.O. James: «Myth....» P. 122
C.H. Gordon: «Ugaritic Literature» 1946 P. 25-32
- ۲۳- E.O. James: P. 123
A. Mriette: «Denderan» 1870 Vol I. P. 25 F.
- ۲۴- «Larousse Mythology» P. 73

میشد و الهه اشره در عهد عتیق بعنوان همسر بعل ذکر شده است ۲۵ این الهه بعنوان بزرگترین الهه شهر تیر Tyr نیز مورد پرستش بود. ۲۶

در ترکیه در معبد سنگی یازیلیکایا Yasilikaya نزدیک بغازکوی، الهه بزرگ پانتئون هیتی بانام هپاتو Hepatu سوار بر پلنگی نقش شده است که نیمتاجی بر سر دارد و همراه او خدایان طوفان و جو نقش شده اند. در حفاریات کتل هویوک تندیسهای متعدد کوچکی یافت شد که الهه - مادر را در سه شکل دوشیزه، مادر و سالخورده مجسم میکرد یکی از آنها الهه را در حالت نشسته با سینههای آویزان و دیگری الهه را در حالیکه دستهایش را بر شکم نهاده نشان میدهد این تندیسها مربوط به ۵۷۵ ق.م میباشند (طبقه دوم کتل هویوک) ۲۷

در طبقه ششم حصیلار (ترکیه) نیز شواهدی از پرستش الهه - مادر بدست آمد این شواهد عبارتند از تندیسهای کوچک گلی از الهه در حالت نشسته، ایستاده، زانو زده و بچه در بغل و نیز نقوشی که الهه را سوار بر پلنگ نشان میدهد. ۲۸

در سراسر بین النهرین کاوشهای باستانشناسی راز پرستش الهه - مادر را در آن منطقه افشاء کرد در قبور تل سوان مربوط به آغاز دوران حسونا (هزاره پنجم ق.م) دو تندیس کوچک سنگی از آلاباستر با چشمهای کار گذاشته شده یافت شد که هر دو عریان بوده و یکی از آنها دستهایش را در پائین سینه حلقه کرده بود. ۲۹

۲۵- تورات - سفر شاهان - ۲ 4 XX III

۲۶- E.O. James: «Myth and.....» P. 126
C. H. Gordon; P. 72

۲۷- J. Mellaart: «Earliest Civilization of the Near East» London 1965 P. 92 Figs. 70, 5-76

۲۸- J. Mellaart: P. 108, Fig. 94.

۲۹- Ibid, P. 64. Figs. 38—39

اشیائی که ظاهراً بعنوان طلسم بکار میرفته و از نقش دو چشم بزرگ بر روی پلاکهای كوچك مسطح تشكيل شده به تعداد هزاران عدد در معبدی در دره هابور متعلق به اوایل هزاره سوم ق.م بدست آمد یکی از این پلاکها با نقش دو چشم ، نقش يك بز کوهی و يك پرندۀ تزیین شده بود که تعلق آنرا به الهه سومری نین هور ساگ Nin-Hur-Sag اثبات میکند. ۳۰

در موصل در تپه ارپا کیه که قدیم ترین طبقه آن متعلق بدوران کلکولیتیک میباشد (هزاره چهارم ق.م) تندیسهای متعدد گلی بدون سر یافت شد که برخی مسطح و برخی بطور گرد ساخته شده اند و لسی در همه آنها سینه ها آویزان و برجسته و باسن ها بزرگ نمایش داده شده اند . بسیاری از این تندیس ها الهه را در حالت نشسته با پا های باز شبیه به حالت زایمان نشان میدهند سوراخهائی که در بالای بعضی از این تندیس ها وجود دارد ، استفاده از آنها را بعنوان طلسم و کردن بند گواهی میدهد . ۳۱

این مجسمه ها که دال بر ارتباط مذهب الهه - مادر با سنت قدیم دوران کهن سنگی است در سراسر عراق شمالی در هزاره پنجم ق.م و مدتها قبل از اینکه در مدیترانه شرقی رواج یابد گسترش داشته و تبرهای دوسر ، کبوتر ، سر گاو و مار با سنت پرستش الهه مربوط بوده اند . ۳۲

در تل حسونان نیز از طبقه چهارم این تپه تعدادی تندیس الهه بدست آمد که شبیه یافته های ارپا کیه بودند همچنین در تپه گارا نزدیک نینوادر طبقات پائین از تندیس های گلی كوچك که زنی احتمالا الهه را در حالت نشسته و در حالیکه سینه هایش را در دست دارد ، نشان میدهد ، یافت شد .

۳۰- M.E.L. Mallowan: «Early Mesopotamia and Iran» London 1965 P. 48, Fig. 39

۳۱- M. E. L. Mallowan: «Iraq» Vol. 11 pp. 79 FF.

۳۲- E. O. James: «The Cult.....» P. 23

(شکل ۵-۴). در طبقه B کارا A مجسمه جالبی از زن عریان با سینه های برجسته که قسمت اندام تناسلی او با خطوط حکاکی نشان داده شده بدست آمد که تا حد زیادی فرم استیلیزه دارد. ۳۳ در ضمن حفريات هاراپا و مهونجودارو (دره سند) تندیسهای متعددی از الهه - مادر با همان مشخصات سایر نقاط خاورمیانه یافت شد، در مهونجودارو این تندیسها تقریباً از تمام لایه ها و طبقات بدست آمده است که عموماً عریان بوده و فقط پارچه نخی بدور کمر پیچیده اند و با دستبند، گردنبند، بازو بند و ساق بند تزیین شده اند. ۳۴ (شکل ۶)

هندوایسم در آن قسمت از زمینه های خویش که پرستش شیوا و الهه - مادر را در بردارد از تمدن قدیم هاراپا ریشه گرفته و سرچشمه اصلی این تمدن نیز با احتمال قوی در ایران بوده و قدیم ترین بنیان گزاران آن قبل از مهاجرت به شمال غربی هند از طریق بلوچستان، در ایران ساکن بوده اند. ۳۵

- ۲ -

ایران

چنانکه گفته شد اقوام آریائی پس از آغاز مهاجرت خود بسوی غرب، روش پدرشاهی خویش و به همراه آن مذهب پدر - خدائی را در سرزمینهای مفتوحه رواج دادند.

قبل از ورود اقوام آریائی به ایران و تقسیم آنان بگروههای مختلف، اقوام بومی ایرانی مانند ملل و اقوام همسایه خود مذهب مادر - خدائی داشته و در نواحی مختلف ایران پرستش الهه - مادر رایج بود.

۳۳- A. H. Tobler: «Excavation at Tepe Gawra» Philadelphia 1950, Vol. 11 pp. 163 F. Pl. XXXI

۳۴- S. Piggot: «Prehistoric India» 1950, P. 105-127

۳۵- E. O. James. «Myth and.....» P. 134

اكتشافات باستانشناسی كه در اواخر قرن نوزدهم و بعد از آن در ایران بعمل آمد، سبب گردید كه بتدریج آگاهیهای جالبی در باره چگونگی گسترش پرستش الهه - مادر بدست آید. اولین بار حفاریات شوش بود كه راز پرستش این الهه را در ایران افشاء كرد.

در حفاریات چغازنبیل كه آثار تمدن ایلامی در آن یافت گردید، شواهد متعددی از مذهب الهه بدست آمد روی تكه سفالی نقش برجسته و عریانی از الهه - مادر در حالیکه دستها را زیر سینه گرفته، كنده شده است.^{۳۶} (شكل ۷)

در طی کاوشهای معبد نین - الی Nin - Ali و شیموت Shimut تكه‌های متعددی از تندیس الهه - مادر یافت شد كه متعلق به الهه نین - الی، (بانوی شهر)^{۳۷} و یا الهه من زت Manzat میباشد.^{۳۸} نام این الهه در اسناد آكادی ذكر شده و مؤید قدمت پرستش الهه میباشد. در شوش نیز معبد او مورد تقدیس و احترام بسیار بوده و یكبار نیز شوتروك نهفته آنرا تعمیر كرده و شاه هوتولدوش - این شوشیناك هدایائی بنام الهه تقدیم كرده است.^{۳۹}

چنین بنظر میرسد كه من زت محبوبترین الهه ایلامی بوده است و آویزهای متعدد كه بعنوان طلسم بكار میرفته با تصویر الهه در روی آن بدست آمده و نام بسیاری از زنان ایلامی تركیبی از نام الهه را به همراه داشته است كه نشان میدهد مقام او در كانون خانواده بسیار مقدس بوده است.

تندیسهای الهه من زت از دوهزار ق.م در طبقات مختلف چغازنبیل از خاك بیرون آورده شد. در اواسط هزاره دوم ق.م الهه دستهایش را بروی شكم

۳۶- Ghirshman: «Memoires de la Delagation Archeologique en Iran». Tome XXXIX Vol. 1 Pl. LXXI 664

۳۷- Ghirshman Ibid Vol. II P. 18

۳۸- V. Scheil: Ibid, Tome, XI P. 61

۳۹- Ghirshman: Ibid P. 18
V. Scheil: Ibid P. 69

نهاده ولی در زمانهای جدیدتر سینه‌های عریانش رادردست گرفته است. گزارشهای حفاری در این منطقه حاکی از آن است که بجز يك يادو مورد مجسمه الهه در قبور یافت نشده و در ویرانه خانه‌ها نیز بندرت تندیس الهه بدست آمده است، که با توجه به نقش اساسی الهه در کانون خانواده و حمایت اواز زنان، این امر کمی غیرعادی بنظر میرسد. اما تعداد بیشماری از این تندیس‌ها در کوچه‌ها و خیابانهای شهر بدست آمد که تماماً شکسته و ناقص هستند. پروفیسور گیرشمن حدس میزند که زن‌ها در دوران حاملگی مجسمه را نگاه داشته و بعد از زایمان آنها را به دور می انداخته‌اند.^{۴۰} تندیس‌های کوچک بطول ۶-۷ سانتی متر همگی نیم شکسته و عریان از قسمت شرقی معبدناپراتپ نیز بدست آمد.^{۴۱} از شواهد دیگر نقش برجسته‌ای است که در ساری پل یافت شد در این نقش برجسته آنوبانینی Anubanini فرمانروای لولوبی با الهه نیننی Ninni نقش شده است، و متن کتیبه آکادی ضمیمه آن از خدایان بر علیه دشمن یاری میطلبد.^{۴۲}

الهه - مادرشوش در ضمن بانام کیریرشا Kirirsha و بعنوان الهه فراوانی و حاصلخیزی نیز پرستش میشد که در صفحات برنزی لرستان با حالت مشخصه زایمان در حالی که زانوهای راروی سینه جمع کرده و سینه‌ها را رادردست گرفته، نقش شده است.^{۴۳}

در میان اشیاء مفرغی لرستان که میان ۷۰۰ تا ۸۰۰ ق-م تاریخ گزاری شده‌اند نقش الهه بصورت‌های مختلف و در اشیاء متعدد منقوش شده است. روی بسیاری از سنجاق‌ها که انتهای آن به صفحه بزرگ مدور ختم میشود سر الهه

۴۰- Ghirshman: Ibid, P. 19

۴۱- Ghirshman: Ibid, Fig. 6

۴۲- E. O. James: «The Cult of....» P. 94

۴۳- Ghirshman: «Iraq» 1954, PL. VIV

درمرکز صفحه بطور تمام رخ نقش شده که احتمالا نقش الهه - مصادر اقوام آسیانی است که از آسیای صغیر تاشوش مورد پرستش بوده است.

در برخی از نقوش الهه در حال زایمان مجسم شده که سینه‌های خود را در دست گرفته و تصور میشود همان الهه کیریرشای ایلامی است که آئین او تا زمان پارتها ادامه یافته است. (شکل ۸) شکل ماهی و درخت انار در کنسار برخی بشقابهای برنزی مظهر این الهه میباشد. ۴۴

در قسمت‌های دیگر غرب ایران از جمله در تپه گیان نهاوند، تندیس‌های الهه یافت شد این محل در سال ۳۲-۱۹۳۱ توسط کنتنوو گیرشمن حفاری شد. ۴۵ در میان آثار چندی از بقایای شکسته چند مجسمه کوچک که اصولا از نظر فرم و جنسیت مشخص نیستند اشیاء سالم‌تری بدست آمدند از جمله سر يك تندیسه کوچک از گل پخته که با احتمال قوی متعلق بیک زن میباشد. پشت سر صاف و پلاک مانند است.

علاوه بر آن تکه‌ئی از تندیسه کوچک مرمری از زن عریان بدست آمد که بسیار طبیعی بوده و شکم و رانها بفرم کلاسیک و بسیار زیبایی ساخته شده است.

از گیان سوم تنها نمونه سالم الهه - مادر بدست آمد که اندامهای آن بارنگ قرمز نقاشی شده است تندیسه کاملا عریان بوده و طبق قدیمترین و اصیلترین نمونه‌ها، دستهایش را روی سینه نهاده است. ۴۶ دوران طبقه سوم گیان توسط کیرشمن از ۲۵۰۰ تا ۱۸۰۰ ق.م تساریخ گزاری شده است. (شکل ۹) در حفاریات گئوی تپه آذربایجان - غرب دریاچه رضائیه که قدیمترین طبقه آن یکی از تمدنهای دوران نوین سنگی ایران را دربردارد، فقط در دوران A

۴۴- کیرشمن: «ایران از آغاز تا اسلام» ترجمه دکتر محمد معین ص ۹۱

۴۵- G. Contenau; Ghirshman: «Fouilles du tepe Giyan», Paris 1935

۴۶- G. Contenau: «Ibid, Pl. VI-Fig. 5

که جدیدترین و آخرین طبقه تپه بوده و تمدن دوران آهن را در بر دارد تندیس کوچکی از زن ^{۴۷} در حالت نشسته بدست آمد. دست و پا و سر تندیس شکسته است و در روی سینه هایش سوراخی وجود دارد.

در چند نقطه از غرب ایران که تا کنون کاوشهایی انجام گرفته گزارش از کشف تندیسهای الهه ذکر نشده است در جنوب دریاچه رضائیه نواحی دینخواه و حاجی فیروز محل اول توسط دایسون ^{۴۸} و محل دوم توسط یونگ حفاری شد، فقط در قدیم ترین طبقه حاجی فیروز که به هزاره پنجم ق. م. میرسد يك مجسمه کوچک زن از گل پخته سیاه یافت شد که ارتباط آن به الهه از آنجهت که فرم جزئیات تندیس مشخص نیست، مشکوک بنظر می آید ^{۴۹} در گزارش کاوشهای حسن لوهه ذکر از پیدایش تندیسهای الهه نیامده است. ^{۵۰}

در شاه آباد غرب تپه چغا گاوانه حفاری گردید که طبقات مکشوفه از قرن نهم تا هفتم ق. م. را شامل میباشد در اینجا تندیسهای کوچک سفالی از الهه بطول ۷ سانتیمتر بدست آمد. این تندیس عریان بدون سر بوده و الهه دستها را روی شکم نهاده است. ^{۵۱} (شکل ۱۰)

در نواحی کنگاور و در پشتکوه لرستان نیز در سال ۱۳۵۰ حفاریاتی انجام گردید که همچنان در این مورد هم گزارشی از یافتن تندیسهای الهه نیست. ^{۵۲}

۴۷- B. Brown: «Excavation in Azerbayejan» London, 1951, P. 159 PL. XIII

۴۸- مجله «باستانشناسی و هنر ایران» جلد دوم ۱۳۴۸ ص ۹۱

۴۹- مجله «باستانشناسی و هنر ایران» جلد دوم ص ۹۷

۵۰- آقایان علی حاکمی و محمود راد در «گزارشهای باستانشناسی» جلد اول ۱۳۲۹

۵۱- آقای محمود کردوانی، مجله «باستانشناسی و هنر ایران» شماره ۷-۸ سال ۱۳۵۰

۵۲- آقای سیف‌اله کامبخش فرد، مجله «باستانشناسی و هنر ایران» شماره ششم

- لوئی واندنبرگ، در همان شماره

هفتوان تپه در شمال غربی دریاچه رضائیه در سال ۱۹۶۸ توسط برنی حفاری شد قدیم ترین طبقه این تپه به ۲۳۰۰ ق.م میرسد و در اینجانبین شواهدی از الهه یافت نشد.^{۵۳} و هیئت کانادائی نیز که در گودین تپه کنگاور در سال ۱۹۶۵ حفاریاتی انجام داد موفق به یافتن تندیسهای الهه نگردیده است. قدیم ترین طبقه گودین تپه به ۵۰۰۰ تا ۵۵۰۰ ق.م بالغ میگردد.

بطور کلی در منطقه خوزستان که مهد پرورش تمدن ایلامی بوده است بیش از سایر نقاط غرب ایران تندیسهای الهه یافت شد و علاوه بر نقاطی که ذکر گردید در معبد بزرگ مسجد سلیمان تندیسهای متعدد الهه در حالی که دستهایش را روی سینه نهاده است (شکل ۱۱) و نیز تندیس دیگری در حالت آبستنی بدست آمد.^{۵۴}

در حفاریات هفت تپه نیز که توسط دکتر نگهبان و در چند سال متوالی انجام گرفته و هنوز ادامه دارد شواهد زیادی از آئین الهه ایلامی بدست آمد که برخی از تندیسها از نظر فرم و دقت هنری که در آن بکار رفته در نوع خود نادر میباشد.

در منطقه فارس و نواحی جنوبی ایران نیز کاوشهای باستانشناسی نتایج پرثمری ارائه دادند. از طبقات سوم و چهارم تل با کون قطعات شکسته متعدد از نیم تنه عریان الهه با سینههای کوچک که اغلب با نقوش هندسی تزئین شده است، بدست آمد این تندیسها نیز تقریباً همگی بدون سر بودند.^{۵۵} (شکل ۱۲) در گزارش حفاریات تل نخودی که قدیم ترین دوره آن به دوره کلکولیتیک (آغاز بکار بردن مس در صنایع، همراه با صنایع سنگی) میرسد^{۵۶}

۵۳- C. Burney: «Iran» Vol. VIII-X

۵۴- Chirshman: «Iran» X, 1972, PL. Xb-Vc

۵۵- A. Langsdorff; D. E. Mc Cown: «Tall-i-Bacun», Chicago 1942 PL. 6-7

۵۶- C. Eoff: «Iran» Vol. II-1964

و در شرح کاوشهای لوئی و اندنبرگ در تپه‌های متعدد مرودشت فارس (تل جری- تل موشکی- تل هادی- تل روبائی- تل کب- تاج آباد- تل چهل برجی- تل سبز- تل گرگی)^{۵۷}، و نیز در شرح حفريات دروازه تپه فارس که در ۱۹۶۸ توسط دانشگاه هاروارد بعمل آمد،^{۵۸} ذکرى از یافتن تندیس‌های الهه نیست.

در ضمن حفريات تپه یحیی در جنوب کرمان، در میان آثار متعلق به دوران نوسنگی (نئولیتیک) این تپه - طبقه D، دوران VI تندیس كوچك سنگی از يك زن با تراش بسیار بدوی و سوراخهائی در محل چشمها و دهان و میان سینه‌ها، بدست آمد سینه‌ها كوچك و آویزان تراشیده شده و دست‌ها در دو طرف كمر آویخته است استیل متقارن این مجسمه در تراش بدن بسیار جالب توجه میباشد. در محلی که تندیس یافت شد تعداد زیادی ابزار از سنگ چخماق، استخوان و سنگ بدست آمد. احتمال میرود این محل انباری بوده برای انباشتن مواد خوراکی و این تندیس كوچك هم بعنوان هدیه و نذر در قبال حفظ این مواد و یادعائی برای فراوانی، در آنجا گذاشته شده است.^{۵۹} آزمایش رادیو کربن - طبقه C دوران VI این تپه را در حدود ۱۴۰ + ۴۶۶۰ ق.م مشخص کرده و بنا بر این طبقه D اندکی قدیم‌تر از آن واقع میشود. (شکل ۱۳)

در گزارش حفريات تل ابلیس - هشتاد کیلومتری جنوب غربی کرمان که در سال ۱۹۶۶ توسط يك هیئت بین‌المللی حفاری گردید و از هزاره پنجم - ق.م ب بعد را شامل است ذکرى از یافتن تندیس الهه بمیان نیامده است.^{۶۰} در ضمن حفريات شهر سوخته واقع در ۵۰ کیلومتری جنوب زابل که توسط باستانشناسان ایتالیائی در ۱۹۶۵ انجام گرفت تکه‌ئى از يك تندیس بدون سر

۵۷- لوئی و اندنبرگ در «گزارشهای باستانشناسی» جلد دوم ۱۳۲۰

۵۸- «Iran» Vol. VII, 1969

۵۹- C. Lamberg; Karlovsky: «Excavation at Tepe Yahya, Iran» Progress Report, I 1970, PL. 43

۶۰- «Iran» V

ودست ویا که فقط سینه‌های برهنه‌ای را دربرداشت، بدست آمد.^{۶۱} (شکل ۱۴)

در نقاط دیگری چون دهانه غلامان سیستان که آثار باستانی قرون پنجم و ششم ق. م را دربردارد،^{۶۲} و در گوربند دره گبری ۳۰ کیلومتری میناب که برخی از قبور آن به هزاره اول ق. م می‌رسد^{۶۳}، و نیز در حفريات سيستان و بلوچستان^{۶۴}، تندیس الهه بدست نیامده ویا اگر هم یافت شده است در گزارشها ذکرى از آن نیست. در نواحى شمالی ایران شواهد ارزنده‌ای از آئین الهه کشف شد. در تپه حصار دامغان نیم تنه يك زن در طبقه دوم قشر A یافت شد که سر تندیس شکسته و قسمتی از بازوی چپ و یکی از سینه‌ها باقی مانده است. از حصار سوم يك مجسمه که شبیه زنی حامله است بدست آمد و این تنها نمونه از این نوع میباشد که در حصار یافت شده است.^{۶۵}

در همان طبقات سوم قشرهای C و B تعدادی تندیس كوچك زنانه از سنگ مرمر سفید و استخوان بدست آمد. یکی از آنها بفرم استیلیزه ساخته شده، کردن بیک رأس مثلثی شکل ختم میشود که در آن سه سوراخ برای آویزان کردن وجود دارد سینه‌ها بطور برجسته و نزدیک بهم تراشیده شده و سایر جزئیات بدن مشخص نیست. از این تندیس يك نمونه دیگر نیز از استخوان بدست آمد.^{۶۶} (شکل ۱۵)

۶۱- دکتر M. Tosi در مجله «باستانشناسی و هنر ایران» شماره چهارم ۱۳۴۸

۶۲- U. Scerrato: «Excavation at Dahan-i-Gaulaman Seistan-Iran» First Report, 1966 Roma

۶۳- آقای غلامعلی شاملو: «گزارش حفريات گوربند» (آرشیو اداره باستانشناسی)

۶۴- آقای جهانگیر یاسی: «حفريات سيستان و بلوچستان» (آرشیو اداره باستانشناسی)

۶۵- E. F. Schmidt: «Excavation at Tepe Hissar-Damghan» Philadelphia, 1937 P. 186 PL. XLV.

۶۶- E. F. Schmidt: Ibid PL. XLVII

در قشر سوم طبقه ۳ حصار تندیس‌های كوچك چندی از نقره و مس از مردان بدست آمد كه در يك نمونه آن كه مرد برهنه‌ئی است . عضو جنسی مشخص میباشد . ۶۷ دستها اغلب بطرف بالا بلند شده و یا در حالت دعا و نیایش روی سینه قرار گرفته است . در قبور با وجود اشیاء مختلف ، شیئی خاصی كه بتوان آنرا با پرستش الهه - مادر مربوط دانست ، یافت نگردیده است .

طبقه اول تپه حصار تقریباً مقارن با دوران كلكولیتيك میباشد . در حصار دوم شواهد تمدن جدیدی بچشم میخورد كه احتمالاً از شمال ایران و از ناحیه استپ های تركمان به آنجا ارمغان آورده شده است . هر چند امكان دارد كه خود استپ های تركمان هم منشأ اصلی پخش این فرهنگ نباشد . ۶۸

در چند اثر ساختمانی كه در قشر B طبقه سوم حصار خفاری شد ، فرورفتگی هائی بعنوان تزیین در دیوارها بفرم اندام تناسلی زن ایجاد کرده‌اند كه شاید اهمیت مقام الهه را در خانواده بیان کرده و تمثیلی از بارآوری و توالد و حاصلخیزی است .

در تورنگ تپه ۱۲ كيلومترى استرآباد گرگان در ضمن حفريات سال ۱۹۳۱ تندیس‌های متعدد گلی از الهه یافت شد كه از ۱۸ تا ۲۶ سانتی متر طول داشتند طرز ساختن سראبتدائی بوده ولی سایر قسمت‌های بدن بامهارت ساخته شده است (شكل ۱۶) یکی از این مجسمه‌ها در گوری نزدیک اسكلت انسان یافت شد و دستهای این تندیس‌های روی سینه‌ها قرار گرفته بود . ۶۹

۶۷- E. F. Schmidt: Ibid

۶۸- E. F. Schmidt Ibid, P. 302

۶۹- F. R. Wulsin: «Excavation at Tureng—Tepe» Supplement to the Bulletin of the American Institute for Persian Art and Archaeology, Vol. 2, No. 1., 1932, PL. XV

چند نمونه دیگر دستهای تندیسها در امتداد شانه بطرفین گشوده شده است. علاوه بر این نمونه‌ها، چند فرم بسیار جالب و استیلیزه انسان که از سنگ تراشیده شده بدست آمد که مشابه آنها در شاه تپه هم یافت شد.^{۷۰}

این تندیسها متعلق به دوران برنز این ناحیه میباشد و دوران های قدیمی تر هنوز گزارش نشده است. در شاه تپه گرگان يك پیکره ناقص کلي بطول ۸ سانتیمتر بدون سر و دست و پا که بنظر میآید سینه هایش نیز کنده شده یافت شد و از آنچه که باقیمانده کار زیبایی آن مشخص است.^{۷۱} علاوه بر آن تندیس سالم دیگری بدست آمد که الهه را در حالیکه دستهایش را روی سینه‌ها نهاده نشان میدهد. (شکل ۱۷)

از نمونه های سنگی تورنگ تپه در اینجا نیز یافت شد و شبیه این پیکره‌ها از تپه حصار، تپه گارا، نوذی و الیشار نیز بدست آمده است با احتمال بسیار قوی این پیکره های سنگی بعنوان طلسم و تعویذ مورد استفاده قرار میگرفته و رابطه‌ی با پرستش الهه - مادر داشته است. تمدن شاه تپه مربوط به دوران کلکولیتیک بوده و به اواخر هزاره چهارم ق. م میرسد با توجه به اینکه تمدن تورنگ تپه به دوران برنز اسناد داده شده است آشکار میگردد که پرستش الهه - مادر و استفاده از پیکره های سنگی از ادوار قدیم تر این ناحیه سرچشمه میگیرد.

در تپه سيلك کاشان تندیسهای بسیار کوچکی از برنز بفرم الهه بدست آمد. این مجسمه‌ها عریان بوده و دستها را زیر سینه گذاشته بودند، تعدادی از این تندیسها در قبور زنان یافت شد و يك مجسمه کوچک برنزی مذکر نیز از قبر يك مرد بدست آمد.^{۷۲}

۷۰- F. R. Wulsin: Ibid PL. XVII Fig. 3-4-5

۷۱- T. J. Arne: «Excavation at Shah Tepe Iran» Stockholm, 1965 P. 253, Fig. 527

۷۲- R. Ghirshman: «Fouilles de Sialk» Vol. II Paris, 1938, PL. XXVII-LXXIII

اغلب این تندیسها از رشته‌هایی مرکب از سنگ سفید و صدف آویزان شده بودند. مطالب توجه است که در قبور متعلق به انسان نشاندرتال در اروپا هم صدف با اجساد بخاک سپرده شد، است.

این مجسمه‌ها از تپه B سیلک بدست آمده و بر طبق آزمایش‌های مجموعه شناسی مشخص شده است که مردم ساکن تپه B به نژادی متفاوت از نژاد قبلی تعلق دارند که از خصوصیات عمده این اقوام تازه وارد پرورش و نگهداری اسب بوده است. نقش اسب و اسب‌بالدار بکرات بر روی سفالهای ساخته این اقوام دیده شده و لوازم برنزی مربوط به اسب نیز به تعداد زیاد بدست آمده است. تمدن سیلک از تمدنهای اواخر دوران برنز و اوایل دوران آهن است و گیرشمن شواهدی ارائه میدهد که دال بر ارتباط این تمدن و تمدنهای دوران آهن قفقاز شمالی و روسیه جنوبی میباشد.^{۷۳}

از حفاریات خورویین واقع در حوالی قزوین آثار مشخصی از پرستش الهه بدست نیامده است. در یک آینه برنزی بطول ۲۶ سانتی متر دسته آینه بصورت یک زن که دستهایش را بموازات سر بالا گرفته و آینه را نگاه داشته درست شده است.^{۷۴} این آینه شباهت زیاد به آینه‌های برنزی لرستان کار اقوام سکائی دارد (شکل ۱۸-۱۹). دو نمونه از ظروفی که بشکل گاو ساخته شده و بدنه‌ای مجوف دارد با سوراخهایی که در سر آنها برای ریختن مایعات ایجاد شده میتواند دلیل رابطه‌ئی با پرستش الهه باشد بخصوص که این ظروف شبیه آنهائی است که در معابد و برای اجرای مراسم مذهبی بکار میرفته است. خورویین نیز مقارن عصر برنز بوده میان هزاره دوم و اول قبل از میلاد قرار میگیرد. از حفاریات رودبار کیلان نیز از طبقات متعلق به هزاره اول ق.م چند

۷۳- R. Ghirshman Ibid P. 104

۷۴- L. Vanden Berghe: «La Necropole du Khurvin» Nederland, 1964 PL. XLVII-351

مجسمه الهه بدست آمده که در گزارش حفريات شرح بيشتري از آنان نيامده است. ۷۰

در گزارش بسياري از حفريات ديگر که تا کنون در ايران انجام شده ذکرى از يافته مجسمه هاى الهه - مادر بميان نيامده است و مشخص نيست که آیا واقعاً شواهدى از اين گونه بدست نيامده اند يا حفاران در گزارش خويش اين موضوع را مطرح نکرده اند برداشت ثانوى چندان هم نادرست نمى تواند باشد چون در طى مراجعات مکررى که به آرشيو اداره باستانشناسى دست داد مشاهده شد که بسياري از حفاران ايرانى و خارجى اداره باستان - شناسى بهمان گزارش مقدماتى خويش که اغلب از چند صفحه تجاوز نمى کنند اکتفا کرده و تهيه يک گزارش کامل تر را به وقت مناسبترى که کمتر بدست آمده است موکول کرده اند. از شرح نتايج حفرياتى که در صفحات پيش بيان شد بهر حال اين مسئله روشن مى گردد که رسم پرستش الهه مربوط به ناحيه خاصى از ايران نبوده و در نواحى مختلف اين سرزمين شيوع داشته است.

از همان قديم ترين ادوار تمدن هاى نوين سنگى اين مذهب بدوى در ايران وجود داشته است: تپه بيجى و حاجى فيروز هر دو مدارك لازم براى اثبات اين امر را فراهم مى آورند و نشان مى دهند که ورود اقوام تازه آنها نکه در حصار دوم و سيلک B آثار آنان بدست آمده نقشى در اشاعه اين مذهب در ايران نداشته و احتمالاً خود نيز تحت تأثير مذهب بومى قرار گرفته اند. اين مذهب تا ورود اقوام آريائى به ايران و تشکيل سلسله هاى ايرانى ادامه يافت. آثار يافت شده در لرستان و مجسمه هاى برنزى از الهه مادر متعلق به - اقوام سکائى که در قرون هشتم و هفتم ق.م در غرب ايران ساکن بودند، مؤيد اين نظر است. (شکل ۲۰)

با اشاعه مذهب زرتشت ، پرستش الهه همچنان در مقامى ديگر ادامه

۷۰- آقاى على حاکمى «حفريات رودبار ۱۳۴۳» (آرشيو اداره باستانشناسى)

یافت، مجسمه‌های مربوط به الهه متعلق بدوران ساسانی از شوش بدست آمد که به پیروی از همان فرم قدیمی ساخته شده بودند.^{۷۶} (شکل ۲۱)
احتمالاً آناهیتا همان الهه نانایا Nanaia ایلامی بوده که به مذهب زرتشت راه یافته و در مقام الهه فراوانی و آب و تجسم رودخانه زندگی- بخش پرستش شده است.

مجسمه آناهیتا بعنوان الهه آبها که از آسمانها بر زمین نزول کرده و باعث فراوانی محصول و ازدیاد گله و رفاه زندگی بشر میگردد، بفرمان اردشیر دوم در شهرهای شوش، اکباتان، دمشق، بابل و نقاط دیگر، نصب گردیده و بانام (الهه بزرگی که نام وی بانواست) پرستش میشد.^{۷۷}
هردوت مقام آناهیتا را در نزد ایرانیان مانند الهه آنات اقوام سوریه، اشتار بابلی، کومانای هیتی (Comana) و آفرودیت یونانی میداند.^{۷۸} یکسان گردیدن آناهیتا با الهه‌های محلی سایر کشورهای آسیای صغیر در واقع از نتایج گسترش امپراطوری هخامنشی و اقدامات شاهان کشور گشای این سلسله بود از جمله در مصر با الهه ختا Kheta در کاپادوکیه و سیلیسیه با الهه مادر (ما) Ma همسان گردید و بنا به نوشته استرابو گروهی از زنان کاهنه با انجام شعائر مربوط به فحشاء مقدس، از ملازمین معبد الهه در سیلیسیه و کاپادوکیه بودند.^{۷۹}

پرستش الهه آناهیتا تا زمان ساسانیان نیز ادامه یافت و آثار معبدی متعلق به دوران این سلسله که برای الهه ساخته بودند در شهر استخر بدست آمد نقش برجسته‌ئی در نقش رستم نرسی شاه ساسانی را نشان میدهد که نشان

۷۶- R. De Macquenem «Memoires de la Missione...» Tome 25, 1934, P. 22 Fig. 65

۷۷- یشت V و نندیداد VIII ۱۶

۷۸- Herodotus: I, 131, IV, 52

۷۹- Strabo XI 512, 532 XII 559, 537

سلطنت را از آناهیتا اخذ میکند و نقش برجسته‌ای در طاق بستان خسرو دوم را در کنار اهورامزدا و آناهیتا نشان میدهد. ۸۰

چند تندیس کوجک از مرد که در قشر سوم حصار ۳ و در تپه سیلک یافت شده میتواند ردپای ضعیفی در تحقیق راجع به وجود يك رسم مذهبی فاليك- که بر اساس مقدس شمردن اعضا جنسی مذکر بوده است- باشد. در سیلک يك تندیس مرد دریکی از قبور یافت شد، البته همانطور که در مقدمه شرح داده شد در بسیاری از تمدنهای بدوی مذهب فاليك در جوار پرستش الهه-مادر وجود داشته است و در یونان باستان و در مصر قدیم این رسم بسیار شایع بود ولی در مورد وجود این سنت در ایران شواهد کافی در دست نیست و چند نمونه فوق نمیتواند در این تحقیق راه گشای مطمئنی بشمار آید. نمونه بسیار جالب دیگری نیز در ضمن حفريات تپه مارلیک توسط دکتر عزت الله نگهبان بدست آمد. این نمونه بصورت دو ظرف مجوف از يك جفت مرد و زن عریان میباشد که حالت تجسم اعضا مرد فرضیه وجود يك نوع رسم فاليك را تقویت میکند. ۸۱

کاوشهای باستانشناسی هنوز بطور کامل از دورانهای کهن سنگی ایران بعمل نیامده و نسبت به ادوار جدید، عصر الیولیتيك ایران بسیار مبهم میباشد شاید کاوشهای آینده شواهد دیگری در اختیار ما قرار دهد تا بتوانیم منشاء و ردپای سنت الهه را تا این دوران نیز تعقیب کنیم، بهر حال بر اساس شواهد و مدارك فعلی که وجود این مذهب را از دوران نوسنگی گواهی میدهد فرض اینکه ریشه‌های پرستش الهه در همان ادوار کهن سنگی ایران بارور شده میتواند بسیار نزدیک به واقعیت باشد و این فرضیه‌ای است که فقط کاوشهای آینده جوابگوی آن خواهد بود.

۸۰- A. U. Pope: «A Survey of Persian Art from Prehistory to the present» Vol. IV 1939 PL. 160 B.

۸۱- دکتر عزت الله نگهبان گزارش مقدماتی حفريات مارلیک (جراغ علی تپه) ۱۳۴۴

املش
تندیسه الهه - مادر
قرن هشتم - نهم قبل از میلاد

ونوس ویلندر (اوریگیش)
دوران کهن سنگی - فرهنگ اوریگیشین .
سی تا چهل هزار قبل از میلاد

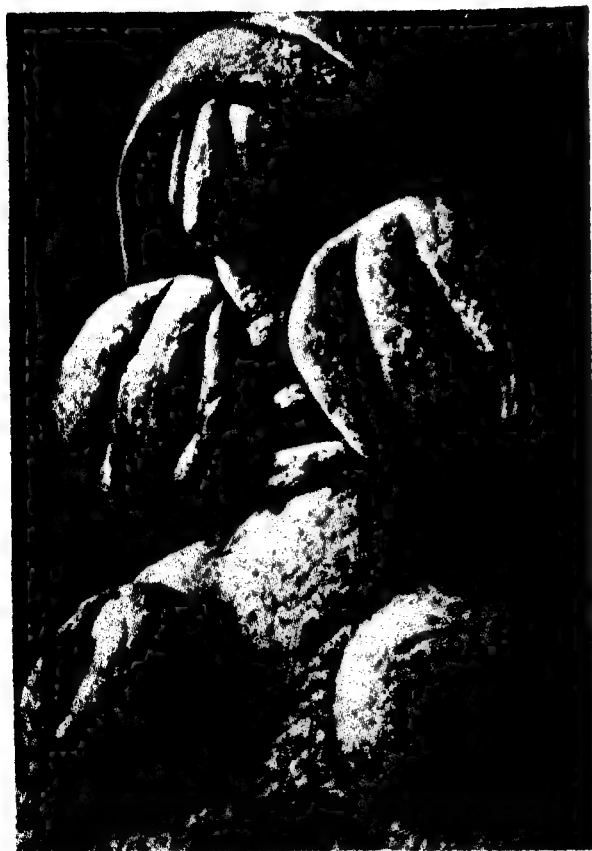
شکل ۲

دوران کهن سنگی ، فرهنگ اورینتالین
سی تاجپل هزاره قبل از میلاد
(مورایا . چکسلواکی)

شکل ۳

اژه : دوران نوسنگی

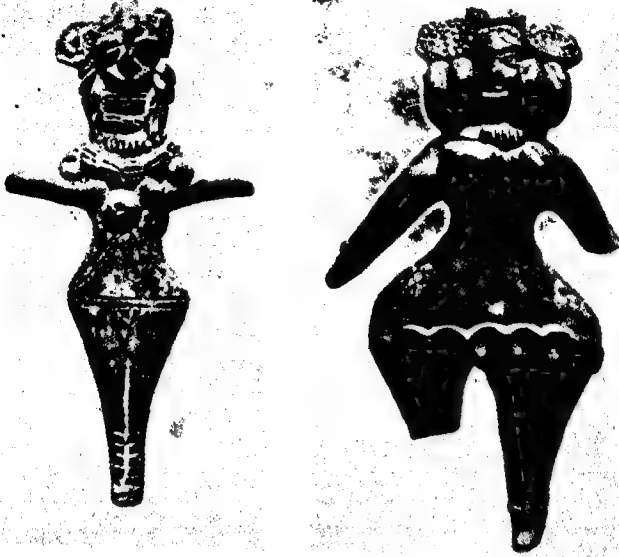

سومر هزاره سوم ق - م

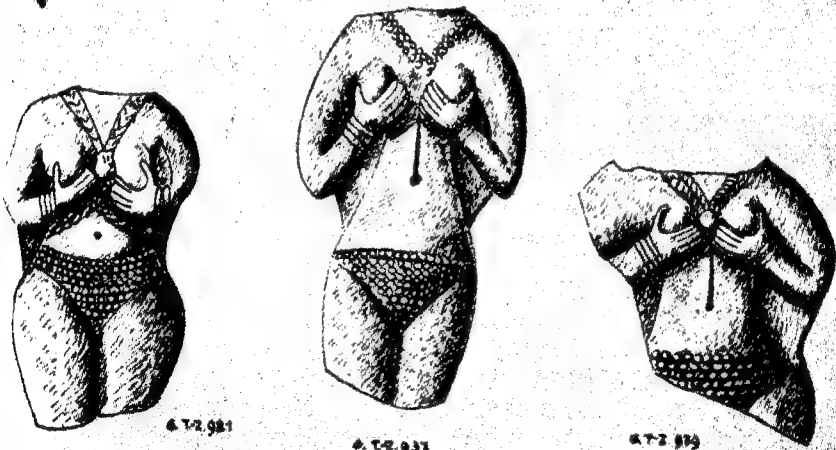
بین‌النهرین تمدن حلف نیمه اول
هزاره پنجم ق-م

شکل ۶

دو نمونه از تندیس‌های یافت شده در هند

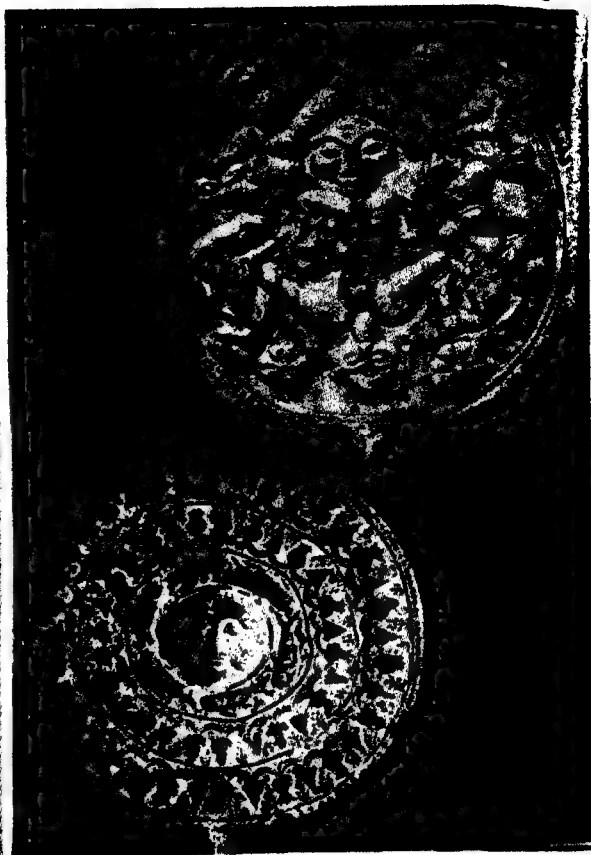
شکل ۷

A 714

Temple de Akout et NIN-ak.

چغازنبیل ، مبدن‌نالی

نقش بالا : الهه در حال زایمان (لرستان)
نقش پایین : تصویر الهه در پشت سنجاق

شکل ۹

تپه گیان

شکل ۱۰

تپه چغاماونه

شکل ۱۱

مسجد سليمان (معمد بزرگ)

شکل ۱۲

تل باکون

شکل ۱۳

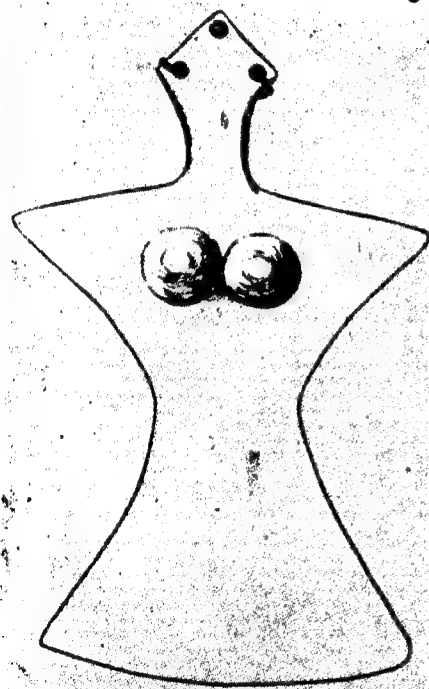
په یعی

شکل ۱۴

شیر سوخته : آثاری از تندیسه الهه

شکل ۱۵

تپه حصار

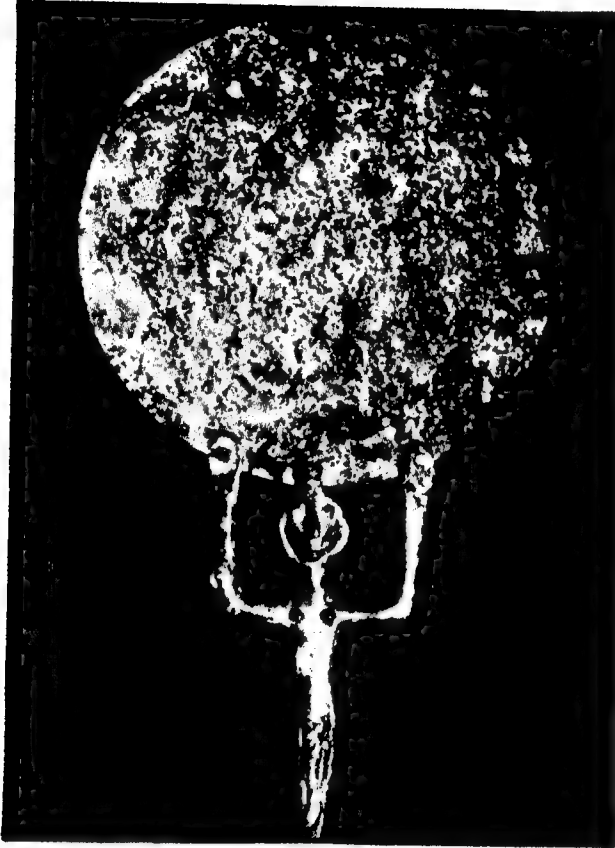
تورنگ تپه

Fig. 527 c

شاه تپه

شکل ۱۸

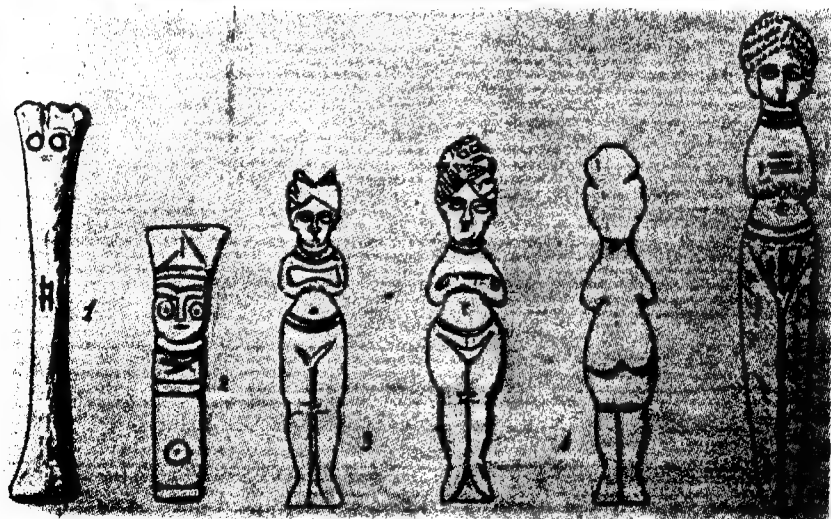
خودروین

سکاهای آنووکا (استپ های شمالی دریای سیاه)
قرن پنجم ق - م

شکل ۲۰
لرستان

دوره ساسانی (شوش)

(۳۷)

شکل ۲۱

قلعه

دختر مزار بجستان گناباد

تقديم

دکتر عباس زمانی

قلعه دختر مزار بجنستان گناباد

بجنستان یکی از بخشهای شهرستان گناباد است. مرکز این بخش نیز بجنستان نامیده میشود و در ۵۱ کیلومتری شمال غربی مرکز شهرستان مزبور قرار دارد. قدمت بجنستان بهمان قدمت گناباد است و احتمالاً به دوره هخامنشی میرسد.^۱ این شهر در گذشته به عنوان: بوزستان،^۲ بزستان،^۳ بزستان^۴ نیز نامیده شده و بموجب نظر بعضی از مورخین توسط سام نریمان قهرمان افسانه‌ای ایران ساخته شده است.^۵

بقلم

دکتر عباس زمانی

استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی
دانشگاه تهران

در باره وجه تسمیه فعلی

۱- نگارنده در شماره ۹۲ مجله هنر و مردم ، خرداد ۱۳۴۹، ص ۶ و در شماره مخصوص در مزار ویا نصدمین سال بنیانگذاری شاهنشاهی ایران مجله بررسیهای تاریخی مهر ۱۳۵۰، ص ۳۸۹ تا ۳۹۲ راجع بسابقه تاریخی گناباد به اختصار توضیح داده است .
۲ تا ۵- «... سیستان خود گفتیم که گرشاسب کرد و از پیش کردن سیستان خود بست و رخد و زمین داور و کابل و سواد آن او را بود که جد او کرده بود از سوی مادر و گوردز نام دارد و اکنون این شهرها بدیوان بغداد و خلفا از جانب سیستان برآید و مال آن برسیستان جمع است و سفزار و بوزستان و لوالستان و غور سام نریمان کرد،»؛ تاریخ سیستان تألیف در حدود ۴۴۵-۷۲۵ به تصحیح ملک الشعراء بهار ، بهمت محمد رضائی صاحب مؤسسه خاور ، تهران ۱۳۱۴ شمسی ص ۲۴ و ذیل آن .

بجستان عده ای تصور میکنند که این کلمه در اصل باجستان بوده یعنی از توابع خود باج می گرفته و یا محل گرفتن باج بوده است.^۶ بعضی نیز معتقدند که این شهر در ابتدا بفسستان یا بکستان، محل خدایان سابق، بوده و معبد بزرگی داشته و بعد از تعریب به بستان، به «بجستان» تغییر یافته است.^۷

بجستان در قرون اولیه اسلامی، مانند گناباد، زمانی ضمیمه قهستان،^۸ مدتی ضمیمه نیشابور^۹ و هنگامی از توابع هرات^{۱۰} شمرده میشد و در دوره تیموری مسجد جامع دو ایوانی آن ایجاد گردیده است.^{۱۰} در سه کتاب مربوط به قرون اولیه اسلامی، نام این شهر صراحتاً به بستان، ذکر شده است: اول معجم البلدان؛^{۱۱} «بجستان: بکسر اوله و ثانیه و سکون السین المهمله، و تاء فوقها نقطه»؛ والف، ونون: «من قری نیشابور؛ منها ابوالقاسم موفق بن محمد بن احمد البجستانی الهمدانی...»

دوم جغرافیای حافظ ابرو؛^{۱۲} «بجستان: ناحیتی مختصر است سه قریه و بیست مزرعه دارد».

سوم جغرافیای تاریخی سرزمینهای خلافت شرقی؛^{۱۳} «در سی میلی شمال گناباد و سی میلی شمال تون شهرچه بجستان است که گویا یاقوت نخستین نویسنده ای است که آنرا اسم برده و گوید دهکده ای است. حمدالله مستوفی در باره آن فقط گوید به تون شباهت دارد».

-
- ۷۰۶ - تاریخ و جغرافی گناباد نگارش حاج سلطان حسین تاینده تهران ۱۳۴۸، ص ۱۷۲ و ۱۷۳.
 ۸ - به ذیل شماره ۱۳ مراجعه شود.
 ۹ - به ذیل شماره ۱۲ و ۱۱ مراجعه شود.
 ۱۰ - نوشته روی سنگ ایوان جنوبی مسجد مذکور که توسط آقای حسن خیازی استخراج شده به این قرار است: در ایام دولت پادشاه اسلام پناه شاهرخ شاه خلدالله مملکت عمارت مسجد جامع کرد پهلوان حمد بن فخرالدین سیف الدین مقدم بزشتانی در ماه محرم سنه ثمان عشرین و ثمانیه مائه.
 ۱۱ - معجم البلدان للعلامه یاقوت الحموی، المجلد الاول، بیروت ۱۳۷۴ هـ ۱۹۵۵ م، ص ۳۴۰.
 ۱۲ - جغرافیای حافظ ابرو قسمت ربع خراسان، هرات، به کوشش مایل هروی، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، تهران ۱۳۴۹، ص ۳۶ و ۲۸ مقدمه.
 ۱۳ - جغرافیای تاریخی سرزمینهای خلافت شرقی، تألیف لسترنج، ترجمه محمود عرفان، تهران ۱۳۳۷، ص ۳۸۴.

مزار قریه‌ای است که در شش کیلومتری جنوب غربی بجستان واقع است و حدود چهارصد نفر جمعیت دارد. این قریه بموجب تصور اهل محل بام خود را از قبری که منسوب به آصف برخیا وزیر حضرت سلیمان میباشد گرفته است ۱۴ ولی این وجه تسمیه صحیح بنظر نمی‌رسد و چیزی شبیه قبر مادر سلیمان در بازار گاد است. نگارنده تصور میکند کلمه «آصف» از القاب خواجه قوام‌الدین نظام‌الملک «مشرف دیوان» خراسان در دوره تیموری، که بنا بحکایت روضات الجنات سد نزدیک قریه مزبور با کفایت او ایجاد گردیده، کسرفته شده است: «وا از مستبدعات ایام دولت این پادشاه اسلام پناه بنده سلومده» است که در آن ولایت بمیامن کفایت و درایت این آصف جم‌صفات جهت وقف بقاع خیرات حضرت سلطانی احداث یافته، ۱۵

قلعه دختر - این قلعه نیز، مانند قلعه دختر شوراب گناباد ۱۶ و سایر قلاع دختر ایران، نام خود را از ناهید الهه آب و برکت‌وزیائی اخذ نموده است. این قلعه بر فراز قله‌ای منفرد و رفیع ۱۷ و واقع در پنج کیلومتری جنوب غربی قریه مزار ساخته شده است و توضیح درباره آن (شکل ۲۵۱) در سه قسمت بشرح ذیل بیان میگردد:

موقعیت و طرح تقریبی.
مصالح.

۱۴- ایضاً تاریخ و جغرافی گناباد، ص ۱۸۰

۱۵- روضات الجنات فی اوصاف مدینه هرات تألیف معین‌الدین محمد زمخسری، ۸۹۷-۸۹۹ هجری با تصحیح و حواشی و تعلیقات سید محمد کاظم امام، تهران ۱۳۳۸، ص ۱۹۹ و ۲۰۰: در یادرفنی صفحه نوشته شده: «سلومد: این دهکده در سده چهارم آباد بوده و در «حدود العالمیه» المساک والممالک» نام آنرا «سلومد» و در صورالاقالیم ابوزید بلخی و تاریخ سیستان «سلامت» نوشته اند... و باغ «سلومد» مشهور به «مزار» میباشد خود محل آب ندارد، قبرستانی است قدیمی باغات انگور بسیار دارد.....؛ بنابراین قریه مزار و سلومد یکی دانسته شده و چون خواجه قوام‌الدین (آصف جم‌صفات) در آن علائق ملکی و یا نسبت به آن عنایتی داشته، احتمالاً مزار و وزرعه مزبور بنام او معروف شده است.

۱۶- ایضاً مجله بررسیهای تاریخی، شماره ۳۹۲ تا ۴۰۴

۱۷- این قله روزجمعه ۱۳/۵/۱۳۵۱ به میت آقایان حاج ابوالقاسم مشکئی، حاج احمد المشرقی بجستانی، حاج خدا بخش علمداری مورد بازدید نگارنده قرار گرفته و در دفعه اول صعود به قله دو ساعت و نیم طول کشید و یازده بار در شیب غربی برای رفع خستگی توقف نمود.

زمان تأسیس ودلائل تاریخی.

الف - موقعیت و طرح تقریبی .

قله‌ای که قلعه بر فراز آن ساخته شده محدود است :

از مشرق به تنگل^{۱۸} بهاباد

از شمال به تپه‌های زلزله زده.^{۱۹}

از مغرب به تنگ بند باغ.^{۲۰}

از جنوب به تنگ^{۲۱} زرنگستان.^{۲۲}

این قلعه صعب‌العبور در بالا به صورت پروانه‌ای رو به شمال و در واقع

دارای چهار قسمت متمایز است:

بال راست یا قسمت شمال شرقی.

بال چپ یا قسمت شمال غربی.

دم یا قسمت جنوبی.

تنه یا قسمت مرکزی.

اول قسمت شمال شرقی - این قسمت و قسمت شمال غربی، که حدود

سی متر پائین‌تر از قسمت مرکزی می‌باشد، بصورت ذوزنقه متساوی‌الساقینی

است که در محور ارتفاع با فرجه ۶۰ درجه شکسته و دو سطح شیب دار

متقابل بوجود آمده باشد. آثار این قسمت عبارتست از:

۱ - دیوار مدخل (شکل ۳)، که به گواهی بقایای موجود پسایه، از لبه

تنگل بهاباد تا پایه قسمت مرکزی ممتد بوده و ضخامت آن بیش از یک متر

۱۸- درگناباد و بجستان به دره بین دوکوه که در عین حال مسیل وسیع است تنگل میگویند.

۱۹- به موجب گفته بعضی از اهالی محل، از این تپه ها که سه‌تای آن مرتفع است، هنگام حدوث زلزله، در نقاط نزدیک گردوخاک برخاسته میشود.

۲۰- بند باغ یعنی سدی که در تنگ غربی قلعه زیر قلعه دختر برای «باغ سلومه» و «باغ متعلق به قریه سلومه» ایجاد گردیده است.

۲۱- درگناباد و بجستان به مسیل‌های کوچک بین دوکوه یاد حقیقت شاخه‌های تنگل تنگ میگویند.

۲۲- شاید عده‌ای از مردم سیستان در آنجا بوده‌اند زیرا لشکر سیستان در ۵۹۰ به قهستان

آمده و با ملاحظه رزم داده‌اند؛ ایضا تاریخ سیستان.

و ارتفاع بعضی از نقاط آن حدود یکمتر است. در وسط این دیوار آثار پایه يك برج نیم گرد بنظر میرسد که از سمت غرب آن، و احتمالاً از دو سمت آن، وارد میشده اند. عرض این مدخل بیش از یکمتر و نسبتاً تنگ بنظر میرسد. قبل از این مدخل راه نسبتاً سهل‌الورودی موجود بوده که، بموجب اظهار راهنمای محلی، کثر قاطر رو نامیده میشده و ابتدای آن، در کنار تنگل بهاباد واقع در شرق قلعه، تا دیوار مدخل حدود يك کیلومتر فاصله داشته است. این مدخل از قسمت شمال شرقی بقسمت شمال غربی ممتد بوده و بالاخره وسیله يك دروازه فراخ تراز گوشه شمال غربی به قسمت مرکزی و مرتفع راه میداده است.

۲ - قطعات ساختمانی مختلف الابعاد (۳×۲ ، $۳/۵ \times ۳$ ، ۴×۳ و غیره) که در شیب این قسمت ساخته شده و در محل سنگر گفته میشود. مجموع این سنگرهای سنگی فعلاً بصورت سطح وسیع سنگلاخی بچشم میخورد و ارتفاع اکثر آنها به ندرت از يك متر تجاوز میکند.

۳ - آب‌انبار که در بین دو قسمت مذکور (شمال شرقی و شمال غربی) ساخته شده است این آب‌انبار مربع که عمق فعلی آن، نسبت به بعضی نقاط باقیمانده دیوار، دو متر است با سنگ و ساروج باندازه $۹/۳۰ \times ۹/۳۰$ متر ساخته شده است و دیوار قسمتی از آن را سنگ طبیعی قلعه تشکیل میدهد. احتمالاً آب باران سطح قلعه پس از پر شدن آب‌انبار به پرتگاه خطرناکی که در شمال آن واقع می‌باشد سرازیر میگرددیده است.

دوم قسمت شمال غربی - این قسمت از قسمت شمال شرقی مرتفع تر و در وضعی است که صعود بقسمت مرکزی قلعه را تسهیل نمیکرده است. سطح این قسمت، مانند قسمت شمال شرقی، باده‌ها سنگر پوشیده شده است. (شکل ۵) و مطلب تازه‌ای که در آن بنظر میرسد وجود سنگرها یا قطعات ساختمانی است که دیوار آنها را سنگ طبیعی قلعه تشکیل میداده است به

این معنی که در هر جا دیواره های سنگی وجود داشته با گذاردن قطعات مناسب سنگ در طرفین و یا سایر جاهای خالی يك مستطیل تشکیل داده اند.

سوم قسمت جنوبی - در سطح این قسمت، که بصورت بیضی باریک و فعلاً شیپ دار و پشت ماهی است، بقایای مختصر ساختمانی چون پست و بلندیها به چشم میخورد و احتمالاً قطعاتی با مصالح کم دوام ساخته شده و یا اصولاً فاقد ساختمان قابل ملاحظه ای بوده است.

چهارم قسمت مرکزی - این قسمت بمنزله قلب قلعه و دارای مساحتی در حدود 30×50 متر میباشد و شامل مهمترین ساختمانهای قلعه بوده است و این ساختمانها، با توجه به آثار موجود، از خارج بداخل مشتمل بر سه حلقه است به نحوی که دیوارهای هر حلقه خارج از دیوارهای حلقه داخل خود پائین تر می باشد.

حلقه خارجی - وضع این حلقه در سمت غرب تقریباً روشن و عبارت است از:

۱ - دیوار غربی که با برجهای مدور تقویت شده بوده و فعلاً بالای آن و برجهای تقویت کننده آن فرو ریخته و بلندترین نقطه باقیمانده آن $8/20$ متر ارتفاع دارد (شکل ۵). ضخامت این دیوار، که در شمال به ضلع غربی دروازه فراخ منتهی میشود و در جنوب پس از طی چند متر به سمت شرق می پیچد، $2/10$ متر است. درونیم برج تقریباً روشن این دیوار هر يك به فاصله ۲۴ متر از دیگری قرار گرفته و شعاع داخلی هريك $2/75$ و ضخامت دیوار آن $2/10$ متر است. در سطح این دیوار، علاوه بر نیم برجها، روزنه های مستطیل تعبیه گردیده که احتمالاً به عنوان پنجره و محل دیده بانی و یا انداختن تیر از آنها استفاده میشده است. (شکل ۶)

در پشت این دیوار قطعات ساختمانی تقریباً مربع بضلع ۸ متر واقع

شده است. پایه دیوار این قطعات که خرابه و پراز سنگ و خاک است گاهی مشخص و در بعضی نقاط نامشخص و تا دوضلع شمالی و جنوبی ممتد است.

۲ - دیوار شمالی که ، مانند دیوار غربی ، با برج تقویت گردیده و فعلا شامل آثار ذیل است :

يك دروازه چهار متری که درست در جنب گوشه شمال غربی واقع و حدفاصل بین قسمت شمال غربی و قسمت مرکزی قلعه میباشد و ضخامت پایه غربی آن ۲/۵ متر است .

يك برج مدور که پیرامون آن حدود ۳۲ متر و ارتفاع فعلی آن حدود ۵ متر است (شکل ۷) .

يك دیوار بهمین ارتفاع بین برج و دروازه مذکور .

مطلب جالب توجهی که در این دیوار بچشم میخورد وجود قطعات چوب قهوه ای تیره در داخل دیوار سنگی است (شکل ۸) . این قطعات احتمالا برای استخوان بندی و اتصال قطعات سنگ کار گذارده شده و یا به احتمال ضعیف بعنوان چوب بست مورد استفاده بوده است .

در پشت این دیوار ، که ضخامت آن با دیوار سمت غرب برابر بنظر میرسد ، قطعات ساختمانی از جمله يك اطاق یا آب انبار به اندازه هر ضلع هشت متر است . ۳ - دیوار شرقی که ، بعلت شیب تند قله ، فرو ریخته و قطعات ساختمانی آن مشخص نیست ولی جاوبیجا در آن سمت پایه های سنگی دیده میشود و احتمال میرود که در جلو و یا عقب آنها اطاقهایی وجود داشته است .

حلقه وسطی - این حلقه ساختمانی که عرض آن حدود ۸ متر است بین حلقه خارجی و بنا های مرکزی قرار گرفته و وضع آن بخصوص در سمت مشرق ، به علت سقوط قله ، مبهم و فعلا بصورت يك محوطه شیب دار است . شاید از این حلقه بعنوان حیاط بین بنا های مرکزی و حلقه خارجی استفاده میشده و یا شامل قطعات ساختمانی بوده است .

حلقه و یا قلب قسمت مرکزی - در این قسمت قطعات ذیل ، از شمال به جنوب ، قابل تشخیص است :

يك تالار احتمالا صليب شكل كه طول بازوی شمالی آن $3/5$ و عرض دهانه آن بازو ۴ متر است ولی وضع بازوهای سه سمت دیگر بخوبی روشن نیست. در جلو دهانه این بازو و دیوار طرفین آن بدو آيك سكو و بعداً محلی به عمق يك متر بادیوار سنگی دیده میشود (شكل ۱۰) و دویم رفته انسان را پیاده حوضخانه‌ها و یاسرپینه حمامهای بعضی دهات گناباد می‌افزاید. يك قطعه چهار گوش بضلع هشت متر كه دیوارها و داخل آن بهم ریخته است و شاید در سالهای اخیر مورد جستجو و یاد در آوردن آجر قرار گرفته است. يك راهرو شرقی - غربی كه عرض آن $1/40$ متر و ضخامت دیوار - هایش $0/75$ متر است و به قطعات طرفین خود از جمله قطعه چهار گوش فوق - الذ کراه میداده است.

يك تالار مستطیل به عرض ۸ و طول حدود ۱۶ متر كه در جنوب راهرو فوق الذکر واقع است و ارتفاع دیوار جنوبی آن، در سمت خارج، دو متر است (شكل ۱۲). و سمت این تالار نسبتاً زیاد بنظر میرسد و شاید یکی از حیاطهای فرعی بوده است. ضخامت دیوارهای محیط بر این تالار يك متر است (شكل ۱۱) و در گوشه جنوب غربی آن يك برج به شعاع $1/5$ متر (شكل ۱۳) به چشم میخورد و احتمال میدهد كه در سه گوشه دیگر نیز برجهایی وجود داشته است. داخل این برج پراست و شاید اصولاً به عنوان يك جرز تقویتی ساخته شده و یا در بالا خالی و محل نگهبان بوده است.

اضافه بر قسمتهای مذکور آثار دو نوع تأسیسات دیگر در اطراف قلعه دختر دیده میشود: اول حفره‌ها یا، به اصطلاح راهنمای محلی، سنگ آبهایی كه در شیب غرب قله برای ذخیره آب یا مخفی شدن نگهبان در سنگ حفره یا انتخاب شده بوده است. دوم يك خندق كه در كمر قله و در سمت شمال غرب ایجاد گردیده و فعلاً مانند يك مسیل با شیب تند به نظر میرسد.

ب - مصالح

مصالح عمده آثار باقیمانده قله را قطعات سنگ نامنظم تشکیل

میدهد که با ملاط گچ مخلوط باخاك و یا ساروج کار گذارده شده است. در انتهای دیوارهای فروریخته به آسانی وجود گچ قابل تشخیص است ولی در سطح عمودی دیوارها ملاط سفت، چون ساروج، به نظر میرسد و احتمال می رود در ملاط اصلی گچ و در بند کشی ساروج بکار رفته است (شکل ۹). البته در اندود آب انبار بزرگ بین دو بال شمالی استعمال ساروج مسلم و قطعات باقیمانده آن مانند سنگ مرمر سفت است. غیر از مصالح یاد شده یعنی سنگ و گچ و ساروج و قطعات چوب که فوقاً اشاره شد، تعداد زیادی قطعات آجر مختلف در قلعه مشاهده میگردد. این آجرها به ابعاد ذیل است:

آجر خاکی رنگ به اندازه های $۳۰ \times ۳۰ \times ۵$ سانتی متر.

آجر خاکی تیره به اندازه های $۲۰ \times ۲۰ \times ۴$ سانتی متر.

آجر خاکی نزدیک به صورتی به اندازه های $۲۵ \times ۲۵ \times ۵$ سانتی متر.

آجر قرمز به اندازه های $۳۵ \times ۳۵ \times ۵$ سانتی متر.

و احتمال می رود که در قوسها و سقف قطعات ساختمانی آجر بکار میرفته است؛ این احتمال را وسعت مساحت اطاقها افزایش میدهد زیرا پوشش تالارهای ۸×۸ متر با سنگ به آسانی میسر نیست.

در این جا می باید یاد آور شد که در حال حاضر هیچ گونه سقفی از قطعات ساختمانی قلعه مشهود نیست و ابعاد آن قطعات با توجه به پایه ها و آثار موجود بر آورد گردیده است و مادامی که کاوشهای دقیق علمی در قلعه صورت نگیرد وضعیت اصلی آن بخوبی قابل تشخیص نخواهد بود.

ج - زمان تأسیس و دلایل تاریخی

قلعه دختر مزار بجستان گناباد، مانند قلعه دختر شوراب گناباد^{۲۳} و قلعه فرود کلات گناباد،^{۲۴} يك بنای قبل از اسلام و مربوط به دوره ساسانی به نظر میرسد زیرا:

اولاً مانند سایر قلاع دختر دوره ساسانی بر فراز يك قله منفرد و رفیع و در کنار یکی از راههای داخل فلات و قسمتهای شرقی ایران باستان قرار دارد. در این مورد میباید توضیح داد که اضافه بر معبر اصلی مرکز گناباد، که نگارنده در مورد دیگر ۲۵ یاد آور شده، يك معبر نیز در طریق تون و بجستان و محولات وجود داشته و احتمالاً همان معبری است که اکنون بجستان را به فردوس مربوط میکند و از چند کیلومتری شرق قلعه میگذرد. راه دیگری نیز از حدود شمالی قلعه ولی با فاصله بیشتر بنام راه «عراق» عبور میکرده است.^{۲۶}

ثانیاً مانند سایر بناها و قلاع دختر دوره ساسانی دارای تالارهای مربع و مستطیل، راهروها، آب انبارها و دیوارهای تقویت شده بابرجهای مدور است. ثالثاً، مانند بناهای دوره ساسانی، مصالح عمده آنرا قطعات سنگ، آجر، گچ و ساروج تشکیل میدهد. در مورد استعمال قطعات چوب می باید یاد آور شد که این روش برای اتصال یا استحکام دیوار بناهای قرون اولیه اسلامی از جمله تاریخانه دامغان منسوب به قرن دوم هجری، معمول بوده^{۲۷} ولی معماران دوره ساسانی نیز آنرا در بناها از جمله کاخ تیسفون، بکار برده اند.^{۲۸}

رابعاً آجرهای موجود در سطح قلعه اغلب از نظر ابعاد و رنگ با آجرهای دوره ساسانی قابل مقایسه است و چنانچه در قوسها و سقفها بکار رفته باشد نیز یاد آور طرز کار در بناهای دوره ساسانی، از جمله کاخ سروستان^{۲۹}، میباشد. خامساً سفالهای ساده و لعابدار سطح قلعه، با نقوش حکاکی شده، مهر شده، برجسته و منقوش یاد آور سفالهای قرون اول تا هفتم هجری است و نشان میدهد

۲۵- به حاشیه شماره ۱ مراجعه شود.

۲۶- به جدول روبروی صفحه ۱۴۰ کتاب صورۃ الارض از ابن حوقل، ترجمه دکتر جعفر شعار، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران ۱۳۴۵ مراجعه شود.

27- A. Godard, Gazette des beaux arts, T. 12, Paris, 1934, pp. 228-231

28- H. Saladin, Manuel d'art musulman, Paris, 1907, p. 30.

29- A. U. Pope, A Survey of Persian art, London, 1938, p. 148.

* روش سفالسازی دوره ساسانی، مانند سایر رشته های هنری، در دوران اسلامی تقویت شد و به همین جهت تشخیص سفالهای دوره مزبور و قرون اولیه اسلامی، بخصوص سفالهای ساده و دارای لعاب ترك خورده، قابل تأمل است.

که قلعه تا قرن هفتم هجری قابل سکونت بوده است ولی می باید متذکر بود که در دو قرن اول هجری گناباد و بيجستان ، مانند اکثر نقاط ایران ، در معرض دسیسه ها و نابسامانی های دربار خلافت اموی و عباسی و بعداً در جریان رقابتها و عمر نسبتاً کوتاه سلسله های طاهریان ، صفاریان ، سامانیان و غزنویان بوده و بعبارت دیگر مجال و قدرت ایجاد این طور بنای عظیم واقع در انتهای این گونه قلعه رفیع رانداشته است. البته در دوره سلجوقی مقتضیات و شرایط ایجاد این نوع قلعه ها بوجود آمده و مورد توجه پیروان حسن صباح قرار گرفته بود ولی این فرقه غالباً قلعه های سابق را متصرف میشدند^{۳۰}. البته ایجاد بعضی قلاع ، چون قلعه مؤمن آباد قاینات ، به آن فرقه نسبت داده شده است^{۳۱} ولی ، بعلت وجود قطعات سفال مربوط به قبل از حادثه اسماعیلیه ، احداث قلعه دختر مزار بيجستان گناباد در دوره سلجوقی منتفی است .

به نظر میرسد که این قلعه در دوره ساسانی و یا قبل از آن ساخته شده و در دست امیران محلی بوده و در قرون اولیه اسلامی نیز بهمان ترتیب مورد استفاده قرار داشته است و ، هنگامیکه در تصرف پیروان حسن صباح بوده ، به فرمان خوانین غوری و مغول ویران شده است^{۳۲}. احتمالاً سنگرهای متعدد قلعه توسط اسماعیلیه بنا شده است زیرا ، برخلاف قسمت مرکزی ، قطعات سنگ دیوارهای این سنگرها بدون ملاط و بدون دقت لازم کار گذارده شده است . اسماعیلیه از اواسط قرن پنجم تا اواسط قرن هفتم در قهستان کم و بیش دارای قدرت و صاحب استحکامات آن خطه از جمله گناباد و بيجستان بوده

۳۰- تاریخ حبیب السیر تألیف غیاث الدین بن مہام الدین الحسینی ۹۲۷- ۹۳۰ هجری، جلد دوم از انتشارات کتابخانه خیام، ۱۳۳۳ شمسی، ص ۴۶۵ و ۴۶۶.

۳۱- بهارستان در تاریخ و تراجم رجال قاینات و قهستان تألیف آقای حاج شیخ محمد حسین آینی، تهران ۱۳۲۷، ص ۲۱ .

۳۲- به حاشیه های ۳۳ و ۳۶ مراجعه شود .

و گاه و بیگاه مورد حمله فرمانروایان وقت قرار میگرفته اند. یکی از آن حملات بنا بر حکایت کتاب بهارستان در سال ۶۲۴ هجری به این ترتیب صورت گرفته است: «در سنه ۶۲۴ طایفه اسماعیلیه یکنفر از بزرگان امرای جلال-الدین غوری را در ولایت گنجه بقتل رسانیدند و این کار خیلی بر جلال الدین گران آمد پس سوار شد و بالشکر خود روی ببلاد اسماعیلیه نهاد و از حدود الموت تا کرد کوه خراسان را خراب کرد و شوکت ملاحده را درهم شکست...»^{۳۳}.

به احتمال قوی گرد کوه خراسان با قلعه دختر مزار بهجستان در رابطه است زیرا نام دیگر آن قلعه گرد کوه است^{۳۴} و علت آن نام وجود قلعه مخروطی مقابل و نزدیک قلعه در سمت شرقی تنگل بهاباد میباشد که بر طبق اظهار راهنمای محلی در آن سمت نیز آثار سنگرهائی وجود دارد.^{۳۵}

حمله دیگر در زمان هلاکوخان مغول و مربوط به این خبر است: «... هلاکوخان از آنجا منزل به منزل می آمد. چون به حدود زاوه و خواف رسید اندک عارضه طاری شد و کواکایلکا و کیتوبو قانونیان را با دیگر امرا نامزد فتح باقی ولایت ایشان فرمود. چون به حدود قهستان رسیدند، رنود اندک مقاومتی نمودند، لکن در یک هفته زمان جمله را بگرفتند و دیوارها بینداختند و کشتن و غارت کرده اسیران بردند».^{۳۶} این خبر را وجود محلی بنام «لورود حربگاه = جنگ گاه لب رود» که بین قریه مزارو قلعه دختر است و هم چنین وجود قبرستان وسیع مجاور قریه مزار تأیید میکند. مساحت این قبرستان نزدیک به ۴۰۰ × ۴۰۰ متر میرسد (شکل ۱۴) و قبرهای متعدد

۳۳- بهارستان در تاریخ و تراجم رجال قایمات و قهستان تألیف آقای حاج شیخ محمد حسین آیتی

تهران ۱۳۲۷ ص ۱۰۰

۳۴- ایضاً تاریخ و جغرافی گناباد ص ۱۸۰

۳۵- این سنگرها احتمالاً هم عصر با سنگرهای قلعه دختر است.

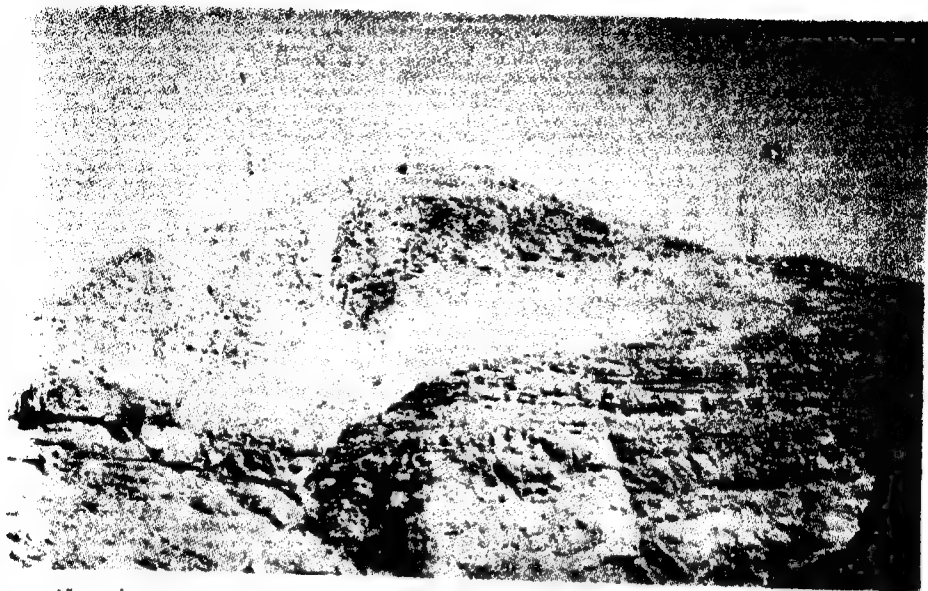
۳۶- جامع التواریخ تألیف رشیدالدین فضل الله، ۷۰۴ هجری قمری، جلد دوم بکوشش

دکتر بهمن کریمی، تهران ۱۳۳۸.

و طویل (بعضی بطول ۴/۵ متر) دارد که با جمعیت چهارصد نفری فعلی آن قریه متناسب نیست و اگر با وضع مخصوص و طول بیش از حد قبور خود متعلق به قبل از اسلام نباشد، احتمالا برای دفن کسانی که در نتیجه کشتار وحشت ناک بین مغول و اسمعیلیه در گذشته اند بوجود آمده است .

نتیجه

- ۱- قلعه دختر مزار بجستان گناباد در دوره ساسانی یا قبل از آن ساخته شده؛ قسمت شمالی آن محل سکونت سپاهیان ، قسمت جنوبی آن محل خدمتگزاران معمولی، مرکز آن مقر حاکم و معبد قلعه بوده است .
- ۲- قلعه نامبرده در قرون اولیه اسلامی (۱ تا ۵ هـ) بهمان ترتیب سابق ، کم و بیش ، مورد استفاده بوده است .
- ۳- در اواخر قرن پنجم هجری بتصرف پیروان حسن صباح درآمده و در قرن هفتم توسط غوریان و مغولان ویران شده است .

قله‌ای که قلعه دختر مزار بجهستان میناباد بر فراز آن ساخته شده است. دیوار و برج غربی آن در بالای قله بچشم می‌خورد.

دیوار و برج شمالی قلعه دختر مزار بجهستان میناباد بر فراز قله. درپائین آناردیوار سنگرها بچشم می‌خورد

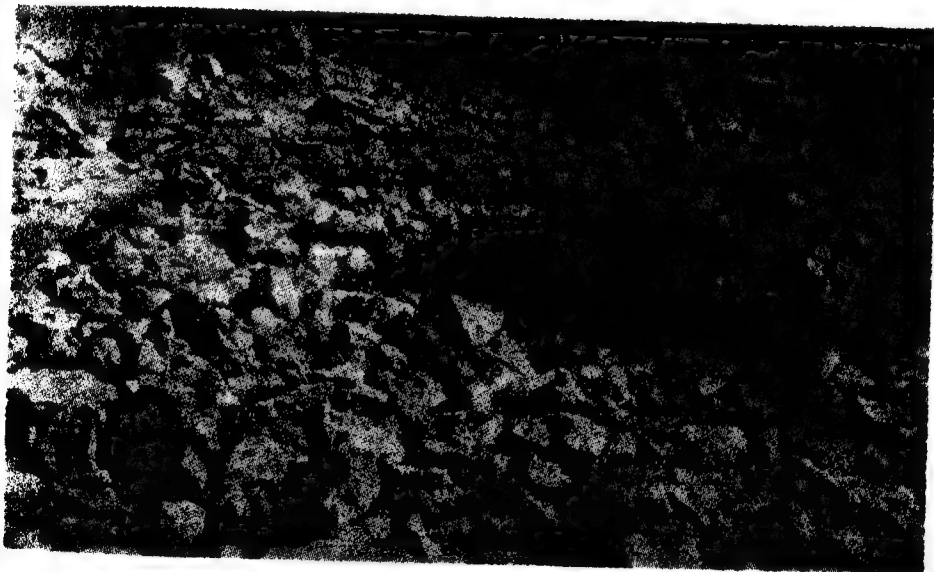
آثار دیوار مدخل قلعه دختر مزار بجستان گناباد . در سمت چپ قسمت مرکزی قلعه و در سمت راست آثار سنگر های قسمت شمال شرقی دیده میشود

آثار سنگر های قسمت شمال غربی قلعه دختر مزار بجستان گناباد.

دیوار و برج مدور غربی قلعه دختر مزار بجستان که ارتفاع فعلی آن ۸۲۰ متر است

قسمتی از دیوار فروریخته سمت غرب قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بجستان گناباد. در سمت راست روزنه مستطیلی پنجم میخورد .

شکل ۷

برج مدور سمت شمال قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بچستان گناباد که پیرامون آن حدود ۳۲ متر و ارتفاع فعلی آن حدود ۵ متر است.

شکل ۸

قسمتی از دیوار شمال قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بچستان گناباد که در روی سنگ طبیعی قله کار گذاشته شده است. سوراخها نشانه وجود قطعات چوب است.

قسمتی از دیوار شمال قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بجنستان گناباد که هنوز آثار اندود ساروج در پائین آن بچشم میخورد

آثار يك تالار احتمالا صلیب شكل. در سمت راست نیش شرقی بازوی شمالی و در سمت چپ دیوار شمالی محلی بمق يك متر و در بین آن دو سكوئی دیده میشود .

گوشه جنوب غربی تالار یزدک قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بهستان گناباد که ضخامت دیوار آن یک متر است.

قسمتی از دیوار جنوبی قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بهستان گناباد

موشه جنوب غربی نالار بزرگ قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بجستان گناباد که بایک برج توپر یا جرزمدور به شعاع ۱/۵ متر تقویت شده است .

قبرستان وسیع مجاور قریه مزار بجستان گناباد که احتمالا اجساد گشته شدگان جنگ بین مغولان و اسماعیلیه در آن دفن شده است. طول بعضی از قبرها به ۵۴ متر می‌رسد.

بريگاد قزاق

ترجمہ

سرہنگ بیچی شمیدی

مقاله‌ای که تحت عنوان «بریکاد قزاق» از نظر خوانندگان ارجمند مجله بررسیهای تاریخی میگذرد ترجمه مقاله‌ایست بقلم M. Pavlovitch که در تاریخ ۱۹۱۱/۱۱/۲۳ در مجله دنیای مسلمان Revue du Monde Musulman بچاپ رسیده است. اصل این مقاله در آرشیو کشور فرانسه موجود میباشد و فتوکپی آن در بایگانی مقالات تاریخی بررسیهای تاریخی نگهداری میشود و اینک برای اولین بار بفارسی ترجمه میگردد .

نویسنده این مقاله طرز بوجود آمدن بریکاد قزاق را در ایران شرح داده . اسامی افسران و درجه‌داران روسی که هنگام تشکیل بریکاد مزبور بمنظور تعلیم افراد آن به ایران آمده‌اند نام میبرد وضع سربازان داوطلب را با وضع قزاقها مقایسه مینماید و اعمالی را که فرماندهان روسی قزاق در ایران مرتکب شده‌اند شرح میدهد ، سپس مقاله را با اشاره‌ای به عهدنامه های گلستان و ترکمن‌چای و نتایج حاصله از آنها بپایان میرساند، مقاله مزبور حاوی نکات تازه‌ای از نظر تاریخی است و مطالعه آن برای پژوهشگران تاریخ معاصر ایران بی‌فایده نخواهد بود .

سرهنگ یحیی شهیدی

بریگاد قزاق

از آغاز سال ۱۹۰۵، عدم رضایت ایرانیان از سیاست زمامداران وقت که سیاست مستبدانه را اعمال میکردند زیادتر میشد، این عدم رضایت با توجه به سیاست دولت روسیه تزاری که سبب سرافکنندگی مردم شده بود زیادتر میگردد و مردم را بسوی انقلاب سوق میداد. جنبشهای آزادیخواهان از شهری به شهر دیگر سرایت میکرد و بزودی کلمه مشروطیت شعار انقلابیون و سبب اتحاد میهن پرستان گردید، ابتدا فکر تغییر رژیم در شهرستانهای بزرگ مخصوصاً تهران، تبریز، رشت، شیراز و اصفهان پیدا شد ولی کم کم موج انقلاب نواحی

ترجمه

سرمنگ یحیی شهمیدی

✱ — عنوان مقاله در اصل سند La Brigade Russe en Perse میباشد،

گویا منظور نویسنده مقاله از بکار بردن این عبارت آن بوده که مسجل نماید فرماندهان روسی قزاق عامل اجرای مقاصد دولت مطبوع خود در ایران بوده اند.

دور کشور رانیز دربر گرفت، شاه برای مقابله با این انقلاب چه نیروهائی در اختیار داشت؟

ارتش ایران از عده‌های منظم «نظام» و عده‌های غیر منظم «ردیف»^۱ تشکیل میشد، اولی برابر آمار شامل: پیاده، سوار، توپخانه بود. ارتش ایران در روی کاغذ از ۸۴ گردان ۸۰۰ نفری و ۳ هنگ قزاق و ۱۲۵ اسواران نامنظم (چریک) ۱۸ هنگ توپخانه که جمعاً ۱۵۰۰۰۰ سرباز بودند تشکیل میشد ولی در حقیقت قسمت اعظم این ارتش وجود خارجی نداشت.

ژنرال روسی بنام «Kossagovsky» کوساگوسکی، فرمانده سابق بریگاد قزاق‌های ایران در گزارش مجرمانه خود اطلاعات جالبی از نیروی ارتش ایران بدولت روسیه داده است. خدمت نظام مطلقاً زیر امر استبداد قرار دارد، سربازان فقط برای امرار معاش وارد خدمت شده‌اند، بین سربازان ارتش ایران اشخاص پیر نیز وجود دارد. ۲. هنگ‌ها که میبایستی ۸۰۰ نفر سرباز داشته باشند سربازان موجود آن از ۲۰۰ نفر تجاوز نمیکنند. در مورد چریک‌ها وضع از اینهم بدتر است. سواران حوزه نظام قزوین که تعداد آنها ۶۰۰ نفر برآورد میگردد از ۸۰ نفر تجاوز نمیکنند که ۵۰ نفر آنها هم بعنوان گماشته نزد افسران خدمت میکنند. حاکم قزوین فقط ۳۰ نفر سوار چریک در اختیار دارد.

هزینه ارتش ایران خیلی کم است، حقوق و جیره افسران و سربازان پرداخت نمیشود عدم پرداخت حقوق سبب ناراحتی‌های پی‌درپی در بین سربازان میگردد.

لباس‌های افسران و سربازان بطور مرتب داده نمیشود. اسلحه آنها

۱- کلمه‌های «نظام» و «ردیف» بصورت «Nizam» و «Redf» در متن فرانسه نوشته شده است.

۲- «در قانون برای ثبت نام نظامیان سن مشخص پیش‌بینی نشده است بطوریکه میتوان در صفوف نظام ایران پیرمرد ۸۰ الی ۹۰ ساله را پهلوی جوان ۱۶ ساله دید.»

Colonel, Medvedev, Persia. Saint-Petersbourg 1909

تفنگ ورندل «Werndl» یا کرنیکا Krinka میباشد که اغلب آنها هم زنگ زده اند. این جنگجویان که ظاهری فقیرانه دارند بکار بردن اسلحه را نمیدانند و از نظر تیراندازی هم ضعیف هستند و قادر نیستند هدفها را از نزدیک بطور دقیق نشانه گیری کنند.

در ایران در حال حاضر، خدمت نظام به مسلمانان اختصاص دارد، مسیحیان، اسرائیلیان، زرتشتیان و همچنین شهرنشینان در نظام ایران خدمت نمیکند. قسمت اعظم سربازان پیاده از طوایف یکجانشین دهات آذربایجان میباشد که فقط ۱۵ درصد آنها را میتوان از نظر نظامی بودن بحساب آورد.

سنگینی خدمت نظام روی دوش آبادیهای فقیر است. دهات مالکین بزرگ و آبادیهاییکه قلمرو «تیول» اغنیا و ثروتمندان و مخصوصاً بزرگان و اشخاص مهم میباشد ملزم بدادن سرباز نیستند. ساکنین شهرهای بزرگ راه فرار از نظام را بخوبی میدانند آنها بعنوانین مختلف از خدمت نظام شانه خالی میکنند. ساکنین دهاتی که سرباز میدهند مجبورند معاش عائله تحت تکفل او را تأمین کنند و همچنین بخود سرباز هم بدادن انعام، تدارك و خانواری كمك نمایند.

انعام هدیه ایست که یکمرتبه داده میشود و ارزش آن ۵ تا ۲ تومان است.^۳ تدارك خرج سالیانه است از ۱۰ تا ۲۰ تومان. خانواری پاداشی است که بصورت جنس داده میشود و معمولاً گندم است، ولی اغلب این بخششهای اجباری را رؤسا برای خود بر میدارند و به سربازان چیزی نمیدهند و علاوه بر آن سعی دارند که از سربازان هر چه میتوانند بیشتر استفاده کنند و سربازان چون تدارك نمیشوند مجبورند برای امرار معاش بمشاغل دیگری که با حرفه سربازی آنان وجه تشابهی ندارد مشغول گردند. عده ای از آنها نزدنجبای ثروتمند

۳- تومان معادل ۴/۳۵ فرانك میباعد (نویسنده).

و یا خارجیان پولدار خدمت میکنند و مرسوم است که آنها دو نفر سرباز را برای خود اجیر نمایند تا یکی در روز و دیگری در شب پاسداری بدهد. سربازان اغلب آشپزی و سایر کارهای منزل را هم انجام میدهند.

حقوق ثابتی برای کار این سربازان پرداخت میشود، قزاق پیاده سه تومان دریافت میکند، قزاق سوار که کالسکه ارباب را هنگام گردش در شهر اسکورت میکند روزانه چهار تومان دریافت مینماید. این رسم تقریباً مورد تأیید روسا بود زیرا آنها بخوبی میدانستند سربازی که مستمری خود را دریافت نمیکند قادر به تأمین معاش روزانه نخواهد بود و بهمین علت چنانچه در خارج به شغلی مشغول شوند مورد بازخواست قرار نخواهند گرفت، بعضی از آنها که پول دارند رباخواری را پیشه خود کرده اند و در مقابل هر نوع اشیاء کم قیمت نقره ای وام میدهند و منفعت هنگفتی در ماه از بدهکار دریافت میدارند. چنانچه بدهکاران شکایتی از زیادی بهره بکنند و یا برعکس سربازان از مشتریان خود بعلت عدم پرداخت بدهی شکایت نمایند، مقامات مسئول از سربازان حمایت کرده و بدهکاران را مجبور به پرداخت بدهی مینمایند.

عده از سربازان برای پیدا کردن کار در بازار سرگردان هستند بعضی از آنها به قصابی، سقط فروشی و یا صرافى مشغولند.

توپخانه ارتش ایران دارای دو یست توپ سرپرست که اغلب برنزی میباشد قنداق و چرخهای توپها وضع اسفناك و رقت باری دارند، تاریخ ساخت آنها به زمان امپراطور یس کاترین دوم (۱۷۹۶-۱۷۶۳) مربوط میشود که به پادشاه ایران هدیه کرده بود و همچنین توپهای برنز از نوع Uchatius موجود است که در حال، هیچیک از این توپها ارزش ندارند چون بواسطه ماندن بد در متن مقاله چنین است ولی با توجه بارزش پول و هزینه زندگی در آن تاریخ چنین مینماید که این مبلغ ماهانه باشد.

«مترجم»

در قورخانه زنگ زده و علاوه بر آن سرباز و افسری که بتواند آنها را بکاراندازد وجود ندارد و حتی اسبی که قادر به کشیدن آنها باشد نیست. استحکاماتی در ایران موجود نیست مگر چند دیوار مخروطه گلی و چند خندق و یک باستان و چند برج و باروی کوچک در تهران بطور کلی، این ارتش قادر به حمایت از شاه در مقابل انقلابیون نمیباشد و در عین حال خودش هم در صورت سرکشی و طغیان خطرناک نیست. دولت بعلت خالی بودن خزانه قادر نیست تشکیلات نظام مرتبی بوجود آورد.

پس از قتل ناصرالدین شاه که در ۱۸۹۶ بوسیله میرزا رضا کرمانی اتفاق افتاد ثروت او که بی حد و حساب تصور میشد افسانه ای بیش نبود، خزانه مملکت خالی دولت مقروض و بجای جواهرات گنجینه مغول بزرگ Grand Mogol سنگهای بدلی قرار داده بودند. دولت بواسطه مشکلات مالی نمیتوانست حقوق ارتش را پرداخت کند و یک نارضایتی مداوم بین افسران و سربازان وجود داشت. و بهمین دلیل سربازان تکیه گاه قابل اطمینانی برای شاه نبودند هنگام اغتشاش ۱۹۰۶ چهارصد سرباز از گارد شخص شاه یعنی از دسته های منتخب و صمیمی، بعلت فتوای روحانیون، از سرکوبی انقلابیون خودداری کردند یک هنگ کامل نیز از آنها پیروی کرده و از جنگ با مردم خودداری کرد.

تنها حامی شاه و تنها مدافع جدی رژیم استبداد در ایران و برای مدتی زیاد «بریکاد قزاق اعلیحضرت شاه» بود. این بریکاد نقش مهمی در کشور بازی کرده است و لازم میباشد که در مورد مبدأ تشکیلات آن مطالبی را به اطلاع برسانم.

بریکاد قزاق سی سال است که در ایران تشکیل شده و موقعی که ناصرالدین شاه در سال ۱۸۷۸ در دومین مسافرت خود به اروپا از ایران میگذشت مشاهده کرد سربازانی با او نیفورم واحد در نقاط مختلف این ایالت در بین راه تشریفات نظامی بجا آورده و او را اسکورت میکنند.

این قزاقها پس از جنگ باعثمانیها در سال ۱۸۷۷ در ایران مستقر شده بودند وضع ظاهر هنگهای قزاق که اونیفورم زیبا و سازو برگ درخشانی داشتند نظر شاه را جلب کرد .

از مدتها پیش دولت ایران تصمیم گرفته بود که به تشکیلات نظام مملکت سرو صورتی بدهد و برای این منظور بادولت اتریش مذاکراتی را شروع کرده و به این نتیجه رسیده بودند که دولت اتریش هیئت هایی از کلیه صنوف بغیر از سوار برای تعلیم دادن به ارتش ایران به تهران اعزام نماید ولی این مذاکرات هرگز به مرحله عمل در نیامد .

انگلیسی ها که مایل به توسعه نفوذ خود در ایران بودند مصرأ بدولت ایران پیشنهاد میکردند تا سوار نظام را تشکیل بدهد و ضمناً یادآور میشدند که آنها از تشکیلات سوار نظامی که در بنگال هندوستان ایجاد کرده بودند نتیجه خوبی گرفته اند .

و در ضمن وعده هر نوع کمک مالی هم به ایران داده بودند . دولت ایران خیلی مایل بود پیشنهاد دولت انگلیس را قبول کند و شاه ایران هم که با مشکلات داخلی فراوان در جدال بود بی میل نبود که انگلیس ها را هم در دست داشته باشد .

ولی آخر الامر روسیه موفق شد به «دسیسه های انگلیس» غلبه کند و در نتیجه دولت روسیه تزاری در ۱۸۷۹ فرمان تشکیل بریکاد قزاق را در ایران بدست آورد که فرمانده و مربیان آن نیز از سنت پترزبورگ اعزام شوند ، شاه پس از ورود به تفلیس رسماً به نایب السلطنه قفقاز گرانده دوک - میشل - پاولوویچ . Grand-duc - Michel Pavlovitch مراجعه کرد و تمایل خود را مبنی بر اعزام افسران روسی بایران و تشکیل يك واحد سوار نظام قزاق ابراز داشت . اعلیحضرت تزار روسیه نیز فوراً فرمان لازم برای اجرای این برنامه صادر نمود . در ابتدا اولین هیئتی که به ایران اعزام شدند سه افسر و پنج درجه دار بود .

رئیس این هیئت يك نفر سرهنگ دوم ستاد به اسم دومونتوویچ A. Domontovitch بود که در واحد ایروان خدمت میکرد.

این افسر بعداً شرح مسافرت خود را در ایران طی مقالاتی در مجلهٔ روسکیا استارینا Rousskaia Starina منتشر کرد. اسامی سایر افسران عبارت بود از سرگرد آ. براتکوف A. Bratkoff، افسر مدرسه قزاق Slavropol و يك افسر از هنگ اکاترینودار Ekaterinodar بنام کوچاران كو Koucharenko. در ۱۸۸۲ سرهنگ دوم دومونتوویچ به روسیه احضار و سرهنگ شار کوسکی Charkovsky برای مدت سه سال بعنوان مربی نظامی قزاق‌های ایران انتخاب گردید.

متن قراردادی که توسط وزیر امور خارجه ایران میرزا سعیدخان و وزیر روسیه به امضاء رسیده است در روزنامه یومیه تهران بنام حبل‌المتین (۱۱ مه ۱۹۰۹) درج گردید. بریکاد قزاق در ۱۸۸۰ با دو هنگ تشکیل گردید و دولت روسیه يك آتشبار مجهز به توپ‌های مدل ۱۸۷۷ محصول کارخانه ابوشوف Obouchoff ساخت روسیه به آن هدیه نمود.

بودجه این واحد بطور مجزا تعیین گردید و محل آن نیز از درآمدهای گمرکات شمال ایران تأمین شد. همه میدانستند که تمام عواید گمرکات ایران تحت کنترل دو دولت همسایه یعنی روس و انگلیس میباشد. عواید گمرکات خلیج فارس در گرو مبلغ (۱۲/۵۰۰/۰۰۰) فرانک قرض بود که ایران از دولت انگلیس بموجب قرارداد ۱۹۰۲ دریافت نموده بود.

عواید گمرکات شمال ایران یعنی بنادر دریای خزر - انزلی^۶ - آستارا -

4- Domontavitch, Souvenirs du voyage de la première mission militaire russe en perse. Rousskaia Starina, 1908, Nos 2, 4.

5- The persian revolution, by E. Browne, p. 229.

کتاب انقلاب ایران بقلم ادوارد برون ص ۲۲۹.

۶- پهلری.

مشهد سر ۷ - کنار - گواس^۸ و غیره و همه گمرکات همجوار با قفقاز و ترکستان در گرو و دوقره قرض بمبلغ ۳۲/۵۰۰/۰۰۰ روبل بود که بموجب قرارداد ۱۹۰۱ و ۱۹۰۲ دولت ایران از دولت روسیه گرفته بود^۹ تمام عواید گمرکات شمال ایران بمصرف تادیه قرض روسیه و هزینه بریکادقزاق شاه میرسید. در حقیقت حقوق تمام افسران و سربازان بریکادقزاق کلاً در دست دولت روسیه بود و در عین حال بودجه این واحد اساسنامه و نظامنامه مجزائی داشت.

فرمانده قزاقها فقط از شاه اطاعت میکرد مطیع وزیر جنگ ایران و یا سایر مستخدمین دولت نبود.

از نقطه نظر سیاسی و دیپلماتی دستورات لازم را از کنسول روس میگرفت. فرمانده قزاقهای ایران مستقیماً از سنت پترزبورک Saint - Petersburg تعیین میشد و حقوق خود را هم بر طبق دستورات سفارت روسیه از بانک

۷ - بابلر .

۸ - Kenar - Guass

۹ - اولین مرتبه ۲۲۵۰۰۰۰۰۰ روبل (۶۰ میلیون فرانک) بود که بامداخله بانک استقراضی روس و بابت ۵ درصد دریافت شده بود که در ۷۵ قسط و سالیانه ۸۰۰۰۰۰ فرانک تادیه و مستهلك گردد.

مرتبه دوم ۱۰ میلیون روبل در ۱۹۰۱ در مقابل ودیعه عواید تمام گمرکات دریافت شد، برای دریافت قرض در مرتبه ثانی دولت ایران متعهد شده بود که تا سال ۱۹۱۲ از هیچ دولت دیگر وام دریافت نکند. در اواخر ۱۹۰۲ بدهی دولت ایران سنگین تر شد زیرا باموافقت بانک روس سومین قرض را دریافت نمود. بدون شك چهارمین قرض هم بدنبال میآمد که دولت انگلیس از اعمال سوداگرانه روسیه و نفوذ او در ایران وحشت زده شد و باتمام وسائل بانقلابیون کمک کرد. اولین نتیجه این انقلاب کم شدن نفوذ دولت روس، حفظ و توسعه نفوذ دولت انگلیس بود و همچنین سبب خروج وزیر بلژیکی گمرکات آقای نوس M. Naus یعنی عامل اصلی سیاست روس گردید و همچنین آیین انقلاب موجب ایجاد بانک ملی ایران شد و وطن پرستان آرزو داشتند که بوسیله بانک ملی بتوانند سرعت اقتصاد مملکت را از قید و تیول دولت روسیه خارج نمایند.

استقراضی روس دریافت مینمود و او در کشور ایران در تحت اراده سن پترزبورگ بود و کور کورانه دستوراتی را که به او داده میشد انجام میداد. در شب انقلاب ۱۹۰۵ این بریکاد تحت فرماندهی و. پ. لیاخوف V. P. Liakoff و ستاد روسیه قرار داشت ابو اجمعی این واحد از دوهنگ سوار با چهار اسواران، یک گردان پیاده با چهار گروهان، دو توپخانه سوار با چهار قبضه توپ که جمعاً ۱۵۰۰ نفر میشدند تشکیل میافت، چهار افسر روسی به اسامی سروان پربی نو سوف Perebinosoff مربی توپخانه، سروان اساول Essaul (سروان قزاق) و آ. ژ. بلاسنوف A. J. Blasnoff مربی سوار و سروان و. ژ. اوچاکوف V. J. Ouchakoff مربی پیاده زیر فرمان کلنل لیاخوف خدمت میکردند، به علاوه یک پزشک نظامی روس با اسم م. وایچوسکو M. Voitchusko و یک کمک جراح دامپزشک بنام M. Pliss درجه دار روسی و ه نفر Ouriadniks به اسامی بوندارنکو Bondarenko کراوزف Kravzoff و کلسنیف Kolesni koff سافرونوف Safronov و نروبسک Nerubaiski^{۱۰}. کلیه افسران روس مواجب خود را بمانند اینکه در کشور خودشان (دولت روسیه) هستند از Saint - Pétersbourg دریافت میکردند و علاوه بر آن بمنوان مربی بریکاد شاه، کلنل مبلغ ۲۴۰۰۰ فرانک و افسران هر یک مبلغ ۵۰۰۰ روبل (۱۶۰۰۰ فرانک) از حکومت ایران دریافت مینمودند. درجه داران هم مانند افسران حقوق و علیق اسب خود را نیز از سنت پترزبورگ دریافت مینمودند و ضمناً بهر یک از آنها هم دولت ایران ماهیانه مبلغ ۹۵ روبل (۲۵۵ فرانک) پرداخت مینمود^{۱۱}.

در این بریکاد ۲۷۰ افسر ایرانی خدمت میکرد که حقوق آنها با مقایسه با حقوق افسران و درجه داران روس خیلی ناچیز بود. آنها بطور متوسط ۱۵

۱۰ - در تمام ارتش ایران ۲۸ افسر ۶۳ درجه دار روس خدمت میکنند.

۱۱ - جمعاً یک سرهنگ ۳ افسر و ۵ درجه دار روسیه سالیانه ۱۶۱۹۲ تومان میگرفتند در صورتیکه ۲۷۰ افسر ایرانی با فرمانده خود ۳۶۵۴۹ تومان بیشتر حقوق نداشتند

تا ۲۵۷ روبل (۲۷ تا ۶۶ فرانک) در ماه حقوق دریافت مینمودند. فرمانده سوار ۴۲ روبل فرمانده هنگ ۶۲ روبل و ژنرال ایرانی که آجودان کلنل لیاخوف بود ۱۰۰ روبل در ماه دریافت میداشتند. مع الوصف وضع افسرانی که در بریگاد قزاق خدمت میکردند از سایر افسران بهتر بود و علی رغم حقوق ناچیزی که دریافت میداشتند از وضع خود راضی بودند. حقوق قزاقهای ساده ماهیانه ۳ تا ۵ تومان (۱۵ تا ۲۵ فرانک) است اغلب این سربازان از طایفه شاهسون، کرد و ترکمن و یا افغانی میباشند به آسانی میتوان فهمید که این سربازان از موقعیت جدید خود خوشحال هستند زیرا آنها در پرتو حمایت شاه و بدون کیفر به چپاول و ارضای امیال خود مبادرت میکنند. برای خدمت در بریگاد قزاق جوانان تهران را با حزم و احتیاط و باتوصیه های مخصوص آنها به تعداد خیلی کم و ضمانت والدین و سایر افسران می پذیرند.

سربازخانه بریگاد قزاق در مرکز تهران واقع است، این سربازخانه بنائی است وسیع سه طبقه که مطابق قواعد مهندسی اروپائی توسط ژنرال روس کوساگورکی Kossagorky ساخته شده است دارای ۵ حیاط، اصطبل، قورخانه و ساختمانهای دیگر میباشد و دیوار بلند آجری آنرا احاطه کرده است.

ما میتوانیم ثابت کنیم که بریگاد قزاق از ابتدای امر بعلت تشکیلات مالی، سیاسی و نظامی خودش و بواسطه موقعیت انحصاری که در تهران دارا میباشد وسیله بی نظیری در دست کابینه سن بترزبورگ بود و بمانند جلودار نفوذ روس در ایران است این واحد در عین حال تنها حامی جدی استبداد و تاج و تخت پادشاه است بطوریکه محمدعلی شاه بعد از بمباردمان مجلس به کلنل لیاخوف Liakoff میگفت « شما سلطنت مرا نجات دادید. » بعد از کودتای ۲۳ ژوئن ۱۹۰۸ که ۲۵۰ داوطلب به بریگاد قزاق اضافه شد و

توپخانه به چند قبضه توپ فرانسوی و چهار مسلسل مجهز گردید. در ۲۵ مه ۱۹۰۹ در مجلس عوام انگلستان در مورد مسئله جنگ در ایران از رفتار افسران روسیه انتقاد شد و سخنگوی دولت کری^{۱۲} Grey اعلام کرد: «میگویند امکان دارد کودتای لیاخوف از حد دستوراتیکه باو داده شده است تجاوز کرده باشد و اگر هم چنین باشد آقای کری متقاعد شده که لیاخوف بدون مجوز به چنین کاری اقدام کرده است و از طرف دولت روسیه چنین دستوری بمشارالیه داده نشده است.»

این موضوع را میبایستی یادآور شویم که فرمانده بریکاد قزاق در ایران همیشه چنین وانمود میکرد که به ارتش روسیه تعلق دارد. و به او تکلیف شده است که اعمال و رفتار خود را بمافوق خود گزارش نماید. ۱۳ لباس نظام روسیه را می پوشد و حقوق خود را از دولت Tsar دریافت مینماید و ترفیع او از روسیه ابلاغ میشود (سرهنک دوم لیاخوف در زمان خدمت خودش در تهران بدرجه سرهنکی نائل آمده است) بالاخره در نتیجه تعلیماتیکه قبل از حرکت به ایران دریافت کرده بود و بر طبق قواعد بریکاد قزاق مجبور است تمام کارهایی که وسیله او انجام میشود گزارش نماید و او در سفارت روس در تهران دارای شغل سیاسی میباشد، همچنین ما میدانیم که لیاخوف قبل از اقدام بکاری نه تنها با آقای هارتویگ مذاکره

12- Lord Charles Grey .

۱۳- آقای هارتویگ H. Hartwig سفیر روسیه در تهران هنگام استراحت خود در سن پترزبورگ در مصاحبه ای با خبرنگاران روزنامه های روسیه (نوامبر ۱۹۰۸) عمداً خاطرنشان کرد که «وظیفه سرهنک لیاخوف عبارت از رسیدگی بواحد مربوطه خودش میباشد و از دخالت در امور سیاسی شدیداً ممنوع شده است و بواسطه همین گزارش، او خود را در کنترل سفیر روس میدید - میبایستی توجه داشت که کلنل لیاخوف یک افسر نظامی روسیه و تابع نیروی نظامی قزاق میباشد و مجبور است که درباره فعالیت های خود به رئیس مربوطه گزارش بدهد.»

میکند بلکه نظر س - شاپشال S. Chapchal مشهور را هم میخواهد ۱۴ .
این دو مرد « هارتویگ و شاپشال» از محرکین و تشکیل دهندگان
کودتای ۱۹۰۸ بودند شاه بر اثر راهنمایی های آنها بود که تهران را ترك کرد.
و با حمله از پشت سردر تعرض پیشدستی نمود .

در ۲ ژوئن روزنامه مجلس اعلامیه ای از طرف مشیر السلطنه نخست وزیر
منتشر کرد مبنی بر اینکه او شاه را راضی کرد تا شش نفر مخالفین اصلی
آزادی و دشمن ملت را که شاپشال هم جزو آنهاست و ادار به استعفا و خروج
از ایران بکند اعلان نخست وزیر بدین جملات خاتمه پیدا میکرده این استدعا
مورد قبول اعلیحضرت همایون شاهنشاه قرار گرفت و ما امیدوار هستیم که
با اجرای فوری آن تمام بی نظمی ها برطرف خواهد شد زیرا اعلیحضرت -

۱۴ - سرژ مار کوویچ شاپشال Serge Markovitch Chapchal یکی از عاملین
اصلی استبداد در ایران بود که مورد تنفر مردم قرار گرفته و میهن پرستان ایران بارها
قسم یاد کرده بودند که این شخص را بکشند ولی هم شهریان دوراندیش، آنها را از این
فکر منصرف می کردند و اگر اتفاقی می افتاد دولت روس محققاً قصاص خون تبعه خود را
مطالبه میکرد . شاپشال تحصیلات خود را در دانشگاه سن پترزبورگ، دانشکده علوم شرقی،
به اتمام رسانیده است و او بر اثر توصیه دولت روس معلم شاه مخلوع محمد علی شاه در
هنگام ولیمهدی بود . هنگامیکه ولیمهد در تبریز اقامت داشت شاپشال نفوذ زیادی
روی او پیدا کرده بود و تمام اعمال ولیمهد را هدایت میکرد و عملاً حاکم آذربایجان بود
او نفوذ خود را حتی پس از جلوس محمد علی شاه به تحت سلطنت حفظ کرد . ادوارد براون
Edv . Browne در کتاب خود بنام انقلاب ایران مینویسد : شاپشال يك اسرائیلی روسی
است و در حقیقت اهل کاردائیت Caraitه میباشد و اهالی کاردائیت اگر اسرائیلی خوانده
شوند رنجیده خاطر میگردند . مدعی هستند که اجدادشان از اهالی خزر و از نواد ترك و
تاتار بودند . این امر اگر صحیح و یا نادرست باشد اسرائیلی ها و کاردائیت های روس در
هر حال هیچ وجه اشتراکی با هم ندارند و اسرائیلی ها تا هنگامیکه فاقد قدرت هستند
همچون حیوانات مضر مورد تعقیب و ستم قرار دارند . کاردائیتی ها از امتیازات بیشتری
بهره مند هستند . بدون شك خواهند گفت که دولت روس هیچوقت يك نفر اسرائیلی را
بعنوان مربی برای ولیمهد تعیین نمیکند، از نظر دولت روسیه تزاری اسرائیلی ها همه فاراضی
و مردمانی انقلابی هستند در صورتیکه مردمان کاردائیت عناصری فداکار میباشند .

همایون بخوبی میدانند که خیر و صلاح يك ملت و کشور را نباید فدای امیال شش نفر کرد، این اعلان نخست وزیر شادی و شغف زایدالوصفی در پایتخت ایجاد کرد درباریان و میهن پرستان که از دست دشمن مودی نجات پیدا کرده بودندفاق و وسیع و روشنی درمقابل خود میدیدند، ساکنین تهران به شادی و سرور پرداختند. اما این خوشحالی خیلی کوتاه بود و ۲۴ ساعت بیشتر دوام نداشت. غلبه برشاپشال چیز آسانی نبود. عصر همان روز شاپشال به سربازخانه قزاقها آمد و مدتی طولانی با ژنرال لیاخوف صحبت کرد و روز بعد یعنی صبح روز سوم ژوئن مردم ناظر خروج سریع کالسکه شاه از قصر سلطنتی بودند که بوسیله اسکورتی محاصره شده و بطرف قرارگاه بریکاد قزاق میرفت، درطرفین کالسکه شاپشال و لیاخوف چهار نعل اسب میتاختند در جلو و عقب کالسکه افسران و Ouriadnik های روسیه قرار داشتند. نیمساعت بعد از ورود بی مقدمه شاه به محوطه سربازخانه تمام واحدهای قزاق و توپخانه به عجله آماده شدند.

اکنون با مانورهای غیرمنتظره خود که درمقابل مجلس برای منحرف کردن اذهان عمومی میدادند و اسب سواری در کوچه ها ترس و بیم به مردم تهران راه یافت و دانستند که برعلیه آزادی ملت سوء نیتی درشرف تکوین است ولی کسی بحقیقت امر پی نبرد.

عده زیادی از مردم اسلحه بدست بسرعت به سمت مجلس پیش میرفتند و به این فکر بودند چنانچه نقشه حمله ای برعلیه مجلس و انجمن در شرف تکوین میباشد مانع انجام آن بشوند. در همین موقع سوار نظام قزاق و توپخانه درمقابل سربازخانه آرایش جنگی گرفته و در حالیکه کالسکه شاه را احاطه کرده بودند بسرعت بطرف باغشاه رفتند. پس از ورود به باغشاه موضع گرفته و لوله های توپ را بسمت تهران نشانه گرفتند. شاه اعلام کرد: فرمان عزل و اخراج دوستان خود را امضاء نخواهد کرد و از این لحظه با تمام نیرو برعلیه انقلاب مبارزه خواهد کرد. لحظه ای حساس و تاریخی بود چنانکه

آقای ن. پ. مانوتو و M. N. P. Manoutov در یک روزنامه نظامی روسیه با خوشحالی زیاد و ستایش کاملی چنین شرح میدهد: در نزد شاه جز دو مرد مهربان و نجیب تبعه روسیه یعنی سرژمار کوویچ شاپشال - Serge Markovitch Chapchal و کولونل لیاخوف Le Colonel Liakoff فرمانده قزاق اعلی حضرت شاه شخص دیگری نبود.

در ۵ ژوئن شاه آقایان جلال الدوله، سردار منصور و علاء الدوله را بعنوان اینکه عقیده آنها را در مورد وضع کشور میخواست سئوال کند به قصر دعوت کرد ولی بمحض ورود آنان را بازداشت و تبعید نمود. چون این سه نفر مدتی بود خشم شاه کینه توز و انتقامجو را نسبت بخود برانگیخته بودند و بسا اصرار زیاد از شاه میخواستند تا مشاورین مستبد خود را عزل و اخراج نماید.

این عمل شاه نسبت به اشخاصی که بر اثر اعتماد به قول او بودند و اهمه وارد قصر شده بودند اولین دعوت بمبارزه قطعی بر علیه تمام مردم ایران بود که بوسیله درباریان مستبد که در رأس آنها لیاخوف و شاپشال قرار داشتند انجام گرفته است. هنگامیکه شاه رئیس مجلس شورا و چند نفر از وکلای مجلس را به قصر شاهی دعوت نمود در خلال مطالبی که بیان نمود این جملات را نیز ذکر کرده اجداد من تاج سلطنت را با زور اسلحه بدست آوردند و من باشمشیر از آن دفاع خواهم کرد. اگر لازم باشد من در رأس بریکاد باوفا و واحدهای فداکار خودم، برای غلبه و یامرگ، قرار خواهم گرفت.

شاه بزودی آرایش حمله بخود گرفت و در ۲۲ ژوئن در تهران حکومت نظامی اعلام شد و سرهنگ لیاخوف فرماندار نظامی پایتخت گردید.

در ۲۳ ژوئن بریکاد قزاق بعمارت مجلس و مسجد سپهسالار حمله کرد و آنها را به توپ بسته خراب کرد. معمولاً فرماندهی این واحد را لیاخوف بمعده داشت ولی بمباران مجلس مخصوصاً بوسیله سرگرد Perebinosoff -

پربینوزوف انجام گرفت دو گلوله اول که به عمارت مجلس اصابت کرده بود مخصوصاً توسط یکی از گروه‌بانان روس اجراء گردید زیرا افسران توپخانه ایرانی جرئت اجرای آنرا نداشتند.

عملیات نظامی بر علیه مجلس از صبح تا ظهر ادامه داشت و بعد از هفت ساعت جنگ مدافعین شجاع آن مغلوب و عمارت مجلس بکلی ویران گردید.

در اطراف مجلس و مسجد سپهسالار و همچنین ساختمان انجمن تبریزیها که در کوچه ظل السلطان واقع است صدها نفر مجروح در حالیکه تفنگهای آنها (موزر) در کنارشان قرار داشت ضجه و ناله میکردند. غلبه بریکاد قزاق مدیون آتش مداوم توپخانه بود که بطور کامل استحکامات مدافعین را خراب می کرد، منازل طرفداران طرازا اول مشروطه را آتش زدند و دهها نفر از انسان را بازداشت نمودند. طبق اطلاع منابع رسمی تعداد ۳۰۰ نفر در گلوله باران مجلس کشته شدند - ولی در حقیقت میتوان چنین ارزیابی کرد که قریب ۲۵۰۰ نفر از مستبدین نیز معدوم گردیدند.

مدافعین مجلس که تعدادی از آنها با اسلحه سرد مسلح بودند با جسارت کامل میکوشیدند که به توپهای قزاقها حمله نمایند ولی در هر تلاشی، شلیک مسلسل آنها را بعقب میراند و تمام کوچه هائیکه بمجلس راه داشت پوشیده از نعش بود.

عملیات خصمانه افسران روس در روز خونین ۲۳ ژوئن در تهران برای هیچکس پنهان نماند، ولی همین عملیات خصمانه مورد ستایش روزنامه‌های ارتجاعی روسیه قرار گرفت.

اکنون موضوع را از این نظر مورد بررسی قرار میدهم که نقش نهانی افسران روس در فراهم کردن کودتای ۲۳ ژوئن چه بوده است ؟ این راز از نامه‌هایی که لیاخوف بعداً در مکاتبات خود از رشت نوشته است و توسط یکی

از افسران مشهور بلغاری بنام ۱۵ Panov استخراج گردیده روشن شده است پانو در جنبش آزادیخواهانه ایران نقش مؤثری داشته است .
ترجمه انگلیسی این نامه ها برای اولین بار در جزوه ای بوسیله پروفیسور

ادوارد بروان Edw. Browne تحت عنوان :

(For private circulation only. The responsibility for the Russian government for the «Chaos» now existing in Persia).

ب زبان انگلیسی منتشر شد .

از این جزوه ها به تعداد کمی چاپ شد و به همین دلیل نه در معرض فروش قرار گرفت و نه در کتابخانه ها مشاهده گردید و جز برای چند نفر از سیاستمداران و تعداد کمی از دوستان خصوصی ادوارد بران برای کس دیگری فرستاده نشد . هر چند این نامه ها بدون اینکه ماخذ اولیه آن ها ذکر گردد در مجله هفتگی انگلیسی بنام Justice (در ۳۱ ژانویه ۱۹۰۹) تحت عنوان «The Tzar finger prints in Persia» منتشر شد ولی بعلمت تذکر جمله «For private circulation only» از این جزوه نامی برده نشد .

در فرانسه برای اولین بار متن این نامه ها در مجله دنیای اسلام منتشر شد ، ولی متن اصلی غیر قابل تسرید نامه های مورد بحث تحت عنوان « انگلستان و روس در ایران و مسئله آسیای مرکزی » ، برای اولین بار ، در نوامبر ۱۹۰۹ در شماره ۱۸ مجله ماهیانه Goloss Social Democrata, No 18. Paris, Novembre 1909. منتشر شد . این نامه ها در سایر مطبوعات اروپائی و آسیائی نیز بیک جا و یا قسمت ب قسمت چاپ و منتشر گردیدند^{۱۵} .
«بقیه در شماره آینده»

۱۵- بموجب خبر خیلی شایع ، پانو Panov توسط ترکمن ها در استراباد معاصره شده بود و پس از دفاع سخت و ناامیدانه ای برای اینکه بدست فاتحین اسیر نشود خود کشتی کرد . اما بموجب خبر مطمئن و دقیق تری او در حال حاضر صبیح و سالم است و در جایی در شبه جزیره بالکان پناهنده میباشد .

۱۶- به مجله های نگاه کنید L'Humanité, 28 décembre 1910 .

Hamburger Echo , 23 décembre 1910 .

Leipziger Volksblatt , Vorwärts .

« نسخ خطی تاریخی بزبان فارسی »

در کتابخانه توپ قاپوی سرای استانبول»

ترجمه و نگارش

دکتر داود اصفهانیان

«استادیار دانشگاه اصفهان»

تاریخ ایران

۳۲- (۱۵۲۳-۱۵۲۴ R)

از کاغذ آهاری ضخیم طول ۲۶۵ م م و عرض ۱۶۰ م م . در ۷۳ برگ .
طول هر صفحه با تعلیق ۸۰ م م با ۱۳ سطر . بوسیله علی بن تقی الدین حسنی در
ربیع الاول ۹۶۲ (۱۵۵۵ م) استنساخ گردیده است . عناوین شکر ف جلد
سرپوشدار برنگ آلبالوئی .

نظام التواریخ

تاریخ مختصر عمومی ایران تا سال ۶۷۴ هجری (۱۲۷۵ م) میباشد .
تألیف عبدالله بن عمر بیضاوی (در گذشت ۶۸۵ هـ - ۱۲۸۷ م) است و به چهار
قسمت تقسیم شده است . قسمت اول مربوط به پیامبران . قسمت دوم تاریخ
ایران پیش از اسلام . قسمت سوم خلفای راشدین . قسمت چهارم حاوی
تاریخ حکمرانان مسلمان معاصر میباشد .

آغاز : حمد بی نهایت و شکر بی غایت مبدعی را که بیک امر کن عالم
ارواح ...

رجوع شود :

Rieu, 282 b I; Blochet, 248-252, 2162; Storey, 70

(H-۱۵۸۸)-۳۳

کاغذ کرمی رنگ آهاری ، طول ۲۷۵ مم و عرض ۱۶۳ مم ۱۸ برگ .
طول هر صفحه با تعلیق ۹۰ مم در ۲۵ سطر بوسیله نحیفی استنساخ شده است
جلد از چرم قرمز .

دره نادری

حسوی قسمت اول تاریخ دوره نادرشاه افشار (۱۱۶۰-۱۱۴۸ هجری)
(۱۷۳۶-۱۷۴۷ میلادی) میباشد که توسط مهدی خان بن محمد ناصر استر-
آبادی (فوت : ۱۱۷۱ هـ - ۱۷۵۷ میلادی) بطرز بسیار مزینی نوشته شده است
این مؤلف تاریخ مفصلی دارد بنام تاریخ جهان گشای .
آغاز : دیباج دیباجه کتاب فصاحت قرین مخطط و مدیح از مدیح و
آخرین ...

رجوع شود :

Storey, 324; Blochet, 488, 489; Rieu, 195 a.

(Y-۹۷)-۳۴

کاغذ کرمی رنگ ظریف آهاری . طول ۲۷۵ مم و عرض ۱۵۵ مم در ۲۳۸ برگ .
طول هر صفحه با تعلیق ۹۰ مم در ۱۶ سطر . در قرن ۱۲ هجری سواد برداری شده
است سر لوحه مذهب جد اول طلائع و عناوین شنکرف . بسبك هندی مینیاتور هائی
دارد . جلد از چرم قهوه ای چند صفحه ای از آخر کتاب ناقص است .

تواریخ دلگشای شمشیر خان

این کتاب شاهنامه ایست که توسط توکل محمد حسینی در (۱۰۶۳ هجری-
۱۶۵۳ میلادی) بنابر خواسته شمشیر خان والی غزنه به نثر نوشته شده و
منتخباتی از شاهنامه فردوسی است .

آغاز: حمد بنی غایت و ثنای بنی نهایت مر حضرت کبریای واجب الوجود دیرا
رجوع شود :

Ethe, I.O, 883-890; Rieu, II, 539; Persch, Berlin Cat. 740.

تاریخ مغول و هند

۳۵-(۳۰۴۰-A)

کاغذ گرمی رنگ آهاری . طول ۳۰۰ میلیمتر و عرض ۴۰۴ مم ۱۹۶ برگ .
طول هر صفحه با تعلیق زیبا ۴۹۵ مم در ۲۷ سطر . در پنجم محرم ۸۷۱ (۱۴۶۶ م)
استنساخ گردیده سر لوحه مذهب . عناوین سنگرف جلد سر پوشدار با خورشید
شعاع دار ساده از چرم قرمز .

تجزیه الامصار و تزجیه الاعصار

این کتاب که به تاریخ و صاف معروف است حاوی تاریخ ایلخانان ایران
از ۶۵۶ هجری (۱۲۵۸ میلادی) تا ۷۲۸ (۱۳۲۸ میلادی) میباشد تألیف شهاب الدین
عبدالله بن فضل الله شیرازی معروف به و صاف الحضرة که به سلطان اولجایتو
تقدیم کرده است .

آغاز : حمد و ستایشی که انوار اخلاص آفاق و انفسی را چون فاتحه
صبح صادق متلالی سازد . . . برای اطلاع بیشتر :

Rieu, 161a, 902b, 1014a 1; Blochet; 449, 2313;

Flügel, II, 181; Storey, 266, 1272.

۳۶-(۱۴۴۵-H)

کاغذ آهاری . طول ۲۹۰ مم و عرض ۱۸۰ مم ۲۴۵ برگ . طول هر صفحه با
تعلیق ۴۱۰ مم ۲۷ سطر در سال ۱۰۹۶ هـ (۱۶۸۴-۸۵) استنساخ شده سر لوحه
مذهب جدا و طلائی . جلد سر پوشدار با خورشید شعاع دار برجسته طلائی
از چرم کبود رنگ .

در کنار این نسخه تصحیحاتی از طرف یوسف نبی و علی حموی انجام

گرفته است.

۳۷-(H-۱۴۴۴)

☆

کاغذالوان ظریف آهاری. طول ۲۲۷۰ و عرض ۴۵۴۴۱۵۰ برک. طول صفحه با تعلیق ۹۱ میلیمتر در ۲۷ سطر بوسیله محمد خواجه زاده در ۱۱۴۶ هجری (۳۴-۱۷۳۳ میلادی) استنساخ گردیده سرلوحه مذهب جداول طلائی. جلد سرپوشدار بانقش برجسته خورشید شعاعدار طلائی از چرم آلبالوئی رنگ.

۳۸-(H-۱۴۴۶)

☆

کاغذ آهاری ظریف. طول ۲۲۵۰ عرض ۱۵۵ در ۴۷۷ برک. طول هر صفحه باشکسته های دیوانی ۴۱۰۰ در ۲۳ سطر. توسط سید محمد حسینی در سال ۱۱۵۲ هجری (۴۰-۱۷۳۹ میلادی) استنساخ گردید سرلوحه مذهب جداول و عناوین زروشنکرف. جلد سرپوشدار بانقوش خورشید شعاعدار برجسته طلائی از چرم قهوه ای رنگ.

۳۹-(E.H-۱۴۴۱)

کاغذ آهاری طول ۲۲۱۳ و عرض ۱۳۳ در ۳۹ برک. طول هر صفحه با تعلیق ۴۶۵ در ۱۵ سطر. در کنار صفحات حواشی وجود دارد. جلد برنک آلبالوئی.

رساله فی حل مشکلات وصافی «تجزیه الامصار و تزجیه الاعصار»

رساله ای است از محمد مهدی بن محمد ناصر خان استرآبادی درباره اصطلاحات و تعبیرهای مشکل تاریخ مغول و صاف الحضرة شهاب الدین عبدالله بن فضل الله شیرازی.

آغاز: دیباج دیباجه کتاب فصاحت قرین مخطوط و مدیح از مدیح و آخرین جهان آفرین است که ...

۴۰- (H-۱۵۶۹)

کاغذالوان آهای . طول ۲۰۰ میلیمتر و عرض ۱۱۰ میلیمتر در ۳۴ برگ
طول هر صفحه با تعلیق ۴۸ میلیمتر در ۱۷ سطر . بوسیله سید محمد صادق بن
نفسزاده محمد سعید در ۱۱۸۴ هجری (۷۱-۱۷۷۰م) استنساخ گردیده . جلد
سرپوشدار چرمی .

۴۱- (B-۲۸۲)

کاغذ ظریف آهاری . طول ۴۴۲۰ عرض ۳۱۰ میلیمتر ۹۳۸ برگ طول هر
صفحه با تعلیق ۲۲۱۲ با ۳۱ سطر . بطور حدس بنام شاهرخ در نیمه اول قرن نهم
هجری (۱۱۵۰م) استنساخ گردیده است . دارای ۱۲ صفحه عنوان و ۱۵ سرلوحه
که دوتای آن مذهب است با ۲۰ عدد مینیاتور بسبك تیموری . جدا و زر و
لاجورد . جلد به اسلوب عثمانی از چرم آلبالوئی رنگ و دارای خورشید
شعاعدار برجسته طلائی .

کلیات حافظ ابرو

این کلیات شامل قسمت‌های زیر است :

Y۰۱۸ b

۱- ترجمه فارسی تاریخ عمومی اسلام علی جعفر محمد بن جریر بن یزید
طبری که بفرمان امیر سامانی ابوصالح منصور بن نوح (۳۶۶-۳۵۰ه) (۹۷۶-
۹۶۱م) بوسیله ابوعلی محمد بن محمد بلعمی انجام گرفته است . این اثر دارای
فهرست اعلام مفصلی است . از خلقت آدم تا سال وفات خلیفه معتصم (۲۲۷ه)
۴۲- (۸۴۱م) آورده شده است .

آغاز : سپاس و آفرین خدائی کامکار کامران ...

Y۰۲۹۷ b

۲- احسن الله کاتب باخذ از کتاب جامع التواریخ در سال ۸۱۸ ه (۱۶-)

۱۴۱۵م) ذیل تاریخ طبری را نگاشته است .

آغاز : اما بعدبنده فقیر وحقیرمعروف باحسن الله ...

Y-516 b

۳- تاریخ یمین الدوله محمودبن سبکتکین . این اثر حاوی حوادث تا

سال ۴۳۳ھ (۴۲-۱۰۴۱م) میباشد .

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم این تاریخ مختصرست بر شرح و حال مقامات سلطان محمود سبکتکین .

Y-543 b

۴ - تاریخ سلجوقیه - آغاز : سپاس وستایش خدای را

Y-562 b

۵ - تاریخ سلاطین خوارزم - آغاز : سلاطین خوارزم که جد ایشان

نوشتکین

Y-566 b

۶ - تاریخ اقوام اسماعیلیه - آغاز : الحمد لله رب العالمین والعاقبه-

للمتقين

Y-590 b

۷ - تاریخ اوغوزخان - آغاز : مورخان اترک و روایان چالاک تقریر

میکنند ...

Y-602 a

۸- تاریخ چین تحت عنوان تاریخ سلاطین ختای - آغاز: تاریخ اقوام

پادشاهان ختای که آنرا چین گویند ...

Y-612 b

۹- تاریخ بنی اسرائیل . آغاز: سپاس بی قیاس خدائی را که

Y-631 b

۱۰- تاریخ ملوک افرنج - این کتاب کرونولوژی ناقص و مختصر اقوام غیر مسلمان از عهد آدم (ع) تا سال ۷۰۵ هجری (۶-۱۳۰۵ م) میباشد .
آغاز : اقسام ابواب تاریخ افرنج از ابتدای ظهور آدم تا این زمان ...

b ۴۶۰-Y

۱۱- تاریخ ملوک هندوستان . این اثر از کتاب تاریخ هند (تحقیق ماللهند) ابوریحان بیرونی (فوت ۴۴۰ هجری - ۱۰۴۸ م) جمع آوری شده است .
آغاز : از آن جهت که طول و عرض هندوستان بغایت وسیع ...

b ۶۵۳-Y

۱۲- تاریخ و نسب ملوک کرت نوشته نورالدین لطف الله بن عبدالله معروف به حافظ ابرو . آغاز الحمد لله رب العالمین ...

b ۶۹۹ - Y

۱۳- ذیلی بر جامع التواریخ بوسیله حافظ ابرو .

b ۷۴۴-Y

۱۴- تاریخ آل مظفر (این خاندان بر فارس و کرمان و عراق حکومت داشته اند) حافظ ابرو .

آغاز : شکروسیاس صانعی را که بکرم عمیم ونعم جسیم

b ۸۶۰-Y

۱۵- تاریخ شاه رخ حافظ ابرو تحت عنوان تاریخ بندق حضرت

Tarih-i bandagi Hazrat

۴۲ - (R-۱۵۱۸)

کاغذ آهار دار ضخیم . طول ۴۱۰ م عرض ۲۹۵ م در ۳۴۳ برگ طول هر صفحه باخط نسخ ۴۲۲ م در ۲۸ سطر . در شعبان ۷۱۷ هجری (۳۱۷ میلادی) در بغداد استنساخ گردیده . عناوین و جداول شنکرف . جلد سر پوشدار بانقش خورشید شعاع دار از چرم قهوه ای .

جامع التواریخ

نوشته رشیدالدین فضل‌الله بن عمادالدوله ابو‌الخیر بن موفق‌الدوله در ۶۴۵ هجری (۱۲۴۷ م) در همدان متولد و در ۷۱۸ هجری (۱۳۱۸ م) اعدام شده است. باین کتاب تاریخ مبارک غازانی نیز گفته‌اند این کتاب حاوی وقایع تاریخی تا سال ۷۰۳ (۴ - ۱۳۰۳) میباشد قسمتهای مهمی از جلد اول توسط Quatremère تحت عنوان *Histoire des Mongols de La Perse* بزرسان فرانسه ترجمه گردیده است.

آغاز و حق تعالی بخلاق باز نمود کی صدق نیت و اخلاص رجوع شود: Ethé, I. o, 17; Rieu, 1, 74; Flügel. II, 170-181

۴۳ - (۱۵۲۲ - R)

کاغذ آهار دار تیره رنگ. طول ۲۴۵ مم و عرض ۱۷۵ مم ۴۰۴ برگ طول هر صفحه با تعلیق در چهار ستون ۱۰۸ مم (۲۱) سطر. در شعبان ۸۸۴ هجری (۱۷۴۹ میلادی) بوسیله عمادالدین استنساخ شده است. دارای دو صفحه عنوان مذهب عناوین شنکرف جداول طلائی و دو تابلوی بسیار نفیس مینیاتور است. جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاع دار طلائی از چرم سیاه رنگ.

ظفرنامه تیموری

شرف‌الدین علی یزدی (فوت ۸۵۸ هجری ۱۴۵۴ میلادی) نویسنده این کتاب وقایع و حوادث عصر تیمور را از تولد تا بهنگام مرگ وی برشته تحریر درآورده باین اثر تاریخ تیمور نیز گفته میشود و در ۸۲۸ هجری (۱۴۲۵ م) باتمام رسیده است.

آغاز: بسم‌الله الرحمن الرحیم حمداً کثیراً طیباً مبارکاً فیه تؤتی الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء

Ethé, 173-189; Rieu, 1. 173

. رجوع شود

۴۴ - (H - ۱۴۱۱)

کاغذ آهاردار - طول ۲۸۰ مم و عرض ۲۰۰ مم ۴۸۱ برگ . طول هر صفحه با تعلیق ۱۳۰ میلیمتر در ۲۷ و ۱۸ سطر عناوین شنکرف و جلد از چرم نرم قرمز رنگ.

آغاز: رب کما افضت نعمه الشروع

۴۵ - (H - ۱۴۱۲)

کاغذ آهاردار - طول ۲۵۵ میلیمتر و عرض ۳۹۴ مم ۱۷۳ برگ . طول هر صفحه با خط نسخ ۴۱۰ مم در ۲۱ سطر . در ذیقعه ۸۵۷ (۱۴۵۳ م) بوسیله احمد بن محمود عزالدین در شیراز استنساخ شده . دارای دو صفحه عنوان و جداول طلائی . جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاع دار از چرم قهوه‌ای رنگ.

آغاز: حمداً کثیراً مبارکاً لمن توتی الملک من یشاء و تنزع الملک فمن یشاء

۴۶ - (H - ۱۳۷۰)

کاغذ آهار دار طول ۳۳۵ میلیمتر عرض ۲۱۰ مم در ۴۸۸ برگ . طول هر صفحه با تعلیق بسیار ۱۰۸ مم ۱۹ سطر . بوسیله عطاری شیرازی معروف به مرشد الکاتب در محرم ۹۳۲ هجری (۱۵۲۵ م) استنساخ گردیده است از ابتدای کتاب ۵ صفحه‌ای افتاده است . دارای ۲۱ عدد مینیاتور سبک صفوی است . جداول طلائی و لاجورد جلد سرپوشدار از چرم سیاه.

آغاز: از برکت دانه دوستی حضرت عزت که در کشت زار صدق نیت آن کامکار ستوده آثار پرورش

۴۷ - (H - ۱۴۱۴)

کاغذ آهاردار ظریف. طول ۲۶۰ مم و عرض ۱۵۵ مم تعداد برگ ۱۱۰
 طول هر صفحه با تعلیق ۲۸۳ مم در ۲۹ سطر. بوسیله اسماعیل بن خواجه حسن
 در ۱۱۲۰ هجری (۹ - ۱۷۰۸) استنساخ گردیده سر لوحه مذهب جداول
 طلائئ و جلد سرپوشدار با خورشید شعاع دار برجسته از چرم آلبالوئی
 سوخته.

تاریخ عتبی

این تاریخ در باره یمین الدوله محمود بن سبکتکین غزنوی (۴۵۱ - ۵۳۸۷ -
 ۱۰۲۸ - ۹۹۷ م) توسط ابونصر محمد بن عبد الجعفر عتبی (فوت ۴۱۳ ه - ۱۰۲۲ م)
 تألیف گردیده و تاریخ یمینی نیز گفته میشود این اثر در عصر الغ بیك
 بوسیله ابو شرف ناصح بن ظفر بن سعد المنشی از عربی بفارسی ترجمه شده
 است. در ابتدای کتاب فهرستی نیز وجود دارد.
 آغاز: حمد و سپاس و ستایش بقیاس مکنونی را که بارادت بیچون
 باشارت کاف و نون از معدومی در مکنون سازد.. رجوع شود:

Br. I, 548

۴۸ - (A - ۲۶۳۷)

کاغذ آهاردار ظریف. طول ۲۶۵ مم. عرض ۱۷۵ مم ۲۶۹ برگ. طول هر
 صفحه با تعلیق ۹۸ مم در ۲۹ سطر. بوسیله عطاء الله بن احمد فضل الله بن فتح الله
 در دیحجه ۸۵۰ هجری (۱۴۴۷ م) سواد برداری شده است. سر لوحه مذهب.
 جداول زر و لاجورد. جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاع دار از چرم
 قهوه ای رنگ.

تاج المآثر

این کتاب بطور نظم و نثر در باره تاریخ اختصاصی هند بوسیله
 محمد بن حسن نظامی نیشابوری در غزنه در ۶۰۲ هجری (۱۲۰۵ م) نوشته
 شده است و حکایت از فتوحات معزالدین آیبك (۶۰۶ - ۶۰۲ ه - ۱۲۱۰ - ۱۲۰۶
 میلادی) دارد.

آغاز: حمد و سپاس بی‌قیاس که قدم شهسوار عقل...
رجوع شود:

Storey, 493; Rieu, 239b; Ethé, I. O. 209, 210

(H - ۱۴۶۱) - ۴۹

کاغذ آهاردار طول ۲۱۵ مم و عرض ۱۴۵ مم در ۲۶۳ برگ. طول هر صفحه با تعلیق ۸۰ مم در ۲۳ سطر بطور حدس در قرن ۱۱ هجری (۱۷ میلادی) استنساخ گردیده است عناوین و جداول شنکرف جلد سرپوشدار از چرم آلبالوئی رنگ.

(H - ۱۳۶۴) - ۵۰

کاغذ آهاردار ظریف. طول ۲۹۵ مم و عرض ۱۸۵ در ۳۵۷ برگ. طول هر صفحه با تعلیق ۱۱۵ در ۲۱ سطر در محرم ۱۰۵۷ هجری (۱۶۴۷ م) بوسیله افضل حاجی محمد کاتب استنساخ گردیده است سرلوحه مذهب جدول زر-جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاع دار از چرم سیاه و قهوه‌ای.

تاریخ اکبری

این کتاب به اکبرنامه نیز معروف است و توسط ابوالفضل علامی بن شیخ مبارک (فوت ۱۰۱۱ هجری ۱۶۰۲ م) نوشته شده و مربوط به شرح مفصل دوره سلطنت جلال‌الدین اکبر شاه (۱۰۱۴ - ۱۶۰۵ هجری ۱۶۰۶ م) می‌باشد.

آغاز: الله اکبر این چه دریافتی است ژرف و شناختی...
رجوع شود:

Storey, 541; Ethé, 235; Rieu, I. 247

تاریخ سلجوقی - عثمانی

۵۱ - (A-2822)

کاغذ آهاردار ظریف. طول ۴۴۳۰ عرض ۲۱۱۴ برک طول هر صفحه
با تعلیق ۴۶۴ در ۲۹ سطر بوسیله محمد حفظی در ۱۱۲۷ هجری (۱۷۱۵ میلادی)
برای کتابخانه شخصی بنام شهید علی پاشا کپیه گردیده است. سر لوحه مذهب.
جداول زرو و عناوین شنکرف.
جلد سر پوشدار با نقش خورشید شعاع دار از چرم آلبالوئی رنگ.

بزم و رزم

این کتاب که به تاریخ برهانیه نیز معروف است حاوی شرح حال و اوصاف
قاضی برهان الدین احمد بن محمد (۸۰۱-۷۸۳ هجری - ۱۳۹۸-۱۳۸۱ میلادی)
سلطان سلجوقی سیواس میباشد و بوسیله عزیز بن اردشیر استرآبادی (فوت
بعد از سال ۸۰۰ هجری) نوشته شده است.
آغاز: عزت و عظمت آفریدکاری را تعالی شانه...

کنایتاب در سال ۱۹۲۷ با مقدمه ای از پروفسور فواد کوپرولو استاد
دانشگاه استانبول بطبع رسیده است.

۵۲ - (H-1655)

کاغذ آهاری ظریف. طول ۳۵۰ عرض ۲۲۵ تعداد برگ ۶۶۸ طول
هر صفحه با تعلیق ۴۱۳۲ در ۲۳ سطر بوسیله خود مؤلف تحریر گردیده است.
بنام سلطان سلیمان قانونی تذهیب شده و دارای ۴ سر لوحه میباشد. عناوین
و جداول زر. جلد سر پوشدار با نقش برجسته خورشید شعاع دار طلائی از
چرم آلبالوئی تند که روی آن تذهیب ظریفی دارد. دو قسمت داخلی روی
جلد، و پشت جلد بشکل خورشید شعاع دار کنده کاری دارد.

هشت بهشت

این اثر توسط حکیم الدین ادریس بن حسام الدین بیتلیسی (فوت ۹۲۶ هجری

۱۵۲۰م) در مورد وقایع هشت سلطان مقدم خاندان عثمانی (۹۰۸-۷۱۰) نگاشته شده کتاب دارای يك مقدمه و هشت فصل و يك خاتمه هست. در آخر این جلد در شرح حال سلطان سلیم اول بسبك مثنوی در ۲۷۰۰ بیت منظومه ای آورده شده است.

آغاز: تبارك الذی بیده الملك ... اما بعد بر مرات ضماؤه اهل، تحقیق مصور است در مشکوة بصایر سرایر اصحاب توفیق مظهر و مبصر که ...

رجوع شود: Storey 413,1306 ; Ethé I. O. 57

(A-۲۹۱۴) - ۵۳

کاغذ آهاردار ظریف طول ۳۱۰ مم ۰ عرض ۲۱۰ در ۶۵۷ برگ طول هر صفحه با تعلیق بسیار. زیبا در حدود ۴۳ مم ۲۵ سطر. در قرن دهم (۱۶ میلادی) بوسیله عبدالرحیم استنساخ گردیده است. دوسر لوحه مذهب عناوین شنکرف و جداول زر. جلد از چرم آلبالوئی رنگ با نقش برجسته خورشید شعاع دار.

(R-۱۵۱۴) - ۵۴

کاغذ آهاردار طول ۳۷۷ و عرض ۲۴۰ تعداد برگ ۴۱۱ طول هر صفحه با خطوط نسخ ۱۶ مم در ۲۱ سطر بطور حدس در قرن یازدهم هجری سواد برداشته شده است سر لوحه مذهب.

جداول زر و عناوین شنکرف. این جلد تا فصل هفتم میباشد.

(R-۱۵۱۵) - ۵۵

کاغذ آهاردار طول ۳۳۰ مم عرض ۲۰۵ در ۴۸۶ برگ طول هر صفحه با تعلیق ۱۳۰ میلیمتر. تعداد سطرها متفاوت است. تخمیناً در قرن دهم هجری (۱۶- میلادی) سواد برداری شده است عناوین شنکرف جلد سرپوشدار از چرم آلبالوئی سوخته در این جلد فصل هفتم ناقص است.

(۱۳)

(R-۱۵۱۶) - ۵۶

☆

کاغذ آهاردار طول ۴۳۳۰ عرض ۲۲۰۰ تعداد برگ ۵۸۰ طول هر صفحه با تعلیق ۱۲۵ مم در ۲۲ سطر بطور تخمین در قرن یازدهم هجری (۱۷ میلادی) استنساخ گردیده سرلوحه مذهب و جداول تانصه طلائی و رنگی جلد سرپوشدار بانقش برجسته خورشید شعاعدار از چرم سیاه این جلد تافصل هشتم میباشد آغاز :

او مضت من ذکر بسم الله الرحمن الرحيم
من لسانی لمعة افضت الى النهج القويم
افتتاح از بسم الله الرحمن الرحيم
رهنمای ملک معنی کشت و مصباح حکیم

(E.H - ۱۴۰۶) - ۵۷

کاغذ آهاردار طول ۲۸۰ مم عرض ۱۶۰ مم در ۶۸ برگ طول هر صفحه با تعلیق ۱۰۰ مم در ۲۵ سطر بطور حدس در قرن دهم (۱۶ میلادی) نوشته شده است عناوین شنکرف جلد از چرم آلبالوئی رنگ .

ذیل هشت بهشت

ابوالفضل محمد دفتری (فوت ۹۸۵ هجری - ۷۵ - ۱۵۷۴ میلادی) پسر ادریس بن حسام الدین بیتلیسی (فوت : ۹۲۶ هجری - ۱۵۲۰ میلادی) تا عهد سلطان سلیم اول ۹۲۰ هجری (۱۵۱۵ م) ذیلی برتاریخ عثمانی نوشته است. آغاز : الحمد لله الذي صدقنا وعده واورثنا الارض نتبوا من الجنة حيث نشاء فنعم اجر العاملين

رجوع شود :

K. Z. II, 2043.

(H - ۱۴۱۷) - ۵۸

کاغذ آهاردار طول ۲۵۵ مم عرض ۱۸۰ مم ۱۸۳ برگ طول هر صفحه

(۱۴)

با تعلیق ۱۰۳۲۲ در دستون ۱۵ سطری . در قرن نهم هجری (۱۵ میلادی) استنساخ گردیده است این نسخه برای کتابخانه سلطان محمد فاتح نوشته شده دارای سرلوحه مذهب جداول زرولاچورد . جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاعدار از چرم سیاه .

خنگار نامه

این کتاب راجع به فتوحات و لشکر کشی های سلطان محمد فاتح (۸۸۶-۸۴۸ هجری - ۱۴۸۱-۱۴۴۴ میلادی) میباشد و به تاریخ آل عثمان نیز معروف است توسط سید علی مظفر طوسی متخلص به معالی بسبک مثنوی بنظم نوشته شده است نام شاعر در صفحات ۱۵۸۹۵ آورده شده است .

آغاز : ز فیضی خداوند حی قدیم رحیمست و رحمان حکیم و کریم رجوع شود :

R. Anhegger, Türk Dili dergisi, 1, 149, S. 145, 166;

R. M. C. Tekindag, istanbul Enstitüsü de igisi, 1, 1955, S. 3.

(E.H - ۱۴۲۳) - ۵۹

کاغذ آهاری کرمی رنگ طول ۲۹۵ عرض ۱۸۰ ۲۰۲۲۲ برک طول هر صفحه با تعلیق ۱۳۰ در ۲۵ سطر . در سال ۹۷۴ هجری (۶۷-۱۵۶۶ میلادی) نوشته شده است . عناوین شنکرف جلد سرپوشدار از چرم آلبالوئی رنگ .

سلیم شاه نامه

در این کتاب ذیل تاریخ هشت بهشت که توسط ادریس بن حسام الدین علی بیدلیسی (بیتلیسی) و نیز شرح فتوحات سلطان سلیم اول (یاوز) بنظم و نشر نوشته شده است .

آغاز: الحمد لله الذی صدقنا وعده . . . قل اللهم مالک الملك تؤتی الملك من تشاء وتنزع

۶۰- (R - ۱۵۴۰) مکرر

کاغذ ضخیم آهار دار رزافشان طول ۲۴۳ عرض ۱۵۵ ۵۰۴۴ برک طول

هر صفحه در دستون با تعلیق بسیار نفیس ۷۶ مم در دوازده سطر تخمیناً در قرن دهم (۱۶ میلادی) استنساخ گردیده سر لوحه مذهب جداول رنگی و طلائی جلد چوبی آلبالوئی رنگ .

وقایع سلطان بایزید مع سلطان سلیم خان

این اثر اختلاف و مبارزه بین سلطان بایزید پدر سلطان سلیم اول و برادر بزرگش شاهزاده احمد را بسبب مثنوی حکایت میکند و از طرف شخصی بنام عارف سروده شده است .

آغاز : جهانسا ندانم چه سان لعبتی که هر دم بر آیی بیک صورتی
خاتمه : بهارف که هست از غلامان او بسده نعمت شکر احسان او

۶۱ - (۱۵۴۰ - R)

کاغذ آهاردار کرمی رنگ طول ۳۲۵ مم و عرض ۲۰۵ مم ۷۳ برگ طول هر صفحه با خط نسخ ۱۳۵ مم در ۲۵ سطر . عناوین شنگرف جلد از چرم قهوه ای .

سلیم نامه

در این اثر که نام مؤلف آن معلوم نیست وقایع دوران سلطان سلیم (۱۵۱۲-۱۵۲۰ م - ۹۲۶ - ۹۱۸ هجری) . از بسدو جلوس بتخت سلطنت تا بهنگام فوت نوشته شده است . دارای دو مقدمه و هشت فصل میباشد .
آغاز : قل اللهم مالك الملك من تشاء اما بعد این کتابیست همایون افتتاح و دفترست مفرح ارواح مشتمل بر دو مقدمه . . .

۶۲ - (۱۴۲۲ - E. H)

کاغذ آهاردار . طول ۷۴۰ مم عرض ۸۲ مم ۸۲ برگ طول هر صفحه با تعلیق در دستون ۸۰ مم در ۱۵ سطر تخمیناً در قرن دهم (۱۶ میلادی) استنساخ گردیده - سر لوحه مذهب عناوین و جداول زر . جلد سرپوشدار با نقش خورشید شعاع دار طلائی از چرم آلبالوئی کرم رنگ .

فتوحات سلیمانی

از طرف شاعری ایرانی بنام اسماعیل بسبک مثنوی درباره فتوحات سلطان سلیمان قانونی تا سال ۹۴۶ هجری (۴۰-۱۵۳۹ م) و مدح وزراء وی و نیز انجام عمران آبادی شهر استانبول بشعر سروده شده است.

آغاز: بنام حکیمی که جان آفرید بیان سخن در زبان آفرید.

۶۳ - (H - ۱۵۱۷)

کاغذ آهاردار ضخیم زرافشان طول ۳۷۰ مم عرض ۲۵۴ مم ۶۱۷ برگ طول هر صفحه با تعلیق زیبا ۱۴۰ مم در چهارستون ۱۵ سطری بوسیله علی شیروانی در اواسط رمضان ۹۶۵ (۱۵۶۸) استنساخ گردیده است. دو صفحه عنوان بسیار زیبا ۶۹۵ مینیاتور جالب بسبک عثمانی دارد. عناوین زر و شنکرف و لاجورد. جلد سرپوشدار با نقش خورشید طلایی شعاع دار به اسلوب عثمانی از چرم آلبالوئی تند.

سلیمان نامه

کتابی است منظوم متجاوز از ۳۰ هزار بیت حاوی فتوحات سلطان سلیمان قانونی (۹۴۷-۹۲۶ هجری - ۱۵۶۶ - ۱۵۲۰ م).

آغاز: خدایا خداوند هستی توئی نگهدار زبالا و پستی توئی

۶۴ - (H - ۱۵۹۲)

کاغذ زرافشان آهاردار طول ۳۳۰ مم عرض ۲۲۴ در ۳۱ برگ طول هر صفحه با تعلیق زیبا ۱۲۵ مم در ۱۲ سطر. در استانبول بوسیله ابوتراب حسن حسینی ملقب به خوبی شیرازی در رمضان ۹۸۶ (۱۵۵۸ م) استنساخ گردیده است. سرلوحه مذهب، عناوین و جداول لاجورد و زر (۷) عدد مینیاتور به اسلوب عثمانی دارد جلد سرپوشدار با نقش برجسته خورشید شعاع دار از چرم قرمز رنگ.

فتوحات جمیله

اثری است منظوم در باب فتوحات سلطان سلیمان قانونی در تمسوار و سایر مناطق به اسلوب مثنوی، نام مؤلف مجهول است.
آغاز: یکی صبح آراسته چون عروس جهان کشته از گل چو چشم عروس
۶۵ - (E.H - ۱۳۵۱)

کاغذ آهاردار ضخیم طول ۳۳۷ مم عرض ۱۵۵ میلیمتر در ۱۳ برگ طول هر صفحه با تعلیق ۲۹۵ مم در ۳ سطر تخمیناً در قرن یازده (۱۷ میلادی) استنساخ گردیده جداول طلائی جلد از چرم آلبالوئی رنگ با نقش خورشید شعاع دار.

صلح رجانه‌سی

نامه‌ایست که شاه عباس اول به سلطان احمد اول (۱۰۲۶ - ۱۰۱۲ هـ) بهنگام صدارت مرادپاشا نوشته است.
آغاز: نظاماً للسلطنة والجلالة والعظمة والشوكة ورافة والعطوفة...

۶۶ - (H - ۱۶۳۷)

کاغذ آهاردار طول ۲۲۵ مم عرض ۱۳۵ مم در ۱۸ برگ طول هر صفحه با تعلیق ۶۳ مم در ۱۵ سطر در قرن دوازدهم نوشته شده مقدمه و جداول طلائی است.

داستان حیرت افزای فرنگ

رساله کوچکی است که در زمان سلطان سلیم سوم از طرف نویسنده‌ای مجهول در باره انقلاب کبیر فرانسه (۱۷۸۹) نوشته شده است. در آخر رساله قصیده‌ای تاریخی درباره تسلط فرانسویان بر مصر نیز آورده شده است.
آغاز: انوار درودی که لمعان برق جهان افروزش دیده دور بین صبح صادق...

پایان

بخش دوم

کتاب رسیده

کتاب « واژه نامه زبان سنگسری » تألیف دانشمند ارجمند آقای چراغعلی اعظمی توسط شرکت سهامی کتابهای جیبی با همکاری موسسه انتشارات فرانکلین در چاپخانه ۲۵ شهریور در ۵۷۰ صفحه با ۳۷۸ صفحه ملحقات منتشر گردید .
خوانندگان مجله بررسیهای تاریخی با آثار آقای اعظمی آشنائی دارند و تاکنون چند مقاله در موضوعات مختلف از ایشان در این مجله چاپ شده است .
کتاب مزبور به سه زبان فارسی ، سنگسری و انگلیسی بصورتی کاملا نو تنظیم یافته و مقدمه جامعی درباره دستور زبان سنگسری دارد و ده هزار واژه و اصطلاحات از زبان و خصوصیات زندگی شهری و عشایری مردم سنگسر در آن آورده شده است .

نوشتن کتاب درباره واژه ها، اصطلاحات و قواعد هر زبانی محتاج به تخصص و اطلاعات زبانشناسی درباره همان زبان بخصوص میباشد و مؤلف کتاب « واژه نامه سنگسری » کاملاً دارای اطلاعات مذکور میباشد. یعنی آقای اعظمی خود اهل سنگسر هستند، بیشتر از نیمی از زندگانی خود را در زادگاه خویش گذرانیده اند با لهجه ، اخلاق و عادات محلی کاملاً آشنائی دارند و بواسطه همین خصوصیات کتاب مزبور یکی از ارزنده ترین آثار علمی و تحقیقی است که تاکنون در رشته زبانشناسی تدوین شده است، مجله بررسیهای تاریخی موفقیت مؤلف دانشمند آنرا در انجام خواسته های ایشان که تجدید چاپ واژه نامه سنگسر با حروف و ترجمه فارسی آن میباشد و همچنین انتشار سایر تالیفات محققانه ایشان را آرزو مینماید.

بررسیهای تاریخی

فهرست مقالات

مجله بررسی‌های تاریخی

سال هفتم

آ

آیین شاه طهماسب

محمدتقی دانش‌پژوه

شماره يك سال هفتم

آیین مانی در میان اویغورها

تألیف : حسین نامق اورغون

ترجمه : عبدالقادر آهنگری

شماره چهارم سال هفتم

الف

اسناد واحکامی از خاندان افشار ارومی

مدرسی طباطبائی

شماره سوم سال هفتم

ایران از دید سیاحان اروپایی در دوره

ایلخانان

حسن جوادی

شماره چهارم و پنجم سال هفتم

ب

بحثی در باره مفهوم جغرافیای تاریخی

سرهنگ جهانگیر قائم‌مقامی

شماره سوم سال هفتم

بریکاد قزاق

ترجمه : سرهنگ یحیی شپیدی

شماره ۶ سال هفتم

پ

پاسارگاد مرکز جهان

نوشته : دیوید استروناخ

ترجمه : علیرضا رحمتی

شماره سوم سال هفتم

پایه‌گذاران حکومت ارتقی‌وایی (وزنگی)

و سکه‌های آنها

چراغعلی اعظمی سنگسری

شماره پنجم سال هفتم

پرستش الهه - مادر در ایران

خسرو فانیان

شماره ۶ سال هفتم

پژوهشی در باره سکه‌ها و نقوش و

سنگ نبشته‌های شاپور اول ،

شاهنشاه ساسانی

ملکزاده بیانی

شماره دوم سال هفتم

پژوهشی نو در باره روابط ایران با

بیگانگان در سده دوازدهم هجری

مهدی روشن‌ضمیر

شماره سوم سال هفتم

پلهای تاریخی آذربایجان

رحیم هویدا

شماره اول و دوم سال هفتم

ت

تأثیر فرهنگ و تمدن ایرانی بر کرانه-

های سرزمین لبنان

موريس شهاب

شماره دوم سال هفتم

تصرف اصفهان بوسیله مغولها

تألیف: ج. ۱۰. بویل

ترجمه: سرتیپ مسعود معتمدی

شماره يك سال هفتم

چ

چند تلگراف از صديق الممالك حاکم

دشتستان بفرمانفرمای فارس

سروان مجید وهرام

شماره دوم سال هفتم

چند سکه از غوریان

چراغعلی اعظمی سنگسری

شماره سوم سال هفتم

خ

خطوط میخی چطور خوانده شد ؟

علی سامی

شماره يك سال هفتم

د

دوران زندگانی زرتشت از نظر مورخان

اسلامی قرن ششم هجری « سده ۱۲

میلادی »

مهدی روشن ضمیر

شماره پنجم سال هفتم

دو نامه از سلطان محمود بن عبدالحمید-

خان پادشاه عثمانی به فتحعلیشاه و

محمدشاه قاجار

محمد شیروانی

شماره چهارم سال هفتم

و

روابط ایران و مصر در عهد باستان

علاءالدین آذری

شماره چهارم سال هفتم

روستای میمند

غلامعلی همایون

شماره ۶ سال هفتم

س

سابقه تلگراف در ایران

سرهنک جهانگیر قائم مقامی

شماره يك سال هفتم

سخنی در باره کنت دومنت فورت

احسان اشراقی

شماره يك سال هفتم

سه اثر تاریخی در زبید گناباد

عباس زمانی

شماره چهارم سال هفتم

ش

شاهین نشانه فرایزدی

ملکزاده بیانی

شماره يك سال هفتم

شهر باستانی دربند و حصار آن

مجید یکتائی

شماره يك سال هفتم

ع

عسگرخان سفیر فتحعلیشاه درپاریس
ترجمه : سرتیپ محمود - کی
شماره يك سال هفتم

ف

فتحنامه اصفهان
محمد شیروانی
شماره يك سال هفتم

غ

فریم پایگاه اسپهبدان باوندی کجاست؟
چراغعلی اعظمی سنگسری
شماره يك سال هفتم

فیلیپ دوزاگلی و استقرار تجارت ایران
در کورلاند بسال ۱۶۹۶
ترجمه : عباس آگاهی
شماره دوم سال هفتم

ق

قلعه باستانی ایزد خواست و آثار
تاریخی آن
پرویز ورجاوند
شماره يك سال هفتم

«قلعه سنک» سیرجان و آتشدان-
سنکی آن
پرویز ورجاوند
شماره سوم سال هفتم

قلعه فرود گناباد (برگی مشهود از يك
داستان باستانی)
عباس زمانی
شماره پنجم سال هفتم

قلعه دختر مزاربجستان گناباد
عباس زمانی
شماره ۶ سال هفتم
قلمرو دولت اشکانی
حسینقلی ستوده
شماره ۶ سال هفتم

قونیه و سیر تاریخی آن
داود اصفهانیان
شماره دوم سال هفتم

گ

گردونه خورشید یا گردونه مهر
سرهنک ستاد نصرت الله بختورتاش
شماره سوم سال هفتم

گزارشی ازوضع گمرک ایران درزمان قاجار
سرهنک یحیی شهیدی
شماره پنجم سال هفتم

گفتاری پیرامون مذهب زردشت
تألیف : ویلیامز جکسون
ترجمه : محمدحسین ساکت
شماره سوم سال هفتم

م

مالیه ایران در دوره های باستانی
مجید یکتائی
شماره ۶ سال هفتم

معرفی چند سند تاریخی
احسان اشراقی
شماره چهارم سال هفتم

مقبره جفتین گیسور
عباس زمانی
شماره سوم سال هفتم

منشاء اجتماعی معتقدات کردن اهل حق
(مطالعه جامعه شناسی درباره خاندانهای
حقیقت)

حسنت الله طبیبی

شماره پنجم سال هفتم

موسی خورنی «تاریخ نگار ارمنی عهد
ساسانی»

عنایت الله رضا

شماره دوم سال هفتم

مهرهای نویافته پادشاهان ایران

سرهنگ جهانگیر قائم مقامی

شماره دوم سال هفتم

ن

نسخ خطی تاریخی بزبان فارسی در
کتابخانه توپ قاپوی سرای استانبول
داود اصفهانیان

شماره پنجم و ششم سال هفتم

ی

یک سند تاریخی مربوط به معامله ملکی

شاه طهماسب دوم صفوی

سرهنگ بازنشسته بایبوردی

شماره چهارم سال هفتم

نقش ساتراپی های تابعه در

شاهنشاهی هخامنشی

فرخ ملکزاده

شماره ۶ سال هفتم

نمایندگان سیاسی ایران و هندوستان

در زمان صفویان و بابریان

سید حیدر شهریار نقوی

نیایشگاه مهری یا امامزاده معصوم

ورجووی

پرویز ورجاوند

شماره پنجم سال هفتم

فهرست اسامی نویسندگان

مجله بررسیهای تاریخی

سال هفتم

آ

اصفهانیان - داود
نسخ خطی تاریخی بزبان فارسی در
کتابخانه توپ قابوی سرای استانبول
شماره پنجم و ششم سال هفتم

اعظمی سنگسری - چراغعلی
فریم پایگاه اسپهبدان باوندی کجاست؟
شماره يك سال هفتم

اعظمی سنگسری - چراغعلی
چند سکه از غوریان
شماره سوم سال هفتم

اعظمی سنگسری - چراغعلی
پایه گذاران حکومت ارتقی و ایوبی
(وزنگی) وسکه های آنها
شماره پنجم سال هفتم

ب

بایبوردی - سرهنک حسین
يك سند تاریخی مربوط به معامله ملكی
شاه طهماسب دوم صفوی
شماره چهارم سال هفتم

بختورتاش - سرهنک نصرت الله
گردونه خورشید یا گردونه مهر
شماره سوم سال هفتم

آذری - علاءالدین

روابط ایران و مصر در عهد باستان
شماره چهارم سال هفتم

آگاهی - عباس (ترجمه)
فیلیپ دوزاگلی واستقرار تجارت ایران
در کورلاند بسال ۱۶۹۶
شماره دوم سال هفتم

آهنگری - عبدالقادر (ترجمه)
تألیف : حسین نامق اورغون
آیین مانی در میان اویغورها
شماره چهارم سال هفتم

الف

اشراقی - احسان
معرفی چند سند تاریخی
شماره چهارم سال هفتم

اشراقی - احسان
سخنی درباره کنت دومنت فورت
شماره يك سال هفتم

اصفهانیان - داود
قونیة وسیر تاریخی آن
شماره دوم سال هفتم

روشن ضمیر - مهدی
دوران زندگانی زرتشت از نظرمورخان
اسلامی قرن ششم هجری «سده ۱۲ میلادی»
شماره پنجم سال هفتم

ز

زمانی - عباس
مقبره جفتین گیسور
شماره سوم سال هفتم

زمانی - عباس
سه اثر تاریخی درزبید گناباد
شماره چهارم سال هفتم

زمانی - عباس
قلعه فرود گناباد (برگی مشهود از يك
داستان باستانی)
شماره پنجم سال هفتم
زمانی - عباس
قلعه دختر مزار بجستان گناباد
شماره ۶ سال هفتم

س

ساکت - محمد حسین (ترجمه)
گفتاری پیرامون مذهب زردشت
شماره سوم سال هفتم
سامی - علی
خطوط میخی چطور خوانده شد ؟
شماره يك سال هفتم
ستوده - حسینقلی
قلمرو دولت اشکانی
شماره ۶ سال هفتم

بیانی - ملکزاده
شاهین نشانه فرایزدی
شماره يك سال هفتم

بیانی - ملکزاده
پژوهشی درباره سکه ها و نقوش و سنگ
نبشته های شاپور اول، شاهنشاه ساسانی
شماره دوم سال هفتم

ج

جوادی - حسن
ایران از دید سیاحان اروپایی در دوره
ایلخانان
شماره چهارم و پنجم سال هفتم

د

دانش پژوه - محمد تقی
آئین شاه طهماسب
شماره يك سال هفتم

ر

رحمتی - علیرضا (ترجمه)
نوشته : دیوید استروناخ
پاسارگاد مرکز جهان
شماره سوم سال هفتم
رضا - عنایت الله
موسی خورنی «تاریخ نگار ارمنی عهد
ساسانی»
شماره دوم سال هفتم

روشن ضمیر - مهدی
پژوهشی نو درباره روابط ایران با
بیگانگان در سده دوازدهم هجری
شماره سوم سال هفتم

ش

شهریار نقوی - سیدحیدر
نمایندگان سیاسی ایران و هندوستان
در زمان صفویان و بابریان
شماره ۶ سال هفتم

شهیدی - سرهنگ یحیی
گزارشی از وضع گمرک ایران در زمان
قاجار
شماره پنجم سال هفتم

شهیدی - سرهنگ یحیی
بریکاد قزاق
شماره ۶ سال هفتم

شیروانی - محمد
فتحنامه اصفهان
شماره یک سال هفتم

شیروانی - محمد
دونامه از سلطان محمود بن عبدالحمیدخان
پادشاه عثمانی به فتحعلیشاه و محمدشاه
قاجار
شماره چهارم سال هفتم

ط

طیبی - حشمت الله
منشاء اجتماعی معتقدات کردان اهل حق
مطالعه جامعه شناسی درباره خاندانهای
حقیقت
شماره پنجم سال هفتم

ف

فانیان - خسرو
پرستش الهه - مادر در ایران
شماره ۶ سال هفتم

ق

قائم مقامی - سرهنگ جهانگیر
سابقه تلگراف در ایران
شماره یک سال هفتم

قائم مقامی - سرهنگ جهانگیر
مهرهای نویافته پادشاهان ایران
شماره دوم سال هفتم

قائم مقامی - سرهنگ جهانگیر
بحثی درباره مفهوم جغرافیای تاریخی
شماره سوم سال هفتم

ک

کی - سرتیپ محمود (ترجمه)
عسکرخان سفیر فتحعلیشاه در پاریس
شماره یک سال هفتم

م

مدرسی - طباطبائی
اسناد و احکامی از خاندان افشار ارومی
شماره سوم سال هفتم

معتمدی - سرتیپ مسعود (ترجمه)
تالیف: ج ۱۰، بویل
تصرف اصفهان بوسیله مغولها
شماره یک سال هفتم

موریس - شهاب
تأثیر فرهنگ و تمدن ایرانی بر کرانه -
های سرزمین لبنان
شماره دوم سال هفتم

ه

هویدا - رحیم
پلهای تاریخی آذربایجان
شماره اول و دوم سال هفتم

همایون - غلامعلی
روستای میمند
شماره ۶ سال هفتم

ی

یکتانی - مجید
شهر باستانی دربند و حصار آن
شماره یک سال هفتم
یکتانی - مجید
مالیه ایران در دورههای باستانی
شماره ۶ سال هفتم

ملکزاده - فرخ

نقش ساتراپیهای تابعه در
شاهنشاهی هخامنشی
شماره ۶ سال هفتم

و

ورجاوند - پرویز
قلعه باستانی ایزدخواست و آثار تاریخی
آن
شماره یک سال هفتم

ورجاوند - پرویز
«قلعه سنک» سیرجان و آتشدان سنگی آن
شماره سوم سال هفتم

ورجاوند - پرویز
نیایشگاه مهری یا امامزاده معصوم و رجوی
شماره پنجم سال هفتم

وهرام - مجید
چند تلگراف از صدیق الممالک حاکم
دشتستان بفرمانفرمای فارس
شماره دوم سال هفتم

مجله
 بررسی های تاریخی
 مدیر مسئول و سردبیر
 سربنگ یحیی شهیدی

مجله تاریخ و تحقیقات ایران شناسی - نشریه ستاد بزرگ ارتشتاران
 اداره روابط عمومی - بررسی های تاریخی
 جای اداره : تهران - میدان ارک
 نشانی پستی : « تهران ۲۰۰ »
 تلفن ۲۲۴۲۲

برای نظامیان و دانشجویان	۳۰ ریال	} بهای هر شماره مجله
برای غیر نظامیان	۶۰ ریال	

برای نظامیان و دانشجویان	۱۸۰ ریال	} بهای اشتراك سالانه ۶ شماره در ایران
برای غیر نظامیان	۳۶۰ ریال	

بهای اشتراك در خارج از کشور : سالیانه ۶ دلار
 برای اشتراك ، وجه اشتراك را به حساب ۷۱۴ بانك مرکزی با ذكر جمله « بابت
 اشتراك مجله بررسی های تاریخی » پرداخت و رسید را باننشانی کامل خود به دفتر
 مجله ارسال فرمائید .

محل تکفروشی : کتابفروشیهای ، طهوری - شعبات امیرکبیر - نیل
 و سایر کتابفروشی های معتبر

اقتباس بدون ذکر منبع ممنوع است

accession Number

129004

Date 28.12.95

Barrassihâ-ye Târikhi

REVUE DES ÉTUDES HISTORIQUES

PAR

ETAT — MAJOR DU COMMANDEMENT SUPRÊME

(SERVICE HISTORIQUE)

DIRECTEUR ET RÉDACTEUR EN CHEF

COLONEL YAHYA CHAHIDI

ADRESSE:

IRAN

TÉHÉРАН - ARMÉE 200

ABONNEMENT : 6 DOLLARS POUR 6 NOS.

